ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ

ἈΓΓΛΙΚΑΝΗΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ.

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ἩΝΩΜΕΝΗΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ

ἈΓΓΛΙΑΣ ΤΕ ΚΑΙ ἸΡΛΑΝΔΙΑΣ·

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΤΑΣ ἈΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ὍΛΟΥ ἘΝΙΑΥΤΟΥ, ΤΗΝ ἹΕΡΟΥΡΓΙΑΝ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΤΩΝ ΤΗΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ·

ἘΤΙ ΔΕ

ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ

ΤΗΣ

ΠΡΟΧΕΙΡΙΣΕΩΣ, ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣ

ἘΠΙΣΚΟΠΩΝ, ἹΕΡΕΩΝ, ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ·

ΕΙΣ ΤΟ ὉΠΟΙΟΝ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ

ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

ἘΚ ΤΟΥ ἈΓΓΛΙΚΟΥ

ΕΙΣ

ΚΟΙΝΗΝ ἙΛΛΗΝΙΚΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ.

ἘΝ ΛΟΝΔΙΝῼ·

Ἐτυπώθη *παρὰ* ΟΥΑΛΤΗΡΟΥ ΜΑΚΔΟΥΑΛΛ,

Δαπάνῃ τῆς πρὸς Ἐπαύξησιν τῆς Χριστιανικῆς Γνώσεως Ἑταιρείας.

ἘΤΕΙ ͵αωλθʹ.

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ ἈΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑΣ.

Το Εὐχολόγιον τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας μετεφράσθη δὶς προλαβόντως εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ μὲν πρώτη μετάφρασις ἔγινεν εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, καὶ ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ἐν Κανταβριγίᾳ τὸ 1665· μὲ ἐπιγραφὴν, "Βίβλος τῆς Δημοσίας Εὐχῆς καὶ Τελέσεως Μυστηρίων, καὶ τῶν ἄλλων Θεσμῶν καὶ Τελετῶν τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸ ἔθος τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας· κ. λ."

Ἡ δὲ δευτέρα, γενομένη εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον, ἐτυπώθη ἐν Λονδίνῳ τὸ 1826· μὲ ἐπιγραφὴν, "Βιβλίον τῶν Δημοσίων Προσευχῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Μυστηρίων, καὶ ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν Θεσμῶν καὶ Τελετῶν, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἡνωμένης Ἐκκλησίας Ἀγγλίας καὶ Ἰβερνίας· κ.τ.λ."

Ἐπειδὴ δὲ ἡ μὲν πρώτη, ἐξ αἰτίας τῆς γλώσσης, εἶναι δυσκατάληπτος εἰς τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ

λαοῦ, ἡ δὲ δευτέρα, διὰ τὸ ἀκατάλληλον τοῦ ὕφους, καὶ διὰ τὴν κατὰ μέρη ἀτελῆ μεθερμήνευσιν, δὲν ἐπέτυχεν, ὡς ἦτον ἐπιθυμητὸν, τοῦ σκοποῦ· διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ τρίτη αὕτη μετάφρασις εἰς τὴν νῦν ὁμιλουμένην τῶν Ἑλλήνων *γλῶσσαν, μὲ ἐπιμέλειαν περισσοτέραν, καὶ ἐπιστασίαν ἀκριβεστέραν· χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς σκοπὸς τοῦ νὰ εἰσαχθῇ ἡ χρῆσις τῆς ἰδικῆς μας* Λειτουργίας *εἰς καμμίαν ξένην* Ἐκκλησίαν, *ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς ὅλους, ποῖαι εἶναι αἱ* Τελεταὶ, *τὰ* Ἔθιμα, *καὶ τὰ* Δόγματα, *τῆς* Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

῾Η ᾽ΑΓΓΛΙΚΑΝΗ ᾽Εκκλησία, ἀπὸ τὴν πρώτην ἀκόμη σύνταξιν τῶν Δημοσίων ᾽Ακολουθιῶν αὐτῆς, ἠθέλησε φρονίμως νὰ φυλάξῃ τὸν μέσον ὅρον μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων· δηλαδὴ, καὶ τῆς ἀμέτρου δυσκολίας εἰς τὸ ἀποβάλλειν, καὶ τῆς ἀμέτρου εὐκολίας εἰς τὸ δέχεσθαι ὁποιανδήποτε μεταβολὴν αὐτῆς. Διότι καθὼς, ἐξ ἑνὸς μέρους, ἡ κοινὴ πεῖρα δεικνύει, ὅτι ὁσάκις ἔγινε μεταβολὴ εἰς πράγματα μὲ φρόνησιν συστηθέντα, (χωρὶς νὰ τὸ ἀπαιτῇ καμμία φανερὰ ἀνάγκη,) συνέβησαν ἐκ τούτου πολλὰ ἄτοπα, καὶ ταῦτα πολλάκις μεγαλήτερα καὶ χειρότερα ἀπὸ τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ θεραπεύσωσι διὰ τοιαύτης μεταβολῆς· οὕτω, ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, ἐπειδὴ οἱ ἰδιαίτεροι τύποι τῆς Θείας λατρείας, καὶ οἱ διατεταγμένοι εἰς αὐτὴν θεσμοὶ καὶ τελεταὶ, εἶναι ὁμολογουμένως πράγματα εἰς τὴν φύσιν των ἀδιάφορα καὶ ἀλλοιωτὰ, εἶναι εὔλογον, διὰ βαρέα καὶ κατεπείγοντα αἴτια, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν καιρῶν καὶ τῶν διαφόρων περιστάσεων, νὰ λαμβάνωσι τοιαύτας τινὰς μεταβολὰς καὶ ἀλλοιώσεις, ὅσας ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἡ ᾽Εξουσία ἤθελε στοχασθῇ ἀναγκαίας ἢ ἐπωφελεῖς. ῞Οθεν βλέπομεν ὅτι ἐπὶ διαφόρων βασιλέων, εὐσεβῶς κεκοιμημένων, ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς Μεταῤῥυθμήσεως, βασιλευσάντων, ἡ ᾽Εκκλησία, ἀπὸ δικαίας καὶ εὐλογοφανεῖς αἰτίας παρακινουμένη, συγκατένευσεν εἰς τὸ νὰ γίνωσι τοιαῦταί τινες μεταβολαὶ, ὁποῖαι εἰς τοὺς καιρούς των ἐφάνησαν ὠφέλιμοι· εἰς τρόπον ὅμως, ὥστε τὸ καθ᾽ ὅλου σῶμα καὶ τὰ οὐσιώδη μέρη αὐτῆς (εἴτε τὴν κυριωτέραν ὕλην αὐτῆς, ἐκ τῆς ὁποίας συνίσταται, θεωρήσωμεν, εἴτε τὴν κατασκευὴν καὶ τάξιν,) διέμειναν μέχρι τῆς σήμερον τὰ αὐτὰ, καὶ μένουν εἰσέτι στερεὰ, καὶ ἀπαρασάλευτα μὲ ὅλας τὰς ματαίας ἐπιχειρήσεις καὶ ὁρμητικὰς προσβολὰς, τὰς γενομένας κατ᾽ αὐτῆς ἀπὸ τοιούτους τινὰς

ἀνθρώπους, οἵτινες, ἀγαπῶντες τοὺς νεωτερισμοὺς, ἔδειξαν πάντοτε περισσοτέραν προσκόλλησιν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν φαντασίας καὶ εἰς τὰ ἰδιαίτερά των συμφέροντα, παρὰ εἰς τὸ ὀφειλόμενον χρέος των πρὸς τὸ κοινόν.

Μὲ ποῖα ἀθέμιτα μέσα, καὶ διὰ ποίους τινὰς μοχθηροὺς σκοποὺς, ἡ χρῆσις τῶν Δημοσίων τούτων Ἀκολουθιῶν (ἂν καὶ προσταγμένη ἀπὸ τοὺς ἐπιτοπίους νόμους, οἵτινες καὶ δὲν ἀκυρώθησαν ποτὲ,) διεκόπη καὶ ἐγκατελείφθη εἰς τὰς τελευταίας λυπηρὰς ἀκαταστασίας, ὡς πολλὰ γνωστὸν εἰς ὅλους, δὲν θέλομεν νὰ τὸ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα. Ἀλλ' ὅτε, μετὰ τὴν αἴσιον ἀποκατάστασιν τῆς βασιλικῆς Μεγαλειότητος, ἦτον ἑπόμενον, ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων πραγμάτων ἔμελλε καὶ ἡ χρῆσις τῶν Δημοσίων Ἀκολουθιῶν νὰ ἐπανέλθῃ (ὡς μηδέποτε νομίμως καταλυθεῖσα), ἂν δὲν ἤθελαν μεταχειρισθῇ ἐν καιρῷ μέσα τινὰ διὰ νὰ τὸ ἐμποδίσωσιν· οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπὶ τῶν ἐσχάτως τυραννησάντων εἶχαν κάμει μέγα ἀντικείμενον τῶν ἀσχολιῶν των τὸ νὰ καταστήσωσι τὸν λαὸν ἀλλότριον πρὸς αὐτὴν, ἔβλεπαν ὅτι καὶ ἡ ὑπόληψις καὶ τὸ συμφέρον των (ἔξω ἂν ἤθελαν φανερὰ νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἦσαν ἠπατημένοι, πρᾶγμα δυσκατόρθωτον εἰς τοιούτους ἀνθρώπους,) ἀπαιτοῦσαν ὥστε νὰ προσπαθήσωσιν ὅλαις δυνάμεσι νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς. Διὰ τοῦτο, διάφορα βιβλιάρια ἐξεδόθησαν κατὰ τῆς βίβλου τῶν Δημοσίων Ἀκολουθιῶν, καὶ αἱ ἀρχαῖαι ἐνστάσεις συμπαρετάχθησαν, εἰς τὰς ὁποίας ἐπροστέθησαν καὶ ἄλλαι νέαι καὶ πλειότεραι παρὰ τὰς πρότερον, διὰ νὰ μεγαλύνωσι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Τέλος πάντων, μεγάλαι παρακλήσεις ἔγειναν εἰς τὴν Σεβαστὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα, διὰ νὰ ἀναθεωρηθῇ ἡ εἰρημένη Βίβλος· καὶ νὰ γίνωσιν εἰς αὐτὴν προσθαφαιρέσεις τοιαῦται, ὁποῖαι ἤθελαν νομισθῇ ἀναγκαῖαι πρὸς ἡσυχίαν τῶν ἀσθενῶν συνειδήσεων· εἰς τὸ ὁποῖον ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης, ἔχων εὐσεβῆ προθυμίαν νὰ εὐχαριστήσῃ (καθ' ὅσον δικαίως ἐμποροῦσε νὰ ἐλπίζεται,) ὅλους του τοὺς ὑπηκόους ὁποιασδήποτε δοξασίας, συγκατένευσεν εὐμενῶς.

Εἰς ταύτην δὲ τὴν ἀναθεώρησιν, ἡμεῖς ἐπεμελήθημεν νὰ φυλάξωμεν τὴν αὐτὴν μετριότητα, ὁποίαν βλέπομεν ὅτι ἐμεταχειρίσθησαν οἱ προγενέστεροι εἰς παρομοίας περιστάσεις. Καὶ διὰ τοῦτο, ἀπὸ τὰς πολυαρίθμους μεταβολὰς τὰς ὁποίας μᾶς ἐπρότειναν, ἀπεῤῥίψαμεν ὅλας ἐκείνας, ὅσαι εἶχαν ἐπικίνδυνον

συνέπειαν, (ὡς προσκρούουσαι κρυφίως εἴτε εἰς διδασκαλίαν τινὰ κεκυρωμένην, εἴτε εἰς ἐπαινετήν τινα πρᾶξιν τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας, ἤ, μᾶλλον εἰπεῖν, ὅλης τῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,) ἢ ὅσαι, ἂν καὶ δὲν εἶχαν κανένα κίνδυνον, ἦσαν ὅμως διόλου φλύαροι καὶ μάταιαι. Ὅσαι ὅμως ἐκ τῶν προτεινομένων εἰς ἡμᾶς μεταβολῶν (ἀπὸ ὁποιαδήποτε ὑποκείμενα, δι' ὁποιασδήποτε προφάσεις, ἢ μὲ ὁποιονδήποτε σκοπὸν καὶ ἂν ἐπροτείνοντο,) μᾶς ἐφάνησαν ὁπωσοῦν ἐπιτήδειαι καὶ συμφέρουσαι, ταύτας εὐχαρίστως ἐδέχθημεν, καὶ οἴκοθεν συγκατετέθημεν εἰς αὐτάς, ἀλλ' ὄχι βιαζόμενοι ἀπὸ δύναμιν ἐπιχειρήματος τινὸς πείθοντος ἡμᾶς ὅτι ἦτον ἀναγκαῖον νὰ κάμωμεν τοιαύτας μεταβολάς· διότι εἴμεθα ἐντελῶς πεπεισμένοι κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμῶν γνώμην, (τὸ ὁποῖον καὶ ἐνταῦθα ὁμολογοῦμεν ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου,) ὅτι ἡ Βίβλος αὕτη, ὡς πρότερον κεκυρωμένη ὑπὸ τοῦ νόμου, δὲν ἐμπεριέχει τίποτε ἀντιβαῖνον εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ ἢ εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν Διδασκαλίαν, ἢ τὸ ὁποῖον εὐσεβὴς ἄνθρωπος δὲν ἤθελε μεταχειρίζεσθαι εὐσυνειδήτως, καὶ ὑποτάσσεσθαι εἰς αὐτό, ἢ τὸ ὁποῖον δὲν ἤθελεν εἶσθαι εὐαπολόγητον κατὰ παντὸς ἀντιλέγοντος εἰς αὐτό· ἐὰν λάβῃ δικαίαν καὶ ἀπαθῆ ἑρμηνείαν, ἥτις κατὰ τὴν κοινὴν ἐπιείκειαν πρέπει νὰ δίδεται εἰς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα συγγράμματα, μάλιστα δὲ εἰς τὰ ἐκδοθέντα μὲ ἄδειαν τῆς Ἐξουσίας, καὶ εἰς τὰς καλητέρας ἀκόμη μεταφράσεις αὐτῆς τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Ὁ γενικός μας λοιπὸν σκοπὸς εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἦτον, ὄχι νὰ εὐχαριστήσωμεν τούτους ἢ ἐκείνους εἰς τὰς ἀλόγους αἰτήσεις των· ἀλλὰ νὰ κάμωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον (ὅσον ἦτον δυνατὸν νὰ νοήσωμεν) ἐστοχάσθημεν ὅτι τὰ μάλιστα τείνει εἰς τὸ νὰ διατηρῇ τὴν εἰρήνην καὶ ἑνότητα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τὸ νὰ ἐμπνέῃ τὸ σέβας, καὶ νὰ διεγείρῃ εὐσέβειαν καὶ εὐλάβειαν εἰς τὴν δημόσιον λατρείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ εἰς τὸ νὰ ἀποκόπτῃ πᾶσαν ἀφορμήν, ἀπὸ τοὺς ζητοῦντας ἀφορμὴν νὰ σκώπτωσιν, ἢ νὰ μέμφωνται τὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας. Ὅσον δὲ περὶ τῶν διαφορῶν τῆς Βίβλου ταύτης ὡς πρὸς τὴν προτέραν, εἴτε διὰ μεταβολῆς γενομένων, εἴτε διὰ προσθέσεως, εἴτε ἄλλως πως, ἀρκεῖ νὰ δώσωμεν τὸν γενικὸν τοῦτον λόγον· ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν μεταβολῶν ἔγινεν, ἤ, πρῶτον, διὰ νὰ ὁδηγῶσι καλήτερα τοὺς ἱερουργοῦντας καθ' ὁποιονδήποτε

μέρος τῆς δημοσίας τοῦ Θεοῦ λατρείας (τὸ ὁποῖον γίνεται ἐξαιρέτως εἰς τὰ Καλανδάρια, καὶ εἰς τὰ Τυπικά)· ἢ, δεύτερον, διὰ νὰ ἐκφρασθῶσι καταλληλότερα λέξεις τινὲς ἢ φράσεις ἀπηρχαιωμέναι διὰ λέξεων συμφωνοτέρων μὲ τὴν γλῶσσαν τοῦ παρόντος καιροῦ, καὶ διὰ νὰ ἐξηγηθῶσι σαφέστερα ἄλλαι τινὲς λέξεις ἢ φράσεις, αἵτινες ἢ εἶχον ἀμφίβολον σημασίαν, ἢ ἄλλως ἦσαν ὑποκείμεναι εἰς παρερμηνείαν· ἢ, τρίτον, δι' ἀκριβεστέραν ἑρμηνείαν ἀποσπασμάτων τινῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, παρεμβληθέντων εἰς τὰς Ἀκολουθίας, τὰ ὁποῖα (μάλιστα εἰς τὰς Ἐπιστολὰς καὶ τὰ Εὐαγγέλια, καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη) διετάχθη τώρα νὰ ἀναγινώσκωνται κατὰ τὴν τελευταίαν Μετάφρασιν· καὶ διότι ἐφάνη ὠφέλιμον εὐχαὶ τινὲς καὶ εὐχαριστίαι προσφυεῖς εἰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις νὰ προστεθῶσιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους τόπους των· ἐξαιρέτως δὲ αἱ Ἐνθαλάσσιοι Εὐχαὶ, ὁμοῦ μὲ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Βαπτίσματος τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄντων· ἥτις ἂν καὶ δὲν ἦτον τόσον ἀναγκαία ὅτε συνετάχθη ἡ πρώτη Βίβλος, μ' ὅλον τοῦτο διὰ τὴν προχώρησιν τοῦ Ἀναβαπτισμοῦ, ὅστις νεωστὶ παρείσδυσε μεταξὺ ἡμῶν διὰ τῆς διαφθορᾶς τῶν τελευταίων χρόνων, γίνεται τώρα ἀναγκαία, καὶ ἐμπορεῖ πάντοτε νὰ ἦναι ὠφέλιμος διὰ τὸ βάπτισμα τῶν εἰς τὰς ἀποικίας ἡμῶν ἐπιχωρίων, καὶ ἄλλων προσερχομένων εἰς τὴν Πίστιν. Ἐὰν δέ τις, ἐπιθυμῶν λεπτομερέστερον λόγον τῶν διαφόρων μεταβολῶν τῶν εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν ἀκολουθιῶν γενομενων, λάβῃ τὸν κόπον νὰ παραβάλλῃ τὴν παροῦσαν Βίβλον μὲ τὴν προτέραν, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι εὐκόλως θέλει γίνει εἰς αὐτὸν φανερὸς ὁ λόγος τῆς μεταβολῆς.

Καὶ οὕτω σπουδάσαντες νὰ ἐκπληρώσωμεν τὸ χρέος μας εἰς τοῦτο τὸ βαρὺ ἔργον, ὡς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ παραστήσωμεν τὴν εἰς τοῦτο εἰλικρίνειάν μας (ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς,) πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων· ἂν καὶ ἐξεύρωμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον, εἰς τοσαύτην διαφορὰν ἀντιλήψεων, διαθέσεων, καὶ συμφερόντων, ὅσα εἶναι εἰς τὸν κόσμον, νὰ ἀρέσωμεν ὅλους· οὐδὲ ἐμποροῦμεν νὰ ελπίσωμεν, ὅτι ἄνθρωποι στασιαστικοὶ, αὐθάδεις, καὶ σκολίοι θέλουν εὐχαριστηθῆ εἰς κανὲν πρᾶγμα δυνάμενον νὰ γίνῃ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἀπὸ κανένα ἄλλον, εἰμὴ ἀπὸ αὐτούς· μ' ὅλον τοῦτο, ἔχομεν χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι τὰ ὅσα παριστάνονται ἐνταῦθα, καὶ τὰ ὁποῖα ἐξετάσθησαν μὲ μεγάλην

ἀκρίβειαν, καὶ ἐπεκυρώθησαν ἀπὸ τὰς Συνόδους τῶν δύο Ἐπαρχιῶν, θέλουν λάβει ὑποδοχὴν, καὶ ἐγκριθῇ ἀπὸ ὅλα τὰ σώφρονα, εἰρηνικὰ, καὶ ἀληθῶς εὐσυνείδητα τέκνα τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ἈΚΟΛΟΥΘΙΑΣ.

ΠΟΤΕ δὲν ἐστάθη κανὲν πρᾶγμα τόσον καλῶς ἐφευρημένον ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινον ἐπίνοιαν, οὐδὲ τόσον ἀσφαλῶς στερεωμένον, ὥστε, προϊόντος τοῦ χρόνου, νὰ μὴ διαφθείρεται· καθὼς, μεταξὺ ἄλλων, ἐμπορεῖ τις νὰ ἴδῃ τοῦτο φανερὰ καὶ εἰς τὰς Δημοσίους Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας, τὰς ὁποίας κοινῶς ὀνομάζομεν Θείαν Λατρείαν. Τῆς ὁποίας τὴν πρώτην ἀρχὴν καὶ βάσιν ἐὰν θελήσῃ τις νὰ ἐρευνήσῃ ἐκ τῶν ἀρχαίων Πατέρων, θέλει εὑρεῖ ὅτι δὲν διετάχθη παρὰ μὲ ἀγαθὸν σκοπὸν, καὶ διὰ τὴν μεγάλην τῆς θεοσεβείας προκοπήν. Διότι οὕτω διέταξαν ἐκεῖνοι τὰ πράγματα, ὥστε ὅλη ἡ Βίβλος, ἢ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς, νὰ ἀναγινώσκεται ἅπαξ κατ' ἐνιαυτόν· μὲ σκοπὸν ὥστε οἱ Κληρικοὶ, καὶ μάλιστα οἱ Ἱερουργοῦντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, (διὰ τῆς συνεχοῦς ἀναγνώσεως καὶ μελέτης τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ,) καὶ αὐτοὶ νὰ διεγείρωνται εἰς εὐσέβειαν, καὶ τοὺς ἄλλους νὰ γίνωνται ἱκανώτεροι εἰς τὸ νὰ προτρέπωσι διὰ ὑγιαινούσης διδασκαλίας, καὶ τοὺς ἐναντιουμένους εἰς τὴν ἀλήθειαν νὰ ἐλέγχωσι· καὶ περιπλέον νὰ ἐμπορῇ ὁ λαὸς, ἀκούων καθημερινῶς τὰς Ἁγίας Γραφὰς ἀναγινωσκομένας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ προκόπτῃ πάντοτε μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἀναφλέγεται σφοδρότερα μὲ τὸν ἔρωτα τῆς ἀληθινῆς αὐτοῦ θρησκείας.

Ἀλλ' εἰς τὰ πολλὰ ταῦτα παρελθόντα ἔτη, ἡ εὐσεβὴς αὕτη καὶ εὐπρεπὴς διάταξις τῶν ἀρχαίων Πατέρων τόσον ἠλλοιώθη, διεσπάσθη, καὶ παρημελήθη, διὰ τῆς γενομένης εἰς αὐτὴν παρενθέσεως ἀδήλων Ἱστοριῶν, καὶ Συναξαρίων, καὶ πολυαρίθμων Ἀντιφώνων, Στιχηρῶν, βαττολογιῶν, διπτύχων, καὶ συνοδικῶν, ὥστε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅταν ἠρχίζετο κανὲν βιβλίον τῆς Ἁγίας Γραφῆς νὰ ἀναγινώσκεται, ἀφοῦ ἤθελαν ἀναγνωσθῇ τρία ἢ τέσσαρα Κεφάλαια, ὅλα τὰ ἐπίλοιπα παρελείποντο. Καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἤρχιζε τὸ βιβλίον τοῦ Ἡσαΐου εἰς τὴν Παρουσίαν, καὶ τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως εἰς τὴν Ἑβδομηκοστήν· πλὴν αὐτὰ

ἠρχίζοντο μόνον, καὶ ποτὲ δὲν ἀνεγινώσκοντο μέχρι τέλους. Τὰ αὐτὰ ἔπαθαν καὶ τα ἄλλα βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Πρὸς τούτοις, ἐνῷ ὁ Ἅγιος Παῦλος παραγγέλλει νὰ λαλῆται εἰς τὸν λαὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοιαύτη γλῶσσα, ὥστε νὰ καταλαμβάνωσιν αὐτὴν, καὶ νὰ ὠφελῶνται ἀκούοντες αὐτὴν, ἡ Ἀκολουθία εἰς τὴν Ἀγγλικανὴν Ἐκκλησίαν, κατὰ τὸ διάστημα τῶν πολλῶν τούτων χρόνων, ἀνεγινώσκετο πρὸς τὸν λαὸν εἰς τὴν Λατινικὴν Γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐνοοῦσαν· ὥστε ἤκουον μόνον μὲ τὰ ὦτα αὐτῶν, ἀλλ' ἡ καρδία, τὸ πνεῦμα, καὶ ὁ νοῦς δὲν ᾠκοδομοῦντο. Πρὸς τούτοις, μ' ὅλον ὅτι οἱ Πατέρες διήρεσαν τοὺς Ψαλμοὺς εἰς ἑπτὰ μέρη, ἕκαστον τῶν ὁποίων ὠνομάζετο Νυκτερινὸν, τώρα ὅμως ἐσχάτως ὀλίγα ἀπὸ αὐτὰ ἀνεγινώσκοντο καθ' ἡμέραν, τὰ δὲ ἄλλα δι' ὅλου παρελείποντο. Τέλος πάντων, τὸ πλῆθος καὶ ἡ δυσκολία τῶν Κανόνων, κοινῶς ὀνομαζομένων τῆς Πίκης, καὶ αἱ πολυάριθμοι μεταβολαὶ τῆς Ἀκολουθίας, ἦσαν αἰτία, ὥστε καὶ τὸ νὰ φυλλομετρῇ τις μόνον τὸ Βιβλίον ἦτον τόσον δύσκολον καὶ ἄπορον, ὥστε πολλάκις ἐγίνετο δυσχερέστερον νὰ εὕρῃ τις τὸ ἀναγνωσθησόμενον, παρὰ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ εὑρεθέν.

Τούτων λοιπὸν τῶν ἀτόπων ἀκριβῶς θεωρηθέντων, ἐκδίδεται ἐνταῦθα τοιαύτη τις Διάταξις, διὰ τῆς ὁποίας αὐτὰ ἐμποροῦν νὰ ἐπανορθωθῶσι. Καὶ διὰ νὰ ἦναι πρόχειρα τὰ διατεταγμένα, κατεστρώθη ἐνταῦθα διὰ τοῦτον τὸν σκοπὸν Καλανδάριον, τὸ ὁποῖον εἶναι σαφὲς καὶ εὐκατάληπτον· ὅπου, ὅσον ἦτο δυνατὸν, ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἐκθέτεται οὕτω, ὥστε τὰ πάντα νὰ γίνωνται ἐν τάξει, καὶ νὰ συνέχωνται ἀδιασπάστως. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἀφῃρέθησαν τὸ διάφορα Ἀντίφωνα, τὰ Προσκλητικὰ, καὶ τὰ παρόμοια, ὅσα διακόπτουν τὴν συνέχειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἱερῶν Γραφῶν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ ἔχωμεν κανόνας τινὰς, διὰ τοῦτο ἐκθέτονται ἐνταῦθα Κανόνες τινὲς, ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἅμα σαφεῖς καὶ εὐκατάληπτοι. Ἔχετε λοιπὸν ἐνταῦθα Τύπον τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἱερῶν Γραφῶν, συμφωνότατον μὲ τὴν διάνοιαν καὶ τὸν σκοπὸν τῶν ἀρχαίων Πατέρων, καὶ πολὺ ὠφελιμώτερον καὶ εὐχερέστερον παρὰ τὸν συνειθιζόμενον πρότερον. Ὠφελιμώτερος μὲν εἶναι, διότι ἐνταῦθα παρελείφθησαν πολλὰ πράγματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν ἦσαν ψευδῆ, ἄλλα δὲ ἄδηλα, καὶ ἄλλα μάταια καὶ δεισιδαι-

μονικά· καὶ τίποτε ἄλλο δὲν διετάχθη νὰ ἀναγινώσκεται, παρὰ ὁ καθ' αὐτὸ ἄδολος Λόγος τοῦ Θεοῦ, αἱ Ἱεραὶ Γραφαὶ, ἢ ὅ,τι εἶναι σύμφωνον μὲ αὐτὰς, καὶ εἰς τοιαύτην Γλῶσσαν καὶ Τάξιν, ἥτις εἶναι εὐκολωτάτη καὶ σαφεστάτη, καὶ εἰς τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ εἰς τοὺς ἀκούοντας. Εὐχερέστερος δὲ εἶναι, διὰ τὴν συντομίαν του, καὶ διὰ τὴν εὐκρίνειαν τῆς Διατάξεως, καὶ διότι οἱ κανόνες εἶναι ὀλίγοι καὶ εὔκολοι.

Καὶ ἐνῷ πρότερον ἦτο μεγάλη διαφορὰ εἰς τὸ λέγειν καὶ ψάλλειν εἰς τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τούτου· διότι οἱ μὲν ἠκολουθοῦσαν τὸ ἔθος τῆς Σαλισβουρίας, οἱ δὲ τὸ τῆς Ἑρεφόρδης, καὶ ἄλλοι μὲν τὸ τῆς Βαγγόρας, ἄλλοι δὲ τὸ τοῦ Εἰοράκου, καὶ ἄλλοι τῆς Λιγκολνίας· τώρα ὅμως εἰς τὸ ἑξῆς μία θέλει εἶσθαι ἡ συνήθεια ὅλου τοῦ Βασιλείου.

Ἐπειδὴ δὲ τίποτε δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ οὕτω σαφῶς, ὥστε νὰ μὴν ἐγείρωνται ἀμφιβολίαι εἰς τὴν χρῆσιν καὶ πρᾶξιν αὐτοῦ· πρὸς κατάπαυσιν πάσης τοιαύτης διαφορᾶς, (ἐὰν ἐγερθῇ καμμία,) καὶ πρὸς λύσιν ὅλων τῶν ἀμφισβητήσεων περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ ἐννοῶμεν, νὰ πράττωμεν, καὶ νὰ ἐκτελῶμεν τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τοῦτο τὸ Βιβλίον· οἱ ἀμφισβητοῦντες, ἢ διαφόρως ἐκλαμβάνοντες κανὲν πρᾶγμα, πρέπει νὰ προστρέχωσι πάντοτε εἰς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ἐπαρχίας, ὅστις, κατὰ τὴν φρόνησίν του, θέλει διατάξει περὶ τῆς διαλύσεως καὶ καταπαύσεως τῆς τοιαύτης διαφορᾶς· οὕτω ὅμως, ὥστε ἡ διάταξις ἐκείνη νὰ μὴν ἀντιβαίνῃ εἰς κανέν τι τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὸ Βιβλίον τοῦτο. Ἐὰν δὲ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπαρχίας ἦναι εἰς ἀπορίαν, τότε ἐμπορεῖ νὰ ζητῇ τὴν λύσιν ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον.

ἊΝ καὶ διετάχθη, ὅτι ὅλα θέλουν ἀναγινώσκεσθαι καὶ ψάλλεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Γλῶσσαν, διὰ νὰ οἰκοδομῆται ἐκ τούτου ὁ λαὸς, δὲν ἐννοεῖται ὅμως ὅτι κάμνοντες οἱ ἄνθρωποι ἰδιαιτέρως τὴν Πρωϊνὴν ἢ Ἑσπερινὴν Προσευχὴν, δὲν δύνανται νὰ μεταχειρίζωνται ὁποιανδήποτε γλῶσσαν, καταληπτὴν εἰς αὐτούς. Ὅλοι δὲ οἱ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι πρέπει νὰ ἀναγινώσκωσι καθημερινῶς τὴν Πρωϊνὴν καὶ Ἑσπερινὴν Προσευχὴν, εἴτε ἰδιαιτέρως, εἴτε δημοσίᾳ· ἐκτὸς ἐὰν ἐμποδισθῶσιν ἀπὸ ἀσθένειαν, ἢ ἄλλην κατεπείγουσαν αἰτίαν.

Καὶ ὁ Ἐφημέριος ὁ λειτουργῶν εἰς πᾶσαν Ἐκκλησίαν Ἐνορίας, ἢ εἰς Παρακλήσιον, ἐὰν ἦναι παρὼν, καὶ δὲν ἐμποδισθῇ ἀπὸ εὔ-

λογον τινὰ αἰτίαν, θέλει λέγει τὴν αὐτὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἐνορίας, ἢ εἰς τὸ Παρακλήσιον, ὅπου λειτουργεῖ· καὶ θέλει κάμει νὰ κρούεται ὁ Κώδων ἐγκαίρως πρὶν ἀρχίσῃ, διὰ νὰ ἔρχεται ὁ λαὸς νὰ ἀκούῃ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ προσεύχεται μὲ αὐτόν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ· ΔΙΑ ΤΙ ΑΙ ΜΕΝ ἈΚΥΡΟΥΝΤΑΙ, ΑΙ ΔΕ ΦΥΛΑΤΤΟΝΤΑΙ.

ἈΠΟ ὅσας Τελετὰς συνειθίζονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἔλαβαν τὴν ἀρχήν των ἀπὸ ἀνθρωπίνην διάταξιν, τινὲς μὲν ἐπενοήθησαν καταρχὰς μὲ εὐσεβῆ σκοπὸν καὶ προαίρεσιν, τελευταῖον ὅμως ἐτράπησαν εἰς ματαιότητα καὶ δεισιδαιμονίαν. Τινὲς δὲ εἰσήχθησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ ἀκρίτου τινὸς εὐλαβείας, καὶ ἀλόγου ζήλου· καὶ ἐπειδὴ παρεβλέφθησαν εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐπροχώρησαν καθ' ἡμέραν μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς καταχρήσεις, αἵτινες, ὄχι μόνον διὰ τὸ ἀνωφελὲς, ἀλλ' ἀκόμη καὶ διότι ἐτύφλωσαν πολὺ τὸν λαὸν, καὶ ἠμαύρωσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι δικαίως ἄξιαι νὰ ἀποκοπῶσι, καὶ νὰ ἀποῤῥιφθῶσι παντελῶς. Ἄλλαι δὲ, ἂν καὶ ἐπενοήθησαν ἀπὸ ἀνθρώπους, μ' ὅλον τοῦτο ἐνομίσθη καλὸν νὰ διατηρῶνται εἰσέτι· καὶ διὰ τὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εὐταξίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπενοήθησαν καταρχὰς, καὶ διότι ἀνήκουν πρὸς τὴν οἰκοδομὴν, εἰς τὴν ὁποίαν (ὡς διδάσκει ὁ Ἀπόστολος) πρέπει νὰ ἀποβλέπωσι πάντα τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γινόμενα.

Μ' ὅλον δὲ ὅτι τὸ φυλάττειν ἢ παραλείπειν Τελετήν τινα εἶναι μικρὸν πρᾶγμα καθ' ἑαυτὸ θεωρούμενον, μ' ὅλον τοῦτο ἡ ἑκούσιος καὶ καταφρονητικὴ παράβασις καὶ κατάλυσις δημοσίας τινὸς τάξεως καὶ πολιτείας δὲν εἶναι μικρὸν ἁμάρτημα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· "Ἂς γίνωνται ὅλα μεταξύ σας," λέγει ὁ Ἅγιος Παῦλος, "εὐσχημόνως, καὶ κατὰ τάξιν." Ὁ διορισμὸς δὲ τῆς τάξεως ταύτης δὲν ἀνήκει εἰς ἰδιωτεύοντας ἀνθρώπους· ὅθεν δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ἐπιχειρισθῇ οὐδὲ νὰ τολμήσῃ νὰ διορίσῃ, ἢ νὰ ἀλλοιώσῃ ὁποιανδήποτε δημόσιον ἢ κοινὴν τάξιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἂν δὲν προσκληθῇ εἰς τοῦτο νομίμως, καὶ λάβῃ τὴν ἐξουσίαν.

Καὶ ἐπειδὴ, εἰς τὸν παρόντα καιρόν μας, τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων διαφέρουν τοσοῦτον, ὥστε τινὲς μὲν στοχάζονται

μέγα κακὸν εἰς τὴν συνείδησίν των τὸ νὰ παραιτήσωσι κἂν τὸ ἐλάχιστον μέρος τῶν Τελετῶν *των (τόσον εἶναι προσκολλημένοι εἰς τὰς παλαιάς των συνηθείας)· ἐξ ἐναντίας δὲ, ἄλλοι τόσον ἀγαποῦν τὸν νεωτερισμὸν, ὥστε θέλουν τὰ πάντα νὰ νεωτερίζωσι, καὶ τόσον καταφρονοῦν τὰ παλαιὰ, ὥστε τίποτε δὲν ἀρέσκει εἰς αὐτοὺς, παρὰ ὅ,τι εἶναι νέον· ἐφάνη εὔλογον, ὄχι τόσον νὰ προσπαθήσωμεν πῶς νὰ ἀρέσωμεν καὶ νὰ εὐχαριστήσωμεν ἀμφότερα τὰ μέρη, ὅσον, πῶς νὰ ἀρέσωμεν εἰς τὸν* Θεὸν, *καὶ νὰ ὠφελήσωμεν ἀμφότερα τὰ μέρη.* Ἀλλὰ *διὰ νὰ μὴ σκανδαλισθῇ κανεὶς, τὸν ὁποῖον ἐμπορεῖ νὰ πείθῃ ὁ ὀρθὸς λόγος, δίδονται ἐνταῦθα τινὲς λόγοι, διὰ τί ἐκ τῶν συνειθισμένων* Τελετῶν *ἄλλαι μὲν ἀφηρέθησαν, ἄλλαι δὲ ἐφυλάχθησαν καὶ διετηρήθησαν.*

Ἀ*φηρέθησαν τινὲς, διότι ἡ μεγάλη αὐτῶν ὑπερβολὴ καὶ τὸ πλῆθος τόσον ὑπερηυξήνθησαν εἰς τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, ὥστε τὸ βάρος αὐτῶν ἦτον ἀφόρητον· διὰ τὸ ὁποῖον ἐπαραπονεῖτο καὶ ὁ* Ἅγιος Αὐγουστῖνος *εἰς τὸν καιρόν του, ὅτι εἶχαν φθάσει εἰς τόσον μέγαν ἀριθμὸν, ὥστε κατὰ τοῦτο οἱ* Χριστιανοὶ *εὑρίσκοντο εἰς χειροτέραν κατάστασιν, παρὰ οἱ* Ἰουδαῖοι. Καὶ *ἐσυμβούλευε νὰ σηκωθῇ ὁ τοιοῦτος ζυγὸς καὶ τὸ φορτίον, καθὼς ἤθελε συγχωρήσει ὁ καιρὸς μὲ ἡσυχίαν νὰ ἐκτελεσθῇ τοῦτο.* Ἀλλὰ *τί ἤθελεν εἰπεῖ ὁ* Ἅγιος Αὐγουστῖνος, *ἐὰν ἔβλεπε τὰς* Τελετὰς *τὰς συνειθιζομένας μεταξὺ ἡμῶν εἰς τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, πρὸς τὰς ὁποίας αἱ τότε συνειθιζόμεναι δὲν ἔχουν καμμίαν σύγκρισιν κατὰ τὸν ἀριθμόν;* Τοῦτο *τὸ ὑπερβολικὸν πλῆθος τῶν* Τελετῶν *μας ἦτο τόσον μεγάλον, καὶ πολλαὶ ἐξ αὐτῶν τόσον σκοτειναὶ, ὥστε μᾶλλον συνέχεαν καὶ ἐσκότιζαν, παρὰ ἐφανέροναν καὶ ἐπαράσταιναν τὰς εἰς ἡμᾶς τοῦ* Χριστοῦ *εὐεργεσίας.* Πρὸς *τούτοις δὲ, τὸ* Εὐαγγέλιον *τοῦ* Χριστοῦ *δὲν εἶναι* Νόμος Τελετῶν, *ὡς ἦτον κατὰ πολὺ μέρος ὁ* Μωσαϊκὸς Νόμος· *ἀλλ' εἶναι θρησκεία διδάσκουσα νὰ λατρεύωμεν τὸν* Θεὸν, *ὄχι ἐν δουλείᾳ τύπου καὶ σκιᾶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίᾳ τοῦ* Πνεύματος· *καὶ ἀρκεῖται εἰς ἐκείνας μόνον τὰς* Τελετὰς, *ὅσαι συντείνουν εἰς εὐταξίαν καὶ εὐσεβῆ πολιτείαν, καὶ εἶναι ἐπιτήδειαι νὰ διεγείρωσι τὸν βραδὺν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἐνθύμησιν τοῦ πρὸς* Θεὸν *χρεούς του, διά τινος ἐπισήμου καὶ ἰδιαιτέρας σημασίας, διὰ τῆς ὁποίας νὰ οἰκοδομῆται.* Καὶ *πρὸς τούτοις, τὸ μεγαλήτερον αἴτιον τῆς καταργήσεως τινῶν* Τελετῶν *ἐστάθη τοῦτο·* Ὅτι *αὐταὶ εἶχαν φθάσει εἰς τόσην κατάχρησιν,*

μέρος μὲν διὰ τῆς τυφλῆς δεισιδαιμονίας τῶν ἀγροίκων καὶ ἀπαιδεύτων, μέρος δὲ διὰ τῆς ἀπλήστου πλεονεξίας τῶν ζητούντων τὸ ἴδιόν των συμφέρον μᾶλλον παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, *ὥστε αἱ καταχρήσεις δὲν ἠμποροῦσαν πλέον νὰ ἀφαιρεθῶσι, διαμένοντος ἔτι τοῦ πράγματος.*

Περὶ *δὲ τῶν ὅσοι ἤθελαν ἴσως σκανδαλισθῆ, διότι διεφυλάχθησαν ἔτι τινὲς τῶν παλαιῶν* Τελετῶν· *ἐὰν οὗτοι παρατηρήσωσιν ἐσκεμμένως, ὅτι ἄνευ τινῶν* Τελετῶν *ἀδύνατον εἶναι νὰ διατηρηθῇ* Τάξις, *ἢ ἥσυχος* Πολιτεία, *εἰς τὴν* Ἐκκλησίαν, *θέλουν αἰσθανθῇ εὐκόλως ὅτι δικαίῳ τῷ λόγῳ πρέπει νὰ διορθώσωσι τὴν κρίσιν των.* Καὶ *ἐὰν δυσχεραίνωσι, διότι τινὲς τῶν παλαιῶν ἐφυλάχθησαν, καὶ ἤθελαν μᾶλλον ὅλαι νὰ καινοτομηθῶσιν· τότε οἱ τοιοῦτοι, ἐπειδὴ ὁμολογοῦν ὅτι συμφέρει νὰ ὑπάρχωσι τινὲς* Τελεταὶ, *βέβαια, ἐνῷ εἶναι δυνατὸν νὰ μεταχειρισθῶμεν καλῶς τὰς παλαιὰς, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀποδοκιμάζωσιν αὐτὰς δικαίως, μόνον διότι εἶναι παλαιαὶ, χωρὶς νὰ δείξωσιν ὅτι παραλογίζονται.* Διότι *εἰς τοιαύτην περίστασιν πρέπει μάλιστα νὰ σέβωνται αὐτὰς διὰ τὴν ἀρχαιότητά των· ἐὰν θέλωσι νὰ δείξωσιν ἑαυτοὺς ὅτι ἀγαποῦν μᾶλλον τὴν ἑνότητα καὶ τὴν ὁμόνοιαν, παρὰ τὴν καινοτομίαν καὶ τὸν νεωτερισμὸν, τὰ ὁποῖα (ὅσον ἐμπορεῖ νὰ γίνεται μὲ τὴν ἀληθῆ ἐξαγγελίαν τῆς* Χριστιανικῆς *θρησκείας) πρέπει πάντοτε νὰ ἀποφεύγωμεν.* Ἔτι *δὲ, καμμίαν δικαίαν αἰτίαν δὲν θέλουν ἔχειν οἱ τοιοῦτοι νὰ σκανδαλίζωνται διὰ τὰς φυλαττομένας* Τελετάς. Διότι *καθὼς ἀφηρέθησαν ἐκεῖναι, ὅσαι κατήντησαν εἰς μεγάλην κατάχρησιν, καὶ χωρὶς λόγον ἀπεβάρυναν τὰς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων· οὕτω ἐφυλάχθησαν καὶ ἐπίλοιποι διὰ* Πολιτείαν *τινὰ καὶ* Τάξιν *τῆς* Ἐκκλησίας· *αἵτινες, δι' εὐλόγους αἰτίας, ἐμποροῦν νὰ μεταβάλλωνται καὶ νὰ ἀλλοιόνωνται, καὶ ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ λογίζωνται ἴσαι μὲ τὸν* Νόμον *τοῦ* Θεοῦ. Καὶ *πρὸς τούτοις, αἱ* Τελεταὶ *αὗται δὲν εἶναι οὔτε σκοτειναὶ, οὔτε κωφαὶ, ἀλλ' εἶναι οὕτω ἐκτεθειμέναι, ὥστε πᾶς τις δύναται νὰ καταλαμβάνῃ τί ἐννοοῦν, καὶ εἰς τί χρησιμεύουν· ὥστε δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι εἰς τὸ μέλλον ἐμποροῦν νὰ ὑποπέσωσιν εἰς κατάχρησιν, ὡς συνέβη εἰς τὰς ἄλλας.* Κάμνοντες *δὲ ταῦτα, ἡμεῖς δὲν κατακρίνομεν τὰ ἄλλα ἔθνη, οὐδὲ ἐπιτάττομέν τι, εἰμὴ μόνον εἰς τὸν ἰδικόν μας λαόν.* Διότι *κρίνομεν πρέπον ἕκαστος τόπος νὰ μεταχειρίζεται μὲν τοιαύτας τινὰς* Τελετὰς, *ὁποίας ἤθελαν κρίνει καταλληλοτέ-*

ρας εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὸν λαὸν εἰς τελειότερον ὅσον δυνατὸν καὶ εὐσεβῆ βίον, χωρὶς πλάνην ἢ δεισιδαιμονίαν· νὰ ἀποβάλλωσι δὲ ἐκεῖνα, ὅσα, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἤθελαν αἰσθανθῇ ὅτι παρεφθάρησαν, καθὼς συμβαίνει συνεχῶς εἰς τὰς ἀνθρωπίνους διατάξεις, κατ' ἄλλον καὶ ἄλλον τρόπον εἰς διαφόρους τόπους.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ἈΝΑΓΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ.

ΤΟ Ψαλτήριον θέλει ἀναγινώσκεσθαι ὅλον ἅπαξ τοῦ μηνὸς, κατὰ τὴν ἐκεῖ διωρισμένην τάξιν, καὶ εἰς τὴν Πρωϊνὴν καὶ εἰς τὴν Ἑσπερινὴν Ἀκολουθίαν. Ἀλλὰ τὸν Φεβρουάριον θέλει ἀναγινώσκεσθαι μόνον μέχρι τῆς 28, ἢ 29, τοῦ μηνός.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰανουάριος, Μάρτιος, Μάϊος, Ἰούλιος, Αὔγουστος, Ὀκτώβριος, καὶ Δεκέμβριος, ἔχουν ἕκαστος ἡμέρας τριανταμίαν, διετάχθη νὰ ἀναγνωσθῶσι κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν των εἰρημένων μηνῶν οἱ αὐτοὶ ψαλμοὶ, οἵτινες ἀνεγνώσθησαν καὶ τὴν προλαβοῦσαν· ὥστε τὸ Ψαλτήριον νὰ ἀρχίζῃ πάλιν τὴν πρώτην τοῦ ἐρχομένου μηνός.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ ριθ'. ψαλμὸς διαιρεῖται εἰς εἰκοσιδύο τμήματα, καὶ εἶναι παρὰ πολὺ ἐκτεταμένος ὥστε νὰ ἀναγνωσθῇ ὅλος διὰ μιᾶς, διὰ τοῦτο διετάχθη νὰ μὴν ἀναγινώσκωνται, εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, παρὰ τέσσαρα ἢ πέντε ἀπὸ τὰ εἰρημένα τμήματα.

Καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ψαλμοῦ, καὶ ἑκάστου τμήματος τοῦ ριθ'. ψαλμοῦ, πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται οὗτος ὁ Ὕμνος·

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ἈΝΑΓΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ἉΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

ἩΠΑΛΑΙΑ Διαθήκη διετάχθη διὰ τὰ πρῶτα Ἀναγνώσματα τῆς Πρωϊνῆς καὶ Ἑσπερινῆς Ἀκολουθίας· ὥστε τὸ πλεῖστον μέρος

αὐτῆς θέλει ἀναγινώσκεσθαι ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, καθὼς διατάττεται εἰς τὸ Καλανδάριον.

Ἡ Νέα Διαθήκη *διετάχθη διὰ τὰ δεύτερα* Ἀναγνώσματα *τῆς* Πρωϊνῆς *καὶ* Ἑσπερινῆς Προσευχῆς, *καί, περιπλέον τῶν ἰδιαιτέρως διωρισμένων* Ἐπιστολῶν *καὶ* Εὐαγγελίων, *θέλει ἀναγινώσκεσθαι ὅλη κατὰ τάξιν τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ· πλὴν τῆς* Ἀποκαλύψεως, *ἐκ τῆς ὁποίας μόνον μερικὰ* Ἀναγνώσματα *διετάχθησαν εἰς διαφόρους* Ἑορτάς.

Διὰ νὰ ἐξεύρῃς δὲ ποῖα Ἀναγνώσματα *θέλουν ἀναγινώσκεσθαι καθ' ἑκάστην, ζήτει τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς εἰς τὸ ἀκόλουθον* Καλανδάριον· *καὶ ἐκεῖ θέλεις εὑρίσκει τὰ* Κεφάλαια *τὰ διωρισμένα νὰ ἀναγινώσκωνται, καὶ εἰς τὴν* Πρωϊνὴν *καὶ εἰς τὴν* Ἑσπερινὴν Προσευχήν· *ἐκτὸς μόνον τῶν κινητῶν* Ἑορτῶν, *αἵτινες δὲν εἶναι εἰς τὸ* Καλανδάριον, *καὶ τῶν ἀκινήτων, ὅπου ὁ τόπος ἀφέθη κενὸς εἰς τὴν στήλην τῶν* Ἀναγνωσμάτων· *τῶν ὁποίων ἡμερῶν ὅλων τὰ ἰδιαίτερα* Ἀναγνώσματα *θέλουν εὑρίσκεσθαι εἰς τὸν* Πίνακα *τῶν ἰδιαιτέρων* Ἀναγνωσμάτων.

Σημείωσε δὲ ὅτι, ὁσάκις διατάττωνται ἰδιαίτεροι Ψαλμοὶ *ἢ* Ἀναγνώσματα, *τότε οἱ* Ψαλμοὶ *καὶ τὰ* Ἀναγνώσματα *τὰ διωρισμένα κατὰ τὴν συνήθη τάξιν εἰς τὸ* Ψαλτήριον *καὶ* Καλανδάριον *(ἂν δὲν ἦναι τὰ αὐτὰ) θέλουν παραλείπεσθαι.*

Σημείωσε πρὸς τούτοις, ὅτι ἡ Συναπτή, *ἡ* Ἐπιστολή, *καὶ τὸ* Εὐαγγέλιον *τῆς* Κυριακῆς *θέλουν ἀναγινώσκεσθαι καὶ εἰς ὅλον τὸ ἐπίλοιπον τῆς* Ἑβδομάδος, *ἂν δὲν ἦναι ἄλλως διατεταγμένα εἰς τὴν* Βίβλον *ταύτην.*

'ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ 'ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ 'ΕΟΡΤΩΝ

Καθ' ὅλον τὸ Ἔτος ἀναγνωστέα, εἰς τὴν Ἑωθινὴν καὶ Ἑσπερινὴν Προσευχήν.

ΤΑ 'ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ 'ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.

	Ἑωθινά.	Ἑσπερινά.
Κυριακαὶ τῆς Παρουσίας.		
α'....	Ἡσαΐας.... α'	Ἡσαΐας.... β'
β'....	——— .... ε'	——— .... κδ'
γ'....	——— .... κε'	——— .... κϛ'
δ'....	——— .... λ'	——— .... λβ'
Κυριακαὶ μετὰ τὰ Χριστούγεννα.		
α'	——— .... λζ'	——— .... λη'
β'	——— .... μα'	——— .... μγ'
Κυριακαὶ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.		
α'	——— .... μδ'	——— .... μϛ'
β'	——— .... να'	——— .... νγ'
γ'	——— .... νε'	——— .... νϛ'
δ'	——— .... νζ'	——— .... νη'
ε'	——— .... νθ'	——— .... ξδ'
ϛ'	——— .... ξε'	——— .... ξϛ'
Κυριακὴ Ἑβδομηκοστή	Γένεσις .... α'	Γένεσις .... β'
——— Ἑξηκοστή	——— .... γ'	——— .... ϛ'
——— Πεντηκοστή	——— .... θ' (μέχρι στίχ. 20	——— .... ιβ'
Τεσσαρακοστή.		
Κυριακὴ α'......	——— .... ιθ' (μέχρι στίχ. 30	——— .... κβ'
——— β'......	——— .... κζ'	——— .... λδ'
——— γ'......	——— .... λθ'	——— .... μβ'
——— δ'......	——— .... μγ'	——— .... με'
——— ε'......	Ἔξοδος .... γ'	Ἔξοδος .... ε'
——— ϛ'......		
Α'. Ἀνάγνωσμα	——— .... θ'	——— .... ι'
Β'. Ἀνάγνωσμα	Ματθαῖος .. κϛ'	Ἑβρ. ε'. μέχρι 11
Κυριακὴ τοῦ Πάσχα.		
Α'. Ἀνάγνωσμα	Ἔξοδος.... ιβ'	Ἔξοδος .... ιδ'
Β'. Ἀνάγνωσμα	Ρωμ....... ϛ'	Πράξ. β'. στίχ. 22
Κυριακαὶ μετὰ τὸ Πάσχα.		
α'....	Ἀριθμοὶ ... ιϛ'	Ἀριθμοὶ ... κβ'
β'....	——— κγ'. κδ'	——— ... κε'
γ'....	Δευτερονόμ. δ'	Δευτερονόμ. ε'
δ'....	——— ϛ'	——— ζ'
ε'....	——— η'	——— θ'

ΤΑ ἸΔΙΑΙΤΕΡΑ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.

	Ἑωθινά.	Ἑσπερινά.
Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν ..	Δευτερονόμ. ιβ΄	Δευτερονόμ. ιγ΄
Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς		
Α΄ Ἀνάγνωσμα	——ιϛ΄. μέχρι 18	Ἡσαΐας .... ια΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Πράξ ι΄. στίχ. 34	Πράξ .... ιϑ΄ (μέχρι 21
Κυριακὴ τῆς Τριάδος.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Γένεσις .... α΄	Γένεσις .... ιη΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Ματθαῖος .. γ΄	1 Ἰωάννου ε΄
Κυριακαὶ μετὰ τὴν Τριάδα.		
α΄	Ἰησοῦς Ναυῆ. ι΄	Ἰησοῦς Ναυῆ. κγ΄
β΄	Κριταὶ .... δ΄	Κριταὶ .... ε΄
γ΄	1 Σαμουὴλ β΄	1 Σαμουὴλ γ΄
δ΄	——— ιβ΄	——— ιγ΄
ε΄	——— ιε΄	——— ιζ΄
ϛ΄	2 Σαμουὴλ ιβ΄	2 Σαμουὴλ ιϑ΄
ζ΄	——— κα΄	——— κδ΄
η΄	1 Βασιλειῶν ιγ΄	1 Βασιλειῶν ιϛ΄
ϑ΄	——— ιη΄	——— ιϑ΄
ι΄	——— κα΄	——— κβ΄
ια΄	2 Βασιλειῶν ε΄	2 Βασιλειῶν ϑ΄
ιβ΄	——— ι΄	——— ιη΄
ιγ΄	——— ιϑ΄	——— κγ΄
ιδ΄	Ἱερεμίας .. ε΄	Ἱερεμίας .. κβ΄
ιε΄	——— .. λε΄	——— .. λϛ΄
ιϛ΄	Ἰεζεκιὴλ .. β΄	Ἰεζεκιὴλ .. ιγ΄
ιζ΄	——— .... ιδ΄	——— .... ιη΄
ιη΄	——— .... κ΄	——— .... κδ΄
ιϑ΄	Δανιὴλ .... γ΄	Δανιὴλ .... ϛ΄
κ΄	Ἰωὴλ .... β΄	Μιχαίας .. ϛ΄
κα΄	Ἀββακοὺμ β΄	Παροιμίαι .. α΄
κβ΄	Παροιμίαι β΄	——— .. γ΄
κγ΄	——— .. ια΄	——— .. ιβ΄
κδ΄	——— .. ιγ΄	——— .. ιδ΄
κε΄	——— .. ιε΄	——— .. ιϛ΄
κϛ΄	——— .. ιζ΄	——— .. ιϑ΄

ΤΑ ἸΔΙΑΙΤΕΡΑ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ἙΟΡΤΩΝ.

	Ἑωθινά.	Ἑσπερινά
Τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου	Παροιμίαι .. κ΄	Παροιμίαι .. κα΄
Τοῦ Ἁγ. Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου .	——— .. κγ΄	——— .. κδ΄
Τὰ Γενέθλια τοῦ Χριστοῦ.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Ἡσαΐας ϑ΄. μέχ. 8	Ἡσαΐ. ζ΄ στίχ. 10 (μέχρι 17
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Λουκᾶς β΄. μέχ. 15	Τίτ. γ΄. 4 μέχρι 9
Τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Παροιμίαι .. κη΄	Ἐκκλησιασ. δ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Πράξ. ϛ΄. 8. και (ζ΄. μέχρι 30	Πράξ .... ζ΄. 30 (μέχρι 55

ΤΑ ἸΔΙΑΙΤΕΡΑ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ἙΟΡΤΩΝ.

	Ἑωθινά.	Ἑσπερινά.
Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Ἐκκλησιασ. ε΄	Ἐκκλησιασ. ϛ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Ἀποκάλυψις α΄	Ἀποκάλυψις κβ΄
Τὴν ἡμέραν τῆς Βρεφοκτονίας .	Ἱερεμ λα . μέχ 18	Σοφ. Σολομ. α΄
——— τῆς Περιτομῆς.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Γένεσις .... ιζ΄	Δευτερον. ι΄. 12
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Ρωμ. ...... β΄	Κολοσσ. .... β΄
——— τῶν Ἐπιφανίων.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Ἡσαΐας .... ξ΄	Ἡσαΐας .... μθ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Λουκ. γ΄. μέχ. 23	Ἰωάν. β΄. μέχ. 12
Ἐπιστροφὴ τοῦ Ἁγιου Παύλου.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Σοφ. Σολομ. ε΄	Σοφ. Σολομ ϛ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Πράξ. ...... κβ΄ (μέχρι 22	Πράξ. ...... κϛ΄
Ὑπαπαντή	Σοφ. Σολομ. θ΄	Σοφ Σολομ. ιβ΄
Τοῦ Ἁγίου Ματθία	——— ιθ΄	Σοφ Σειράχ. α΄
Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ	Σοφ. Σειρὰχ β΄	——— γ΄
Τετάρτη πρὸ τοῦ Πάσχα.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Ὠσηὲ ...... ιγ΄	Ὠσηὲ...... ιδ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Ἰωάννης ια΄. 45	
Πέμπτη πρὸ τοῦ Πάσχα		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Δανιὴλ .... θ΄	Ἱερεμίας .. λα΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Ἰωάννης .. ιγ΄	
Μεγάλη Παρασκευή.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Γένεσις κβ΄. μ. 20	Ἡσαΐας .... νγ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Ἰωάννης .. ιη΄	1 Πέτρου .. β΄
Παραμονὴ τοῦ Πάσχα.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Ζαχαρίας .. θ΄	Ἔξοδος .... ιγ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Λουκᾶς.. κγ΄. 50	Ἑβρ. ...... δ΄
Δευτέρα τοῦ Πάσχα.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Ἔξοδος .... ιϛ΄	Ἔξοδος .... ιζ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Ματθαῖος .. κη΄	Πράξ. ...... γ΄
Τρίτη τοῦ Πάσχα.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Ἔξοδος .... κ΄	Ἔξοδος .... λβ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Λουκ. κδ΄. μέχ. 13	1 Κορινθ. ιε΄
Τοῦ Ἁγίου Μάρκου	Σοφ. Σειράχ. δ΄	Σοφ. Σειράχ. ε΄
Τῶν Ἁγ. Φιλίππου καὶ Ἰακώβου		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	——— ζ΄	——— θ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Ἰωάννης α΄. 43	
Τῆς Ἀναλήψεως.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Δευτερονόμ. ι΄	2 Βασιλειῶν β΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Λουκᾶς.. κδ΄. 44	Ἐφεσ. δ΄. μέχ. 17
Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Γένεσις .... ια΄ (μέχρι 10	Ἀριθμοὶ.. ια΄. 16 (μέχρι 30
Β΄. Ἀνάγνωσμα	1 Κορινθ. .. ιβ΄	1 Κορ. ιδ΄. μέχ. 26
Τρίτη τῆς Πεντηκοστῆς.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	1 Σαμουὴλ ιθ΄. 18	Δευτερονόμ. λ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	1 Θεσσ... ε΄. 12 (μέχρι 24	1 Ἰωάννου.. δ΄ (μέχρι 14

ΤΑ ἸΔΙΑΙΤΕΡΑ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ἙΟΡΤΩΝ.

	Ἑωθινά.	Ἑσπερινά.
Τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Σοφ. Σειρὰχ. ι΄	Σοφ. Σειρὰχ. ιβ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Πράξ. .... ιδ΄	Πράξ. ιε΄. μέχ. 36
Τοῦ Ἁγ. Ἰωάν. τοῦ Βαπτιστοῦ.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Μαλαχίας.. γ΄	Μαλαχίας.. δ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Ματθαίος .. γ΄	Ματθ. ιδ΄. μέχ. 13
Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Σοφ. Σειρὰχ. ιε΄	Σοφ. Σειρὰχ. ιθ΄
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Πράξ....... γ΄	Πράξ....... δ΄
Τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου	Σοφ. Σειρὰχ. κα΄	Σοφ. Σειρὰχ. κβ΄
Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου	——— κδ΄	——— κθ΄
Τοῦ Ἁγίου Ματθαίου	——— λε΄	——— λη΄
Τοῦ Ἁγίου Μιχαήλ.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Γένεσις .... λβ΄	Δανιὴλ .... ι΄. 5
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Πράξ. ιβ΄. μέχ. 20	Ἰούδας στίχος 6 (μέχρι 16
Τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ.............	Σοφ. Σειρὰχ. να΄	Ἰὼβ ...... α΄
Τῶν Ἁγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα.	Ἰώβ. .. κδ΄. κε΄	——— ...... μβ΄
Τῶν Ἁγίων Πάντων.		
Α΄. Ἀνάγνωσμα	Σοφ. Σολ. .. γ΄ (μέχρι 10	Σοφ. Σολ. .. ε΄ (μέχρι 17
Β΄. Ἀνάγνωσμα	Ἑβρ. ια΄. 33, και (ιβ΄. μέχρι 7	Ἀποκάλυψ. ιθ΄ (μέχρι 17

ἸΔΙΑΙΤΕΡΟΙ ΨΑΛΜΟΙ ΔΙΑ ΤΙΝΑΣ ἩΜΕΡΑΣ.

	Ἑωθινά.	Ἑσπερινά.
Τῶν Χριστουγέννων	Ψαλμὸς .... ιθ΄	Ψαλμὸς ... πθ΄
	——— .... με΄	——— ... ρι΄
	——— .... πε΄	——— ... ρλβ΄
Καθαρὰ Τετάρτη.............	Ψαλμὸς .... ϛ΄	Ψαλμὸς ... ρβ΄
	——— .... λβ΄	——— ... ρλ΄
	——— .... λη΄	——— ... ρμγ΄
Μεγάλη Παρασκευή	Ψαλμὸς .... κβ΄	Ψαλμὸς ... ξθ΄
	——— .... μ΄	——— ... πη΄
	——— .... νδ΄	
Τὸ Πάσχα..................	Ψαλμὸς .... β΄	Ψαλμὸς ... ριγ΄
	——— .... νζ΄	——— ... ριδ΄
	——— .... ρια΄	——— ... ριη΄
Τῆς Ἀναλήψεως	Ψαλμὸς .... η΄	Ψαλμὸς ... κδ΄
	——— .... ιε΄	——— ... μζ΄
	——— .... κα΄	——— ... ρη΄
Τῆς Πεντηκοστῆς	Ψαλμὸς .... μη΄	Ψαλμὸς ... ρδ΄
	——— .... ξη΄	——— ... ρμε΄

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ·

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ ΤΩΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ.

ἸΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ἔχων ἡμέρας λα′.

			Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
			Α′. Ἀνάγ.	Β′. Ἀνάγ.	Α′. Ἀνάγ.	Β′. Ἀνάγ.
1	Α	Περιτομὴ . . .	——	——	——	——
2	β	. . . . . .	Γένεσ. α′	Ματθ. α′	Γένεσ. β′	Ῥωμ. α′
3	γ	. . . .	γ′	β′	δ′	β′
4	δ	. . . . . .	ε′	γ′	ϛ′	γ′
5	ε	. . . .	ζ′	δ′	η′	δ′
6	ϛ	Ἐπιφάνια . .	——	——	——	——
7	ζ	. . . .	ϑ′	ε′	ιβ′	ε′
8	Α	. . . . . .	ιγ′	ϛ′	ιδ′	ϛ′
9	β	. . . .	ιε′	ζ′	ιϛ′	ζ′
10	γ	. . . . . .	ιζ′	η′	ιη′	η′
11	δ	. . . .	ιϑ′	ϑ′	κ′	ϑ′
12	ε	. . . . . .	κα′	ι′	κβ′	ι′
13	ϛ	. . . .	κγ′	ια′	κδ′	ια′
14	ζ	. . . . . .	κε′	ιβ′	κϛ′	ιβ′
15	Α	. . . .	κζ′	ιγ′	κη′	ιγ′
16	β	. . . . . .	κϑ′	ιδ′	λ′	ιδ′
17	γ	. . . .	λα′	ιε′	λβ′	ιε′
18	δ	. . . . . .	λγ′	ιϛ′	λδ′	ιϛ′
19	ε	. . . .	λε′	ιζ′	λζ′	1 Κορ. α′
20	ϛ	. . . . . .	λη′	ιη′	λϑ′	β′
21	ζ	. . . .	μ′	ιϑ′	μα′	γ′
22	Α	. . . . . .	μβ′	κ′	μγ′	δ′
23	β	. . . .	μδ′	κα′	με′	ε′
24	γ	. . . . . .	μϛ′	κβ′	μζ′	ϛ′
25	δ	Ἐπιστρ. τοῦ Ἁγ. Παύλου	——	——	——	——
26	ε	. . . .	μη′	κγ′	μϑ′	ζ′
27	ϛ	. . . . . .	ν′	κδ′	Ἔξοδ. α′	η′
28	ζ	. . . .	Ἔξοδ. β′	κε′	γ′	ϑ′
29	Α	. . . . . .	δ′	κϛ′	ε′	ι′
30	β	Μαρτύριον τοῦ Βα-	*ϛ′	κζ′	ζ′	ια′
31	γ	(σιλέως Καρόλου	η′	κη′	ϑ′	ιβ′

Σημείωσε ὅτι τὸ Ἔξοδος * ϛ′ πρέπει νὰ ἀναγινώσκεται μόνον μέχρι τοῦ 14 στίχου.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, ἔχων ἡμέρας κη΄.

			Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
			Α΄. Ἀνάγ.	Β΄. Ἀνάγ.	Α΄. Ἀνάγ.	Β΄. Ἀνάγ.
1	δ	. . . .	Ἔξοδ. ι΄	Μάρκ. α΄	Ἔξοδ. ια΄	1 Κορ. ιγ΄
2	ε	Ὑπαπαντὴ τῆς Παρθένου	——	β΄	——	ιδ΄
3	ϛ	. . . . . .	ιβ΄	γ΄	ιγ΄	ιε΄
4	ζ	. . . .	ιδ΄	δ΄	ιε΄	ιϛ΄
5	Α	. . . . . .	ιϛ΄	ε΄	ιζ΄	2 Κορ. α΄
6	β	. . . .	ιη΄	ϛ΄	ιϑ΄	β΄
7	γ	. . . . . .	κ΄	ζ΄	κα΄	γ΄
8	δ	. . . .	κβ΄	η΄	κγ΄	δ΄
9	ε	. . . . . .	κδ΄	ϑ΄	λβ΄	ε΄
10	ϛ	. . . .	λγ΄	ι΄	λδ΄	ϛ΄
11	ζ	. . . . . .	Λευΐτ. ιη΄	ια΄	Λευΐτ. ιϑ΄	ζ΄
12	Α	. . . .	κ΄	ιβ΄	κϛ΄	η΄
13	β	. . . . . .	Ἀριθ. ια΄	ιγ΄	Ἀριθ. ιβ΄	ϑ΄
14	γ	. . . .	ιγ΄	ιδ΄	ιδ΄	ι΄
15	δ	. . . . . .	ιϛ΄	ιε΄	ιζ΄	ια΄
16	ε	. . . .	κ΄	ιϛ΄	κα΄	ιβ΄
17	ϛ	. . . . . .	κβ΄	Λουκ. α΄ μ. στίχ. 39	κγ΄	ιγ΄
18	ζ	. . . . . .	κδ΄	α΄. 39	κε΄	Γαλάτ. α΄
19	Α	. . . .	κζ΄	β΄	λ΄	β΄
20	β	. . . . . .	λα΄	γ΄	λβ΄	γ΄
21	γ	. . . .	λε΄	δ΄	λϛ΄	δ΄
22	δ	. . . . . .	Δευτ. α΄	ε΄	Δευτ. β΄	ε΄
23	ε	. . . .	γ΄	ϛ΄	δ΄	ϛ΄
24	ϛ	Τοῦ Ἁγίου Ματθία	——	ζ΄	——	Ἐφεσ. α΄
25	ζ	. . . . . .	ε΄	η΄	ϛ΄	β΄
26	Α	. . . .	ζ΄	ϑ΄	η΄	γ΄
27	β	. . . . . .	ϑ΄	ι΄	ι΄	δ΄
28	γ	. . . .	ια΄	ια΄	ιβ΄	ε΄
29		. . . . . .	ιγ΄	Ματθ. ζ΄	ιδ΄	Ῥωμ. ιβ΄

*** Ὁ Μὴν οὗτος, εἰς ἕκαστον Βίσεκτον χρόνον, ἔχει ἡμέρας κϑ΄.

ΜΑΡΤΙΟΣ, *ἔχων ἡμέρας λα'.*

			Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
			Α'. Ἀνάγ.	Β'. Ἀνάγ.	Α'. Ἀνάγ.	Β'. Ἀνάγ.
	1	δ.	Δευτ. ιε'	Λουκ. ιβ'	Δευτ. ιϛ'	Ἐφεσ. ϛ'
	2	ε	ιζ'	ιγ'	ιη'	Φιλιπ. α'
	3	ϛ.	ιϑ'	ιδ'	κ'	β'
	4	ζ	κα'	ιε'	κβ'	γ'
	5	Α.	κδ'	ιϛ'	κε'	δ'
	6	β	κϛ'	ιζ'	κζ'	Κολοσ. α'
	7	γ.	κη'	ιη'	κϑ'	β'
	8	δ	λ'	ιϑ'	λα'	γ'
	9	ε.	λβ'	κ'	λγ'	δ'
	10	ϛ	λδ'	κα'	Ἰησ. Ν. α'	1 Θεσ. α'
	11	ζ.	Ἰησ. Ν β'	κβ'	γ'	β'
	12	Α	δ'	κγ'	ε'	γ'
	13	β.	ϛ'	κδ'	ζ'	δ'
	14	γ	η'	Ἰωάνν. α'	ϑ'	ε'
	15	δ.	ι'	β'	κγ'	2 Θεσ. α'
	16	ε	κδ'	γ'	Κριταί α'	β'
	17	ϛ.	Κριταί β'	δ'	γ'	γ'
	18	ζ	δ'	ε'	ε'	1 Τιμ. α'
	19	Α.	ϛ'	ϛ'	ζ'	β'. γ'
	20	β	η'	ζ'	ϑ'	δ'
14	21	γ.	ι'	η'	ια'	ε'
3	22	δ	ιβ'	ϑ'	ιγ'	ϛ'
	23	ε.	ιδ'	ι'	ιε'	2 Τιμ. α'
11	24	ϛ	ιϛ'	ια'	ιζ'	β'
	25	ζ	Τοῦ Εὐαγγε. τῆς Παρθ. Μαρίας	ιβ'	——	γ'
19	26	Α	ιη'	ιγ'	ιϑ'	δ'
8	27	β.	κ'	ιδ'	κα'	Τίτ. α'
	28	γ	Ῥούθ α'	ιε'	Ῥουθ β'	β'. γ'
16	29	δ.	γ'	ιϛ'	δ'	Φιλήμων
5	30	ε	1 Σαμ. α'	ιζ'	1 Σαμ. β'	Ἑβρ. α'
	31	ϛ	γ'	ιη'	δ'	β'

*** Οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἐνταῦθα προστεθέντες εἴς τινας ἡμέρας, ἐμπεριεχομένας μεταξὺ τῆς 21 τοῦ Μαρτίου καὶ τῆς 18 τοῦ Ἀπριλίου, δεικνύουν τὰς ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας πίπτει ἡ Πανσέληνος ἐκείνη, ἥτις συμβαίνει τὴν 21 τοῦ Μαρτίου, ἢ ἐφεξῆς εἰς ἐκείνους τοὺς χρόνους τῶν ὁποίων εἶναι οἱ Χρυσοὶ Ἀριθμοί· καὶ τὸ Κυριακὸν Γράμμα τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ ἀμέσως τοιαύτην τινὰ Πανσέληνον δεικνύει τὸ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου. Ὅλον τοῦτο ἐξακολουθεῖ μέχρι τοῦ 1899 Σωτηρίου ἔτους· μετὰ δὲ τοῦτο τὸ ἔτος, ὁ τόπος τούτων τῶν Χρυσῶν Ἀριθμῶν πρέπει νὰ ἀλλαχθῇ, ὡς θέλει σαφηνισθῇ ἀκολούθως.

ἈΠΡΙΛΙΟΣ, ἔχων ἡμέρας λ′.

				Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
				Α′. Ἀνάγ.	Β′. Ἀνάγ.	Α′. Ἀνάγ.	Β′. Ἀνάγ.
13	1	ζ	. . . .	1 Σαμ. ε′	Ἰωάν. ιϑ′	1 Σαμ. ς′	Ἑβρ. γ′
2	2	Α	. . . . . .	ζ′	κ′	η′	δ′
	3	β	. . . .	ϑ′	κα′	ι′	ε′
10	4	γ	. . . . . .	ια′	Πράξ. α′	ιβ′	ς′
	5	δ	. . . .	ιγ′	β′	ιδ′	ζ′
18	6	ε	. . . . . .	ιε′	γ′	ις′	η′
7	7	ς	. . . .	ιζ′	δ′	ιη′	ϑ′
	8	ζ	. . . . . .	ιϑ′	ε′	κ′	ι′
15	9	Α	. . . .	κα′	ς′	κβ′	ια′
4	10	β	. . . . . .	κγ′	ζ′	κδ′	ιβ′
	11	γ	. . . .	κε′	η′	κς′	ιγ′
12	12	δ	. . . . . .	κζ′	ϑ′	κη′	Ἰάκωβ. α′
1	13	ε	. . . .	κϑ′	ι′	λ′	β′
	14	ς	. . . . . .	λα′	ια′	2 Σαμ. α′	γ′
9	15	ζ	. . . .	2 Σαμ. β′	ιβ′	γ′	δ′
	16	Α	. . . . . .	δ′	ιγ′	ε′	ε′
17	17	β	. . . .	ς′	ιδ′	ζ′	1 Πέτ. α′
6	18	γ	. . . . . .	η′	ιε′	ϑ′	β′
	19	δ	. . . .	ι′	ις′	ια′	γ′
	20	ε	. . . . . .	ιβ′	ιζ′	ιγ′	δ′
	21	ς	. . . .	ιδ′	ιη′	ιε′	ε′
	22	ζ	. . . . . .	ις′	ιϑ′	ιζ′	2 Πέτ. α′
	23	Α	. . . .	ιη′	κ′	ιϑ′	β′
	24	β	. . . . . .	κ′	κα′	κα′	γ′
	25	γ	Τοῦ Ἁγ. Ἀποσ. καὶ Εὐαγ. Μάρκ.		κβ′	——	1 Ἰωάν. α′
	26	δ	. . . . . .	κβ′	κγ′	κγ′	β′
	27	ε	. . . .	κδ′	κδ′	1 Βασ. α′	γ′
	28	ς	. . . . . .	1 Βασ. β′	κε′	γ′	δ′
	29	ζ	. . . .	δ′	κς′	ε′	ε′
	30	Α	. . . . . .	ς′	κζ′	ζ′	2,3 Ἰωάν.

ΜΑΙΟΣ, ἔχων ἡμέρας λα′.

			Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
			Α′. Ἀνάγ.	Β′. Ἀνάγ.	Α′. Ἀνάγ.	Β′. Ἀνάγ.
1	β	Τῶν Ἁγ. Ἀποσ. Φιλίππου καὶ Ἰακώβου			——	Ἰούδας.
2	γ		1 Βασ. η′	Πράξ. κη′	1 Βασ. θ′	Ῥωμ. α′
3	δ		ι′	Ματθ. α′	ια′	β′
4	ε		ιβ′	β′	ιγ′	γ′
5	ς		ιδ′	γ′	ιε′	δ′
6	ζ		ις′	δ′	ιζ′	ε′
7	Α		ιη′	ε′	ιθ′	ς′
8	β		κ′	ς′	κα′	ζ′
9	γ		κβ′	ζ′	2 Βασ. α′	η′
10	δ		2 Βασ. β′	η′	γ′	θ′
11	ε		δ′	θ′	ε′	ι′
12	ς		ς′	ι′	ζ′	ια′
13	ζ		η′	ια′	θ′	ιβ′
14	Α		ι′	ιβ′	ια′	ιγ′
15	β		ιβ′	ιγ′	ιγ′	ιδ′
16	γ		ιδ′	ιδ′	ιε′	ιε′
17	δ		ις′	ιε′	ιζ′	ις′
18	ε		ιη′	ις′	ιθ′	1 Κορ. α′
19	ς		κ′	ιζ′	κα′	β′
20	ζ		κβ′	ιη	κγ′	γ′
21	Α		κδ′	ιθ′	κε′	δ′
22	β		Ἔσδρ. α′	κ′	Ἔσδρ. γ′	ε′
23	γ		δ′	κα′	ε′	ς′
24	δ		ς′	κβ′	ζ′	ζ′
25	ε		θ′	κγ′	Νεεμί. α′	η′
26	ς		Νεεμί. β′	κδ′	δ′	θ′
27	ζ		ε′	κε′	ς′	ι′
28	Α		η′	κς′	θ′	ια′
29	β	Ἀποκατάστασις	ι′	κζ′	ιγ′	ιβ′
30	γ	(Καρόλου Β′.	Ἐσθὴρ α′	κη′	Ἐσθὴρ β′	ιγ′
31	δ		γ′	Μάρκ. α′	δ′	ιδ′

’ΙΟΥΝΙΟΣ, ἔχων ἡμέρας λ′.

			Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
			Α′. Ἀνάγ.	Β′. Ἀνάγ.	Α′. Ἀνάγ.	Β′. Ἀνάγ.
1	ε	. . . .	Ἐσθὴρ ε′	Μάρκ. β′	Ἐσθὴρ ϛ′	1 Κορ. ιε′
2	ϛ	. . . .	ζ′	γ′	η′	ιϛ′
3	ζ	. . . .	ϑ′	δ′	Ἰὼβ α′	2 Κορ. α′
4	Α	. . . .	Ἰὼβ β′	ε′	γ′	β′
5	β	. . . .	δ′	ϛ′	ε′	γ′
6	γ	. . . .	ϛ′	ζ′	ζ′	δ′
7	δ	. . . .	η′	η′	ϑ′	ε′
8	ε	. . . .	ι′	ϑ′	ια′	ϛ′
9	ϛ	. . . .	ιβ′	ι′	ιγ′	ζ′
10	ζ	. . . .	ιδ′	ια′	ιε′	η′
11	Α	Τοῦ Ἁγ. Ἀπ. Βαρνάβα	——	——	——	——
12	β	. . . .	ιϛ′	ιβ′	ιζ′, ιη′	ϑ′
13	γ	. . . .	ιϑ′	ιγ′	κ′	ι′
14	δ	. . . .	κα′	ιδ′	κβ′	ια′
15	ε	. . . .	κγ′	ιε′	κδ′, κε′	ιβ′
16	ϛ	. . . .	κϛ′, κζ′	ιϛ′	κη′	ιγ′
17	ζ	. . . .	κϑ′	Λουκ. α′	λ′	Γαλ. α′
18	Α	. . . .	λα′	β′	λβ′	β′
19	β	. . . .	λγ′	γ′	λδ′	γ′
20	γ	. . . .	λε′	δ′	λϛ′	δ′
21	δ	. . . .	λζ′	ε′	λη′	ε′
22	ε	. . . .	λϑ′	ϛ′	μ′	ϛ′
23	ϛ	. . . .	μα′	ζ′	μβ′	Ἐφεσ. α′
24	ζ	Τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Βαπτισ.		——	——	——
25	Α	. . . .	Παροι. α′	η′	Παροι. β′	β′
26	β	. . . .	γ′	ϑ′	δ′	γ′
27	γ	. . . .	ε′	ι′	ϛ′	δ′
28	δ	. . . .	ζ′	ια′	η′	ε′
29	ε	Τοῦ Ἁγ. Ἀπ. Πέτρου	——	——	——	——
30	ϛ	. . . .	ϑ′	ιβ′	ι′	ϛ′

’ΙΟΥΛΙΟΣ, ἔχων ἡμέρας λα΄.

			Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
			Α΄. Ἀνάγ.	Β΄. Ἀνάγ.	Α΄. Ἀνάγ.	Β΄. Ἀνάγ.
1	ζ	. . . .	Παρ. ια΄	Λουκ. ιγ΄	Παρ. ιβ΄	Φιλιπ. α΄
2	Α	. . . .	ιγ΄	ιδ΄	ιδ΄	β΄
3	β	. . . .	ιε΄	ιε΄	ιϛ΄	γ΄
4	γ	. . . .	ιζ΄	ιϛ΄	ιη΄	δ΄
5	δ	. . . .	ιθ΄	ιζ΄	κ΄	Κολοσ. α΄
6	ε	. . . .	κα΄	ιη΄	κβ΄	β΄
7	ϛ	. . . .	κγ΄	ιθ΄	κδ΄	γ΄
8	ζ	. . . .	κε΄	κ΄	κϛ΄	δ΄
9	Α	. . . .	κζ΄	κα΄	κη΄	1 Θεσ. α΄
10	β	. . . .	κθ΄	κβ΄	λα΄	β΄
11	γ	. . . .	Ἐκκλ. α΄	κγ΄	Ἐκκλ. β΄	γ΄
12	δ	. . . .	γ΄	κδ΄	δ΄	δ΄
13	ε	. . . .	ε΄	Ἰωάν. α΄	ϛ΄	ε΄
14	ϛ	. . . .	ζ΄	β΄	η΄	2 Θεσ. α΄
15	ζ	. . . .	θ΄	γ΄	ι΄	β΄
16	Α	. . . .	ια΄	δ΄	ιβ΄	γ΄
17	β	. . . .	Ἱερεμ. α΄	ε΄	Ἱερεμ. β΄	1 Τιμ. α΄
18	γ	. . . .	γ΄	ϛ΄	δ΄	β΄, γ΄
19	δ	. . . .	ε΄	ζ΄	ϛ΄	δ΄
20	ε	. . . .	ζ΄	η΄	η΄	ε΄
21	ϛ	. . . .	θ΄	θ΄	ι΄	ϛ΄
22	ζ	. . . .	ια΄	ι΄	ιβ΄	2 Τιμ. α΄
23	Α	. . . .	ιγ΄	ια΄	ιδ΄	β΄
24	β	. . . .	ιε΄	ιβ΄	ιϛ΄	γ΄
25	γ	Τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποσ.		ιγ΄	——	δ΄
26	δ	. . . .	ιζ΄	ιδ΄	ιη΄	Τίτ. α΄
27	ε	. . . .	ιθ΄	ιε΄	κ΄	β΄, γ΄
28	ϛ	. . . .	κα΄	ιϛ΄	κβ΄	Φιλήμων
29	ζ	. . . .	κγ΄	ιζ΄	κδ΄	Ἑβρ. α΄
30	Α	. . . .	κε΄	ιη΄	κϛ΄	β΄
31	β	. . . .	κζ΄	ιθ΄	κη΄	γ΄

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, ἔχων ἡμέρας λα΄.

			Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
			Α΄. Ἀνάγ.	Β΄. Ἀνάγ.	Α΄. Ἀνάγ.	Β΄. Ἀνάγ.
1	γ	. . . .	Ἰερ. κϑ΄	Ἰωάν. κ΄	Ἰερ. λ΄	Ἑβρ. δ΄
2	δ	. . . . . .	λα΄	κα΄	λβ΄	ε΄
3	ε	. . . .	λγ΄	Πράξ. α΄	λδ΄	ς΄
4	ς	. . . . . .	λε΄	β΄	λς΄	ζ΄
5	ζ	. . . .	λζ΄	γ΄	λη΄	η΄
6	Α	. . . . . .	λϑ΄	δ΄	μ΄	ϑ΄
7	β	. . . .	μα΄	ε΄	μβ΄	ι΄
8	γ	. . . . . .	μγ΄	ς΄	μδ΄	ια΄
9	δ	. . . .	με΄, μς΄	ζ΄	μζ΄	ιβ΄
10	ε	. . . . . .	μη΄	η΄	μϑ΄	ιγ΄
11	ς	. . . .	ν΄	ϑ΄	να΄	Ἰάκωβ. α΄
12	ζ	. . . . . .	νβ΄	ι΄	Θρῆνοι α΄	β΄
13	Α	. . . .	Θρῆνοι β΄	ια΄	γ΄	γ΄
14	β	. . . . . .	δ΄	ιβ΄	ε΄	δ΄
15	γ	. . . .	Ἰεζεκ. β΄	ιγ΄	Ἰεζεκ. γ΄	ε΄
16	δ	. . . . . .	ς΄	ιδ΄	ζ΄	1 Πέτ. α΄
17	ε	. . . .	ιγ΄	ιε΄	ιδ΄	β΄
18	ς	. . . . . .	ιη΄	ις΄	λγ΄	γ΄
19	ζ	. . . .	λδ΄	ιζ΄	Δανιὴλ α΄	δ΄
20	Α	. . . . . .	Δανιὴλ β΄	ιη΄	γ΄	ε΄
21	β	. . . .	δ΄	ιϑ΄	ε΄	2 Πέτ. α΄
22	γ	. . . . . .	ς΄	κ΄	ζ΄	β΄
23	δ	. . . .	η΄	κα΄	ϑ΄	γ΄
24	ε	Τοῦ Ἁγ. Ἀπ. Βαρθολομαίου		κβ΄	——	1 Ἰωάν. α΄
25	ς	. . . . . .	ι΄	κγ΄	ια΄	β΄
26	ζ	. . . .	ιβ΄	κδ΄	Ὠσηὲ α΄	γ΄
27	Α	. . . . . .	Ὠσ. β΄, γ΄	κε΄	δ΄	δ΄
28	β	. . . .	ε΄, ς΄	κς΄	ζ΄	ε΄
29	γ	. . . . . .	η΄	κζ΄	ϑ΄	2, 3 Ἰωάν.
30	δ	. . . .	ι΄	κη΄	ια΄	Ἰούδας
31	ε	. . . . . .	ιβ΄	Ματϑ. α΄	ιγ΄	Ῥωμ. α΄

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ, *ἔχων ἡμέρας λʹ.*

			Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
			Αʹ. Ἀνάγ.	Βʹ. Ἀνάγ.	Αʹ. Ἀνάγ.	Βʹ. Ἀνάγ.
1	ϛ	. . . . . .	Ὠσηὲ ιδʹ	Ματθ. βʹ	Ἰωὴλ αʹ	Ῥωμ. βʹ
2	ζ	. . . . . .	Ἰωὴλ βʹ	γʹ	γʹ	γʹ
3	Α	. . . . . .	Ἀμὼς αʹ	δʹ	Ἀμὼς βʹ	δʹ
4	β	. . . . . .	γʹ	εʹ	δʹ	εʹ
5	γ	. . . . . .	εʹ	ϛʹ	ϛʹ	ϛʹ
6	δ	. . . . . .	ζʹ	ζʹ	ηʹ	ζʹ
7	ε	. . . . . .	θʹ	ηʹ	Ἀβδιού.	ηʹ
8	ϛ	. . . . . .	Ἰωνᾶς αʹ	θʹ	Ἰων. βʹ, γʹ	θʹ
9	ζ	. . . . . .	δʹ	ιʹ	Μιχαί. αʹ	ιʹ
10	Α	. . . . . .	Μιχαί. βʹ	ιαʹ	γʹ	ιαʹ
11	β	. . . . . .	δʹ	ιβʹ	εʹ	ιβʹ
12	γ	. . . . . .	ϛʹ	ιγʹ	ζʹ	ιγʹ
13	δ	. . . . . .	Ναοὺμ αʹ	ιδʹ	Ναοὺμ βʹ	ιδʹ
14	ε	. . . . . .	γʹ	ιεʹ	Ἀββακ. αʹ	ιεʹ
15	ϛ	. . . . . .	Ἀββακ. βʹ	ιϛʹ	γʹ	ιϛʹ
16	ζ	. . . . . .	Σοφον. αʹ	ιζʹ	Σοφον. βʹ	1 Κορ. αʹ
17	Α	. . . . . .	γʹ	ιηʹ	Ἀγγαί. αʹ	βʹ
18	β	. . . . . .	Ἀγγαί. βʹ	ιθʹ	Ζαχαρ. αʹ	γʹ
19	γ	. . . . . .	Ζαχ. βʹ. γʹ	κʹ	δʹ, εʹ	δʹ
20	δ	. . . . . .	ϛʹ	καʹ	ζʹ	εʹ
21	ε	Τοῦ Ἁγ. Ἀποσ. Ματθαίου		κβʹ	——	ϛʹ
22	ϛ	. . . . . .	ηʹ	κγʹ	θʹ	ζʹ
23	ζ	. . . . . .	ιʹ	κδʹ	ιαʹ	ηʹ
24	Α	. . . . . .	ιβʹ	κεʹ	ιγʹ	θʹ
25	β	. . . . . .	ιδʹ	κϛʹ	Μαλαχ. αʹ	ιʹ
26	γ	. . . . . .	Μαλ. βʹ	κζʹ	γʹ	ιαʹ
27	δ	. . . . . .	δʹ	κηʹ	Τωβὶτ αʹ	ιβʹ
28	ε	. . . . . .	Τωβὶτ βʹ	Μάρκ. αʹ	γʹ	ιγʹ
29	ϛ	Τοῦ Ἁγ. Μιχαήλ	——	βʹ	——	ιδʹ
30	ζ	. . . . . .	δʹ	γʹ	ϛʹ	ιεʹ

ʼΟΚΤΩΒΡΙΟΣ, *ἔχων ἡμέρας* λα΄.

			Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
			Α΄. Ἀνάγ.	Β΄. Ἀνάγ.	Α΄. Ἀνάγ.	Β΄. Ἀνάγ.
1	Α	. . . .	Τοβὶτ ζ΄	Μάρκ. δ΄	Τωβὶτ η΄	1 Κορ. ιϛ΄
2	β	. . . . . .	θ΄	ε΄	ι΄	2 Κορ. α΄
3	γ	. . . .	ια΄	ϛ΄	ιβ΄	β΄
4	δ	. . . . . .	ιγ΄	ζ΄	ιδ΄	γ΄
5	ε	. . . .	Ἰουδὶθ α΄	η΄	Ἰουδὶθ β΄	δ΄
6	ϛ	. . . . . .	γ΄	θ΄	δ΄	ε΄
7	ζ	. . . .	ε΄	ι΄	ϛ΄	ϛ΄
8	Α	. . . . . .	ζ΄	ια΄	η΄	ζ΄
9	β	. . . .	θ΄	ιβ΄	ι΄	η΄
10	γ	. . . . . .	ια΄	ιγ΄	ιβ΄	θ΄
11	δ	. . . .	ιγ΄	ιδ΄	ιδ΄	ι΄
12	ε	. . . . . .	ιε΄	ιε΄	ιϛ΄	ια΄
13	ϛ	. . . .	Σ. Σολ. α΄	ιϛ΄	Σ. Σολ. β΄	ιβ΄
14	ζ	. . . . . .	γ΄	Λουκ. α΄ (μεχρι 39	δ΄	ιγ΄
15	Α	. . . .	ε΄	α΄. 39	ϛ΄	Γαλάτ. α΄
16	β	. . . . . .	ζ΄	β΄	η΄	β΄
17	γ	. . . .	θ΄	γ΄	ι΄	γ΄
18	δ	Τοῦ Ἁγ. Ἀπ. καὶ Εὐ. Λουκᾶ		δ΄	——	δ΄
19	ε	. . . . . .	ια΄	ε΄	ιβ΄	ε΄
20	ϛ	. . . .	ιγ΄	ϛ΄	ιδ΄	ϛ΄
21	ζ	. . . . . .	ιε΄	ζ΄	ιϛ΄	Ἐφεσ. α΄
22	Α	. . . .	ιζ΄	η΄	ιη΄	β΄
23	β	. . . . . .	ιθ΄	θ΄	Σ. Σειρ. α΄	γ΄
24	γ	. . . .	Σ. Σειρ. β΄	ι΄	γ΄	δ΄
25	δ	. . . . . .	δ΄	ια΄	ε΄	ε΄
26	ε	. . . .	ϛ΄	ιβ΄	ζ΄	ϛ΄
27	ϛ	. . . . . .	η΄	ιγ΄	θ΄	Φιλιπ. α΄
28	ζ	Τῶν Ἁγ. Ἀπ. Σίμων. καὶ Ἰούδ.		ιδ΄	——	β΄
29	Α	. . . . . .	ι΄	ιε΄	ια΄	γ΄
30	β	. . . .	ιβ΄	ιϛ΄	ιγ΄	δ΄
31	γ	. . . . . .	ιδ΄	ιζ΄	ιε΄	Κολοσ. α΄

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ, *ἔχων ἡμέρας* λʹ.

		Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
		Αʹ. Ἀνάγ.	Βʹ. Ἀνάγ.	Αʹ. Ἀνάγ.	Βʹ. Ἀνάγ.
1	δ Τῶν Ἁγ. Πάντων .	———	———	———	———
2	ε	Σ. Σει. ιϛʹ	Λουκ. ιηʹ	Σ. Σει. ιζʹ	Κολοσ. βʹ
3	ϛ	ιηʹ	ιθʹ	ιθʹ	γʹ
4	ζ	κʹ	κʹ	καʹ	δʹ
5	Α Λύτρωσις ἐκ τῆς τῶν	κβʹ	καʹ	κγʹ	1 Θεσ. αʹ
6	β (Παπισ. συνωμ.	κδʹ	κβʹ	* κεʹ	βʹ
7	γ	κζʹ	κγʹ	κηʹ	γʹ
8	δ	κθʹ	κδʹ	† λʹ	δʹ
9	ε	λαʹ	Ἰωάνν. αʹ	λβʹ	εʹ
10	ϛ	λγʹ	βʹ	λδʹ	2 Θεσ. αʹ
11	ζ	λεʹ	γʹ	λϛʹ	βʹ
12	Α	λζʹ	δʹ	ληʹ	γʹ
13	β	λθʹ	εʹ	μʹ	1 Τιμ. αʹ
14	γ	μαʹ	ϛʹ	μβʹ	βʹ, γʹ
15	δ	μγʹ	ζʹ	μδʹ	δʹ
16	ε	μεʹ	ηʹ	‡ μϛʹ	εʹ
17	ϛ	μζʹ	θʹ	μηʹ	ϛʹ
18	ζ	μθʹ	ιʹ	νʹ	2 Τιμ. αʹ
19	Α	ναʹ	ιαʹ	Βαροὺ. αʹ	βʹ
20	β	Βαροὺ. βʹ	ιβʹ	γʹ	γʹ
21	γ	δʹ	ιγʹ	εʹ	δʹ
22	δ	ϛʹ	ιδʹ	Ἰϛ. Σωσ.	Τίτ. αʹ
23	ε	Βὴλ καὶ (Δράκ.	ιεʹ	Ἡσαΐ. αʹ	βʹ. γʹ
24	ϛ	Ἡσαΐ. βʹ	ιϛʹ	γʹ	Φιλήμων.
25	ζ	δʹ	ιζʹ	εʹ	Ἑβρ. αʹ
26	Α	ϛʹ	ιηʹ	ζʹ	βʹ
27	β	ηʹ	ιθʹ	θʹ	γʹ
28	γ	ιʹ	κʹ	ιαʹ	δʹ
29	δ	ιβʹ	καʹ	ιγʹ	εʹ
30	ε Τοῦ Ἁγ. Ἀποσ. Ἀνδρέα	———	Πράξ. αʹ	———	ϛʹ

*Σημείωσε, ὅτι τὸ Σοφία Σειρὰχ, * κεʹ. πρέπει νὰ ἀναγινώσκεται μόνον μέχρι τοῦ 13 στίχου· καὶ τὸ Σοφ. Σειρὰχ, † λʹ. μόνον μέχρι τοῦ 18 στίχου· καὶ τὸ Σοφ. Σειρὰχ, ‡ μϛʹ. μέχρι τοῦ 20 στίχου μόνον.*

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, ἔχων ἡμέρας λα΄.

			Ἑωθινὴ Προσευχή.		Ἑσπερ. Προσευχή.	
			Α΄. Ἀνάγ.	Β΄. Ἀνάγ.	Α΄. Ἀνάγ.	Β΄. Ἀνάγ.
1	ϛ		Ἡσαΐ. ιδ΄	Πράξ. β΄	Ἡσαΐ. ιε΄	Ἑβρ. ζ΄
2	ζ		ιϛ΄	γ΄	ιζ΄	η΄
3	Α		ιη΄	δ΄	ιϑ΄	ϑ΄
4	β		κ΄, κα΄	ε΄	κβ΄	ι΄
5	γ		κγ΄	ϛ΄	κδ΄	ια΄
6	δ		κε΄	ζ΄. μέχ. 30	κϛ΄	ιβ΄
7	ε		κζ΄	ζ΄. 30	κη΄	ιγ΄
8	ϛ		κϑ΄	η΄	λ΄	Ἰάκωβ. α΄
9	ζ		λα΄	ϑ΄	λβ΄	β΄
10	Α		λγ΄	ι΄	λδ΄	γ΄
11	β		λε΄	ια΄	λϛ΄	δ΄
12	γ		λζ΄	ιβ΄	λη΄	ε΄
13	δ		λϑ΄	ιγ΄	μ΄	1 Πέτ. α΄
14	ε		μα΄	ιδ΄	μβ΄	β΄
15	ϛ		μγ΄	ιε΄	μδ΄	γ΄
16	ζ		με΄	ιϛ΄	μϛ΄	δ΄
17	Α		μζ΄	ιζ΄	μη΄	ε΄
18	β		μϑ΄	ιη΄	ν΄	2 Πέτ. α΄
19	γ		να΄	ιϑ΄	νβ΄	β΄
20	δ		νγ΄	κ΄	νδ΄	γ΄
21	ε	Τοῦ Ἁγ. Ἀποσ. Θωμᾶ	—	κα΄	——	1 Ἰωάν. α΄
22	ϛ		νε΄	κβ΄	νϛ΄	β΄
23	ζ		νζ΄	κγ΄	νη΄	γ΄
24	Α		νϑ΄	κδ΄	ξ΄	δ΄
25	β	Τῶν Χριστουγέννων	——	——	——	——
26	γ	Τοῦ Ἁγ. Πρωτομ. Στεφάνου		——	——	——
27	δ	Τοῦ Ἁγ. Ἀποσ. καὶ Εὐαγ. Ἰωάν.		——	——	——
28	ε	Τῆς Βρεφοκτονίας	——	κε΄	——	ε΄
29	ϛ		ξα΄	κϛ΄	ξβ΄	2 Ἰωάνν.
30	ζ		ξγ΄	κζ΄	ξδ΄	3 Ἰωάνν.
31	Α		ξε΄	κη΄	ξϛ΄	Ἰούδας.

ΠΙΝΑΚΕΣ *καὶ* ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῶν ΚΙΝΗΤΩΝ *καὶ τῶν* ἈΚΙΝΗΤΩΝ ἙΟΡΤΩΝ, *μετὰ τῶν* ἩΜΕΡΩΝ ΝΗΣΤΕΙΑΣ *καὶ* ἈΣΙΤΙΑΣ *καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ* Ἐνιαυτοῦ.

ὉΔΗΓΙΑΙ *διὰ νὰ γνωρίζῃ τις πότε ἀρχίζουν αἱ* Κινηταὶ Ἑορταί.

ΤΟ Πάσχα, *ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτῶνται ὅλαι αἱ λοιπαί, εἶναι πάντοτε ἡ πρώτη* Κυριακὴ *μετὰ τὴν* Πανσέληνον, *ἥτις συμβαίνει τὴν* 21 *τοῦ* Μαρτίου *ἢ ἐφεξῆς· καὶ ἐὰν ἡ* Πανσέληνος *τύχῃ τὴν* Κυριακήν, *τὴν ἀκόλουθον* Κυριακὴν *εἶναι τὸ* Πάσχα.

Ἡ Κυριακὴ *τῆς* Παρουσίας *εἶναι πάντοτε ἡ πλησιεστέρα* Κυριακὴ *εἰς τὴν* Ἑορτὴν *τοῦ* Ἁγίου Ἀνδρέου, *ἢ πρίν, ἢ ὕστερον.*

Ἡ Ἑβδομηκοστὴ Ἑξηκοστὴ Πεντηκοστὴ Τεσσαρακοστὴ	Κυριακὴ γίνεται	Ἐννέα Ὀκτὼ Ἑπτὰ Ἕξ	Ἑβδομάδας *πρὸ* τοῦ Πάσχα.

Ἡ Κυριακὴ *τῶν* Λιτανειῶν Ἡ Ἡμέρα *τῆς* Ἀναλήψεως Ἡ Κυριακὴ *τῆς* Πεντηκοστῆς Ἡ Κυριακὴ *τῆς* Τριάδος	*γίνεται*	Πέντε ἑβδομάδας Τεσσαράκοντα ἡμέρας Ἑπτὰ ἑβδομάδας Ὀκτὼ ἑβδομάδας	*μετὰ τὸ* Πάσχα.

ΠΙΝΑΞ *ὅλων τῶν* ἙΟΡΤΩΝ, *ὅσας ἑορτάζει ἡ* Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία *καθ' ὅλον τὸν* Ἐνιαυτόν.

Ὅλαι αἱ Κυριακαὶ τοῦ Ἐνιαυτοῦ.
Τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Τῶν Ἐπιφανίων.
Τῆς Ἐπιστροφῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου.
Τῆς Ὑπαπαντῆς (ἢ τοῦ Καθαρισμοῦ τῆς Παρθένου).
Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθία.
Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας.
Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.
Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Φιλίππου καὶ Ἰακώβου.
Τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα.
Τῶν Γενεθλίων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.
Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου.
Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.
Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.
Τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων.
Τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.
Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Σίμωνος καὶ Ἰούδα.
Τῶν Ἁγίων Πάντων.
Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου.
Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.
Τῶν Χριστουγέννων.
Τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος.
Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου.
Τῶν Ἁγίων Νηπίων.
Ἡ Δευτέρα καὶ ἡ Τρίτη τοῦ Πάσχα.
Ἡ Δευτέρα καὶ ἡ Τρίτη τῆς Πεντηκοστῆς.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν Παραμονῶν, Νηστειῶν, καὶ τῶν Ἡμερῶν τῆς Ἀσιτίας, ὅλου τοῦ ἔτους.

ΠΑΡΑΜΟΝΑΙ

Τῶν Χριστουγέννων.
Τῆς Ὑπαπαντῆς.
Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
Τοῦ Πάσχα.
Τῆς Ἀναλήψεως.
Τῆς Πεντηκοστῆς.
Τοῦ Ἁγίου Ματθία.
Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.
Τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου.
Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.
Τοῦ Ἁγίου Ματθαίου.
Τῶν Ἁγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα.
Τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.
Τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ.
Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Σημείωσε ὅτι ἐὰν καμμία ἀπὸ τὰς Ἑορτὰς ταύτας τύχῃ τὴν Δευτέραν, τότε ἡ Παραμονὴ, ἡ Νηστήσιμος ἡμέρα, θέλει εἶσθαι τὸ προλαβὸν Σάββατον, καὶ ὄχι τὴν Κυριακήν.

ἩΜΕΡΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑΣ, ἢ ἈΣΙΤΙΑΣ.

Α΄. Αἱ Τεσσαράκοντα Ἡμέραι τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Β΄. Αἱ Ἡμέραι τῶν Χειροτονιῶν· δηλαδὴ ἡ Τετάρτη, ἡ Παρασκευὴ, καὶ τὸ Σάββατον, μετὰ
- Τὴν Πρώτην Κυριακὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς.
- Τὴν Ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς.
- Τὴν ιδ΄. Σεπτεμβρίου.
- Τὴν ιγ΄. Δεκεμβρίου.

Γ΄. Αἱ Τρεῖς Ἡμέραι τῶν Λιτανειῶν· δηλαδὴ ἡ Δευτέρα, Τρίτη, καὶ Τετάρτη πρὶν τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου.

Δ΄. Ὅλαι αἱ Παρασκευαὶ τοῦ Ἐνιαυτοῦ, ἐκτὸς τῶν Χριστουγέννων.

ἘΠΙΣΗΜΟΙ *τινὲς Ἡμέραι, διὰ τὰς ὁποίας ἐδιωρίσθησαν ἰδιαίτεραι Ἀκολουθίαι.*

Α΄. Ἡ Πέμπτη Ἡμέρα τοῦ Νοεμβρίου· εἰς Ἀνάμνησιν τῆς τῶν Παπιστῶν συνωμοσίας.

Β΄. Ἡ Τριακοστὴ τοῦ Ἰανουαρίου· εἰς Ἀνάμνησιν τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Βασιλέως Καρόλου τοῦ Πρώτου.

Γ΄. Ἡ Εἰκοστὴ ἐννάτη τοῦ Μαΐου· εἰς Ἀνάμνησιν τῶν Γενεθλίων καὶ τῆς Ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως Καρόλου τοῦ Δευτέρου.

Δ΄. Ἡ Εἰκοστὴ τοῦ Ἰουνίου· εἰς Ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἤρχισε τὴν εὐτυχῆ Βασιλείαν της.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

Διὰ τὰ εὑρίσκῃ τις τὸ ΠΑΣΧΑ, *ἀπὸ τὸ παρὸν ἔτος μέχρι τοῦ* 1899, *κατὰ τὸ προλαβὸν* Καλανδάριον.

Χρυσοῖ Αριθμοί.	Ἡμέραι τοῦ Μηνός.	Κυριακὰ Γράμματα.	Χρυσοῖ Αριθμοί.	Ἡμέραι τοῦ Μηνός.	Κυριακὰ Γράμματα·
14	Μαρτίου 21	Γ	15	Ἀπριλίου 9	Α
3	——— 22	Δ	4	——— 10	Β
	——— 23	Ε		——— 11	Γ
11	——— 24	ς	12	——— 12	Δ
	——— 25	Ζ	1	——— 13	Ε
19	——— 26	Α		——— 14	ς
8	——— 27	Β	9	——— 15	Ζ
	——— 28	Γ		——— 16	Α
16	——— 29	Δ	17	——— 17	Β
5	——— 30	Ε	6	——— 18	Γ
	——— 31	ς		——— 19	Δ
13	Ἀπριλίου 1	Ζ		——— 20	Ε
2	——— 2	Α		——— 21	ς
	——— 3	Β		——— 22	Ζ
10	——— 4	Γ		——— 23	Α
	——— 5	Δ		——— 24	Β
18	——— 6	Ε		——— 25	Γ
7	——— 7	ς			
	——— 8	Ζ			

Τὸ Κανόνιον τοῦτο περιέχει τόσον μέρος τοῦ Καλανδαρίου, ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ Πάσχα· *τὸ ὁποῖον διὰ νὰ εὕρῃς, ζήτησε τὸν* Χρυσοῦν Ἀριθμὸν *τοῦ ἔτους εἰς τὴν πρώτην στήλην τοῦ πίνακος, ὁ ὁποῖος ἀντικρύζει μὲ τὴν* Πανσέληνον *τοῦ* Πάσχα· *ἔπειτα εὑρὲ εἰς τὴν τρίτην στήλην τὸ* Κυριακὸν Γράμμα, *τὸ ἀμέσως μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς* Πανσελήνου· *καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ μηνὸς ἡ ἀντικρύζουσα ἐκεῖνο τὸ* Κυριακὸν Γράμμα, *εἶναι ἡμέρα τοῦ* Πάσχα. *Ἐὰν δὲ ἡ* Πανσέληνος *τύχῃ τὴν* Κυριακὴν, *τότε, κατὰ τὸν προηγούμενον* Κανόνα, *τὴν ἀκόλουθον* Κυριακὴν *εἶναι τὸ* Πάσχα.

Διὰ νὰ εὕρῃς τον Χρυσοῦν Ἀριθμὸν, *πρόσθες μίαν μονάδα εἰς τὸ* Σωτήριον *ἔτος, καὶ διαίρεσέ το διὰ τοῦ* 19· *τότε τὸ ὑπόλοιπον, ἐὰν ὑπάρχῃ, εἶναι ὁ* Χρυσοῦς Ἀριθμός· *ἐὰν ὅμως δὲν μένῃ ὑπόλοιπον, ὁ* Χρυσοῦς Ἀριθμὸς *εἶναι* 19.

Διὰ νὰ εὕρῃς τὸ Κυριακὸν Γράμμα, *κατὰ τὸ* Καλανδάριον, *μέχρι τοῦ* 1899 *ἔτους, πρόσθες εἰς τὸ* Σωτήριον *ἔτος τὸ τέταρτον αὐτοῦ (παραλείπων κλάσματα) καὶ μίαν μονάδα, καὶ τὸ κεφάλαιον διαίρεσε διὰ τοῦ* 7· *τότε, ἐὰν δὲν μείνῃ ὑπόλοιπον, τὸ* Κυριακὸν Γράμμα *εἶναι* Α· *ἐὰν ὅμως μείνῃ ἀριθμός τις, τότε τὸ γράμμα τὸ ἀντικρύζον εἰς τοῦτον, εἰς τὸ παρὸν τοῦτο μικρὸν πινάκιον, εἶναι τὸ* Κυριακὸν Γράμμα.

0	Α
1	Ζ
2	ς
3	Ε
4	Δ
5	Γ
6	Β

Διὰ τὴν ἀκόλουθον ἑκατονταετηρίδα, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 1800 *μέχρι τοῦ* 1899, *πρόσθες εἰς τὸ τρέχον ἔτος μόνον τὸ τέταρτον αὐτοῦ· καὶ ἔπειτα, διαιρῶν διὰ τοῦ* 7, *ἐξακολούθει ὡς εἰς τὸν προλαβόντα κανόνα.*

Σημείωσε ὅτι, εἰς τοὺς Βισέκτους *ἢ* Ἐμβολίμους Ἐνιαυτοὺς, *τὸ* Γράμμα *τὸ ὡς ἀνωτέρω εὑρεθὲν θέλει εἶσθαι τὸ* Κυριακὸν Γράμμα, *ἀπὸ τὴν ἐμβόλιμον ἡμέραν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ χρόνου.*

῞ΕΤΕΡΟΝ ΚΑΝΟΝΙΟΝ,

Διὰ νὰ εὑρίσκῃ τις τὸ ΠΑΣΧΑ *μέχρι τοῦ* 1899 *῞Ετους.*

Χρυσοῖ Ἀριθμοί.	ΚΥΡΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ.						
	Α	Β	Γ	Δ	Ε	ϛ	Ζ
1	Ἀπρ. 16	—— 17	—— 18	— 19	—— 20	—— 14	—— 15
2	Ἀπρ. 9	—— 3	—— 4	— 5	—— 6	—— 7	—— 8
3	Μαρ. 26	—— 27	—— 28	— 29	—— 23	—— 24	—— 25
4	Ἀπρ. 16	—— 17	—— 11	— 12	—— 13	—— 14	—— 15
5	Ἀπρ. 2	—— 3	—— 4	— 5	—— 6	Μαρ. 31	Ἀπρ. 1
6	Ἀπρ. 23	—— 24	—— 25	— 19	—— 20	—— 21	—— 22
7	Ἀπρ. 9	—— 10	—— 11	— 12	—— 13	—— 14	—— 8
8	Ἀπρ. 2	—— 3	Μαρ. 28	— 29	—— 30	—— 31	Ἀπρ. 1
9	Ἀπρ. 16	—— 17	—— 18	— 19	—— 20	—— 21	—— 22
10	Ἀπρ. 9	—— 10	—— 11	— 5	—— 6	—— 7	—— 8
11	Μαρ. 26	—— 27	—— 28	— 29	—— 30	—— 31	—— 25
12	Ἀπρ. 16	—— 17	—— 18	— 19	—— 13	—— 14	—— 15
13	Ἀπρ. 2	—— 3	—— 4	— 5	—— 6	—— 7	—— 8
14	Μαρ. 26	—— 27	—— 28	— 22	—— 23	—— 24	—— 25
15	Ἀπρ. 16	—— 10	—— 11	— 12	—— 13	—— 14	—— 15
16	Ἀπρ. 2	—— 3	—— 4	— 5	Μαρ. 30	—— 31	Ἀπρ. 1
17	Ἀπρ. 23	—— 24	—— 18	— 19	—— 20	—— 21	—— 22
18	Ἀπρ. 9	—— 10	—— 11	— 12	—— 13	—— 7	—— 8
19	Ἀπρ. 2	Μαρ. 27	—— 28	— 29	—— 30	—— 31	Ἀπρ. 1

Διὰ νὰ κάμῃς χρῆσιν τοῦ Κανονίου *τούτου, εὑρὲ τὸ* Κυριακὸν Γράμμα *τοῦ ἔτους εἰς τὴν ὑπεράνω ὁριζόντιον κλίμακα, καὶ τὸν* Χρυσοῦν Ἀριθμὸν *εἰς τὴν στήλην τῶν* Χρυσῶν Ἀριθμῶν· *καὶ ἀντικρὺ τοῦ* Χρυσοῦ Ἀριθμοῦ *εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν, ὑποκάτω τοῦ* Κυριακοῦ Γράμματος, *εὑρίσκεις τὴν* Ἡμέραν *τοῦ* Μηνὸς *εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται τὸ* Πάσχα *ἐκεῖνον τὸν χρόνον.* Σημείωσε *ὅμως, ὅτι τὸ* ῎Ονομα *τοῦ* Μηνὸς *εὑρίσκεται ἀριστερόθεν τοῦ* Ἀριθμοῦ· *καὶ δὲν ἀκολουθεῖ, ὡς εἰς τὰ λοιπὰ* Κανόνια, *καθέτως, ἀλλ᾽ ὁριζοντίως.*

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ἙΟΡΤΩΝ

Διὰ ἔτη πενηνταδύο, κατὰ τὸ προειρημένον Καλανδάριον.

Σωτήριον ἔτος.	Χρυσοῦς Ἀριθμός.	Ἡ Ἐπακτή.	Κυριακὸν Γράμμα.	Κυριακαὶ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.	Ἑβδομηκοστὴ Κυριακή.	Πρώτη ἡμέρα τῆς Τεσσαρακοστῆς.	Τὸ Πάσχα.	Κυριακὴ τῶν Λιτανειῶν.	Ἀνάληψις.	Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς.	Κυριακαὶ μετὰ τὴν Τριάδα	Κυριακὴ τῆς Παρουσίας.
1838	15	4	Ζ	5	Ἰαν. 11	Φεβ. 28	Ἀπρ. 15	Μαΐ. 20	Μαΐ. 24	Ἰουν. 3	24	Δεκ. 2
1839	16	15	ς	2	—— 27	—— 13	Μαρ. 31	—— 5	—— 9	Μαΐ. 19	26	—— 1
1840	17	26	ΕΔ	5	Φεβ. 15	Μαρ. 4	Ἀπρ. 19	—— 24	—— 28	Ἰουν. 7	23	Νοεμ. 29
1841	18	7	Γ	4	—— 7	Φεβ. 24	—— 11	—— 16	—— 20	Μαΐ. 30	24	—— 28
1842	19	18	Β	2	Ἰαν. 23	—— 9	Μαρ. 27	—— 1	—— 5	—— 15	26	—— 27
1843	1	0	Α	5	Φεβ. 12	Μαρ. 1	Ἀπρ. 16	—— 21	—— 25	Ἰουν. 4	24	Δεκ. 3
1844	2	11	Ζς	3	—— 3	Φεβ. 21	—— 7	—— 12	—— 16	Μαΐ. 26	25	—— 1
1845	3	22	Ε	1	Ἰαν 19	—— 5	Μαρ. 23	Ἀπρ. 27	—— 1	—— 11	27	Νοεμ. 30
1846	4	3	Δ	4	Φεβ. 8	—— 25	Ἀπρ. 12	Μαΐ. 17	—— 21	—— 31	24	—— 29
1847	5	14	Γ	3	Ἰαν. 31	—— 17	—— 4	—— 9	—— 13	—— 23	25	—— 28
1848	6	25	ΒΑ	6	Φεβ. 19	Μαρ. 8	—— 23	—— 28	Ἰουν. 1	Ἰουν. 11	23	Δεκ. 3
1849	7	6	Ζ	4	—— 4	Φεβ. 21	—— 8	—— 13	Μαΐ. 17	Μαΐ. 27	25	—— 2
1850	8	17	ς	2	Ἰαν. 27	—— 13	Μαρ. 31	—— 5	—— 9	—— 19	26	—— 1
1851	9	28	Ε	5	Φεβ. 16	Μαρ. 5	Ἀπρ. 20	—— 25	—— 29	Ἰουν. 8	23	Νοεμ. 30
1852	10	9	ΔΓ	4	—— 7	Φεβ. 24	—— 11	—— 16	—— 20	Μαΐ. 30	24	—— 28
1853	11	20	Β	2	Ἰαν. 23	—— 9	Μαρ. 27	—— 1	—— 5	—— 15	26	—— 27
1854	12	1	Α	5	Φεβ. 12	Μαρ. 1	Ἀπρ. 16	—— 21	—— 25	Ἰουν. 4	24	Δεκ. 3
1855	13	12	Ζ	4	—— 4	Φεβ. 21	—— 8	—— 13	—— 17	Μαΐ. 27	25	—— 2
1856	14	23	ςΕ	1	Ἰαν. 19	—— 5	Μαρ. 23	Ἀπρ. 27	—— 1	—— 11	27	Νοεμ. 30
1857	15	4	Δ	4	Φεβ. 8	—— 25	Ἀπρ. 12	Μαΐ. 17	—— 21	—— 31	24	—— 29
1858	16	15	Γ	3	Ἰαν. 31	—— 17	—— 4	—— 9	—— 13	—— 23	25	—— 28
1859	17	26	Β	6	Φεβ. 20	Μαρ. 9	—— 24	—— 29	Ἰουν. 2	Ἰουν. 12	22	—— 27
1860	18	7	ΑΖ	4	—— 4	Φεβ. 21	—— 8	—— 13	Μαΐ. 17	Μαΐ. 27	25	Δεκ. 2
1861	19	18	ς	2	Ἰαν. 2,	—— 13	Μαρ. 31	—— 5	—— 9	—— 19	26	—— 1
1862	1	0	Ε	5	Φεβ. 16	Μαρ. 5	Ἀπρ. 20	—— 25	—— 29	Ἰουν. 8	23	Νοεμ. 30
1863	2	11	Δ	3	—— 1	Φεβ. 18	—— 5	—— 10	—— 14	Μαΐ. 24	25	—— 29
1864	3	22	ΓΒ	2	Ἰαν. 23	—— 9	Μαρ. 27	—— 1	—— 5	—— 15	26	—— 27
1865	4	3	Α	5	Φεβ. 12	Μαρ. 1	Ἀπρ. 16	—— 21	—— 25	Ἰουν. 4	24	Δεκ. 3
1866	5	14	Ζ	3	Ἰαν. 28	Φεβ. 14	—— 1	—— 6	—— 10	Μαΐ. 20	26	—— 2
1867	6	25	ς	5	Φεβ. 17	Μαρ. 6	—— 21	—— 26	—— 30	Ἰουν. 9	23	—— 1
1868	7	6	ΕΔ	4	—— 8	Φεβ. 25	—— 12	—— 17	—— 21	Μαΐ. 31	24	Νοεμ. 29
1869	8	17	Γ	2	Ἰαν. 24	—— 10	Μαρ. 28	—— 2	—— 6	—— 16	26	—— 28
1870	9	28	Β	5	Φεβ. 13	Μαρ. 2	Ἀπρ. 17	—— 22	—— 26	Ἰουν. 5	23	—— 27
1871	10	9	Α	4	—— 5	Φεβ. 22	—— 9	—— 14	—— 18	Μαΐ. 28	25	Δεκ. 3
1872	11	20	Ζς	2	Ἰαν. 27	—— 13	Μαρ. 31	—— 5	—— 9	—— 19	26	—— 1
1873	12	1	Ε	4	Φεβ. 9	—— 26	Ἀπρ. 13	—— 18	—— 22	Ἰουν. 1	24	Νοεμ. 30
1874	13	12	Δ	3	—— 1	—— 18	—— 5	—— 10	—— 14	Μαΐ. 24	25	—— 29
1875	14	23	Γ	2	Ἰαν. 24	—— 10	Μαρ. 28	—— 2	—— 6	—— 16	26	—— 28
1876	15	4	ΒΑ	5	Φεβ. 12	Μαρ. 1	Ἀπρ. 16	—— 21	—— 25	Ἰουν. 4	24	Δεκ. 3
1877	16	15	Ζ	3	Ἰαν 28	Φεβ. 14	—— 1	—— 6	—— 10	Μαΐ. 20	26	—— 2
1878	17	26	ς	5	Φεβ. 17	Μαρ. 6	—— 21	—— 26	—— 30	Ἰουν. 9	23	—— 1
1879	18	7	Ε	4	—— 9	Φεβ. 26	—— 13	—— 28	—— 22	—— 1	24	Νοεμ. 30
1880	19	18	ΔΓ	2	Ἰαν. 24	—— 10	Μαρ. 28	—— 2	—— 6	Μαΐ. 16	26	—— 28
1881	1	0	Β	5	Φεβ. 13	Μαρ. 2	Ἀπρ. 17	—— 22	—— 26	Ἰουν. 5	23	—— 27
1882	2	11	Α	4	—— 5	Φεβ. 22	—— 9	—— 14	—— 18	Μαΐ. 28	25	Δεκ. 3
1883	3	22	Ζ	2	Ἰαν. 21	—— 7	Μαρ. 25	Ἀπρ. 29	—— 3	—— 13	27	—— 2
1884	4	3	ςΕ	4	Φεβ. 9	—— 26	Ἀπρ. 13	Μαΐ. 18	—— 22	Ἰουν. 1	24	Νοεμ. 30
1885	5	14	Δ	3	—— 1	—— 18	—— 5	—— 10	—— 14	Μαΐ. 24	25	—— 29
1886	6	25	Γ	6	—— 21	Μαρ. 10	—— 25	—— 30	Ἰουν. 3	Ἰουν. 13	22	—— 28
1887	7	6	Β	4	—— 6	Φεβ. 23	—— 10	—— 15	Μαΐ 19	Μαΐ. 29	24	—— 27
1888	8	17	ΑΖ	3	Ἰαν. 28	—— 14	—— 1	—— 6	—— 10	—— 20	26	Δεκ. 2
1889	9	28	ς	5	Φεβ. 17	Μαρ. 6	—— 21	—— 26	—— 30	Ἰουν. 9	23	—— 1

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ʽΕΟΡΤΩΝ,

Κατὰ τὰς διαφόρους ʽΗμέρας εἰς τὰς ὁποίας ἐμπορεῖ νὰ τύχῃ τὸ ΠΑΣΧΑ.

Τὸ Πάσχα.	Κυριακαὶ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.	Ἑβδομηκοστὴ Κυριακή.	Ἡ πρώτη τῆς Τεσσαρακοστῆς.	Κυριακὴ τῶν Λιτανειῶν.	Ἡμέρα τῆς Ἀναλήψεως.	Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς.	Κυριακαὶ μετὰ τὴν Τριάδα.	Κυριακὴ τῆς Παρουσίας.
Μαρ. 22	1	Ἰαν. 18	Φεβ. 4	Ἀπρ. 26	Ἀπρ. 30	Μαΐ. 10	27	Νοεμ. 29
—— 23	1	—— 19	—— 5	—— 27	Μαΐ. 1	—— 11	27	—— 30
—— 24	1	—— 20	—— 6	—— 28	—— 2	—— 12	27	Δεκ. 1
—— 25	2	—— 21	—— 7	—— 29	—— 3	—— 13	27	—— 2
—— 26	2	—— 22	—— 8	—— 30	—— 4	—— 14	27	—— 3
—— 27	2	—— 23	—— 9	Μαΐ. 1	—— 5	—— 15	26	Νοεμ 27
—— 28	2	—— 24	—— 10	—— 2	—— 6	—— 16	26	—— 28
—— 29	2	—— 25	—— 11	—— 3	—— 7	—— 17	26	—— 29
—— 30	2	—— 26	—— 12	—— 4	—— 8	—— 18	26	—— 30
—— 31	2	—— 27	—— 13	—— 5	—— 9	—— 19	26	Δεκ. 1
Ἀπρ. 1	3	—— 28	—— 14	—— 6	—— 10	—— 20	26	—— 2
—— 2	3	—— 29	—— 15	—— 7	—— 11	—— 21	26	—— 3
—— 3	3	—— 30	—— 16	—— 8	—— 12	—— 22	25	Νοεμ. 27
—— 4	3	—— 31	—— 17	—— 9	—— 13	—— 23	25	—— 28
—— 5	3	Φεβ. 1	—— 18	—— 10	—— 14	—— 24	25	—— 29
—— 6	3	—— 2	—— 19	—— 11	—— 15	—— 25	25	—— 30
—— 7	3	—— 3	—— 20	—— 12	—— 16	—— 26	25	Δεκ. 1
—— 8	4	—— 4	—— 21	—— 13	—— 17	—— 27	25	—— 2
—— 9	4	—— 5	—— 22	—— 14	—— 18	—— 28	25	—— 3
—— 10	4	—— 6	—— 23	—— 15	—— 19	—— 29	24	Νοεμ. 27
—— 11	4	—— 7	—— 24	—— 16	—— 20	—— 30	24	—— 28
—— 12	4	—— 8	—— 25	—— 17	—— 21	—— 31	24	—— 29
—— 13	4	—— 9	—— 26	—— 18	—— 22	Ἰουν. 1	24	—— 30
—— 14	4	—— 10	—— 27	—— 19	—— 23	—— 2	24	Δεκ. 1
—— 15	5	—— 11	—— 28	—— 20	—— 24	—— 3	24	—— 2
—— 16	5	—— 12	Μαρ. 1	—— 21	—— 25	—— 4	24	—— 3
—— 17	5	—— 13	—— 2	—— 22	—— 26	—— 5	23	Νοεμ. 27
—— 18	5	—— 14	—— 3	—— 23	—— 27	—— 6	23	—— 28
—— 19	5	—— 15	—— 4	—— 24	—— 28	—— 7	23	—— 29
—— 20	5	—— 16	—— 5	—— 25	—— 29	—— 8	23	—— 30
—— 21	5	—— 17	—— 6	—— 26	—— 30	—— 9	23	Δεκ. 1
—— 22	6	—— 18	—— 7	—— 27	—— 31	—— 10	23	—— 2
—— 23	6	—— 19	—— 8	—— 28	Ἰουν. 1	—— 11	23	—— 3
—— 24	6	—— 20	—— 9	—— 29	—— 2	—— 12	22	Νοεμ. 27
—— 25	6	—— 21	—— 10	—— 30	—— 3	—— 13	22	—— 28

Σημείωσε ὅτι, εἰς τὸν Βίσεκτον *ἢ* Ἐμβόλιμον Ἐνιαυτὸν, *ὁ* Ἀριθμὸς *τῶν μετὰ τὰ* Ἐπιφάνια Κυριακῶν *θέλει εἶσθαι ὁ αὐτὸς, ὡς ἂν ἤθελεν εἶσθαι τὸ* Πάσχα *μίαν ἡμέραν ἀργότερα ἀπὸ τὸ σύνηθες.* Καὶ *διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, εἰς ἕκαστον* Βίσεκτον Ἐνιαυτὸν *πρέπει νὰ προστεθῇ μία ἡμέρα εἰς τὴν* Ἡμέραν *τοῦ* Μηνὸς, *τὴν δοθεῖσαν ἀπὸ τὸ* Κανόνιον *διὰ* Ἑβδομηκοστὴν Κυριακήν. Καὶ *τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται διὰ τὴν* Πρώτην Ἡμέραν *τῆς* Τεσσαρακοστῆς *(κοινῶς καλουμένης* Καθαρὰ Τετάρτη*), ἐκτὸς ἂν τὸ* Κανόνιον *δείχνῃ ἡμέραν τινὰ τοῦ* Μαρτίου *δι᾽ αὐτήν· διότι ἡ ἀπὸ τὸ* Κανόνιον *δοθεῖσα εἶναι ἡ καθ᾽ αὐτὸ* Ἡμέρα.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

Διὰ νὰ εὑρίσκῃ τις τὸ ΠΑΣΧΑ *ἀπο τὸ* 1900, *μέχρι τοῦ* 2199 *Ἔτους.*

Χρυσοὶ Ἀριθμοί.	*Ἡμέραι τοῦ Μηνός.*	*Κυριακὰ Γράμματα.*	*Χρυσοῖ Ἀριθμοί.*	*Ἡμέραι τοῦ Μηνός.*	*Κυριακὰ Γράμματα.*
14	*Μαρτίου* 22	Δ	7	*Ἀπριλίου* 8	Ζ
3	——— 23	Ε		——— 9	Α
	——— 24	ϛ	15	——— 10	Β
11	——— 25	Ζ	4	——— 11	Γ
	——— 26	Α		——— 12	Δ
19	——— 27	Β	12	——— 13	Ε
8	——— 28	Γ	1	——— 14	ϛ
	——— 29	Δ		——— 15	Ζ
16	——— 30	Ε	9	——— 16	Α
5	——— 31	ϛ	17	——— 17	Β
	Ἀπριλίου 1	Ζ	6	——— 18	Γ
13	——— 2	Α		——— 19	Δ
2	——— 3	Β		——— 20	Ε
	——— 4	Γ		——— 21	ϛ
10	——— 5	Δ		——— 22	Ζ
	——— 6	Ε		——— 23	Α
18	——— 7	ϛ		——— 24	Β
				——— 25	

Οἱ Χρυσοῖ Ἀριθμοὶ εἰς τὸ ἀνωτέρω Καλανδάριον θέλουν δείξει τὰς Ἡμέρας τῆς Πανσελήνου τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ 1900 *Σωτηρίου Ἔτους· εἰς τὸν ὁποῖον καιρὸν, διὰ νὰ συμπέσωσιν αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Πανσέληνοι ὡς ἔγγιστα εἰς τὰς αὐτὰς Ἡμέρας μὲ τὰς καθ' αὑτὸ Πανσελήνους, οἱ Χρυσοῖ Ἀριθμοὶ πρέπει νὰ μετακινῶνται εἰς διαφόρους ἡμέρας τοῦ Καλανδαρίου, ὡς γίνεται εἰς τὸ ἀνωτέρω Κανόνιον· τὸ ὁποῖον περιέχει τόσον μέρος τοῦ Καλανδαρίου, ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μεταχειρισθῇ τότε πρὸς εὕρεσιν τῆς Πανσελήνου τοῦ Πάσχα, καὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἀπὸ τὸ* 1900 *μέχρι* 2199. *Πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ τις τοῦτο τὸ Κανόνιον καθ' ὅλα καθὼς καὶ ἐκεῖνο, τὸ προτεταγμένον πρὸς εὕρεσιν τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ* 1899.

ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΝΟΝΙΑ

Τοῦ εὑρίσκειν τὸ Κυριακὸν Γράμμα καὶ τοὺς Τόπους τῶν Χρυσῶν Ἀριθμῶν εἰς τὸ Καλανδάριον.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ Α'.

6	5	4	3	2	1	0
Β	Γ	Δ	Ε	ς	Ζ	Α
				1600	1700	1800
1900 2000	2100	2200	2300 2400	2500	2600	2700 2800
2900	3000	3100 3200	3300	3400	3500 3600	3700
3800	3900 4000	4100	4200	4300 4400	4500	4600
4700 4800	4900	5000	5100 5200	5300	5400	5500 5600
5700	5800	5900 6000	6100	6200	6300 6400	6500
6600	6700 6800	6900	7000	7100 7200	7300	7400
7500 7600	7700	7800	7900 8000	8100	8200	8300 8400
8500	κ. λ.					

Διὰ νὰ εὕρῃς τὸ Κυριακὸν Γράμμα δι' ὁποιονδήποτε δοθὲν Σωτήριον Ἔτος, πρόσθες εἰς τὸ Ἔτος τὸ τέταρτόν του (παραβλέπων κλάσματα), καὶ τὸν Ἀριθμὸν ὅστις εἰς τὸ Κανόνιον Α'. εὑρίσκεται εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Στήλης, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑκατοντάδων τοῦ δοθέντος Ἔτους εὑρίσκεται. Ἔπειτα διαίρεσε τὸ ὅλον διὰ τοῦ 7· καὶ ἐὰν δὲν μείνῃ κατάλοιπον, τότε τὸ Α εἶναι τὸ Κυριακὸν Γράμμα· ἐὰν ὅμως μείνῃ Ἀριθμός τις, τότε τὸ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν εὑρισκόμενον Γράμμα εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Πίνακος εἶναι τὸ Κυριακὸν Γράμμα.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ Β'.

1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
	Σωτήριον Ἔτος.			Σωτήριον Ἔτος.			Σωτήριον Ἔτος.			Σωτήριον Ἔτος.	
B	1600	0	B	3600	8	B	5600	17	B	7600	26
	1700	1		3700	9		5700	18		7700	26
	1800	1		3800	10		5800	18		7800	27
	1900	2		3900	10		5900	19		7900	28
B	2000	2	B	4000	10	B	6000	19	B	8000	27
	2100	2		4100	11		6100	19		8100	28
	2200	3		4200	12		6200	20		8200	29
	2300	4		4300	12		6300	21		8300	29
B	2400	3	B	4400	12	B	6400	20	B	8400	29
	2500	4		4500	13		6500	21		8500	0
	2600	5		4600	13		6600	22		κ. λ.	
	2700	5		4700	14		6700	23			
B	2800	5	B	4800	14	B	6800	22			
	2900	6		4900	14		6900	23			
	3000	6		5000	15		7000	24			
	3100	7		5100	16		7100	24			
B	3200	7	B	5200	15	B	7200	24			
	3300	7		5300	16		7300	25			
	3400	8		5400	17		7400	25			
	3500	9		5500	17		7500	26			

Διὰ νὰ εὕρῃς τὸν Μῆνα καὶ τὰς Ἡμέρας τοῦ Μηνὸς εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ προτεθῶσιν εἰς τὸ Καλανδάριον οἱ Χρυσοῖ Ἀριθμοὶ εἰς ὁποιονδήποτε δοθὲν Σωτήριον Ἔτος συνιστάμενον ἀπὸ ὁλοκλήρους ἑκατονταετηρίδας, καὶ εἰς ὅλους τοὺς μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς ἀκολούθου ἑκατονταετηρίδος χρόνους, ζήτησε εἰς τὴν δευτέραν Στήλην τοῦ Κανονίου Β'. τὸ δοθὲν Ἔτος συνιστάμενον ἀπὸ ὁλοκλήρους ἑκατοντάδας, καὶ σημείωσε τὸν ἀντικρύζοντα ἀριθμὸν εἰς τὴν τρίτην Στήλην. Ἔπειτα εὑρὲ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν εἰς τὸ Κανόνιον Γ'. εἰς τὴν Στήλην τὴν ὑποκάτω τοῦ δοθέντος Χρυσοῦ Ἀριθμοῦ· καὶ ἀφοῦ εὕρῃς τοῦτον, ἐλθὲ πρὸς τὰ ἀριστερὰ, καὶ εἰς τὴν πρώτην Στήλην θέλεις εὑρεῖ τὸν Μῆνα καὶ τὴν Ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ προτεθῇ ὁ Χρυσοῦς Ἀριθμὸς εἰς τὸ Καλανδάριον, εἰς ἐκείνην τὴν περίοδον μιᾶς ἑκατονταετηρίδος.

Τὸ Β'. *τὸ προσγραμμένον εἴς τινας* Ἑκατοντάδας *χρόνων εἰς τὸ* Κανόνιον Β'. *σημειόνει τοὺς χρόνους ἐκείνους, οἵτινες εἰς τὸ νέον* Καλανδάριον *πρέπει νὰ λογίζωνται* Βίσεκτοι ἢ Ἐμβόλιμοι, *ἐνῷ ὅλαι αἱ ἄλλαι ἑκατοντάδες πρέπῃ νὰ λογίζωνται κοιναί.*

ΚΑΝΟΝΙΟΝ Γ'.

Πανσέληνος τοῦ Πάσχα.	Κυριακὰ Γραμμάτα.	ΟΙ ΧΡΥΣΟΙ ἈΡΙΘΜΟΙ.																		
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Μαρ. 21	Γ	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26
Μαρ. 22	Δ	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27
Μαρ. 23	Ε	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28
Μαρ. 24	ς	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29
Μαρ. 25	Ζ	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0
Μαρ. 26	Α	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1
Μαρ. 27	Β	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2
Μαρ. 28	Γ	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3
Μαρ. 29	Δ	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4
Μαρ. 30	Ε	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5
Μαρ. 31	ς	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6
Ἀπρ. 1	Ζ	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7
Ἀπρ. 2	Α	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8
Ἀπρ. 3	Β	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9
Ἀπρ. 4	Γ	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10
Ἀπρ. 5	Δ	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11
Ἀπρ. 6	Ε	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12
Ἀπρ. 7	ς	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13
Ἀπρ. 8	Ζ	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14
Ἀπρ. 9	Α	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15
Ἀπρ. 10	Β	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16
Ἀπρ. 11	Γ	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17
Ἀπρ. 12	Δ	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18
Ἀπρ. 13	Ε	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19
Ἀπρ. 14	ς	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20
Ἀπρ. 15	Ζ	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21
Ἀπρ. 16	Α	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22
Ἀπρ. 17	Β	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23
Ἀπρ. 17	Β												7	18	29	10	21	2	13	24
Ἀπρ. 18	Γ	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26								
Ἀπρ. 18	Γ	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25

Ἡ ΤΑΞΙΣ *τῆς* Ἑωθινῆς *καὶ* Ἑσπερινῆς Προσευχῆς *ἑκάστης ἡμέρας δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.*

Ἡ Ἑωθινὴ *καὶ* Ἑσπερινὴ Προσευχὴ *πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸν συνήθη τόπον τῆς* Ἐκκλησίας, Παρεκκλησίου, *ἢ* Ἱερατείου· *ἐκτὸς ἂν διορισθῇ ἄλλως πως ἀπὸ τὴν* Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν *τοῦ τόπου.* Καὶ *τὰ* Ἱερατεῖα *πρέπει νὰ διατηρῶνται, ὡς ὑπῆρχαν εἰς τοὺς παρελθόντας καιρούς.*

Καὶ *ἐνταῦθα σημειωτέον, ὅτι τοιαῦτα* Κοσμήματα *τῆς* Ἐκκλησίας *καὶ τῶν* Λειτουργῶν *αὐτῆς, καθ' ὅλους τοὺς καιροὺς τῆς* Λειτουργίας *των, θέλουν διατηρεῖσθαι, καὶ θέλουν εἶσθαι εἰς χρῆσιν, ὁποῖα ὑπῆρξαν εἰς ταύτην τὴν* Ἀγγλικανὴν Ἐκκλησίαν, *διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς* Βουλῆς, *εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς* Βασιλείας *τοῦ* Βασιλέως Ἐδουάρδου Ἕκτου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ

ΚΑΘ' ἙΚΑΣΤΗΝ ἩΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ἘΝΙΑΥΤΟΥ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑωθινῆς Προσευχῆς, ὁ Λειτουργὸς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἓν ἢ πλειότερα ἐκ τῶν ἀκολούθων ῥητῶν τῆς Γραφῆς· καὶ ἔπειτα λέγει ὅσα εἶναι γεγραμμένα μετὰ τὰ ῥητὰ ταῦτα.

ὍΤΑΝ ὁ ἄνομος ἐπιστραφῇ ἀπὸ τὴν ἀνομίαν του τὴν ὁποίαν ἔπραξε, καὶ πράττῃ τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον, θέλει φυλάξει ζῶσαν τὴν ψυχήν του. Ἰεζεκιὴλ ιη'. 27.

Τὰ ἀνομήματά μου ἐγὼ γνωρίζω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου εἶναι ἐνώπιόν μου διαπαντός. Ψαλμ. να'. 3.

Ἀπόστρεψε τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ὅλας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψε. Ψαλμ. να'. 9.

Θυσία εἰς τὸν Θεὸν εἶναι πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην σὺ, Θεὲ, δὲν θέλεις καταφρονήσει. Ψαλμ. να'. 17.

Διασχίσετε τὰς καρδίας σας καὶ ὄχι τὰ ἱμάτιά σας, καὶ ἐπιστρέψετε πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σας· διότι εἶναι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μεταμελούμενος διὰ τὸ κακόν. Ἰωὴλ β'. 13.

Εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀνήκουν οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ αἱ ἀφέσεις, διότι ἀπεστατήσαμεν ἀπὸ αὐτὸν, καὶ δὲν ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, νὰ περιπατῶμεν εἰς τοὺς νόμους

αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ἔμπροσθέν μας. Δαν. θ'. 9, 10.

Κύριε, παίδευσέ με, πλὴν μὲ κρίσιν· μὴ εἰς τὸν θυμόν σου, διὰ νὰ μή με συντελέσῃς. Ἱερεμ. ι'. 24. Ψαλμ. ϛ'. 1.

Μετανοεῖτε· διότι ἐπλησίασεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ματθ. γ'. 2.

Σηκωθεὶς θέλω ὑπάγει πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς αὐτὸν, Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ ὀνομασθῶ υἱός σου. Λουκ. ιε'. 18, 19.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε· διότι δὲν θέλει δικαιωθῇ ἔμπροσθέν σου κανεὶς ἄνθρωπος ζῶν. Ψαλμ. ρμγ'. 2.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανῶμεν τὸν ἑαυτόν μας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς· ἀλλ' ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας, καὶ νὰ μᾶς καθαρίσῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀδικίαν. 1 Ἰωάν. α'. 8, 9.

ἈΔΕΛΦΟΙ' *μου ἀγαπητοὶ, ἡ Ἁγία Γραφὴ μᾶς παρακινεῖ εἰς πολλὰ μέρη, νὰ ἀναγνωρίζωμεν καὶ νὰ ἐξομολογούμεθα τὰς πολυαρίθμους ἁμαρτίας καὶ ἀνομιας μας· καὶ νὰ μὴν ὑποκρύπτωμεν μηδὲ νὰ σκεπάζωμεν αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, τοῦ οὐρανίου μας Πατρὸς, ἀλλὰ νὰ ἐξομολογούμεθα αὐτὰς μὲ ταπεινὴν, ὑποκλινῆ, μετανοοῦσαν, καὶ εὐπειθῆ καρδίαν· διὰ νὰ λάβωμεν τὴν ἄφεσιν αὐτῶν παρὰ τῆς ἀπείρου αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ εὐσπλαγχνίας. Καὶ πάντοτε μὲν χρεωστοῦμεν νὰ ἐξομολογούμεθα ταπεινῶς τὰς ἁμαρτίας μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· μάλιστα δὲ χρεωστοῦμεν νὰ κάμωμεν τοῦτο, ὅταν συνερχώμεθα ὁμοῦ, διὰ νὰ ἀποδώσωμεν εἰς αὐτὸν εὐχαριστίας διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ δοθείσας εἰς ἡμᾶς μεγάλας εὐεργεσίας, νὰ προσφέρωμεν τὰς προσηκούσας εἰς αὐτὸν αἰνέσεις, νὰ ἀκούωμεν τὸν ἅγιον αὐτοῦ*

Λόγον, καὶ νὰ ζητῶμεν παρ' αὐτοῦ ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα, εἴς τε τὸ σῶμα καὶ εἰς τὴν ψυχήν. Ὅθεν ἐνθέρμως σᾶς παρακαλῶ ὅλους, ὅσοι εἶσθε παρόντες ἐνταῦθα, νὰ μὲ συνοδεύσετε, μὲ καθαρὰν καρδίαν καὶ ταπεινὴν φωνὴν, πρὸς τὸν θρόνον τῆς οὐρανίου χάριτος, λέγοντες μετ' ἐμὲ,

Γενικὴ Ἐξομολόγησις, *ἥτις πρέπει νὰ λέγεται κατόπιν τοῦ Λειτουργοῦ ἀπὸ ὅλον τὸν Λαὸν γονυκλιτί.*

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ οἰκτίρμων* Πάτερ, *ἐπλανήθημεν καὶ ἐξετράπημεν ἀπὸ τὰς ὁδούς σου, ὡς πρόβατα ἀπολωλότα·* Ἠκολουθήσαμεν *παρὰ πολὺ τὰς θελήσεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν καρδιῶν ἡμῶν·* Παρέβημεν *τὰς ἁγίας σου ἐντολάς·* Ἀφήσαμεν *ἄπρακτα τὰ ὅσα κατὰ χρέος ἔπρεπε νὰ πράξωμεν, καὶ ἐπράξαμεν τὰ ὅσα δὲν ἔπρεπε νὰ πράξωμεν·* Καὶ *δὲν εἶναι τίποτε καθαρὸν εἰς ἡμᾶς.* Ἀλλὰ *σὺ,* Κύριε, *ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους παραβάτας·* Λυπήσου, Θεὲ, *τοὺς ἐξομολογουμένους τὰς ἁμαρτίας των·* Δέξαι *τοὺς μετανοοῦντας· κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τὰς κηρυχθείσας εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Καὶ *χάρισε εἰς ἡμᾶς, οἰκτίρμων* Πάτερ, *διὰ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, νὰ ζήσωμεν εἰς τὸ ἑξῆς μὲ εὐσέβειαν, δικαιοσύνην, καὶ σωφροσύνην, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου σου* Ὀνόματος. Ἀμήν.

Ἡ Ἄφεσις *τῶν ἁμαρτιῶν, τὴν ὁποίαν προφέρει ὁ* Ἱερεὺς *μόνος ἱστάμενος, γονυκλιτοῦντος ἔτι τοῦ* Λαοῦ.

Ὁ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Θεὸς, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *ὅστις δὲν θέλει τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν ἀνομίαν του καὶ νὰ ζήσῃ· καὶ ὅστις ἔδωκεν ἐξουσίαν καὶ ἐντολὴν εἰς τοὺς λειτουργούς του, νὰ ἀναγγέλλωσι καὶ νὰ κηρύττωσιν εἰς τὸν μετανοοῦντα λαόν του ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν·* Αὐτὸς *ἀπολύει καὶ συγχωρεῖ ὅλους τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ*

πιστεύοντας ἀνυποκρίτως εἰς τὸ ἅγιόν του Εὐαγγέλιον. Ὅθεν ἂς δεηθῶμεν αὐτοῦ, νὰ χαρίσῃ εἰς ἡμᾶς μετάνοιαν ἀληθινὴν, καὶ τὸ Πνεῦμά του τὸ Ἅγιον· ὥστε ἡ μὲν παροῦσα ἱκεσία ἡμῶν νὰ γίνῃ εὐπρόσδεκτος εἰς αὐτὸν, τὸ δὲ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μας νὰ ἦναι καθαρὸν καὶ ἅγιον, καὶ οὕτω ἐπὶ τέλους νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν αἰώνιόν του χαρὰν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ὁ Λαὸς θέλει ἀποκρίνεσθαι, καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸ τέλος ὅλων τῶν ἄλλων προσευχῶν, τὸ Ἀμήν.

Τότε γονατίζων ὁ Λειτουργὸς θέλει λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν μεγαλοφώνως· καὶ ὁ Λαὸς γονυκλιτῶν ὁμοίως θέλει λέγει αὐτην ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ ἐδῶ καὶ εἰς ὅποιον ἄλλο μέρος τῆς Θείας Τελετῆς ἀναγινώσκεται.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς αγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ Βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Διότι ἰδική σου εἶναι ἡ βασιλεια, ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα θέλει εἰπεῖ,

Κύριε, ἄνοιξε τὰ χείλη μας·

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ στόμα μας θέλει ἀναγγέλλει τὴν αἴνεσίν σου.

Ἱερεύς. Θεὲ, τάχυνε εἰς τὸ νὰ μᾶς σώσῃς.

Ἀπόκρισις. Κύριε, σπεῦσε νὰ μᾶς βοηθήσῃς.

Ἐδῶ, ἐνῷ στέκονται ὅλοι ὄρθιοι, ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ,

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Ἀπόκρ. Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεύς. Δοξάσετε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρ. Ἂς ἦναι δεδοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ἔπειτα ἀναγινώσκεται ἢ ψάλλεται ὁ ἀκόλουθος Ψαλμός· ἐκτὸς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι διωρισμένον ἄλλο Ἀντίφωνον· καὶ εἰς τὴν δεκάτην ἐννάτην ἡμέραν ἑκάστου μηνὸς, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ ἀναγινώσκετα ἐδῶ, ἀλλ' εἰς τὴν συνήθη ἀκολουθίαν τῶν Ψαλμῶν.

Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Ψαλμ. ϟε'.

ΔΕΥΤΕ, ἂς ἀγαλλιασθῶμεν εἰς τὸν Κύριον· ἂς ἀλαλάξωμεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν.

Ἂς προφθάσωμεν ἔμπροσθέν του μὲ δοξολογίαν· μὲ ψαλμοὺς ἂς ἀλαλάξωμεν εἰς αὐτόν.

Διότι Θεὸς μέγας εἶναι ὁ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

Διότι εἰς αὐτοῦ τὴν χεῖρα εἶναι τὰ βάθη τῆς γῆς· καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων εἶναι ἰδικά του.

Ἰδική του εἶναι ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἔκαμεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Δεῦτε, ἂς προσκυνήσωμεν καὶ ἂς προσπέσωμεν· ἂς γονατίσωμεν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, τοῦ Πλάστου ἡμῶν.

Διότι αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός μας· καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ὁ λαὸς τῆς βοσκῆς του, καὶ τὰ πρόβατα τῆς χειρός του. Σήμερον ἐὰν ἀκούσετε τὴν φωνὴν αὐτοῦ,

Μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας σας, καθὼς εἰς τὸν παροργισμὸν, καθὼς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ εἰς τὴν ἔρημον·

Ὅπου οἱ πατέρες σας μὲ ἐπείρασαν, μὲ ἐδοκίμασαν, καὶ ἴδαν ἀκόμη τὰ ἔργα μου.

Τεσσαράκοντα ἔτη ἐδυσαρεστήθην μὲ τὴν γενεὰν ἐκείνην, καὶ εἶπα, Οὗτος εἶναι λαὸς πεπλανη-

μένος τὴν καρδίαν, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδούς μου·

Διὰ τοῦτο ὤμοσα εἰς τὴν ὀργήν μου, ὅτι δὲν θέλουν εἰσέλθει εἰς τὴν ἀνάπαυσίν μου.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ἀκολουθοῦν οἱ Ψαλμοὶ, κατὰ τὴν διωρισμένην τάξιν αὐτῶν. Καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ψαλμοῦ καθ' ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ εἰς τὸ τέλος ὁμοίως τοῦ "Εὐλογεῖτε," "Εὐλογητὸς," "Μεγαλύνει," καὶ "Νῦν ἀπολύεις," θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι τὸ

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ἀναγινώσκεται εὐκρινῶς μὲ ἀκουστὴν φωνὴν τὸ Πρῶτον Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, καθὼς εἶναι σημειωμένον εἰς τὸ Καλανδάριον· ἐκτὸς ἂν ἦναι διωρισμένα ἰδιαίτερα ἀναγνώσματα διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ὁ ἀναγινώσκων στέκεται ὄρθιος, καὶ στρέφεται πρὸς τοὺς παρευρισκομένους, ὥστε νὰ ἀκούεται καλὰ ἀπὸ ὅλους. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ἢ ψάλλεται ὁ Ὕμνος, "Σὲ Θεὸν ὑμνοῦμεν," κατὰ πᾶσαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Σημείωσε, ὅτι πρὸ ἑκάστου Ἀναγνώσματος ὁ Λειτουργὸς λέγει, "Ἐδῶ ἀρχίζει τὸ τάδε Κεφάλαιον, ἢ ἐδάφιον τοῦ τάδε Κεφαλαίου, τοῦ τάδε Βιβλίου·" καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου Ἀναγνώσματος, "Ἐδῶ τελειόνει τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα."

Σὲ Θεὸν ὑμνοῦμεν.

ΣΕ Θεὸν ὑμνοῦμεν, σὲ Κύριον ὁμολογοῦμεν·
Σὲ τὸν αἰώνιον Πατέρα προσκυνεῖ πᾶσα ἡ γῆ.

Εἰς σὲ πάντες οἱ Ἄγγελοι κράζουσιν, εἰς σὲ οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ὅλαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν.

Εἰς σὲ τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ μὲ ἀκατάπαυστον φωνὴν κραυγάζουν,

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ·

Πλήρεις εἶναι οἱ Οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τὴν μεγαλειότητα τῆς Δόξης σου.

Σὲ ὑμνεῖ ὁ ἔνδοξος χορὸς τῶν Ἀποστόλων·

Σὲ ὑμνεῖ τὸ θαυμαστὸν τάγμα τῶν Προφητῶν·

Σὲ ὑμνεῖ ἡ νικηφόρος φάλαγξ τῶν Μαρτύρων.

Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην σὲ ὁμολογεῖ,

Τὸν Πατέρα τῆς ἀπείρου μεγαλειότητος,

Τὸν προσκυνητὸν, ἀληθῆ, καὶ μονογενῆ Υἱόν σου,

Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸν Παράκλητον.

Σὺ, Χριστὲ, εἶσαι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης·

Σὺ ὁ ἀΐδιος Υἱὸς τοῦ Πατρός.

Ἀναδεχθεὶς νὰ λυτρώσῃς τὸν ἄνθρωπον, δὲν ἀπεστράφης τὴν μήτραν τῆς Παρθένου.

Καταπατήσας τὸ κέντρον τοῦ θανάτου, ἤνοιξες τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν εἰς ὅλους τοὺς πιστεύοντας.

Σὺ κάθησαι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρός.

Πιστεύομεν ὅτι σὺ μέλλεις νὰ ἔλθῃς κριτὴς ἡμῶν.

Σὲ λοιπὸν παρακαλοῦμεν, βοήθει τοὺς δούλους σου, τοὺς ὁποίους μὲ τὸ τίμιον αἷμά σου ἐλύτρωσες.

Ἀξίωσε αὐτοὺς νὰ συναριθμηθῶσι μὲ τοὺς Ἁγίους σου εἰς τὴν αἰώνιον δόξαν.

Σῶσε, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησε τὴν κληρονομίαν σου·

Κυβέρνα αὐτοὺς, καὶ ὕψωνε αὐτοὺς διὰ παντός.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν σὲ μεγαλύνομεν·

Καὶ ὑμνοῦμεν τὸ Ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσε ἡμᾶς, Κύριε, νὰ μᾶς φυλάξῃς ἀναμαρτήτους σήμερον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἂς ἔλθῃ ἐπάνω εἰς ἡμᾶς τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καθὼς ἠλπίσαμεν εἰς σέ.

Εἰς σὲ, Κύριε, ἤλπισα· ἂς μὴ καταισχυνθῶ ποτέ.

Ἢ τοῦτο τὸ Ἆσμα—Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Οὐρανοὶ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἥλιε καὶ Σελήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντες ἄνεμοι Θεοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, χειμὼν καὶ θέρος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσος καὶ πάχνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ ψύχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάγος καὶ χιὼν, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄς εὐλογῇ ἡ γῆ τὸν Κύριον· ἂς εὐλογῇ καὶ ἂς ὑπερυψόνῃ αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὄρη καὶ λόφοι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ φυόμενα ἐκ τῆς γῆς, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, θάλασσαι καὶ ποταμοὶ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαὶ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα εἰς τὰ ὕδατα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δοῦλοι τοῦ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ τῶν Δικαίων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τὴν καρδίαν, τὸν

Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ἀναγινώσκεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ Δευτερον Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Νέας Διαθήκης. Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἀκόλουθος Ὕμνος· ἐκτὸς ὅταν συμπέσῃ νὰ ἀναγινώσκεται οὗτος εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς ἡμέρας, ἢ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Εὐλογητός. Λουκ. α΄. 68.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέφθη καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν του·

Καὶ ἤγειρεν εἰς ἡμᾶς κέρας σωτηρίας, μέσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ δούλου του Δαβίδ·

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων του προφητῶν,

Ὅτι θέλει μᾶς σώσει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τὴν χεῖρα ὅλων τῶν μισούντων ἡμᾶς·

Διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔλεος τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν του διαθήκην,

Τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν· ὅτι θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς,

Ἀφόβως νὰ τὸν λατρεύωμεν, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν,

Μὲ ὁσιότητα καὶ δικαιοσύνην ἐνώπιόν του, ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης τοῦ Ὑψίστου θέλεις ὀνομασθῇ· διότι θέλεις προπορευθῇ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἑτοιμάσῃς τοὺς δρόμους αὐτοῦ·

Νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν,

Διὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· μὲ τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθη ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,

Διὰ νὰ δώσῃ φῶς εἰς τοὺς καθημένους μέσα εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, ὥστε νὰ κατευθύνῃ τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἢ ὁ Ψαλμὸς οὗτος· Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ. Ψαλμ. ρ′.

ἈΛΑΛΑΞΕΤΕ *εἰς τὸν Κύριον, ὅλη ἡ γῆ· λατρεύσετε τὸν Κύριον μὲ χαράν· ἔλθετε ἔμπροσθέν του μὲ ᾆσμα χαρμόσυνον.*

Γνωρίσετε, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεὸς· αὐτὸς μᾶς ἔκαμε, καὶ ὄχι ἡμεῖς· ἡμεῖς εἴμεθα ὁ λαός του, καὶ τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς του.

Εἰσέλθετε εἰς τὰς θύρας του μὲ δοξολογίαν, εἰς τὰς αὐλάς του μὲ ἔπαινον· δοξολογεῖτε αὐτόν· εὐλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Διότι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός· εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει τὸ ἔλεός του, καὶ ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεὰν ἡ ἀλήθειά του.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ψάλλεται ἢ ἀναγινώσκεται τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων ὑπὸ τοῦ Λειτουργοῦ καὶ τοῦ Λαοῦ ἱσταμένων· ἐκτὸς ἐκείνων τῶν ἡμερῶν, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι διατεταγμένον νὰ ἀναγινώσκεται τὸ Σύμβολον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

ΠΙΣΤΕΥΩ *εἰς τὸν Θεὸν, τὸν Παντοκράτορα Πατέρα, τὸν Ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.*

Καὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν

μονογενῆ του Υἱόν· Τὸν συλληφθέντα διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, Τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, Τὸν παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, Τὸν σταυρωθέντα, ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα· Τὸν καταβάντα εἰς τὸν ᾅδην, Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν· Τὸν ἀναληφθέντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Παντοκράτορος Πατρός· Ὅθεν μέλλει νὰ ἔλθῃ διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Εἰς τὴν Ἁγίαν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν· Εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἁγίων· Εἰς τὴν Ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· Εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σώματος, Καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο γίνονται αἱ ἀκόλουθοι δεήσεις, ὅλων εὐλαβῶς γονυκλιτούντων· ἀφοῦ πρῶτον ὁ Λειτουργὸς ἐκφωνήσῃ μεγαλοφώνως,

Κύριος μεθ' ὑμῶν.

Ἀπόκρ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Λειτουργός. Ἃς δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Χριστὲ, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργὸς, οἱ Κληρικοὶ, καὶ ὁ Λαὸς λέγουν τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν μεγαλοφώνως.

ΠΑΤΕΡ *ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἃς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἃς ἔλθῃ ἡ Βασιλεία σου· Ἃς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.*

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς ἀνιστάμενος λέγει,

Δεῖξε, Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς ἡμᾶς·

Ἀπόκρ. Καὶ χάρισε εἰς ἡμᾶς τὴν σωτηρίαν σου.

Ἱερεύς. Κύριε, σῶσε τὴν Βασίλισσαν·

Ἀπόκρ. Καὶ ἐπάκουσε ἡμῶν εὐμενῶς, οἵτινες σὲ ἐπικαλούμεθα.

Ἱερεύς. Ἔνδυσε τοὺς Λειτουργούς σου μὲ δικαιοσύνην·

Ἀπόκρ. Καὶ εὔφρανε τὸν λαόν σου τὸν ἐκλεκτόν.

Ἱερεύς. Κύριε, σῶσε τὸν λαόν σου·

Ἀπόκρ. Καὶ εὐλόγησε τὴν κληρονομίαν σου.

Ἱερεύς. Δὸς εἰρήνην, Κύριε, εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν·

Ἀπόκρ. Διότι δὲν εἶναι ἄλλος ὅστις μάχεται ὑπὲρ ἡμῶν, παρὰ σὺ μόνος, ὦ Θεέ.

Ἱερεύς. Καθάρισε μέσα εἰς ἡμᾶς, Θεὲ, τὰς καρδίας ἡμῶν·

Ἀπόκρ. Καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴν ἀφαιρέσῃς ἀπὸ ἡμᾶς.

Ἔπειτα ἀκολουθοῦν τρεῖς Συναπταί· ἡ πρώτη, τῆς Ἡμέρας, ἥτις εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν διωρισμένην εἰς τὴν Μετάληψιν· ἡ δευτέρα, ὑπὲρ Εἰρήνης· ἡ τρίτη, ὑπὲρ τῆς Χάριτος τοῦ νὰ ζῶμεν καλῶς. Αἱ δύο δὲ τελευταῖαι Συναπταὶ ποτὲ δὲν μεταβάλλονται, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὴν Πρωϊνὴν Ἀκολουθίαν ἀναγινώσκονται ὡς ἀκολούθως, ὅλων γονυκλιτούντων.

Ἡ δευτέρα Συναπτὴ, ὑπὲρ Εἰρήνης.

ΘΕΕ, ὅστις εἶσαι ὁ Ποιητὴς τῆς εἰρήνης καὶ Φίλος τῆς ὁμονοίας, τοῦ ὁποίου ἡ γνῶσις εἶναι εἰς ἡμᾶς αἰώνιος ζωὴ, τοῦ ὁποίου ἡ δουλεία εἶναι ἐντελὴς ἐλευθερία· Περιφρούρει ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς δούλους σου εἰς ὅλας τὰς ἐφόδους τῶν πολεμίων μας· ὥστε, ὅλως πεποιθότες εἰς τὴν προστασίαν σου, νὰ μὴ φοβούμεθα τὴν δύναμιν τινὸς ἐκ τῶν ἐναντίων μας, διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἡ τρίτη Συναπτὴ, ὑπὲρ Χάριτος.

ΚΥΡΙΕ, ἐπουράνιε ἡμῶν Πάτερ, παντοδύναμε καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὅστις μᾶς ἔφερες ἀβλαβεῖς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας ταύτης· Ὑπερασπίσου ἡμᾶς εἰς αὐτὴν μὲ τὴν κραταιὰν δύναμίν σου· καὶ καταξίωσε ἡμᾶς νὰ μὴν ὑποπέσωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰς καμμίαν ἁμαρτίαν, μηδὲ εἰς κίνδυνον τινά· ἀλλὰ ὅλα τὰ ἔργα ἡμῶν νὰ διευθύνωνται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς σου, ὥστε νὰ πράττωμεν πάντοτε ὅ,τι εἶναι εὐθὲς ἐνώπιόν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐδῶ ἀκολουθεῖ τὸ Ἀντίφωνον, εἰς τοὺς Χοροὺς, καὶ ἐν γένει εἰς τὰς Ἐκκλησίας ὅπου ψάλλουν.

Ἔπειτα ἀναγινώσκονται αἱ ἀκόλουθοι πέντε Εὐχαί· ἐκτὸς ὅταν γίνεται ἀνάγνωσις τῆς Λιτανείας· καὶ τότε μόνον αἱ δύο τελευταῖαι ἀναγινώσκονται, καθὼς ἐκεῖ εὑρίσκονται.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης.

ΚΥΡΙΕ, ἐπουράνιε ἡμῶν Πάτερ, ὕψιστε καὶ κραταιὲ, Βασιλεῦ τῶν βασιλέων, Κύριε τῶν κυρίων, ὁ μόνος Κυβερνήτης τῶν ἡγεμόνων, ὅστις ἀπὸ τὸν θρόνον σου βλέπεις ὅλους τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· Ἐκ βάθους καρδίας δεόμεθά σου νὰ ἐπιβλέψῃς εὐνοϊκῶς εἰς τὴν εὐμενῆ ἡμῶν Ἄνασσαν Βικτωρίαν· καὶ οὕτω νὰ ἐμπλήσῃς αὐτὴν μὲ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε νὰ ἀκολουθῇ πάντοτε εἰς τὸ θέλημά σου, καὶ νὰ περιπατῇ εἰς τὸν δρόμον σου. Ἐπίχεε ἐπ' αὐτὴν δαψιλῶς τὰ οὐράνιά σου χαρίσματα· χάρισε εἰς αὐτὴν νὰ μακροημερεύσῃ ἐν ὑγιείᾳ καὶ εὐημερίᾳ· κραταίονε αὐτὴν, ὥστε νὰ νικᾷ καὶ νὰ καταβάλλῃ ὅλους τοὺς πολεμίους της· καὶ τέλος, δὸς εἰς αὐτὴν μετὰ τὸν παρόντα βίον, νὰ ἀπολαύσῃ τὴν αἰώνιον χαρὰν καὶ μακαριότητα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ διὰ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν.

ΘΕΕ παντοδύναμε, ἡ πηγὴ πάσης ἀγαθότητος, ταπεινῶς δεόμεθά σου, νὰ εὐλογῇς τὴν χηρεύουσαν Βασίλισσαν Ἀδελαΐδαν, καὶ ὅλην τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν· Ἐπίχεε ἐπ' αὐτοὺς τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· πλούτιζε αὐτοὺς μὲ τὴν οὐράνιόν σου χάριν· δὸς εἰς αὐτοὺς νὰ εὐημερῶσι μὲ πᾶσαν εὐδαιμονίαν· καὶ εἰσάγαγε αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὁ μόνος ποιῶν θαυμάσια, κατάπεμψε ἐπὶ τοὺς Ἐπισκόπους ἡμῶν καὶ Ἱερεῖς, καὶ πάντα τὰ εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντα ποίμνια τῶν πιστῶν, τὸ ζωοποιὸν Πνεῦμα τῆς χάριτός σου· καὶ διὰ νὰ εὐαρεστήσωσιν ἀληθῶς εἰς σὲ, ἔκχεε ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀκατάπαυστον δρόσον τῆς εὐλογίας σου. Χάρισε ταῦτα, Κύριε, εἰς δόξαν τοῦ Προστάτου καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις ἐχάρισες εἰς ἡμᾶς νὰ κάμωμεν πρὸς σὲ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ ὁμοφώνους δεήσεις· καὶ ὑπεσχέθης, ὅπου δύο ἢ τρεῖς εἶναι ὁμοῦ συνηγμένοι εἰς τὸ Ὄνομά σου, ὅτι θέλεις δίδει εἰς αὐτοὺς τὰ αἰτήματά των· Ἐκπλήρωσε τώρα, Κύριε, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν· χαρίζων εἰς ἡμᾶς, εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας σου, καὶ, εἰς τὸν μέλλοντα, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

2 Κορινθ. ιγ'. 14.

Ἡ ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τελος τῆς Ἑωθινῆς Ἀκολουθίας, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἐνιαυτοῦ.

'ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ 'ΕΣΠΕΡΙΝΗ

ΚΑΘ' 'ΕΚΑΣΤΗΝ 'ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ 'ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 'Εσπερινῆς Προσευχῆς, ὁ Λειτουργὸς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἓν ἢ πλειότερα ἐκ τῶν ἀκολούθων ῥητῶν τῆς Γραφῆς· καὶ ἔπειτα λέγει ὅσα εἶναι γεγραμμένα μετὰ τὰ ῥητὰ ταῦτα.

"ΟΤΑΝ ὁ ἄνομος ἐπιστραφῇ ἀπὸ τὴν ἀνομίαν του τὴν ὁποίαν ἔπραξε, καὶ πράττῃ τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον, θέλει φυλάξει ζῶσαν τὴν ψυχήν του. 'Ιεζεκιὴλ ιη'. 27.

Τὰ ἀνομήματά μου ἐγὼ γνωρίζω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου εἶναι ἐνώπιόν μου διαπαντός. Ψαλμ. να. 3.

'Απόστρεψε τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ὅλας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψε. Ψαλμ. να'. 9.

Θυσία εἰς τὸν Θεὸν εἶναι πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην σύ, Θεέ, δὲν θέλεις καταφρονήσει. Ψαλμ. να'. 17.

Διασχίσετε τὰς καρδίας σας καὶ ὄχι τὰ ἱμάτιά σας, καὶ ἐπιστρέψετε πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σας· διότι εἶναι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μεταμελούμενος διὰ τὸ κακόν. 'Ιωὴλ β'. 13.

Εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀνήκουν οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ αἱ ἀφέσεις, διότι ἀπεστατήσαμεν ἀπὸ αὐτὸν, καὶ δὲν ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, νὰ περιπατῶμεν εἰς τοὺς νόμους αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ἔμπροσθέν μας. Δαν. θ'. 9, 10.

Κύριε, παίδευσέ με, πλὴν μὲ κρίσιν· μὴ εἰς τὸν θυμόν σου, διὰ νὰ μή με συντελέσῃς. Ἱερεμ. ί. 24. Ψαλμ. ϛ'. 1.

Μετανοεῖτε· διότι ἐπλησίασεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ματθ. γ'. 2.

Σηκωθεὶς θέλω ὑπάγει πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς αὐτὸν, Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ ὀνομασθῶ υἱός σου. Λουκ. ιέ. 18, 19.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε· διότι δὲν θέλει δικαιωθῇ ἔμπροσθέν σου κανεὶς ἄνθρωπος ζῶν. Ψαλμ. ρμγ'. 2.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανῶμεν τὸν ἑαυτόν μας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς· ἀλλ' ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας, καὶ νὰ μᾶς καθαρίσῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀδικίαν. 1 Ἰωάν. ά. 8, 9.

ἈΔΕΛΦΟΙ' μου ἀγαπητοὶ, ἡ Ἁγία Γραφὴ μᾶς παρακινεῖ εἰς πολλὰ μέρη, νὰ ἀναγνωρίζωμεν καὶ νὰ ἐξομολογούμεθα τὰς πολυαρίθμους ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας μας· καὶ νὰ μὴν ὑποκρύπτωμεν μηδὲ νὰ σκεπάζωμεν αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, τοῦ οὐρανίου μας Πατρὸς, ἀλλὰ νὰ ἐξομολογούμεθα αὐτὰς μὲ ταπεινὴν, ὑποκλινῆ, μετανοοῦσαν, καὶ εὐπειθῆ καρδίαν· διὰ νὰ λάβωμεν τὴν ἄφεσιν αὐτῶν παρὰ τῆς ἀπείρου αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ εὐσπλαγχνίας. Καὶ πάντοτε μὲν χρεωστοῦμεν νὰ ἐξομολογούμεθα ταπεινῶς τὰς ἁμαρτίας μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· μάλιστα δὲ χρεωστοῦμεν νὰ κάμωμεν τοῦτο, ὅταν συνερχώμεθα ὁμοῦ, διὰ νὰ ἀποδώσωμεν εἰς αὐτὸν εὐχαριστίας, διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ δοθείσας εἰς ἡμᾶς μεγάλας εὐεργεσίας, νὰ προσφέρωμεν τὰς προσηκούσας εἰς αὐτὸν αἰνέσεις, νὰ ἀκούωμεν τὸν ἅγιον αὐτοῦ Λόγον, καὶ νὰ ζητῶμεν παρ' αὐτοῦ ὅσα εἶναι ἀναγ-

καΐα, εἴς τε τὸ σῶμα καὶ εἰς τὴν ψυχήν. Ὅθεν ἐνθέρμως σᾶς παρακαλῶ ὅλους, ὅσοι εἶσθε παρόντες ἐνταῦθα, νὰ μὲ συνοδεύσετε, μὲ καθαρὰν καρδίαν καὶ ταπεινὴν φωνήν, πρὸς τὸν θρόνον τῆς οὐρανίου χάριτος, λέγοντες μετ' ἐμέ,

Γενικὴ Ἐξομολόγησις, ἥτις πρέπει νὰ λέγεται κατόπιν τοῦ Λειτουργοῦ ἀπὸ ὅλον τὸν Λαὸν γονυκλιτί.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ οἰκτίρμων* Πάτερ, *ἐπλανήθημεν καὶ ἐξετράπημεν ἀπὸ τὰς ὁδούς σου, ὡς πρόβατα ἀπολωλότα·* Ἠκολουθήσαμεν *παρὰ πολὺ τὰς θελήσεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν καρδιῶν ἡμῶν·* Παρέβημεν *τὰς ἁγίας σου ἐντολάς·* Ἀφήσαμεν *ἄπρακτα τὰ ὅσα κατὰ χρέος ἔπρεπε νὰ πράξωμεν, καὶ ἐπράξαμεν τὰ ὅσα δὲν ἔπρεπε νὰ πράξωμεν·* Καὶ *δὲν εἶναι τίποτε καθαρὸν εἰς ἡμᾶς.* Ἀλλὰ *σύ,* Κύριε, *ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους παραβάτας·* Λυπήσου, Θεέ, *τοὺς ἐξομολογουμένους τὰς ἁμαρτίας των·* Δέξαι *τοὺς μετανοοῦντας· κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τὰς κηρυχθείσας εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Καὶ *χάρισε εἰς ἡμᾶς, οἰκτίρμων* Πάτερ, *διὰ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, νὰ ζήσωμεν εἰς τὸ ἑξῆς μὲ εὐσέβειαν, δικαιοσύνην, καὶ σωφροσύνην, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου σου* Ὀνόματος. Ἀμήν.

Ἡ Ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν, τὴν ὁποίαν προφέρει ὁ Ἱερεὺς μόνος ἱστάμενος, γονυκλιτοῦντος ἔτι τοῦ Λαοῦ.

Ὁ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Θεός, *ὁ* Πατὴρ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *ὅστις δὲν θέλει τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν ἀνομίαν του καὶ νὰ ζήσῃ· καὶ ὅστις ἔδωκεν ἐξουσίαν καὶ ἐντολὴν εἰς τοὺς* Λειτουργούς *του, νὰ ἀναγγέλλωσι καὶ νὰ κηρύττωσιν εἰς τὸν μετανοοῦντα λαόν του ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν·* Αὐτὸς *ἀπολύει καὶ συγχωρεῖ ὅλους τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ*

πιστεύοντας ἀνυποκρίτως εἰς τὸ ἅγιόν του Εὐαγγέλιον. Ὅθεν ἂς δεηθῶμεν αὐτοῦ, νὰ χαρίσῃ εἰς ἡμᾶς μετάνοιαν ἀληθινὴν, καὶ τὸ Πνεῦμά του τὸ Ἅγιον· ὥστε ἡ μὲν παροῦσα ἱκεσία ἡμῶν νὰ γίνῃ εὐπρόσδεκτος εἰς αὐτὸν, τὸ δὲ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μας νὰ ἦναι καθαρὸν καὶ ἅγιον, καὶ οὕτω ἐπὶ τέλους νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν αἰώνιόν του χαρὰν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ὁ Λαὸς θέλει ἀποκρίνεσθαι, καὶ ἐδῷ καὶ εἰς τὸ τέλος ὅλων τῶν ἄλλων προσευχῶν, τὸ Ἀμήν.

Τότε γονατίζων ὁ Λειτουργὸς θέλει λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν μεγαλοφώνως· καὶ ὁ Λαὸς γονυκλιτῶν ὁμοίως θέλει λέγει αὐτὴν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ ἐδῷ καὶ εἰς ὅποιον ἄλλο μέρος τῆς Θείας Τελετῆς ἀναγινώσκεται.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Διότι ἰδικὴ σου εἶναι ἡ βασιλεία, ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα θέλει εἰπεῖ,

Κύριε, ἄνοιξε τὰ χείλη μας·

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ στόμα μας θέλει ἀναγγέλλει τὴν αἴνεσίν σου.

Ἱερεύς. Θεὲ, τάχυνε εἰς τὸ νὰ μᾶς σώσῃς.

Ἀπόκρισις. Κύριε, σπεῦσε νὰ μᾶς βοηθήσῃς.

Ἐδῷ, ἐνῷ στέκονται ὅλοι ὄρθιοι, ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ,

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Ἀπόκρ. Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεύς. Δοξάσετε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρ. Ἂς ἦναι δεδοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ἔπειτα ἀναγινώσκονται ἢ ψάλλονται οἱ Ψαλμοὶ, κατὰ τὴν διωρισμένην τάξιν. Ἔπειτα Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὡς εἶναι διωρισμένον. Καὶ μετὰ ταῦτα τὸ "Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου," (ἤτοι ἡ ᾠδὴ τῆς Ὑπερευλογημένης Παρθένου Μαρίας,) ὡς ἕπεται.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου. Λουκ. α'. 46.

ΜΕΓΑΛΥΝΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου εἰς τὸν Θεὸν τὸν Σωτῆρά μου·

Διότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης του.

Διότι, ἰδοὺ, ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουν μὲ μακαρίζει ὅλαι αἱ γενεαί.

Διότι ἔκαμεν εἰς ἐμὲ μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἶναι εἰς γενεὰς γενεῶν ἐπάνω εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Ἔκαμεν ἔργα κραταιὰ μὲ τὸν βραχίονά του· διεσκόρπισε τοὺς ὑπερηφάνους εἰς τὰ διανοήματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν.

Ἐκαθαίρεσε τοὺς δυνάστας ἀπὸ τοὺς θρόνους των, καὶ ὕψωσε τοὺς ταπεινούς.

Τοὺς πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθὰ, καὶ τοὺς πλουτοῦντας ἀπέπεμψε κενούς.

Ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὸν Ἰσραὴλ τὸν δοῦλόν του, ἐνθυμηθεὶς τὸ ἔλεός του· καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, εἰς τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἢ οὗτος ὁ Ψαλμός· ἐκτὸς ἐὰν ἦναι ἡ δεκάτη ἐννάτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς, καθ' ἣν ἀναγινώσκεται εἰς τὴν τακτικὴν σειρὰν τῶν Ψαλμῶν.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ. Ψαλμ. ϟη'.

ΨΑΛΛΕΤΕ εἰς τὸν Κύριον ᾆσμα νέον· διότι ἔκαμε θαυμάσια·

Μὲ τὴν δεξιάν του, καὶ μὲ τὸν βραχίονα τὸν ἅγιόν του, αὐτὸς ἐνήργησε τὴν σωτηρίαν.

Ὁ Κύριος ἔκαμε γνωστὴν τὴν σωτηρίαν του· ἔμπροσθεν τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην του.

Ἐνθυμήθη τὸ ἔλεός του καὶ τὴν ἀλήθειάν του πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς ἴδαν τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀλαλάξατε εἰς τὸν Κύριον, ὅλη ἡ γῆ· εὐφραίνεσθε, καὶ ἀγάλλεσθε, καὶ ψαλμῳδεῖτε.

Ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Κύριον μὲ κιθάραν· μὲ κιθάραν, καὶ μὲ φωνὴν ψαλμῳδίας.

Μὲ σάλπιγγας χαλκίνας, καὶ μὲ φωνὴν σάλπιγγος κερατίνης, ἀλαλάξετε ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως Κυρίου.

Ἂς ἀντηχήσῃ ἡ θάλασσα, καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς αὐτήν· ἡ οἰκουμένη, καὶ οἱ κατοικοῦντες εἰς αὐτήν.

Οἱ ποταμοὶ ἂς κροτῶσι μὲ τὰς χεῖράς των· τὰ ὄρη ἂς ἀγάλλωνται ὁμοῦ

Ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται νὰ κρίνῃ τὴν γῆν· θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην μὲ δικαιοσύνην, καὶ τοὺς λαοὺς μὲ εὐθύτητα.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Νέας Διαθήκης, ὡς εἶναι διωρισμένον. Καὶ μετὰ τοῦτο τὸ "Νῦν ἀπολύεις," (ἤτοι ἡ ᾠδὴ τοῦ Συμεὼν,) ὡς ἕπεται·

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. Λουκ. β΄. 29.

ΤΩΡΑ, Κύριε, ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου μὲ εἰρήνην, κατὰ τὸν λόγον σου·

Διότι ἴδαν οἱ ὀφθαλμοί μου τὴν σωτηρίαν σου,

Τὴν ὁποίαν ἡτοίμασες κατὰ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν·

Φῶς, διὰ νὰ φωτίσῃ τὰ ἔθνη, καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἢ οὗτος ὁ Ψαλμός· ἐκτὸς ἐὰν ἦναι ἡ δωδεκάτη ἡμέρα τοῦ μηνός.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Ψαλμ. ξζ΄.

ὉΘΕΟΣ νὰ μᾶς σπλαγχνισθῇ, καὶ νὰ μᾶς εὐλογήσῃ! νὰ λάμψῃ τὸ πρόσωπόν του εἰς ἡμᾶς!

Διὰ νὰ γνωρισθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ὁδός σου, εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἡ σωτηρία σου.

Ἂς σὲ ἐπαινῶσιν οἱ λαοὶ, Θεέ· ἂς σὲ ἐπαινῶσιν ὅλοι οἱ λαοί.

Ἂς εὐφρανθῶσι καὶ ἂς χαρῶσι τὰ ἔθνη· διότι θέλεις κρίνει τοὺς λαοὺς μὲ εὐθύτητα, καὶ τὰ ἔθνη εἰς τὴν γῆν θέλεις ὁδηγήσει.

Ἂς σὲ ἐπαινῶσιν οἱ λαοὶ, Θεέ· ἂς σὲ ἐπαινῶσιν ὅλοι οἱ λαοί.

Ἡ γῆ θέλει δίδει τὸν καρπόν της, καὶ θέλει μᾶς εὐλογήσει ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θέλει μᾶς εὐλογήσει ὁ Θεὸς, καὶ ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλουν φοβηθῇ αὐτόν.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ἀναγινώσκεται ἢ ψάλλεται τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, ὑπὸ τοῦ Λειτουργοῦ καὶ τοῦ Λαοῦ ἱσταμένων.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς τὸν Θεὸν, τὸν Παντοκράτορα Πατέρα, τὸν Ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Καὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν μονογενῆ του Υἱόν· Τὸν συλληφθέντα διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, Τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, Τὸν παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, Τὸν σταυρωθέντα, ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα· Τὸν καταβάντα εἰς τὸν ᾅδην, Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν· Τὸν ἀναληφθέντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Παντοκράτορος Πατρός· Ὅθεν μέλλει νὰ ἔλθῃ διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Εἰς τὴν Ἁγίαν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν· Εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἁγίων· Εἰς τὴν Ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· Εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σώματος, Καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο γίνονται αἱ ἀκόλουθοι δεήσεις, ὅλων εὐλαβῶς γονυκλιτούντων· ἀφοῦ πρῶτον ὁ Λειτουργὸς ἐκφωνήσῃ μεγαλοφώνως,

Κύριος μεθ' ὑμῶν.

Ἀπόκρ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Λειτουργός. Ἂς δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Χριστὲ, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργὸς, οἱ Κληρικοὶ, καὶ ὁ Λαὸς λέγουν τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν μεγαλοφώνως.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ Βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε

εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ *μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν,* Ἀλλὰ *ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.* Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς ἀνιστάμενος λέγει,

Δεῖξε, Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς ἡμᾶς·

Ἀπόκρ. Καὶ χάρισε εἰς ἡμᾶς τὴν σωτηρίαν σου.

Ἱερεύς. Κύριε, σῶσε τὴν βασίλισσαν·

Ἀπόκρ. Καὶ ἐπάκουσε ἡμῶν εὐμενῶς, οἵτινες σὲ ἐπικαλούμεθα.

Ἱερεύς. Ἔνδυσε τοὺς Λειτουργούς σου μὲ δικαιοσύνην·

Ἀπόκρ. Καὶ εὔφρανε τὸν λαόν σου τὸν ἐκλεκτόν.

Ἱερεύς. Κύριε, σῶσε τὸν λαόν σου·

Ἀπόκρ. Καὶ εὐλόγησε τὴν κληρονομίαν σου.

Ἱερεύς. Δὸς εἰρήνην, Κύριε, εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν·

Ἀπόκρ. Διότι δὲν εἶναι ἄλλος ὅστις μάχεται ὑπὲρ ἡμῶν, παρὰ σὺ μόνος, ὦ Θεέ.

Ἱερεύς. Καθάρισε μέσα εἰς ἡμᾶς, Θεὲ, τὰς καρδίας ἡμῶν·

Ἀπόκρ. Καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴν ἀφαιρέσῃς ἀπὸ ἡμᾶς.

Ἔπειτα ἀκολουθοῦν τρεῖς Συναπταί· ἡ πρώτη, τῆς Ἡμέρας· ἡ δευτέρα, ὑπὲρ Εἰρήνης· ἡ τρίτη, ὑπὲρ Ἀντιλήψεως εἰς πάντα Κίνδυνον, ὡς ἕπεται κατωτέρω· ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο τελευταῖαι Συναπταὶ θέλουν ἀναγινώσκεσθαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς τὴν Ἑσπερινὴν Ἀκολουθίαν χωρὶς ἐναλλαγήν.

Ἡ δευτέρα Συναπτὴ εἰς τὴν Ἑσπερινὴν Προσευχήν.

ΘΕΕ, *ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχεται πᾶσα ἁγία ἐπιθυμία, πᾶσα ἀγαθὴ βουλὴ, καὶ πᾶσα δικαία πρᾶξις· Δὸς εἰς τοὺς δούλους σου τὴν εἰρήνην ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ δώσῃ· ὥστε αἱ καρδίαι ἡμῶν νὰ ἦναι δεδομέναι εἰς τὸ νὰ ὑπακούωσι τὰς ἐντολάς σου, καὶ, ὑπὸ σοῦ προστατευόμενοι ἐναντίον τοῦ φόβου τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, νά διάγωμεν τὸν βίον εἰς ἀνάπαυσιν καὶ ἡσυχίαν·*

διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἡ τρίτη Συναπτὴ, ὑπὲρ Ἀντιλήψεως εἰς πάντα Κίνδυνον.

ἘΠΙΛΑΜΨΕ τὸ φῶς σου εἰς τὸ σκότος ἡμῶν, δεόμεθά σου, Κύριε· καὶ, διὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ὑπερασπίσου ἡμᾶς εἰς πάντα κίνδυνον καὶ συμφορὰν τῆς νυκτὸς ταύτης· διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐδῷ ἀκολουθεῖ τὸ Ἀντίφωνον, εἰς τοὺς Χοροὺς, καὶ ἐν γένει εἰς τὰς Ἐκκλησίας ὅπου ψάλλουν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης.

ΚΥΡΙΕ, ἐπουράνιε ἡμῶν Πάτερ, ὕψιστε καὶ κραταιὲ, Βασιλεῦ τῶν βασιλέων, Κύριε τῶν κυρίων, ὁ μόνος Κυβερνήτης τῶν ἡγεμόνων, ὅστις ἀπὸ τὸν θρόνον σου βλέπεις ὅλους τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· Ἐκ βάθους καρδίας δεόμεθά σου, νὰ ἐπιβλέψῃς εὐνοϊκῶς εἰς τὴν εὐμενῆ ἡμῶν Ἄνασσαν Βικτωρίαν· καὶ οὕτω νὰ ἐμπλήσῃς αὐτὴν μὲ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε νὰ ἀκολουθῇ πάντοτε εἰς τὸ θέλημά σου, καὶ νὰ περιπατῇ εἰς τὸν δρόμον σου. Ἐπίχεε ἐπ' αὐτὴν δαψιλῶς τὰ οὐράνιά σου χαρίσματα· χάρισε εἰς αὐτὴν νὰ μακροημερεύσῃ ἐν ὑγιείᾳ καὶ εὐημερίᾳ· κραταίονε αὐτὴν, ὥστε νὰ νικᾷ καὶ νὰ καταβάλλῃ ὅλους τοὺς πολεμίους της· καὶ τέλος, δὸς εἰς αὐτὴν, μετὰ τὸν παρόντα βίον, νὰ ἀπολαύσῃ τὴν αἰώνιον χαρὰν καὶ μακαριότητα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ διὰ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν.

ΘΕΕ παντοδύναμε, ἡ πηγὴ πάσης ἀγαθότητος, ταπεινῶς δεόμεθά σου, νὰ εὐλογῇς τὴν χηρεύουσαν Βασίλισσαν Ἀδελαΐδαν, καὶ ὅλην τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν· Ἐπίχεε ἐπ' αὐτοὺς τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· πλούτιζε αὐτοὺς μὲ τὴν οὐράνιόν

σου χάριν· δὸς εἰς αὐτοὺς νὰ εὐημερῶσι μὲ πᾶσαν εὐδαιμονίαν· καὶ εἰσάγαγε αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Εὐχὴ *ὑπὲρ τοῦ* Κλήρου *καὶ τοῦ* Λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε* Θεὲ, *ὁ μόνος ποιῶν θαυμάσια, κατάπεμψε ἐπὶ τοὺς* Ἐπισκόπους *ἡμῶν καὶ* Ἱερεῖς, *καὶ πάντα τὰ εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντα ποίμνια τῶν πιστῶν, τὸ ζωοποιὸν* Πνεῦμα *τῆς χάριτός σου· καὶ, διὰ νὰ εὐαρεστήσωσιν ἀληθῶς εἰς σὲ, ἔκχεε ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀκατάπαυστον δρόσον τῆς εὐλογίας σου.* Χάρισε *ταῦτα,* Κύριε, *εἰς δόξαν τοῦ* Προστάτου *καὶ* Μεσίτου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐχὴ *τοῦ* Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *ὅστις ἐχάρισες εἰς ἡμᾶς νὰ κάμωμεν πρὸς σὲ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ ὁμοφώνους δεήσεις· καὶ ὑπεσχέθης, ὅπου δύο ἢ τρεῖς εἶναι ὁμοῦ συνηγμένοι εἰς τὸ* Ὄνομά *σου, ὅτι θέλεις δίδει εἰς αὐτοὺς τὰ αἰτήματά των·* Ἐκπλήρωσε *τώρα,* Κύριε, *τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν· χαρίζων εἰς ἡμᾶς, εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας σου, καὶ, εἰς τὸν μέλλοντα, ζωὴν αἰώνιον.* Ἀμήν.

2 Κορινθ. ιγ΄. 14.

Ἡ ΧΑΡΙΣ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ* Θεοῦ, *καὶ ἡ κοινωνία τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος, *εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.* Ἀμήν.

Τέλος *τῆς* Ἑσπερινῆς Ἀκολουθίας, *καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἐνιαυτοῦ.*

ΕΙΣ ΤΗΝ ʽΕΩΘΙΝΗΝ ʼΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τοῦ ʽΑγίου Ματθία, τοῦ Πάσχα, τῆς ʼΑναλήψεως, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ ʽΑγίου ʼΙωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τοῦ ʽΑγίου ʼΙακώβου, τοῦ ʽΑγίου Βαρθολομαίου, τοῦ ʽΑγίου Ματθαίου, τοῦ ʽΑγίου Σίμωνος καὶ τοῦ ʽΑγίου ʼΙούδα, τοῦ ʽΑγίου ʼΑνδρέου, καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς ʽΑγίας Τριάδος, ἀντὶ τοῦ Συμβόλου τῶν ʼΑποστόλων θέλουν ψάλλει ἢ ἀναγινώσκει ὁ Λειτουργὸς καὶ ὁ Λαὸς, ἱστάμενοι ὄρθιοι, τὴν ʽΟμολογίαν ταύτην τῆς Χριστιανικῆς ἡμῶν Πίστεως, τὴν κοινῶς ὀνομαζομένην "Σύμβολον τοῦ ʽΑγίου ʼΑθανασίου."

ʽΟστις βούλεται σωθῆναι.

ʽΟΣΤΙΣ θέλει νὰ σωθῇ, πρὸ πάντων εἶναι ἀνάγκη νὰ κρατήσῃ τὴν Καθολικὴν Πίστιν·

Τὴν ὁποίαν ἐὰν δὲν φυλάξῃ τις σῶαν καὶ ἄμωμον, ἀναμφιβόλως θέλει ἀπολεσθῇ αἰωνίως.

Πίστις δὲ Καθολικὴ εἶναι αὕτη· Νὰ σεβώμεθα ἕνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι,

Μήτε συγχέοντες τὰς ʽΥποστάσεις, μήτε διαιροῦντες τὴν Οὐσίαν.

Διότι ἄλλη εἶναι ἡ ʽΥπόστασις τοῦ Πατρὸς, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἄλλη τοῦ Πνεύματος ʽΑγίου.

Μία ὅμως εἶναι ἡ Θεότης τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ʽΑγίου Πνεύματος· ἴση ἡ Δόξα, συναΐδιος ἡ Μεγαλειότης.

ʽΟποῖος ὁ Πατὴρ, τοιοῦτος καὶ ὁ Υἱὸς, τοιοῦτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ʽΑγιον·

ʼΑκτιστος ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος ὁ Υἱὸς, ἄκτιστον καὶ τὸ ʽΑγιον Πνεῦμα·

ʼΑκατάληπτος ὁ Πατὴρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱὸς, ἀκατάληπτον καὶ τὸ ʽΑγιον Πνεῦμα·

Αἰώνιος ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ Υἱὸς, αἰώνιον καὶ τὸ ʽΑγιον Πνεῦμα.

Πλὴν δὲν εἶναι τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ᾽ εἷς αἰώνιος·

Καθὼς, οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλ᾽ εἷς ἄκτιστος, καὶ εἷς ἀκατάληπτος.

Ὡσαύτως παντοκράτωρ ὁ Πατὴρ, παντοκράτωρ ὁ Υἱὸς, παντοκράτωρ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα·

Πλὴν δὲν εἶναι τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἷς παντοκράτωρ.

Οὕτω, Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Πλὴν δὲν εἶναι τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἷς Θεός.

Ὡσαύτως, Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος ὁ Υἱὸς, Κύριος καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Πλὴν δὲν εἶναι τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἷς Κύριος.

Διότι, καθὼς ἀναγκαζόμεθα ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴν ἀλήθειαν νὰ ὁμολογῶμεν ἑκάστην Ὑπόστασιν μοναδικῶς, Θεὸν καὶ Κύριον,

Οὕτω μᾶς εἶναι ἀπηγορευμένον ἀπὸ τὴν Καθολικὴν εὐσέβειαν νὰ λέγωμεν τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς Κυρίους.

Ὁ Πατὴρ ἀπὸ κανένα δὲν εἶναι καμωμένος, οὔτε δημιουργημένος, οὔτε γεννημένος.

Ὁ Υἱὸς εἶναι ἀπὸ μόνον τὸν Πατέρα, ὄχι καμωμένος, οὔτε δημιουργημένος, ἀλλὰ γεννημένος.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, ὄχι καμωμένον, οὔτε δημιουργημένον, οὔτε γεννημένον, ἀλλὰ προερχόμενον.

Εἷς λοιπὸν Πατὴρ εἶναι, ὄχι τρεῖς Πατέρες· εἷς Υἱὸς, ὄχι τρεῖς Υἱοί· ἓν Πνεῦμα Ἅγιον, ὄχι τρία Πνεύματα Ἅγια.

Καὶ εἰς ταύτην τὴν Τριάδα κανὲν δὲν εἶναι πρῶτον ἢ ὕστερον, κανὲν δὲν εἶναι μεγαλήτερον ἢ μικρότερον·

Ἀλλ' ὅλαι αἱ τρεῖς Ὑποστάσεις εἶναι συνδιαιωνίζουσαι εἰς ἑαυτὰς, καὶ ἴσαι.

Ὥστε κατὰ πάντα, ὡς προελέχθη, πρέπει νὰ λατρεύεται Μονὰς ἐν Τριάδι, καὶ Τριὰς ἐν Μονάδι.

Ὅστις λοιπὸν θέλει νὰ σωθῇ, οὕτω πρέπει νὰ φρονῇ περὶ τῆς Τριάδος.

Ακόμη εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν, νὰ πιστεύῃ ὀρθῶς καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι λοιπὸν Πίστις ὀρθὴ, νὰ πιστεύωμεν καὶ νὰ ὁμολογῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἶναι Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος·

Θεὸς, ἐκ τῆς Οὐσίας τοῦ Πατρὸς, γεννημένος πρὸ τῶν αἰώνων· καὶ Ἄνθρωπος, ἐκ τῆς Οὐσίας τῆς Μητρός του, γεννημένος ἐν χρόνῳ·

Τέλειος Θεὸς, καὶ τέλειος Ἄνθρωπος, ἀπὸ ψυχὴν λογικὴν καὶ ἀνθρωπίνην σάρκα συνιστάμενος·

Ἴσος μὲ τὸν Πατέρα κατὰ τὴν Θεότητα, κατώτερος δὲ τοῦ Πατρὸς κατὰ τὴν Ἀνθρωπότητα.

Ὅστις, ἂν καὶ ἦναι Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος, δὲν εἶναι ὅμως δύο, ἀλλ' εἷς Χριστός·

Εἷς δὲ, ὄχι μὲ τροπὴν τῆς Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ μὲ πρόσληψιν Ἀνθρωπότητος εἰς Θεότητα·

Εἷς ὁλοκλήρως, ὄχι μὲ σύγχυσιν φύσεων, ἀλλὰ μὲ ἕνωσιν Ὑποστάσεων.

Διότι, καθὼς ψυχὴ λογικὴ καὶ σάρξ εἶναι εἷς ἄνθρωπος, οὕτω Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος εἶναι εἷς Χριστός·

Ὅστις ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· καὶ κατέβη εἰς τὸν ᾅδην· καὶ ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν ἐκ τῶν νεκρῶν·

Καὶ ἀνέβη εἰς τοὺς Οὐρανούς· καὶ κάθηται ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τοῦ Παντοκράτορος· ὅθεν μέλλει νὰ ἔλθῃ διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.

Εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ὁποίου, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θέλουν ἀνασταθῇ μὲ τὰ σώματά των, διὰ νὰ ἀποδώσωσι λόγον περὶ τῶν ἰδίων των πράξεων·

Καὶ οἱ μὲν πράξαντες τὰ ἀγαθὰ θέλουν ὑπάγει εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ κακὰ, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Αὕτη εἶναι ἡ Καθολικὴ Πίστις· τὴν ὁποίαν ἐάν τις δὲν πιστεύσῃ ἀδιστάκτως καὶ βεβαίως, δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ σωθῇ.

Δόξα εἰς τὸν Πάτερα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

῾Η ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

῾Εδῶ ἀκολουθεῖ ἡ Λιτανεία, ἡ γενικὴ ῾Ικεσία, ἥτις πρέπει νὰ ψάλλεται ἢ νὰ ἀναγινώσκεται μετὰ τὴν ῾Εωθινὴν Προσευχὴν, εἰς τὰς Κυριακὰς, Τετράδας, καὶ Παρασκευάς· καὶ εἰς ἄλλους καιροὺς, ὁπόταν τὸ διορίσῃ ὁ Προεστώς.

ΘΕΕ Πάτερ οὐράνιε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Θεὲ Πάτερ οὐράνιε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Θεὲ Υἱὲ, Λυτρωτὰ τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Θεὲ Υἱὲ, Λυτρωτὰ τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Θεὲ Πνεῦμα ῞Αγιον, προερχόμενον ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Θεὲ Πνεῦμα ῞Αγιον, προερχόμενον ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλους.

῾Αγία, εὐλογημένη, καὶ ἔνδοξε Τριὰς, Θεὲ Τρισυπόστατε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

῾Αγία, εὐλογημένη, καὶ ἔνδοξε Τριὰς, Θεὲ Τρισυπόστατε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Μὴν ἐνθυμηθῇς, Κύριε, τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μὴ τιμωρήσῃς ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Σπλαγχνίσου ἡμᾶς, Πανάγαθε Κύριε, σπλαγχνίσου τὸν λαόν σου, τὸν ὁποῖον ἐξηγόρασες διὰ τοῦ τιμίου σου αἵματος· καὶ μὴν ὀργίζεσαι καθ' ἡμῶν διὰ παντός.

Σπλαγχνίσου ἡμᾶς, Πανάγαθε Κύριε.

Ἀπὸ πᾶν κακὸν καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, ἀπὸ ἁμαρτίαν, ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς καὶ ἐφόδους τοῦ Διαβόλου, ἀπὸ τὴν ὀργήν σου, καὶ ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Ἀπὸ πᾶσαν τύφλωσιν καρδίας· ἀπὸ ὑπερηφα-

νίαν, κενοδοξίαν, καὶ ὑπόκρισιν· ἀπὸ φθόνον, μῖσος, καὶ μνησικακίαν· καὶ ἀπὸ πᾶν ἐναντίον τῆς Χριστιανικῆς *ἀγάπης,*

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Ἀπὸ *πορνείαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην θανάσιμον ἁμαρτίαν· καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς ἀπάτας τοῦ κόσμου, τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ* Διαβόλου,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Ἀπὸ *κεραυνὸν καὶ θύελλαν· ἀπὸ λοιμὸν καὶ πεῖναν· ἀπὸ μάχας καὶ φόνους· καὶ ἀπὸ αἰφνίδιον θάνατον,*

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Ἀπὸ *πᾶσαν στάσιν, συνομοσίαν, καὶ ἀποστασίαν· ἀπὸ πᾶσαν ψευδῆ διδασκαλίαν, αἵρεσιν, καὶ σχίσμα· ἀπὸ πώρωσιν καρδίας, καὶ καταφρόνησιν τοῦ ἁγίου σου* Λόγου, *καὶ τῶν* Ἐντολῶν,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Διὰ *τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγίας σου* Ἐνανθρωπήσεως· *διὰ τῆς ἁγίας σου* Γεννήσεως *καὶ* Περιτομῆς· *διὰ τοῦ* Βαπτίσματός *σου, τῆς* Νηστείας, *καὶ τῆς* Πειράσεως,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Διὰ *τῆς* Ἀγωνίας *σου καὶ τοῦ αἱματώδους* Ἱδρῶτος· *διὰ τοῦ* Σταυροῦ *σου καὶ τοῦ* Πάθους· *διὰ τοῦ τιμίου σου* Θανάτου *καὶ τῆς* Ταφῆς· *διὰ τῆς ἐνδόξου* Ἀναστάσεώς *σου καὶ* Ἀναλήψεως· *καὶ διὰ τῆς καταβάσεως τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Εἰς *πάντα καιρὸν θλίψεως· εἰς πάντα καιρὸν εὐημερίας· εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως,*

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Ἡμεῖς *οἱ ἁμαρτωλοὶ δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς,* Κύριε Θεέ· *καὶ εὐδόκησε νὰ διοικῇς καὶ νὰ διευθύνῃς τὴν* Ἁγίαν *σου* Καθολικὴν Ἐκκλησίαν *εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ φυλάττῃς καὶ νὰ στερεόνῃς εἰς τὴν ἀληθῆ λατρείαν σου, εἰς εὐθύτητα καὶ ὁσιότητα ζωῆς, τὴν δούλην σου Βικτωρίαν, τὴν εὐμενεστάτην ἡμῶν Ἄνασσαν καὶ Ἡγεμονίδα.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ ὁδηγῇς τὴν καρδίαν αὐτῆς εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὸν φόβον, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην σου· καὶ νὰ ἔχῃ πάντοτε εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα της, καὶ πάντοτε νὰ ζητῇ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν σου.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ ὑπερασπίζεσαι καὶ νὰ διαφυλάττῃς αὐτὴν, δίδων εἰς αὐτὴν νίκην κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν της.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ εὐλογῇς καὶ νὰ διαφυλάττῃς τὴν χηρεύουσαν Βασίλισσαν Ἀδελαΐδαν, καὶ πᾶσαν τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ φωτίζῃς ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, ὥστε ἀληθῶς νὰ γνωρίσωσι καὶ νὰ ἐννοῶσι τὸν θεῖόν σου Λόγον· καὶ νὰ δυνηθῶσι, διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν καὶ τοῦ πολιτεύματος, ἀξίως νὰ ἐξαγγέλλωσι καὶ νὰ παριστάνωσιν αὐτόν.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ περικοσμῇς τοὺς Προκρίτους τῆς Βασιλικῆς Βουλῆς, καὶ πάντας τοὺς Εὐγενεῖς, μὲ χάριν, σοφίαν, καὶ σύνεσιν.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ εὐλογῇς καὶ νὰ φυλάττῃς τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας, δίδων εἰς αὐτοὺς χάριν νὰ

ἐκτελῶσι τὴν δικαιοσύνην, καὶ νὰ διατηρῶσι τὴν ἀλήθειαν.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ εὐλογῇς καὶ νὰ φυλάττῃς ὅλον τὸν λαόν σου.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ χαρίζῃς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἑνότητα, εἰρήνην, καὶ ὁμόνοιαν.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ διευθύνῃς τὴν καρδίαν ἡμῶν εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εἰς τὸν φόβον σου, ὥστε προθύμως νὰ ζῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς σου.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ χαρίζῃς εἰς ὅλον τὸν λαόν σου αὔξησιν χάριτος, διὰ νὰ ἀκούωσιν εὐπειθῶς τὸν* Λόγον *σου, καὶ νὰ δέχωνται αὐτὸν μὲ καθαρὰν ψυχὴν, καὶ νὰ γεννῶσι τοὺς καρποὺς τοῦ* Πνεύ*ματος.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ ἐπαναφέρῃς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας πάντας τοὺς ἀποπλανηθέντας ἀπὸ αὐτὴν καὶ παρεκτραπέντας.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ ὑποστηρίζῃς τοὺς ἱσταμένους, νὰ παρηγορῇς καὶ νὰ βοηθῇς τοὺς ἀκάρδους, νὰ ἀνορθόνῃς τοὺς πεπτωκότας, καὶ, τέλος πάντων, νὰ συντρίψῃς τὸν* Σατανᾶν *ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ προστατεύῃς, νὰ βοηθῇς, καὶ νὰ*

παρηγορῇς ὅλους τοὺς εὑρισκομένους εἰς κίνδυνον, εἰς ἀνάγκην, καὶ εἰς θλίψιν.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ διαφυλάττῃς ὅλους τοὺς ὁδοιποροῦντας διὰ γῆς καὶ θαλάσσης, ὅλας τὰς εὑρισκομένας εἰς τοὺς πόνους τῆς γέννας, ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ὅλα τὰ μικρὰ παιδία· καὶ νὰ δείχνῃς τὸ ἔλεός σου εἰς ὅλους τοὺς φυλακωμένους καὶ αἰχμαλώτους.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ ὑπερασπίζεσαι καὶ νὰ προνοῇς τὰ ὀρφανὰ παιδία, τὰς χήρας, καὶ ὅλους τοὺς ἐρημωμένους καὶ καταθλιβομένους.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ ἐλεῇς πάντας τοὺς ἀνθρώπους.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ συγχωρῇς τοὺς ὅσοι ἐχθρεύονται, κατατρέχουν, καὶ συκοφαντοῦν ἡμᾶς, καὶ νὰ στρέψῃς τὰς καρδίας αὐτῶν.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ δίδῃς καὶ νὰ διατηρῇς πρὸς χρῆσιν ἡμῶν τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς τῆς γῆς, ὥστε νὰ ἀπολαμβάνωμεν αὐτοὺς ἐν καιρῷ.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ δώσῃς εἰς ἡμᾶς ἀληθινὴν μετάνοιαν· νὰ συγχωρήσῃς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τὰς ἀμελείας, καὶ τὰς ἀγνοίας· καὶ νὰ μᾶς περικοσμῇς μὲ τὴν χάριν τοῦ* Ἁγίου *σου* Πνεύματος, *διὰ νὰ διορθώσωμεν τὴν ζωήν μας κατὰ τὸν ἅγιόν σου* Λόγον.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς.
Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς.
Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Χάρισε εἰς ἡμᾶς τὴν εἰρήνην σου.
Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Ἐλέησον ἡμᾶς.
Χριστὲ, εἰσάκουσέ μας.
Χριστὲ, εἰσάκουσέ μας.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Χριστὲ, ἐλέησον.
Χριστὲ, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς, καὶ ὁ Λαὸς μετ' αὐτοῦ, λέγουν τὴν Κυριακὴν Προσευχήν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Διότι ἰδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεύς. Κύριε, μὴ φερθῇς πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·

Ἀπόκρ. Μηδὲ νὰ ἀνταποδώσῃς εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἂς δεηθῶμεν.

ΘΕΕ, οἰκτίρμων Πάτερ, ὅστις δὲν ἀποῤῥίπτεις τὸν στεναγμὸν τῆς συντετριμμένης καρδίας,

οὐδὲ τὰς ἐπιθυμίας τῶν θλιβομένων, ἐπίβλεψε εὐσπλάγχνως εἰς τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ὁποίας κάμνομεν ἐνώπιόν σου, εἰς ὅλας τὰς στενοχωρίας καὶ συμφορὰς ἡμῶν ὁπόταν μᾶς καταθλίβωσι· καὶ ἐπάκουσέ μας εὐμενῶς, ὥστε τὰ κακὰ, ὅσα ἡ δολιότης καὶ πανουργία τοῦ Διαβόλου ἢ καὶ ἀνθρώπων μηχανεύεται καθ' ἡμῶν, νὰ ματαιωθῶσι, καὶ, διὰ τῆς προνοίας τῆς ἀγαθότητός σου, νὰ διαλυθῶσιν· ὥστε ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου, μένοντες ἀβλαβεῖς ἀπὸ πᾶσαν ἐπιβουλὴν, νὰ ἀποδίδωμεν εἰς σὲ πάντοτε εὐχαριστίας εἰς τὴν Ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησε ἡμᾶς, καὶ λύτρωσε ἡμᾶς, διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ Ἅγιον.

ΘΕΕ, μὲ τὰ ὦτά μας ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν εἰς ἡμᾶς, τὰ θαυμαστὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἔκαμες εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν, καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους πρὸ αὐτῶν.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησε ἡμᾶς, καὶ λύτρωσε ἡμᾶς, διὰ τὴν δόξαν σου.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν φύλαττε ἡμᾶς, Χριστέ.

Εὐμενῶς ἐπίβλεψε εἰς τὰς θλίψεις ἡμῶν.

Εὐσπλάγχνως ἴδε τοὺς πόνους τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Συγχώρησε οἰκτιρμόνως τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ σου.

Μὲ εὔνοιαν καὶ ἔλεος εἰσάκουσε τὰς δεήσεις ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Δαβίδ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τώρα καὶ πάντοτε εὐδόκησε νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Χριστέ.

Εὐμενῶς εἰσάκουσε ἡμᾶς, Χριστέ· εὐμενῶς εἰσάκουσε ἡμᾶς, Κύριε Χριστέ.

Ἱερεύς. Κύριε, ἐπίφανε τὸ ἔλεός σου εἰς ἡμᾶς,
Ἀπόκρ. Καθὼς ἡμεῖς ἠλπίσαμεν εἰς σέ.

Ἂς δεηθῶμεν.

ΤΑΠΕΙΝΩΣ σὲ παρακαλοῦμεν, Πάτερ, ἐπίβλεψε εὐμενῶς εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· καί, διὰ τὴν δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, ἀπόστρεψε ἀπὸ ἡμᾶς ὅλα τὰ δεινὰ, τῶν ὁποίων πολλὰ δικαίως εἴμεθα ἄξιοι· καὶ χάρισέ μας, ὥστε εἰς ὅλας ἡμῶν τὰς στενοχωρίας νὰ ἔχωμεν τελείαν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν εἰς τὸ ἔλεός σου, καὶ νὰ σὲ λατρεύωμεν πάντοτε μὲ ἁγιότητα καὶ καθαρότητα βίου, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν σου· διὰ τοῦ μόνου Μεσίτου ἡμῶν καὶ Δικαιωτοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις ἐχάρισες εἰς ἡμᾶς νὰ κάμωμεν πρὸς σὲ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ ὁμοφώνους δεήσεις· καὶ ὑπεσχέθης, ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς ὁμοῦ συνηγμένοι εἰς τὸ Ὄνομά σου, ὅτι θέλεις δίδει εἰς αὐτοὺς τὰ αἰτήματά των· Ἐκπλήρωσε τώρα, Κύριε, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν· χαρίζων εἰς ἡμᾶς, εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας σου, καὶ, εἰς τὸν μέλλοντα, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

2 Κορινθ. ιγʹ. 14.

Ἡ ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐδῶ τελειόνει ἡ Λιτανεία.

ΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ,

Εἰς διαφόρους περιστάσεις· αἵτινες πρέπει νὰ προηγῶνται εἰς τὰς δύο τελευταίας εὐχὰς τῆς Λιτανείας, ἢ τῆς Ἑωθινῆς καὶ Ἑσπερινῆς Ἀκολουθίας.

ΕΥΧΑΙ.

Ὑπὲρ Βροχῆς.

ΘΕΕ, Πάτερ οὐράνιε, ὅστις διὰ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπεσχέθης εἰς τοὺς ζητοῦντας τὴν Βασιλείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς, νὰ δίδῃς ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν σωματικὴν αὐτῶν διατήρησιν· Πέμψε εἰς ἡμᾶς, δεόμεθά σου, εἰς τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἀνάγκην, τὴν ἱκανὴν βροχὴν καὶ ὑετόν· διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τοὺς καρποὺς τῆς γῆς πρὸς παρηγορίαν ἡμῶν, καὶ εἰς τιμὴν ἰδικήν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὑπὲρ Εὐκρασίας.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Κύριε Θεὲ, ὅστις διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀνθρώπου κατέπνιξες ποτὲ τὸν κόσμον ὅλον πλὴν ὀκτὼ ἀνθρώπων· καὶ μετὰ ταῦτα ὑπεσχέθης, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ποτὲ οὕτω νὰ μὴν ἐξολοθρεύσῃς αὐτόν· Δεόμεθά σου ταπεινῶς, ἂν καὶ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν εἴμεθα δικαίως ἄξιοι τῆς μάστιγος τῶν βροχῶν καὶ τῶν ὑδάτων, μ᾽ ὅλον τοῦτο εἰς τὴν ἀληθινήν μας μετάνοιαν, εὐδόκησε νὰ πέμψῃς εἰς ἡμᾶς τοιαύτην εὐκρασίαν, ὥστε νὰ ἀπολαύσωμεν τοὺς καρποὺς τῆς γῆς εἰς τὸν προσήκοντα αὐτῶν καιρόν· καὶ νὰ μάθωμεν, διὰ μὲν τῆς τιμωρίας σου νὰ διορθώσωμεν τὴν ζωήν μας, νὰ σὲ ὑμνῶμεν δὲ καὶ νὰ σὲ δοξάζωμεν διὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν Καιρῷ Σιτοδείας καὶ Πείνας.

ΘΕΕ, Πάτερ οὐράνιε, τοῦ ὁποίου δῶρον εἶναι ἡ βροχὴ νὰ πίπτῃ, ἡ γῆ νὰ καρποφορῇ, τὰ ζῶα νὰ αὐξάνωνται, καὶ τὰ ὀψάρια νὰ πληθύνωνται· Ἰδὲ, σὲ παρακαλοῦμεν, τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ σου· καὶ, διὰ τὴν ἀγαθότητά σου, τρέψε φιλανθρώπως εἰς εὐθηνίαν καὶ ἀφθονίαν τὴν ἔλλειψιν καὶ σιτοδείαν, τὴν ὁποίαν πολλὰ δικαίως πάσχομεν τώρα διὰ τὴν ἀνομίαν ἡμῶν· Διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· εἰς τὸν ὁποῖον, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἡ αὔτη.

ΘΕΕ, ἐλεῆμον Πάτερ, ὅστις, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἐλισσαιὲ τοῦ Προφήτου, μετέβαλες εἰς τὴν Σαμάρειαν αἰφνιδίως τὴν μεγάλην ἔλλειψιν καὶ σιτοδείαν εἰς εὐθηνίαν καὶ δαψίλειαν· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὥστε ἡμεῖς οἱ σήμερον τιμωρούμενοι διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν μὲ τοιαύτην συμφορὰν, νὰ εὕρωμεν παρομοίως ἔγκαιρον ἀνακουφισμόν. Αὔξησε τοὺς καρποὺς τῆς γῆς μὲ τὴν οὐράνιόν σου εὐλογίαν· καὶ χάρισε εἰς ἡμᾶς, ὥστε, ἀπολαύσαντες τὴν πλουσιοπάροχον μεγαλοδωρίαν σου, νὰ μεταχειρισθῶμεν αὐτὴν εἰς δόξαν ἰδικήν σου, εἰς ἀνακουφισμὸν τῶν ἐνδεῶν, καὶ εἰς ἰδικήν μας ἀνάπαυσιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν Καιρῷ Πολέμου καὶ Ταραχῶν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, Βασιλεῦ πάντων τῶν βασιλέων, καὶ Κυβερνῆτα πάντων τῶν ὄντων, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν δύναμιν κανὲν κτίσμα δὲν δύναται νὰ ἀντισταθῇ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει δικαίως νὰ τιμωρῇς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ νὰ ἐλεῇς τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας· Σῶσε καὶ ἐλευθέρωσέ μας, δεόμεθά σου ταπεινῶς, ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν

ἡμῶν· κατάβαλε τὴν ὑπερφανίαν αὐτῶν, κατάπαυσε τὴν κακίαν αὐτῶν, καὶ ἀνάτρεψε τὰς μηχανὰς αὐτῶν· ὥστε ἡμεῖς, ὡπλισμένοι μὲ τὴν ὑπεράσπισίν σου, νὰ διαφυλαττώμεθα πάντοτε ἀπὸ ὅλους τοὺς κινδύνους, διὰ νὰ δοξάζωμεν σὲ τὸν μόνον Δοτῆρα πάσης νίκης· Διὰ τὴν ἀξιομισθίαν τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐν καιρῷ Λοιμοῦ, ἢ Ἐπιδημικῆς Νόσου.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *ὅστις, ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ λαοῦ σου εἰς τὴν ἔρημον, ἔπεμψες κατ' αὐτῶν λοιμὸν διὰ τὴν σκληροκάρδιον ἀποστασίαν των ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἀαρών· καὶ ἀκόμη, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Δαβὶδ, ἐθανάτωσες διὰ τῆς μάστιγος τοῦ λοιμοῦ ἑβδομήκοντα χιλιάδας, ἀλλ' ὅμως ἐνθυμούμενος τὸ ἔλεός σου ἔσωσες τοὺς λοιπούς· Σπλαγχνίσου εἰς ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς ἁμαρτωλοὺς, τοὺς ὁποίους ἐπεσκέφθης τώρα μὲ βαρεῖαν νόσον καὶ θανατικόν· ὥστε, καθὼς τότε ηὐδόκησες νὰ δεχθῇς ἐξιλασμὸν, καὶ ἐπρόσταξες τὸν ἐξολοθρευτὴν Ἄγγελον νὰ παύσῃ ἀπὸ τὴν τιμωρίαν, οὕτω νὰ εὐδοκήσῃς καὶ τώρα νὰ σηκώσῃς ἀπὸ ἡμᾶς τὴν μάστιγα ταύτην καὶ βαρεῖαν νόσον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν χειροτονουμένων, ἀναγινωσκομένη καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῶν τεσσάρων ἑβδομάδων τοῦ ἐνιαυτοῦ, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι αἱ νηστήσιμοι ἡμέραι, καθ' ἃς γίνονται χειροτονίαι. [Αἱ ἡμέραι δὲ τῶν χειροτονιῶν, κατὰ τὰς ἑβδομάδας ταύτας, εἶναι Τετάρτη, Παρασκευὴ, καὶ Σάββατον, μετὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς, μετὰ τὴν Ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ τὴν ιδ'. τοῦ Σεπτεμβρίου, καὶ μετὰ τὴν ιγ'. τοῦ Δεκεμβρίου.]

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, Πάτερ *ἡμῶν ἐπουράνιε, ὅστις ἠγόρασες εἰς τὸν ἑαυτόν σου τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ*

ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Εὐμενῶς ἐπίβλεψε εἰς αὐτήν· καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ὁδήγησε καὶ κυβέρνησε τὰς διανοίας τῶν δούλων σου, τῶν Ἐπισκόπων καὶ Ποιμένων τοῦ ποιμνίου σου, ὥστε νὰ μὴν ἐπιθέσωσιν εὐθὺς χεῖρας εἰς τινὰ, ἀλλὰ μετὰ πίστεως καὶ συνέσεως νὰ ἐκλέξωσιν ἄνδρας ἀξίους νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὴν ἱερὰν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας σου. Καὶ εἰς τοὺς ὅσοι μέλλουν νὰ καθιερωθῶσιν εἰς ἱερὰν τινὰ ὑπουργίαν, δὸς τὴν χάριν σου καὶ τὴν οὐράνιον εὐλογίαν· ὥστε μὲ τὴν διαγωγὴν καὶ διδασκαλίαν των νὰ ἐξαγγέλλωσι τὴν δόξαν σου, καὶ νὰ προβιβάζωσι τὴν σωτηρίαν ὅλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ *αὕτη.*

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *ὁ Δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ δωρήματος, ὅστις μὲ τὴν θείαν σου πρόνοιαν ἐδιόρισες διαφόρους Τάξεις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σου· Δὸς τὴν χάριν σου, δεόμεθά σου ταπεινῶς, εἰς πάντας τοὺς μέλλοντας νὰ κληθῶσιν εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ καὶ διακονίαν ἐν αὐτῇ· Καὶ ἔμπλησε αὐτοὺς οὕτω μὲ τὴν ἀλήθειαν τῆς διδασκαλίας σου, καὶ περικόσμησε αὐτοὺς μὲ ὁσιότητα βίου, ὥστε μετὰ πίστεως νὰ ὑπηρετῶσιν ἐνώπιόν σου, εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου σου Ὀνόματος, καὶ ὠφέλειαν τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Εὐχὴ *ἀναγινωσκομένη μετὰ ὁποιανδήποτε τῶν προηγουμένων.*

ΘΕΕ, *τοῦ ὁποίου ἡ φύσις καὶ ἰδιότης εἶναι πάντοτε νὰ ἐλεῇς καὶ νὰ συγχωρῇς, πρόσδεξε τὰς ταπεινὰς ἡμῶν αἰτήσεις· Καὶ μ᾽ ὅλον ὅτι εἴμεθα δεδεμένοι καὶ συνεσφιγμένοι μὲ τὰς ἁλύσους τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἂς μᾶς λύσῃ ὅμως τὸ ἔλεος τῆς μεγάλης σου εὐσπλαγχνίας· Εἰς τιμὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μεσίτου καὶ Δικαιωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.*

Εὐχὴ ὑπὲρ τῆς Ὑψηλῆς Αὐλῆς τῆς Συγκλήτου· ἀναγινωσκομένη ἐν καιρῷ συνεδριάσεως αὐτῆς.

ΕΥΜΕΝΕΣΤΑΤΕ Θεὲ, ταπεινῶς ἱκετεύομέν σε, καὶ ὑπὲρ τούτου τοῦ Βασιλείου ἐν γένει, καὶ ὑπὲρ τῆς ὑψηλῆς Αὐλῆς τῆς Συγκλήτου ἰδιαιτέρως, ἥτις συνεδριάζει τώρα ὑπὸ τὴν εὐσεβεστάτην καὶ χαριεστάτην ἡμῶν Ἄνασσαν· Εὐδόκησε νὰ διευθύνῃς καὶ νὰ εὐοδόνῃς ὅλας τὰς σκέψεις αὐτῆς, εἰς προόδευσιν τῆς δόξης σου, εἰς τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας σου, εἰς ἀσφάλειαν, τιμὴν, καὶ εὐημερίαν τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν, καὶ τοῦ Κράτους αὐτῆς· ὥστε τὰ πάντα, διὰ τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν, νὰ διαταχθῶσι καὶ νὰ στερεωθῶσιν οὕτω ἐπάνω εἰς τὰς πλέον καλὰς καὶ ἀσφαλεῖς βάσεις, ὥστε ἡ εἰρήνη καὶ εὐδαιμονία, ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη, πίστις καὶ εὐσέβεια, νὰ διαμένωσι μεταξὺ ἡμῶν εἰς ὅλας τὰς γενεάς. Ταῦτα καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον εἰς αὐτοὺς, εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν σου, αἰτοῦμεν παρὰ σοῦ ταπεινῶς, διὰ τοῦ Ὀνόματος καὶ τῆς Μεσιτείας τοῦ ὑπερευλογημένου Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Συναπτὴ ἢ Εὐχὴ ὑπὲρ πάσης Τάξεως Ἀνθρώπων· ἀναγινωσκομένη ὁσάκις δὲν εἶναι διωρισμένον νὰ ἀναγινώσκεται ἡ Λιτανεία.

ΘΕΕ, Ποιητὰ καὶ Διατηρητὰ ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἱκετεύομέν σε ταπεινῶς ὑπὲρ παντὸς εἴδους καὶ τάξεως ἀνθρώπων· Εὐδόκησε νὰ γένωσι γνωσταὶ εἰς αὐτοὺς αἱ ὁδοί σου, καὶ νὰ φανερωθῇ ἡ σωτηρία σου πρὸς πάντα τὰ ἔθνη. Ἰδιαιτέρως δὲ ἱκετεύομέν σε ὑπὲρ τῆς εὐσταθίας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας· διὰ νὰ ὁδηγῆται οὕτω καὶ νὰ κυβερνᾶται ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματός σου, ὥστε πάντες οἱ ἐπαγγελλόμενοι καὶ καλούμενοι Χριστιανοὶ νὰ φέρωνται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ νὰ κρατῶσι τὴν πίστιν εἰς ἑνότητα πνεύματος,

εἰς τὸν σύνδεσμον τῆς εἰρήνης, καὶ εἰς εὐθύτητα βίου. Τελευταῖον, *συνιστῶμεν εἰς τὴν πατρικήν σου ἀγαθότητα, πάντας τοὺς καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον τεθλιμμένους ἢ στενοχωρημένους, εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὸ σῶμα, ἢ εἰς τὴν κατάστασιν* [** ἐξαιρέτως δὲ ἐκείνους, οἵτινες ἐζήτησαν τὰς δεήσεις ἡμῶν*]. Εὐδόκησε *νὰ παρηγορήσῃς καὶ νὰ ἀνακουφίσῃς αὐτοὺς κατὰ τὰς διαφόρους των ἀνάγκας· χαρίζων εἰς αὐτοὺς ὑπομονὴν ὑποκάτω εἰς τὰ δεινὰ αὐτῶν, καὶ εὐτυχῆ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ ὅλας τὰς θλίψεις αὐτῶν.* Καὶ *ταῦτα αἰτοῦμεν παρὰ σοῦ, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ* Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

* Τοῦτο λέγεται, ὅταν ζητήσῃ τις τὰς δεήσεις τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

Γενικὴ Εὐχαριστία.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, Πάτερ *πανοικτίρμων, ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου ταπεινῶς καὶ ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστοῦμέν σε, δι' ὅλας σου τὰς ἀγαθότητας καὶ ἀπείρους εὐεργεσίας, τὰς γενομένας πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους* [** καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἐπιθυμοῦν τώρα νὰ προσφέρωσι τὰς αἰνέσεις καὶ εὐχαριστίας των, διὰ τὰ ἐλέη τὰ ὁποῖα ἐσχάτως ηὐδόκησες νὰ δείξῃς εἰς αὐτούς*]. *Σὲ εὐλογοῦμεν ὅτι ἔπλασες ἡμᾶς, διεφύλαξες ἡμᾶς, καὶ ἐχάρισες εἰς ἡμᾶς ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς ταύτης· ὑπὲρ πάντα δὲ, ὅτι ἔδειξες τοσαύτην ἀγάπην, ὥστε ἐλύτρωσες τὸν κόσμον διὰ τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ· *καὶ ὅτι ἐχορήγησες εἰς ἡμᾶς τὰ*

* Τοῦτο λέγεται, ὅταν τις, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔγεινε προλαβόντως δέησις, ἐπιθυμήσῃ νὰ ἀποδώσῃ εὐχαριστίας.

μέσα τῆς χάριτος, καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς δόξης. Καὶ δεόμεθά σου, δὸς εἰς ἡμᾶς ἐκείνην τὴν βαθεῖαν συναίσθησιν ὅλων τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὥστε αἱ καρδίαι ἡμῶν ἀνυποκρίτως νὰ σὲ εὐχαριστῶσι· καὶ νὰ σὲ δοξολογῶμεν, ὄχι μόνον μὲ τὰ χείλη ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν βίον μας, ἀφιερόνοντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν λατρείαν σου, καὶ περιπατοῦντες ἐνώπιόν σου μὲ ὁσιότητα καὶ δικαιοσύνην ὅλας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· εἰς τὸν ὁποῖον, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Βροχήν.

ΘΕΕ, Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὅστις διὰ τῆς ἀγαθῆς προνοίας σου καταπέμπεις τὴν πρώϊμον καὶ ὄψιμον βροχὴν εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ δίδῃ τοὺς καρπούς της πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου· Σὲ εὐχαριστοῦμεν ταπεινῶς ὅτι ηὐδόκησες, εἰς τὴν μεγάλην μας ἀνάγκην, νὰ πέμψῃς τελευταῖον χαροποιὰν βροχὴν ἐπάνω εἰς τὴν κληρονομίαν σου, καὶ νὰ δροσίσῃς αὐτὴν εἰς τὴν ξηρασίαν της, πρὸς παραμυθίαν μεγάλην ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου, καὶ πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου σου Ὀνόματος· Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐκρασίαν.

ΚΥΡΙΕ Θεὲ, ὅστις δικαίως ἐταπείνωσες ἡμᾶς, μαστιγώσας μὲ τὴν ἐσχάτως γενομένην ὑπέρμετρον βροχὴν καὶ πλημμύραν ὑδάτων· καὶ τώρα, διὰ τὸ ἔλεός σου, ἀνεκούφισες καὶ παρηγόρησες τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὲ τὴν ἔγκαιρον ταύτην καὶ ὠφέλιμον μεταβολὴν τοῦ καιροῦ· Αἰνοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα διὰ τοῦτο σου τὸ ἔλεος, καὶ θέλομεν ἀναγγέλλει πάντοτε τὴν ἀγαθωσύνην σου, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐθηνίαν.

ΠΑΝΟΙΚΤΙΡΜΩΝ Πάτερ, ὅστις, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, εἰσήκουσες τὰς ἐκτενεῖς δεήσεις τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ μετέβαλες τὴν μεγάλην ἔλλειψιν καὶ σιτοδείαν ἡμῶν εἰς εὐθηνίαν καὶ δαψίλειαν· Διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ταύτην σου ἀγαθότητα, ἀποδίδομεν εἰς σὲ ταπεινὰς εὐχαριστήσεις· ἱκετεύοντές σε, νὰ ἐξακολουθῇ αὕτη ἡ πρὸς ἡμᾶς φιλανθρωπία σου, ὥστε ἡ γῆ ἡμῶν νὰ χορηγῇ εἰς ἡμᾶς ἀφθόνους τοὺς καρπούς της, πρὸς δόξαν ἰδικήν σου, καὶ παραμυθίαν ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εἰρήνην, καὶ Ἐλευθέρωσιν ἀπὸ τοὺς Ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΣ Θεὲ, ὅστις εἶσαι ἀπροσμάχητον φρούριον εἰς τοὺς δούλους σου κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῶν· Αἰνοῦμέν σε καὶ εὐχαριστοῦμέν σε, ὅτι ἠλευθέρωσες ἡμᾶς ἀπὸ ἐκείνους τοὺς μεγάλους κινδύνους, οἵτινες ἐκ τοῦ προφανοῦς περιεκύκλωσαν ἡμᾶς. Ἔργον τῆς ἀγαθωσύνης σου ὁμολογοῦμεν τοῦτο, ὅτι δὲν ἐγκατελείφθημεν εἰς αὐτοὺς ὡς θήραμα· καὶ δεόμεθά σου, νὰ ἐξακολουθῇς τὰ πρὸς ἡμᾶς τοιαῦτα ἐλέη σου, ὥστε νὰ γνωρίσῃ πᾶσα ἡ οἰκουμένη ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Σωτὴρ καὶ ἰσχυρὸς Ἐλευθερωτὴς ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς Ἐσωτερικῆς Εἰρήνης.

ΑΙΩΝΙΕ Θεὲ, ἐπουράνιε ἡμῶν Πάτερ, ὅστις μόνος συνοικίζεις τοὺς ἀνθρώπους ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ καταπραΰνεις λαὸν εἰς βίαν καὶ ἀταξίαν παρεκτραπέντα· Εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα, ὅτι ηὐδόκησες νὰ καθησυχάσῃς τοὺς στασιαστικοὺς θορύβους, οἵτινες ἐσχάτως ἠγέρθησαν μεταξὺ ἡμῶν· καὶ προσπίπτοντες ταπεινῶς δεόμεθά σου, νὰ δώσῃς εἰς ὅλους τὴν χάριν σου, ὥστε νὰ περιπατῶμεν εἰς τὸ ἑξῆς εὐπειθῶς εἰς τὰς θείας σου

ἐντολὰς, καὶ, διάγοντες βίον ἥσυχον καὶ εἰρηνικὸν μὲ πᾶσαν εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην, νὰ προσφέρωμεν εἰς σὲ ἀκαταπαύστως θυσίαν αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας, διὰ ταῦτα τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐλέη σου· Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς Πανώλης, ἢ ἄλλης κοινῆς Νόσου.

ΚΥΡΙΕ Θεὲ, ὅστις ἐμαστίγωσες ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἀνάλωσες ἡμᾶς διὰ τὰς παραβάσεις ἡμῶν μὲ τὴν ἐσχάτως γενομένην βαρεῖαν καὶ τρομεράν σου ἐπίσκεψιν· καὶ τώρα ἐν τῷ μέσῳ τῆς κρίσεως ἐνθυμηθεὶς τὸ ἔλεός σου, ἐλύτρωσες τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ θανάτου· Εἰς τὴν πατρικήν σου ἀγαθότητα προσφέρομεν ἑαυτοὺς, τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τὰ σώματα, τὰ ὁποῖα σὺ ἠλευθέρωσες, διὰ νὰ ἦναι ζῶσα θυσία εἰς σὲ, αἰνοῦντες πάντοτε καὶ μεγαλύνοντες τὰ ἐλέη σου ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ αὐτη.

ΤΑΠΕΙΝΩΣ ὁμολογοῦμεν ἐνώπιόν σου, Πανοικτίρμων Πάτερ, ὅτι ὅλαι αἱ ἐπαπειλούμεναι ἐν τῷ νόμῳ σου τιμωρίαι, δικαίως ἔπρεπε νὰ ἐπέλθωσιν ἐπάνω μας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν παραβάσεων καὶ τὴν σκληροκαρδίαν ἡμῶν. Ἐπειδὴ ὅμως, διὰ τὴν μεγάλην σου εὐσπλαγχνίαν ἐπιβλέψας εἰς τὴν εὐτελῆ καὶ ἀνάξιον ταπείνωσίν μας, ηὐδόκησες νὰ καταπαύσῃς τὴν ἐπιδημικὴν νόσον, τὴν ἐσχάτως καταθλίψασαν ἡμᾶς βαρέως, καὶ νὰ ἐπαναφέρῃς τὴν φωνὴν τῆς χαρᾶς, καὶ τὴν ὑγίειαν, εἰς τὰς κατοικίας ἡμῶν, προσφέρομεν εἰς τὴν θείαν σου Μεγαλειότητα θυσίαν αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας, αἰνοῦντες καὶ μεγαλύνοντες τὸ ἔνδοξον Ὄνομά σου, διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς τοιαύτην σου σωτηριαν καὶ πρόνοιαν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΠΤΑΙ, ’ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ,

’ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑ ΔΙ’ ‘ΟΛΟΥ ΤΟΥ ’ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

Σημείωσε, ὅτι ἡ Συναπτὴ ἡ διωρισμένη διὰ πᾶσαν Κυριακὴν, ἢ δι’ ὁποιανδήποτε ‘Εορτὴν ἔχουσαν ’Αγρυπνίαν ἢ Παραμονὴν, ἀναγινώσκεται καὶ εἰς τὴν προλαβοῦσαν ‘Εσπερινὴν ’Ακολουθίαν.

ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *δὸς εἰς ἡμᾶς τὴν χάριν νὰ ἀποῤῥίψωμεν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ νὰ ἐνδυθῶμεν τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς, τώρα εἰς τὴν πρόσκαιρον ταύτην ζωὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ* Υἱός *σου* ’Ιησοῦς Χριστὸς *ἦλθε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ μὲ μεγάλην ταπείνωσιν· ὥστε εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν, ὅτε θέλει ἔλθει πάλιν μὲ τὴν ἔνδοξον* Μεγαλειότητά *του διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκροὺς, νὰ ἀνασταθῶμεν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν δι’ αὐτοῦ· ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ* ‘Αγίου Πνεύματος, *νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.* ’Αμήν.

‘Η Συναπτὴ αὕτη πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται καθ’ ἑκάστην ἡμέραν, ὁμοῦ μὲ τὰς ἄλλας Συναπτὰς τῆς Παρουσίας, μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων.

’Επιστολή. ‘Ρωμ. ιγ΄. 8.

ΕΙΣ *κανένα μὴ χρεωστεῖτε τίποτε, εἰμὴ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· διότι ὅστις ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, ἐκπλήρωσε τὸν νόμον. Διότι τὸ,* Μὴ *μοιχεύσῃς·* Μὴ *φονεύσῃς·* Μὴ *κλέψῃς·* Μὴ *ψευδομαρτυρήσῃς·* Μὴν *ἐπιθυμήσῃς· καὶ πᾶσα ἄλλη ἐντολὴ, εἰς τοῦτον τὸν λόγον συμπεριλαμβάνεται, εἰς τὸν,* ’Αγάπα *τὸν πλησίον σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου.* ‘Η *ἀγάπη κακὸν δὲν κάμνει εἰς τὸν πλησίον· εἶναι λοιπὸν ἐκπλήρωσις νόμου ἡ ἀγάπη.* Καὶ

μάλιστα, ἐξεύροντες τὸν καιρὸν, ὅτι εἶναι πλέον ὥρα νὰ σηκωθῶμεν ἀπὸ τὸν ὕπνον· διότι τώρα εἶναι πλησιέστερα εἰς ἡμᾶς ἡ σωτηρία, παρὰ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ *νὺξ ἐπέρασεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἐπλησίασεν· ἃς ἀποῤῥίψωμεν λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἃς ἐνδυθῶμεν τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.* Ἃς *περιπατήσωμεν εὐσχημόνως, ὡς εἰς ἡμέραν· ὄχι εἰς συμπόσια καὶ μέθας, ὄχι εἰς συνουσίας καὶ ἀσελγείας, ὄχι εἰς ἔριδα καὶ φθόνον.* Ἀλλ' *ἐνδυθῆτε τὸν* Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· *καὶ μὴ κάμετε πρόνοιαν τῆς σαρκὸς, διὰ νὰ ἐκτελῆτε τὰς ἐπιθυμίας της.*

Ἐυαγγέλιον. Ματθ. κά. 1.

ΚΑΙ *ὅτε ἐπλησίασαν εἰς τὰ* Ἱεροσόλυμα, *καὶ ἦλθαν εἰς* Βηθφαγῆ *πρὸς τὸ ὄρος τῶν* Ἐλαιῶν, *τότε ἀπέστειλεν ὁ* Ἰησοῦς *δύο μαθητὰς, λέγων εἰς αὐτοὺς,* Ὑπάγετε *εἰς τὴν κώμην ἥτις εἶναι ἀπέναντί σας· καὶ εὐθὺς θέλετε εὑρεῖ ὄνον δεδεμένην, καὶ πωλάριον μὲ αὐτήν· λύσετε καὶ φέρετε αὐτὰ εἰς ἐμέ.* Καὶ *ἐάν τις σᾶς εἴπῃ τίποτε, θέλετε εἰπεῖ,* Ὅτι ὁ Κύριος *ἔχει χρείαν αὐτῶν· καὶ παρευθὺς θέλει στείλει αὐτά.* Ἔγινε *δὲ ὅλον τοῦτο, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ* Προφήτου, *ὅστις λέγει,* Εἰπέτε *εἰς τὴν θυγατέρα* Σιὼν, Ἰδοὺ, *ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται εἰς σὲ, πρᾶος, καὶ καθήμενος ἐπάνω εἰς ὄνον, καὶ πωλάριον τέκνον ὑποζυγίου.* Καὶ *οἱ μαθηταὶ ὑπῆγαν, καὶ ἔκαμαν καθὼς ἐπρόσταξεν αὐτοὺς ὁ* Ἰησοῦς. Καὶ *ἔφεραν τὴν ὄνον καὶ τὸ πωλάριον, καὶ ἔβαλαν ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὰ ἱμάτιά των, καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπάνω εἰς αὐτά.* Καὶ *τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ὄχλου ἔστρωσαν τὰ ἱμάτιά των εἰς τὸν δρόμον· ἄλλοι δὲ ἔκοπταν κλάδους ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ ἔστρωναν εἰς τὸν δρόμον.* Οἱ *δὲ ὄχλοι, οἱ προπορευόμενοι καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἐφώναζαν, λέγοντες,* Ὡσαννὰ *εἰς τὸν* Υἱὸν *τοῦ* Δαβίδ· Εὐλογημένος *ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ* Ὄνομα *τοῦ* Κυρίου· Ὡσαννὰ *ἐν τοῖς ὑψί-*

στοις. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη ὅλη ἡ πόλις, λέγουσα, Τίς εἶναι οὗτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγαν, Οὗτος εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, ἔκβαλεν ὅλους τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὰς τραπέζας τῶν τραπεζιτῶν ἀνέτρεψε, καὶ τὰ καθίσματα τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Εἶναι γεγραμμένον, Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς θέλει ὀνομάζεσθαι· σεῖς δὲ ἐκάμετε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΑΓΑΘΕ Κύριε, ὅστις ηὐδόκησες νὰ γραφθῶσιν ὅλαι αἱ ἅγιαι Γραφαὶ πρὸς διδασκαλίαν ἡμῶν· Χάρισε εἰς ἡμᾶς οὕτω νὰ ἀκούωμεν αὐτὰς, νὰ ἀναγινώσκωμεν, νὰ μελετῶμεν, νὰ μανθάνωμεν, καὶ νὰ ἐγχαράττωμεν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, ὥστε, δι' ὑπομονῆς καὶ ἐνισχύσεως τοῦ ἁγίου σου Λόγου, νὰ ἐναγκαλιζώμεθα καὶ νὰ κρατῶμεν ἀσάλευτον τὴν μακαρίαν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὁποίαν σὺ ἔδωκες εἰς ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιε'. 4.

ὍΣΑ προεγράφησαν, διὰ τὴν ἰδικήν μας διδασκαλίαν προεγράφησαν, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας τῶν Γραφῶν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας εἴθε νὰ σᾶς δώσῃ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ μεταξύ σας, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· διὰ νὰ δοξάζετε ὁμοθυμαδὸν μὲ ἓν στόμα τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο προσδέχεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσεδέχθη ἡμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ. Λέγω δὲ,

ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγινε διάκονος τῆς περιτομῆς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὰς γενομένας εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ὑποσχέσεις. Καὶ νὰ δοξάσωσι τὰ ἔθνη τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὁμολογήσει μεταξὺ ἐθνῶν, καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω ψάλλει. Καὶ πάλιν λέγει, Εὐφρανθῆτε, ἔθνη, ὁμοῦ μὲ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐπαινέσετε αὐτὸν, πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει, Θέλει εἶσθαι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπάνω εἰς τὰ ἔθνη· εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη θέλουν ἐλπίσει. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος εἴθε νὰ σᾶς ἐμπλήσῃ ἀπὸ πᾶσαν χαρὰν καὶ εἰρήνην διὰ τῆς πίστεως, ὥστε νὰ ἔχετε ἀφθονίαν εἰς τὴν ἐλπίδα, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κα΄. 25.

ΚΑΙ *θέλουν εἶσθαι σημεῖα εἰς τὸν ἥλιον, καὶ τὴν σελήνην, καὶ τὰ ἄστρα· καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν στενοχωρία ἐθνῶν μὲ ἀπορίαν, ὅταν ἠχῇ ἡ θάλασσα καὶ τὰ κύματα, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκωσιν ἀπὸ τὸν φόβον, καὶ τὴν προσδοκίαν τῶν ἐπερχομένων εἰς τὴν οἰκουμένην· διότι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουν σαλευθῆ. Καὶ τότε θέλουν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον μέσα εἰς νεφέλην, μὲ δύναμιν καὶ δόξαν πολλήν. Ὅταν δὲ ταῦτα ἀρχίσωσι νὰ γίνωνται, ἀνακύψετε καὶ σηκώσετε τὰς κεφαλάς σας· διότι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσίς σας. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς παραβολήν· Ἰδέτε τὴν συκῆν καὶ ὅλα τὰ δένδρα· ὅταν ἀνοίξωσι πλέον, βλέποντες γνωρίζετε ἀφ' ἑαυτοῦ σας ὅτι ἤδη τὸ θέρος εἶναι πλησίον. Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἰδῆτε ταῦτα γινόμενα, ἐξεύρετε ὅτι εἶναι πλησίον ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως νὰ γίνωσιν ὅλα ταῦτα. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουν παρέλθει· οἱ λόγοι μου ὅμως δὲν θέλουν παρέλθει.*

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ Ἰησοῦ Χριστὲ, ὅστις, εἰς τὴν πρώτην σου ἔλευσιν, ἔπεμψες τὸν ἄγγελόν σου διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· Εὐδόκησε νὰ προδιαθέσωσιν ὡσαύτως καὶ νὰ ἑτοιμάσωσι τὴν ὁδόν σου οἱ ὑπηρέται καὶ οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων σου, ἐπιστρέφοντες τὰς καρδίας τῶν ἀπειθῶν εἰς τὴν σύνεσιν τῶν δικαίων, ὥστε, ὅταν γίνῃ ἡ δευτέρα σου ἔλευσις διὰ νὰ κρίνῃς τὸν κόσμον, νὰ εὑρεθῶμεν λαὸς εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου· ὅστις ζῇς καὶ βασιλεύεις, μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Κορινθ. δ'. 1.

ΟΥΤΩ ἂς μᾶς θεωρῇ πᾶς ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ. Περὶ δὲ τοῦ λοιποῦ, ζητεῖται εἰς τοὺς οἰκονόμους, νὰ εὑρεθῇ πιστὸς ἕκαστος. Εἰς ἐμὲ δὲ ἐλάχιστον πρᾶγμα εἶναι νὰ κριθῶ ἀπὸ σᾶς, ἢ ἀπὸ κρίσιν ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ κρίνω ἐμαυτόν. Διότι δὲν γνωρίζω τίποτε εἰς τὸν ἑαυτόν μου· πλὴν μὲ τοῦτο δὲν εἶμαι δικαιωμένος· ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις μὲ κρίνει, εἶναι ὁ Κύριος. Ὥστε μὴ κρίνετε τίποτε πρὸ καιροῦ, ἕως νὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὅστις καὶ θέλει φέρει εἰς τὸ φῶς τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ θέλει φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος θέλει γίνει εἰς ἕκαστον ἀπὸ τὸν Θεόν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ια'. 2.

Ὁ ΔΕ Ἰωάννης, ἀκούσας μέσα εἰς τὸ δεσμωτήριον τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, ἔπεμψε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσμένομεν; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ὑπάγετε καὶ ἀπαγγείλετε εἰς τὸν Ἰωάννην ὅσα ἀκούετε καὶ

βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουν, καὶ χωλοὶ περιπατοῦν, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουν, νεκροὶ ἀνασταίνονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. Καὶ μακάριος εἶναι, ὅστις δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ. Ἐνῷ δὲ οὗτοι ἀνεχωροῦσαν, ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ λέγῃ εἰς τοὺς ὄχλους περὶ τοῦ Ἰωάννου, Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆτε; κάλαμον σαλευόμενον ἀπὸ τὸν ἄνεμον; Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἰδῆτε; ἄνθρωπον ἐνδεδυμένον μαλακὰ ἱμάτια; Ἰδού, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, εἰς τοὺς οἴκους τῶν βασιλέων εἶναι. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἰδῆτε; προφήτην; Ναὶ, σᾶς λέγω, καὶ περισσότερον παρὰ προφήτην. Διότι οὗτος εἶναι, περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει ἑτοιμάσει τὸν δρόμον σου ἔμπροσθέν σου.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.

Συναπτή.

ἜΓΕΙΡΕ, Κύριε, δεόμεθα, τὴν δύναμίν σου, καὶ ἐλθὲ μεταξὺ ἡμῶν, καὶ βοήθησε ἡμᾶς μὲ ἰσχὺν μεγάλην· ὥστε, ἐπειδὴ διὰ τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας ἡμῶν δεινῶς ἀνακοπτόμεθα καὶ ἐμποδιζόμεθα, διατρέχοντες τὸ προκείμενον εἰς ἡμᾶς στάδιον, ἡ δαψιλὴς χάρις σου καὶ τὸ ἔλεος ταχέως νὰ μᾶς βοηθῇ καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερόνῃ· Διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν· εἰς τὸν ὁποῖον, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλιππ. δ'. 4.

ΧΑΙΡΕΤΕ *εἰς τὸν* Κύριον *πάντοτε· πάλιν λέγω,* Χαίρετε. *Ἡ ἐπιείκειά σας ἂς γίνῃ γνωστὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· ὁ* Κύριος *εἶναι πλησίον.* Μὴ *μεριμνᾶτε διὰ κανὲν πρᾶγμα· ἀλλ' εἰς πάντα ἂς γνωρίζωνται τὰ ζητήματά σας πρὸς τὸν* Θεὸν,

μετὰ εὐχαριστίας, διὰ προσευχῆς καὶ δεήσεως. Καὶ *ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πᾶσαν νόησιν, θέλει διαφυλάξει τὰς καρδίας σας καὶ τὰ διανοήματά σας, διὰ τοῦ* Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. α΄. 19.

ΚΑΙ *αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ* Ἰωάννου, *ὅτε ἔστειλαν οἱ* Ἰουδαῖοι *ἀπὸ τὰ* Ἱεροσόλυμα Ἱερεῖς *καὶ* Λευΐτας, *διὰ νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτὸν,* Σὺ *ποῖος εἶσαι;* Καὶ *ὡμολόγησε, καὶ δὲν ἠρνήθη· καὶ ὡμολόγησεν,* Ὅτι *δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ* Χριστός. Καὶ *ἠρώτησαν αὐτὸν,* Τί *λοιπόν;* Ἠλίας *εἶσαι σύ;* Καὶ *λέγει,* Δὲν *εἶμαι.* Ὁ *προφήτης εἶσαι σύ;* Καὶ *ἀπεκρίθη,* Ὄχι. Εἶπαν *λοιπὸν εἰς αὐτὸν,* Ποῖος *εἶσαι; διὰ νὰ δώσωμεν ἀπόκρισιν εἰς ἐκείνους οἵτινες μᾶς ἔπεμψαν· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;* Ἀπεκρίθη, Ἐγὼ *εἶμαι ἡ φωνὴ τοῦ βοῶντος εἰς τὴν ἔρημον,* Κάμετε *εὐθεῖαν τὴν ὁδὸν τοῦ* Κυρίου· *καθὼς εἶπεν* Ἡσαΐας *ὁ προφήτης.* Καὶ *οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἀπὸ τοὺς* Φαρισαίους. Καὶ *ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν,* Διὰ *τί λοιπὸν βαπτίζεις, ἐὰν σὺ δὲν ἦσαι ὁ* Χριστὸς, *οὔτε ὁ* Ἠλίας, *οὔτε ὁ προφήτης;* Ἀπεκρίθη *εἰς αὐτοὺς ὁ* Ἰωάννης, *λέγων,* Ἐγὼ *βαπτίζω μὲ ὕδωρ· εἰς τὸ μέσον σας ὅμως στέκεται ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν ἐξεύρετε· αὐτὸς εἶναι ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὅστις ἐστάθη πρὸ ἐμοῦ· τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματός του.* Ταῦτα *ἔγιναν εἰς τὴν* Βηθαβαρὰν, *πέραν τοῦ* Ἰορδάνου, *ὅπου ἦτον ὁ* Ἰωάννης *καὶ ἐβάπτιζε.*

Ἡ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ἩΜΩΝ· *ἢ* ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, *κοινῶς καλούμενα* ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *ὅστις ἔδωκες εἰς ἡμᾶς τὸν μονογενῆ σου* Υἱὸν, *διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν φύσιν*

ἡμῶν, καὶ νὰ γεννηθῇ, ὡς εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ἀπὸ ἁγνὴν παρθένον· Χάρισε *εἰς ἡμᾶς, ὥστε, ἀναγεννηθέντες καὶ γενόμενοι τέκνα ἰδικά σου διὰ τῆς υἱοθεσίας καὶ χάριτος, νὰ ἀνανεούμεθα καθ' ἑκάστην διὰ τοῦ* Ἁγίου *σου* Πνεύματος· *διὰ τοῦ αὐτοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ* Πνεύματος, *πάντοτε εἷς* Θεὸς, *εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. α'. 1.

Ὁ ΘΕΟΣ, *ἀφοῦ ἐλάλησε πάλαι εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν διὰ τῶν προφητῶν πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας ἐλάλησεν εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ* Υἱοῦ· *τὸν ὁποῖον ἔθεσε κληρονόμον πάντων· διὰ τοῦ ὁποίου ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας· ὅστις ὢν ἔκλαμψις τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ κρατῶν τὰ πάντα μὲ τὸν λόγον τῆς δυνάμεώς του, ἀφοῦ ἐκαθάρισε διὰ μέσου τοῦ ἑαυτοῦ του τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τῆς* Μεγαλειότητος *εἰς τὰ ὑψηλά.* Καὶ *ἔγινε τοσοῦτον ἀνώτερος τῶν ἀγγέλων, ὅσον ἐξαιρετώτερον ὑπὲρ αὐτοὺς ὄνομα ἐκληρονόμησε.* Διότι *εἰς ποῖον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτὲ,* Υἱός *μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα; καὶ πάλιν,* Ἐγὼ *θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν* Πατὴρ, *καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ* Υἱός; Ὅταν *δὲ πάλιν εἰσάγῃ τὸν* Πρωτότοκον *εἰς τὸν κόσμον, λέγει,* Καὶ *ἂς προσκυνήσωσιν εἰς αὐτὸν ὅλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ* Θεοῦ. Καὶ *περὶ μὲν τῶν ἀγγέλων λέγει,* Ὅστις *κάμνει τοὺς ἀγγέλους του πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργούς του πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν* Υἱὸν, Ὁ *θρόνος σου, ὦ* Θεὲ, *εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκῆπτρον εὐθύτητος εἶναι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου.* Ἠγάπησες *τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησες τὴν ἀνομίαν· διὰ τοῦτο σὲ ἔχρισεν ὁ* Θεὸς, *ὁ* Θεός *σου, μὲ ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου.* Καὶ, Σὺ *κατ' ἀρχὰς ἐθεμελίωσες τὴν γῆν,* Κύριε, *καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί·*

αὐτοὶ θέλουν χαθῇ, σὺ ὅμως διαμένεις· καὶ ὅλοι ὡς ἱμάτιον θέλουν παλαιωθῇ, καὶ ὡς ἐπένδυμα θέλεις τυλίξει αὐτοὺς, καὶ θέλουν ἀλλαχθῇ· σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτὸς, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουν ἐκλείψει.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. α'. 1.

ἘΝ *ἀρχῇ ἦτον ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦτον μὲ τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦτον ὁ Λόγος. Οὗτος ἦτον ἐν ἀρχῇ μὲ τὸν Θεόν. Ὅλα ἔγιναν δι' αὐτοῦ· καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἔγινεν οὐδὲ ἓν ἀπὸ ὅσα ἔγιναν. Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς εἰς τὸ σκότος φέγγει, καὶ τὸ σκότος δὲν κατέλαβεν αὐτό. Ἐστάθη ἄνθρωπός τις ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτον Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, διὰ νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτὸς, διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅλοι δι' αὐτοῦ. Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ διὰ νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Τοῦτο ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἦτον εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὁ κόσμος ἔγινε δι' αὐτοῦ· καὶ ὁ κόσμος δὲν τὸν ἐγνώρισε. Ἦλθεν εἰς τὰ ἴδικά του, καὶ οἱ ἴδικοί του δὲν ἐδέχθησαν αὐτόν. Ὅσοι δὲ ἐδέχθησαν αὐτὸν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γίνωσι τέκνα τοῦ Θεοῦ, εἰς τοὺς ὅσοι πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἵτινες ἐγεννήθησαν, ὄχι ἀπὸ αἵματα, οὐδὲ ἀπὸ τὴν θέλησιν τῆς σαρκὸς, οὐδὲ ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεόν. Καὶ ὁ Λόγος ἔγινε σὰρξ, καὶ ἐκατοίκησε μεταξὺ ἡμῶν (καὶ ἴδαμεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.*

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Συναπτή.

ΔΟΣ *εἰς ἡμᾶς, Κύριε, ὥστε εἰς ὅλας ἡμῶν τὰς θλίψεις, τὰς ὁποίας ὑπομένομεν ἐνταῦθα ἐπὶ*

τῆς γῆς πρὸς μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας σου, νὰ ἐνατενίζωμεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ νὰ θεωρῶμεν, διὰ τῆς πίστεως, τὴν δόξαν ἥτις μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ· καὶ, πλησθέντες Πνεύματος Ἁγίου, *νὰ μάθωμεν νὰ ἀγαπῶμεν καὶ νὰ εὐλογῶμεν τοὺς διώκοντας ἡμᾶς, κατὰ μίμησιν τοῦ ἁγίου σου* Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, *τοῦ εὐχομένου ὑπὲρ τῶν φονέων του πρὸς σὲ, εὐλογημένε* Ἰησοῦ· *ὅστις στέκεσαι εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ* Θεοῦ, *διὰ νὰ βοηθῇς πάντας τοὺς θλιβομένους διὰ σὲ, τὸν μόνον* Μεσίτην *καὶ* Προστάτην *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἔπειτα *ἀκολουθεῖ ἡ* Συναπτὴ *τῆς* Γεννήσεως *τοῦ* Χριστοῦ· *ἥτις θέλει ἀναγινώσκεσθαι καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς* Παραμονῆς *τοῦ* Νέου Ἔτους.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. ζ'. 55.

Ὁ ΣΤΕΦΑΝΟΣ, *πλήρης ὢν τοῦ* Πνεύματος *τοῦ* Ἁγίου, *ἐνατενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἴδε τὴν δόξαν τοῦ* Θεοῦ, *καὶ τὸν* Ἰησοῦν *ἱστάμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ* Θεοῦ. Καὶ *εἶπεν,* Ἰδοὺ, *βλέπω τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν* Υἱὸν *τοῦ ἀνθρώπου ἱστάμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ* Θεοῦ. Τότε *φωνάξαντες μὲ φωνὴν μεγάλην, ἔφραξαν τὰ ὠτία των, καὶ ὥρμησαν ὅλοι ὁμοῦ ἐναντίον του· καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, τὸν ἐλιθοβολοῦσαν· καὶ οἱ μάρτυρες ἔθεσαν κάτω τὰ ἱμάτιά των πλησίον τῶν ποδῶν τινὸς νέου, ὀνομαζομένου* Σαύλου. Καὶ *ἐλιθοβολοῦσαν τὸν* Στέφανον, *ἐπικαλούμενον τὸν* Θεὸν, *καὶ λέγοντα,* Κύριε Ἰησοῦ, *δέξαι τὸ πνεῦμά μου.* Καὶ *γονατίσας, ἐφώναξε μὲ φωνὴν μεγάλην,* Κύριε, *μὴ λογαριάσῃς εἰς αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.* Καὶ *ἀφοῦ εἶπε τοῦτο, ἐκοιμήθη.*

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κγ'. 34.

ἸΔΟΥ, *ἐγὼ ἀποστέλλω εἰς ἐσᾶς προφήτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀπὸ αὐτοὺς θέλετε θανατώσει καὶ σταυρώσει, καὶ ἀπὸ αὐτοὺς θέλετε μαστιγώσει εἰς τὰς συναγωγάς σας, καὶ διώξει*

ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν· διὰ νὰ ἔλθῃ ἐπάνω σας πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος τοῦ Ζαχαρίου, υἱοῦ τοῦ Βαραχίου, τὸν ὁποῖον ἐφονεύσετε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Βέβαια σᾶς λέγω, Ὅλα ταῦτα θέλουν ἔλθει ἐπάνω εἰς τὴν γενεὰν ταύτην. Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ φονεύουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς σὲ, ποσάκις ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ τέκνα σου, καθὼς ἡ ὄρνις συνάγει τὰ πουλία της ὑποκάτω εἰς τὰς πτέρυγάς της, καὶ δὲν ἠθελήσετε! Ἰδοὺ, ἀφίνεται εἰς ἐσᾶς ὁ οἶκός σας ἔρημος. Διότι σᾶς λέγω, Δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ εἰς τὸ ἑξῆς, ἕως νὰ εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΟΛΥΕΛΕΕ Κύριε, *δεόμεθά σου νὰ πέμπῃς τὰς λαμπρὰς ἀκτῖνας τοῦ φωτός σου ἐπάνω εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σου· ὥστε, φωτιζομένη διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἱεροῦ σου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, νὰ περιπατῇ οὕτω εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας σου, ὥστε νὰ φθάσῃ τέλος πάντων εἰς τὸ φῶς τῆς αἰωνίου ζωῆς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. 1 *Ἰωάνν.* α΄. 1.

ἘΚΕΙΝΟ *τὸ ὁποῖον ἦτον ἀπ᾽ ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν, τὸ ὁποῖον ἴδαμεν μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μας, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήσαμεν, καὶ αἱ χεῖρές μας ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· (διότι ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἴδαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν εἰς ἐσᾶς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦτον μὲ τὸν Πατέρα, καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς·) Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἴδαμεν καὶ ἠκούσαμεν, τοῦτο ἀπαγγέλλομεν εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἔχετε καὶ σεῖς*

κοινωνίαν μὲ ἡμᾶς· καὶ ἡ κοινωνία ἡ ἰδική μας εἶναι μὲ τὸν Πατέρα, καὶ μὲ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ γράφομεν ταῦτα εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἦναι πλήρης ἡ χαρά σας. Αὕτη εἶναι λοιπὸν ἡ ἀπαγγελία, τὴν ὁποίαν ἠκούσαμεν ἀπὸ αὐτὸν, καὶ ἀναγγέλλομεν εἰς ἐσᾶς· Ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ σκότος εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι ποσῶς. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἔχομεν κοινωνίαν μὲ αὐτὸν, καὶ ἔπειτα περιπατῶμεν εἰς τὸ σκότος, ψευδόμεθα, καὶ δὲν πράττομεν τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν ὅμως περιπατῶμεν εἰς τὸ φῶς, καθὼς αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν ὁ εἷς μὲ τὸν ἄλλον· καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, μᾶς καθαρίζει ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρτίαν. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανῶμεν ἑαυτοὺς, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ μᾶς συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας, καὶ νὰ μᾶς καθαρίσῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀδικίαν. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὲν ἡμαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. κα΄. 19.

Ὁ ἸΗΣΟΥΣ εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον, Ἀκολούθει με. Στραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει ἀκολουθοῦντα τὸν μαθητὴν, τὸν ὁποῖον ἠγαποῦσεν ὁ Ἰησοῦς· ὅστις καὶ εἶχε πέσει ἐν τῷ καιρῷ τοῦ δείπνου ἐπάνω εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἰπεῖ, Κύριε, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις σὲ παραδίδει; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, ἀλλ' οὗτος τί θέλει κάμει; Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν θέλω αὐτὸν νὰ μένῃ ἕως νὰ ἔλθω, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει με. Ἐξεδόθη λοιπὸν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως δὲν εἶπεν εἰς αὐτὸν, ὅτι δὲν ἀποθνήσκει· ἀλλ', Ἐὰν θέλω αὐτὸν νὰ μένῃ ἕως νὰ ἔλθω, τί πρὸς σέ; Οὗτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὅστις μαρτυρεῖ περὶ τούτων, καὶ ἔγραψε ταῦτα·

καὶ ἐξεύρομεν ὅτι εἶναι ἀληθὴς ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· τὰ ὁποῖα ἐὰν γραφθῶσι καθ' ἓν, οὐδ' αὐτὸς ὁ κόσμος στοχάζομαι ὅτι δὲν θέλει χωρέσει τὰ γραφόμενα βιβλία.

ΤΗΣ ΒΡΕΦΟΚΤΟΝΙΑΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *ὅστις ἀπὸ τὰ στόματα τῶν νηπίων καὶ τῶν θηλαζόντων ἀνέδειξες δύναμιν, καὶ ἔκαμες τὰ νήπια νὰ σὲ δοξάσωσι διὰ τοῦ θανάτου των·* Νέκρωσε *καὶ κατάργησε εἰς ἡμᾶς πᾶσαν κακίαν· καὶ οὕτω ἐνίσχυσε ἡμᾶς μὲ τὴν χάριν σου, ὥστε, διὰ τῆς ἀθωότητος τοῦ βίου ἡμῶν, καὶ τῆς μέχρι θανάτου σταθερότητος τῆς πίστεως ἡμῶν, νὰ δοξάζωμεν τὸ ἅγιόν σου* Ὄνομα· *διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Ἀποκάλυψ. ιδ'. 1.

ΕΙΔΑ, *καὶ ἰδοὺ,* Ἀρνίον *ἐστέκετο ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τῆς* Σιών· *καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸ ἑκατὸν σαραντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ* Πατρός *του γεγραμμένον ἐπάνω εἰς τὰ μέτωπά των.* Καὶ *ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὡσὰν φωνὴν πολλῶν ὑδάτων, καὶ ὡσὰν φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρῳδῶν, οἵτινες ἐκιθάριζαν μὲ τὰς κιθάρας των.* Καὶ *ἔψαλλαν ὡσὰν ᾠδὴν νέαν, ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ δὲν ἠδύνατο κανεὶς νὰ μάθῃ τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν σαραντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τὴν γῆν.* Οὗτοι *εἶναι οἱ μὴ μολυνθέντες μὲ γυναῖκας· διότι παρθένοι εἶναι.* Οὗτοι *εἶναι οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ* Ἀρνίον *ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃ.* Οὗτοι *ἠγοράσθησαν ἀπὸ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ὄντες ἀπαρχὴ εἰς τὸν* Θεὸν *καὶ εἰς τὸ* Ἀρνίον. Καὶ *εἰς τὸ στόμα αὐτῶν δὲν εὑρέθη δόλος· διότι εἶναι ἄμωμοι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ* Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β΄. 13.

Ὁ ἌΓΓΕΛΟΣ τοῦ Κυρίου φαίνεται δι᾿ ὀνείρου εἰς τὸν Ἰωσὴφ, λέγων, Σηκωθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἔσο ἐκεῖ ἕως νὰ σὲ εἴπω· διότι μέλλει ὁ Ἡρώδης νὰ ζητῇ τὸ παιδίον, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτό. Καὶ ἐκεῖνος σηκωθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ διὰ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἦτον ἐκεῖ μέχρι τῆς τελευτῆς τοῦ Ἡρώδου· διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ τοῦ προφήτου, ὅστις λέγει, Ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐπεριπαίχθη ἀπὸ τοὺς μάγους, ἐθυμώθη εἰς ἄκρον· καὶ πέμψας ἐθανάτωσεν ὅλα τὰ παιδία τὰ εἰς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ καθ᾿ ὅλα τὰ ὅρια αὐτῆς, ἀπὸ δύο ἐτῶν ἡλικίας καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν καιρὸν τὸν ὁποῖον ἠρεύνησεν ἀπὸ τοὺς μάγους. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ἀπὸ τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, ὅστις λέγει, Φωνὴ ἠκούσθη εἰς τὴν Ῥαμὰ, θρῆνος, καὶ κλαυθμὸς, καὶ ὀδυρμὸς πολύς. Ἡ Ῥαχὴλ ἔκλαιε τὰ τέκνα της· καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν ὑπάρχουν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις ἔδωκες εἰς ἡμᾶς τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν φύσιν ἡμῶν, καὶ νὰ γεννηθῇ, ὡς εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ἀπὸ ἁγνὴν παρθένον· Χάρισε εἰς ἡμᾶς, ὥστε, ἀναγεννηθέντες καὶ γενόμενοι τέκνα ἰδικά σου διὰ τῆς υἱοθεσίας καὶ χάριτος, νὰ ἀνανεούμεθα καθ᾿ ἑκάστην διὰ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· διὰ τοῦ αὐτοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος, πάντοτε εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλάτ. δ'. 1.

ΛΕΓΩ δὲ, ἐφ' ὅσον καιρὸν ὁ κληρονόμος εἶναι νήπιος, δὲν διαφέρει ἀπὸ δοῦλον, μ' ὅλον ὅτι εἶναι κύριος ὅλων· ἀλλ' εἶναι ὑπὸ ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους, μέχρι τοῦ διωρισμένου καιροῦ ἀπὸ τὸν πατέρα του. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεθα νήπιοι, ὑποκάτω εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεθα δεδουλωμένοι. Ἀφοῦ ὅμως ἐπληρώθη ὁ καιρὸς, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν του, ὅστις ἐγεννήθη ἀπο γυναῖκα, ὅστις ἐστάθη ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον· διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς ὄντας ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ λάβωμεν τὴν υἱοθεσίαν. Καὶ ἐπειδὴ εἶσθε υἱοὶ αὐτοῦ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ του εἰς τὰς καρδίας σας, τὸ ὁποῖον φωνάζει, Ἀββᾶ, ὦ Πάτερ. Ὅθεν δὲν εἶσαι πλέον δοῦλος, ἀλλ' υἱός· καὶ ἂν ἦσαι υἱὸς, εἶσαι καὶ κληρονόμος τοῦ Θεοῦ, διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. α'. 18.

ΤΟΥ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις ἦτον οὕτω· Ἀφοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Μαρία ἀῤῥαβωνιάσθη μὲ τὸν Ἰωσὴφ, πρὶν συνέλθωσιν αὐτοὶ, εὑρέθη ἔγκυος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ὁ δὲ Ἰωσὴφ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων νὰ θεατρίσῃ αὐτὴν εἰς παράδειγμα, ἐβουλεύθη νὰ τὴν ἀπολύσῃ κρυφίως. Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἐσυλλογίσθη ταῦτα, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν δι' ὀνείρου, λέγων, Ἰωσὴφ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς νὰ παραλάβῃς Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· διότι τὸ συλληφθὲν μέσα εἰς αὐτὴν εἶναι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Καὶ θέλει γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ· διότι αὐτὸς θέλει σώσει τὸν λαόν του ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας των. (Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ τοῦ προφήτου, ὅστις λέγει, Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θέλει συλλάβει εἰς τὴν γαστέρα της, καὶ θέλει γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλουν καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· τὸ ὁποῖον ἐξηγούμενον εἶναι, Μεθ' ἡμῶν ὁ

Θεός.) Σηκωθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔκαμε καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκά του. Καὶ δὲν ἐγνώρισεν αὐτὴν, ἑωσοῦ ἐγέννησε τὸν πρωτότοκόν της υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις ἔκαμες τὸν ὑπερευλογημένον σου Υἱὸν νὰ περιτμηθῇ καὶ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸν νόμον διὰ τὸν ἄνθρωπον, χάρισε εἰς ἡμᾶς τὴν ἀληθινὴν περιτομὴν τοῦ Πνεύματος· ὥστε, τῶν καρδιῶν ἡμῶν καὶ ὅλων τῶν μελῶν νεκρωθέντων ἀπὸ πᾶσαν κοσμικὴν καὶ σαρκικὴν ἐπιθυμίαν, νὰ ὑπακούωμεν κατὰ πάντα εἰς τὸ ἅγιόν σου θέλημα· διὰ τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. δʹ. 8.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς δὲν θέλει λογαριάσει ἁμαρτίαν. Οὗτος λοιπὸν ὁ μακαρισμὸς εἶναι διὰ τοὺς περιτετμημένους, ἢ καὶ διὰ τοὺς ἀπεριτμήτους; Διότι λέγομεν ὅτι ἡ πίστις ἐλογίσθη εἰς τὸν Ἀβραὰμ διὰ δικαιοσύνην· πῶς λοιπὸν ἐλογίσθη; ὅτε ἦτον εἰς περιτομὴν, ἢ εἰς ἀκροβυστίαν; Ὄχι εἰς περιτομὴν, ἀλλ' εἰς ἀκροβυστίαν. Καὶ ἔλαβε τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τὴν ὁποίαν εἶχεν ὅτε ἦτον εἰς τὴν ἀκροβυστίαν· διὰ νὰ ἦναι αὐτὸς πατὴρ ὅλων τῶν πιστευόντων, ἂν καὶ δὲν ἔλαβαν περιτομὴν, διὰ νὰ λογισθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη· καὶ πατὴρ τῆς περιτομῆς εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας μόνον τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦντας εἰς τὰ βήματα τῆς πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐνῷ ἦτον εἰς τὴν ἀκροβυστίαν. Διότι ἡ ἐπαγγελία ὅτι

ἔμελλε νὰ ἦναι κληρονόμος τοῦ κόσμου, δὲν ἔγινεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ, ἢ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ, διὰ τοῦ νόμου, ἀλλὰ διὰ τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως. Διότι ἐὰν ἦναι κληρονόμοι οἱ ὄντες ἐκ τοῦ νόμου, ἡ πίστις ματαιόνεται, καὶ ἡ ἐπαγγελία καταργεῖται.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. 15.

ΚΑΙ *καθὼς οἱ ἄγγελοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ αὐτοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν, οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπαν πρὸς ἀλλήλους, Ἂς ὑπάγωμεν λοιπὸν ἕως εἰς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ ἂς ἴδωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἦλθαν μετὰ σπουδῆς, καὶ εὑρῆκαν τὴν Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κοιτόμενον εἰς τὴν φάτνην. Καὶ ἀφοῦ ἴδαν, διεφήμισαν τὸν λόγον τὸν λαληθέντα εἰς αὐτοὺς περὶ τοῦ παιδίου τούτου· καὶ ὅλοι οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς ποιμένας. Ἡ δὲ Μαριὰμ ἐφύλαττεν ὅλους τοὺς λόγους τούτους, διαλογιζομένη εἰς τὴν καρδίαν της. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν δι' ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ ἴδαν, καθὼς ἐλαλήθη εἰς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐσυμπληρώθησαν ὀκτὼ ἡμέραι διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον, ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς· τὸ ὀνομασθὲν ἀπὸ τὸν ἄγγελον, πρὶν συλληφθῇ εἰς τὴν κοιλίαν.*

Ἡ αὐτὴ Συναπτὴ, Ἐπιστολὴ, καὶ Εὐαγγέλιον, θέλουν χρησιμεύει διὰ πᾶσαν ἡμέραν μέχρι τῶν Ἐπιφανίων.

ΤΑ ἘΠΙΦΑΝΙΑ·

ἢ Ἡ ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ἘΘΝΙΚΟΥΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, *ὁ φανερώσας εἰς τὰ ἔθνη τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν διὰ τῆς ὁδηγίας τοῦ ἀστέρος, Εὐδόκησε διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ὥστε ἡμεῖς, οἵτινες σὲ ἐγνωρίσαμεν ἤδη ἐκ πίστεως, μετὰ τὴν παροῦσαν*

ζωὴν νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν θέαν τῆς θείας σου δόξης· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. γ'. 1.

ΔΙΑ τοῦτο ἐγὼ ὁ Παῦλος, ὁ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ σᾶς τὰ ἔθνη, ἐὰν ἠκούσετε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἥτις μὲ ἐδόθη διὰ σᾶς, ὅτι δι' ἀποκαλύψεως ἐφανέρωσεν εἰς ἐμὲ τὸ μυστήριον, (καθὼς προέγραψα συντόμως, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖτε ἀναγινώσκοντες νὰ νοήσετε τὴν εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ γνῶσίν μου·) τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλας γενεὰς δὲν ἐγνωρίσθη εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τώρα ἀπεκαλύφθη διὰ Πνεύματος εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ ἀποστόλους καὶ προφήτας· Νὰ ἦναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ εἰς Χριστὸν, διὰ τοῦ εὐαγγελίου· τοῦ ὁποίου ἔγινα ὑπηρέτης, κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεώς του. Εἰς ἐμὲ τὸν ἐλαχιστότερον πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, νὰ εὐαγγελίσω μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ· καὶ νὰ φωτίσω ὅλους, ποία εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἐκ τῶν αἰώνων εἰς τὸν Θεὸν, ὅστις ἔκτισε τὰ πάντα διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ νὰ γνωρισθῇ τώρα εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τὰς ἐν οὐρανοῖς, διὰ μέσου τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ· κατὰ τὸν αἰώνιον σκοπὸν, τὸν ὁποῖον ἔκαμε διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μὲ πεποίθησιν, διὰ τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. 1.

ἈΦΟΥ δὲ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, εἰς τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ τὰς ἀνατολὰς ἦλθαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγοντες, Ποῦ εἶναι ὁ γεννη-

θεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; *διότι ἴδαμεν τὸν ἀστέρα αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ ἤλθαμεν νὰ προσκυνήσωμεν αὐτον.* Ἀκούσας *δὲ ταῦτα ὁ* Ἡρώδης *ὁ βασιλεὺς, ἐταράχθη, καὶ ὅλα τὰ* Ἱεροσόλυμα *ὁμοῦ μὲ αὐτόν.* Καὶ *συνάξας ὅλους τοὺς* Ἀρχιερεῖς *καὶ* Γραμματεῖς *τοῦ λαοῦ, ἠρωτοῦσε νὰ μάθῃ ἀπὸ αὐτοὺς ποῦ ὁ* Χριστὸς *γεννᾶται.* Ἐκεῖνοι *δὲ εἶπαν εἰς αὐτὸν,* Εἰς *τὴν* Βηθλεὲμ *τῆς* Ἰουδαίας· *διότι οὕτω εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ προφήτου·* Καὶ *σὺ* Βηθλεὲμ, *γῆ τοῦ* Ἰούδα, *ποσῶς δὲν εἶσαι ἐλαχίστη μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων τοῦ* Ἰούδα· *διότι ἀπὸ σὲ θέλει ἐξέλθει* Ἡγούμενος, *ὅστις θέλει ποιμάνει τὸν λαόν μου τὸν* Ἰσραήλ. Τότε *ὁ* Ἡρώδης, *καλέσας κρυφίως τοὺς μάγους, ἐξηκρίβωσεν ἀπὸ αὐτοὺς τὸν καιρὸν τοῦ φαινομένου ἀστέρος.* Καὶ *πέμψας αὐτοὺς εἰς τὴν* Βηθλεὲμ, *εἶπεν,* Ὑπάγετε *καὶ ἐξετάσετε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου· καὶ ἀφοῦ εὕρετε αὐτὸ, δότε εἰς ἐμὲ εἴδησιν, διὰ νὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ νὰ προσκυνήσω αὐτό.* Ἐκεῖνοι *δὲ ἀκούσαντες τὸν βασιλέα ἀνεχώρησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, τὸν ὁποῖον εἶχαν ἰδεῖ εἰς τὴν ἀνατολὴν, ἐπροπορεύετο αὐτῶν, ἕωσοῦ ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπάνω εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον τὸ παιδίον.* Καὶ *ὅτε ἴδαν τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.* Καὶ *ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρηκαν τὸ παιδίον ὁμοῦ μὲ τὴν* Μαρίαν *τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ πεσόντες ἐπροσκύνησαν αὐτό· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυρούς των, ἐπρόσφεραν εἰς αὐτὸ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λιβάνον, καὶ σμύρναν.* Ἔπειτα, *προσταχθέντες θεόθεν δι' ὀνείρου νὰ μὴν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν* Ἡρώδην, *ἀνεχώρησαν δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὸν τόπον των.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ’ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, *δεόμεθά σου, πρόσδεξαι εὐμενῶς τὰς δεήσεις τοῦ λαοῦ σου τοῦ ἐπικαλουμένου σε·*

καὶ χάρισε εἰς αὐτοὺς, ὥστε, ἐννοοῦντες καὶ γνωρίζοντες ὅσα χρεωστοῦν νὰ πράττωσι, νὰ ἔχωσιν ἐνταυτῷ τὴν χάριν καὶ δύναμιν εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσιν αὐτὰ πιστῶς· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβʹ. 1.

ΣΑΣ παρακαλῶ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, νὰ παραστήσετε τὰ σώματά σας θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεὸν, ἥτις εἶναι ἡ λογικὴ λατρεία σας. Καὶ μὴ συμμορφόνεσθε μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτον· ἀλλὰ μεταμορφόνεσθε διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ νοός σας, ὥστε νὰ δοκιμάζετε ποῖον εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. Διότι λέγω, διὰ τῆς χάριτος τῆς εἰς ἐμὲ δοθείσης, πρὸς πάντα ἄνθρωπον ὅστις εἶναι μεταξύ σας, νὰ μὴ φρονῇ περὶ ἑαυτοῦ ὑψηλότερα παρ' ὅ,τι πρέπει νὰ φρονῇ· ἀλλὰ νὰ φρονῇ διὰ νὰ σωφρονῇ, ὅπως ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς ἕκαστον τὸ μέτρον τῆς πίστεως. Διότι, καθὼς ἔχομεν εἰς ἓν σῶμα μέλη πολλὰ, ὅλα δὲ τὰ μέλη δὲν ἔχουν τὸ αὐτὸ ἔργον· οὕτω καὶ ἡμεῖς, οἱ ὄντες πολλοὶ, ἓν σῶμα εἴμεθα εἰς Χριστὸν, καὶ ὁ καθεὶς εἴμεθα μέλη ἀλλήλων.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. βʹ. 41.

ἘΠΗΓΑΙΝΑΝ δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἔγινεν ἐτῶν δώδεκα, ἀφοῦ ἀνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐτελείωσαν τὰς ἡμέρας, ἐνῷ αὐτοὶ ἐπέστρεφαν, τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς ἀπέμεινεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ δὲν τὸ ἐκατάλαβεν ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ὅτι ἦτον εἰς τὴν συνοδίαν, ἔκαμαν μιᾶς ἡμέρας δρόμον· καὶ ἀνεζητοῦσαν αὐτὸν μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γνωρίμων· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ μετὰ τρεῖς

ἡμέρας εὗρῆκαν αὐτὸν μέσα εἰς τὸν ναὸν, καθήμενον εἰς τὸ μέσον τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτοὺς, καὶ ἐρωτῶντα αὐτούς. Ὅλοι δὲ οἱ ἀκούοντες αὐτὸν ἐξίσταντο διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὰς ἀποκρίσεις αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἴδαν αὐτὸν, ἐθαύμασαν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ του, Τέκνον, διὰ τί ἔκαμες εἰς ἡμᾶς οὕτω; Ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ καταλυπούμενοι σὲ ἐζητούσαμεν. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Διὰ τί μὲ ἐζητούσετε; δὲν ἠξεύρετε ὅτι πρέπει νὰ ἦμαι εἰς τὰ πράγματα τοῦ Πατρός μου; Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν εἰς αὐτούς. Καὶ κατέβη ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ ἦτον ὑποτασσόμενος εἰς αὐτούς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἐφύλαττεν ὅλους τοὺς λόγους τούτους μέσα εἰς τὴν καρδίαν της. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροχωροῦσεν εἰς σοφίαν καὶ εἰς ἡλικίαν, καὶ εἰς χάριν πλησίον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ᾿ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὁ τὰ πάντα κυβερνῶν καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν· Ἐπάκουσε εὐμενῶς τὰς δεήσεις τοῦ λαοῦ σου, καὶ χάρισε εἰς ἡμᾶς τὴν εἰρήνην σου καθ' ὅλας τὰς ημέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. 6.

ἜΧΟΝΤΕΣ *δὲ χαρίσματα διάφορα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν εἰς ἡμᾶς, ἐάντε προφητείαν, ἂς προφητεύωμεν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· ἐάντε ὑπηρεσίαν, ἂς καταγινώμεθα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μας· ἐάντε διδάσκῃ τις, ἂς καταγίνεται εἰς τὴν διδασκαλίαν· ἐάντε προτρέπῃ, εἰς τὴν προτροπήν· ἐάντε μεταδίδῃ, ἂς κάμῃ τοῦτο μὲ ἁπλότητα· ἐάντε προεστεύῃ, μὲ ἐπιμέλειαν·*

ἐάντε ἐλεῇ, μὲ ἱλαρότητα. Ἡ ἀγάπη ἂς ἦναι ἀνυπόκριτος. Ἀποστρέφεσθε τὸ κακὸν, προσκολλᾶσθε εἰς τὸ ἀγαθόν. Νὰ ἦσθε πρὸς ἀλλήλους φιλόστοργοι μὲ τὴν φιλαδελφίαν. Προλαμβάνετε εἰς τὸ νὰ τιμᾶτε ἀλλήλους. Μὴν ἦσθε ὀκνηροὶ εἰς τὴν ἐργασίαν σας. Ἔχετε ζέσιν εἰς τὸ πνεῦμα. Δουλεύετε τὸν Κύριον. Χαίρετε εἰς τὴν ἐλπίδα. Ὑπομείνετε εἰς τὴν θλίψιν. Ἐμμένετε εἰς τὴν προσευχήν. Μεταδίδετε εἰς τὰς χρείας τῶν ἁγίων. Ζητεῖτε τὴν φιλοξενίαν. Εὐλογεῖτε ἐκείνους οἵτινες σᾶς κατατρέχουν· εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. Χαίρετε μὲ τοὺς χαίροντας, καὶ κλαίετε μὲ τοὺς κλαίοντας. Ἔχετε πρὸς ἀλλήλους τὸ αὐτὸ φρόνημα. Μὴν ὑψηλοφρονῆτε, ἀλλὰ συγκαταβαίνετε μὲ τοὺς ταπεινούς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. β΄. 1.

ΚΑΙ *τὴν τρίτην ἡμέραν ἔγινε γάμος εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦτον ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐπροσκαλέσθη δὲ εἰς τὸν γάμον καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἔλειψεν ὁ οἶνος, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν, Δὲν ἔχουν οἶνον. Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, Τί ἔχω νὰ κάμω μὲ σὲ, ὦ γύναι; ἀκόμη δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς τοὺς ὑπηρέτας, Ὅ,τι καὶ ἂν λέγῃ εἰς ἐσᾶς, κάμετε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ σταμνία λίθινα ἓξ, κείμενα διὰ τὸν καθαρισμὸν κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἰουδαίων, τὰ ὁποῖα ἐχωροῦσαν ἕκαστον δύο ἢ τρία μέτρα. Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Γεμίσετε τὰ σταμνία ἀπὸ ὕδωρ. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰ ἕως ἐπάνω. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Ἀντλήσετε τώρα, καὶ φέρετε εἰς τὸν συμποσιάρχην. Καὶ ἔφεραν. Καθὼς δὲ ὁ συμποσιάρχης ἐγεύθη τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον εἶχε γίνει οἶνος, καὶ δὲν ἤξευρε πόθεν εἶναι, (οἱ ὑπηρέται ὅμως ἤξευραν, οἵτινες εἶχαν ἀντλήσει τὸ ὕδωρ,) φωνάζει τὸν νυμφίον ὁ συμποσιάρχης, καὶ λέγει εἰς αὐτὸν, Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον βάλλει·*

καὶ ἀφοῦ πίωσι καλὰ, τότε τὸν χειρότερον· σὺ ἐφύλαξες τὸν καλὸν οἶνον ἕως τώρα. Ταύτην τὴν *ἀρχὴν τῶν θαυμάτων ἔκαμεν ὁ* Ἰησοῦς *εἰς τὴν* Κανᾶ *τῆς* Γαλιλαίας, *καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν του· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ἘΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε* Θεὲ, *ἐπίβλεψε εὐμενῶς εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· καὶ ἐξάπλωσε τὴν δεξιάν σου πρὸς βοήθειαν καὶ ὑπεράσπισιν, εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους ἡμῶν καὶ τὰς ἀνάγκας· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ΄. 16.

ΜΗ *γίνεσθε φρόνιμοι ἐνώπιον τοῦ ἑαυτοῦ σας.* Εἰς *κανένα μὴν ἀνταποδίδετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ.* Προνοεῖτε *τὰ τίμια ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀνθρώπων.* Ἐὰν *ἦναι δυνατὸν, ὅσον τὸ κατ' ἐσᾶς, εἰρηνεύετε μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.* Μὴν *ἐκδικῆτε τὸν ἑαυτόν σας, ἀγαπητοὶ, ἀλλὰ δότε τόπον εἰς τὴν ὀργήν· διότι εἶναι γεγραμμένον,* Εἰς *ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις· ἐγὼ θέλω κάμει ἀνταπόδοσιν, λέγει ὁ* Κύριος. Ἐὰν *λοιπὸν ὁ ἐχθρός σου πεινᾷ, τρέφε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· διότι κάμνων τοῦτο, θέλεις σωρεύσει ἄνθρακας πυρὸς ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.* Μὴ *νικᾶσαι ἀπὸ τὸ κακὸν, ἀλλα νίκα διὰ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ κακόν.*

Εὐαγγέλιον. Ματθ. η΄. 1.

ἈΦΟΥ *δὲ κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος, ἠκολούθησαν εἰς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί.* Καὶ *ἰδοὺ, λεπρὸς ἐλθὼν ἐπροσκυνοῦσεν αὐτὸν, λέγων,* Κύριε, *ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς.* Καὶ *ἐξαπλώσας τὴν χεῖρά του ὁ* Ἰησοῦς, *ἤγγιξεν αὐτὸν, λέγων,* Θέλω· *ἔσο καθαρισμένος.* Καὶ *εὐθὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα αὐτοῦ.* Καὶ *λέγει εἰς αὐτὸν ὁ* Ἰησοῦς,

Βλέπε νὰ μὴν εἴπῃς τοῦτο εἰς κανένα· ἀλλ᾽ ὕπαγε, δεῖξε τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ νὰ ἦναι μαρτυρία εἰς αὐτούς. Ἀφοῦ δὲ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ, ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἑκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, Κύριε, ὁ δοῦλός μου κοίτεται εἰς τὴν οἰκίαν παραλυτικὸς, κακὰ βασανιζόμενος. Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθῶν θέλω ἰατρεύσει αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος εἶπε, Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην μου· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ δοῦλός μου. Διότι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑποκάτω μου στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς τοῦτον, Ὕπαγε, καὶ ὑπάγει· καὶ εἰς ἄλλον, Ἐλθὲ, καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δοῦλόν μου, Κάμε τοῦτο, καὶ κάμνει. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας, Βέβαια σᾶς λέγω, οὐδὲ εἰς τὸν Ἰσραὴλ δὲν εὗρῆκα τοσαύτην πίστιν. Σᾶς λέγω δὲ, ὅτι πολλοὶ θέλουν ἐλθεῖ ἀπὸ ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς, καὶ θέλουν καθήσει ὁμοῦ μὲ τὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέλουν ῥιφθῇ ἔξω εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑκατόνταρχον, Ὕπαγε· καὶ καθὼς ἐπίστευσες, ἂς γίνῃ εἰς σέ. Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἰατρεύθη ὁ δοῦλος αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ἘΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὁ βλέπων ἡμᾶς θεμένους ἐν τῷ μέσῳ τόσον πολλῶν καὶ μεγάλων κινδύνων, ὥστε, διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἡμῶν, δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ πάντοτε νὰ ἀντέχωμεν· Χάρισε εἰς ἡμᾶς τοιαύτην δύναμιν καὶ προστασίαν, ὥστε, ὑπ᾽ αὐτῶν ὑπο-

στηριζόμενοι εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους, νὰ διέλθωμεν ἀβλαβεῖς διὰ πάντων τῶν πειρασμῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιγ΄. 1.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἂς ὑποτάσσεται εἰς τὰς ἐξουσίας τὰς ἀνωτέρας· διότι δὲν εἶναι καμμία ἐξουσία παρὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ αἱ ὑπάρχουσαι ἐξουσίαι εἶναι διατεταγμέναι ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὥστε ὁ ἐναντιούμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν, εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ ἐναντιοῦται· οἱ δὲ ἐναντιούμενοι θέλουν λάβει καταδίκην εἰς ἑαυτούς. Διότι οἱ ἐξουσιασταὶ δὲν εἶναι φόβος εἰς τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλ᾽ εἰς τὰ κακά. Θέλεις δὲ νὰ μὴ φοβῆσαι τὴν ἐξουσίαν; Κάμνε τὸ καλὸν, καὶ θέλεις λάβει ἔπαινον παρ᾽ αὐτῆς· διότι Θεοῦ ὑπηρέτης εἶναι εἰς σὲ διὰ τὸ καλόν. Ἐὰν ὅμως πράττῃς τὸ κακὸν, φοβοῦ· διότι δὲν φορεῖ ματαίως τὴν μάχαιραν· ἐπειδὴ Θεοῦ ὑπηρέτης εἶναι, ἐκδικητὴς πρὸς ἐκτέλεσιν ὀργῆς ἐναντίον εἰς τὸν ὅστις πράττει τὸ κακόν. Ὅθεν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποτάσσεσθε, ὄχι μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο πληρόνετε καὶ φόρους· διότι ὑπηρέται Θεοῦ εἶναι, εἰς αὐτὸ τοῦτο καταγινόμενοι. Ἀποδόσετε λοιπὸν εἰς ὅλους τὸ ὀφειλόμενον· τὸ δόσιμον, εἰς ὅντινα ὀφείλεται δόσιμον· τὸ τελώνιον, εἰς ὅντινα τελώνιον· τὸν φόβον, εἰς ὅντινα φόβος· τὴν τιμὴν, εἰς ὅντινα τιμή.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. η΄. 23.

ΚΑΙ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ, τρικυμία μεγάλη ἔγινεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὥστε νὰ σκεπάζεται τὸ πλοῖον ἀπὸ τὰ κύματα· αὐτὸς δὲ ἐκοιμᾶτο. Καὶ πλησιάσαντες οἱ μαθηταί του, ἐξύπνησαν αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, σῶσέ μας· χανόμεθα. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Διὰ τί εἶσθε δειλοὶ,

ὀλιγόπιστοι; Τότε σηκωθεὶς ἐπρόσταξε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη. Οἱ *δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες,* Ὁποῖος *εἶναι οὗτος; ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουν εἰς αὐτόν.* Καὶ *ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὸ πέραν, εἰς τὴν γῆν τῶν* Γεργεσηνῶν, *ὑπήντησαν εἰς αὐτὸν δύο δαιμονιζόμενοι, οἵτινες ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰ μνήματα, ἄγριοι καθ' ὑπερβολὴν, ὥστε κανεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ περάσῃ δι' ἐκείνου τοῦ δρόμου.* Καὶ *ἰδοὺ, ἐφώναξαν λέγοντες,* Τί *ἔχομεν νὰ κάμωμεν μὲ σὲ,* Ἰησοῦ Υἱὲ *τοῦ* Θεοῦ; *ἦλθες ἐδῶ πρὸ καιροῦ νὰ μᾶς βασανίσῃς;* Ἦτον *δὲ μακρὰν ἀπὸ αὐτοὺς ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.* Καὶ *οἱ δαίμονες ἐπαρακαλοῦσαν αὐτὸν, λέγοντες,* Ἐὰν *μᾶς ἐκβάλῃς, συγχώρησε εἰς ἡμᾶς νὰ ἀπέλθωμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.* Καὶ *εἶπεν εἰς αὐτοὺς,* Ὑπάγετε. Καὶ *ἐκεῖνοι ἐξελθόντες ὑπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.* Καὶ *ἰδοὺ, ὅλη ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων ὥρμησε κάτω ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθαναν μέσα εἰς τὰ ὕδατα.* Οἱ *δὲ βόσκοντες ἔφυγαν· καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν διηγήθησαν τὰ πάντα, καὶ τὰ γενόμενα εἰς τοὺς δαιμονιζομένους.* Καὶ *ἰδοὺ, ὅλη ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συναπάντησιν τοῦ* Ἰησοῦ· *καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὰ ὅριά των.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ’ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, *δεόμεθά σου, διαφύλαττε πάντοτε τὴν* Ἐκκλησίαν, *τὸν περιούσιόν σου λαὸν, εἰς τὴν ἀληθινήν σου λατρείαν· ὥστε οἱ ἐπιστηριζόμενοι μόνον εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς οὐρανίου σου χάριτος, νὰ ἦναι πάντοτε ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς κραταιᾶς σου δυνάμεως· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Κολοσ. γ΄. 12.

ἘΝΔΥΘΗΤΕ λοιπὸν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἀγαθότητα, ταπεινοφροσύνην, πρᾳότητα, μακροθυμίαν· ὑποφέροντες ἀλλήλους, καὶ συγχωροῦντες εἰς ἀλλήλους, ἐάν τις ἔχῃ παράπονον κατά τινος· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐσυγχώρησεν εἰς ἐσᾶς, οὕτω κάμνετε καὶ σεῖς. Καὶ ὑπὲρ πάντα ταῦτα ἐνδυθῆτε τὴν ἀγάπην, ἥτις εἶναι ὁ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἂς βασιλεύῃ εἰς τὰς καρδίας σας, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐπροσκαλέσθητε διὰ νὰ ἦσθε ἓν σῶμα· καὶ γίνεσθε εὐχάριστοι. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἂς κατοικῇ μέσα εἰς ἐσᾶς πλουσίως, μὲ πᾶσαν σοφίαν· διδάσκετε καὶ νουθετεῖτε ἀλλήλους, μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ψάλλοντες μὲ χάριν ἐκ τῆς καρδίας σας πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ πᾶν ὅ,τι καὶ ἂν κάμνετε, μὲ λόγον ἢ ἔργον, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ κάμνετε ὅλα, εὐχαριστοῦντες δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιγ΄. 24.

Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ ἄνθρωπον, ὅστις ἔσπειρε καλὸν σπόρον εἰς τὸν ἀγρόν του. Πλὴν ἐνῷ ἐκοιμῶντο οἱ ἄνθρωποι, ἦλθεν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια μεταξὺ τοῦ σίτου, καὶ ἀνεχώρησε. Ὅτε δὲ ὁ χόρτος ἐβλάστησε, καὶ ἔκαμε καρπὸν, τότε ἐφάνησαν καὶ τὰ ζιζάνια. Ἐλθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπαν εἰς αὐτὸν, Κύριε, δὲν ἔσπειρες καλὸν σπόρον εἰς τὸν ἀγρόν σου; πόθεν λοιπὸν ἔχει τὰ ζιζάνια; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος ἔκαμε τοῦτο. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπαν εἰς αὐτὸν, Θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπάγωμεν καὶ νὰ συλλέξωμεν αὐτά; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ὄχι· μή πως, συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσετε ὁμοῦ μὲ αὐτὰ τὸν σῖτον. Ἀφήσετε νὰ συναυξάνωνται καὶ τὰ

δύο μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θερισμοῦ θέλω εἰπεῖ εἰς τοὺς θεριστὰς, Συλλέξετε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δέσετε αὐτὰ εἰς δεμάτια, διὰ νὰ κατακαύσετε αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συνάξετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ῾ΕΚΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ᾿ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, *τοῦ ὁποίου ὁ ὑπερευλογημένος* Υἱὸς *ἐπεφάνη διὰ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ νὰ καταστήσῃ ἡμᾶς υἱοὺς* Θεοῦ, *καὶ κληρονόμους τῆς αἰωνίου ζωῆς·* Χάρισε *εἰς ἡμᾶς, δεόμεθά σου, ὥστε, ἔχοντες τὴν ἐλπίδα ταύτην, νὰ καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς, καθὼς αὐτὸς εἶναι καθαρός· διὰ νὰ δυνηθῶμεν, ὅταν ἔλθῃ πάλιν μὲ δύναμιν καὶ δόξαν μεγάλην, νὰ κατασταθῶμεν ὅμοιοι μὲ αὐτὸν, εἰς τὴν αἰώνιον καὶ ἔνδοξον αὐτοῦ* Βασιλείαν· *ὅπου μετὰ σοῦ,* Πάτερ, *καὶ μετὰ σοῦ,* Πνεῦμα Ἅγιον, *ζῇ καὶ βασιλεύει, εἷς* Θεὸς *πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Ἰωάνν. γ΄. 1.

᾿ΙΔΕΤΕ *πόσον μεγάλην ἀγάπην ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ* Πατὴρ, *ὥστε νὰ ὀνομασθῶμεν τέκνα* Θεοῦ· *διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν μᾶς γνωρίζει, διότι δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν.* Ἀγαπητοὶ, *τώρα εἴμεθα τέκνα* Θεοῦ· *καὶ ἀκόμη δὲν ἐφανερώθη τί θέλομεν εἶσθαι· ἐξεύρομεν ὅμως ὅτι ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν εἶσθαι ὅμοιοι μὲ αὐτόν· διότι θέλομεν ἰδεῖ αὐτὸν καθὼς εἶναι.* Καὶ *πᾶς ὅστις ἔχει τὴν ἐλπίδα ταύτην εἰς αὐτὸν, καθαρίζει τὸν ἑαυτόν του, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.* Πᾶς *ὅστις πράττει τὴν ἁμαρτίαν, πράττει καὶ τὴν ἀνομίαν· διότι ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία.* Καὶ *ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ ἁμαρτία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.* Πᾶς *ὅστις μένει*

εἰς αὐτὸν, δὲν ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων δὲν ἴδεν αὐτὸν, οὐδὲ ἐγνώρισεν αὐτόν. Τεκνία, κανεὶς ἃς μὴ σᾶς πλανᾷ· ὅστις κάμνει τὴν δικαιοσύνην εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος. Ὅστις πράττει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι ἐκ τοῦ διαβόλου· διότι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει· διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κδ΄. 23.

ΤΟΤΕ ἐὰν κανεὶς σᾶς εἴπῃ, Ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι ὁ Χριστὸς, ἢ ἐκεῖ, μὴ πιστεύσετε· διότι θέλουν σηκωθῇ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ θέλουν δείξει σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε νὰ πλανήσωσιν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ, σᾶς τὰ προεῖπα. Ἐὰν λοιπὸν εἴπωσιν εἰς ἐσᾶς, Ἰδοὺ, εἰς τὴν ἔρημον εἶναι· μὴν ἐξέλθετε· Ἰδοὺ, εἰς τὰ ταμεῖα· μὴ πιστεύσετε· διότι καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολὰς, καὶ φαίνεται ἕως εἰς δυσμὰς, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου. Διότι ὅπου εἶναι τὸ πτῶμα, ἐκεῖ θέλουν συναχθῇ καὶ οἱ ἀετοί. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνων τῶν ἡμερῶν, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φῶς της, καὶ οἱ ἀστέρες θέλουν πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουν σαλευθῇ. Καὶ τότε θέλει φανῇ τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ τότε θέλουν θρηνήσει ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Καὶ θέλουν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπάνω εἰς τὰς νεφέλας τοῦ οὐρανοῦ, μὲ δύναμιν καὶ δόξαν πολλήν. Καὶ θέλει ἀποστείλει τοὺς ἀγγέλους του μὲ φωνὴν μεγάλην σάλπιγγος· καὶ θέλουν συνάξει τοὺς ἐκλεκτούς του ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ τὰ ἄκρα τῶν οὐρανῶν ἕως τὰ ἄκρα αὐτῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ʽΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ, ἤτοι ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἱκετεύομέν σε, εἰσάκουσε εὐμενῶς τὰς δεήσεις τοῦ λαοῦ σου· ὥστε ἡμεῖς, οἱ δικαίως τιμωρηθέντες διὰ τὰς παραβάσεις ἡμῶν, νὰ ἐλευθερωθῶμεν διὰ τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ ἀγαθότητός σου, εἰς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Κορινθ. θ'. 24.

ΔΕΝ ἐξεύρετε, ὅτι οἱ τρέχοντες εἰς τὸ στάδιον, τρέχουν μὲν ὅλοι, εἷς ὅμως λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέχετε, ὥστε νὰ λάβετε αὐτό. Καὶ πᾶς ὅστις ἀγωνίζεται, εἰς ὅλα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν διὰ νὰ λάβωσι φθαρτὸν στέφανον· ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτον. Ἐγὼ λοιπὸν οὕτω τρέχω, ὄχι ὡς ἀβεβαίως· οὕτω παλαίω, ὄχι ὡς κτυπῶν τὸν ἀέρα· ἀλλὰ δαμάζω τὸ σῶμά μου καὶ δουλόνω αὐτὸ, μή πως, εἰς ἄλλους κηρύξας, ἐγὼ γίνω ἀδόκιμος.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κ'. 1.

ʽΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ ἄνθρωπον οἰκοδεσπότην, ὅστις ἐξῆλθε νωρὶς τὸ πρωῒ διὰ νὰ μισθώσῃ ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνά του. Ἀφοῦ δὲ ἐσυμφώνησε μὲ τοὺς ἐργάτας πρὸς ἓν δηνάριον τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνά του. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, ἴδεν ἄλλους ἐργάτας ὅτι ἐστέκοντο ἀργοὶ εἰς τὴν ἀγοράν· καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους, Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ ὅ,τι εἶναι δίκαιον θέλω σᾶς δώσει· καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγαν. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ τὴν ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν, ἔκαμεν ὡσαύτως. Ἐξελθὼν δὲ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, εὐρῆκεν ἄλλους οἵτινες ἐστέκοντο ἀργοὶ, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Διὰ τί στέκεσθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν

ἀργοί; Λέγουν εἰς αὐτὸν, Διότι κανεὶς δὲν μᾶς ἐμίσθωσε. Λέγει εἰς αὐτοὺς, Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ θέλετε λάβει ὅ,τι εἶναι δίκαιον. Ἀφοῦ δὲ ἔγινεν ἑσπέρα, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος εἰς τὸν ἐπίτροπόν του, Κράξε τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδοσε εἰς αὐτοὺς τὸν μισθὸν, ἀρχίσας ἀπὸ τοὺς ἐσχάτους ἕως εἰς τοὺς πρώτους. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν μισθωθέντες, ἔλαβαν ἀνὰ ἓν δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι θέλουν λάβει πλειότερον· ἔλαβαν ὅμως καὶ αὐτοὶ ἀνὰ ἓν δηνάριον. Καὶ λαβόντες αὐτὸ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες, Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐδούλευσαν· καὶ ἔκαμες αὐτοὺς ἴσους μὲ ἡμᾶς, οἵτινες ὑπεφέραμεν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν, Φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ· δὲν ἐσυμφώνησες ἓν δηνάριον μὲ ἐμέ; Πάρε τὸ ἰδικόν σου, καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ νὰ δώσω εἰς τοῦτον τὸν ἔσχατον καθὼς καὶ εἰς σέ. Μή πως δὲν ἔχω τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰ ἰδικά μου; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι πονηρὸς, διότι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός; Οὕτω θέλουν εἶσθαι οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· διότι πολλοὶ εἶναι προσκεκλημένοι, ὀλίγοι ὅμως ἐκλεκτοί.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ἙΞΗΚΟΣΤΗ,
ἤτοι ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ Θεὲ, ὅστις βλέπεις ἡμᾶς ὅτι δὲν θέτομεν τὴν ἐλπίδα μας εἰς καμμίαν ἰδικήν μας πρᾶξιν, Ὑπερασπίζου ἡμᾶς εὐσπλάγχνως διὰ τῆς δυνάμεώς σου κατὰ πάσης ἐναντίας προσβολῆς· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 2 Κορινθ. ια'. 19.

ΣΕΙΣ ὑποφέρετε εὐχαρίστως τοὺς ἄφρονας, ὄντες φρόνιμοι. Διότι ὑποφέρετε, ἐάν τις σᾶς κατα-

δουλόνῃ, ἐάν τις σᾶς κατατρώγῃ, ἐάν τις πέρνῃ ἀπὸ σᾶς, ἐάν τις ἐπαίρεται, ἐάν τις σᾶς κτυπᾷ εἰς τὸ πρόσωπον. Κατὰ ἀτιμίαν τὸ λέγω, ὡσὰν νὰ ἐγίναμεν ἡμεῖς ἀσθενεῖς· εἰς ὅ,τι δὲ τολμᾷ τις (ἀφρόνως λέγω), τολμῶ καὶ ἐγώ. Ἑβραῖοι εἶναι; καὶ ἐγώ. Ἰσραηλῖται εἶναι; καὶ ἐγώ. Σπέρμα Ἀβραὰμ εἶναι; καὶ ἐγώ. Ὑπηρέται τοῦ Χριστοῦ εἶναι; (παραφρονῶν λαλῶ,) εἶμαι μᾶλλον ἐγώ· εἰς τοὺς κόπους μᾶλλον, εἰς τὰς πληγὰς καθ' ὑπερβολὴν, εἰς τὰς φυλακὰς μᾶλλον, εἰς τοὺς θανάτους πολλάκις. Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔλαβα πεντάκις πληγὰς τεσσαράκοντα παρὰ μίαν. Τρεῖς φοραῖς ἐῤῥαβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρεῖς φοραῖς ἐναυάγησα, ἓν ἡμερονύκτιον ἔκαμα εἰς τὸν βυθόν· εἰς ὁδοιπορίας πολλάκις, εἰς κινδύνους ποταμῶν, εἰς κινδύνους λῃστῶν, εἰς κινδύνους ἀπὸ τὸ γένος μου, εἰς κινδύνους ἀπὸ τὰ ἔθνη, εἰς κινδύνους μέσα εἰς τὰς πόλεις, εἰς κινδύνους μέσα εἰς τὴν ἐρημίαν, εἰς κινδύνους μέσα εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς κινδύνους μεταξὺ ψευδαδέλφων· εἰς κόπον καὶ μόχθον, εἰς ἀγρυπνίας πολλάκις, εἰς πεῖναν καὶ δίψαν, εἰς νηστείας πολλάκις, εἰς ψύχραν καὶ εἰς γυμνότητα· χωρὶς ταῦτα τὰ ἔξω, ἡ ἐπιστασία μου ἡ καθημερινὴ, ἡ φροντὶς ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ δὲν ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἐγὼ δὲν καίομαι; Ἐὰν πρέπῃ νὰ καυχῶμαι, θέλω καυχηθῇ εἰς τὰ πράγματα τῆς ἀσθενείας μου. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ἐξεύρει ὅτι δὲν ψεύδομαι.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. η'. 4.

ὍΤΕ *δὲ συνέτρεχεν ὄχλος πολὺς, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀπὸ πᾶσαν πόλιν, ἐλάλησε μὲ παραβολήν. Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ τὸν σπόρον του· καὶ ἐνῷ ἔσπερνεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε πλησίον τοῦ δρόμου, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγαν αὐτό. Ἄλλο*

δὲ ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν· καὶ ἀφοῦ ἐφύτρωσεν ἐξηράνθη, διότι δὲν εἶχεν ἰκμάδα. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὸ μέσον τῶν ἀκανθῶν· καὶ φυτρώσασαι ὁμοῦ μὲ αὐτὸ αἱ ἄκανθαι, τὸ ἔπνιξαν. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν· καὶ ἐφύτρωσε, καὶ ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλάσιον. Ταῦτα λέγων, ἐφώναξεν, Ὅστις ἔχει ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἃς ἀκούῃ. Ἠρωτοῦσαν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταί του, λέγοντες, Τί σημαίνει ἡ παραβολὴ αὕτη; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς μὲ παραβολὰς, διὰ νὰ μὴ βλέπωσιν ἐνῷ βλέπουν, καὶ νὰ μὴ καταλαμβάνωσιν ἐνῷ ἀκούουν. Αὕτη δὲ εἶναι ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ σπειρόμενοι πλησίον τοῦ δρόμου, εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἀκούουν· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ σηκόνει τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδίαν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πιστεύσωσι καὶ σωθῶσι. Οἱ δὲ σπειρόμενοι ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν, εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες, ὅταν ἀκούσωσι, δέχονται μετὰ χαρᾶς τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν δὲν ἔχουν· οἵτινες πρὸς καιρὸν πιστεύουν, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀποστατοῦν. Τὸ δὲ πεσὸν εἰς τὰς ἀκάνθας, οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἤκουσαν, καὶ ἀπὸ τὰς φροντίδας καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὰς ἡδονὰς τοῦ βίου ὑπάγουν καὶ συμπνίγονται, καὶ δὲν τελεσφοροῦν. Τὸ δὲ εἰς τὴν καλὴν γῆν, οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κρατοῦν αὐτὸν μέσα εἰς καρδίαν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ καρποφοροῦν μὲ ὑπομονήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ, ἤτοι ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὅστις ἐδίδαξες ἡμᾶς, ὅτι ὅλα μας τὰ ἔργα χωρὶς τὴν ἀγάπην εἶναι μηδὲν, κατάπεμψε τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, καὶ ἔγχεε εἰς τὰς

καρδίας ἡμῶν τὸ ὑπέρτιμον ἐκεῖνο δῶρον τῆς ἀγάπης, τὸν ἀληθῆ δεσμὸν τῆς εἰρήνης καὶ πασῶν τῶν ἀρετῶν, χωρὶς τὴν ὁποίαν πᾶς ὁ ζῶν λογίζεται νεκρὸς ἐνώπιόν σου. Χάρισε εἰς ἡμᾶς τοῦτο, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Κορινθ. ιγ΄. 1.

ἘΑΝ *μὲ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην ὅμως δὲν ἔχω, εἶμαι χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ ἐννοῶ πάντα τὰ μυστήρια καὶ πᾶσαν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη νὰ μετατοπίζω, ἀγάπην ὅμως δὲν ἔχω, τίποτε δὲν εἶμαι. Καὶ ἐὰν δώσω εἰς τροφὴν πτωχῶν ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ σῶμά μου διὰ νὰ καῶ, ἀγάπην ὅμως δὲν ἔχω, τίποτε δὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, θέλει τὸ καλόν· ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ· ἡ ἀγάπη δὲν καυχᾶται, δὲν ἀλαζονεύεται, δὲν ἀσχημονεῖ, δὲν ζητεῖ τὰ ἰδικά της, δὲν παροξύνεται, δὲν συλλογίζεται κακὸν, δὲν χαίρει εἰς τὴν ἀδικίαν, συγχαίρει δὲ εἰς τὴν ἀλήθειαν· ὅλα τὰ σκεπάζει, ὅλα τὰ πιστεύει, ὅλα τὰ ἐλπίζει, ὅλα τὰ ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη ποτὲ δὲν χάνεται, καὶ ἐὰν αἱ προφητεῖαι καταργηθῶσιν, ἐάντε αἱ γλῶσσαι παύσωσιν, ἐάντε ἡ γνῶσις καταργηθῇ. Διότι κατὰ μέρος γινώσκομεν, καὶ κατὰ μέρος προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ κατὰ μέρος θέλει καταργηθῇ. Ὅτε ἤμουν νήπιος, ὡς νήπιος ἐλαλοῦσα, ὡς νήπιος ἐφρονοῦσα, ὡς νήπιος ἐσυλλογιζόμην· ἀφοῦ ὅμως ἔγινα ἀνὴρ, ἐκατήργησα τὰ νηπιακά. Διότι τώρα βλέπομεν διὰ κατόπτρου αἰνιγματωδῶς, τότε ὅμως θέλομεν βλέπει πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατὰ μέρος, τότε ὅμως θέλω γνωρίζει καθὼς καὶ ἐγνωρίσθην. Καὶ τώρα μένει ἡ πίστις, ἡ ἐλπὶς, ἡ ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· ἐκ τούτων ὅμως ἡ μεγαλητέρα εἶναι ἡ ἀγάπη.*

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη'. 31.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς, λαβὼν κατ' ἰδίαν τοὺς δώδεκα, εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουν ἐκτελεσθῇ ὅλα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου. Διότι θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἐμπαιχθῇ, καὶ ὑβρισθῇ, καὶ ἐμπτυσθῇ. Καὶ ἀφοῦ μαστιγώσωσιν αὐτὸν, θέλουν τὸν θανατώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ. Πλὴν αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν κανὲν ἀπὸ ταῦτα· καὶ ἦτον ὁ λόγος οὗτος κεκρυμμένος ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ δὲν ἐκαταλάμβαναν τὰ λεγόμενα. Ὅτε δὲ αὐτὸς ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Ἱεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο πλησίον τοῦ δρόμου, ζητῶν ἐλεημοσύνην· καὶ ἀκούσας ὄχλον διαβαίνοντα, ἠρωτοῦσε τί εἶναι τοῦτο. Ἀπήγγειλαν δὲ εἰς αὐτὸν ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος περνᾷ. Καὶ ἐφώναζε, λέγων, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησέ με. Καὶ οἱ προπορευόμενοι ἐπέπλητταν αὐτὸν διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' αὐτὸς πολλῷ μᾶλλον ἐφώναζεν, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησέ με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόσταξε νὰ φερθῇ εἰς αὐτόν· καὶ ἀφοῦ ἐπλησίασε, τὸν ἠρώτησε, λέγων, Τί θέλεις νὰ σὲ κάμω; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, Κύριε, νὰ ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἀνάβλεψε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολουθοῦσεν αὐτὸν δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς, ἰδὼν, ἔδωκεν αἴνεσιν εἰς τὸν Θεόν.

ἩΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ, *κοινῶς καλουμένη* ΚΑΘΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὅστις δὲν μισεῖς κανὲν ἀπὸ τὰ ποιήματά σου, καὶ ὅστις συγχωρεῖς τὰς ἁμαρτίας πάντων τῶν μετανοούν-

των· Κτίσε καὶ πλάσε εἰς ἡμᾶς νέας καὶ συντετριμμένας καρδίας, ὥστε, ἀξίως θρηνοῦντες τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ὁμολογοῦντες τὴν ἀθλιότητα ἡμῶν, νὰ ἀπολαύσωμεν παρὰ σοῦ, τοῦ Θεοῦ τῶν οἰκτιρμῶν, τελείαν ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Συναπτὴ αὕτη πρέπει νὰ ἀναγινώσκεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῆς Τεσσαρακοστῆς, μετὰ τὴν διωρισμένην Συναπτὴν τῆς ἡμέρας.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Ἰωὴλ β'. 12.

ἘΠΙΣΤΡΕΨΕΤΕ τώρα πρὸς ἐμὲ, λέγει ὁ Κύριος, μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σας, καὶ μὲ νηστείαν, καὶ μὲ κλαυθμὸν, καὶ μὲ πένθος. Καὶ διαῤῥήξετε τὴν καρδίαν σας, καὶ μὴ τὰ ἱμάτιά σας, καὶ ἐπιστρέψετε πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σας· διότι εἶναι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μεταμελούμενος διὰ τὸ κακόν. Τίς ἐξεύρει ἂν ἐπιστρέψῃ καὶ μεταμεληθῇ, καὶ ἀφήσῃ εὐλογίαν κατόπιν του, προσφορὰν καὶ σπονδὴν εἰς Κύριον τὸν Θεόν μας; Σαλπίσετε σάλπιγγα εἰς τὴν Σιὼν, ἁγιάσετε νηστείαν, κηρύξετε σύναξιν ἐπίσημον. Συναθροίσετε τὸν λαὸν, ἁγιάσετε τὴν σύναξιν, συνάξετε τοὺς πρεσβυτέρους, συναθροίσετε τὰ νήπια, καὶ τὰ θηλάζοντα μαστούς· ἂς ἐξέλθῃ ὁ νυμφίος ἀπὸ τὸν κοιτῶνά του, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὸν θάλαμόν της· ἂς κλαύσωσιν, οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοὶ τοῦ Κυρίου, μεταξὺ τῆς στοᾶς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἂς εἴπωσι, Σπλαγχνίσου, Κύριε, τὸν λαόν σου· καὶ μὴ δώσῃς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, ὥστε νὰ κυριεύσωσιν αὐτοὺς τὰ ἔθνη· διὰ τί νὰ εἴπωσι μεταξὺ τῶν λαῶν, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν;

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ς'. 16.

ὍΤΑΝ νηστεύετε, μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ ὑποκριταὶ, σκυθρωποί· διότι ἀφανίζουν τὰ πρόσωπά

των, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουν. Βέβαια *σᾶς λέγω, ὅτι ἔλαβαν τὸν μισθόν των.* Σὺ *ὅμως ὅταν νηστεύῃς, ἄλειψε τὴν κεφαλήν σου, καὶ νίψε τὸ πρόσωπόν σου· διὰ νὰ μὴ φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλ' εἰς τὸν* Πατέρα *σου ὅστις εἶναι εἰς τὸ κρυπτόν· καὶ ὁ* Πατήρ *σου, ὁ βλέπων εἰς τὸ κρυπτὸν, θέλει σὲ ἀνταποδώσει εἰς τὸ φανερόν.* Μὴ *θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας θησαυροὺς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ὅπου σκώληξ καὶ σκωρία ἀφανίζουν, καὶ ὅπου κλέπται τρυποῦν καὶ κλέπτουν· ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε σκώληξ οὔτε σκωρία ἀφανίζουν, καὶ ὅπου κλέπται δὲν τρυποῦν οὐδὲ κλέπτουν.* Διότι *ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδία σας:*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, *ὁ νηστεύσας διὰ τὴν ἀγάπην ἡμῶν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας,* Δὸς *εἰς ἡμᾶς τὴν χάριν νὰ μεταχειριζώμεθα τοιαύτην ἐγκράτειαν, ὥστε, ὑποτασσομένης τῆς σαρκὸς ἡμῶν εἰς τὸ πνεῦμα, νὰ ὑπακούωμεν πάντοτε εἰς τὰς θείας σου παρακινήσεις, μὲ εὐθύτητα καὶ ἀληθινὴν ἁγιότητα, πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν σου· ὅστις ζῇς καὶ βασιλεύεις, μετὰ τοῦ* Πατρὸς *καὶ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος, *εἷς* Θεὸς, *εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 2 Κορινθ. ϛ'. 1.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ *δὲ καὶ παρακαλοῦμεν, νὰ μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ* Θεοῦ *ματαίως· (διότι λέγει,* Εἰς *καιρὸν δεκτὸν σοῦ ὑπήκουσα, καὶ εἰς ἡμέραν σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα· ἰδοὺ τώρα καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ τώρα ἡμέρα σωτηρίας·) μὴ δίδοντες κανὲν πρόσκομμα εἰς τίποτε, διὰ νὰ μὴ*

ψεχθῇ ἡ διακονία μας· ἀλλ᾽ εἰς ὅλα συσταίνοντες τὸν ἑαυτόν μας ὡς ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ, εἰς ὑπομονὴν πολλὴν, εἰς θλίψεις, εἰς ἀνάγκας, εἰς στενοχωρίας, εἰς πληγὰς, εἰς φυλακὰς, εἰς ἀκαταστασίας, εἰς κόπους, εἰς ἀγρυπνίας, εἰς νηστείας, εἰς καθαρότητα, εἰς γνῶσιν, εἰς μακροθυμίαν, εἰς χρηστότητα, εἰς Πνεῦμα Ἅγιον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς λόγον ἀληθείας, εἰς δύναμιν Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης, καὶ εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερά· διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ὅμως ἀληθινοί· ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ὅμως καλῶς γνωριζόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατονόμενοι· ὡς λυπούμενοι, πάντοτε ὅμως χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς ὅμως πλουτίζοντες· καὶ μηδὲν ἔχοντες, καὶ ὅμως τὰ πάντα ἔχοντες.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ΄. 1.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ δοκιμασθῇ ἀπὸ τὸν διάβολον. Καὶ νηστευσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε. Καὶ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν ὁ πειράζων, εἶπεν, Ἐὰν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ νὰ γίνωσιν ἄρτοι οἱ λίθοι οὗτοι. Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Εἶναι γεγραμμένον, Δὲν θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος μὲ ἄρτον μόνον, ἀλλὰ μὲ πάντα λόγον ὅστις ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ. Τότε ὁ διάβολος πέρνει αὐτὸν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ στήνει αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ. Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν, Ἐὰν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψε τὸν ἑαυτόν σου κάτω· διότι εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι θέλει προστάξει τοὺς ἀγγέλους του περὶ σοῦ, καὶ θέλουν σὲ σηκώσει ἐπάνω εἰς τὰς χεῖράς των, μήποτε κτυπήσῃς εἰς λίθον τὸν πόδα σου. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτὸν, Πάλιν εἶναι γεγραμμένον, Δὲν θέλεις δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεόν σου. Πέρνει πάλιν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς

ὄρος πολλὰ ὑψηλὸν, καὶ δείχνει εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· καὶ λέγει εἰς αὐτὸν, Ὅλα ταῦτα θέλω σὲ δώσει, ἐὰν πέσῃς καὶ μὲ προσκυνήσῃς. Τότε ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς αὐτὸν, Ὕπαγε, Σατανᾶ· διότι εἶναι γεγραμμένον, Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει. Τότε ἀφίνει αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι ἦλθαν, καὶ ὑπηρετοῦσαν αὐτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *ὅστις βλέπεις ἡμᾶς ὅτι δὲν ἔχομεν ἀφ' ἑαυτῶν καμμίαν δύναμιν πρὸς βοήθειάν μας· Διαφύλαττε ἡμᾶς καὶ ἐξωτερικῶς κατὰ τὸ σῶμα, καὶ ἐσωτερικῶς κατὰ τὴν ψυχὴν, ὥστε, διὰ τῆς ὑπερασπίσεώς σου, νὰ ἀπαλλαττώμεθα ἀπὸ πᾶσαν συμφορὰν δυναμένην νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ σῶμα, καὶ ἀπὸ πάντα πονηρὸν στοχασμὸν δυνάμενον νὰ προσβάλῃ καὶ νὰ βλάψῃ τὴν ψυχήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. 1 Θεσσαλ. δ'. 1.

ΣΑΣ *παρακαλοῦμεν, ἀδελφοὶ, καὶ σᾶς προτρέπομεν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε ἀπὸ ἡμᾶς τὸ πῶς πρέπει νὰ περιπατῆτε καὶ νὰ ἀρέσκητε εἰς τὸν Θεὸν, οὕτω νὰ περισσεύητε εἰς τὸ μᾶλλον. Διότι ἐξεύρετε ποίας παραγγελίας σᾶς ἐδώκαμεν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός σας, νὰ ἀπέχετε ἀπὸ τὴν πορνείαν· νὰ ἐξεύρῃ καθεὶς ἀπὸ σᾶς τὸ ἰδικόν του σκεῦος νὰ φυλάττῃ εἰς ἁγιότητα καὶ τιμήν· ὄχι εἰς πάθος ἐπιθυμίας, καθὼς τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνωρίζοντα τὸν Θεόν· νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ κανεὶς καὶ νὰ πλεονεκτῇ εἰς τὸ πρᾶγμα τὸν ἀδελφόν του· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἐκδικητὴς δι' ὅλα*

ταῦτα, καθὼς καὶ σᾶς προείπαμεν καὶ διεμαρτυρήθημεν. Διότι ὁ Θεὸς δὲν ἐκάλεσεν ἡμᾶς εἰς ἀκαθαρσίαν, ἀλλ' εἰς ἁγιότητα. Ὅθεν ὅστις παραβαίνει ταῦτα, δὲν κάμνει παράβασιν εἰς ἄνθρωπον, ἀλλ' εἰς τὸν Θεὸν, ὅστις καὶ ἔδωκε τὸ Πνεῦμά του τὸ Ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιε'. 21.

ΚΑΙ ἀφοῦ ἐξῆλθεν ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία ἐξῆλθεν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ σύνορα, καὶ ἐφώναξε, λέγουσα εἰς αὐτὸν, Ἐλέησέ με, Κύριε, Υἱὲ τοῦ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Καὶ ἐκεῖνος δὲν ἀπεκρίθη εἰς αὐτὴν λόγον. Καὶ πλησιάσαντες οἱ μαθηταί του παρεκάλεσαν αὐτὸν, λέγοντες, Ἀπόλυσέ την, διότι φωνάζει ὄπισθέν μας. Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Δὲν ἀπεστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ πρώβατα τὰ ἀπολωλότα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ. Ἀλλ' ἐκείνη πλησιάσασα ἐπροσκυνοῦσεν αὐτὸν, λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς εἶπε, Δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τις τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ νὰ τὸν ῥίψῃ εἰς τὰ κυνάρια. Ἐκείνη δὲ εἶπε, Ναὶ, Κύριε· διότι τὰ κυνάρια τρώγουν ἀπὸ τὰ ψιχία τὰ πίπτοντα ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν κυρίων των. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτὴν, Ὦ γύναι, μεγάλη εἶναι ἡ πίστις σου· ἂς γίνῃ εἰς σὲ καθὼς θέλεις. Καὶ ἰατρεύθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Παντοδύναμε Θεὲ, ἐπίβλεψε εἰς τὰς ἐγκαρδίους αἰτήσεις τῶν ταπεινῶν σου δούλων· καὶ ἅπλωσε τὴν δεξιὰν τῆς Μεγαλειότητός σου, διὰ νὰ μᾶς ὑπερασπίζεται ἐναντίον πάντων

τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Εφεσ. ε΄. 1.

ΓΙΝΕΣΘΕ, λοιπὸν, μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά· καὶ περιπατεῖτε μὲ ἀγάπην, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτόν του ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μηδ' ἂς ὀνομάζεται μεταξύ σας, καθὼς πρέπει εἰς ἁγίους· καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ βωμολοχία, τὰ μὴ πρέποντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία· διότι τοῦτο ἐξεύρετε, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅστις εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομίαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Κανεὶς ἂς μὴ σᾶς ἀπατᾷ μὲ ματαίους λόγους· διότι ἐξ αἰτίας τούτων ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν· διότι μίαν φορὰν ἦσθε σκότος, τώρα ὅμως εἶσθε φῶς διὰ τοῦ Κυρίου· περιπατεῖτε λοιπὸν ὡς τέκνα φωτὸς, (διότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι εἰς πᾶσαν ἀγαθωσύνην, καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἀλήθειαν·) δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον. Καὶ μὴ συμμετέχετε εἰς τὰ ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε αὐτούς· διότι τὰ κρυφίως γινόμενα ἀπὸ αὐτοὺς, εἶναι αἰσχρὸν καὶ νὰ τὰ λέγῃ τις. Ὅλα δὲ τὰ ἐλεγχόμενα γίνονται φανερὰ ἀπὸ τὸ φῶς· διότι φῶς εἶναι πᾶν ὅ,τι φανερόνεται. Διὰ τοῦτο λέγει, Σήκω ὁ κοιμώμενος, καὶ ἀνάστηθι ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ θέλει σὲ φωτίσει ὁ Χριστός.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ια΄. 14.

ὉΟ ἸΗΣΟΥΣ ἔκβαλε δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦτον κωφόν· ἀφοῦ δὲ ἐξῆλθε τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς

ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς εἶπαν, Διὰ τοῦ Βεελζεβοὺλ, τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Ἄλλοι δὲ, διὰ νὰ τὸν δοκιμάσωσιν, ἐζητοῦσαν ἀπὸ αὐτὸν σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ. Πλὴν αὐτὸς, ἐξεύρων τοὺς διαλογισμούς των, εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Πᾶσα βασιλεία διαμερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημόνεται· καὶ οἶκος διαμερισθεὶς ἐναντίον ἑαυτοῦ, πίπτει. Ἐὰν λοιπὸν καὶ ὁ Σατανᾶς ἐδιαμερίσθη καθ' ἑαυτοῦ, πῶς θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία του; ἐπειδὴ λέγετε ὅτι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια διὰ τοῦ Βεελζεβούλ. Καὶ ἂν ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια διὰ τοῦ Βεελζεβοὺλ, οἱ υἱοί σας διὰ τίνος ἐκβάλλουν αὐτά; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουν εἶσθαι κριταί σας. Ἀλλ' ἐὰν μὲ τὸν δάκτυλον τοῦ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐπάνω σας ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάττῃ τὴν αὐλήν του, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι εἰς εἰρήνην· ὅταν ὅμως ὁ ἰσχυρότερός του ἐπέλθῃ καὶ νικήσῃ αὐτὸν, πέρνει τὴν πανοπλίαν του εἰς τὴν ὁποίαν ἐθαῤῥεύετο, καὶ διαμερίζει τὰ λάφυρά του. Ὅστις δὲν εἶναι μὲ ἐμὲ, εἶναι ἐναντίον ἐμοῦ· καὶ ὅστις δὲν συνάγει μὲ ἐμὲ, σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, διέρχεται διὰ μέσου ἀνύδρων τόπων, καὶ ζητεῖ ἀνάπαυσιν· καὶ μὴν εὑρίσκον, λέγει, Ἂς ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθα. Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει αὐτὸν σαρωμένον καὶ στολισμένον. Τότε ὑπάγει καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἄλλα πνεύματα πονηρότερά του, καὶ εἰσέρχονται καὶ κατοικοῦν ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα παρὰ τὰ πρῶτα. Καὶ ἐνῷ ἔλεγε ταῦτα, γυνή τις, ὑψώσασα φωνὴν μέσα ἀπὸ τὸν ὄχλον, εἶπεν εἰς αὐτὸν, Μακαρία ἡ κοιλία ἥτις σὲ ἐβάστασε, καὶ οἱ μαστοὶ τοὺς ὁποίους ἐθήλασες. Αὐτὸς δὲ εἶπε, Μακάριοι μᾶλλον οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάττοντες αὐτόν.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *χάρισε, δεόμεθά σου, ὥστε ἡμεῖς, οἵτινες εἴμεθα ἄξιοι κολάσεως διὰ τὰς κακὰς ἡμῶν πράξεις, νὰ ἀπαλλαχθῶμεν, διὰ τῆς παραμυθίας τῆς χάριτός σου, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· διὰ τοῦ* Κυρίου *καὶ* Σωτῆρος *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλάτ. δ'. 21.

ΕΙΠΕΤΕ *με, οἱ θέλοντες νὰ ἦσθε ὑπὸ τὸν νόμον, δὲν ἀκούετε τὸν νόμον; Διότι εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὁ* Ἀβραὰμ *ἔλαβε δύο υἱούς· ἕνα ἀπὸ τὴν δούλην, καὶ ἕνα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν.* Πλὴν *ὁ μὲν γεννηθεὶς ἐκ τῆς δούλης, ἐγεννήθη κατὰ σάρκα· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας.* Τὰ *ὁποῖα εἶναι κατ' ἀλληγορίαν· διότι αὗται εἶναι αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ τὸ ὄρος* Σινᾶ, *ἡ γεννῶσα πρὸς δουλείαν, ἥτις εἶναι ἡ* Ἄγαρ. Διότι *τὸ* Ἄγαρ *εἶναι ὄρος* Σινᾶ *εἰς τὴν* Ἀραβίαν, *καὶ ἀνταποκρίνεται μὲ τὴν σημερινὴν* Ἱερουσαλὴμ, *καὶ εἶναι εἰς δουλείαν ὁμοῦ μὲ τὰ τέκνα της.* Ἡ *δὲ ἄνω* Ἱερουσαλὴμ *εἶναι ἐλευθέρα, ἥτις εἶναι μήτηρ ὅλων ἡμῶν.* Διότι *εἶναι γεγραμμένον,* Εὐφραίνου, *ἡ στεῖρα ἡ μὴ γεννῶσα· ἔκβαλε φωνὴν καὶ βόησε, σὺ ἡ μὴ κοιλοπονοῦσα· διότι τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου εἶναι πλειότερα παρὰ τὰ τέκνα ἐκείνης ἥτις ἔχει τὸν ἄνδρα.* Ἡμεῖς *δὲ, ἀδελφοὶ, καθὼς ὁ* Ἰσαὰκ, *ἐπαγγελίας τέκνα εἴμεθα.* Ἀλλὰ *καθὼς τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα γεννηθέντα, οὕτω καὶ τώρα.* Πλὴν *τί λέγει ἡ* Γραφή; Ἔκβαλε *τὴν δούλην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· διότι δὲν θέλει κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς δούλης ὁμοῦ μὲ τὸν υἱὸν τῆς ἐλευθέρας.* Λοιπὸν, *ἀδελφοὶ, δὲν εἴμεθα τέκνα τῆς δούλης, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.*

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ς'. 1.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, ἥτις εἶναι ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος. Καὶ ἠκολουθοῦσεν αὐτὸν ὄχλος πολύς· διότι ἔβλεπαν τὰ θαύματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν ἐπάνω εἰς τοὺς ἀσθενεῖς. Ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του. Καὶ ἐπλησίαζε τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Σηκώσας δὲ τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἰδὼν ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον, Πόθεν θέλομεν ἀγοράσει ἄρτους, διὰ νὰ φάγωσιν οὗτοι; (Ἔλεγε δὲ τοῦτο δοκιμάζων αὐτόν· διότι αὐτὸς ἤξευρε τί ἔμελλε νὰ κάμῃ.) Ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν ὁ Φίλιππος, Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι δὲν ἀρκοῦν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ λάβῃ ὀλίγον τι ἕκαστος αὐτῶν. Λέγει εἰς αὐτὸν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν του, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, Ἐδῶ εἶναι ἓν παιδάριον, τὸ ὁποῖον ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί εἶναι πρὸς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς, Κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθήσωσιν. Ἦτον δὲ χόρτος πολὺς εἰς τὸν τόπον. Ἐκάθησαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες, τὸν ἀριθμὸν ἕως πεντακισχίλιοι. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἄρτους· καὶ ἀφοῦ εὐχαρίστησε, διεμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητὰς, οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τοὺς καθημένους· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὰ ὀψάρια ὅσον ἤθελαν. Ἀφοῦ δὲ ἐχορτάσθησαν, λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του, Συνάξετε τὰ περισσεύσαντα κομμάτια, διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε. Ἐσύναξαν λοιπὸν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους ἀπὸ τὰ κομμάτια τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν εἰς τοὺς φαγόντας. Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν, ἰδόντες τὸ θαῦμα τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγαν, Ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Προφήτης, ὅστις ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ' σου, Παντοδύναμε Θεὲ, ἐπίβλεψε εὐμενῶς εἰς τὸν λαόν σου· ὥστε, διὰ τῆς μεγάλης σου ἀγαθότητος, νὰ κυβερνῶνται καὶ νὰ διαφυλάττωνται πάντοτε, σωματικῶς τε καὶ ψυχικῶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. θ'. 11.

ἘΛΘΩΝ δὲ ὁ Χριστὸς Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μεγαλητέρας καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, ὄχι τῆς χειροποιήτου, τουτέστιν, ὄχι ταύτης τῆς κατασκευῆς, οὐδὲ δι' αἵματος ταύρων καὶ μόσχων, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰδίου του αἵματος, εἰσῆλθε διὰ μίαν φορὰν εἰς τὰ ἅγια, ἀπολαύσας αἰωνίαν λύτρωσιν ἡμῶν. Διότι ἐὰν τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τράγων, καὶ ἡ σποδὸς τῆς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς μεμολυσμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν καθαρότητα τῆς σαρκὸς, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὅστις διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ αἰωνίου ἐπρόσφερε τὸν ἑαυτόν του ἄμωμον εἰς τὸν Θεὸν, θέλει καθαρίσει τὴν συνείδησίν σας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, διὰ νὰ λατρεύετε τὸν ζῶντα Θεόν; Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης νέας διαθήκης, ὥστε διὰ τοῦ θανάτου, ὅστις ἔγινε πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν γενομένων εἰς τὴν πρώτην διαθήκην παραβάσεων, νὰ λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τὴν ἐπαγγελίαν τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. η'. 46.

ὉἸΗΣΟΥΣ εἶπε, Τίς ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; Ἀλλ' ἐὰν λέγω τὴν ἀλήθειαν, διὰ τί σεῖς δὲν πιστεύετε εἰς ἐμέ; Ὅστις εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο σεῖς δὲν ἀκούετε αὐτὰ, διότι ἐκ τοῦ Θεοῦ δὲν εἶσθε. Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν, Δὲν λέγομεν καλὰ ἡμεῖς, ὅτι εἶσαι Σαμα-

ρείτης, καὶ ἔχεις δαιμόνιον; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ ἀτιμάζετε. Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· εἶναι ζητῶν αὐτὴν καὶ κρίνων. Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, Ἐάν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, θάνατον δὲν θέλει ἰδεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶπαν λοιπὸν εἰς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Τώρα ἐκαταλάβαμεν ὅτι ἔχεις δαιμόνιον. Ὁ Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται· καὶ σὺ λέγεις, Ἐάν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θέλει δοκιμάσει θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα. Μή πως σὺ εἶσαι μεγαλήτερος τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθαναν· ποῖον κάμνεις σὺ τὸν ἑαυτόν σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτε· εἶναι ὁ Πατήρ μου ὅστις μὲ δοξάζει, τὸν ὁποῖον σεῖς λέγετε ὅτι εἶναι Θεός σας. Καὶ δὲν ἐγνωρίσετε αὐτόν· ἐγὼ ὅμως γνωρίζω αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι δὲν γνωρίζω αὐτὸν, θέλω εἶσθαι ὅμοιός σας, ψεύστης· ἀλλὰ γνωρίζω αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ φυλάττω. Ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατήρ σας τὸ εἶχεν ἀγαλλίασιν νὰ ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἰδικήν μου· καὶ ἴδεν αὐτὴν, καὶ ἐχάρη. Εἶπαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν, Πενῆντα ἔτη δὲν ἔχεις ἀκόμη· καὶ ἴδες τὸν Ἀβραάμ; Εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, Πρὶν γίνῃ ὁ Ἀβραὰμ, ἐγὼ εἶμαι. Ἐσήκωσαν λοιπὸν λίθους διὰ νὰ ρίψωσιν ἐπάνω του· πλὴν ὁ Ἰησοῦς ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν ναόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὅστις, διὰ τὴν πρὸς τὸν ἄνθρωπον μεγάλην σου ἀγάπην, ἐξαπέστειλες τὸν Υἱόν σου, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν σάρκα ἡμῶν, καὶ νὰ ὑποφέρῃ θάνατον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ*

νὰ ἀκολουθῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι τὸ παράδειγμα τῆς μεγάλης αὐτοῦ ταπεινοφροσύνης· Εὐδόκησε κατὰ τὸ ἔλεός σου, ὥστε ἡμεῖς, ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τῆς ὑπομονῆς αὐτοῦ, νὰ γίνωμεν καὶ συμμέτοχοι τῆς ἀναστάσεώς του· διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλιππ. β'. 5.

ΤΟΥΤΟ τὸ φρόνημα ἂς ἦναι εἰς ἐσᾶς, τὸ ὁποῖον ἦτον καὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν· ὅστις, εἰς μορφὴν Θεοῦ ὑπάρχων, δὲν ἐστοχάσθη ἁρπαγὴν τὸ νὰ ἦναι ἴσα μὲ τὸν Θεόν· μ' ὅλον τοῦτο ἐκένωσε τὸν ἑαυτόν του, λαβὼν δούλου μορφὴν, γενόμενος ὅμοιος μὲ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ εὑρεθεὶς κατὰ τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτόν του, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυροῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς ὑπερύψωσεν αὐτόν· καὶ ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνώτερον παντὸς ὀνόματος· διὰ νὰ κλίνῃ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ πᾶν γόνυ ἐπουρανίων κτισμάτων, καὶ ἐπιγειων, καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσσα νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶναι Κύριος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κζ'. 1.

ὍΤΕ δὲ ἔγινε πρωῒ, συνεβουλεύθησαν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐναντίον εἰς τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν. Καὶ δέσαντες αὐτὸν, ἔφεραν καὶ παρέδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα. Τότε ἰδὼν ὁ Ἰούδας ὁ παραδώσας αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἐπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, λέγων, Ἡμάρτησα, παραδώσας αἷμα ἀθῶον. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια μέσα εἰς τὸν ναὸν, ἀνεχώρησε· καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ

ἀργύρια, εἶπαν, Δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ βάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον· διότι εἶναι τιμὴ αἵματος. Καὶ συμβουλευθέντες ἠγόρασαν μὲ αὐτὰ τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, διὰ νὰ ἐνταφιάζωνται οἱ ξένοι. Ὅθεν ὠνομάσθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, Ἀγρὸς αἵματος, ἕως τὴν σήμερον. (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, ὅστις λέγει, Καὶ ἔλαβαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ ἐκτιμηθέντος, τὸν ὁποῖον ἐπῆραν μὲ ἐκτίμησιν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὼς μὲ ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος.) Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων, Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτὸν, Σὺ λέγεις. Καὶ ἐνῷ ἐκατηγορεῖτο ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, δὲν ἀπεκρίθη τίποτε. Τότε λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Δὲν ἀκούεις πόσα σοῦ καταμαρτυροῦν; Καὶ δὲν ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν οὐδὲ πρὸς ἕνα λόγον· ὥστε ὁ ἡγεμὼν ἐθαύμαζε πολλά. Εἶχε δὲ συνήθειαν ὁ ἡγεμὼν νὰ ἀπολύῃ εἰς τὴν ἑορτὴν χάριν τοῦ ὄχλου ἕνα δέσμιον, ὅντινα ἤθελαν. Καὶ εἶχαν τότε δέσμιόν τινα περιβόητον, λεγόμενον Βαραββᾶν. Ἀφοῦ λοιπὸν αὐτοὶ συνήχθησαν, εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος, Ποῖον θέλετε νὰ ἀπολύσω εἰς ἐσᾶς; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; διότι ἤξευρεν ὅτι παρέδωκαν αὐτὸν διὰ φθόνον. Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ βῆμα, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή του, λέγουσα, Μὴν ἔχῃς τίποτε νὰ κάμῃς μὲ τὸν δίκαιον ἐκεῖνον· διότι πολλὰ ἔπαθα σήμερον εἰς τὸ ὄνειρόν μου δι' αὐτόν. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους νὰ ζητήσωσι τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν νὰ ἀπωλέσωσι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἡγεμὼν εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ποῖον θέλετε ἀπὸ τοὺς δύο νὰ ἀπολύσω εἰς ἐσᾶς; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος, Τί λοιπὸν νὰ κάμω τὸν Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν;

Λέγουν εἰς αὐτὸν ὅλοι, Ἂς σταυρωθῇ. Ἀλλ' ὁ ἡγεμὼν εἶπε, Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν; Ἐκεῖνοι ὅμως ἐφώναζαν δυνατώτερα, λέγοντες, Ἂς σταυρωθῇ. Καὶ ἀφοῦ ἴδεν ὁ Πιλάτος ὅτι τίποτε δὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον γίνεται θόρυβος, ἐπῆρεν ὕδωρ, καὶ ἔνιψε τὰς χεῖράς του ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου, λέγων, Ἀθῶος εἶμαι ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς ὅλος ὁ λαὸς εἶπε, Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἂς ἦναι ἐπάνω εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν, ἀφοῦ ἐμαστίγωσε, παρέδωκε διὰ νὰ σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, πέρνοντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήθροισαν ἐναντίον του ὅλον τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν. Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, ἔβαλαν ἐπάνω του χλαμύδα κοκκίνην. Καὶ πλέξαντες στέφανον ἀπὸ ἀκάνθας, ἔθεσαν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἔδωκαν κάλαμον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ γονατίσαντες ἔμπροσθέν του ἐπερίπαιζαν αὐτὸν, λέγοντες, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἀφοῦ ἔπτυσαν εἰς αὐτὸν, ἐπῆραν τὸν κάλαμον, καὶ ἐκτυποῦσαν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἐπερίπαιξαν αὐτὸν, ἐπῆραν ἀπὸ ἐπάνω του τὴν χλαμύδα, καὶ τὸν ἔνδυσαν τὰ ἱμάτιά του· καὶ ἐπῆγαν αὐτὸν νὰ τὸν σταυρώσωσι. Ἐνῷ δὲ ἐξήρχοντο, εὑρῆκαν ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνομαζόμενον Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἦλθαν εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, τὸ ὁποῖον σημαίνει Κρανίου τόπος, ἔδωκαν εἰς αὐτὸν νὰ πίῃ ὄξος μεμιγμένον μὲ χολὴν· καὶ γευθεὶς, δὲν ἤθελε νὰ πίῃ. Καὶ ἀφοῦ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, διεμοιράσθησαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ῥίπτοντες λαχνὸν· διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ἀπὸ τὸν προφήτην, Διεμοιράσθησαν μεταξύ των τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἔῤῥιψαν λαχνὸν διὰ τὸν ἱματισμόν μου. Καὶ καθήμενοι ἐφύλαττον αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἔθεσαν ἐπανω

εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὴν κατηγορίαν του γεγραμμένην, ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ὁ ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ. *Τότε ἐσταυρώθησαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν δύο λησταὶ, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν. Οἱ δὲ διαβαίνοντες ἐβλασφημοῦσαν αὐτὸν, σείοντες τὰς κεφαλάς των, καὶ λέγοντες, Ὁ χαλῶν τὸν ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας οἰκοδομῶν αὐτὸν, σῶσε τὸν ἑαυτόν σου· ἂν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καταῖβα ἀπὸ τὸν σταυρόν. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες, ὁμοῦ μὲ τοὺς γραμματεῖς καὶ πρεσβυτέρους, ἔλεγαν, Ἄλλους ἔσωσε, καὶ τὸν ἑαυτόν του δὲν ἐμπορεῖ νὰ σώσῃ· ἂν ἦναι* Βασιλεὺς *τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς καταβῇ τώρα ἀπὸ τὸν σταυρὸν, καὶ θέλομεν πιστεύσει αὐτόν. Θαῤῥεῖ εἰς τὸν Θεόν· ἂς τὸν σώσῃ τώρα, ἐὰν θέλῃ αὐτόν· διότι εἶπεν, Ὅτι Θεοῦ Υἱός εἶμαι.* Τὸ *αὐτὸ δὲ καὶ οἱ λησταὶ, οἱ συσταυρωθέντες μὲ αὐτὸν, ὠνείδιζαν εἰς αὐτόν.* Ἔγινε *δὲ σκότος ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν ἕκτην ὥραν ἕως τὴν ἐννάτην ὥραν.* Περὶ *δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν, ἐφώναξεν ὁ Ἰησοῦς μὲ φωνὴν μεγάλην, λέγων,* Ἠλὶ, Ἠλὶ, *λαμὰ σαβαχθανί; τουτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες;* Καὶ *τινὲς ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ ἱσταμένους ἀκούσαντες, ἔλεγαν, Ὅτι τὸν Ἠλίαν φωνάζει οὗτος.* Καὶ *εὐθὺς ἔδραμεν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, καὶ γεμίσας αὐτὸν ἀπὸ ὄξος, καὶ περιτυλίξας αὐτὸν εἰς καλάμιον, τὸν ἐπότιζε. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγαν, Ἄφησε· ἂς ἴδωμεν ἂν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ σώσῃ αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, φωνάξας πάλιν μὲ φωνὴν μεγάλην, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.* Καὶ *ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἠνοίχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἀνεστάθησαν, καὶ ἐξελθόντες ἀπὸ τὰ μνημεῖα μετὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ, εἰσῆλθαν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐμφανίσθησαν εἰς πολλούς. Ὁ δὲ*

ἑκατόνταρχος καὶ οἱ ὄντες ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, Ἀληθινὰ Θεοῦ Υἱὸς ἦτον οὗτος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Ἡσαΐου ξγʹ. 1.

ΤΙΣ εἶναι οὗτος, ὅστις ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἐδὼμ, μὲ ἱμάτια κοκκινοβαμμένα ἀπὸ Βοσόῤῥαν; οὗτος, ὅστις εἶναι ἔνδοξος εἰς τὴν στολήν του, καὶ περιπατεῖ μὲ τὴν μεγαλειότητα τῆς δυνάμεώς του; Ἐγὼ εἶμαι, ὅστις λαλῶ μὲ δικαιοσύνην, ὁ ἰσχυρὸς εἰς τὸ νὰ σώζω. Διὰ τί ἐρυθρὰ ἡ στολή σου, καὶ τὰ ἱμάτιά σου ὅμοια μὲ ἀνθρώπου πατοῦντος εἰς τὸν ληνόν; Ἐπάτησα μόνος τὸν ληνὸν, καὶ κανεὶς ἐκ τοῦ λαοῦ δὲν ἦτον μὲ ἐμέ· διότι κατεπάτησα αὐτοὺς εἰς τὸν θυμόν μου, καὶ κατελάκτισα αὐτοὺς εἰς τὴν ὀργήν μου· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐῤῥαντίσθη ἐπάνω εἰς τὰ ἐνδύματά μου, καὶ ἐμόλυνα ὅλην μου τὴν στολήν. Διότι ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως ἦτον εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ ἔφθασεν ὁ ἐνιαυτὸς τῆς λυτρώσεως τῶν ἰδικῶν μου. Καὶ ἴδα, καὶ δὲν ἦτον κανεὶς νὰ βοηθήσῃ· καὶ ἐθαύμασα ὅτι δὲν ἦτον κανεὶς νὰ ὑπερασπισθῇ· διὰ τοῦτο ὁ ἰδικός μου βραχίων ἔφερε σωτηρίαν εἰς ἐμέ· καὶ ὁ θυμός μου, αὐτὸς μὲ ὑπεστήριξε. Καὶ κατεπάτησα τοὺς λαοὺς εἰς τὴν ὀργήν μου, καὶ ἐμέθυσα αὐτοὺς ἀπὸ τὸν θυμόν μου, καὶ κατέβαλα εἰς τὴν γῆν τὴν δύναμιν αὐτῶν. Θέλω ἀναφέρει τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Κυρίου, τοὺς ἐπαίνους τοῦ Κυρίου, καθ' ὅλα ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς, καὶ τὴν μεγάλην ἀγαθότητα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τὴν ὁποίαν ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐλέη του, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν του. Διότι εἶπε, Βέβαια λαός μου εἶναι αὐτοὶ, τέκνα τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν ψευσθῇ· καὶ ἐστάθη ὁ Σωτὴρ αὐτῶν. Εἰς ὅλας τὰς θλίψεις των ἐθλίβετο, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς παρουσίας του ἔσωσεν αὐτούς· εἰς

την ἀγάπην του καὶ εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν του αὐτὸς ἐλύτρωσεν αὐτούς· καὶ ἐσήκωσεν αὐτοὺς, καὶ ἐβάσταξεν αὐτοὺς, ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος. Αὐτοὶ *ὅμως ἠπείθησαν, καὶ ἐλύπησαν τὸ* Ἅγιον Πνεῦμά *του· διὰ τοῦτο ἐστράφη, ὥστε νὰ γίνῃ ἐχθρὸς αὐτῶν, καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον αὐτῶν.* Τότε *ἐνθυμήθη τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, τὸν* Μωϋσῆν, *καὶ τὸν λαόν του, λέγων,* Ποῦ *εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἀνέβασεν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ὁμοῦ μὲ τὸν ποιμένα τοῦ ποιμνίου του;* Ποῦ *ἐκεῖνος, ὅστις ἔβαλε τὸ* Ἅγιόν *του* Πνεῦμα *εἰς τὸ μέσον αὐτῶν; ὅστις ὡδήγησεν αὐτοὺς διὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ* Μωϋσέως *μὲ τὸν ἔνδοξον βραχίονά του, χωρίζων τὰ ὕδατα ἔμπροσθεν αὐτῶν, διὰ νὰ κάμῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του ὄνομα αἰώνιον; ὅστις ὡδήγησεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀβύσσου, ὡς ἵππον διὰ τῆς ἐρήμου, χωρὶς νὰ προσκόψωσι;* Τὸ Πνεῦμα *τοῦ* Κυρίου *ἀνέπαυσεν αὐτοὺς, ὡς κτῆνος τὸ ὁποῖον καταβαίνει εἰς τὴν κοιλάδα· οὕτω ὡδήγησες τὸν λαόν σου, διὰ νὰ κάμῃς εἰς τὸν ἑαυτόν σου ἔνδοξον ὄνομα.* Ἐπίβλεψε *ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἰδὲ ἀπὸ τὴν κατοικίαν τῆς ἁγιότητός σου καὶ τῆς δόξης σου· ποῦ εἶναι ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ δύναμίς σου; τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου; ἀπεκλείσθησαν εἰς ἡμᾶς;* Σὺ *βέβαια εἶσαι ὁ* Πατὴρ *ἡμῶν, ἂν καὶ ὁ* Ἀβραὰμ *δὲν μᾶς ἐξεύρῃ, καὶ ὁ* Ἰσραὴλ *δὲν μᾶς γνωρίζῃ· σὺ,* Κύριε, *εἶσαι ὁ* Πατὴρ *ἡμῶν, ὁ* Λυτρωτὴς *ἡμῶν· τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομά σου ἀπ᾽ αἰῶνος.* Διὰ τί, Κύριε, *μᾶς ἄφησες νὰ ἀποπλανώμεθα ἀπὸ τοὺς δρόμους σου, καὶ νὰ σκληρύνωμεν τὴν καρδίαν μας, ὥστε νὰ μὴ σὲ φοβούμεθα;* Ἐπίστρεψε *διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου.* Ὡς *πρᾶγμα ἐλάχιστον κατεκυρίευσαν τὸν ἅγιόν σου λαόν· οἱ ἐναντίοι μας κατεπάτησαν καὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου.* Κατεστάθημεν *ὡς ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν σὲ ἔλαβαν ποτὲ κύριον, οὐδὲ ἐπεκαλέσθησαν τὸ ὄνομά σου.*

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. ιδ΄. 1.

ΜΕΤΑ δὲ δύο ἡμέρας ἦτον τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἐζητοῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τίνι τρόπῳ νὰ πιάσωσιν αὐτὸν μὲ δόλον, καὶ νὰ τὸν θανατώσωσιν. Ἔλεγαν δὲ, Μὴ εἰς τὴν ἑορτὴν, μήποτε γίνῃ θόρυβος τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν Βηθανίαν, μέσα εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, ἦλθε γυνή τις κρατοῦσα ἀλαβάστρινον σκεῦος μύρου ἀπὸ νάρδον πιστικὴν πολύτιμον· καὶ συντρίψασα τὸ σκεῦος τοῦ ἀλαβάστρου, ἔχυνε τὸ μύρον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν του. Ἦσαν δέ τινες, οἱ ὁποῖοι ἠγανακτοῦσαν καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἔλεγαν, Διὰ τί ἔγινεν ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου; διότι ἠμποροῦσε τοῦτο νὰ πωληθῇ ἐπάνω ἀπὸ τριακόσια δηνάρια, καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ ὠργίζοντο ἐναντίον της. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφήσετε αὐτήν· διὰ τί ἐνοχλεῖτε αὐτήν; καλὸν ἔργον ἔκαμεν εἰς ἐμέ. Διότι πάντοτε ἔχετε τοὺς πτωχοὺς μαζύ σας· καὶ ὁπόταν θέλετε, ἐμπορεῖτε νὰ κάμνετε καλὸν εἰς αὐτούς· ἐμὲ ὅμως δὲν ἔχετε πάντοτε. Ὅ,τι ἠμποροῦσεν αὕτη τὸ ἔκαμεν· ἐπρόλαβε νὰ μυρίσῃ τὸ σῶμά μου διὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου. Βέβαια σᾶς λέγω, Ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν αὕτη θέλει λαληθῇ εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὑπῆγε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς αὐτούς. Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀργύρια· καὶ ἐζητοῦσε τίνι τρόπῳ νὰ τὸν παραδώσῃ μὲ εὐκαιρίαν. Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἀζύμων, ὅτε ἐθυσίαζαν τὸ πάσχα, λέγουν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του, Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγωμεν καὶ νὰ ἑτοιμάσωμεν διὰ νὰ φάγῃς τὸ πάσχα; Καὶ στέλλει δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει σᾶς

ἀπαντήσει ἄνθρωπος βαστάζων σταμνίον ὕδατος· ἀκολουθήσετε αὐτόν. Καὶ ὅπου εἰσέλθῃ, εἰπέτε εἰς τὸν οἰκοδεσπότην, Ὅτι ὁ Διδάσκαλος λέγει, Ποῦ εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου θέλω φάγει τὸ πάσχα μὲ τοὺς μαθητάς μου; Καὶ αὐτὸς θέλει σᾶς δείξει μέγα ἀνώγεον στρωμένον, ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσετε εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἐξῆλθαν οἱ μαθηταί του, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρηκαν καθὼς εἶπεν εἰς αὐτούς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἔγινεν ἑσπέρα, ἦλθεν ὁμοῦ μὲ τοὺς δώδεκα. Καὶ ἐνῷ αὐτοὶ ἐκάθηντο καὶ ἔτρωγαν, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι εἷς ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει, ὅστις τρώγει μὲ ἐμέ. Ἐκεῖνοι δὲ ἤρχισαν νὰ λυπῶνται, καὶ νὰ λέγωσιν εἰς αὐτὸν καθεὶς χωριστὰ, Μή πως εἶμαι ἐγώ; καὶ ἄλλος, Μή πως ἐγώ; Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα εἶναι, ὅστις ἐμβάπτει μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα εἰς τὸ τρυβλίον. Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ ὅμως εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦτον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ. Καὶ ἐνῷ αὐτοὶ ἔτρωγαν, ὁ Ἰησοῦς, λαβὼν ἄρτον, ηὐλόγησε καὶ ἔκοψε· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔπιαν ὅλοι ἀπὸ αὐτό. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς νέας διαθήκης, τὸ ὁποῖον χύνεται ὑπὲρ πολλῶν. Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πίει πλέον ἀπὸ τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν πίνω αὐτὸ νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἔψαλαν ὕμνον, ἐξῆλθαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ὅλοι θέλετε σκανδαλισθῆ εἰς ἐμὲ τὴν νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει τὸν Ποιμένα, καὶ θέλουν διασκορπισθῆ τὰ πρόβατα. Ἀφοῦ ὅμως ἀναστηθῶ,

θέλω ὑπάγει πρότερον ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν εἰς αὐτὸν, Καὶ ἐὰν ὅλοι σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ ὅμως ὄχι. Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Βέβαια σὲ λέγω, ὅτι σήμερον, τὴν νύκτα ταύτην, πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δύο φοραῖς, θέλεις μὲ ἀρνηθῇ τρεῖς. Ἐκεῖνος δὲ ἔτι μᾶλλον ἔλεγεν, Ἐὰν γίνῃ χρεία νὰ συναποθάνω μαζύ σου, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῇ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὅλοι ἔλεγαν. Καὶ ἔρχονται εἰς τόπον ὀνομαζόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς τοῦ, Καθήσετε ἐδῶ, ἕως νὰ προσευχηθῶ. Καὶ πέρνει μαζύ του τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην· καὶ ἤρχισε νὰ ἐκθαμβῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Περίλυπος εἶναι ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνετε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνεῖτε. Καὶ προχωρήσας ὀλίγον, ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ προσηύχετο, ἂν ἦναι δυνατὸν, νὰ περάσῃ ἀπὸ αὐτὸν ἡ ὥρα ἐκείνη. Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ ὁ Πατὴρ, ὅλα εἶναι εἰς σὲ δυνατά· σήκωσε ἀπὸ ἐμὲ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν ὄχι ὅ,τι θέλω ἐγὼ, ἀλλ' ὅ,τι σύ. Καὶ ἔρχεται, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς κοιμωμένους· καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον, Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἠμπόρεσες μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσῃς; Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν εἰσέλθετε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Καὶ πάλιν ὑπῆγε καὶ προσευχήθη, λέγων τὸν αὐτὸν λόγον. Καὶ ἐπιστρέψας εὑρῆκεν αὐτοὺς πάλιν κοιμωμένους, (διότι οἱ ὀφθαλμοί των ἦσαν βεβαρυμένοι,) καὶ δὲν ἤξευραν τί νὰ τὸν ἀποκριθῶσι. Καὶ ἔρχεται τὴν τρίτην φορὰν, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀρκεῖ, ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. Σηκωθῆτε, ἂς ὑπάγωμεν· ἰδοὺ, ἐκεῖνος ὅστις μὲ παραδίδει ἐπλησίασε. Καὶ εὐθὺς, ἐνῷ αὐτὸς ἀκόμη ἐλαλοῦσεν, ἔρχεται ὁ Ἰούδας, ὅστις ἦτον εἷς ἐκ τῶν δώδεκα· καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ὄχλος πολὺς μετὰ

μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων. Ὁ δὲ *παραδίδων αὐτὸν εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς σημεῖον, λέγων,* Ὅντινα *φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσετε αὐτὸν, καὶ ὑπάγετε αὐτὸν ἀσφαλῶς.* Καὶ *ὅτε ἦλθεν, εὐθὺς πλησιάσας εἰς αὐτὸν, λέγει,* Ῥαββὶ, Ῥαββὶ, *καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.* Καὶ *ἐκεῖνοι ἔβαλαν ἐπάνω του τὰς χεῖράς των, καὶ ἐπίασαν αὐτόν.* Εἷς *δὲ τῶν παρεστώτων ἔσυρε τὴν μάχαιραν, καὶ κτυπήσας τὸν δοῦλον τοῦ* Ἀρχιερέως, *ἀπέκοψε τὸ ὠτίον αὐτοῦ.* Καὶ *ἀποκριθεὶς ὁ* Ἰησοῦς *εἶπεν εἰς αὐτοὺς,* Ὡς *ἐναντίον ληστοῦ ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων νὰ μὲ πιάσετε;* Καθ' *ἡμέραν ἤμουν μὲ σᾶς μέσα εἰς τὸν ναὸν διδάσκων, καὶ δὲν μὲ ἐπιάσετε· πλὴν τοῦτο ἔγινε, διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ* Γραφαί. Καὶ *ἀφήσαντες αὐτὸν ὅλοι ἔφυγαν.* Καὶ *εἷς τις νεανίσκος ἠκολουθοῦσεν εἰς αὐτὸν, περιτυλιγμένος σινδόνιον εἰς τὸ γυμνὸν σῶμά του· καὶ ἐπίασαν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.* Ἐκεῖνος *δὲ, ἀφήσας τὸ σινδόνιον, ἔφυγεν ἀπὸ αὐτοὺς γυμνός.* Καὶ *ὑπῆγαν τὸν* Ἰησοῦν *πρὸς τὸν* Ἀρχιερέα· *καὶ συνήχθησαν εἰς αὐτὸν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.* Καὶ *ὁ* Πέτρος *ἀπὸ μακρόθεν ἠκολουθοῦσεν αὐτὸν, ἕως μέσα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ* Ἀρχιερέως· *καὶ καθήμενος ὁμοῦ μὲ τοὺς ὑπηρέτας, ἐθερμαίνετο εἰς τὸ πῦρ.* Οἱ *δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζητοῦσαν μαρτυρίαν κατὰ τοῦ* Ἰησοῦ, *διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν· καὶ δὲν εὕρισκαν· διότι πολλοὶ ἐψευδομαρτυροῦσαν κατ' αὐτοῦ, καὶ αἱ μαρτυρίαι αὐτῶν δὲν ἦσαν ἴσαι.* Καὶ *σηκωθέντες τινὲς ἐψευδομαρτυροῦσαν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες,* Ὅτι *ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτὸν νὰ λέγῃ,* Ὅτι *ἐγὼ θέλω χαλάσει τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας ἄλλον ἀχειροποίητον θέλω οἰκοδομήσει.* Πλὴν *οὐδὲ οὕτω δὲν ἦτον ἴση ἡ μαρτυρία αὐτῶν.* Καὶ *σηκωθεὶς ὁ* Ἀρχιερεὺς *εἰς τὸ μέσον, ἠρώτησε τὸν* Ἰησοῦν, *λέγων,*

Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; τί καταμαρτυροῦν οὗτοι ἐναντίον σου; Ἐκεῖνος δὲ ἐσιωποῦσε, καὶ δὲν ἀπεκρίνετο τίποτε. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν αὐτὸν, καὶ τὸν εἶπε, Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι· καὶ θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μὲ τὰς νεφέλας τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέσχισε τὰ ἱμάτιά του, καὶ εἶπε, Τί πλέον χρειαζόμεθα μάρτυρας; ἠκούσετε τὴν βλασφημίαν· τί σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι κατεδίκασαν αὐτὸν, ὅτι εἶναι ἔνοχος θανάτου. Καὶ ἤρχισαν τινὲς νὰ ἐμπτύωσιν εἰς αὐτὸν, καὶ νὰ περισκεπάζωσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ νὰ ῥαπίζωσιν αὐτὸν, καὶ νὰ τὸν λέγωσι, Προφήτευσε. Καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκτυποῦσαν αὐτὸν μὲ ῥαπίσματα. Καὶ ἐνῷ ἦτον ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἔρχεται μία ἀπὸ τὰς δούλας τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ὅτε ἴδε τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα εἰς αὐτὸν λέγει, Καὶ σὺ ἦσουν μὲ τὸν Ναζαρηνὸν Ἰησοῦν. Ἐκεῖνος δὲ ἠρνήθη, λέγων, Δὲν ἐξεύρω, οὐδὲ καταλαμβάνω τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ ἀλέκτωρ ἐφώναξε. Καὶ ἡ δούλη, πάλιν ἰδοῦσα αὐτὸν, ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς παρεστῶτας, Ὅτι οὗτος εἶναι εἷς ἀπὸ αὐτούς. Καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἠρνήθη. Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγαν εἰς τὸν Πέτρον, Ἀληθινὰ ἀπὸ αὐτοὺς εἶσαι· διότι Γαλιλαῖος εἶσαι, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. Ἐκεῖνος δὲ ἤρχισε νὰ καταρᾶται καὶ νὰ ὀμνύῃ, Ὅτι δὲν ἐξεύρω τὸν ἄνθρωπον τοῦτον τὸν ὁποῖον λέγετε. Καὶ ὁ ἀλέκτωρ ἐφώναξεν ἐκ δευτέρου. Καὶ ἐνθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δύο φοραῖς, θέλεις μὲ ἀρνηθῇ τρεῖς. Καὶ ὁρμήσας ἔξω, ἔκλαυσε.

ΤΡΙΤΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Ἡσαΐου ν'. 5.

ΚΥΡΙΟΣ ὁ Θεὸς ἤνοιξε τὸ ὠτίον μου· καὶ ἐγὼ δὲν ἠπείθησα, οὐδὲ ἐστράφην ὀπίσω. Ἔδωκα τὸν νῶτόν μου εἰς τοὺς μαστιγοῦντας, καὶ τὰς σιαγόνας μου εἰς τοὺς μαδίζοντας· δὲν ἔκρυψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ ὑβρισμοὺς καὶ ἐμπτύσματα. Διότι Κύριος ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι βοηθός μου· διὰ τοῦτο δὲν ἐντράπην· διὰ τοῦτο ἔθεσα τὸ πρόσωπόν μου ὡς πέτραν σκληρὰν, καὶ ἐξεύρω ὅτι δὲν θέλω καταισχυνθῇ. Πλησίον εἶναι ὁ δικαιόνων με· ποῖος θέλει κριθῇ μὲ ἐμέ; ἂς παρασταθῶμεν ὁμοῦ· ποῖος εἶναι ὁ ἀντίδικός μου; ἂς πλησιάσῃ εἰς ἐμέ. Ἰδοὺ, Κύριος ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι βοηθός μου· ποῖος θέλει μὲ κατακρίνει; Ἰδοὺ, ὅλοι οὗτοι θέλουν παλαιωθῇ ὡς ἱμάτιον· ὁ σκώληξ θέλει καταφάγει αὐτούς. Τίς εἶναι μεταξύ σας ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ὁ ὑπακούων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ δούλου αὐτοῦ; οὗτος, καὶ ἂν περιπατῇ εἰς σκότος, καὶ δὲν ἔχῃ κανὲν φῶς, ἂς θαῤῥῇ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ ἂς ἐπιστηρίζεται εἰς τὸν Θεόν του. Ἰδοὺ, ὅλοι σεῖς, οἵτινες ἀνάπτετε πῦρ, καὶ περικυκλόνεσθε μὲ σπινθῆρας· περιπατεῖτε εἰς τὸ φῶς τοῦ πυρός σας, καὶ εἰς τοὺς σπινθῆρας τοὺς ὁποίους ἐξήψετε. Τοῦτο σᾶς ἔγινεν ἀπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι εἰς λύπην θέλετε κοίτεσθαι.

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. ιε'. 1.

ΚΑΙ εὐθὺς τὸ πρωῒ ἔκαμαν συμβούλιον οἱ ἀρχιερεῖς μὲ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, καὶ δέσαντες τὸν Ἰησοῦν ἔφεραν καὶ παρέδωκαν εἰς τὸν Πιλάτον. Καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτὸν, Σὺ λέγεις. Καὶ ἐκατηγοροῦσαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς διὰ πολλά. Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἠρώτησεν αὐτὸν, λέγων, Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; ἰδὲ

πόσα σου καταμαρτυροῦν. Ἀλλ' *ὁ* Ἰησοῦς *ἀκόμη τίποτε δὲν ἀπεκρίθη· ὥστε ὁ* Πιλάτος *ἐθαύμαζε.* Κατ' *ἐκείνην δὲ τὴν ἑορτὴν ἀπέλυεν εἰς αὐτοὺς ἕνα δέσμιον, ὅντινα ἐζητοῦσαν.* Καὶ *ἦτον τότε ὁ λεγόμενος* Βαραββᾶς, *δεμένος ὁμοῦ μὲ τοὺς συστασιαστὰς, οἵτινες εἰς τὴν στάσιν εἶχαν κάμει φόνον.* Καὶ *φωνάξας ὁ ὄχλος ἤρχισε νὰ ζητῇ ἀπὸ αὐτὸν, νὰ κάμῃ καθὼς πάντοτε ἔκαμνεν εἰς αὐτούς.* Ὁ *δὲ* Πιλάτος *ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς, λέγων,* Θέλετε *νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν* Ἰουδαίων; *(διότι ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον εἶχαν παραδώσει αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.)* Οἱ *ἀρχιερεῖς ὅμως διήγειραν τὸν ὄχλον εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ νὰ ἀπολύσῃ εἰς αὐτοὺς μᾶλλον τὸν* Βαραββᾶν. Καὶ *ὁ* Πιλάτος *ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν εἰς αὐτοὺς,* Τί *λοιπὸν θέλετε νὰ κάμω ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον λέγετε βασιλέα τῶν* Ἰουδαίων; Καὶ *ἐκεῖνοι πάλιν ἐφώναξαν,* Σταύρωσε *αὐτόν.* Ὁ *δὲ* Πιλάτος *ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς,* Καὶ *τί κακὸν ἔκαμε;* Ἀλλ' *ἐκεῖνοι περισσότερον ἐφώναξαν,* Σταύρωσε *αὐτόν.* Ὁ Πιλάτος *λοιπὸν, θέλων νὰ κάμῃ εἰς τὸν ὄχλον τὸ ἀρεστὸν, ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν* Βαραββᾶν· *καὶ παρέδωκε τὸν* Ἰησοῦν, *ἀφοῦ τὸν ἐμαστίγωσε, διὰ νὰ σταυρωθῇ.* Τότε *οἱ στρατιῶται ὕπηγαν αὐτὸν μέσα εἰς τὴν αὐλὴν, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πραιτώριον· καὶ συνάγουν ὅλον τὸ τάγμα.* Καὶ *ἐνδύουν αὐτὸν πορφύραν· καὶ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, βάλλουν αὐτὸν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.* Καὶ *ἤρχισαν νὰ χαιρετῶσιν αὐτὸν, λέγοντες,* Χαῖρε, *βασιλεῦ τῶν* Ἰουδαίων. Καὶ *ἐκτυποῦσαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μὲ κάλαμον, καὶ ἔπτυαν εἰς αὐτόν· καὶ γονατίζοντες ἐπροσκυνοῦσαν αὐτόν.* Καὶ *ἀφοῦ ἐπερίπαιξαν αὐτὸν, τὸν ἔκδυσαν τὴν πορφύραν, καὶ τὸν ἔνδυσαν τὰ ἰδικά του ἱμάτια, καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἔξω διὰ νὰ τὸν σταυρώσωσι.* Καὶ *ἠγγάρευσαν τινὰ* Σίμωνα Κυρηναῖον, *διαβαίνοντα ἐνῷ ἤρχετο ἀπὸ τὸν ἀγρὸν, τὸν πατέρα τοῦ* Ἀλεξάνδρου *καὶ* Ῥούφου, *διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.* Καὶ *φέρουν αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸν τόπον* Γολγοθᾶ,

τὸ ὁποῖον ἐξηγούμενον εἶναι Κρανίου τόπος. Καὶ ἔδιδαν εἰς αὐτὸν νὰ πίῃ οἶνον ἀνακατωμένον μὲ σμύρναν· ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν τὸν ἐδέχθη. Καὶ ἀφοῦ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, διεμερίζοντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλήρους ἐπάνω εἰς αὐτὰ, τί ἕκαστος νὰ πάρῃ. Ἦτον δὲ ὥρα τρίτη, ὅτε ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς κατηγορίας αὐτοῦ ἦτον ἐπάνω γεγραμμένη, Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ. *Καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν σταυρόνουν δύο λῃστὰς, ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ, ἡ λέγουσα, Καὶ μὲ τοὺς ἀνόμους συνηριθμήθη. Καὶ οἱ διαβαίνοντες ἐβλασφημοῦσαν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλάς των, καὶ λέγοντες, Οὐὰ ὁ χαλῶν τὸν ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας οἰκοδομῶν· σῶσε τὸν ἑαυτόν σου, καὶ καταῖβα ἀπὸ τὸν σταυρόν. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες συναλλήλως, ἔλεγαν, ὁμοῦ μὲ τοὺς γραμματεῖς, Ἄλλους ἔσωσε, τὸν ἑαυτόν του δὲν ἐμπορεῖ νὰ σώσῃ. Ὁ Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς καταβῇ τώρα ἀπὸ τὸν σταυρὸν, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συσταυρωμένοι μὲ αὐτὸν, ὠνείδιζαν αὐτόν. Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ἕκτη ὥρα, ἔγινε σκότος ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην ὥραν. Καὶ τὴν ὥραν τὴν ἐννάτην ἐφώναξεν ὁ Ἰησοῦς μὲ φωνὴν μεγάλην, λέγων, Ἐλωῒ, Ἐλωῒ, λαμμᾶ σαβαχθανί; τὸ ὁποῖον ἐξηγούμενον εἶναι, Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες; Καὶ τινὲς ἐκ τῶν παρεστώτων ἀκούσαντες ἔλεγαν, Ἰδοὺ, τὸν Ἠλίαν φωνάζει. Ἔδραμε δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ἀπὸ ὄξος, καὶ περιτυλίξας αὐτὸν εἰς καλάμιον, ἐπότιζεν αὐτὸν, λέγων, Ἀφήσετε· ἂς ἴδωμεν ἂν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ καταιβάσῃ αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐκβαλὼν φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, ὅστις ἐστέκετο ἀπέναντι αὐτοῦ, ὅτι φωνάξας οὕτω ἐξέπνευσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον Υἱὸς Θεοῦ.*

Ἐπιστολή. Ἑβρ. θʹ. 16.

ΟΠΟΥ εἶναι διαθήκη, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναφέρεται θάνατος ἐκείνου ὅστις ἔκαμε τὴν διαθήκην. Διότι ἡ διαθήκη εἶναι βεβαία εἰς τοὺς νεκρούς· ἐπειδὴ ποτὲ δὲν ἰσχύει ἐνόσῳ ζῇ ἐκεῖνος ὅστις ἔκαμεν αὐτήν. Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη δὲν ἦτον καθιερωμένη χωρὶς αἵματος. Διότι, ἀφοῦ πᾶσα ἐντολὴ ἐλαλήθη κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν εἰς τὸν λαὸν, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων, μὲ ὕδωρ καὶ μαλλίον κόκκινον καὶ ὕσσωπον, ἐῤῥάντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον, καὶ ὅλον τὸν λαὸν, λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἐπρόσταξεν εἰς ἐσᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ ὅλα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας μὲ τὸ αἷμα ὁμοίως ἐῤῥάντισε. Καὶ σχεδὸν μὲ αἷμα καθαρίζονται ὅλα κατὰ τὸν νόμον· καὶ χωρὶς αἵματος χύσιν δὲν γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτον οἱ τύποι τῶν οὐρανίων νὰ καθαρίζωνται μὲ ταῦτα τὰ μέσα· αὐτὰ ὅμως τὰ ἐπουράνια καθαρίζονται μὲ θυσίας καλητέρας παρὰ ταύτας. Διότι ὁ Χριστὸς δὲν εἰσῆλθεν εἰς χειροποίητα ἅγια, τὰ ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ τώρα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. Οὐδὲ διὰ νὰ προσφέρῃ πολλάκις τὸν ἑαυτόν του, καθὼς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν μὲ ξένον αἷμα· (διότι ἔπρεπε τότε πολλάκις νὰ πάθῃ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου·) τώρα δὲ ἅπαξ εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων ἐφανερώθη, διὰ νὰ ἀθετήσῃ τὴν ἁμαρτίαν μὲ τὴν θυσίαν του. Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἅπαξ νὰ ἀποθάνωσι, μετὰ δὲ τοῦτο εἶναι κρίσις· οὕτω ὁ Χριστὸς ἅπαξ ἐπροσφέρθη διὰ νὰ σηκώσῃ ἁμαρτίας πολλῶν, καὶ τὴν δευτέραν φορὰν θέλει φανῇ χωρὶς ἁμαρτίαν, εἰς ἐκείνους οἵτινες προσμένουν αὐτὸν διὰ σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κβ΄. 1.

ʼΕΠΛΗΣΙΑΖΕ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. Καὶ ἐζητοῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ πῶς νὰ θανατώσωσιν αὐτόν· διότι ἐφοβοῦντο τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν Ἰούδαν, τὸν ἐπονομαζόμενον Ἰσκαριώτην, ὅστις ἦτον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. Καὶ ὑπῆγε καὶ συνελάλησε μὲ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τοὺς στρατηγοὺς, τὸ πῶς νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς αὐτούς. Καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἐσυμφώνησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀργύριον. Καὶ ἔδωκεν ὑπόσχεσιν· καὶ ἐζητοῦσεν εὐκαιρίαν νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτοὺς χωρὶς θόρυβον. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ θυσία τοῦ πάσχα. Καὶ ἀπέστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν, Ὑπάγετε καὶ ἑτοιμάσετε εἰς ἡμᾶς τὸ πάσχα, διὰ νὰ φάγωμεν. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν εἰς αὐτὸν, Ποῦ θέλεις νὰ ἑτοιμάσωμεν; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἰδοὺ, ὅταν εἰσέλθετε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σᾶς συναπαντήσει ἄνθρωπος βαστάζων σταμνίον ὕδατος· ἀκολουθήσετε αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου εἰσέρχεται. Καὶ θέλετε εἰπεῖ εἰς τὸν οἰκοδεσπότην τῆς οἰκίας, Ὁ Διδάσκαλος σὲ λέγει, Ποῦ εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου πρέπει νὰ φάγω τὸ πάσχα ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς μου; Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἀνώγεον μέγα στρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσετε. Καὶ ἀφοῦ ὑπῆγαν, εὗρῆκαν καθὼς εἶπεν εἰς αὐτούς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθησε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι ὁμοῦ μὲ αὐτόν. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Πολλὰ ἐπεθύμησα νὰ φάγω τὸ πάσχα τοῦτο ὁμοῦ μὲ σᾶς, πρὸ τοῦ νὰ πάθω. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω φάγει πλέον ἀπὸ αὐτὸ, ἑωσοῦ νὰ ἐκπληρωθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε· καὶ εἶπε, Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμοιράσετε αὐτὸ μεταξύ σας. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πίει

ἀπὸ τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἑωσοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐχαρίστησε, καὶ ἔκοψε· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου, τὸ ὁποῖον δίδεται διὰ σᾶς· τοῦτο κάμνετε εἰς ἀνάμνησίν μου. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, ἀφοῦ ἐδείπνησαν· λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὁποῖον ἐκχέεται διὰ σᾶς. Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ ἐκείνου ὅστις μὲ παραδίδει εἶναι μαζύ μου ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν. Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς ἦτον ἀποφασισμένον· πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου παραδίδεται. Καὶ αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ συζητῶσι μεταξύ των, ποῖος τάχα ἦτον ἐξ αὐτῶν, ὅστις ἔμελλε νὰ κάμῃ τοῦτο. Ἔγινε δὲ καὶ φιλονεικία μεταξύ των, περὶ τοῦ τίς ἀπὸ αὐτοὺς φαίνεται ὅτι εἶναι μεγαλήτερος. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουν αὐτά· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες ἐπάνω εἰς αὐτὰ, ὀνομάζονται Εὐεργέται. Σεῖς ὅμως δὲν εἶσθε οὕτω· ἀλλ' ὁ μεγαλήτερος μεταξύ σας, ἂς γίνῃ καθὼς ὁ μικρότερος· καὶ ὁ προεστὼς, καθὼς ὁ ὑπηρετῶν. Διότι τίς εἶναι μεγαλήτερος, ὁ καθήμενος, ἢ ὁ ὑπηρετῶν; δὲν εἶναι ὁ καθήμενος; ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸ μέσον σας καθὼς ὁ ὑπηρετῶν. Καὶ σεῖς εἶσθε οἱ διαμείναντες μὲ ἐμὲ εἰς τοὺς πειρασμούς μου. Ὅθεν διαθέτω εἰς ἐσᾶς βασιλείαν, καθὼς ὁ Πατήρ μου διέθεσεν αὐτὴν εἰς ἐμέ· διὰ νὰ τρώγετε καὶ νὰ πίνετε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου εἰς τὴν βασιλείαν μου, καὶ νὰ καθήσετε ἐπάνω εἰς θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ Σατανᾶς σᾶς ἐζήτησε, διὰ νὰ σᾶς κοσκινίσῃ ὡς τὸν σῖτον· πλὴν ἐγὼ ἐδεήθην περὶ σοῦ, διὰ νὰ μὴν ἐκλείψῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ, ὅταν ποτὲ ἐπιστρέψῃς, στήριξε τοὺς ἀδελφούς σου. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτὸν, Κύριε, εἶμαι ἕτοιμος νὰ ὑπάγω μετὰ σοῦ καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε,

Σὲ λέγω, Πέτρε, δὲν θέλει φωνάξει σήμερον ὁ ἀλέκτωρ, πρὶν ἀρνηθῇς τρεῖς φοραῖς, ὅτι δὲν μὲ ἐξεύρεις. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ὅτε σᾶς ἔστειλα χωρὶς βαλάντιον, καὶ σακκίον, καὶ ὑποδήματα, μή πως ὑστερήθητε ἀπὸ τίποτε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Ἀπὸ τίποτε δὲν ὑστερήθημεν. Εἶπε λοιπὸν εἰς αὐτοὺς, Τώρα ὅμως, ὅστις ἔχει βαλάντιον, ἂς τὸ πάρῃ· ὁμοίως καὶ σακκίον· καὶ ὅστις δὲν ἔχει, ἂς πωλήσῃ τὸ ἱμάτιόν του, καὶ ἂς ἀγοράσῃ μάχαιραν. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι ἀκόμη τοῦτο τὸ γεγραμμένον πρέπει νὰ πληρωθῇ εἰς ἐμὲ, Καὶ μὲ τοὺς ἀνόμους συνηριθμήθη· διότι τὰ περὶ ἐμοῦ γεγραμμένα λαμβάνουν τέλος. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Κυριε, ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι δύο μάχαιραι. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἀρκετὸν εἶναι. Καὶ ἐξελθὼν ὑπῆγε, κατὰ τὴν συνήθειάν του, εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτὸν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἀφοῦ δὲ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Προσεύχεσθε νὰ μὴν εἰσέλθετε εἰς πειρασμόν. Καὶ αὐτὸς ἐχωρίσθη ἀπὸ αὐτοὺς ἕως ῥίψιμον λίθου, καὶ γονατίσας προσηύχετο, λέγων, Πάτερ, ἐὰν θέλῃς, ἂς περάσῃ τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπὸ ἐμέ· πλὴν ὄχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν σου, ἂς γίνῃ. Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἐνισχύων αὐτόν. Καὶ ἐλθὼν εἰς ἀγωνίαν προσηύχετο θερμότερα· ἔγινε δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσὰν θρόμβοι αἵματος, καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν. Καὶ σηκωθεὶς ἀπὸ τὴν προσευχὴν, ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητάς του, καὶ εὐρῆκεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τὴν λύπην. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Τί κοιμᾶσθε; σηκωθῆτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν εἰσέλθετε εἰς πειρασμόν. Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἐλαλοῦσεν ἀκόμη, ἰδοὺ ὄχλος· καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ἤρχετο ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φιλήσῃ αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου; Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τί ἔμελλε νὰ γίνῃ, εἶπαν εἰς αὐτὸν,

Κύριε, νὰ κτυπήσωμεν μὲ τὴν μάχαιραν; Καὶ ἐκτύπησεν εἷς ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Ἀφήσετε ἕως ἐδῶ· καὶ πιάσας τὸ ὠτίον αὐτοῦ, ἰάτρευσεν αὐτόν. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς ἐλθόντας ἐναντίον του ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ναοῦ καὶ πρεσβυτέρους, Ὡς ἐναντίον λῃστοῦ ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων; Ἐνῷ ἤμουν καθ' ἡμέραν μαζύ σας μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, δὲν ἁπλώσετε τὰς χεῖρας ἐπάνω μου· ἀλλ' αὕτη εἶναι ἡ ὥρα σας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. Πιάσαντες δὲ αὐτὸν, ἔφεραν καὶ ἔμβασαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολουθοῦσε μακρόθεν. Ἀφοῦ δὲ ἧψαν πῦρ εἰς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, καὶ ἐκάθησαν αὐτοὶ ὁμοῦ, ἐκάθησεν ὁ Πέτρος εἰς τὸ μέσον αὐτῶν. Καὶ ὅτε ἴδεν αὐτὸν μία τις δούλη καθήμενον πλησίον τοῦ πυρὸς, ἐνατενίσασα εἰς αὐτὸν εἶπε, Καὶ οὗτος ἦτον μὲ αὐτόν. Καὶ ὁ Πέτρος ἠρνήθη αὐτὸν, λέγων, Γύναι, δὲν ἐξεύρω αὐτόν. Καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλος, ἰδὼν αὐτὸν, εἶπε, Καὶ σὺ ἀπὸ αὐτοὺς εἶσαι. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν, Ἄνθρωπε, δὲν εἶμαι. Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασεν ἕως μία ὥρα, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο, λέγων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ αὐτὸς μαζύ του ἦτον· διότι Γαλιλαῖος εἶναι. Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἄνθρωπε, δὲν ἐξεύρω τί λέγεις. Καὶ παρευθὺς, ἐνῷ αὐτὸς ἐλαλοῦσεν ἀκόμη, ἐφώναξεν ὁ ἀλέκτωρ. Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος, ἴδεν εἰς τὸν Πέτρον· καὶ ἐνθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ὅτι πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ, θέλεις μὲ ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς· καὶ ἐλθὼν ἔξω ὁ Πέτρος, ἔκλαυσε πικρά. Οἱ ἄνδρες δὲ, οἱ κρατοῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζαν αὐτὸν, καὶ ἔδερναν. Καὶ σκεπάσαντες τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐκτυποῦσαν τὸ πρόσωπόν του· καὶ ἔπειτα ἐρωτοῦσαν αὐτὸν, λέγοντες, Προφήτευσε εἰς ἡμᾶς ποῖος σὲ ἐκτύπησε. Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγαν εἰς αὐτόν. Καὶ καθὼς ἐξημέρωσε, συνήχθη τὸ πρεσβυ-

τέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνέβασαν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριόν των, λέγοντες, Εἰπὲ εἰς ἡμᾶς, ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ Χριστός. Εἶπε δὲ εἰς αὐτοὺς, Ἐὰν σᾶς εἴπω, δὲν θέλετε πιστεύσει· καὶ ἐὰν σᾶς ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μὲ ἀποκριθῆ, οὐδὲ μὲ ἀπολύσει. Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θέλει εἶσθαι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου καθήμενος εἰς τὰ δεξιὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπαν ὅλοι, Σὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Σεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Τί χρείαν πλέον ἔχομεν μαρτύρων; διότι ἡμεῖς αὐτοὶ ἠκούσαμεν ἀπὸ τὸ στόμα του.

ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. 1 Κορινθ. ια'. 17.

ΚΑΙ παραγγέλλων τοῦτο δὲν ἐπαινῶ, τὸ ὅτι συνέρχεσθε ὄχι διὰ τὸ καλήτερον, ἀλλὰ διὰ τὸ χειρότερον. Διότι πρῶτον μὲν, ὅταν συνέρχεσθε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω ὅτι ὑπάρχουν σχίσματα μεταξύ σας· καὶ μέρος τι πιστεύω· διότι κάμνει χρεία νὰ ἦναι καὶ αἱρέσεις μεταξύ σας, διὰ νὰ γίνωσι φανεροὶ ὅσοι μεταξύ σας εἶναι δόκιμοι. Ὅταν λοιπὸν συνέρχεσθε εἰς τὸ αὐτὸ, τοῦτο δὲν εἶναι νὰ φάγετε Κυριακὸν δεῖπνον. Διότι ἕκαστος λαμβάνει πρὸ τοῦ ἄλλου τὸ ἰδικόν του δεῖπνον εἰς τὸν καιρὸν τοῦ τρώγειν· καὶ ἄλλος πεινᾷ, ἄλλος δὲ μεθύει. Μὴ δὲν ἔχετε οἰκίας διὰ νὰ τρώγετε καὶ νὰ πίνετε; ἢ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς ὅσοι δὲν ἔχουν; Τί νὰ σᾶς εἴπω; νὰ σᾶς ἐπαινέσω; εἰς τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ. Διότι ἐγὼ παρέλαβα ἀπὸ τὸν Κύριον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ παρέδωκα εἰς ἐσᾶς, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς, εἰς τὴν νύκτα καθ' ἣν παρεδίδετο, ἔλαβεν ἄρτον· καὶ εὐχαριστήσας ἔκοψε, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου τὸ ὁποῖον κόπτεται διὰ σᾶς· τοῦτο κάμνετε εἰς ἀνάμνησίν μου. Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον

ἀφοῦ ἐδείπνησε· λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου· τοῦτο κάμνετε, ὁσάκις πίνετε, εἰς ἀνάμνησίν μου. Διότι ὁσάκις τρώγετε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ πίνετε τὸ ποτήριον τοῦτο, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου ἀναγγέλλετε ἕως νὰ ἔλθῃ. Ὥστε ὅστις τρώγει τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνει τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου. Ἂς δοκιμάζῃ δὲ τὸν ἑαυτόν του ὁ ἄνθρωπος· καὶ οὕτω ἂς τρώγῃ ἀπὸ τὸν ἄρτον, καὶ ἂς πίνῃ ἀπὸ τὸ ποτήριον. Διότι ὁ τρώγων καὶ πίνων ἀναξίως, τρώγει καὶ πίνει κρίμα εἰς τὸν ἑαυτόν του, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο εἶναι μεταξύ σας πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ κοιμῶνται ἀρκετοί. Διότι ἐὰν διεκρίναμεν τὸν ἑαυτόν μας, δὲν ἠθέλαμεν κρίνεσθαι. Ἀλλ' ὅταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ κατακριθῶμεν ὁμοῦ μὲ τὸν κόσμον. Ὥστε, ἀδελφοί μου, ὅταν συνέρχεσθε διὰ νὰ φάγετε, περιμένετε ὁ εἷς τὸν ἄλλον. Ἀλλ' ἐάν τις πεινᾷ, ἂς τρώγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του· διὰ νὰ μὴ συνέρχεσθε πρὸς κατάκρισιν. Τὰ δὲ λοιπὰ, καθὼς ἔλθω, θέλω διατάξει.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κγ'. 1.

ΤΟΤΕ ἐσηκώθη ὅλον τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Πιλάτον. Καὶ ἤρχισαν νὰ κατηγορῶσιν αὐτὸν, λέγοντες, Τοῦτον εὑρήκαμεν ὅτι διαφθείρει τὸ ἔθνος, καὶ ἐμποδίζει τὸ νὰ δίδωσι τοὺς φόρους εἰς τὸν Καίσαρα· λέγων ἑαυτὸν ὅτι εἶναι Χριστὸς βασιλεύς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἠρώτησεν αὐτὸν, λέγων, Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς εἰς αὐτὸν, εἶπε, Σὺ λέγεις. Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, Καμμίαν αἰτίαν δὲν εὑρίσκω εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. Ἐκεῖνοι δὲ ἐπέμεναν, λέγοντες, Ὅτι ταράττει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίσας ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἕως ἐδῶ.

Ὁ Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἠρώτησεν ἂν ὁ ἄνθρωπος ἦναι Γαλιλαῖος. Καὶ μαθὼν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Ἡρώδου, ἔπεμψεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἡρώδην, ὅστις ἦτον καὶ αὐτὸς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας. Ὁ δὲ Ἡρώδης, ὅτε ἴδε τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη πολλά· διότι ἤθελε πρὸ πολλοῦ νὰ ἴδῃ αὐτὸν, ἐπειδὴ ἤκουσε πολλὰ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἤλπιζε νὰ ἴδῃ κανὲν θαῦμα γινόμενον ἀπὸ αὐτόν. Καὶ ἠρωτοῦσεν αὐτὸν μὲ λόγους πολλούς· πλὴν αὐτὸς δὲν τὸν ἀπεκρίθη τίποτε. Ἐστέκοντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, κατηγοροῦντες αὐτὸν μὲ σφοδρότητα. Ἀφοῦ δὲ ὁ Ἡρώδης μὲ τοὺς στρατιώτας του ἐξουθένησαν αὐτὸν καὶ ἐνέπαιξαν, ἐνδύσας αὐτὸν λαμπρὸν ἱμάτιον, ἔπεμψεν αὐτὸν πάλιν πρὸς τὸν Πιλάτον. Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ἔγιναν φίλοι συναλλήλως· διότι πρότερον ἦσαν εἰς ἔχθραν μεταξύ των. Ὁ Πιλάτος δὲ, συνάξας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν, εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἐφέρετε εἰς ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς διαφθείροντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ, ἐνώπιόν σας ἐξετάσας, δὲν εὑρῆκα εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον κανὲν ἔγκλημα ἀπὸ ὅσα τὸν κατηγορεῖτε· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἡρώδης· διότι σᾶς ἔπεμψα εἰς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ, κανὲν ἄξιον θανάτου δὲν εἶναι πεπραγμένον ἀπὸ αὐτόν. Ἀφοῦ λοιπὸν παιδεύσω αὐτὸν, θέλω τὸν ἀπολύσει. Ἔπρεπε δὲ ἀναγκαίως νὰ ἀπολύῃ εἰς αὐτοὺς ἕνα εἰς τὴν ἑορτήν. Καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ὁμοῦ ἐφώναξαν, λέγοντες, Σήκωσε τοῦτον, ἀπόλυσε δὲ εἰς ἡμᾶς τὸν Βαραββᾶν (ὅστις διὰ ταραχήν τινα γενομένην εἰς τὴν πόλιν, καὶ διὰ φόνον, ἦτον φυλακωμένος). Πάλιν λοιπὸν ἐλάλησεν εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος, θέλων νὰ ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν. Ἐκεῖνοι ὅμως ἐφώναζαν, λέγοντες, Σταύρωσε, σταύρωσε αὐτόν. Ἐκεῖνος ὅμως καὶ τρίτην φορὰν εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν οὗτος; καμμίαν αἰτίαν θανάτου δὲν εὑρῆκα εἰς αὐτόν· παιδεύσας λοιπὸν αὐτὸν, θέλω τὸν ἀπολύσει. Ἐκεῖνοι δὲ

ἐπέμεναν μὲ φωνὰς μεγάλας, ζητοῦντες αὐτὸν νὰ σταυρωθῇ· καὶ αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ἐγίνοντο δυνατώτεραι. Τότε ὁ Πιλάτος ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ τὸ ζήτημά των. Καὶ ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν διὰ ταραχὴν καὶ φόνον ῥιφθέντα εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν ὁποῖον ἐζητοῦσαν, τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν εἰς τὸ θέλημά των. Καὶ ἐνῷ τὸν ἐπήγαιναν, ἐπίασαν Σίμωνα τινὰ Κυρηναῖον, ὅστις ἤρχετο ἀπὸ τὸν ἀγρὸν, καὶ ἔθεσαν ἐπάνω του τὸν σταυρὸν, διὰ νὰ τὸν φέρῃ ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. Ἠκολουθοῦσε δὲ αὐτὸν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν, αἵτινες καὶ ὠδύροντο καὶ ἐθρηνοῦσαν αὐτόν. Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε δι' ἐμέ· ἀλλὰ διὰ τὸν ἑαυτόν σας κλαίετε, καὶ διὰ τὰ τέκνα σας. Διότι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας θέλουν εἰπεῖ, Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ αἱ κοιλίαι αἵτινες δὲν ἐγέννησαν, καὶ οἱ μαστοὶ οἵτινες δὲν ἐθήλασαν! Τότε θέλουν ἀρχίσει νὰ λέγωσιν εἰς τὰ ὄρη, Πέσετε ἐπάνω μας· καὶ εἰς τὰ βουνὰ, Σκεπάσετε μας. Διότι ἂν εἰς τὸ ὑγρὸν ξύλον κάμνωσι ταῦτα, τί θέλει γίνει εἰς τὸ ξηρόν; Ἐφέροντο δὲ καὶ ἄλλοι δύο, οἵτινες ἦσαν κακοῦργοι, διὰ νὰ θανατωθῶσιν ὁμοῦ μὲ αὐτόν. Καὶ ὅτε ἦλθαν εἰς τὸν τόπον τὸν ὀνομαζόμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους, τὸν μὲν ἐκ δεξιῶν, τὸν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, συγχώρησε εἰς αὐτούς· διότι δὲν ἐξεύρουν τί κάμνουν. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔρριψαν κλήρους. Καὶ ἐστέκετο ὁ λαὸς θεωρῶν· καὶ οἱ ἄρχοντες ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς ἐπερίπαιζαν, λέγοντες, Ἄλλους ἔσωσεν· ἂς σώσῃ τὸν ἑαυτόν του, ἂν οὗτος ἦναι ὁ Χριστὸς, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐπερίπαιζαν δὲ αὐτὸν καὶ οἱ στρατιῶται, ἐρχόμενοι πλησίον καὶ προσφέροντες ὄξος εἰς αὐτὸν, καὶ λέγοντες, Ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσε τὸν ἑαυτόν σου. Ἦτον δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπάνωθεν αὐτοῦ, μὲ γράμματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑβραϊκά· ΟΥΤΟΣ

ΕΙΝΑΙ 'Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ 'ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ εἷς τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφημοῦσεν αὐτὸν, λέγων, 'Εὰν σὺ ἧσαι ὁ Χριστὸς, σῶσε τὸν ἑαυτόν σου καὶ ἡμᾶς. 'Αποκριθεὶς δὲ ὁ ἄλλος ἐπέπληττεν αὐτὸν, λέγων, Δὲν φοβεῖσαι σὺ τὸν Θεὸν, ἐπειδὴ εἶσαι εἰς τὴν αὐτὴν καταδίκην; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· διότι ἄξια τῶν ὅσα ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος ὅμως κανὲν ἄτοπον δὲν ἔπραξε. Καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν 'Ιησοῦν, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ 'Ιησοῦς, Βέβαια σὲ λέγω, σήμερον θέλεις εἶσθαι μαζύ μου μέσα εἰς τὸν Παράδεισον. 'Ητον δὲ ἕως ἕκτη ὥρα· καὶ ἔγινε σκότος ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην ὥραν. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη εἰς τὸ μέσον τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ. Καὶ φωνάξας μὲ φωνὴν μεγάλην ὁ 'Ιησοῦς εἶπε, Πάτερ, εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ἐξέπνευσε. 'Ιδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων, "Οντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον δίκαιος. Καὶ ὅλοι οἱ ὄχλοι οἱ συνελθόντες εἰς τὴν θεωρίαν ταύτην, βλέποντες τὰ γενόμενα, ὑπέστρεφαν κτυπῶντες τὰ στήθη των. 'Εστέκοντο δὲ μακρόθεν ὅλοι οἱ γνωστοί του, καὶ αἱ γυναῖκες αἵτινες συνηκολούθησαν αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἔβλεπαν ταῦτα.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Συναπταί.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, δεόμεθά σου νὰ ἐπιβλέψῃς εὐμενῶς εἰς τοῦτον τὸν περιούσιόν σου λαὸν, χάριν τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος ἡμῶν 'Ιησοῦς Χριστὸς κατεδέχθη νὰ προδοθῇ, καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν νὰ παραδοθῇ, καὶ νὰ ὑποφέρῃ θάνατον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ὅστις τώρα ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. 'Αμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ ὁποίου ὅλον τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας κυβερνᾶται καὶ ἁγιάζεται, πρόσδεξαι τὰς ἱκεσίας ἡμῶν καὶ δεήσεις, τὰς ὁποίας προσφέρομεν ἐνώπιόν σου ὑπὲρ πάσης εἰς τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν τάξεως ἀνθρώπων· ὥστε ἕκαστον μέλος αὐτῆς, εἰς τὴν κλῆσιν καὶ ὑπουργίαν του, νὰ σὲ λατρεύῃ ἀληθῶς καὶ εὐσεβῶς· διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.*

ΟΙΚΤΙΡΜΩΝ *Θεὲ, ὅστις ἔπλασες πάντας τοὺς ἀνθρώπους, καὶ κανὲν ἐκ τῶν πλασμάτων σου δὲν μισεῖς· οὐδὲ θέλεις τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ ζήσῃ· Γενοῦ ἵλεως πρὸς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους, Τούρκους, ἀπίστους, καὶ αἱρετικοὺς, καὶ ἀφαίρεσε ἀπὸ αὐτοὺς πᾶσαν ἄγνοιαν, πώρωσιν καρδίας, καὶ καταφρόνησιν τοῦ θείου σου Λόγου· καὶ ἐπανάγαγε αὐτοὺς, ὑπερευλογημένε Κύριε, εἰς τὴν ποίμνην σου, ὥστε νὰ σωθῶσι μεταξὺ τοῦ ὑπολοίπου τῶν ἀληθινῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ νὰ γένωσι μία ποίμνη ὑπὸ ἕνα Ποιμένα, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. Ἑβρ. ί. 1.

Ὁ ΝΟΜΟΣ, *ἔχων σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ὄχι τὴν καθ' αὑτὸ εἰκόνα τῶν πραγμάτων, δὲν ἐμπορεῖ ποτὲ, μὲ τὰς αὐτὰς θυσίας τὰς ὁποίας προσφέρουν κατ' ἐνιαυτὸν πάντοτε, νὰ τελειοποιήσῃ τοὺς προσερχομένους. Ἐπειδὴ τότε ἤθελαν παύσει νὰ προσφέρωνται· διότι οἱ λατρευταὶ ἅπαξ καθαρισθέντες, δὲν ἤθελαν ἔχει πλέον καμμίαν συνείδησιν ἁμαρτιῶν. Ἀλλ' εἰς αὐτὰς γίνεται κατ' ἐνιαυτὸν ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν. Διότι ἀδύνατον εἶναι, αἷμα ταύρων καὶ τράγων νὰ ἀφαιρῇ*

ἁμαρτίας. Διὰ τοῦτο, ὅταν εἰσέρχεται εἰς τὸν κόσμον, λέγει, Θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησες, ἀλλ' ἡτοίμασες σῶμα εἰς ἐμέ. Εἰς ὁλοκαυτώματα, καὶ εἰς προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας, δὲν εὐηρεστήθης. Τότε εἶπα, Ἰδοὺ ἔρχομαι, (εἰς τὸν τόμον τοῦ βιβλίου εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ,) διὰ νὰ κάμω, ὦ Θεὲ, τὸ θέλημά σου. Ἀφοῦ εἶπεν ἀνωτέρω, Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησες, οὐδὲ εὐηρεστήθης εἰς αὐτὰς, (αἵτινες προσφέρονται κατὰ τὸν νόμον·) τότε εἶπεν, Ἰδοὺ ἔρχομαι, διὰ νὰ κάμω, ὦ Θεὲ, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, διὰ νὰ συστήσῃ τὸ δεύτερον. Μὲ τὸ ὁποῖον θέλημα εἴμεθα ἡγιασμένοι, διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅπαξ διὰ πάντοτε. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς στέκεται καθ' ἡμέραν ἱεροπράττων, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες ποτὲ δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀφαιρέσωσιν ἁμαρτίας. Ἀλλ' αὐτὸς, ἀφοῦ ἐπρόσφερε μίαν θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, ἐκάθησε διὰ πάντοτε εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ· προσμένων εἰς τὸ ἑξῆς, ἕως νὰ τεθῶσιν οἱ ἐχθροί του ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του. Διότι μὲ μίαν προσφορὰν ἐτελειοποίησε διὰ πάντοτε τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· διότι ἀφοῦ εἶπεν, Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει ὁ Κύριος, Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ θέλω γράψει αὐτοὺς ἐπάνω εἰς τὰς διανοίας των· καὶ δὲν θέλω ἐνθυμηθῇ πλέον τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Ἀλλ' ὅπου εἶναι ἄφεσις τούτων, δὲν εἶναι πλέον προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας. Ἔχοντες λοιπὸν, ἀδελφοὶ, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ, διὰ τῆς νέας καὶ ζώσης ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν καθιέρωσεν εἰς ἡμᾶς, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι, διὰ τῆς σαρκός του, καὶ ἔχοντες Ἱερέα μέγαν ἐπάνω εἰς τὸν οἶκον

τοῦ Θεοῦ, ἂς πλησιάζωμεν μετὰ ἀληθινῆς καρδίας, ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἔχοντες τὰς καρδίας ἡμῶν ῥαντισμένας ἀπὸ συνείδησιν πονηράν· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα μὲ ὕδωρ καθαρὸν, ἂς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον (διότι πιστὸς εἶναι ὁ ὑποσχεθείς). Καὶ *ἂς ἐπιμελούμεθα ἀλλήλους εἰς προτροπὴν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων· μὴν ἀφίνοντες τὸ νὰ συνερχώμεθα ὁμοῦ, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τινὰς, ἀλλὰ προτρέποντες ἀλλήλους· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσον βλέπετε ὅτι πλησιάζει ἡ ἡμέρα.*

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιθʹ. 1.

ὉΟ ΠΙΛΑΤΟΣ *λοιπὸν ἐπίασε τὸν* Ἰησοῦν, *καὶ ἐμαστίγωσεν αὐτόν.* Καὶ *οἱ στρατιῶται, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἔθεσαν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ περιένδυσαν αὐτὸν ἱμάτιον πορφυροῦν· καὶ ἔλεγαν,* Χαῖρε, *ὦ βασιλεῦ τῶν* Ἰουδαίων· *καὶ ἔδιδαν εἰς αὐτὸν ῥαπίσματα.* Ἐξῆλθε *λοιπὸν πάλιν ἔξω ὁ* Πιλάτος, *καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς,* Ἰδοὺ, *σᾶς φέρω αὐτὸν ἔξω· διὰ νὰ γνωρίσετε, ὅτι κανὲν ἔγκλημα δὲν εὑρίσκω εἰς αὐτόν.* Ἐξῆλθε *λοιπὸν ὁ* Ἰησοῦς *ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον.* Καὶ *λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ* Πιλάτος, Ἰδοὺ *ὁ ἄνθρωπος!* Ὅτε *λοιπὸν ἴδαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναξαν, λέγοντες,* Σταύρωσε, *σταύρωσε αὐτόν.* Λέγει *εἰς αὐτοὺς ὁ* Πιλάτος, Λάβετε *αὐτὸν σεῖς, καὶ σταυρώσετε· διότι ἐγὼ δὲν εὑρίσκω εἰς αὐτὸν ἔγκλημα.* Ἀπεκρίθησαν *εἰς αὐτὸν οἱ* Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς *νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν χρεωστεῖ νὰ ἀποθάνῃ, διότι ἔκαμε τὸν ἑαυτόν του* Υἱὸν *τοῦ* Θεοῦ. Ὅτε *λοιπὸν ὁ* Πιλάτος *ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη· καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει εἰς τὸν* Ἰησοῦν, Πόθεν *εἶσαι σύ;* Ὁ *δὲ* Ἰησοῦς *ἀπόκρισιν δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτόν.* Λέγει *λοιπὸν εἰς αὐτὸν ὁ* Πιλάτος, Εἰς *ἐμὲ δὲν λαλεῖς; δὲν ἐξεύρεις,*

ὅτι ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ σταυρώσω, καὶ ἐξουσίαν ἔχω νὰ σὲ ἀπολύσω; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, Δὲν ἤθελες ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, ἐὰν δὲν σὲ ἦτον δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδίδων με εἰς σὲ ἔχει μεγαλητέραν ἁμαρτίαν. Ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐζητοῦσεν ὁ Πιλάτος νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν. Οἱ Ἰουδαῖοι ὅμως ἐφώναζαν, λέγοντες, Ἐὰν ἀπολύσῃς τοῦτον, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὅστις κάμνει βασιλέα τὸν ἑαυτόν του, ἀντιλέγει εἰς τὸν Καίσαρα. Ὁ Πιλάτος λοιπὸν, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἔφερεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς τὸ βῆμα, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. Ἦτον δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, καὶ ὥρα περίπου ἕκτη· καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, Ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σας! Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν, Σήκωσε, σήκωσε, σταύρωσε αὐτόν. Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος, Τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, Δὲν ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε λοιπὸν παρέδωκεν αὐτὸν εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ σταυρωθῇ. Καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ὑπῆγαν. Καὶ σηκόνων τὸν σταυρόν του, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὅστις λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ· ὅπου ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἀφ' ἐδῷ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, εἰς τὸ μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθεσεν αὐτὸν ἐπάνωθεν τοῦ σταυροῦ· ἦτον δὲ γεγραμμένον, ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ, Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ. Τοῦτον λοιπὸν τὸν τίτλον ἀνέγνωσαν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων· διότι ἦτον πλησίον τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτον γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστί. Ἔλεγαν λοιπὸν εἰς τὸν Πιλάτον οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, Μὴ γράφῃς, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἶμαι τῶν Ἰουδαίων. Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Ὅ,τι ἔγραψα, ἔγραψα. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν, ἀφοῦ ἐσταύρω-

σαν τὸν Ἰησοῦν, ἐπῆραν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἔκαμαν τέσσαρα μερίδια, εἰς ἕκαστον στρατιώτην ἓν μερίδιον·) καὶ τὸ ἐπανωφόριον· ἦτον δὲ τὸ ἐπανωφόριον ἄῤῥαφον, ἀπὸ ἄνωθεν ὑφαντὸν δι' ὅλου. Εἶπαν λοιπὸν συναλλήλως, Ἂς μὴ σχίσωμεν αὐτὸ, ἀλλ' ἂς ῥίψωμεν λαχνοὺς περὶ αὐτοῦ, τίνος θέλει εἶσθαι· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ, ἥτις λέγει, Διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτιά μου μεταξύ των, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν ἱματισμόν μου ἔῤῥιψαν κλῆρον. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἔκαμαν ταῦτα. Ἐστέκοντο δὲ πλησίον εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ γυνὴ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, καθὼς ἴδε τὴν μητέρα του, καὶ τὸν μαθητὴν πλησίον στεκόμενον τὸν ὁποῖον ἠγαποῦσε, λέγει εἰς τὴν μητέρα του, Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Ἔπειτα λέγει εἰς τὸν μαθητὴν, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐπῆρεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὴν οἰκίαν του. Μετὰ τοῦτο, ἐξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα πλέον ἐτελέσθησαν, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει, Διψῶ. Ἐστέκετο λοιπὸν σκεῦος πλῆρες ὄξους· καὶ ἐκεῖνοι γεμίσαντες σπόγγον ἀπὸ ὄξος, καὶ περιτυλίξαντες εἰς ὕσσωπον, ἐπρόσφεραν εἰς τὸ στόμα του. Ὅτε λοιπὸν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι, διὰ νὰ μὴ μείνωσιν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὰ σώματα τὸ σάββατον, ἐπειδὴ ἦτον παρασκευὴ, (διότι ἦτον μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου,) παρεκάλεσαν τὸν Πιλάτον διὰ νὰ συντριφθῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ νὰ σηκωθῶσιν ἀπὸ τὸν σταυρόν. Ἦλθαν λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου ἐσύντριψαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος μὲ αὐτόν. Ἐλθόντες ὅμως εἰς τὸν Ἰησοῦν, καθὼς ἴδαν αὐτὸν ἀποθαμένον πλέον, δὲν ἐσύντριψαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. Ἀλλ' εἷς ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἐκέντησε μὲ λόγχην τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ

ὕδωρ. Καὶ ἐκεῖνος ὅστις ἴδε τοῦτο, ἐμαρτύρησεν αὐτό· καὶ ἡ μαρτυρία αὐτοῦ εἶναι ἀληθινή· καὶ ἐκεῖνος ἐξεύρει ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν, διὰ νὰ πιστεύσετε σεῖς. Διότι ἔγιναν ταῦτα, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ, Κανὲν ὀστοῦν αὐτοῦ δὲν θέλει συντριφθῇ. Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει, Θέλουν ἰδεῖ εἰς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐκέντησαν.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΕ εἰς ἡμᾶς, Κύριε, ὥστε καθὼς ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον τοῦ ὑπερευλογημένου Υἱοῦ σου, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὕτω καὶ, διὰ τῆς παντοτεινῆς νεκρώσεως τῶν διεφθαρμένων μας ἐπιθυμιῶν, νὰ συνενταφιασθῶμεν μὲ αὐτόν· καὶ διὰ τοῦ τάφου καὶ τῆς πύλης τοῦ θανάτου νὰ περάσωμεν εἰς τὴν χαρμόσυνον ἡμῶν ἀνάστασιν, διὰ τὴν ἀξιομισθίαν τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντος, καὶ ταφέντος, καὶ ἀναστάντος Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Πέτρ. γ΄. 17.

ΚΑΛΗΤΕΡΟΝ εἶναι νὰ πάσχετε, ἐὰν ἦναι οὕτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντες, παρὰ κακοποιοῦντες. Διότι καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων, διὰ νὰ φέρῃ ἡμᾶς πρὸς τὸν Θεὸν, θανατωθεὶς μὲν κατὰ τὴν σάρκα, ζωοποιηθεὶς δὲ διὰ τοῦ Πνεύματος· διὰ τοῦ ὁποίου καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὰ πνεύματα τὰ ὄντα εἰς τὴν φυλακήν· τὰ ὁποῖα ἠπείθησαν ποτὲ, ὅτε ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἐπρόσμενεν αὐτοὺς μίαν φορὰν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, ἐνῷ κατεσκευάζετο ἡ κιβωτὸς, εἰς τὴν ὁποίαν ὀλίγαι (τουτέστιν ὀκτὼ) ψυχαὶ διεσώθησαν διὰ τοῦ ὕδατος. Τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον, τὸ βάπτισμα, σώζει καὶ ἡμᾶς τὴν σήμερον, (ὄχι ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἀκαθαρσίας τῆς σαρκὸς, ἀλλ' ἡ μαρτυρία τῆς ἀγα-

θῆς συνειδήσεως εἰς Θεὸν,) διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅστις εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ὑπετάχθησαν εἰς αὐτὸν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κζ΄. 57.

ΚΑΙ ἀφοῦ ἔγινεν ἑσπέρα, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, τὸ ὄνομα Ἰωσὴφ, ὅστις ἦτον καὶ αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ. Οὗτος ἐλθὼν εἰς τὸν Πιλάτον, ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐπρόσταξε νὰ ἀποδοθῇ τὸ σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα, ὁ Ἰωσὴφ ἐτύλιξεν αὐτὸ μέσα εἰς σινδόνιον καθαρόν· καὶ ἔθεσεν αὐτὸ εἰς τὸ ἰδικόν του νέον μνημεῖον, τὸ ὁποῖον εἶχε σκάψει εἰς τὴν πέτραν· καὶ ἀφοῦ ἐκύλισε λίθον μέγαν ἐπάνω εἰς τὴν θύραν τοῦ μνημείου, ἀνεχώρησε. Ἦτον δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. Τὴν δὲ ἐπαύριον, ἥτις εἶναι μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον, λέγοντες, Κύριε, ἐνθυμήθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνασταίνομαι. Πρόσταξε λοιπὸν νὰ ἀσφαλισθῇ ὁ τάφος ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μή πως ἐλθόντες τὴν νύκτα οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσιν εἰς τὸν λαὸν, Ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ θέλει εἶσθαι ἡ ἐσχάτη πλάνη χειροτέρα τῆς πρώτης. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος, Ἔχετε φύλακας· ὑπάγετε, ἀσφαλίσετε καθὼς ἐξεύρετε. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγαν, καὶ ἔβαλαν εἰς ἀσφάλειαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μὲ τοὺς φύλακας.

Ἡ ἩΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Εἰς τὴν Πρωϊνὴν Ἀκολουθίαν, ἀντὶ τοῦ Ψαλμοῦ, "Δεῦτε, ἂς ἀγαλλιασθῶμεν εἰς τὸν Κύριον κ. τ. λ.," θέλουν ψάλλεσθαι ἢ ἀναγινώσκεσθαι τὰ Ἀντίφωνα ταῦτα.

ὉΟ ΧΡΙΣΤΟΣ τὸ Πάσχα ἡμῶν ἐθυσιάσθη ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἂς ἑορτάσωμεν λοιπὸν, ὄχι μὲ τὴν παλαιὰν ζύμην, μηδὲ μὲ ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἄζυμα εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. 1 Κορινθ. ε΄. 7, 8.

Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ *ἀνασταθεὶς ἐκ τῶν νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον· θάνατος αὐτὸν δὲν κυριεύει πλέον.*

Διότι καθὸ ἀπέθανεν, ἀπέθανε μίαν φορὰν διὰ τὴν ἁμαρτίαν· καθὸ ὅμως ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν.

Οὕτω *καὶ σεῖς στοχάζεσθε τὸν ἑαυτόν σας, ὅτι εἶσθε νεκροὶ μὲν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, ζῶντες δὲ εἰς τὸν* Θεὸν, *διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου *ἡμῶν.* Ῥωμ. ϛ΄. 9—11.

Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ *ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔγινεν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων.*

Διότι ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε διὰ τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τοῦ ἀνθρώπου ἔγινε καὶ ἡ ἀνάστασις ἐκ τῶν νεκρῶν.

Διότι καθὼς εἰς τὸν Ἀδὰμ *ἀποθνήσκουν ὅλοι, οὕτω καὶ εἰς τὸν* Χριστὸν *ὅλοι θέλουν ζωοποιηθῇ.* 1 Κορινθ. ιε΄. 20—22.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, *καὶ εἰς τὸν* Υἱὸν, *καὶ εἰς τὸ* Πνεῦμα *τὸ* Ἅγιον·

Καθὼς *ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων.* Ἀμήν.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *ὅστις διὰ τοῦ μονογενοῦς σου* Υἱοῦ τοῦ Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ *ἐνίκησες τὸν θάνατον, καὶ ἤνοιξες εἰς ἡμᾶς τὴν πύλην τῆς αἰωνίου ζωῆς,* Ἀξίωσε *ἡμᾶς, ταπεινῶς δεόμεθά σου, ὥστε, καθὼς διὰ τῆς προενεργούσης ἰδιαιτέρας σου χάριτος ἐμβάλλεις εἰς τὰς ψυχας ἡμῶν ἀγαθὰς ἐπιθυμίας, οὕτω διὰ τῆς ἀκαταπαύστου βοηθείας σου νὰ φέρωμεν αὐτὰς καὶ εἰς ἀγαθὴν ἐκπλήρωσιν· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ*

Κυρίου ἡμῶν, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς πάντοτε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Κολοσσ. γ΄. 1.

ἘΑΝ λοιπὸν συναναστάθητε μὲ τὸν Χριστὸν, ζητεῖτε τὰ ἄνω, ὅπου εἶναι ὁ Χριστὸς καθήμενος εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ. Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Διότι ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωή σας εἶναι κεκρυμμένη μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Θεόν. Ὅταν ὁ Χριστὸς, ἡ ζωή σας, φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς ὁμοῦ μὲ αὐτὸν θέλετε φανερωθῆ μὲ δόξαν. Νεκρώσετε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις εἶναι εἰδωλολατρεία. Διὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· εἰς τὰ ὁποῖα καὶ σεῖς ἐπεριπατήσετε ποτὲ, ὅτε ἐζούσετε εἰς αὐτά.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. κ΄. 1.

ΤΗΝ πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται τὸ πρωῒ εἰς τὸ μνημεῖον, ἐνῷ ἀκόμη ἦτον σκότος, καὶ βλέπει τὸν λίθον σηκωμένον ἀπὸ τὸ μνημεῖον. Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν τὸν ὁποῖον ἠγαποῦσεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Ἐσήκωσαν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνημεῖον, καὶ δὲν ἐξεύρομεν ποῦ ἔθεσαν αὐτόν. Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἔτρεχαν δὲ καὶ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέτρεξε ταχύτερα τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ σκύψας κάτω, βλέπει κείμενα τὰ σινδόνια· δὲν εἰσῆλθεν ὅμως. Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτὸν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ σινδόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὄχι ὁμοῦ μὲ τὰ σινδόνια κείμενον, ἀλλὰ

χωριστὰ τυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. Τότε λοιπὸν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὅστις ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ ἴδε, καὶ ἐπίστευσε. Διότι ἀκόμη δὲν ἐνοοῦσαν τὴν γραφὴν, ὅτι πρέπει νὰ ἀνασταθῇ ἐκ τῶν νεκρῶν. Ἀνεχώρησαν λοιπὸν πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν των οἱ μαθηταί.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνίκησες τὸν θάνατον, καὶ ἤνοιξες εἰς ἡμᾶς τὴν πύλην τῆς αἰωνίου ζωῆς, Ἀξίωσε ἡμᾶς, ταπεινῶς δεόμεθά σου, ὥστε, καθὼς διὰ τῆς προενεργούσης ἰδιαιτέρας σου χάριτος ἐμβάλλεις εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγαθὰς ἐπιθυμίας, οὕτω διὰ τῆς ἀκαταπαύστου βοηθείας σου νὰ φέρωμεν αὐτὰς καὶ εἰς ἀγαθὴν ἐκπλήρωσιν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς πάντοτε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. ι΄. 34.

ΤΟΤΕ ὁ Πέτρος ἤνοιξε τὸ στόμα του καὶ εἶπεν, Ἐπ᾽ ἀληθείας γνωρίζω, ὅτι δὲν εἶναι προσωπολήπτης ὁ Θεός· ἀλλ᾽ εἰς πᾶν ἔθνος, ὅστις φοβεῖται αὐτὸν, καὶ ἐργάζεται δικαιοσύνην, εἶναι δεκτὸς εἰς αὐτόν. Τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, (οὗτος εἶναι ὁ Κύριος πάντων·) τὸν λόγον τοῦτον σεῖς ἐξεύρετε, ὅστις ἐκηρύχθη καθ᾽ ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίσας ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, μετὰ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης· τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, πῶς ὁ Θεὸς ἔχρισεν αὐτὸν μὲ Πνεῦμα Ἅγιον καὶ μὲ δύναμιν, ὅστις περιῆλθεν εὐεργετῶν, καὶ θεραπεύων ὅλους τοὺς καταδυναστευομένους ἀπὸ τὸν διάβο-

λον· διότι ὁ Θεὸς ἦτον μὲ αὐτόν. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες ὅλων ὅσα ἔκαμε, καὶ εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· τὸν ὁποῖον ἐφόνευσαν κρεμάσαντες ἐπάνω εἰς ξύλον. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ ἔδειξεν αὐτὸν φανερά· ὄχι εἰς ὅλον τὸν λαὸν, ἀλλὰ εἰς μάρτυρας τοὺς προσδιωρισμένους ἀπὸ τὸν Θεὸν, εἰς ἡμᾶς, οἵτινες συνεφάγαμεν καὶ συνεπίαμεν μὲ αὐτὸν, ἀφοῦ ἀνεστάθη ἐκ τῶν νεκρῶν. Καὶ παρήγγειλεν εἰς ἡμᾶς νὰ κηρύξωμεν εἰς τὸν λαὸν, καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὡρισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν Κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Εἰς τοῦτον ὅλοι οἱ προφῆται μαρτυροῦν, ὅτι, διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, θέλει λάβει ἄφεσιν ἁμαρτιῶν πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ΄. 13.

ἸΔΟΥ, δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐπήγαιναν τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν εἰς κώμην ὀνομαζομένην Ἐμμαοὺς, ἀπέχουσαν ἑξῆντα στάδια ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ αὐτοὶ ὡμιλοῦσαν συναλλήλως περὶ ὅλων τῶν συμβάντων τούτων. Καὶ ἐνῷ ὡμιλοῦσαν καὶ ἐσυνδιαλέγοντο, πλησιάσας καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαινεν ὁμοῦ μὲ αὐτούς. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὅμως ἐκρατοῦντο, διὰ νὰ μὴ γνωρίσωσιν αὐτόν. Εἶπε δὲ εἰς αὐτοὺς, Ποῖοι εἶναι οἱ λόγοι οὗτοι, τοὺς ὁποίους συνομιλεῖτε μεταξύ σας περιπατοῦντες, καὶ εἶσθε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὀνομαζόμενος Κλεόπας, εἶπεν εἰς αὐτὸν, Σὺ μόνος, πάροικος ὢν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, δὲν ἔμαθες τὰ γενόμενα μέσα εἰς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας; Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ποῖα; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν εἰς αὐτὸν, Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· ὅστις ἐστάθη προφήτης, δυνατὸς καὶ μὲ ἔργον καὶ μὲ λόγον, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλου τοῦ λαοῦ· καὶ πῶς παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς καταδίκην

θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς ὅμως ἠλπίζαμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μέλλων νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραήλ· πλὴν μὲ ὅλα ταῦτα τρίτη ἡμέρα εἶναι αὕτη σήμερον, ἀφοῦ ἔγιναν ταῦτα. Καὶ ἀκόμη, γυναῖκες τινὲς ἀπὸ τὰς ἰδικάς μας ἐξεπλάγησαν, ὅτε ὑπῆγαν τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμά του, ἦλθαν λέγουσαι ὅτι ἴδαν καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἵτινες λέγουν ὅτι αὐτὸς ζῇ. Καὶ τινὲς ἀπὸ τοὺς ὄντας ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς ὑπῆγαν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εὑρῆκαν οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπαν· αὐτὸν ὅμως δὲν ἴδαν. Καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς αὐτούς, Ὦ ἀνόητοι, καὶ βραδεῖς κατὰ τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεύετε ὅλα ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται· δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν του; Καὶ ἀρχίσας ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς προφήτας, ἐξηγοῦσεν εἰς αὐτοὺς τὰ γεγραμμένα περὶ ἑαυτοῦ εἰς ὅλας τὰς γραφάς. Καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὴν κώμην ὅπου ἐπήγαιναν· καὶ αὐτὸς ἐπροσποιεῖτο ὅτι ὑπάγει μακρότερα. Καὶ τὸν ἐβίασαν, λέγοντες, Μεῖνε μὲ ἡμᾶς· διότι πλησιάζει τὸ ἑσπέρας, καὶ ἔκλινεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε διὰ νὰ μείνῃ μὲ αὐτούς. Καὶ ἀφοῦ ἐκάθησε μὲ αὐτοὺς, λαβὼν τὸν ἄρτον ηὐλόγησε, καὶ κόψας ἔδιδεν εἰς αὐτούς. Καὶ ἠνοίχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐγνώρισαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἔγινεν ἄφαντος ἀπὸ αὐτούς. Καὶ εἶπαν συναλλήλως, Δὲν ἐκαίετο μέσα εἰς ἡμᾶς ἡ καρδία μας, ὅτε μᾶς ἐλαλοῦσεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὅτε μᾶς ἤνοιγε τὰς γραφάς; Καὶ σηκωθέντες τὴν αὐτὴν ὥραν ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὑρῆκαν συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς ὄντας μὲ αὐτούς· οἵτινες ἔλεγαν, Ὅτι ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα. Καὶ αὐτοὶ διηγοῦντο τὰ γινόμενα εἰς τὸν δρόμον, καὶ τίνι τρόπῳ ἐγνωρίσθη εἰς αὐτοὺς, ἐνῷ ἔκοπτε τὸν ἄρτον.

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνίκησες τὸν θάνατον, καὶ ἤνοιξες εἰς ἡμᾶς τὴν πύλην τῆς αἰωνίου ζωῆς, Ἀξίωσε ἡμᾶς, ταπεινῶς δεόμεθά σου, ὥστε, καθὼς διὰ τῆς προενεργούσης ἰδιαιτέρας σου χάριτος ἐμβάλλεις εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγαθὰς ἐπιθυμίας, οὕτω διὰ τῆς ἀκαταπαύστου βοηθείας σου νὰ φέρωμεν αὐτὰς καὶ εἰς ἀγαθὴν ἐκπλήρωσιν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς πάντοτε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. ιγ΄. 26.

ἌΝΔΡΕΣ ἀδελφοὶ, υἱοὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ὅσοι μεταξύ σας φοβοῦνται τὸν Θεὸν, εἰς ἐσᾶς ἀπεστάλη ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης. Διότι οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, μὴ γνωρίσαντες τοῦτον, μηδὲ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς ἀναγινωσκομένας καθ' ἕκαστον σάββατον, ἐπλήρωσαν αὐτὰς, κατακρίναντες τοῦτον. Καὶ μ' ὅλον ὅτι δὲν εὑρῆκαν εἰς αὐτὸν καμμίαν αἰτίαν θανάτου, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλάτον νὰ θανατωθῇ. Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσαν ὅλα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, κατέβασαν αὐτὸν ἀπὸ τὸ ξύλον, καὶ ἔθεσαν εἰς μνημεῖον. Ὁ Θεὸς ὅμως ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν. Καὶ ἐφάνη διὰ πολλὰς ἡμέρας εἰς ἐκείνους οἵτινες ἀνέβησαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ· οἵτινες καὶ εἶναι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς εὐαγγελίζομεν εἰς ἐσᾶς τὴν γενομένην εἰς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκτέλεσεν εἰς ἡμᾶς τὰ τέκνα των, ἀναστήσας τὸν Ἰησοῦν· καθὼς εἶναι γεγραμμένον καὶ εἰς τὸν

δεύτερον Ψαλμὸν, Υἱός μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα. Καὶ ὅτι ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν, μὴ μέλλοντα πλέον νὰ ὑποστρέψῃ εἰς τὴν διαφθορὰν, λέγει οὕτω· Ὅτι θέλω σᾶς δώσει τὰ ὅσια τὰ ὁποῖα ὑπεσχέθην εἰς τὸν Δαβὶδ, τὰ πιστά. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ἄλλον Ψαλμὸν λέγει, Δὲν θέλεις ἀφήσει νὰ ἴδῃ ὁ Ὅσιός σου διαφθοράν. Διότι ὁ μὲν Δαβὶδ, ἀφοῦ ὑπηρέτησε τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἰδίαν του γενεὰν, ἐκοιμήθη, καὶ ἐπροστέθη εἰς τοὺς πατέρας του, καὶ ἴδε διαφθοράν· ἐκεῖνος ὅμως, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, δὲν ἴδε διαφθοράν. Ἂς ἦναι λοιπὸν γνωστὸν εἰς ἐσᾶς, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὅτι διὰ τούτου κηρύττεται εἰς ἐσᾶς ἄφεσις ἁμαρτιῶν· καὶ ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἠμπορέσετε διὰ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιωθῆτε, διὰ τούτου πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν δικαιόνεται. Βλέπετε λοιπὸν νὰ μὴν ἔλθῃ ἐπάνω σας ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ τῶν προφητῶν, Ἰδέτε, οἱ καταφρονηταὶ, καὶ θαυμάσετε, καὶ ἀφανισθῆτε· διότι ἐγὼ κάμνω ἔργον εἰς τὰς ἡμέρας σας, ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε πιστεύσει, ἐὰν κανεὶς τὸ διηγηθῇ εἰς ἐσᾶς.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ΄. 36.

ἘΝΩ δὲ αὐτοὶ ἐλαλοῦσαν ταῦτα, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη εἰς τὸ μέσον αὐτῶν· καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς. Ἐκεῖνοι δὲ τρομάξαντες, καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐνόμιζαν ὅτι βλέπουν πνεῦμα. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Διὰ τί εἶσθε τεταραγμένοι; καὶ διὰ τί ἀναβαίνουν εἰς τὰς καρδίας σας διαλογισμοί; Ἰδέτε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμαι· ψηλαφήσετέ με καὶ ἰδέτε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστᾶ δὲν ἔχει, καθὼς θεωρεῖτε ἐμὲ ἔχοντα. Καὶ εἰπὼν τοῦτο, ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐνῷ δὲ αὐτοὶ ἀπιστοῦσαν ἀκόμη ἀπὸ τὴν χαρὰν, καὶ ἐθαύμαζαν, εἶπεν εἰς αὐτοὺς,

Ἔχετε τίποτε βρώσιμον ἐδῶ; Καὶ ἐκεῖνοι ἔδωκαν εἰς αὐτὸν μέρος ὀπτοῦ ἰχθύος, καὶ ἀπὸ κηρήθραν μέλιτος. Καὶ λαβὼν ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτῶν. Εἶπε δὲ εἰς αὐτοὺς, Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους ἐλάλησα εἰς ἐσᾶς, ἐνῷ ἤμουν ἀκόμη μαζύ σας· ὅτι πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ὅλα τὰ γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ εἰς τοὺς προφήτας καὶ εἰς τοὺς ψαλμοὺς περὶ ἐμοῦ. Τότε ἤνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, διὰ νὰ καταλάβωσι τὰς γραφάς. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ὅτι οὕτω εἶναι γεγραμμένον, καὶ οὕτω ἔπρεπε νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἀνασταθῇ ἐκ τῶν νεκρῶν τὴν τρίτην ἡμέραν· καὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετάνοια καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, γινομένης ἀρχῆς ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ σεῖς εἶσθε μάρτυρες τούτων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *ἡμῶν Πάτερ, ὅστις ἔδωκες τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ νὰ ἀνασταθῇ διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν, Χάρισε εἰς ἡμᾶς νὰ ἀποῤῥίψωμεν οὕτω τὴν ζύμην τῆς κακίας καὶ πονηρίας, ὥστε πάντοτε νὰ σὲ λατρεύωμεν μὲ καθαρότητα ζωῆς καὶ ἀλήθειαν· διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. 1 Ἰωάνν. ε΄. 4.

ΠΑΝ *ὅ,τι εἶναι γεννημένον ἀπὸ τὸν Θεὸν, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἥτις ἐνίκησε τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις νικᾷ τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Οὗτος εἶναι ὅστις ἦλθε δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ὄχι διὰ τοῦ ὕδατος μόνον, ἀλλὰ διὰ τοῦ*

ὕδατος καὶ τοῦ αἵματος· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ· διότι τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια. Διότι τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες εἰς τὸν οὐρανὸν, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς εἶναι ἕν. Καὶ τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες εἰς τὴν γῆν, τὸ Πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἀναφέρονται εἰς ἕν. Ἐὰν δεχώμεθα τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλητέρα· διότι αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησε περὶ τοῦ Υἱοῦ του. Ὅστις πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν μέσα εἰς τὸν ἑαυτόν του· ὅστις δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεὸν, ἔκαμεν αὐτὸν ψεύστην, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἐμαρτύρησε περὶ τοῦ Υἱοῦ του. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία· ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ αὕτη εἶναι εἰς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ. Ὅστις ἔχει τὸν Υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν· ὅστις δὲν ἔχει τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν δὲν ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. κ΄. 19.

ΤΗΝ *αὐτὴν ἡμέραν λοιπὸν τὸ ἑσπέρας, ἥτις ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ἐνῷ αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι ὅπου οἱ μαθηταὶ εὑρίσκοντο συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς. Καὶ ἀφοῦ εἶπε τοῦτο, ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν του. Ἐχάρησαν λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπε δὲ πάλιν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς· καθὼς μὲ ἀπέστειλεν ὁ Πατὴρ, οὕτω καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσᾶς. Καὶ ἀφοῦ εἶπε τοῦτο, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἐάν τινων συγχωρήσετε τὰς ἁμαρτίας, εἶναι συγχωρημέναι εἰς αὐτούς· ἐάν τινων κρατεῖτε αὐτὰς, εἶναι κρατημέναι.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις ἔδωκες τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, νὰ ἦναι εἰς ἡμᾶς ἐνταυτῷ καὶ θυσία ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τύπος θεαρέστου ζωῆς, Δὸς εἰς ἡμᾶς τὴν χάριν σου νὰ δεχώμεθα πάντοτε μετὰ εὐχαριστίας ταύτην τὴν ἀνεκτίμητον αὐτοῦ εὐεργεσίαν, καὶ ἐνταυτῷ νὰ ἀγωνιζώμεθα καθ' ἑκάστην εἰς τὸ νὰ ἀκολουθῶμεν τὰ μακάρια ἴχνη τῆς ἁγιωτάτης αὐτοῦ ζωῆς· διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Πέτρ. β'. 19.

ΤΟΥΤΟ εἶναι χάρις, ἐάν τις ἀπὸ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρῃ λύπας πάσχων ἀδίκως. Διότι ποία δόξα εἶναι, ἐὰν ἁμαρτάνοντες καὶ ῥαπιζόμενοι ὑπομένετε; ἐὰν ὅμως ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομένετε, τοῦτο εἶναι χάρις κοντὰ εἰς τὸν Θεόν. Διότι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε· ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε διὰ σᾶς, ἀφίνων παράδειγμα εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἀκολουθήσετε τὰ ἴχνη του· ὅστις ἁμαρτίαν δὲν ἔπραξεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ· ὅστις λοιδορούμενος, δὲν ἀντελοιδοροῦσε, πάσχων δὲν ἀπειλοῦσεν, ἀλλὰ παρέδιδε τὸν ἑαυτόν του εἰς τὸν κρίνοντα δικαίως· ὅστις τὰς ἰδικάς μας ἁμαρτίας αὐτὸς ἐσήκωσεν εἰς τὸ σῶμά του ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον, διὰ νὰ ζήσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἀποθανόντες κατὰ τὰς ἁμαρτίας· μὲ τοῦ ὁποίου τὰς πληγὰς ἰατρεύθητε. Διότι ἦσθε ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλὰ τώρα ἐπεστράφητε εἰς τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σᾶς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ι'. 11.

Ὁ ἸΗΣΟΥΣ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ζωήν του βάλλει ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ἐκεῖνος ὅμως ὅστις

εἶναι μισθωτὸς, καὶ ὄχι ποιμὴν, τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικά του, βλέπει τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίνει τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, διότι εἶναι μισθωτὸς, καὶ δὲν τὸν μέλει περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γνωρίζω τὰ ἰδικά μου, καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικά μου. Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ Πατὴρ, οὕτω καὶ ἐγὼ γνωρίζω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ζωήν μου βάλλω ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν μάνδραν ταύτην· καὶ ἐκεῖνα πρέπει νὰ συνάξω· καὶ θέλουν ἀκούσει τὴν φωνήν μου· καὶ θέλει γίνει μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις φωτίζεις τοὺς πεπλανημένους μὲ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας σου, διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, Χάρισε εἰς πάντας τοὺς εἰσαχθέντας εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀποφεύγωσι πᾶν ὅ,τι εἶναι ἐναντίον εἰς τὴν ἐπαγγελίαν αὐτῶν, νὰ ἀκολουθῶσι δὲ πάντα ὅσα συμφωνοῦν μὲ αὐτήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Πέτρ. β΄· 11.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, σᾶς παρακαλῶ, ὡς ξένους καὶ παρεπιδήμους, νὰ ἀπέχετε ἀπὸ τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, αἵτινες στρατεύονται ἐναντίον τῆς ψυχῆς. Νὰ ἔχετε καλὴν τὴν διαγωγήν σας μεταξὺ εἰς τὰ ἔθνη· ὥστε (ἐνῷ σᾶς καταλαλοῦν ὡς κακοποιοὺς) ἀπὸ τὰ καλά σας ἔργα, ὅταν ἴδωσιν αὐτὰ, νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισκέψεως. Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς πᾶσαν ἀν-

θρωπίνην διάταξιν διὰ τὸν Κύριον· εἴτε εἰς βασιλέα, ὡς εἰς ὑπερέχοντα· εἴτε εἰς ἡγεμόνας, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένους εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, εἰς ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Διότι οὕτω εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πράττοντες τὸ ἀγαθὸν νὰ ἀποστομόνετε τὴν ἀγνωσίαν τῶν ἀνοήτων ἀνθρώπων· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ ὄχι μεταχειριζόμενοι τὴν ἐλευθερίαν σας ὡς ἐπικάλυμμα τῆς κακίας, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ. Ὅλους τιμᾶτε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιϛ'. 16.

Ὁ ἸΗΣΟΥΣ *εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του, Ὀλίγον ἀκόμη, καὶ δὲν μὲ βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ· διότι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Τότε εἶπαν συναλλήλως τινὲς ἀπὸ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον λέγει εἰς ἡμᾶς, Ὀλίγον, καὶ δὲν μὲ βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ· διότι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα; Ἔλεγαν λοιπὸν, Τοῦτο τί εἶναι τὸ ὁποῖον λέγει, τὸ ὀλίγον; δὲν ἐξεύρομεν τί λαλεῖ. Ἐκατάλαβε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελαν νὰ τὸν ἐρωτήσωσι· καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Περὶ τούτου ζητεῖτε μεταξύ σας, ὅτι εἶπα, Ὀλίγον, καὶ δὲν μὲ βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ; Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς θέλετε κλαύσει καὶ θρηνήσει, ὁ κόσμος ὅμως θέλει χαρῇ· σεῖς δὲ θέλετε λυπηθῇ, ἡ λύπη σας ὅμως θέλει μεταβληθῇ εἰς χαράν. Ἡ γυνὴ ὅταν γεννᾷ, ἔχει λύπην, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα της· ἀφοῦ ὅμως γεννήσῃ τὸ παιδίον, δὲν ἐνθυμεῖται πλέον τὴν λύπην, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ σεῖς λοιπὸν τώρα μὲν ἔχετε λύπην· πάλιν ὅμως θέλω σᾶς ἰδεῖ· καὶ θέλει χαρῇ ἡ καρδία σας, καὶ τὴν χαράν σας κανεὶς δὲν θέλει πάρει ἀπὸ σᾶς.*

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὁ μόνος δυνάμενος νὰ διορθόνῃς τὰς ἀτάκτους θελήσεις καὶ ἐπιθυμίας τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων, Χάρισε εἰς τὸν λαόν σου νὰ ἀγαπῶσι πᾶν ὅ,τι προστάζεις, καὶ νὰ ἐπιθυμῶσι πᾶν ὅ,τι ὑπόσχέσαι· ὥστε, μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων μεταβολῶν τοῦ κόσμου, αἱ καρδίαι ἡμῶν νὰ ἦναι ἐκεῖ ἀσφαλῶς προσηλωμέναι, ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἀληθὴς χαρὰ· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακώβ. α'. 17.

ΠΑΣΑ δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, εἶναι ἄνωθεν, καὶ καταβαίνει ἀπὸ τὸν Πατέρα τῶν φώτων· εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ἀλλοίωσις, ἢ σκιὰ μεταβολῆς. Ἐξ ἰδίας του θελήσεως ἐγέννησεν ἡμᾶς μὲ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, διὰ νὰ ἤμεθα ἡμεῖς ὡς ἀπαρχὴ τῶν κτισμάτων του. Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, ἂς ἦναι πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ, βραδὺς εἰς τὸ νὰ λαλῇ, βραδὺς εἰς ὀργήν· διότι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἀποῤῥίψαντες πᾶσαν ἀκαθαρσίαν καὶ περίσσευμα κακίας, δεχθῆτε μὲ πρᾳότητα τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον νὰ σώσῃ τὰς ψυχάς σας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ις'. 5.

Ὁ ἸΗΣΟΥΣ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του, Τώρα ὑπάγω πρὸς ἐκεῖνον ὅστις μὲ ἔπεμψε· καὶ κανεὶς ἀπὸ σᾶς δὲν μὲ ἐρωτᾷ, Ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ἐπειδὴ σᾶς ἐλάλησα ταῦτα, ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν καρδίαν σας. Ἐγὼ ὅμως τὴν ἀλήθειαν σᾶς λέγω· συμφέρει εἰς ἐσᾶς νὰ ὑπάγω ἐγώ· διότι ἐὰν δὲν ὑπάγω, ὁ Παράκλητος δὲν θέλει ἐλθεῖ πρὸς ἐσᾶς· ἐὰν ὅμως ὑπάγω, θέλω πέμψει αὐτὸν πρὸς ἐσᾶς. Καὶ ὅταν ἐκεῖνος ἔλθῃ, θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον

περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μὲν, διότι δὲν πιστεύουν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δὲ, διότι ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ πλέον δὲν μὲ βλέπετε· περὶ δὲ κρίσεως, διότι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκρίθη. Ἀκόμη ἔχω πολλὰ νὰ σᾶς εἴπω, πλὴν δὲν ἐμπορεῖτε τώρα νὰ τὰ βαστάξετε. Ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσει εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· διότι δὲν θέλει λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούσῃ θέλει λαλήσει· καὶ θέλει σᾶς ἀναγγείλει τὰ μέλλοντα. Ἐκεῖνος θέλει μὲ δοξάσει· διότι ἀπὸ τὸ ἰδικόν μου θέλει πάρει, καὶ ἀναγγείλει εἰς ἐσᾶς. Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἰδικά μου εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπα, ὅτι ἀπὸ τὸ ἰδικόν μου θέλει πάρει, καὶ ἀναγγείλει εἰς ἐσᾶς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγάζουν πάντα τὰ ἀγαθὰ, Χάρισε εἰς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς δούλους σου, ὥστε, διὰ τῆς θείας σου ἐμπνεύσεως, νὰ συλλογιζώμεθα ὅσα εἶναι ἀγαθὰ, καὶ διὰ τῆς φιλανθρώπου ὁδηγίας σου νὰ ἐκτελῶμεν αὐτά· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακώβ. α'. 22.

ΓΙΝΕΣΘΕ δὲ ποιηταὶ τοῦ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ, ἀπατῶντες τὸν ἑαυτόν σας. Διότι ἐάν τις ἦναι ἀκροατὴς τοῦ λόγου, καὶ ὄχι ποιητὴς, οὗτος ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον ὅστις θεωρεῖ τὸ φυσικόν του πρόσωπον εἰς κάτοπτρον. Διότι θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἀναχωρεῖ, καὶ εὐθὺς λησμονεῖ ὁποῖος ἦτον. Ὅστις ὅμως ἐνατενίσῃ εἰς τὸν τέλειον νόμον τῆς ἐλευθερίας, καὶ μένῃ εἰς αὐτὸν, οὗτος γενόμενος ὄχι ἀκροατὴς ἐπιλήσμων, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος θέλει εἶσθαι μακάριος εἰς

τὴν πρᾶξίν του. Ἐὰν κανεὶς μεταξύ σας φαίνεται ὅτι εἶναι θρῆσκος, καὶ δὲν χαλινόνῃ τὴν γλῶσσάν του, ἀλλὰ ἀπατᾷ τὴν καρδίαν του, τούτου ἡ θρησκεία εἶναι ματαία. Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς εἶναι αὕτη· Νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς ὀρφανοὺς καὶ τὰς χήρας εἰς τὴν θλίψιν αὐτῶν, καὶ νὰ φυλάττῃ τὸν ἑαυτόν του ἀμόλυντον ἀπὸ τὸν κόσμον.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιϛ'. 23.

ΒΕΒΑΙΑ *βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ἠθέλετε ζητήσει ἀπὸ τὸν Πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλει σᾶς δώσει αὐτά. Ἕως τώρα δὲν ἐζητήσετε τίποτε εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητεῖτε καὶ θέλετε λαμβάνει, διὰ νὰ ἦναι πλήρης ἡ χαρά σας. Ταῦτα μὲ παροιμίας ἐλάλησα εἰς ἐσᾶς· ἔρχεται ὅμως ὥρα, ὅτε δὲν θέλω πλέον σᾶς λαλήσει μὲ παροιμίας, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ θέλω σᾶς ἀναγγείλει περὶ τοῦ Πατρός. Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσει εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα διὰ σᾶς· διότι αὐτὸς ὁ Πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, ἐπειδὴ σεῖς ἠγαπήσετε ἐμὲ, καὶ ἐπιστεύσετε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐξῆλθα. Ἐξῆλθα ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ ἦλθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίνω τὸν κόσμον, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Λέγουν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ἰδοὺ, τώρα παῤῥησίᾳ λαλεῖς, καὶ καμμίαν παροιμίαν δὲν λέγεις. Τώρα καταλαμβάνομεν ὅτι ἐξεύρεις τὰ πάντα, καὶ δὲν ἔχεις χρείαν νὰ σὲ ἐρωτᾷ κανείς· ἐκ τούτου πιστεύομεν ὅτι ἐξῆλθες ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Τώρα πιστεύετε; Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, μάλιστα ἤδη ἦλθε, διὰ νὰ σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ νὰ ἀφήσετε ἐμὲ μόνον· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μόνος, διότι ὁ Πατὴρ εἶναι μὲ ἐμέ. Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἔχετε εἰς ἐμὲ εἰρήνην. Εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχει θλίψιν· θαρσεῖτε ὅμως· ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.*

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΕ εἰς ἡμᾶς, δεόμεθά σου, Παντοδύναμε Θεὲ, ὥστε, καθὼς πιστεύομεν ὅτι ὁ μονογενὴς Υἱός σου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, οὕτω καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν καρδίαν καὶ μὲ τὴν διάνοιαν νὰ ἀναβῶμεν ἐκεῖ, καὶ ἀδιαλείπτως νὰ εὑρισκώμεθα μὲ αὐτόν· ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀντι Ἐπιστολῆς. Πράξ. α΄. 1.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἔκαμα, ὦ Θεόφιλε, περὶ ὅλων ὅσα ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κάμνῃ καὶ νὰ διδάσκῃ, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνελήφθη, ἀφοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ἔδωκε προσταγὰς εἰς τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐκλέξει· εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παρέστησε τὸν ἑαυτόν του ζῶντα μετὰ τὸ πάθος του, μὲ πολλὰ τεκμήρια, βλεπόμενος ἀπὸ αὐτοὺς σαράντα ἡμέρας, καὶ λαλῶν τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναναστρεφόμενος μὲ αὐτοὺς τοὺς παρήγγειλε νὰ μὴ χωρισθῶσιν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα· ἀλλὰ νὰ περιμένωσι τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, τὴν ὁποίαν ἠκούσετε, εἶπεν, ἀπὸ ἐμέ. Διότι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισε μὲ ὕδωρ· σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῇ μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Αγιον, ὄχι μετὰ πολλὰς ἡμέρας. Ἐκεῖνοι λοιπὸν συνελθόντες ἠρωτοῦσαν αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, τάχα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἀποκατασταίνεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ εἰς αὐτοὺς, Δὲν εἶναι ἰδικόν σας νὰ γνωρίζετε τοὺς χρόνους ἢ τοὺς καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ ἔθεσεν εἰς τὴν ἰδίαν του ἐξουσίαν. Ἀλλὰ θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν ἔλθῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπάνω σας· καὶ θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμὲ μάρτυρες, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καὶ Σαμάρειαν, καὶ ἕως τὰ ἔσχατα τῆς γῆς. Καὶ

ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, βλεπόντων αὐτῶν, ἀνελήφθη· καὶ νεφέλη ἐσήκωσεν αὐτὸν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς των. Καὶ *ἐνῷ ἦσαν ἀτενίζοντες εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅτε αὐτὸς ἀνέβαινεν, ἰδοὺ, ἄνδρες δύο μὲ ἱμάτια λευκὰ ἐστάθησαν πλησίον αὐτῶν· οἵτινες καὶ εἶπαν,* Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, *τί στέκεσθε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν;* Οὗτος *ὁ* Ἰησοῦς, *ὅστις ἀνελήφθη ἀπὸ σᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν, θέλει ἔλθει οὕτω, καθὼς ἴδετε αὐτὸν ἀναβαίνοντα εἰς τὸν οὐρανόν.*

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. ιϛʹ. 14.

ὙΣΤΕΡΟΝ *ἐφάνη ὁ* Ἰησοῦς *εἰς τοὺς ἕνδεκα ἐνῷ ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν· καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς ἐκείνους οἵτινες ἴδαν αὐτὸν ἀναστημένον.* Καὶ *εἶπεν εἰς αὐτοὺς,* Ὑπάγετε *εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ κηρύξετε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν.* Ὅστις *πιστεύσῃ καὶ βαπτισθῇ, θέλει σωθῇ· ὅστις ὅμως ἀπιστήσῃ, θέλει κατακριθῇ.* Σημεῖα *δὲ εἰς τοὺς πιστεύοντας θέλουν ἀκολουθήσει ταῦτα·* Εἰς *τὸ ὄνομά μου θέλουν ἐκβάλει δαιμόνια· θέλουν λαλήσει νέας γλώσσας· ὄφεις θέλουν σηκώσει μὲ τὰς χεῖράς των· καὶ ἐὰν πίωσί τι θανάσιμον, δὲν θέλει βλάψει αὐτούς· ἐπάνω εἰς ἀῤῥώστους θέλουν βάλει τὰς χεῖράς των, καὶ θέλουν ἰατρευθῇ.* Ὁ Κύριος *λοιπὸν, ἀφοῦ ἐλάλησεν εἰς αὐτοὺς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθησεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ* Θεοῦ. Ἐκεῖνοι *δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ· καὶ ὁ* Κύριος *ἐσυνεργοῦσε, καὶ ἐβεβαίονε τὸν λόγον διὰ τῶν ἐπακολουθούντων θαυμάτων.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἈΝΑΛΗΨΙΝ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, *ὁ* Βασιλεὺς *τῆς δόξης, ὁ ὑψώσας τὸν μονογενῆ σου* Υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν *μὲ θρίαμβον μεγάλον εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν σου,* Δεόμεθά

σου, μὴν ἀφήσῃς ἡμᾶς ὀρφανούς· ἀλλὰ κατάπεμψε εἰς ἡμᾶς τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, διὰ νὰ μᾶς παρηγορήσῃ, καὶ νὰ μᾶς ὑψώσῃ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ὅπου ἐπροπορεύθη ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Πέτρ. δ΄. 7.

ΤΟ *τέλος δὲ ὅλων τῶν πραγμάτων ἐπλησίασε· σωφρονηθῆτε λοιπὸν, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς τὰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ ἔχετε ἔνθερμον τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην· διότι ἡ ἀγάπη θέλει σκεπάσει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Γίνεσθε φιλόξενοι πρὸς ἀλλήλους, χωρὶς γογγυσμούς. Ἕκαστος κατὰ τὸ χάρισμα τὸ ὁποῖον ἔλαβε, ἐνεργεῖτε αὐτὸ εἰς ὑπηρεσίαν ἀλλήλων, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τῆς πολυειδοῦς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἐάν τις λαλῇ, ἂς λαλῇ ὡς λόγια Θεοῦ· ἐάν τις ὑπηρετῇ, ἂς κάμνῃ τοῦτο ὡς ἀπὸ δύναμιν τὴν ὁποίαν χαρίζει ὁ Θεός· διὰ νὰ δοξάζεται εἰς ὅλα ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιε΄. 26, καὶ μέρος τοῦ ις΄.

ὍΤΑΝ *δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω πέμψει εἰς ἐσᾶς ἀπὸ τὸν Πατέρα, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα,) ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Ἀλλὰ καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε, διότι ἀπ' ἀρχῆς μαζύ μου εἴσθε. Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους θέλουν σᾶς κάμει· μάλιστα ἔρχεται ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν πᾶς ὅστις σᾶς θανατώσῃ, θέλει νομίσει ὅτι προσφέρει λατρείαν εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ταῦτα θέλουν κάμει εἰς ἐσᾶς, διότι δὲν ἐγνώρισαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Πλὴν σᾶς ἐλάλησα ταῦτα, διὰ νὰ ἐνθυμῆσθε αὐτὰ, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ τὰ εἶπα εἰς ἐσᾶς.*

Συναπτή.

ΘΕΕ, *ὅστις ἐδίδαξες, ὡς εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, τὰς καρδίας τοῦ πιστοῦ σου λαοῦ, καταπέμψας εἰς αὐτοὺς τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου σου* Πνεύματος, *Χάρισε εἰς ἡμᾶς, διὰ τοῦ αὐτοῦ* Πνεύματος, *νὰ φρονῶμεν ὀρθῶς περὶ πάντων, καὶ νὰ εὐφραινώμεθα πάντοτε εἰς τὴν ἁγίαν αὐτοῦ παρηγορίαν· διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Σωτῆρος *ἡμῶν, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ, ἐν ἑνότητι τοῦ αὐτοῦ* Πνεύματος, *εἷς* Θεὸς, *εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.* Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. β'. 1.

ΚΑΙ *ἀφοῦ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς* Πεντηκοστῆς, *ἦσαν ὅλοι ὁμοψύχως εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· καὶ ἐξαίφνης ἔγινεν ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ὁρμητικοῦ φυσήματος ἐρχομένου, καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν οἶκον ὅπου ἦσαν καθήμενοι.* Καὶ *ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς διαμοιραζόμεναι γλῶσσαι, ὡσὰν πυρὸς, καὶ ἐκάθησαν ἐπάνω εἰς ἕκαστον ἀπὸ αὐτούς.* Καὶ *ἐπλήσθησαν ὅλοι ἀπὸ* Πνεῦμα Ἅγιον· *καὶ ἤρχισαν νὰ λαλῶσι ξένας γλώσσας, καθὼς τὸ* Πνεῦμα *ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς νὰ λαλῶσι.* Ἦσαν *δὲ κατοικοῦντες εἰς τὴν* Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι, *ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὅσα εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανόν.* Καὶ *καθὼς ἔγινεν ἡ φωνὴ αὕτη, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεταράχθη· διότι ἤκουαν εἷς ἕκαστος, ὅτι αὐτοὶ ἐλαλοῦσαν τὴν ἰδικήν του γλῶσσαν.* Ἐκπλήττοντο *δὲ ὅλοι καὶ ἐθαύμαζαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους,* Ἰδοὺ, *ὅλοι οὗτοι οἱ λαλοῦντες δὲν εἶναι* Γαλιλαῖοι; Καὶ *πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδικήν μας γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθημεν;* Πάρθοι, *καὶ* Μῆδοι, *καὶ* Ἐλαμῖται, *καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν* Μεσοποταμίαν, *τὴν* Ἰουδαίαν *τε καὶ* Καππαδοκίαν, *τὸν* Πόντον *καὶ τὴν* Ἀσίαν, *τὴν* Φρυγίαν *τε καὶ τὴν* Παμφυλίαν, *τὴν*

Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύας τῆς κατὰ τὴν Κυρήνην, καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν αὐτοὺς λαλοῦντας εἰς τὰς ἰδικάς μας γλώσσας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιδ'. 15.

Ὁ ἸΗΣΟΥΣ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του, Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε, τὰς ἐντολάς μου φυλάξετε· καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα, καὶ θέλει δώσει εἰς ἐσᾶς ἄλλον Παράκλητον, διὰ νὰ μένῃ μαζύ σας εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος δὲν ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ, διότι δὲν βλέπει αὐτὸ, οὐδὲ γνωρίζει αὐτό· σεῖς ὅμως γνωρίζετε αὐτό· διότι μένει μὲ σᾶς, καὶ μέσα εἰς ἐσᾶς θέλει εἶσθαι. Δὲν θέλω σᾶς ἀφήσει ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς. Ἀκόμη ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος πλέον δὲν μὲ βλέπει· σεῖς ὅμως μὲ βλέπετε· διότι ἐγὼ ζῶ, καὶ σεῖς θέλετε ζήσει. Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν σεῖς θέλετε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς. Ὅστις ἔχει τὰς ἐντολάς μου, καὶ φυλάττει αὐτὰς, ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀγαπῶν με· καὶ ὅστις μὲ ἀγαπᾷ, θέλει ἀγαπηθῇ ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· καὶ ἐγὼ θέλω ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ θέλω φανερώσει τὸν ἑαυτόν μου εἰς αὐτόν. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰούδας (ὄχι ὁ Ἰσκαριώτης), Κύριε, διὰ τί μέλλεις νὰ φανερώσῃς τὸν ἑαυτόν σου εἰς ἡμᾶς, καὶ ὄχι εἰς τὸν κόσμον; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἐάν τις μὲ ἀγαπᾷ, τὸν λόγον μου θέλει φυλάξει· καὶ ὁ Πατήρ μου θέλει ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν θέλομεν ἐλθεῖ, καὶ μὲ αὐτὸν θέλομεν κατοικήσει. Ὅστις δὲν μὲ ἀγαπᾷ, τοὺς λόγους μου δὲν φυλάττει· καὶ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἀκούετε, δὲν εἶναι ἰδικός μου, ἀλλὰ τοῦ Πατρὸς ὅστις μὲ ἔπεμψε. Ταῦτα ἐλάλησα εἰς ἐσᾶς, ἐνῷ εἶμαι μαζύ σας. Ὁ Παράκλητος ὅμως, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον

θέλει πέμψει ὁ Πατὴρ εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξει ὅλα, καὶ θέλει σᾶς ὑπενθυμίσει ὅλα ὅσα εἶπα εἰς ἐσᾶς. Εἰρήνην ἀφίνω εἰς ἐσᾶς· τὴν εἰρήνην τὴν ἰδικήν μου δίδω εἰς ἐσᾶς· ὄχι καθὼς ὁ κόσμος δίδει, σᾶς δίδω ἐγώ. Ἂς μὴ ταράττεται ἡ καρδία σας, μηδὲ ἂς δειλιᾷ. Ἠκούσετε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶπα, Ὑπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς. Ἐὰν μὲ ἠγαπούσετε, ἠθέλετε χαρῇ ὅτι εἶπα, Ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα μου· διότι ὁ Πατήρ μου εἶναι μεγαλήτερός μου. Καὶ τώρα τὸ εἶπα εἰς ἐσᾶς πρὶν γίνῃ, διὰ νὰ πιστεύσετε ὅταν γίνῃ. Δὲν θέλω πλέον λαλήσει πολλὰ μαζύ σας· διότι ἔρχεται ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου, καὶ δὲν ἔχει τίποτε εἰς ἐμέ. Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς μὲ ἐπρόσταξεν ὁ Πατὴρ, οὕτω κάμνω.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὅστις ἐδίδαξες, ὡς εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, τὰς καρδίας τοῦ πιστοῦ σου λαοῦ, καταπέμψας εἰς αὐτοὺς τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, Χάρισε εἰς ἡμᾶς, διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος, νὰ φρονῶμεν ὀρθῶς περὶ πάντων, καὶ νὰ εὐφραινώμεθα πάντοτε εἰς τὴν ἁγίαν αὐτοῦ παρηγορίαν· διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ, ἐν ἑνότητι τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. ί. 34.

ΤΟΤΕ ὁ Πέτρος ἤνοιξε τὸ στόμα του, καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας γνωρίζω, ὅτι δὲν εἶναι προσωπολήπτης ὁ Θεός· ἀλλ' εἰς πᾶν ἔθνος, ὅστις φοβεῖται αὐτὸν, καὶ ἐργάζεται δικαιοσύνην, εἶναι δεκτὸς εἰς αὐτόν. Τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς

στειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, (οὗτος εἶναι ὁ Κύριος πάντων·) τὸν λόγον τοῦτον σεῖς ἐξεύρετε, ὅστις ἐκηρύχθη καθ' ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίσας ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, μετὰ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης. Τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, πῶς ὁ Θεὸς ἔχρισεν αὐτὸν μὲ Πνεῦμα Ἅγιον καὶ μὲ δύναμιν· ὅστις περιῆλθεν εὐεργετῶν, καὶ θεραπεύων ὅλους τοὺς καταδυναστευομένους ἀπὸ τὸν διάβολον· διότι ὁ Θεὸς ἦτον μὲ αὐτόν. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες ὅλων ὅσα ἔκαμε, καὶ εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· τὸν ὁποῖον ἐφόνευσαν κρεμάσαντες ἐπάνω εἰς ξύλον. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ ἔδειξεν αὐτὸν φανερά· ὄχι εἰς ὅλον τὸν λαὸν, ἀλλὰ εἰς μάρτυρας τοὺς προσδιωρισμένους ἀπὸ τὸν Θεὸν, εἰς ἡμᾶς, οἵτινες συνεφάγαμεν καὶ συνεπίαμεν μὲ αὐτὸν, ἀφοῦ ἀνεστάθη ἐκ τῶν νεκρῶν. Καὶ παρήγγειλεν εἰς ἡμᾶς νὰ κηρύξωμεν εἰς τὸν λαὸν, καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὡρισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν Κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Εἰς τοῦτον ὅλοι οἱ προφῆται μαρτυροῦν, ὅτι, διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, θέλει λάβει ἄφεσιν ἁμαρτιῶν πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν. Ἐνῷ ἀκόμη ἐλαλοῦσεν ὁ Πέτρος τοὺς λόγους τούτους, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ ἐκ τῶν Ἰουδαίων πιστοὶ, ὅσοι ἦλθαν μὲ τὸν Πέτρον, διότι καὶ ἐπάνω εἰς τὰ ἔθνη ἐξεχύθη ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ἐπειδὴ ἤκουαν αὐτοὺς λαλοῦντας ξένας γλώσσας, καὶ μεγαλύνοντας τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, Μή πως ἐμπορεῖ τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ὕδωρ, ὥστε νὰ μὴ βαπτίζωνται οὗτοι, οἵτινες ἔλαβαν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθὼς καὶ ἡμεῖς; Καὶ ἐπρόσταξεν αὐτοὺς νὰ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τότε παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ μείνῃ ἡμέρας τινάς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. γ΄. 16.

ΤΟΣΟΝ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴν ἀπολεσθῇ πᾶς ὅστις πιστεύει εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Διότι δὲν ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν του εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὅστις πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν κρίνεται· ὅστις ὅμως δὲν πιστεύει, εἶναι ἤδη κατακεκριμένος, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ κατάκρισις· ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν τὸ σκότος μᾶλλον παρὰ τὸ φῶς, διότι ἦσαν πονηρὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Διότι πᾶς ὅστις πράττει φαῦλα, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴν ἐλεγχθῶσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὅστις ὅμως πράττει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅτι ἐπράχθησαν κατὰ Θεόν.

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὅστις ἐδίδαξες ὡς εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον τὰς καρδίας τοῦ πιστοῦ σου λαοῦ, καταπέμψας εἰς αὐτοὺς τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, Χάρισε εἰς ἡμᾶς, διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος, νὰ φρονῶμεν ὀρθῶς περὶ πάντων, καὶ νὰ εὐφραινώμεθα πάντοτε εἰς τὴν ἁγίαν αὐτοῦ παρηγορίαν· διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. η΄. 14.

ἈΚΟΥΣΑΝΤΕΣ δὲ οἱ Ἀπόστολοι, οἱ ὄντες εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἡ Σαμάρεια ἐδέχθη τὸν λόγον

τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· οἵτινες κατέβησαν καὶ προσευχήθησαν ὑπὲρ αὐτῶν, διὰ νὰ λάβωσι Πνεῦμα Ἅγιον (διότι ἀκόμη δὲν εἶχεν ἐπιπέσει εἰς κανένα ἀπὸ αὐτοὺς, ἀλλὰ μόνον ἦσαν βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ). Τότε ἐπέθεταν τὰς χεῖρας ἐπάνω εἰς αὐτούς· καὶ ἐλάμβαναν Πνεῦμα Ἅγιον.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ί. 1.

ΒΕΒΑΙΑ βέβαια σᾶς λέγω, Ὅστις δὲν εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ λῃστής. Ὅστις ὅμως εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας, εἶναι ποιμὴν τῶν προβάτων. Εἰς τοῦτον ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· καὶ κράζει κατ' ὄνομα τὰ ἰδικά του πρόβατα, καὶ ἐκβάλλει αὐτά. Καὶ ὅταν ἐκβάλῃ τὰ ἰδικά του πρόβατα, ὑπάγει ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ τὰ πρόβατα τὸν ἀκολουθοῦν, διότι γνωρίζουν τὴν φωνήν του. Ξένον ὅμως δὲν θέλουν ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θέλουν φύγει ἀπὸ αὐτὸν, διότι δὲν γνωρίζουν τὴν φωνὴν τῶν ξένων. Ταύτην τὴν παραβολὴν εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐκατάλαβαν ποῖα ἦσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλαλοῦσεν εἰς αὐτούς. Εἶπε λοιπὸν πάλιν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Ὅλοι ὅσοι ἦλθαν πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἶναι καὶ λῃσταί· ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν αὐτοὺς τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, θέλει σωθῇ, καὶ θέλει εἰσέλθει καὶ ἐξέλθει, καὶ θέλει εὑρεῖ βοσκήν. Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται εἰμὴ διὰ νὰ κλέψῃ, καὶ νὰ θύσῃ, καὶ νὰ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχωσι ζωὴν, καὶ νὰ ἔχωσιν αὐτὴν μὲ περισσείαν.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὅστις ἐχάρισες εἰς ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, διὰ τῆς ὁμολογίας τῆς ἀληθοῦς πίστεως νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν δόξαν τῆς ἀϊδίου Τριάδος, εἰς δὲ τὴν δύναμιν τῆς Θείας Μεγαλειότητος νὰ λατρεύωμεν τὴν Ἑνότητα, Δεόμεθά σου νὰ φυλάττῃς ἡμᾶς σταθεροὺς εἰς τὴν πίστιν ταύτην, καὶ νὰ ὑπερασπίζεσαι ἡμᾶς πάντοτε ἀπὸ πάσας ἐναντίας προσβολάς· ὅστις ζῇς καὶ βασιλεύεις, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Ἀποκαλ. δ΄. 1.]

ΜΕΤΑ ταῦτα ἴδα, καὶ ἰδοὺ θύρα ἀνεῳγμένη εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἦτον ὡς φωνὴ σάλπιγγος λαλούσης μὲ ἐμέ· καὶ ἔλεγεν, Ἀναῖβα ἐδῶ, καὶ θέλω σὲ δείξει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ γίνωσι μετὰ ταῦτα. Καὶ εὐθὺς ἦλθα εἰς ἔκστασιν διὰ Πνεύματος· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον ἦτόν τις καθήμενος· καὶ ὁ καθήμενος ἦτον ὅμοιος κατὰ τὴν θέαν μὲ λίθον ἴασπιν καὶ σάρδινον· καὶ ἦτον ἶρις πέριξ τοῦ θρόνου, ὁμοία κατὰ τὴν θέαν μὲ σμάραγδον. Καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου ἦσαν θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες· καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς θρόνους ἴδα καθημένους εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ἐνδεδυμένους ἱμάτια λευκά· καὶ εἶχαν ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλάς των στεφάνους χρυσοῦς. Καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον ἐξήρχοντο ἀστραπαὶ, καὶ βρονταὶ, καὶ φωναί· καὶ ἦσαν ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, αἵτινες εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου ἦτον θάλασσα ὑελίνη, ὁμοία μὲ κρύσταλλον· καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα, γέμοντα ἀπὸ ὀφθαλμοὺς

ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν. Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ἦτον ὅμοιον μὲ λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μὲ μοσχάριον, καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπον ὡσὰν ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ἦτον ὅμοιον μὲ ἀετὸν πετώμενον. Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα εἶχαν καθ' ἕν χωριστὰ ἀνὰ ἓξ πτέρυγας κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν ἦσαν γέμοντα ἀπὸ ὀφθαλμούς. Καὶ δὲν παύουν ἡμέραν καὶ νύκτα νὰ λέγωσιν, Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὅστις ἦτον, καὶ εἶναι, καὶ θέλει εἶσθαι. Καὶ ἀφοῦ δώσωσι τὰ ζῶα δόξαν, καὶ τιμὴν, καὶ εὐχαριστίαν εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου, εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουν πέσει ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον, καὶ θέλουν προσκυνήσει τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ θέλουν βάλει τοὺς στεφάνους των ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες, Ἄξιος εἶσαι, Κύριε, νὰ λάβῃς τὴν δόξαν, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δύναμιν· διότι σὺ ἔκτισες τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἶναι καὶ ἐκτίσθησαν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. γ'. 1.

ἯΤΟΝ ἄνθρωπός τις ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὀνομαζόμενος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν διὰ νυκτὸς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ῥαββὶ, ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες διδάσκαλος· διότι κανεὶς δὲν δύναται νὰ κάμνῃ τὰ σημεῖα ταῦτα τὰ ὁποῖα σὺ κάμνεις, ἐὰν δὲν ἦναι ὁ Θεὸς μὲ αὐτόν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ἐάν τις δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἴδῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς ἐμπορεῖ ἄνθρωπος νὰ γεννηθῇ γέρων ὤν; μή πως ἐμπορεῖ δευτέραν φορὰν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του καὶ νὰ γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ἐὰν

τις δὲν γεννηθῇ ἀπὸ ὕδωρ καὶ Πνεῦμα, δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεννημένον ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σάρξ· καὶ τὸ γεννημένον ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα. Μὴ θαυμάσῃς ὅτι σὲ εἶπα, Πρέπει νὰ γεννηθῆτε ἄνωθεν. Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ, καὶ ἀκούεις τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτω εἶναι καὶ πᾶς ὅστις ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα. Ἀπεκρίθη ὁ Νικόδημος καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Πῶς ἐμποροῦν νὰ γίνωσι ταῦτα; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Σὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν ἐξεύρεις ταῦτα; Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξεύρομεν λαλοῦμεν, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν δὲν λαμβάνετε. Ἐὰν τὰ ἐπίγεια εἶπα εἰς ἐσᾶς καὶ δὲν πιστεύετε, πῶς ἐὰν σᾶς εἴπω τὰ ἐπουράνια θέλετε πιστεύσει; Καὶ κανεὶς δὲν ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅστις εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν εἰς τὴν ἔρημον, οὕτω πρέπει νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· διὰ νὰ μὴν ἀπολεσθῇ πᾶς ὅστις πιστεύει εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ἡ δύναμις ὅλων τῶν ἐλπιζόντων εἰς σὲ, Πρόσδεξαι εὐμενῶς τὰς δεήσεις ἡμῶν· καὶ ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀσθενείας τῆς θνητῆς ἡμῶν φύσεως δὲν δυνάμεθα, χωρὶς σοῦ, τίποτε καλὸν νὰ κάμωμεν, δὸς εἰς ἡμᾶς τὴν βοήθειαν τῆς χάριτός σου, ὥστε, φυλάττοντες τὰ προστάγματά σου, νὰ ἀρέσκωμεν εἰς σὲ, καὶ εἰς τὰ διανοήματα καὶ εἰς τὰς πράξεις ἡμῶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Ἰωάνν. δ΄. 7.

Ἀγαπητοί, ἂς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ, ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι γεννημένος, καὶ γνωρίζει τὸν Θεόν. Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ, δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεόν· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη, ὄχι ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεὸν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱόν του διὰ νὰ ἦναι ἐξιλέωσις περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοὶ, ἐὰν οὕτω ἠγάπησεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Κανεὶς δὲν ἴδε πώποτε τὸν Θεόν· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀγαπὴ αὐτοῦ εἶναι τελεία εἰς ἡμᾶς. Μὲ τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι μένομεν εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς· διότι ἀπὸ τὸ Πνεῦμά του ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἡμεῖς ἴδαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέστειλε τὸν Υἱόν του Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅστις ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἔχει εἰς ἡμᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη· καὶ ὅστις μένει εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸν Θεὸν μένει, καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν. Εἰς τοῦτο εἶναι τετελειωμένη ἡ ἀγάπη πρὸς ἡμᾶς, διὰ νὰ ἔχωμεν παῤῥησίαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως· διότι καθὼς ἐκεῖνος εἶναι, οὕτω καὶ ἡμεῖς εἴμεθα εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Φόβος δὲν εἶναι εἰς τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη διώκει ἔξω τὸν φόβον· διότι ὁ φόβος ἔχει κόλασιν· καὶ ὁ φοβούμενος δὲν εἶναι τέλειος εἰς τὴν ἀγάπην. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, διότι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. Ἐάν τις εἴπῃ, Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ μισῇ τὸν ἀδελφόν του, ψεύστης εἶναι· διότι ὅστις

δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του τὸν ὁποῖον ἴδε, τὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον δὲν ἴδε πῶς ἐμπορεῖ νὰ ἀγαπᾷ; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπὸ αὐτὸν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν του ὅστις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιϛʹ. 19.

ΗΤΟΝ δὲ ἄνθρωπός τις πλούσιος, καὶ ἐνδύετο πορφύραν καὶ λεπτὰ λινᾶ, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν μεγαλοπρεπῶς. Ἦτον καὶ πτωχός τις, ὀνομαζόμενος Λάζαρος, ὅστις ἐκοίτετο καταπληγωμένος ἔμπροσθεν τῆς πύλης του· καὶ ἐπεθυμοῦσε νὰ χορτασθῇ ἀπὸ τὰ ψιχία τὰ ὁποῖα ἔπιπταν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ πλουσίου· καὶ οἱ σκύλοι ἀκόμη ἐρχόμενοι ἔγλειφαν τὰς πληγάς του. Ἠκολούθησε δὲ νὰ ἀποθάνῃ ὁ πτωχός· καὶ ἐφέρθη ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη· καὶ μέσα εἰς τὸν ᾅδην, σηκώσας τοὺς ὀφθαλμούς του ἐνῷ ἐβασανίζετο, βλέπει τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ τὸν Λάζαρον μέσα εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνάξας εἶπε, Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησέ με· καὶ πέμψε τὸν Λάζαρον, διὰ νὰ βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου του εἰς ὕδωρ, καὶ νὰ καταδροσίσῃ τὴν γλῶσσάν μου· διότι βασανίζομαι μέσα εἰς τὴν φλόγα ταύτην. Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραὰμ, Τέκνον, ἐνθυμήσου ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου εἰς τὴν ζωήν σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· τώρα ὅμως οὗτος μὲν ἀναπαύεται, σὺ δὲ βασανίζεσαι. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὅλα ταῦτα, μεταξὺ ἡμῶν καὶ σᾶς μέγα χάσμα εἶναι στηριγμένον· ὥστε οἱ θέλοντες νὰ διαβῶσιν ἀπὸ ἐδῶ πρὸς ἐσᾶς, νὰ μὴν ἐμπορῶσι, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν νὰ διαφερῶσι πρὸς ἡμᾶς. Εἶπε δὲ, Παρακαλῶ σε λοιπὸν, πάτερ, νὰ πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, (διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς·) διὰ νὰ μαρτυρήσῃ πρὸς αὐτοὺς, ὥστε νὰ μὴν ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἀβραὰμ,

Ἔχουν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας· ἂς ἀκούσωσιν αὐτούς. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ὄχι, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ὑπάγῃ ἀπὸ τοὺς νεκρούς πρὸς αὐτοὺς, θέλουν μετανοήσει. Εἶπε δὲ εἰς αὐτὸν, Ἐὰν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούωσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἀνασταθῇ ἐκ νεκρῶν, δὲν θέλουν πεισθῇ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, *ὅστις ποτὲ δὲν λείπεις ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποστηρίζῃς καὶ νὰ ὁδηγῇς ὅσους ἀνατρέφεις εἰς τὸν σταθερὸν φόβον καὶ τὴν ἀγάπην σου, Φύλαττε ἡμᾶς, δεόμεθά σου, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἀγαθῆς προνοίας σου, καὶ ἔμπνεε εἰς ἡμᾶς πάντοτε τὸν φόβον καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἁγίου σου Ὀνόματος· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. 1 Ἰωάνν. γ΄. 13.

ΜΗ *θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισῇ. Ἡμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι ἐπεράσαμεν ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν, μένει εἰς τὸν θάνατον. Πᾶς ὅστις μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι ἀνθρωποκτόνος· καὶ ἐξεύρετε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν εἰς αὐτόν. Εἰς τοῦτο γνωρίζομεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ἔβαλε τὴν ζωήν του διὰ ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν διὰ τοὺς ἀδελφοὺς νὰ βάλλωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν. Ὅστις ὅμως ἔχει τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου, καὶ, θεωρῶν τὸν ἀδελφόν του ὅτι ἔχει χρείαν, κλείσῃ τὰ σπλάγχνα του ἀπὸ αὐτὸν, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν; Τεκνία μου, ἂς μὴν ἀγαπῶμεν μὲ λόγον, μηδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ ἔργον καὶ ἀλήθειαν. Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ θέλομεν θαῤῥύνει τὰς καρδίας ἡμῶν ἔμπρο-*

σθεν αὐτοῦ. Διότι ἐὰν μᾶς κατακρίνῃ ἡ καρδία, ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλήτερος ἀπὸ τὴν καρδίαν μας, καὶ γνωρίζει τὰ πάντα. Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία μας δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παῤῥησίαν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὅ,τι καὶ ἂν ζητῶμεν, λαμβάνομεν ἀπὸ αὐτὸν, διότι φυλάττομεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ πράττομεν ὅσα εἶναι ἀρεστὰ ἐνώπιόν του. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, τὸ νὰ πιστεύωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς ἡμᾶς. Καὶ ὅστις φυλάττει τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς ἐκεῖνον· καὶ ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι μένει εἰς ἡμᾶς, ἐκ τοῦ Πνεύματος τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιδ΄. 16.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ τις ἔκαμε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἀπέστειλε τὸν δοῦλόν του, νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς κεκλημένους, Ἔλθετε, διότι ὅλα εἶναι ἤδη ἕτοιμα. Καὶ ἤρχισαν ὅλοι μὲ μίαν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Ὁ πρῶτος εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐξέλθω καὶ νὰ ἴδω αὐτόν· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἄλλος εἶπεν, Ἠγόρασα πέντε ζεύγη βοῶν, καὶ ὑπάγω νὰ τὰ δοκιμάσω· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἄλλος εἶπε, Γυναῖκα ἐνυμφεύθην· καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐμπορῶ νὰ ἔλθω. Καὶ ἐλθὼν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλεν εἰς τὸν κύριόν του ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν εἰς τὸν δοῦλόν του, Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τοὺς δρόμους τῆς πόλεως, καὶ φέρε μέσα ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ βεβλαμμένους, καὶ χωλοὺς, καὶ τυφλούς. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος, Κύριε, ἔγινε καθὼς ἐπρόσταξες, καὶ εἶναι ἀκόμη τόπος. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος εἰς τὸν δοῦλον, Ἔξελθε εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασε νὰ εἰσέλθωσι, διὰ νὰ γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι κανεὶς

ἀπὸ ἐκείνους τοὺς κεκλημένους δὲν θέλει γευθῇ τὸ δεῖπνόν μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, δεόμεθά σου, ἐπάκουσέ μας εὐμενῶς· καὶ χάρισε εἰς ἡμᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνέπνευσες ἔνθερμον ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ σὲ ἱκετεύωμεν, νὰ ἀπολαμβάνωμεν, διὰ τῆς κραταιᾶς σου δυνάμεως, τὴν ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειάν σου εἰς πάντα κίνδυνον καὶ θλίψιν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Πέτρ. έ. 5.

ὍΛΟΙ ὑποτάσσεσθε ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἐνδυθῆτε τὴν ταπεινοφροσύνην· διότι ὁ Θεὸς ἀντιτάττεται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν. Ταπεινωθῆτε λοιπὸν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ σᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ. Καὶ ὅλην σας τὴν μέριμναν ῥίψετε ἐπάνω εἰς αὐτόν· διότι αὐτὸς φροντίζει διὰ σᾶς. Ἐγκρατευθῆτε, ἀγρυπνήσετε· διότι ὁ ἀντίδικός σας διάβολος, ὡς λέων βρυχόμενος, περιπατεῖ ζητῶν ποῖον νὰ καταπίῃ. Εἰς τὸν ὁποῖον ἀντισταθῆτε στερεοὶ εἰς τὴν πίστιν, ἐξεύροντες ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα γίνονται εἰς τοὺς ἀδελφούς σας τοὺς εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὁ Θεὸς πάσης χάριτος, ὅστις μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰώνιόν του δόξαν διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἀφοῦ ἐπάθετε ὀλίγον, αὐτὸς νὰ σᾶς τελειοποιήσῃ, νὰ στηρίξῃ, νὰ ἐνισχύσῃ, νὰ θεμελιώσῃ. Εἰς αὐτὸν ἂς ἦναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιέ. 1.

ΤΟΤΕ ἐπλησίαζαν εἰς αὐτὸν ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, διὰ νὰ τὸν ἀκούωσι. Καὶ ἐγόγ-

γυζαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, λέγοντες, Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς δέχεται, καὶ συντρώγει μὲ αὐτούς. Εἶπε δὲ εἰς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων, Ποῖος ἄνθρωπος ἀπὸ σᾶς, ἐὰν ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ χάσῃ ἓν ἀπὸ αὐτὰ, δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενήκοντα ἐννέα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ὑπάγει ζητῶν τὸ ἀπολωλὸς, ἕως νὰ εὕρῃ αὐτό; Καὶ ἀφοῦ εὕρῃ αὐτὸ, βάλλει αὐτὸ ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους του, χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων εἰς αὐτοὺς, Συγχαρῆτέ με, ὅτι εὑρῆκα τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. Σᾶς λέγω, ὅτι οὕτω θέλει εἶσθαι χαρὰ εἰς τὸν οὐρανὸν, διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα, μᾶλλον παρὰ διὰ ἐννενήκοντα ἐννέα δικαίους, οἵτινες δὲν ἔχουν χρείαν μετανοίας. Ἢ ποία γυνὴ ἔχουσα δέκα δραχμὰς, ἐὰν χάσῃ μίαν δραχμὴν, δὲν ἀνάπτει λύχνον, καὶ σαρόνει τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου νὰ εὕρῃ αὐτήν; Καὶ ἀφοῦ εὕρῃ αὐτὴν, συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ τὰς γειτονίσσας, λέγουσα, Συγχαρῆτέ με, διότι εὑρῆκα τὴν δραχμὴν τὴν ὁποίαν ἔχασα. Οὕτω σᾶς λέγω, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ, διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὁ προστάτης πάντων τῶν ἐλπιζόντων εἰς σὲ, χωρὶς τοῦ ὁποίου κανὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι ἰσχυρὸν, κανὲν ἅγιον, Αὔξησε καὶ πλήθυνε εἰς ἡμᾶς τὸ ἔλεός σου· ὥστε, ἔχοντες σὲ κυβερνήτην καὶ ὁδηγόν μας, νὰ περάσωμεν οὕτω τὰ πρόσκαιρα τοῦ κόσμου τούτου, ὥστε νὰ μὴ στερηθῶμεν τελευταῖον ἀπὸ τὰ μέλλοντα αἰώνια. Χάρισέ μας τοῦτο, Οὐράνιε Πάτερ, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. η'. 18.

ΛΟΓΑΡΙΑΖΩ ὅτι τὰ παθήματα τοῦ παρόντος καιροῦ δὲν εἶναι ἄξια, ὡς πρὸς τὴν δόξαν ἥτις μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἡμᾶς. Διότι ἡ ἔνθερμος προσδοκία τῆς κτίσεως προσμένει τὴν φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ. Διότι ἡ κτίσις ὑπετάχθη εἰς τὴν ματαιότητα, ὄχι ἑκουσίως, ἀλλὰ δι' ἐκεῖνον ὅστις ὑπέταξεν αὐτήν μὲ ἐλπίδα· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς φθορᾶς, ἐλθοῦσα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Διότι ἐξεύρομεν ὅτι ὅλη ἡ κτίσις στενάζει ὁμοῦ, καὶ συμπονεῖ, ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ὄχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς οἵτινες ἔχομεν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡμεῖς στενάζομεν εἰς τὸν ἑαυτόν μας, προσμένοντες τὴν υἱοθεσίαν, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ς'. 36.

ΓΙΝΕΣΘΕ λοιπὸν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατήρ σας εἶναι οἰκτίρμων. Μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῇ· μὴ καταδικάζετε, καὶ δὲν θέλετε καταδικασθῇ· συγχωρῆτε, καὶ θέλετε συγχωρηθῇ· δίδετε, καὶ θέλει σᾶς δοθῇ· μέτρον καλὸν, πατημένον, καὶ συγκινημένον, καὶ ὑπερχυνόμενον θέλουν δώσει εἰς τὸν κόλπον σας. Διότι μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον μὲ τὸ ὁποῖον μετρεῖτε, θέλει σᾶς ἀντιμετρηθῇ. Καὶ εἶπε παραβολὴν εἰς αὐτούς· Μή πως ἐμπορεῖ τυφλὸς νὰ ὁδηγήσῃ τυφλόν; δὲν θέλουν πέσει καὶ οἱ δύο εἰς τὸν λάκκον; Δὲν ὑπάρχει μαθητὴς ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου του· πᾶς δὲ τέλειος θέλει εἶσθαι καθὼς ὁ διδάσκαλός του. Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλάριον τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν ἥτις εἶναι εἰς τὸν ἰδικόν σου ὀφθαλμὸν δὲν παρατηρεῖς; Ἢ πῶς ἐμπορεῖς νὰ εἴπῃς

εἰς τὸν ἀδελφόν σου, Ἀδελφὲ, ἄφησε νὰ ἐκβάλω τὸ ξυλάριον τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἐνῷ σὺ δὲν βλέπεις τὴν δοκὸν ἥτις εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμόν σου; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἀπὸ τὸν ὀφθαλμόν σου· καὶ τότε θέλεις ἰδεῖ καθαρὰ, διὰ νὰ ἐκβάλῃς τὸ ξυλάριον τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ῾ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΕ εἰς ἡμᾶς, δεόμεθά σου, Κύριε, νὰ ἦναι τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου οὕτω εἰρηνικῶς διατεθημένα διὰ τῆς κυβερνήσεώς σου, ὥστε ἡ Ἐκκλησία σου εὐφραινομένη νὰ σὲ λατρεύῃ μὲ πᾶσαν εὐσεβῆ ἡσυχίαν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Πέτρ. γ΄. 8.

ἊΣ ἦσθε ὅλοι ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, περιποιητικοί· ὄχι ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, εὐλογοῦντες· διότι ἐξεύρετε ὅτι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε, διὰ νὰ κληρονομήσετε εὐλογίαν. Διότι ὅστις θέλει νὰ ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν, καὶ νὰ ἴδῃ ἡμέρας ἀγαθὰς, ἂς παύσῃ τὴν γλῶσσάν του ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ τὰ χείλη του ἀπὸ τοῦ νὰ λαλῶσι δόλον· ἂς ἐκκλίνῃ ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ ἂς κάμῃ τὸ ἀγαθόν· ἂς ζητήσῃ τὴν εἰρήνην, καὶ ἂς ἀκολουθήσῃ αὐτήν. Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπάνω εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τὰ ὠτία του ἀνοικτὰ εἰς τὴν δέησιν αὐτῶν· τὸ πρόσωπον ὅμως τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον εἰς τοὺς πράττοντας τὰ κακά. Καὶ ποῖος εἶναι ὅστις θέλει σᾶς κακοποιήσει, ἐὰν γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ ἀγαθοῦ; Ἀλλ᾽ ἐὰν καὶ πάσχετε διὰ τὴν δικαιοσύ-

νην, μακάριοι· καὶ τὸν ἐξ αὐτῶν φόβον μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε· ἀλλὰ ἁγιάσετε Κύριον *τὸν* Θεὸν *εἰς τὰς καρδίας σας.*

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ε΄. 1.

'ΕΝΩ *δὲ ὁ ὄχλος ἐσύνθλιβεν αὐτὸν διὰ νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ* Θεοῦ, *αὐτὸς ἐστέκετο πλησίον τῆς λίμνης* Γεννησαρέτ· *καὶ ἴδε δύο πλοῖα στεκόμενα πλησίον τῆς λίμνης· οἱ δὲ ἁλιεῖς εἶχαν ἐκβῇ ἀπὸ αὐτὰ, καὶ ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα.* Ἐμβὰς *δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, τὸ ὁποῖον ἦτον τοῦ* Σίμωνος, *παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ τὸ ἀπομακρύνῃ ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ καθήσας ἐδίδασκεν ἀπὸ τὸ πλοῖον τοὺς ὄχλους.* Καθὼς *δὲ ἔπαυσε νὰ λαλῇ, εἶπεν εἰς τὸν* Σίμωνα, Ἐπανάφερε *τὸ πλοῖον εἰς τὰ βαθέα, καὶ ῥίψετε τὰ δίκτυά σας διὰ νὰ ψαρεύσετε.* Καὶ *ἀποκριθεὶς ὁ* Σίμων *εἶπεν εἰς αὐτὸν,* Διδάσκαλε, *ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιάσαμεν, καὶ δὲν ἐπιάσαμεν τίποτε· μ' ὅλον τοῦτο, εἰς τὸν λόγον σου θέλω ῥίψει τὸ δίκτυον.* Καὶ *ἀφοῦ ἔκαμαν τοῦτο, ἔκλεισαν πλῆθος πολὺ ἰχθύων· καὶ διεσχίζετο τὸ δίκτυον αὐτῶν.* Καὶ *ἔκαμαν νεῦμα εἰς τοὺς συντρόφους τοὺς ὄντας εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον, διὰ νὰ ἔλθωσι νὰ βοηθήσωσιν αὐτούς· καὶ ἦλθαν καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα, ὥστε αὐτὰ ἐβυθίζοντο.* Καὶ *ὅτε ἴδε τοῦτο ὁ* Σίμων Πέτρος, *ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ* Ἰησοῦ, *λέγων,* Ἔξελθε *ἀπὸ ἐμὲ, διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς,* Κύριε. Διότι *τρόμος κατέλαβεν αὐτὸν, καὶ ὅλους τοὺς μετ' αὐτοῦ, διὰ τὸ ψάρευμα τῶν ἰχθύων τοὺς ὁποίους ἐπίασαν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸν* Ἰάκωβον *καὶ* Ἰωάννην, *τοὺς υἱοὺς τοῦ* Ζεβεδαίου, *οἵτινες ἦσαν σύντροφοι μὲ τὸν* Σίμωνα. Καὶ *εἶπεν εἰς τὸν* Σίμωνα *ὁ* Ἰησοῦς, Μὴ *φοβοῦ· ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ἀνθρώπους θέλεις πιάνει.* Καὶ *ἀφοῦ ἔφεραν τὰ πλοῖα εἰς τὴν γῆν, ἀφήσαντες ὅλα ἠκολούθησαν αὐτόν.*

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὅστις ἡτοίμασες εἰς τοὺς ἀγαπῶντάς σε ἀγαθὰ πᾶσαν ἀνθρωπίνην νόησιν ὑπερβαίνοντα, Ἔγχεε εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τοιαύτην πρὸς σὲ ἀγάπην, ὥστε ἡμεῖς, ἀγαπῶντές σε ὑπὲρ πάντα, νὰ ἀπολαύσωμεν τὰς ἐπαγγελίας σου, αἵτινες ὑπερβαίνουν πᾶν ὅ,τι δυνάμεθα νὰ ἐπιθυμήσωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ϛʹ. 3.

ΔΕΝ ἐξεύρετε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ; Συνετάφημεν λοιπὸν μὲ αὐτὸν, διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ὥστε, καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς νὰ περιπατήσωμεν εἰς καινότητα ζωῆς. Διότι ἐὰν ἐγίναμεν σύμφυτοι μὲ αὐτὸν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ θανάτου αὐτοῦ, θέλομεν εἶσθαι καὶ κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀναστάσεως· ἐξεύροντες τοῦτο, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, διὰ νὰ καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, ὥστε νὰ μὴ δουλεύωμεν πλέον εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Διότι ὁ ἀποθανὼν ἠλευθερώθη ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ ἐὰν ἀπεθάναμεν μὲ τὸν Χριστὸν, πιστεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν συζήσει μὲ αὐτόν· ἐξεύροντες ὅτι ὁ Χριστὸς, ἀναστηθεὶς ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον· θάνατος δὲν κυριεύει αὐτὸν πλέον. Διότι καθ' ὅ ἀπέθανεν, ἀπέθανεν ἅπαξ διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ καθ' ὅ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν. Οὕτω καὶ σεῖς λογαριάζετε τὸν ἑαυτόν σας ὅτι εἶσθε νεκροὶ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, ζῶντες ὅμως εἰς τὸν Θεὸν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ε'. 20.

ΕΙΠΕΝ ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του, Ἐὰν ἡ ἰδική σας δικαιοσύνη δὲν περισσεύσῃ πλειότερον παρὰ τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἠκούσετε ὅτι ἐλέχθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, Δὲν θέλεις φονεύσει· καὶ ὅστις φονεύσῃ θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν. Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω, Ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος χωρὶς αἰτίαν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅστις εἴπῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του, Ῥακὰ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὸ συνέδριον· ὅστις ὅμως εἴπῃ, Μωρὲ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ἐὰν λοιπὸν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφησε ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε διαλλάξου πρῶτον μὲ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Φιλιώσου μὲ τὸν ἀντίδικόν σου ταχέως, ἕως ὅτου εἶσαι εἰς τὸν δρόμον μαζύ του· μή ποτε σὲ παραδώσῃ ὁ ἀντίδικός σου εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ ῥιφθῇς εἰς τὴν φυλακήν. Βέβαια σὲ λέγω, Δὲν θέλεις ἐξέλθει ἀπὸ ἐκεῖ, ἕως νὰ ἀποδώσῃς τὸ ἔσχατον λεπτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ἙΒΔΟΜΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συνάπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὁ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν ἔχων, ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, Ἐμφύτευσε εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τὴν ἀγάπην τοῦ ὀνόματός σου· αὔξησε εἰς ἡμᾶς τὴν ἀληθῆ εὐσέβειαν· τρέφε ἡμᾶς μὲ πᾶσαν ἀγαθότητα· καὶ διαφύλαττε ἡμᾶς εἰς αὐτὴν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ϛ'. 19.

ἈΝΘΡΩΠΙΝΩΣ λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός σας· διότι καθὼς παρεστήσετε τὰ μέλη σας δοῦλα εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν, καὶ εἰς τὴν ἀνομίαν, πρὸς ἀνομίαν, οὕτω τώρα παραστήσετε τὰ μέλη σας δοῦλα εἰς τὴν δικαιοσύνην, πρὸς ἁγιασμόν. Διότι ὅτε ἦσθε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσθε ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην. Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἴχετε τότε, ἀπὸ ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα τώρα ἐντρέπεσθε; διότι τὸ τέλος ἐκείνων εἶναι θάνατος. Ἀλλὰ τώρα, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ δουλωθέντες εἰς τὸν Θεὸν, ἔχετε τὸν καρπόν σας εἰς ἁγιασμόν· καὶ τὸ τέλος, αἰώνιον ζωήν. Διότι οἱ μισθοὶ τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. η'. 1.

ΕΙΣ ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐπειδὴ ἦτον πάμπολυς ὄχλος, καὶ δὲν εἶχαν τί νὰ φάγωσι, προσκαλέσας ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς του, λέγει εἰς αὐτοὺς, Σπλαγχνίζομαι εἰς τὸν ὄχλον τοῦτον, ὅτι τρεῖς ἤδη ἡμέρας μένουν πλησίον μου, καὶ δὲν ἔχουν τί νὰ φάγωσι· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νηστικοὺς διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν οἶκόν των, θέλουν ἀποκάμει εἰς τὸν δρόμον· διότι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦλθαν μακρόθεν. Καὶ ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του, Πόθεν θέλει τις ἐμπορέσει νὰ χορτάσῃ τούτους ἀπὸ ἄρτους ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημιαν; Καὶ ἠρωτοῦσεν αὐτοὺς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Ἑπτά. Καὶ ἐπρόσταξε τὸν ὄχλον νὰ καθήσωσι κατὰ γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαρίστησε, καὶ κόψας ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ νὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου· καὶ ἔβαλαν. Καὶ εἶχαν ἀκόμη ὀλίγα ὀψάρια· καὶ εὐλογήσας εἶπε νὰ βάλωσι καὶ αὐτά. Ἔφαγαν δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκω-

σαν τὰ περισσεύσαντα κομμάτια, ἑπτὰ σπυρίδας. Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ἕως τετρακισχίλιοι. Καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ὈΓΔΟΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀδιάλειπτος πρόνοια κυβερνᾷ πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ γῆς, Ταπεινῶς δεόμεθά σου, ἀπομάκρυνε ἀφ' ἡμῶν πᾶν βλαβερὸν, καὶ δὸς εἰς ἡμᾶς πᾶν ὠφέλιμον· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. η'. 12.

ἈΔΕΛΦΟΙ, εἴμεθα χρεῶσται· ὄχι εἰς τὴν σάρκα, ὥστε νὰ ζῶμεν κατὰ τὴν σάρκα. Διότι ἐὰν ζῆτε κατὰ τὴν σάρκα, μέλλετε νὰ ἀποθάνετε· ἀλλ' ἐὰν διὰ τοῦ Πνεύματος θανατόνετε τὰς πράξεις τοῦ σώματος, θέλετε ζήσει. Διότι ὅσοι κυβερνῶνται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, οὗτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ. Διότι δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας διὰ νὰ φοβῆσθε πάλιν· ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, διὰ τοῦ ὁποίου φωνάζομεν, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ μὲ τὸ πνεῦμά μας, ὅτι εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ· καὶ ἂν τέκνα, λοιπὸν κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ τοῦ Χριστοῦ· ἐὰν συμπάσχωμεν, διὰ νὰ γίνωμεν καὶ συμμέτοχοι τῆς δόξης αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ζ'. 15.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ δὲ ἀπὸ τοὺς ψευδοπροφήτας, οἵτινες ἔρχονται εἰς ἐσᾶς μὲ ἐνδύματα προβάτων, ἔσωθεν ὅμως εἶναι λύκοι ἅρπαγες. Ἀπὸ τοὺς καρπούς των θέλετε γνωρίσει αὐτούς· μή πως ἀπὸ ἀκάνθας συνάγουν σταφύλια, ἢ ἀπὸ τριβόλους σῦκα; Οὕτω πᾶν δένδρον καλὸν κάμνει καλοὺς καρπούς· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον κάμνει κακοὺς καρπούς. Δένδρον καλὸν δὲν ἐμπορεῖ νὰ κάμνῃ

κακοὺς καρποὺς, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν νὰ κάμνῃ καλοὺς καρπούς. Πᾶν δένδρον, τὸ ὁποῖον δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς τὸ πῦρ ῥίπτεται. Ἀπὸ τοὺς καρπούς των λοιπὸν θέλετε γνωρίσει αὐτούς. Δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν πᾶς ὅστις λέγει εἰς ἐμὲ, Κύριε, Κύριε· *ἀλλ' ὅστις κάμνει τὸ θέλημα τοῦ* Πατρός *μου ὅστις εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.*

ΚΥΡΙΑΚΗ 'ΕΝΝΑΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 'ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΔΟΣ *εἰς ἡμᾶς,* Κύριε, *δεόμεθά σου, τὸ πνεῦμα τοῦ νοεῖν καὶ πράττειν πάντοτε τὰ ὀρθά· ὥστε ἡμεῖς, οἵτινες χωρὶς σοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν κανὲν ἀγαθὸν, νὰ ἐμπορέσωμεν διὰ σοῦ νὰ διάγωμεν κατὰ τὸ θέλημά σου· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Κορινθ. ί. 1.

ΔΕΝ *θέλω δὲ νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοὶ, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν ὅλοι ὑπὸ τὴν νεφέλην, καὶ ὅλοι ἐπέρασαν διὰ τῆς θαλάσσης· καὶ ὅλοι ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸν* Μωϋσῆν *μέσα εἰς τὴν νεφέλην καὶ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅλοι ἔφαγαν τὴν αὐτὴν πνευματικὴν τροφὴν, καὶ ὅλοι ἔπιαν τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτόν· διότι ἔπιναν ἀπὸ πνευματικὴν πέτραν, ἥτις ἠκολουθοῦσεν αὐτούς· καὶ ἡ πέτρα ἦτον ὁ* Χριστός. Μ' *ὅλα ταῦτα ὁ* Θεὸς *δὲν εὐηρεστήθη εἰς τοὺς πλειοτέρους ἐξ αὐτῶν· διότι ἐστρώθησαν κάτω μέσα εἰς τὴν ἔρημον.* Ταῦτα *δὲ ἔγιναν τύποι ἰδικοί μας, διὰ νὰ μὴν ἤμεθα ἡμεῖς ἐπιθυμηταὶ τῶν κακῶν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν.* Μηδὲ *γίνεσθε εἰδωλολάτραι, καθὼς τινὲς ἐξ αὐτῶν· ὡς εἶναι γεγραμμένον,* Ἐκάθησεν *ὁ λαὸς νὰ φάγῃ καὶ νὰ πίῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παίζωσι.* Μηδὲ *νὰ πορνεύωμεν, καθὼς τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσαν εἰς μίαν ἡμέραν εἰ-*

κοσιτρεῖς χιλιάδες. Μηδὲ νὰ πειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπείραζαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ἀπὸ τοὺς ὄφεις. Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ἀπὸ τὸν ἐξολοθρευτήν. Ὅλα δὲ ταῦτα ἐγίνοντο εἰς ἐκείνους τύποι· καὶ ἐγράφθησαν πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους τὰ τέλη τῶν αἰώνων ἔφθασαν. Ὅστις λοιπὸν στοχάζεται ὅτι στέκεται, ἂς βλέπῃ νὰ μὴ πέσῃ. Πειρασμὸς δὲν σᾶς ἔλαβε παρὰ ἀνθρώπινος· πιστὸς ὅμως εἶναι ὁ Θεὸς, ὅστις δὲν θέλει σᾶς ἀφήσει νὰ πειρασθῆτε περισσότερον παρ᾽ ὅσον δύνασθε· ἀλλ᾽ ὁμοῦ μὲ τὸν πειρασμὸν θέλει κάμει καὶ τὴν ἔκβασιν, ὥστε νὰ ἐμπορῆτε νὰ τὸν ὑποφέρετε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιϛ΄. 1.

Ὁ ἸΗΣΟΥΣ *ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητάς του, Ἦτον ἄνθρωπός τις πλούσιος, ὅστις εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος ἐκατηγορήθη πρὸς αὐτὸν, ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ κράξας αὐτὸν, τὸν εἶπε, Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον ἀκούω περὶ σοῦ; δὸς λογαριασμὸν τῆς οἰκονομίας σου· διότι δὲν θέλεις πλέον ἐμπορέσει νὰ ἦσαι οἰκονόμος. Εἶπε δὲ μέσα εἰς τὸν ἑαυτόν του ὁ οἰκονόμος, Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖ ἀπὸ ἐμὲ τὴν οἰκονομίαν; νὰ σκάπτω δὲν ἐμπορῶ, νὰ ζητῶ ἐντρέπομαι. Ἐκατάλαβα τί νὰ κάμω, διὰ νὰ μὲ δεχθῶσιν εἰς τοὺς οἴκους των, ὅταν ἀποβληθῶ ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν. Καὶ προσκαλέσας χωριστὰ ἕκαστον ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας τοῦ κυρίου του, ἔλεγεν εἰς τὸν πρῶτον, Πόσον χρεωστεῖς εἰς τὸν κύριόν μου; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἑκατὸν μέτρα ἐλαίου. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Λάβε τὴν ὁμολογίαν σου, καὶ καθήσας ταχέως γράψε πενῆντα. Ἔπειτα εἶπεν εἰς τὸν ἄλλον, Σὺ δὲ πόσον χρεωστεῖς; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἑκατὸν μόδια σίτου. Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν, Λάβε τὴν ὁμολογίαν σου, καὶ γράψε*

ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπαίνεσεν ὁ κύριος τὸν ἄδικον οἰκονόμον, ὅτι ἔπραξε φρονίμως· διότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι φρονιμώτεροι εἰς τὴν γενεάν των, παρὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός. Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω, Κάμετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας φίλους ἐκ τοῦ πλούτου τῆς ἀδικίας· διὰ νὰ σὰς δεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σκηνὰς, ὅταν τελευτήσετε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ἌΣ ἦναι ἀνοικτὰ τὰ οἰκτίρμονα ὦτά σου, Κύριε, εἰς τὰς δεήσεις τῶν ταπεινῶν δούλων σου· καὶ διὰ νὰ ἀπολαμβάνωσι τὰς αἰτήσεις των, κάμε αὐτοὺς νὰ αἰτῶσιν ὅσα εἶναι ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Κορινθ. ιβʹ. 1.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, ἀδελφοὶ, δὲν θέλω νὰ ἦσθε εἰς ἄγνοιαν. Ἐξεύρετε ὅτι ἦσθε ἔθνη, συρόμενοι πρὸς τὰ ἄφωνα εἴδωλα, ὅπως καὶ ἂν ἐσύρεσθε. Διὰ τοῦτο σᾶς κάμνω γνωστὸν, ὅτι κανεὶς λαλῶν διὰ Πνεύματος Θεοῦ δὲν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ κανεὶς δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι Κύριος, εἰμὴ διὰ Πνεύματος Ἁγίου. Εἶναι δὲ χαρισμάτων διαιρέσεις· τὸ Πνεῦμα ὅμως εἶναι τὸ αὐτό. Εἶναι καὶ διαιρέσεις διακονιῶν, πλὴν ὁ αὐτὸς Κύριος. Εἶναι καὶ διαιρέσεις ἐνεργειῶν· ὁ αὐτὸς ὅμως Θεὸς εἶναι, ὅστις ἐνεργεῖ τὰ πάντα εἰς ὅλους. Καὶ δίδεται εἰς ἕκαστον ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Διότι εἰς ἄλλον μὲν δίδεται, διὰ τοῦ Πνεύματος, λόγος σοφίας· εἰς ἄλλον δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα· εἰς ἄλλον δὲ πίστις, διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος· εἰς ἄλλον δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος· εἰς ἄλλον

δὲ ἐνέργειαι θαυμάτων, εἰς ἄλλον δὲ προφητεία, εἰς ἄλλον δὲ διακρίσεις πνευμάτων, εἰς ἄλλον δὲ γένη γλωσσῶν, εἰς ἄλλον δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν. Ολα ὅμως ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, καὶ διαιρεῖ χωριστὰ εἰς ἕκαστον ὡς θέλει.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιθ΄. 41.

ΚΑΙ ὅτε ἐπλησίασεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσε δι' αὐτὴν, λέγων, Ὅτι νὰ ἤθελες γνωρίσει καὶ σὺ, τοὐλάχιστον εἰς τὴν ἡμέραν σου ταύτην, τὰ πρὸς εἰρήνην σου ἀποβλέποντα! ἀλλὰ τώρα ἐκρύφθησαν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου. Διότι θέλουν ἔλθει ἡμέραι ἐπάνω σου, καὶ οἱ ἐχθροί σου θέλουν κάμει περιχαράκωμα τριγύρω σου, καὶ θέλουν σὲ περικυκλώσει, καὶ θέλουν σὲ στενοχωρήσει πανταχόθεν· καὶ θέλουν σὲ ῥίψει κατὰ γῆς, καὶ τὰ τέκνα σου μέσα εἰς σέ· καὶ δὲν θέλουν ἀφήσει εἰς σὲ λίθον ἐπάνω εἰς λίθον· διότι δὲν ἐγνώρισες τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκέψεώς σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς πωλοῦντας μέσα εἰς αὐτὸ καὶ ἀγοράζοντας· λέγων εἰς αὐτοὺς, Εἶναι γεγραμμένον, Ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς· σεῖς ὅμως ἐκάμετε αὐτὸν οἶκον λῃστῶν. Καὶ ἐδίδασκε καθ' ἡμέραν εἰς τὸ ἱερόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ἘΝΔΕΚΑΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἈΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὅστις δείχνεις ἐξαιρέτως τὴν παντοδυναμίαν σου ἐλεῶν καὶ εὐσπλαγχνιζόμενος, Χάρισε εἰς ἡμᾶς οἰκτιρμόνως τοιοῦτον μέτρον τῆς χάριτός σου, ὥστε, περιπατοῦντες εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, νὰ ἀπολαύσωμεν τὰς ἀγαθὰς ἐπαγγελίας σου, καὶ νὰ γίνωμεν μέτοχοι τῶν οὐρανίων σου θησαυρῶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Κορινθ. ιε'. 1.

ἈΔΕΛΦΟΙ, σᾶς φανερόνω τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἐκήρυξα εἰς ἐσᾶς, τὸ ὁποῖον καὶ ἐδέχθητε, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ στέκεσθε· διὰ τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε, ἐὰν τὸ κρατῆτε κατὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον σᾶς ἐκήρυξα αὐτό· ἔξω ἐὰν ἐπιστεύσετε ματαίως. Διότι παρέδωκα εἰς ἐσᾶς ἐν πρώτοις, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ παρέλαβα, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν, κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφᾶ, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα. Μετὰ ταῦτα ἐφάνη εἰς πλειοτέρους παρὰ πεντακοσίους ἀδελφοὺς διὰ μιᾶς· ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλειότεροι μένουν ἕως τώρα, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἔπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰάκωβον· ἔπειτα εἰς ὅλους τοὺς ἀποστόλους· τελευταῖον δὲ πάντων, ἐφάνη καὶ εἰς ἐμὲ, ὡς εἰς ἔκτρωμα. Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὅστις δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ εἶμαι ὅ,τι εἶμαι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ γενομένη εἰς ἐμὲ, δὲν ἐστάθη ματαία, ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς ἐκοπίασα· πλὴν ὄχι ἐγὼ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἥτις εἶναι μετ' ἐμοῦ. Εἴτε λοιπὸν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύττομεν, καὶ οὕτω ἐπιστεύσετε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη'. 9.

Ὁ ἸΗΣΟΥΣ εἶπεν εἰς τινὰς, οἵτινες ἐθαῤῥεύοντο εἰς ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦσαν τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην· Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν διὰ νὰ προσευχηθῶσιν· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς προσηύχετο καθ' ἑαυτὸν ταῦτα· Εὐχαριστῶ σε, ὦ Θεὲ, ὅτι δὲν εἶμαι καθὼς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ

καὶ καθὼς οὗτος ὁ τελώνης. Νηστεύω δὶς τῆς ἑβδομάδος, ἀποδεκατίζω ὅλα ὅσα ἔχω. Καὶ ὁ τελώνης, στεκόμενος μακρόθεν, δὲν ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς του νὰ σηκώσῃ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀλλ' ἐκτυποῦσεν εἰς τὸ στῆθός του, λέγων, Ὦ Θεὲ, γενοῦ ἵλεως εἰς ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλόν. Σᾶς λέγω, κατέβη οὗτος εἰς τὸν οἶκόν του δεδικαιωμένος μᾶλλον παρὰ ἐκεῖνος· διότι πᾶς ὅστις ὑψόνει ἑαυτὸν, θέλει ταπεινωθῇ· ὁ δὲ ταπεινόνων ἑαυτὸν, θέλει ὑψωθῇ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὁ προθυμώτερος ὢν πάντοτε εἰς τὸ νὰ ἀκούῃς, παρὰ ἡμεῖς εἰς τὸ νὰ ἱκετεύωμεν, καὶ συνειθίζων νὰ δίδῃς εἰς ἡμᾶς ὑπὲρ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὴν ἀξίαν ἡμῶν, Ἐπιδαψίλευσε εἰς ἡμᾶς τὸ ἔλεός σου, συγχωρῶν τὰ φοβίζοντα τὴν συνείδησιν ἡμῶν, καὶ ἀγαθοποιῶν ἡμᾶς μὲ ὅσα δὲν εἴμεθα ἄξιοι νὰ ζητήσωμεν, εἰμὴ διὰ τῆς ἀξιομισθίας καὶ μεσιτεύσεως τοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. 2 Κορινθ. γ'. 4.

ΤΟΙΑΥΤΗΝ *δὲ πεποίθησιν ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν· ὄχι ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ ἀφ' ἑαυτῶν νὰ στοχασθῶμεν τίποτε, ὡς ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ὅστις καὶ μᾶς ἔκαμεν ἱκανοὺς νὰ ἤμεθα διάκονοι τῆς νέας διαθήκης· ὄχι τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος· διότι τὸ γράμμα θανατόνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Ἀλλ' ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανάτου, ἥτις ἦτον μὲ γράμματα ἐντετυπωμένη εἰς λίθους, ἔγινε μὲ δόξαν, ὥστε οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐνατενίσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου του,*

ἥτις ἔμελλε νὰ καταργηθῇ, πῶς ἡ διακονία τοῦ πνεύματος δὲν θέλει εἶσθαι μᾶλλον ἔνδοξος; Διότι, ἂν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἦναι δόξα, πολλῷ μᾶλλον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὑπερβάλλει εἰς δόξαν.

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. ζ'. 31.

ΚΑΙ *ἐξελθὼν πάλιν ὁ* Ἰησοῦς *ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς* Τύρου *καὶ* Σιδῶνος, *ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς* Γαλιλαίας, *διὰ μέσου τῶν ὁρίων τῆς* Δεκαπόλεως. Καὶ *φέρουν εἰς αὐτὸν κωφὸν μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦν αὐτὸν νὰ ἐπιθέσῃ τὴν χεῖρα ἐπάνω του.* Καὶ *χωρίσας αὐτὸν κατ' ἰδίαν ἀπὸ τὸν ὄχλον, ἔβαλε τοὺς δακτύλους του εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας ἤγγιξε τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει εἰς αὐτὸν,* Ἐφφαθά· *ἤγουν,* Ἀνοίχθητι. Καὶ *εὐθὺς ἠνοίχθησαν αἱ ἀκοαὶ αὐτοῦ· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλαλοῦσεν ὀρθά.* Παρήγγειλε *δὲ εἰς αὐτοὺς νὰ μὴν εἴπωσι τοῦτο εἰς κανένα· πλὴν ὅσον αὐτὸς παρήγγελλεν εἰς αὐτοὺς, τόσον ἐκεῖνοι περισσότερον ἐκήρυτταν.* Καὶ *ἐξεπλήττοντο ὑπέρμετρα, λέγοντες,* Καλῶς *ἔκαμε τὰ πάντα· καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει νὰ ἀκούωσι, καὶ τοὺς ἀλάλους νὰ λαλῶσι.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ οἰκτίρμων* Θεὲ, *ἐκ μόνης τῆς δωρεᾶς τοῦ ὁποίου γίνεται ὅτι ὁ πιστός σου λαὸς προσφέρει εἰς σὲ ἀληθῆ καὶ ἀξιέπαινον λατρείαν,* Χάρισε *εἰς ἡμᾶς, δεόμεθά σου, νὰ δυνηθῶμεν οὕτω πιστῶς νὰ σὲ λατρεύωμεν εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν, ὥστε τελευταῖον νὰ μὴν ἀποτύχωμεν τῶν οὐρανίων σου ἐπαγγελιῶν· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλάτ. γ'. 16.

ΕΙΣ δὲ τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐλαλήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι. Δὲν λέγει, Καὶ εἰς τὰ σπέρματα, ὡς περὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς περὶ ἑνὸς, Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου, ὅστις εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ λέγω τοῦτο, ὅτι διαθήκην προκεκυρωμένην εἰς τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια τριάντα γενόμενος νόμος δὲν ἀκυρόνει, ὥστε νὰ καταργήσῃ τὴν ἐπαγγελίαν. Διότι ἐὰν ἡ κληρονομία ἦναι ἀπὸ νόμον, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ ἐπαγγελίαν· ἀλλ' εἰς τὸν Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας ἐχάρισε ταύτην ὁ Θεός. Τί λοιπὸν συμβάλλει ὁ νόμος; Ἐξ αἰτίας τῶν παραβάσεων ἐπροστέθη, ἕωσοῦ νὰ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἡ ἐπαγγελία, δια ταχθεὶς δι' ἀγγέλων εἰς χεῖρα μεσίτου. Ὁ δὲ μεσίτης δὲν εἶναι ἑνός· ὁ Θεὸς ὅμως εἶναι εἷς. Ὁ νόμος λοιπὸν ἐναντίος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι; Μὴ γένοιτο· διότι ἐὰν ἤθελε δοθῇ νόμος δυνάμενος νὰ ζωοποιήσῃ, ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶσθαι τῷοντι ἀπὸ τὸν νόμον. Ἡ γραφὴ ὅμως συνέκλεισε τὰ πάντα ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πιστεύοντας.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ι'. 23.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σεῖς βλέπετε! Διότι σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σεῖς βλέπετε, καὶ δὲν ἴδαν αὐτά· καὶ νὰ ἀκούσωσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν αὐτά. Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἐσηκώθη, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων, Διδάσκαλε, τί πράξας θέλω κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτὸν, Εἰς τὸν νόμον τί εἶναι γεγραμμένον; πῶς ἀναγινώσκεις; Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς εἶπε, Θέλεις ἀγαπήσει Κύριον τὸν

Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου. Εἶπε *δὲ εἰς αὐτὸν,* Ὀρθῶς *ἀπεκρίθης· ταῦτα πράττε, καὶ θέλεις ζήσει.* Ἀλλ' *ἐκεῖνος, θέλων νὰ δικαιώσῃ τὸν ἑαυτόν του, εἶπεν εἰς τὸν* Ἰησοῦν, Καὶ *τίς εἶναι ὁ πλησίον μου;* Καὶ *ἀποκριθεὶς ὁ* Ἰησοῦς *εἶπεν,* Ἄνθρωπός *τις κατέβαινεν ἀπὸ τὴν* Ἱερουσαλὴμ *εἰς τὴν* Ἱεριχὼ, *καὶ περιέπεσεν εἰς τοὺς λῃστάς· οἵτινες καὶ γυμνώσαντες αὐτὸν, καὶ καταπληγώσαντες, ἀνεχώρησαν ἀφήσαντες αὐτὸν ἡμιθανῆ.* Κατὰ *τύχην δὲ* Ἱερεύς *τις κατέβαινεν εἰς ἐκεῖνον τὸν δρόμον· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.* Ὁμοίως *δὲ καὶ* Λευΐτης *περνῶν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅτε ἦλθε καὶ ἴδεν αὐτὸν, ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.* Σαμαρείτης *δέ τις, ὁδοιπορῶν, ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον· καὶ, ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη.* Καὶ *πλησιάσας, ἔδησε τὰς πληγὰς αὐτοῦ, χύνων ἐπάνω ἔλαιον καὶ οἶνον· καὶ ἀφοῦ ἀνέβασεν αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιόν του κτῆνος, ἔφερεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτόν.* Καὶ *εἰς τὴν αὔριον ἀναχωρῶν ἔκβαλε δύο δηνάρια, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν πανδοχέα, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν,* Ἐπιμελήσου *αὐτόν· καὶ ὅ,τι ἐξοδεύσῃς περιπλέον, ἐγὼ, ὅταν ἐπανέλθω, θέλω σὲ τὸ ἀποδώσει.* Τίς *λοιπὸν ἐκ τῶν τριῶν τούτων σὲ φαίνεται ὅτι ἔγινε πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;* Καὶ *ἐκεῖνος εἶπεν,* Ὁ *ποιήσας τὸ ἔλεος εἰς αὐτόν.* Εἶπε *λοιπὸν εἰς αὐτὸν ὁ* Ἰησοῦς, Πήγαινε *καὶ κάμνε καὶ σὺ ὁμοίως.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε* Θεὲ, *δὸς εἰς ἡμᾶς αὔξησιν πίστεως, ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης· καὶ, διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὰς ἐπαγγελίας σου, κάμε*

ἡμᾶς νὰ ἀγαπῶμεν τὰ ὑπὸ σοῦ προσταχθέντα· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλάτ. ε΄. 16.

ΣΑΣ λέγω λοιπὸν, Περιπατεῖτε *κατὰ τὸ Πνεῦμα, καὶ δὲν θέλετε κάμει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός. Διότι ἡ σάρξ ἐπιθυμεῖ ἐναντίον τοῦ Πνεύματος· τὸ δὲ Πνεῦμα ἐπιθυμεῖ ἐναντίον τῆς σαρκός· καὶ ταῦτα εἶναι ἐναντία τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο, διὰ νὰ μὴ κάμνετε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θέλετε. Ἀλλ' ἐὰν ὁδηγῆσθε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, δὲν εἶσθε ὑπὸ νόμον. Φανερὰ δὲ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· τὰ ὁποῖα εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔριδες, ζηλεῖαι, θυμὸς, μάχαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτων· τὰ ὁποῖα σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράττοντες βασιλείαν Θεοῦ δὲν θέλουν κληρονομήσει. Ὁ καρπὸς ὅμως τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πρᾳότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων δὲν εἶναι νόμος.* Καὶ ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα ὁμοῦ μὲ τὰ πάθη *καὶ τὰς ἐπιθυμίας.*

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιζ΄. 11.

ΚΑΙ *ἐνῷ ὁ* Ἰησοῦς *ἐπήγαινεν εἰς τὴν* Ἱερουσαλὴμ, *ἐπερνοῦσε διὰ μέσου τῆς* Σαμαρείας *καὶ* Γαλιλαίας. Καὶ *ἐνῷ εἰσήρχοντο εἰς τινὰ κώμην, ἀπήντησαν αὐτὸν δέκα λεπροὶ ἄνθρωποι, οἵτινες ἐστάθησαν μακρόθεν· καὶ αὐτοὶ ὕψωσαν τὴν φωνήν των, λέγοντες,* Ἰησοῦ, *Διδάσκαλε, ἐλέησέ μας.* Καὶ *ἰδὼν εἶπεν εἰς αὐτοὺς,* Ὑπάγετε *καὶ δείξετε τὸν ἑαυτόν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς.* Καὶ *ἐνῷ ἐπήγαιναν, ἐκαθαρίσθησαν.* Εἷς *δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰατρεύθη, ὑπέστρεψε, μὲ φωνὴν μεγάλην δοξάζων τὸν* Θεόν. Καὶ *ἔπεσε κατὰ πρόσωπον εἰς*

τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν εἰς αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμαρείτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Δὲν ἐκαθαρίσθησαν οἱ δέκα; ἀλλ' οἱ ἐννέα ποῦ εἶναι; Δὲν εὑρέθησαν ἄλλοι νὰ ὑποστρέψωσι διὰ νὰ δώσωσι δόξαν εἰς τὸν Θεὸν, εἰμὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Σήκω καὶ πήγαινε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ' *σου, Κύριε, περιφρούρει τὴν Ἐκκλησίαν σου μὲ τὸ ἀδιάλειπτον ἔλεός σου· καὶ ἐπειδὴ χωρὶς σοῦ ὁ ἄνθρωπος, διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεώς του, δὲν δύναται νὰ μένῃ ὄρθιος, διαφύλαττε ἡμᾶς πάντοτε μὲ τὴν βοήθειάν σου ἀπὸ πᾶν ἐπιβλαβὲς, καὶ ὁδήγει ἡμᾶς πρὸς πάντα τὰ συντείνοντα εἰς τὴν σωτηρίαν μας· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. Γαλάτ. ϛ'. 11.

Ἴ ΔΕΤΕ *πόσον ἐκτεταμένα γράμματα σᾶς ἔγραψα μὲ τὴν χεῖρά μου. Ὅσοι θέλουν νὰ ἀρέσκωσι κατὰ τὴν σάρκα, οὗτοι σᾶς ἀναγκάζουν νὰ περιτέμνεσθε· μόνον διὰ νὰ μὴ διώκωνται διὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὐδὲ αὐτοὶ οἱ περιτεμνόμενοι δὲν φυλάττουν τὸν νόμον· ἀλλὰ θέλουν νὰ περιτέμνεσθε σεῖς, διὰ νὰ καυχῶνται εἰς τὴν ἰδικήν σας σάρκα. Ἀλλ' εἰς ἐμὲ μὴ γένοιτο νὰ καυχῶμαι, εἰμὴ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἐσταυρώθη εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον. Διότι, εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, οὔτε ἡ περιτομὴ ἔχει καμμίαν ἰσχὺν, οὔτε ἡ ἀκροβυστία, ἀλλ' ἡ νέα κτίσις. Καὶ ὅσοι περιπατήσωσι κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ἐπάνω εἰς αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὸ ἑξῆς, κανεὶς ἂς μὴ*

μὲ δίδῃ ἐνόχλησιν· διότι ἐγὼ βαστάζω τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς τὸ σῶμά μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ τὸ πνεῦμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ϛ'. 24.

ΚΑΝΕΙΣ *δὲν ἐμπορεῖ δύο κυρίους νὰ δουλεύῃ· διότι ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσει, τὸν δὲ ἄλλον ἀγαπήσει· ἢ εἰς τὸν ἕνα θέλει προσκολληθῇ, καὶ τὸν ἄλλον καταφρονήσει· δὲν ἐμπορεῖτε νὰ δουλεύετε Θεὸν καὶ μαμμωνᾶ. Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, Μὴ μεριμνᾶτε διὰ τὴν ζωήν σας, τί νὰ φάγετε καὶ τί νὰ πίετε· μηδὲ διὰ τὸ σῶμά σας, τί νὰ ἐνδυθῆτε· ἡ ζωὴ δὲν εἶναι πλειότερόν τι παρὰ τὴν τροφὴν, καὶ τὸ σῶμα παρὰ τὸ ἔνδυμα; Θεωρήσετε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι δὲν σπέρνουν, οὐδὲ θερίζουν, οὐδὲ συνάγουν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· σεῖς δὲν εἴσθε πολὺ καλήτεροι παρὰ αὐτά; Ἀλλὰ τίς ἀπὸ σᾶς μεριμνῶν δύναται νὰ προσθέσῃ μίαν πῆχην εἰς τὴν ἡλικίαν του; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; παρατηρήσετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνουν. Δὲν κοπιάζουν οὐδὲ γνέθουν· σᾶς λέγω ὅμως, ὅτι οὐδὲ ὁ Σολομὼν εἰς ὅλην τὴν δόξαν του δὲν ἐνδύετο ὡς ἓν ἀπὸ ταῦτα. Καὶ ἂν τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, ὅστις σήμερον εἶναι καὶ αὔριον ῥίπτεται εἰς τὸν φοῦρνον, ὁ Θεὸς ἐνδύῃ οὕτω, δὲν θέλει ἐνδύσει πολλῷ μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ μεριμνήσητε λοιπὸν, λέγοντες, Τί νὰ φάγωμεν, ἢ, Τί νὰ πίωμεν, ἢ, Τί νὰ ἐνδυθῶμεν; Ἐπειδὴ ὅλα ταῦτα ζητοῦν τὰ ἔθνη· διότι ἐξεύρει ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε χρείαν ὅλων τούτων. Ἀλλὰ ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ὅλα ταῦτα θέλουν προστεθῇ εἰς ἐσᾶς. Μὴ μεριμνήσητε λοιπὸν διὰ τὴν αὔριον· διότι ἡ αὔριον θέλει μεριμνήσει τὰ ἴδικά της· ἀρκετὸν εἶναι διὰ τὴν ἡμέραν ἡ πείραξις αὐτῆς.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ῞ΕΚΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ῞ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ' σου, Κύριε, ἂς καθαρίζῃ τὸ ἀδιάλειπτον ἔλεός σου, καὶ ἂς ὑπερασπίζεται, τὴν Ἐκκλησίαν σου· καὶ ἐπειδὴ, χωρὶς τῆς ἰδικῆς σου βοηθείας, δὲν ἐμπορεῖ νὰ διατηρῆται εἰς ἀσφάλειαν, διαφύλαττε αὐτὴν πάντοτε μὲ τὴν ἀντίληψιν καὶ ἀγαθότητά σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. γ'. 13.

ΣΑΣ παρακαλῶ, νὰ μὴν ἀθυμῆτε διὰ τὰς θλίψεις μου τὰς ὁποίας πάσχω διὰ σᾶς, τὸ ὁποῖον εἶναι δόξα σας. Διὰ τοῦτο κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου ὀνομάζεται ὅλη ἡ πατριὰ ἥτις εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἐσᾶς, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του, νὰ κραταιωθῆτε μὲ δύναμιν διὰ τοῦ Πνεύματός του εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον· διὰ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως εἰς τὰς καρδίας σας· ὥστε νὰ ἐμπορέσετε, ῥιζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, νὰ καταλάβετε, ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους, τί εἶναι τὸ πλάτος, καὶ μῆκος, καὶ βάθος, καὶ ὕψος· καὶ νὰ γνωρίσετε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἥτις ὑπερβαίνει τὴν γνῶσιν, διὰ νὰ γεμισθῆτε ἀπὸ ὅλον τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον νὰ κάμῃ ὑπεραφθόνως ὑπὲρ πάντα ὅσα ζητοῦμεν ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν ἥτις ἐνεργεῖται εἰς ἡμᾶς, εἰς αὐτὸν ἂς ἦναι ἡ δόξα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ζ'. 11.

ΚΑΙ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπήγαινεν εἰς πόλιν ὀνομαζομένην Ναΐν· καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἐπή-

γαιναν ἱκανοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν του, καὶ ὄχλος πολύς. Καθὼς δὲ ἐπλησίασεν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως, ἰδοὺ, ἐφέρετο ἔξω νεκρὸς, υἱὸς μονογενὴς τῆς μητρός του, καὶ αὕτη ἦτον χήρα· καὶ ὄχλος πολὺς τῆς πόλεως ἦτον μὲ αὐτήν. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτήν· καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν, Μὴ κλαίῃς. Καὶ πλησιάσας ἤγγιξε τὸν κράββατον (οἱ δὲ βαστάζοντες ἐστάθησαν), καὶ εἶπε, Νεανίσκε, εἰς σὲ λέγω, Σήκω. Καὶ ἀνεκάθησεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρχισε νὰ λαλῇ· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα του. Ἔλαβε δὲ φόβος ὅλους· καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν, λέγοντες, Ὅτι προφήτης μέγας ἐσηκώθη μεταξὺ ἡμῶν, καὶ ὅτι ἐπεσκέφθη ὁ Θεὸς τὸν λαόν του. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος περὶ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς ὅλα τὰ περίχωρα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ἙΒΔΟΜΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, δεόμεθά σου, ἂς μᾶς προφθάνῃ πάντοτε ἡ χάρις σου, καὶ ἂς ἀκολουθῇ, κάμνουσα ἡμᾶς νὰ ἤμεθα πάντοτε δεδομένοι εἰς ὅλα τὰ καλὰ ἔργα· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ. 1.

ΣΑΣ παρακαλῶ λοιπὸν ἐγὼ ὁ δέσμιος διὰ τὸν Κύριον, νὰ περιπατήσετε ἀξίως τῆς προσκλήσεως μὲ τὴν ὁποίαν ἐπροσκλήθητε· μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην καὶ πρᾳότητα, μὲ μακροθυμίαν, ὑποφέροντες ἀλλήλους μὲ ἀγάπην· σπουδάζοντες νὰ φυλάττετε τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος μὲ τὸν σύνδεσμον τῆς εἰρήνης. Ἓν σῶμα εἶναι καὶ ἓν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐπροσκλήθητε μὲ μίαν ἐλπίδα τῆς προσκλήσεώς σας· εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα· εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ ὅλων, ὅστις εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλα, καὶ διὰ μέσου ὅλων, καὶ εἰς ὅλους ἐσᾶς.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιδ'. 1.

ΚΑΙ ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν οἶκον τινὸς ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων τὸ σάββατον διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον, ἐκεῖνοι ἐπαρατηροῦσαν αὐτὸν. Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ὑδρωπικὸς ἦτον ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων, Εἶναι νόμιμον νὰ θεραπεύῃ τις εἰς τὸ σάββατον; Ἐκεῖνοι δὲ ἐσιωποῦσαν. Καὶ πιάσας αὐτὸν, τὸν ἐθεράπευσε, καὶ ἀπέλυσε. Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς αὐτοὺς εἶπε, Τίνος ἀπὸ σᾶς ὁ ὄνος ἢ ὁ βοῦς ἐὰν πέσῃ εἰς τὸ φρέαρ, δὲν θέλει εὐθὺς σύρει αὐτὸν ἔξω τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου; Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν ν' ἀποκριθῶσιν εἰς αὐτὸν πρὸς ταῦτα. Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπειδὴ ἐπαρατηροῦσε πῶς ἐδιάλεγαν τὰς πρωτοκαθεδρίας· λέγων εἰς αὐτοὺς, Ὅταν προσκαλεσθῇς ὑπό τινος εἰς γάμον, μὴ καθήσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον, μή πως ἄλλος ἐντιμότερός σου ἦναι προσκαλεσμένος ἀπ' αὐτόν· καὶ ἐλθὼν ὁ καλέσας σὲ καὶ αὐτὸν, σὲ εἴπῃ, Δὸς τόπον εἰς τοῦτον· καὶ ἀρχίσῃς τότε μὲ καταισχύνην νὰ λαμβάνῃς τὸν ἔσχατον τόπον. Ἀλλ' ὅταν προσκαλεσθῇς, ὕπαγε κάθησε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· διὰ νὰ σὲ εἴπῃ, ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὅστις σὲ ἐκάλεσε, Φίλε, ἀναῖβα ἀνωτέρω· τότε θέλει εἶσθαι εἰς σὲ δόξα ἐνώπιον τῶν συγκαθημένων μὲ σέ. Διότι πᾶς ὅστις ὑψόνει τὸν ἑαυτόν του, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὅστις ταπεινόνει τὸν ἑαυτόν του, θέλει ὑψωθῇ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ὈΓΔΟΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ἹΚΕΤΕΥΟΜΕΝ σε, Κύριε, δίδε εἰς τὸν λαόν σου τὴν χάριν τοῦ νὰ ἀντιστέκεται εἰς τοὺς πειρασμοὺς τοῦ κόσμου, τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου· καὶ μὲ καρδίαν καὶ διάνοιαν καθαρὰν νὰ

ἀκολουθῶσι σὲ τὸν μόνον Θεόν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Κορινθ. α'. 4.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ πάντοτε τὸν Θεόν μου διὰ σᾶς, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἥτις σᾶς ἐδόθη διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅτι εἰς πᾶν πρᾶγμα ἐπλουτίσθητε δι' αὐτοῦ, εἰς πάντα λόγον, καὶ εἰς πᾶσαν γνῶσιν· καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη εἰς ἐσᾶς· ὥστε καὶ δὲν μένετε ὀπίσω εἰς κανὲν χάρισμα, προσμένοντες τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅστις καὶ θέλει σᾶς στηρίξει ἕως τέλους, διὰ νὰ ἦσθε ἄμεμπτοι εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. 34.

ΟΤΕ ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπεστόμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ὁμοῦ. Καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὅστις ἦτον νομικὸς, ἠρώτησε, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων, Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ εἶναι μεγάλη εἰς τὸν νόμον; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτὸν, Θέλεις ἀγαπήσει Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιάν σου· αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία μὲ αὐτήν· Θέλεις ἀγαπήσει τὸν πλησίον σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου. Εἰς ταύτας τὰς δύο ἐντολὰς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται. Καὶ ἐνῷ ἦσαν συνηγμένοι οἱ Φαρισαῖοι, ἠρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σᾶς φαίνεται περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς εἶναι; Λέγουν εἰς αὐτὸν, Τοῦ Δαβίδ. Λέγει εἰς αὐτοὺς, Πῶς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ διὰ Πνεύματος ὀνομαζει αὐτὸν Κύριον; λέγων, Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως νὰ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἐὰν λοιπὸν ὁ Δαβὶδ ὀνομάζῃ αὐτὸν Κύριον, πῶς εἶναι υἱὸς αὐτοῦ; Καὶ

κανεὶς δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκριθῇ λόγον εἰς αὐτόν· οὐδὲ ἐτόλμησε κανεὶς, ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, νὰ ἐρωτήσῃ πλέον αὐτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ΈΝΝΑΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ἐπειδὴ χωρὶς σοῦ δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἀρέσκωμεν εἰς σὲ, Χάρισε εἰς ἡμᾶς εὐσπλάγχνως, ὥστε τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα νὰ διευθύνῃ καθ' ὅλα τὰς καρδίας ἡμῶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ'. 17.

ΤΟΥΤΟ λοιπὸν σᾶς λέγω, καὶ μαρτύρομαι διὰ τοῦ Κυρίου, νὰ μὴ περιπατῆτε πλέον, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατοῦν, εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ νοός των, ἐσκοτισμένοι κατὰ τὴν διάνοιαν, ἀποξενωμένοι ὄντες ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν ἥτις εἶναι εἰς αὐτοὺς, διὰ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας των· οἵτινες ἀναισθητοῦντες παρέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἀσέλγειαν, ὥστε νὰ ἐργάζωνται πᾶσαν ἀκαθαρσίαν ἀχορτάστως. Σεῖς ὅμως δὲν ἐμάθετε οὕτω τὸν Χριστόν· ἐὰν ἠκούσετε αὐτὸν, καὶ ἐδιδάχθητε εἰς αὐτὸν, καθὼς εἶναι ἀλήθεια εἰς τὸν Ἰησοῦν· νὰ ἀποβάλετε κατὰ τὴν προτέραν διαγωγὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἀπατηλὰς ἐπιθυμίας· καὶ νὰ ἀνανεόνεσθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοός σας, καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, τὸν κτισθέντα κατὰ Θεὸν εἰς δικαιοσύνην καὶ ἀληθινὴν ἁγιότητα. Ὅθεν ἀποῤῥίψαντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μὲ τὸν πλησίον του· διότι εἴμεθα μέλη ὁ εἷς τοῦ ἄλλου. Ὀργίζεσθε καὶ μὴν ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος ἂς μὴ δύῃ ἐπάνω εἰς τὸν παροργισμόν σας· μήτε δίδετε χώραν εἰς τὸν διάβολον. Ὁ κλέπτων ἂς μὴ κλέπτῃ πλέον· μᾶλλον δὲ ἂς κοπιάζῃ, ἐργαζόμενος τὸ καλὸν μὲ τὰς χεῖράς του, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ

μεταδίδῃ εἰς τὸν χρείαν ἔχοντα. Κανεὶς λόγος σαπρὸς ἂς μὴν] ἐκβαίνῃ ἀπὸ τὸ στόμα σας· ἀλλ' ὅστις εἶναι καλὸς εἰς τὴν χρείαν τῆς οἰκοδομῆς, διὰ νὰ δώσῃ χάριν εἰς τοὺς ἀκούοντας. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ἐσφραγίσθητε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἂς σηκωθῇ ἀπὸ σᾶς, ὁμοῦ μὲ πᾶσαν κακίαν. Καὶ γίνεσθε εἰς ἀλλήλους καλοὶ, εὔσπλαγχνοι, συγχωροῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον· καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐσυγχώρησεν ἐσᾶς διὰ τοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. 1.

ΕΙΣΕΛΘΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν του πόλιν. Καὶ ἰδοὺ, ἔφεραν εἰς αὐτὸν παραλυτικὸν κείμενον ἐπάνω εἰς κλίνην· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τὸν παραλυτικὸν, Θάῤῥει, τέκνον· σὲ ἐσυγχωρήθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδοὺ, τινὲς ἐκ τῶν γραμματέων εἶπαν μέσα εἰς τὸν ἑαυτόν των, Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε, Διὰ τί σεῖς διαλογίζεσθε κακὰ μέσα εἰς τὰς καρδίας σᾶς; Τί εἶναι εὐκολώτερον; νὰ εἴπω, Σὲ ἐσυγχωρήθησαν αἱ ἁμαρτίαι; ἢ νὰ εἴπω, Σήκω καὶ περιπάτει; Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσετε ὅτι ἔχει ἐξουσίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπάνω εἰς τὴν γῆν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας, (τότε λέγει εἰς τὸν παραλυτικὸν,) Σηκωθεὶς ἔπαρε τὴν κλίνην σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ σηκωθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκόν του. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, ὅστις ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ πανοικτίρμων Θεὲ, διὰ τῆς ἀφθόνου ἀγαθότητός σου φύλαττε ἡμᾶς, δεόμεθά σου, ἀπὸ πᾶν ὅ,τι ἐμπορεῖ νὰ μᾶς βλάψῃ· ὥστε νὰ ἤμεθα ἕτοιμοι, καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν, νὰ ἐκτελῶμεν μετὰ χαρᾶς ὅσα θέλεις νὰ πράττωμεν· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. ε'. 15.

ΒΛΕΠΕΤΕ *λοιπὸν πῶς νὰ περιπατῆτε ἀκριβῶς· ὄχι ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί· ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, διότι αἱ ἡμέραι εἶναι κακαί. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλ' ἐννοοῦντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ* Κυρίου. Καὶ *μὴ μεθύετε μὲ οἶνον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε μὲ τὸ* Πνεῦμα· *λαλοῦντες μεταξύ σας μὲ ψαλμοὺς, καὶ ὕμνους, καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες μὲ τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν* Κύριον· *εὐχαριστοῦντες πάντοτε δι' ὅλα εἰς τὸν* Θεὸν *καὶ* Πατέρα, *ἐν ὀνόματι τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ· *ὑποτασσόμενοι εἰς ἀλλήλους μὲ φόβον* Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. 1.

Ὁ ἸΗΣΟΥΣ *εἶπεν,* Ἡ *βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ ἄνθρωπον βασιλέα, ὅστις ἔκαμε γάμους εἰς τὸν υἱόν του.* Καὶ *ἀπέστειλε τοὺς δούλους του νὰ κράξωσι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ δὲν ἤθελαν νὰ ἔλθωσι.* Πάλιν *ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων,* Εἰπέτε *εἰς τοὺς κεκλημένους,* Ἰδοὺ, *ἡτοίμασα τὸ γεῦμά μου· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ θρεπτά μου εἶναι σφαγμένα, καὶ ὅλα εἶναι ἕτοιμα· ἔλθετε εἰς τοὺς γάμους.* Ἐκεῖνοι *ὅμως ἀμελήσαντες ὑπῆγαν, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιόν του ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὸ ἐμπόριόν του· οἱ δὲ λοιποὶ,*

πιάσαντες τοὺς δούλους του, ὕβρισαν αὐτοὺς καὶ ἐφόνευσαν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματά του, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔκαυσε. Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους του, Ὁ μὲν γάμος εἶναι ἕτοιμος, οἱ δὲ κεκλημένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι· ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τὰς τριόδους, καὶ ὅσους εὕρετε, καλέσατε αὐτοὺς εἰς τὸν γάμον. Καὶ οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι ἐξῆλθαν εἰς τοὺς δρόμους, καὶ ἐσύναξαν ὅλους ὅσους εὑρῆκαν, κακοὺς καὶ καλούς· καὶ ἐγέμισεν ὁ γάμος ἀπὸ κεκλημένους. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς διὰ νὰ θεωρήσῃ τοὺς κεκλημένους, ἴδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον, ὅστις δὲν ἦτον ἐνδεδυμένος ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει εἰς αὐτὸν, Φίλε, πῶς εἰσῆλθες ἐδῶ μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Καὶ ἐκεῖνος ἀπεστομώθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ὑπηρέτας, Δέσετε αὐτὸν πόδας καὶ χεῖρας, καὶ, σηκώσαντες αὐτὸν, ῥίψετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ κεκλημένοι, ὀλίγοι ὅμως οἱ ἐκλεκτοί.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ἹΚΕΤΕΥΟΜΕΝ σε, εὔσπλαγχνε Κύριε, χάρισε εἰς τὸν πιστόν σου λαὸν συγχώρησιν καὶ εἰρήνην· ὥστε, καθαρισθέντες ἀπὸ ὅλας τὰς ἁμαρτίας των, νὰ σὲ λατρεύωσι μὲ ἥσυχον ψυχήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. ϛ'. 10.

ἈΔΕΛΦΟΙ μου, ἐνδυναμοῦσθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸ κράτος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδυθῆτε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἐμπορῆτε νὰ σταθῆτε ἐναντίον εἰς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. Διότι δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς ἡ πάλη ἐναντίον εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλ' ἐναντίον εἰς τὰς ἀρχὰς, ἐναντίον

εἰς τὰς ἐξουσίας, ἐναντίον εἰς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ αἰῶνος τούτου, ἐναντίον εἰς τὰ πνευματικὰ μηχανήματα τῆς πονηρίας εἰς τὰ ἐπουράνια. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἐμπορέσετε ν' ἀντισταθῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τὴν πονηράν· καὶ ἀφοῦ κατορθώσετε ὅλα, νὰ σταθῆτε. Σταθῆτε λοιπὸν, περιεζωσμένοι τὴν ὀσφύν σας μὲ ἀλήθειαν, καὶ ἐνδεδυμένοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδηματωμένοι τοὺς πόδας μὲ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπάνω δὲ εἰς ὅλα, ἀναλάβετε τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, διὰ τῆς ὁποίας θέλετε δυνηθῆ νὰ σβύσετε ὅλα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα· καὶ πάρετε τὴν περικεφαλαίαν τῆς σωτηρίας, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ἥτις εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· προσευχόμενοι εἰς πάντα καιρὸν μὲ πᾶσαν προσευχὴν καὶ δέησιν διὰ τοῦ Πνεύματος, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες μὲ πᾶσαν προσκαρτέρησιν καὶ δέησιν ὑπὲρ ὅλων τῶν ἁγίων· καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐμὲ λόγος νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου μὲ παῤῥησίαν, διὰ νὰ κάμω γνωστὸν τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἶμαι πρέσβυς εἰς τὴν ἅλυσον· διὰ νὰ λαλήσω εἰς αὐτὸ μετὰ παῤῥησίας, καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. δ'. 46.

ἮΤΟΝ' τις βασιλικὸς ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἀσθενοῦσεν εἰς τὴν Καπερναούμ. Οὗτος, ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὑπῆγεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐπαρακαλοῦσεν αὐτὸν νὰ καταβῇ, καὶ νᾶ ἰατρεύσῃ τὸν υἱόν του· διότι ἦτον εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ νὰ ἀποθάνῃ. Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτὸν, Ἐὰν δὲν ἴδητε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεύσει. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς, Κύριε, καταῖβα πρὶν ἀποθάνῃ τὸ παιδίον μου. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Πήγαινε· ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν

ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπήγαινε. Ἐνῷ δὲ αὐτὸς κατέβαινεν ἤδη, ἀπήντησαν αὐτὸν οἱ δοῦλοί του, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες, Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Ἠρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν ὥραν καθ' ἣν ἔγινε καλήτερα· καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν, Ὅτι χθὲς τὴν ἑβδόμην ὥραν ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. Ἐκατάλαβε λοιπὸν ὁ πατὴρ ὅτι ἔγινε τοῦτο εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς, καὶ ὅλος ὁ οἶκος αὐτοῦ. Τοῦτο πάλιν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς δεύτερον θαῦμα, ἀφοῦ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ' σου, Κύριε, νὰ κρατῇς τὴν Ἐκκλησίαν, τὸν περιούσιον λαόν σου, εἰς παντοτεινὴν εὐσέβειαν· ὥστε, διὰ τῆς προστασίας σου ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ πᾶσαν συμφορὰν, νὰ ἀφοσιονώμεθα εἰς τὸ νὰ σὲ λατρεύωμεν εὐλαβῶς μὲ ἔργα ἀγαθὰ, πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματός σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλιππ. α'. 3.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τὸν Θεόν μου εἰς πᾶσαν εὐθύμησίν σας, (πάντοτε εἰς πᾶσαν προσευχήν μου δεόμενος μετὰ χαρᾶς δι' ὅλους σας,) διὰ τὴν κοινωνίαν σας εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι τοῦ νῦν· βέβαιος ὢν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος, ὅστις ἤρχισεν εἰς ἐσᾶς καλὸν ἔργον, θέλει ἐπιτελέσει αὐτὸ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἐμὲ νὰ φρονῶ τοῦτο δι' ὅλους ἐσᾶς, διότι σᾶς ἔχω μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου· ὥστε, καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν μου, καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου, ὅλοι σεῖς εἶσθε συγκοινωνοί μου τῆς χάριτος. Διότι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεὸς,

πόσον ἐπιποθῶ ὅλους σας μὲ σπλάγχνα Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, νὰ περισσεύῃ ἡ ἀγάπη σας ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον, εἰς ἐπίγνωσιν καὶ εἰς πᾶσαν νόησιν· διὰ νὰ δοκιμάζετε τὰ κρείττονα· ὥστε νὰ ἦσθε εἰλικρινεῖς, καὶ χωρὶς πρόσκομμα, μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ Χριστοῦ· γέμοντες ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς δικαιοσύνης, οἵτινες εἶναι διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιη'. 21.

ὉΟ ΠΕΤΡΟΣ εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, ποσάκις θέλει ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ νὰ συγχωρήσω αὐτόν; ἕως ἑπτάκις; Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Δὲν σὲ λέγω, Ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' Ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. Διὰ τοῦτο ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ ἄνθρωπον βασιλέα, ὅστις ἠθέλησε νὰ κάμῃ λογαριασμὸν μὲ τοὺς δούλους του. Καὶ ὅτε ἤρχισε νὰ κάμνῃ λογαριασμὸν, ἐφέρθη εἰς αὐτὸν εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων· καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ τὰ ἀποδώσῃ, ἐπρόσταξεν ὁ κύριός του νὰ πωληθῇ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ ὅλα ὅσα εἶχε· καὶ νὰ ἀποδοθῇ τὸ ὀφειλόμενον. Πεσὼν λοιπὸν ὁ δοῦλος ἐπροσκυνοῦσεν αὐτὸν, λέγων, Κύριε, μακροθύμησε εἰς ἐμὲ, καὶ ὅλα θέλω σὲ ἀποδώσει. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν εἰς αὐτόν. Ἀφοῦ ὅμως ἐξῆλθεν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὑρῆκεν ἕνα ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, ὅστις ἐχρεωστοῦσεν εἰς αὐτὸν ἑκατὸν δηνάρια· καὶ πιάσας αὐτὸν, τὸν ἔπνιγε, λέγων, Ἀπόδος εἰς ἐμὲ ὅ,τι μὲ χρεωστεῖς. Πεσὼν λοιπὸν ὁ σύνδουλός του εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἐπαρακαλοῦσεν αὐτὸν, λέγων, Μακροθύμησε εἰς ἐμὲ, καὶ ὅλα θέλω σὲ ἀποδώσει. Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἤθελεν· ἀλλ' ὕπηγε καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως νὰ ἀποδώσῃ τὸ ὀφειλόμενον. Βλέποντες δὲ οἱ σύνδουλοί του τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα·

καὶ ἐλθόντες ἐφανέρωσαν εἰς τὸν κύριόν των ὅλα τὰ γενόμενα. Τότε κράξας αὐτὸν ὁ κύριός του, λέγει εἰς αὐτὸν, Δοῦλε πονηρὲ, ὅλον τὸ χρέος ἐκεῖνο σὲ ἀφῆκα, ἐπειδὴ μὲ ἐπαρακάλεσες· δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ νὰ ἐλεήσῃς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριός του παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τοὺς βασανιστὰς, ἕως νὰ ἀποδώσῃ ὅλον τὸ ὀφειλόμενον εἰς αὐτόν. Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς, ἐὰν ἀπὸ τὰς καρδίας σας δὲν ἀφήσετε, ἕκαστος εἰς τὸν ἀδελφόν του, τὰ πταίσματα αὐτῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ʽΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, *ἡ καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν, ἡ πηγὴ πάσης εὐσεβείας, Ἑτοίμως ἐπάκουε, δεόμεθά σου, τὰς εὐλαβεῖς ἱκεσίας τῆς Ἐκκλησίας σου· καὶ χάρισε εἰς ἡμᾶς, ὥστε, ὅσα μετὰ πίστεως ζητοῦμεν, βεβαίως νὰ ἀπολαύσωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. Φιλιππ. γ΄. 17.

ἈΔΕΛΦΟΙ, *συμμιμηταί μου γίνεσθε· καὶ παρατηρεῖτε τοὺς ὅσοι περιπατοῦν οὕτω, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. (Διότι περιπατοῦν πολλοὶ, τοὺς ὁποίους σᾶς ἔλεγα πολλάκις, τώρα δὲ καὶ κλαίων λέγω, ὅτι εἶναι οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ· τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς εἶναι ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν εἶναι εἰς τὴν αἰσχύνην των· οἵτινες φρονοῦν τὰ ἐπίγεια.) Διότι ἡ ἰδική μας πολιτεία εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς· ὁπόθεν καὶ προσμένομεν τὸν Σωτῆρα, τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· ὅστις θέλει μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, διὰ νὰ γίνῃ σύμμορφον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης του· κατὰ τὴν ἐνέργειαν, διὰ τῆς ὁποίας*

δύναται καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτόν του.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ΄. 15.

ΤΟΤΕ *ὑπῆγαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἔκαμαν συμβούλιον τίνι τρόπῳ νὰ παγιδεύσωσιν αὐτὸν εἰς λόγον. Καὶ στέλλουν εἰς αὐτὸν τοὺς μαθητάς των, ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἡρωδιανοὺς, λέγοντες, Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινὸς, καὶ διδάσκεις ἀληθινὰ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν σὲ μέλει διὰ κανένα· διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου. Εἰπέ μας λοιπὸν, τί σὲ φαίνεται; εἶναι νόμιμον νὰ δώσωμεν κῆνσον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι; Γνωρίσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε, Τί μὲ πειράζετε, ὑποκριταί; Δείξετέ με τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Καὶ ἐκεῖνοι ἔφεραν εἰς αὐτὸν δηνάριον. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Τίνος εἶναι η εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή; Λέγουν εἰς αὐτὸν, Τοῦ Καίσαρος. Τότε λέγει εἰς αὐτοὺς, Ἀποδόσετε λοιπὸν εἰς τὸν Καίσαρα τὰ τοῦ Καίσαρος, καὶ εἰς τὸν Θεὸν τὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφήσαντες αὐτὸν ἀνεχώρησαν.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, *δεόμεθά σου, ἄφες εἰς τὸν λαόν σου τὰ παραπτώματα αὐτῶν· ὥστε διὰ τῆς πλουσιοπαρόχου ἀγαθότητός σου νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν ἁμαρτιῶν, τὰς ὁποίας ἐπράξαμεν διὰ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν. Χάρισε τοῦτο εἰς ἡμᾶς, οὐράνιε Πάτερ, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εὐλογημένου Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. Κολοσσ. α΄. 3.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ *τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, (προσευχόμενοι*

πάντοτε διὰ σᾶς, ἀκούσαντες τὴν πίστιν σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς ὅλους τοὺς ἁγίους,) διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποταμιευμένην διὰ σᾶς εἰς τοὺς οὐρανούς· τὴν ὁποίαν προηκούσατε εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου· τὸ ὁποῖον ἦλθεν εἰς ἐσᾶς, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ καρποφορεῖ, καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσετε, καὶ ἐγνωρίσετε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μὲ ἀληθείαν. Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ τὸν Ἐπαφρᾶ, τὸν ἀγαπητὸν σύνδουλόν μας, ὅστις εἶναι διὰ σᾶς πιστὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ· ὅστις καὶ ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐν Πνεύματι ἀγάπην σας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, δὲν παύομεν νὰ προσευχώμεθα διὰ σᾶς, καὶ νὰ ἐκζητῶμεν νὰ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματός του, μὲ πᾶσαν σοφίαν, καὶ πνευματικὴν σύνεσιν· διὰ νὰ περιπατήσετε ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, καρποφοροῦντες εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ· ἐνδυναμούμενοι μὲ πᾶσαν δύναμιν, κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· εὐχαριστοῦντες εἰς τὸν Πατέρα, ὅστις μᾶς ἔκαμεν ἱκανοὺς νὰ μεθέξωμεν τῆς μερίδος τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων εἰς τὸ φῶς.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. 18.

ἘΝΩ ἐλαλοῦσεν ὁ Ἰησοῦς ταῦτα πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰωάννου, ἰδοὺ, ἄρχων τις ἐλθὼν ἐπροσκυνοῦσεν αὐτὸν, λέγων, Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἐτελεύτησεν ἤδη· ἀλλ' ἐλθὲ, βάλε τὴν χεῖρά σου ἐπάνω της, καὶ θέλει ζήσει. Καὶ σηκωθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτὸν, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ αἱμοῤῥοοῦσα δώδεκα ἔτη, πλησιάσασα ὄπισθεν, ἤγγιξε τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου του· διότι ἔλεγε μέσα εἰς τὸν ἑαυτόν της, Ἐὰν μόνον ἐγγίξω τὸ ἱμάτιόν του, θέλω σωθῇ. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπεν, Ἔχε

Θάῤῥος, θύγατερ· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥραν. Ὅτε δὲ ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἴδε τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἦσαν εἰς θόρυβον, λέγει εἰς αὐτούς, Ἀναχωρεῖτε· διότι δὲν ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ κοιμᾶται. Καὶ ἐπεριγελοῦσαν αὐτόν. Ἀφοῦ δὲ ὁ ὄχλος ἐξεβλήθη, εἰσελθὼν ἐπίασε τὴν χεῖρά της· καὶ ἐσηκώθη τὸ κοράσιον. Καὶ διεδόθη ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην ἐκείνην τὴν γῆν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Συναπτή.

ΔΙΕΓΕΙΡΕ, *δεόμεθά σου,* Κύριε, *τὰς καρδίας τοῦ πιστοῦ λαοῦ σου· ὥστε, καρποφοροῦντες ἀφθόνως ἔργα καλά, νὰ ἀντιβραβευθῶσι καὶ ἀφθόνως παρὰ σοῦ· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Ἱερεμ. κγ΄. 5.

ἸΔΟΥ, *ἔρχονται ἡμέραι, λέγει ὁ* Κύριος, *ὅτε θέλω ἀνεγείρει εἰς τὸν* Δαβὶδ *βλαστὸν δίκαιον· καὶ βασιλεὺς θέλει βασιλεύσει, καὶ εὐημερήσει, καὶ ἐκτελέσει κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.* Εἰς *τὰς ἡμέρας αὐτοῦ θέλει σωθῆ ὁ* Ἰούδας, *καὶ ὁ* Ἰσραὴλ *θέλει κατοικήσει ἀσφαλῶς· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ μὲ τὸ ὁποῖον θέλει ὀνομασθῇ,* Ὁ ΚΥΡΙΟΣ Ἡ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΑΣ. *Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει ὁ* Κύριος, *ὅτε δὲν θέλουν εἰπεῖ πλέον,* Ζῇ *ὁ* Κύριος, *ὅστις ἀνήγαγε τοὺς υἱοὺς τοῦ* Ἰσραὴλ *ἀπὸ τὴν γῆν τῆς* Αἰγύπτου· *ἀλλά,* Ζῇ *ὁ* Κύριος, *ὅστις ἀνήγαγε καὶ ὡδήγησε τὸ σπέρμα τοῦ οἴκου τοῦ* Ἰσραὴλ *ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς τόπους ὅπου τοὺς εἶχα διώξει· καὶ θέλουν κατοικήσει εἰς τὴν ἰδικήν των γῆν.*

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ϛʹ. 5.

ΣΗΚΩΣΑΣ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἰδὼν ὅτι ἔρχεται εἰς αὐτὸν πολὺς ὄχλος, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον, Πόθεν θέλομεν ἀγοράσει ἄρτους, διὰ νὰ φάγωσιν οὗτοι; (Ἔλεγε δὲ τοῦτο δοκιμάζων αὐτόν· διότι αὐτὸς ἤξευρε τί ἔμελλε νὰ κάμῃ.) Ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν ὁ Φίλιππος, Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι δὲν εἶναι ἀρκετοὶ εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ λάβῃ ὀλίγον τι ἕκαστος αὐτῶν. Λέγει εἰς αὐτὸν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν του, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου, Εἶναι ἐδῶ ἓν παιδάριον, τὸ ὁποῖον ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· πλὴν ταῦτα τί εἶναι πρὸς τοσούτους; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθήσωσιν. Ἦτον δὲ χόρτος πολὺς εἰς τὸν τόπον. Ἐκάθησαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες, τὸν ἀριθμὸν ἕως πεντακισχίλιοι. Καὶ ἔλαβε τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διεμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητὰς, οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τοὺς καθημένους· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὰ ὀψάρια, ὅσον ἤθελαν. Καὶ ἀφοῦ ἐχορτάσθησαν, λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του, Συνάξετε τὰ περισσεύσαντα κομμάτια, διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε. Ἐσύναξαν λοιπὸν αὐτὰ, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους ἀπὸ τὰ κομμάτια ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν εἰς τοὺς φαγόντας. Καὶ ὅτε ἴδαν οἱ ἄνθρωποι τὸ θαῦμα τὸ ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς ἔκαμεν, ἔλεγαν, Ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Προφήτης, ὅστις ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.

Ἐὰν ἦναι πλειότεραι Κυριακαὶ πρὶν τῆς Πρώτης Κυριακῆς τῆς Παρουσίας, ἡ Ἀκολουθία τινῶν ἀπὸ τὰς Κυριακὰς, αἵτινες ἀφέθησαν μετὰ τὰ Ἐπιφάνια, θέλει λαμβάνεσθαι εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐνταῦθα ἐλλειπουσῶν· ἐὰν δὲ ἦναι ὀλιγώτεραι, αἱ περισσεύουσαι ἐμποροῦν νὰ ἀφίνωνται· ἡ τελευταία ὅμως αὕτη Συναπτὴ, Ἐπιστολὴ, καὶ Εὐαγγέλιον πρέπει πάντοτε νὰ ἀναγινώσκωνται τὴν Κυριακὴν τὴν ἀμέσως πρὶν τῆς πρώτης Κυριακῆς τῆς Παρουσίας.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις ἔδωκες εἰς τὸν ἱερόν σου Ἀπόστολον, Ἅγιον Ἀνδρέαν, τοιαύτην χάριν, ὥστε, προθύμως ὑπακούσας εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησεν αὐτὸν χωρὶς ἀναβολὴν, Χάρισε εἰς ἡμᾶς ὅλους, ὥστε, προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ θείου σου Λόγου, νὰ παραδώσωμεν εὐθὺς τὸν ἑαυτόν μας εἰς εὐπειθῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἁγίων σου ἐντολῶν· διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ί. 9.

ἘΑΝ ὁμολογήσῃς μὲ τὸ στόμα σου τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου ὅτι ὁ Θεὸς ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, θέλεις σωθῇ. Διότι μὲ τὴν καρδίαν γίνεται πίστις εἰς δικαιοσύνην· καὶ μὲ τὸ στόμα γίνεται ὁμολογία εἰς σωτηρίαν. Διότι λέγει ἡ γραφὴ, Πᾶς ὅστις πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν θέλει καταισχυνθῇ. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰουδαίου καὶ Ἕλληνος· διότι ὁ αὐτὸς Κύριος εἶναι ὅλων, καὶ εἶναι πλούσιος εἰς ὅλους τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Διότι πᾶς ὅστις ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει σωθῇ. Πῶς λοιπὸν θέλουν ἐπικαλεσθῇ ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπίστευσαν; καὶ πῶς θέλουν πιστεύσει εἰς ἐκεῖνον, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἤκουσαν; καὶ πῶς θέλουν ἀκούσει χωρὶς κήρυκα; καὶ πῶς θέλουν κηρύξει, ἐὰν δὲν ἀποσταλῶσι; Καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Πόσον εἶναι ὡραῖοι οἱ πόδες ἐκείνων, οἵτινες κηρύττουν τὸ εὐαγγέλιον τῆς εἰρήνης, οἵτινες εὐαγγελίζουν τὰ ἀγαθά! Ἀλλὰ δὲν ὑπήκουσαν ὅλοι εἰς τὸ εὐαγγέλιον· διότι ὁ Ἡσαΐας λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν; Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ἐξ ἀκροάσεως· ἡ δὲ ἀκρόασις, διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Λέγω ὅμως, Μή πως δὲν ἤκουσαν; Μάλιστα εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐξῆλθεν ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης οἱ λόγοι αὐτῶν. Λέγω ὅμως, Μή πως δὲν ἐγνώρισεν ὁ Ἰσραήλ; Πρῶτος ὁ Μωϋσῆς λέγει, Ἐγὼ θέλω σᾶς παροξύνει εἰς ζηλοτυπίαν δι' ἐκείνων οἵτινες δὲν εἶναι ἔθνος, καὶ διὰ μέσου ἀσυνέτου ἔθνους θέλω σᾶς παροργίσει. Ὁ δὲ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ καὶ λέγει, Εὑρέθην ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες δὲν μὲ ἐζητοῦσαν, ἐφανερώθην εἰς ἐκείνους οἵτινες περὶ ἐμοῦ δὲν ἐρωτοῦσαν. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Ὅλην τὴν ἡμέραν εἶχα ἐξηπλωμένας τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. 18.

ΠΕΡΙΠΑΤΩΝ *δὲ ὁ Ἰησοῦς πλησίον εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἴδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ῥίπτοντας δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν· διότι ἦσαν ἁλιεῖς. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Ἔλθετε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σᾶς κάμει ἁλιεῖς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφήσαντες εὐθὺς τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτόν. Καὶ, προχωρήσας ἐκεῖθεν, ἴδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, μέσα εἰς τὸ πλοῖον ὁμοῦ μὲ τὸν Ζεβεδαῖον τὸν πατέρα των, διορθόνοντας τὰ δίκτυά των· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφήσαντες εὐθὺς τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα των, ἠκολούθησαν αὐτόν.*

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΘΩΜΑ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὅστις, διὰ μεγαλητέραν ἐπιβεβαίωσιν τῆς πίστεως, ἐσυγχώρησες νὰ ἀμφιβάλῃ ὁ ἱερός σου Ἀπόστολος Θωμᾶς εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, Χάρισε εἰς ἡμᾶς νὰ πιστεύωμεν εἰς τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν*

Χριστὸν οὕτω ἐντελῶς καὶ ἀδιστάκτως, ὥστε ἡ πίστις ἡμῶν νὰ μὴν ἐλεγχθῇ ποτὲ ἐνώπιόν σου. Εἰσάκουσέ μας, Κύριε, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸν ὁποῖον, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. β′. 19.

ΛΟΙΠΟΝ δὲν εἶσθε πλέον ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ· ἐποικοδομηθέντες ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸν ὁποῖον ὅλη ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξάνεται εἰς ναὸν ἅγιον εἰς τὸν Κύριον· εἰς τὸν ὁποῖον καὶ σεῖς συνοικοδομεῖσθε, εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. κ′. 24.

ΘΩΜΑΣ δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτον μὲ αὐτοὺς ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγαν λοιπὸν εἰς αὐτὸν οἱ ἄλλοι μαθηταὶ, Ἴδαμεν τὸν Κύριον. Ἐκεῖνος ὅμως εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Ἐὰν δὲν ἴδω εἰς τὰς χεῖράς του τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, δὲν θέλω πιστεύσει. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν μέσα οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ Θωμᾶς μὲ αὐτούς. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἐνῷ αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν, Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς. Ἔπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν, Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἐδῷ, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευπάν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐπειδὴ μὲ ἴδες, Θωμᾶ, ἐπίστευσες· μακάριοι ὅσοι δὲν μὲ ἴδαν, καὶ ἐπίστευσαν,

Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Ταῦτα δὲ ἐγράφθησαν, διὰ νὰ πιστεύσετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχετε ζωὴν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἡ ἘΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὅστις, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου Ἁγίου Παύλου, ἔκαμες τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου νὰ λάμψῃ διὰ πάσης τῆς οἰκουμένης, Χάρισε εἰς ἡμᾶς, δεόμεθά σου, ὥστε, ἐνθυμούμενοι τὴν θαυμαστὴν αὐτοῦ ἐπιστροφὴν, νὰ ἀποδίδωμεν πρὸς σὲ τὴν ὑπὲρ ταύτης εὐχαριστίαν ἡμῶν, ἀκολουθοῦντες τὴν ὑπ' αὐτοῦ κηρυχθεῖσαν θείαν διδασκαλίαν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. θ'. 1.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος, ἔτι πνέων ἀπειλὰς καὶ φόνους ἐναντίον τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἦλθε πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς· ὥστε, ἐὰν εὕρῃ τινὰς οἵτινες νὰ ἦναι τῆς αἱρέσεως ταύτης, νὰ φέρῃ αὐτοὺς δεδεμένους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἐνῷ δὲ πηγαίνων ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Δαμασκὸν, ἐξαίφνης ἤστραψε τριγύρω του φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Καὶ πεσὼν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν εἰς αὐτὸν, Σαοὺλ, Σαοὺλ, διὰ τί μὲ διώκεις; Καὶ εἶπε, Ποῖος εἶσαι, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις· σκληρὸν σὲ εἶναι νὰ λακτίζῃς ἐναντίον εἰς κέντρα. Καὶ ἐκεῖνος, τρέμων καὶ ἔκθαμβος, εἶπε, Κύριε, τί θέλεις νὰ κάμω; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτὸν, Σήκω, καὶ ἔμβα εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σὲ λαληθῇ τί πρέπει νὰ κάμῃς. Οἱ δὲ

ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν ἐστέκοντο ἄφωνοι, ἀκούοντες μὲν τὴν φωνὴν, μὴ βλέποντες ὅμως κανένα. Καὶ ὁ Σαῦλος *ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ ἀφοῦ ἠνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, δὲν ἔβλεπε κανένα· καὶ χειραγωγοῦντες αὐτὸν ἔφεραν εἰς τὴν* Δαμασκόν. Καὶ *ἦτον τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ βλέπῃ· καὶ δὲν ἔφαγεν, οὐδὲ ἔπιε.* Ἦτον *δέ τις μαθητὴς εἰς τὴν* Δαμασκὸν *τὸ ὄνομα* Ἀνανίας, *καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν* ὁ Κύριος *δι' ὁράματος,* Ἀνανία. Καὶ *ἐκεῖνος εἶπεν,* Ἰδοὺ *ἐγὼ,* Κύριε. Καὶ ὁ Κύριος *εἶπεν εἰς αὐτὸν,* Σήκω *καὶ ὕπαγε εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀνομαζομένην* Εὐθεῖαν, *καὶ ζήτησε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ* Ἰούδα Σαῦλον *τινὰ ὀνομαζόμενον, ἐκ τῆς* Ταρσοῦ· *διότι, ἰδοὺ, προσεύχεται· καὶ ἴδε δι' ὁράματος ἄνθρωπόν τινα,* Ἀνανίαν *τὸ ὄνομα, ὅτι εἰσῆλθε, καὶ ἔθεσεν ἐπάνω του τὴν χεῖρα, διὰ νὰ ἀναβλέψῃ.* Ἀπεκρίθη *δὲ ὁ* Ἀνανίας, Κύριε, *ἤκουσα ἀπὸ πολλοὺς περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, πόσα κακὰ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἁγίους σου εἰς τὴν* Ἱερουσαλήμ· *καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, νὰ δέσῃ ὅλους τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.* Εἶπε *δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ* Κύριος, Ὕπαγε· *διότι οὗτος εἶναι σκεῦος ἐκλεκτὸν εἰς ἐμὲ, διὰ νὰ βαστάσῃ τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, καὶ τῶν υἱῶν τοῦ* Ἰσραήλ· *διότι ἐγὼ θέλω δείξει εἰς αὐτὸν ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ διὰ τὸ ὄνομά μου.* Ὑπῆγε *δὲ ὁ* Ἀνανίας *καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθέσας εἰς αὐτὸν τὰς χεῖράς του, εἶπε,* Σαοὺλ *ἀδελφὲ, ὁ* Κύριος *μὲ ἀπέστειλεν, ὁ* Ἰησοῦς *ὅστις ἐφάνη εἰς σὲ εἰς τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἤρχουσουν, διὰ νὰ ἀναβλέψῃς καὶ νὰ πλησθῇς ἀπὸ* Πνεῦμα Ἅγιον. Καὶ *εὐθὺς ἔπεσαν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του ὡσὰν λέπη, καὶ ἀνέβλεψε πάραυτα· καὶ σηκωθεὶς ἐβαπτίσθη.* Καὶ *ἀφοῦ ἔλαβε τροφὴν, ἐδυναμώθη.* Τότε *ὁ* Σαῦλος *ἐστάθη ἡμέρας τινὰς μὲ τοὺς ἐν* Δαμασκῷ *μαθητάς.* Καὶ *εὐθὺς ἐκήρυττεν εἰς τὰς συναγωγὰς τὸν* Χριστὸν, *ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ* Υἱὸς *τοῦ* Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιθʹ. 27.

Ὁ ΠΕΤΡΟΣ *ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει εἶσθαι εἰς ἡμᾶς; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές με, εἰς τὴν παλιγγενεσίαν, ὅταν καθήσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του, θέλετε καθήσει καὶ σεῖς ἐπάνω εἰς δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, διὰ τὸ ὄνομά μου, ἑκατονταπλάσια θέλει λάβει, καὶ θέλει κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον. Πολλοὶ ὅμως πρῶτοι θέλουν γίνει ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.*

Ἡ ὙΠΑΠΑΝΤΗ, ἢ Ἡ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ· *κοινῶς καλουμένη,* Ὁ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, ταπεινῶς δεόμεθα τῆς σῆς μεγαλειότητος, ὥστε, καθὼς ὁ Μονογενής σου Υἱὸς ἐπαρουσιάσθη τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὸν ναὸν μὲ τὴν οὐσίαν τῆς σαρκὸς ἡμῶν, οὕτω νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιόν σου μὲ ἁγνὰς καὶ καθαρὰς καρδίας· διὰ τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Μαλαχ. γʹ. 1.

ἸΔΟΥ, *ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ θέλει κατασκευάσει τὸν δρόμον ἔμπροσθέν μου· καὶ ὁ Κύριος, τὸν ὁποῖον σεῖς ζητεῖτε, ἐξαίφνης θέλει ἐλθεῖ εἰς τὸν ναόν του, ναὶ, ὁ Ἄγγελος τῆς διαθήκης, τὸν ὁποῖον σεῖς θέλετε· ἰδοὺ, ἔρχεται, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ τίς δύναται*

νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐλεύσεώς του; καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ εἰς τὴν παρουσίαν του; διότι αὐτὸς εἶναι ὡς πῦρ χωνευτοῦ, καὶ ὡς σμίγμα γναφέως. Καὶ θέλει καθήσει ὡς ὁ χωνεύων καὶ καθαρίζων τὸ ἀργύριον· καὶ θέλει καθαρίσει τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευΐ, καὶ θέλει στραγγίσει αὐτοὺς ὡς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ θέλουν προσφέρει εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν μὲ δικαιοσύνην. Τότε ἡ προσφορὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι ἀρεστὴ εἰς τὸν Κύριον, καθὼς εἰς τὰς ἡμέρας τὰς ἀρχαίας, καὶ καθὼς εἰς τὰ προλαβόντα ἔτη. Καὶ θέλω πλησιάσει πρὸς ἐσᾶς διὰ κρίσιν· καὶ θέλω εἶσθαι μάρτυς σπεύδων ἐναντίον εἰς τοὺς μάγους, καὶ ἐναντίον εἰς τοὺς μοιχοὺς, καὶ ἐναντίον εἰς τοὺς ἐπιόρκους, καὶ ἐναντίον εἰς τοὺς ἀποστεροῦντας τὸν μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ, εἰς τοὺς καταδυναστεύοντας τὴν χήραν καὶ τὸν ὀρφανὸν, καὶ εἰς τοὺς ἀδικοῦντας τὸν ξένον, καὶ εἰς τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β΄. 22.

ΚΑΙ *ἀφοῦ ἐσυμπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ της, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ἀνέβασαν αὐτὸν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ τὸν παραστήσωσιν εἰς τὸν Κύριον (καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, Ὅτι πᾶν ἀρσενικὸν διανοῖγον τὴν μήτραν, θέλει καλεσθῇ ἅγιον εἰς τὸν Κύριον)· καὶ διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο μικρὰ περιστέρια. Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, καὶ ἐπρόσμενε παρηγορίαν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦτον ἐπάνω του. Καὶ ἦτον εἰς αὐτὸν ἀποκεκαλυμμένον ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὅτι δὲν ἤθελεν ἰδεῖ θάνατον, πρὶν ἴδῃ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἦλθε διὰ τοῦ Πνεύματος εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ὅτε οἱ*

γονεῖς ἔμβασαν τὸ παιδίον Ἰησοῦν, διὰ νὰ κάμωσι περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου, τότε ἐδέχθη αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ ἐδόξασε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε, Τώρα, Κύριε, ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου μὲ εἰρήνην, κατὰ τὸν λόγον σου· διότι ἴδαν οἱ ὀφθαλμοί μου τὴν σωτηρίαν σου, τὴν ὁποίαν ἡτοίμασες κατὰ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν· φῶς, διὰ να φωτίσῃ τὰ ἔθνη, καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐθαύμαζαν διὰ τὰ λεγόμενα περὶ αὐτοῦ. Καὶ ηὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς τὴν Μαριὰμ τὴν μητέρα του, Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται διὰ πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ διὰ σημεῖον ἀντιλεγόμενον· (καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν ῥομφαία θέλει διαπεράσει·) διὰ νὰ ἀνακαλυφθῶσι διαλογισμοὶ ἀπὸ πολλὰς καρδίας. Καὶ ἦτόν τις Ἄννα προφήτισσα, θυγάτηρ τοῦ Φανουὴλ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ, (αὕτη ἦτον προβεβηκυία πολλὰ εἰς ἡλικίαν,) ἥτις ἔζησε μετὰ τοῦ ἀνδρός της ἑπτὰ ἔτη ἀφοῦ ἐνυμφεύθη. Καὶ αὕτη ἦτον χήρα ἕως ὀγδοηκοντατεσσάρων ἐτῶν· ἥτις δὲν ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὸ ἱερὸν, νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεύουσα τὸν Θεὸν μὲ νηστείας καὶ προσευχάς. Καὶ αὕτη, φθάσασα ἐπάνω εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐδοξολογοῦσε τὸν Κύριον, καὶ ἐλαλοῦσε περὶ αὐτοῦ εἰς ὅλους τοὺς περιμένοντας λύτρωσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν ὅλα κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν των Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐδυναμόνετο κατὰ τὸ πνεῦμα, πληρούμενον ἀπὸ σοφίαν· καὶ χάρις Θεοῦ ἦτον ἐπάνω του.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις εἰς τὸν τόπον τοῦ προδότου Ἰούδα ἔκλεξες τὸν πιστόν σου δοῦ-

λον Ματθίαν, διὰ νὰ ἦναι εἷς τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, Χάρισε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σου, ὥστε, προφυλαττομένη πάντοτε ἀπὸ ψευδεῖς ἀποστόλους, νὰ κυβερνᾶται καὶ νὰ διευθύνεται ὑπὸ πιστῶν καὶ ἀληθινῶν ποιμένων· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. α΄. 15.

ΕΙΣ ἐκείνας τὰς ἡμέρας, σηκωθεὶς ὁ Πέτρος εἰς τὸ μέσον τῶν μαθητῶν, εἶπεν, (ἦτον δὲ ὁμοῦ πλῆθος ὀνομάτων ἕως ἑκατὸν εἴκοσι·) Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ περὶ τοῦ Ἰούδα, ὅστις ἔγινεν ὁδηγὸς εἰς τοὺς συλλαβόντας τὸν Ἰησοῦν· διότι ἦτον συνηριθμημένος ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Οὗτος λοιπὸν ἀπέκτησεν ἀγρὸν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας· καὶ πεσὼν πρόμυτα ἔσκασεν εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐχύθησαν ἔξω ὅλα τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. Καὶ ἔγινε γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλήμ· ὥστε ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ὠνομάσθη εἰς τὴν γλῶσσάν των, Ἀκελδαμὰ, τουτέστιν, Ἀγρὸς αἵματος. Διότι εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν, Ἂς γίνῃ ἡ κατοικία του ἔρημος, καὶ ἂς μὴν ἦναι κανεὶς ὅστις νὰ κατοικῇ εἰς αὐτήν· καὶ, Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ἂς λάβῃ ἄλλος. Πρέπει λοιπὸν, ἀπὸ τοὺς ἄνδρας οἵτινες συνῆλθαν μὲ ἡμᾶς, εἰς πάντα καιρὸν κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος Ἰησοῦς εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθε μεταξὺ ἡμῶν, ἀρχίσας ἀπὸ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἕως τῆς ἡμέρας καθ᾽ ἣν ἀνελήφθη ἀπὸ ἡμᾶς, εἷς ἀπὸ τούτους νὰ γίνῃ μάρτυς ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ. Καὶ παρέστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν λεγόμενον Βαρσαβᾶν, (ὅστις ἐπωνομάσθη Ἰοῦστος,) καὶ Ματθίαν. Καὶ προσευξάμενοι εἶπαν, Σὺ, Κύριε, καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξε ἐκ τῶν δύο τούτων ἕνα ὅντινα ἔκλεξες, διὰ νὰ λάβῃ τὸν

κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξέπεσεν ὁ Ἰούδας, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον ἐκείνου. Καὶ ἔκβαλαν τοὺς κλήρους των, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὸν Ματθίαν· καὶ συνηριθμήθη μὲ τοὺς ἕνδεκα Ἀποστόλους.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ια'. 25.

ΕΙΣ *ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Δοξάζω σε, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψες ταῦτα ἀπὸ σοφοὺς καὶ συνετοὺς, καὶ ἀπεκάλυψες αὐτὰ εἰς νήπια. Ναὶ, ὦ Πάτερ, διότι οὕτω ἐστάθη ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου. Ὅλα παρεδόθησαν εἰς ἐμὲ ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· καὶ κανεὶς δὲν γνωρίζει τὸν Υἱὸν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα γνωρίζει τις, εἰμὴ ὁ Υἱὸς, καὶ εἰς ὅντινα θέλει ὁ Υἱὸς νὰ τὸν ἀποκαλύψῃ. Ἔλθετε πρὸς ἐμὲ, ὅλοι οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει. Σηκώσετε τὸν ζυγόν μου ἐπάνω σας, καὶ μάθετε ἀπὸ ἐμὲ, ὅτι εἶμαι πρᾷος καὶ καθαρὸς τὴν καρδίαν· καὶ θέλετε εὑρεῖ ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχάς σας. Διότι ὁ ζυγός μου εἶναι καλὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν.*

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ' *σου, Κύριε, ἔκχεε τὴν χάριν σου εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν· ὥστε, καθὼς ἐγνωρίσαμεν τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀγγέλου, οὕτω διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν δόξαν τῆς ἀναστάσεώς του· διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Ἡσαΐου ζ'. 10.

ΚΑΙ *ἐλάλησεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἄχαζ, λέγων, Ζήτησε σημεῖον ἀπὸ τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου· ζήτησε αὐτὸ ἢ εἰς τὸ βάθος, ἢ εἰς τὸ*

ὕψος ἐπάνω. Ἀλλ' ὁ Ἄχαζ εἶπε, Δὲν θέλω ζητήσει, οὐδὲ θέλω δοκιμάσει τὸν Κύριον. Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, Ἀκούσετε τώρα, οἶκος τοῦ Δαβίδ· Μικρὸν πρᾶγμα εἶναι διὰ σᾶς νὰ βαρύνετε ἀνθρώπους, καὶ θέλετε βαρύνει ἀκόμη καὶ τὸν Θεόν μου; Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος αὐτὸς θέλει σᾶς δώσει σημεῖον· Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θέλει συλλάβει καὶ γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλει καλεσθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι θέλει φάγει, ἕως νὰ μάθῃ νὰ ἀποῤῥίπτῃ τὸ κακὸν, καὶ νὰ ἐκλέγῃ τὸ ἀγαθόν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. α'. 26.

ΚΑΙ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα, ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ὀνομαζομένην Ναζαρὲτ, πρὸς παρθένον ἀῤῥαβωνιασμένην μὲ ἄνδρα, τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσὴφ, ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε, Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη εἶσαι σὺ μεταξὺ τῶν γυναικῶν. Καὶ ἐκείνη ἰδοῦσα ἐταράχθη διὰ τὸν λόγον τοῦτον· καὶ διελογίζετο ὁποῖος εἶναι οὗτος ὁ χαιρετισμός. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος εἰς αὐτὴν, Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· διότι εὑρῆκες χάριν πλησίον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ, θέλεις συλλάβει εἰς τὴν γαστέρα σου, καὶ γεννήσει υἱόν· καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος θέλει εἶσθαι μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου θέλει καλεσθῇ· καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ θέλει βασιλεύσει ἐπάνω εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ δὲν θέλει εἶσθαι τέλος. Εἶπε δὲ ἡ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς θέλει εἶσθαι τοῦτο, ἐπειδὴ ἐγὼ ἄνδρα δὲν γνωρίζω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν εἰς αὐτὴν, Πνεῦμα Ἅγιον θέλει ἐπέλθει ἐπάνω σου, καὶ δύναμις τοῦ Ὑψίστου θέλει σὲ ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο καὶ τὸ γεν-

νώμενον ἀπὸ σὲ Ἅγιον, θέλει καλεσθῇ Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδού, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, συνέλαβε καὶ αὐτὴ υἱὸν εἰς τὸ γῆράς της· καὶ οὗτος εἶναι ἕκτος μὴν εἰς αὐτὴν ἥτις ἐλέγετο στεῖρα. Διότι κανὲν πρᾶγμα δὲν θέλει εἶσθαι ἀδύνατον εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ Μαριὰμ εἶπεν, Ἰδοὺ ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· ἂς γίνῃ εἰς ἐμὲ κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ αὐτὴν ὁ ἄγγελος.

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις ἐδίδαξες τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν μὲ τὴν οὐράνιον διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ σου Ἁγίου Μάρκου, Δὸς εἰς ἡμᾶς τὴν χάριν, ὥστε νὰ μὴν ἤμεθα ὡς νήπια κυματιζόμενα ἀπὸ πάντα ἄνεμον ματαίας διδασκαλίας, ἀλλὰ νὰ στηριζώμεθα εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἁγίου σου Εὐαγγελίου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ΄. 7.

ΕΙΣ ἕνα ἕκαστον ἀπὸ ἡμᾶς ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο λέγει, Ἀφοῦ ἀνέβη εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τὸ δὲ, Ἀνέβη, τί εἶναι, εἰμὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς, αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω ὅλων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἄλλους μὲν Ἀποστόλους, ἄλλους δὲ Προφήτας, ἄλλους δὲ Εὐαγγελιστὰς, ἄλλους δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἁγίων, διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· ἑωσοῦ νὰ καταντήσωμεν ὅλοι, εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς τὸ μέτρον τῆς ἡλικίας

τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· διὰ νὰ μὴν ἤμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι μὲ πάντα ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, μὲ τὴν κύβευσιν τῶν ἀνθρώπων, μὲ τὴν πανουργίαν εἰς τὸ νὰ μεθοδεύωνται τὴν πλάνην. Ἀλλὰ λαλοῦντες τὴν ἀλήθειαν μὲ ἀγάπην, νὰ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν κατὰ πάντα, ὅστις εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός. Ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα συναρμολογούμενον, καὶ συνδεόμενον διὰ πάσης συναρμογῆς τῶν ἐπιχορηγηθέντων, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν εἰς τὸ μέτρον ἑνὸς ἑκάστου μέρους, κάμνει τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος, πρὸς οἰκοδομὴν ἰδικήν του διὰ τῆς ἀγάπης.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιε΄. 1.

ἘΓΩ εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ Πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός. Πᾶν κλῆμα εἰς ἐμὲ μὴ φέρον καρπὸν, ἐκκόπτει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ φέρον καρπὸν καθαρίζει αὐτὸ, διὰ νὰ φέρῃ πλειότερον καρπόν. Τώρα σεῖς εἶσθε καθαροὶ, διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐλάλησα εἰς ἐσᾶς. Μείνετε εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς. Καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἐμπορεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ κάμῃ καρπὸν, ἐὰν δὲν μείνῃ εἰς τὴν ἄμπελον, οὕτω οὐδὲ σεῖς, ἐὰν δὲν μείνετε εἰς ἐμέ. Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος, σεῖς τὰ κλήματα. Ὅστις μένει εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· διότι χωρὶς ἐμοῦ δὲν ἐμπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτε. Ἐάν τις δὲν μείνῃ εἰς ἐμὲ, ῥίπτεται ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ξηραίνεται· καὶ συνάγουν αὐτὰ, καὶ ῥίπτουν εἰς τὸ πῦρ, καὶ καίονται. Ἐὰν μείνετε εἰς ἐμὲ, καὶ οἱ λόγοι μου μείνωσιν εἰς ἐσᾶς, θέλετε ζητήσει ὅ,τι καὶ ἂν θέλετε, καὶ θέλει γίνεσθαι εἰς ἐσᾶς. Εἰς τοῦτο δοξάζεται ὁ Πατήρ μου, εἰς τὸ νὰ φέρητε καρπὸν πολύν· καὶ οὕτω θέλετε εἶσθαι μαθηταί μου. Καθὼς μὲ ἠγάπησεν ὁ Πατὴρ, οὕτω καὶ ἐγὼ ἠγάπησα ἐσᾶς· μείνετε εἰς τὴν ἀγάπην τὴν ἰδικήν μου. Ἐὰν φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου, θέλετε μείνει εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τὰς ἐντολὰς τοῦ Πατρός μου, καὶ

μένω εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλάλησα εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ μείνῃ εἰς ἐσᾶς ἡ χαρά μου, καὶ ἡ χαρὰ ἡ ἰδική σας νὰ ἦναι πλήρης.

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ἸΑΚΩΒΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀληθῆ γνῶσιν εἶναι ζωὴ αἰώνιος,* Χάρισε *εἰς ἡμᾶς ἐντελῶς νὰ γνωρίσωμεν ἰὄτ ὁ* Υἱός *σου* Ἰησοῦς Χριστὸς *εἶναι ἡ ὁδὸς, ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· ὥστε, ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη τῶν ἁγίων σου* Ἀποστόλων Φιλίππου *καὶ* Ἰακώβου, *νὰ περιπατῶμεν σταθερῶς εἰς τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν· διὰ τοῦ αὐτοῦ* Υἱοῦ *σου* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακώβ. α'. 1.

ἸΑΚΩΒΟΣ, *ὁ δοῦλος τοῦ* Θεοῦ *καὶ τοῦ* Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, *εἰς τὰς δώδεκα φυλὰς τὰς διεσπαρμένας, χαίρειν.* Πᾶσαν *χαρὰν στοχασθῆτέ το, ἀδελφοί μου, ὅταν πέσετε εἰς πολυειδεῖς πειρασμούς· γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεώς σας κατορθόνει ὑπομονήν.* Ἡ *δὲ ὑπομονὴ ἂς ἔχῃ ἔργον τέλειον, διὰ νὰ ἦσθε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, μὴ ὄντες εἰς τίποτε ἐλλειπεῖς.* Ἀλλ' *ἐάν τις ἀπὸ σᾶς ἦναι ἐλλειπὴς εἰς σοφίαν, ἂς ζητῇ παρὰ τοῦ* Θεοῦ, *ὅστις δίδει εἰς ὅλους πλουσίως, καὶ δὲν ὀνειδίζει· καὶ θέλει δοθῆ εἰς αὐτόν.* Ἂς *ζητῇ ὅμως μὲ πίστιν, χωρὶς νὰ διστάζῃ· διότι ὁ διστάζων ὁμοιάζει μὲ κῦμα θαλάσσης ταραττόμενον ἀπὸ τοὺς ἀνέμους καὶ περιωθούμενον· διότι ἂς μὴ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι θέλει λάβει τίποτε παρὰ τοῦ* Κυρίου. Ἄνθρωπος *δίγνωμος εἶναι ἀκατάστατος εἰς ὅλους τοὺς δρόμους του.* Ἂς *καυχᾶται δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς εἰς τὸ ὕψος του· ὁ δὲ πλούσιος, εἰς τὴν ταπεί-*

νωσίν του· διότι ὡς ἄνθος χόρτου θέλει περάσει. Διότι ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν καύσωνα, καὶ ἐξήρανε τὸ χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἔπεσε, καὶ τὸ κάλλος τοῦ προσώπου του ἠφανίσθη· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος θέλει μαρανθῇ εἰς τοὺς δρόμους του. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὅστις ὑπομένει πειρασμόν· διότι, γενόμενος δόκιμος, θέλει λάβει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιδ΄. 1.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του, Ἂς μὴ ταράττεται ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πατρός μου εἶναι πολλαὶ μοναί· καὶ ἂν δὲν ἦσαν, ἤθελα σᾶς τὸ εἰπεῖ. Ὑπάγω νὰ ἑτοιμάσω τόπον εἰς ἐσᾶς· καὶ ἐὰν ὑπάγω καὶ ἑτοιμάσω εἰς ἐσᾶς τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω σᾶς πάρει πρὸς ἑμαυτὸν, διὰ νὰ ἦσθε καὶ σεῖς ὅπου εἶμαι ἐγώ. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ἐξεύρετε, καὶ τὴν ὁδὸν ἐξεύρετε. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Θωμᾶς, Κύριε, δὲν ἐξεύρομεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς ἐμποροῦμεν νὰ ἐξεύρωμεν τὴν ὁδόν; Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἶμαι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· κανεὶς δὲν ἔρχεται εἰς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. Ἐὰν ἠθέλετε γνωρίσει ἐμὲ, καὶ τὸν Πατέρα μου ἠθέλετε γνωρίσει· καὶ ἀπὸ τώρα γνωρίζετε αὐτὸν, καὶ ἴδετε αὐτόν. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Φίλιππος, Κύριε, δεῖξέ μας τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Τόσον καιρὸν εἶμαι μὲ σᾶς, καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισες, Φίλιππε; Ὅστις ἴδεν ἐμὲ, ἴδε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξέ μας τὸν Πατέρα; Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς ἐμέ; εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ με. Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω, καὶ ἐκεῖνος θέλει κάμει· καὶ μεγαλή-

τερα τούτων θέλει κάμει· διότι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα μου. Καὶ ὅ,τι ζητήσετε εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ κάμει, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Υἱόν. Ἐὰν ζητήσετέ τι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω κάμει αὐτό.

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, Θεὲ Παντοδύναμε, ὁ κατακοσμήσας τὸν ἱερόν σου Ἀπόστολον Βαρνάβαν μὲ ἐξαίρετα χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Μὴ μᾶς ἀφήσῃς, δεόμεθά σου, στερημένους ἀπὸ τὰ πολυειδῆ χαρίσματά σου, μήτε ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ νὰ μεταχειριζώμεθα αὐτὰ πάντοτε πρὸς δόξαν καὶ τιμήν σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. ιά. 22.

ἨΚΟΥΣΘΗ ὁ λόγος περὶ αὐτῶν εἰς τὰ ὦτα τῆς Ἐκκλησίας ἥτις ἦτον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐξαπέστειλαν τὸν Βαρνάβαν, διὰ νὰ περάσῃ ἕως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· ὅστις ἀφοῦ ἦλθε, καὶ ἴδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ ἐπρότρεπεν ὅλους νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὸν Κύριον μὲ ἐγκάρδιον σκοπόν. Διότι ἦτον ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ ἐπροστέθη εἰς τὸν Κύριον πλῆθος ἱκανόν. Ἐξῆλθε δὲ εἰς τὴν Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας, διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν Σαῦλον· καὶ εὑρὼν αὐτὸν, ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ συνῆλθαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἕνα ὁλόκληρον χρόνον, καὶ ἐδίδαξαν πλῆθος πολύ· καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν πρώτην φορὰν ὠνομάσθησαν Χριστιανοὶ οἱ μαθηταί. Εἰς ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας, κατέβησαν προφῆται ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν, τὸ ὄνομα Ἄγαβος, σηκωθεὶς ἐφανέρωσε διὰ τοῦ Πνεύματος, ὅτι ἔμελλε νὰ γίνῃ μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις καὶ ἔγινεν ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.

Ἀπὸ δὲ τοὺς μαθητὰς ἀπεφάσισαν, ἕκαστος αὐτῶν κατὰ τὴν ἱκανότητά του, νὰ πέμψωσι βοήθειαν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμαν, ἀποστείλαντες αὐτὴν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς τοῦ Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιε´. 12.

ΑΥΤΗ *εἶναι ἡ ἐντολὴ ἡ ἰδική μου, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς σᾶς ἠγάπησα. Μεγαλητέραν ἀγάπην παρὰ ταύτην κανεὶς δὲν ἔχει, νὰ βάλῃ τὴν ζωήν του ὑπὲρ τῶν φίλων του. Σεῖς εἶσθε φίλοι μου, ἐὰν κάμνετε ὅσα ἐγὼ σᾶς παραγγέλλω. Δὲν σᾶς λέγω πλέον δούλους, διότι ὁ δοῦλος δὲν ἐξεύρει τί κάμνει ὁ κύριός του· ἐσᾶς ὅμως εἶπα φίλους, διότι ὅλα ὅσα ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐφανέρωσα εἰς ἐσᾶς. Δὲν μὲ ἐκλέξετε σεῖς, ἀλλ' ἐγὼ ἔκλεξα ἐσᾶς, καὶ σᾶς διέταξα, διὰ νὰ ὑπάγετε καὶ νὰ κάμετε καρπὸν, καὶ ὁ καρπός σας νὰ μένῃ. ὥστε, ὅ,τι ζητήσετε ἀπὸ τὸν Πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, νὰ σᾶς δώσῃ αὐτό.*

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *Θεὲ, διὰ τῆς προνοίας τοῦ ὁποίου ὁ δοῦλός σου Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἐγεννήθη μὲ τρόπον θαυματώδη, καὶ ἐστάλη διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὴν ὁδὸν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, κηρύττων μετάνοιαν, Ἀξίωσέ μας οὕτω νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἁγίαν του ζωὴν, ὥστε νὰ μετανοήσωμεν ἀληθῶς κατὰ τὸ κήρυγμά του, καὶ κατὰ μίμησιν αὐτοῦ νὰ ὁμολογῶμεν σταθερῶς τὴν ἀλήθειαν, νά ἐλέγχωμεν μετὰ παῤῥησίας τὴν κακίαν, καὶ νὰ κακοπαθῶμεν καρτερικῶς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Ἡσαΐου μ'. 1.

ΠΑΡΗΓΟΡΕΙΤΕ, *παρηγορεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός σας. Λαλήσετε παρηγορητικὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ φωνάξετε εἰς αὐτὴν, ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς ἐπληρώθη, ὅτι ἡ ἀνομία της ἐσυγχωρήθη· διότι ἔλαβεν ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου διπλάσιον δι' ὅλας τὰς ἁμαρτίας της. Φωνὴ βοῶντος εἰς τὴν ἔρημον, Ἑτοιμάσετε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· εὐθείας κάμετε εἰς τὴν ἔρημον τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ θέλει ὑψωθῇ, καὶ πᾶν ὄρος καὶ λόφος θέλει ταπεινωθῇ· καὶ τὰ σκολιὰ θέλουν γίνει εὐθέα· καὶ οἱ τραχεῖς τόποι, ὁμαλοί· καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου θέλει φανερωθῇ, καὶ πᾶσα σάρξ ὁμοῦ θέλει ἰδεῖ, ὅτι τὸ στόμα τοῦ Κυρίου ἐλάλησε. Ἡ φωνὴ εἶπε, Φώναξε· καὶ εἶπα, Τί νὰ φωνάξω; Πᾶσα σάρξ εἶναι ὡς χόρτος, καὶ ὅλη ἡ δόξα αὐτῆς ὡς τὸ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ. Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, τὸ ἄνθος ἐμαράνθη, διότι τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἔπνευσεν ἐπάνω του· χόρτος τῇ ἀληθείᾳ εἶναι ὁ λαός. Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, τὸ ἄνθος ἐμαράνθη· ὁ λόγος ὅμως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Σὺ, ὅστις φέρεις εἰς τὴν Σιὼν ἀγαθὰς ἀγγελίας, ἀναῖβα εἰς τὸ ὄρος τὸ ὑψηλόν· σὺ, ὅστις φέρεις ἀγαθὰς ἀγγελίας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὕψωσε δυνατὰ τὴν φωνήν σου· ὕψωσε αὐτήν· μὴ φοβεῖσαι· εἰπὲ εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, Ἰδοὺ ὁ Θεός σας! Ἰδοὺ, Κύριος ὁ Θεὸς θέλει ἐλθεῖ μὲ δύναμιν, καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ θέλει ἐξουσιάζει δι' αὐτόν· ἰδοὺ, ὁ μισθὸς αὐτοῦ εἶναι μὲ αὐτὸν, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔμπροσθέν του. Θέλει βοσκήσει τὸ ποίμνιόν του ὡς ποιμήν· θέλει συνάξει τὰ ἀρνία μὲ τὸν βραχίονά του, καὶ βαστάξει αὐτὰ εἰς τὸν κόλπον του· καὶ θέλει ὁδηγεῖ μὲ γλυκύτητα τὰ ἐγκυμονοῦντα πρόβατα.*

Εὐαγγέλιον. Λουκ. α΄. 57.

ἘΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗ δὲ ὁ καιρὸς εἰς τὴν Ἐλισάβετ διὰ νὰ γεννήσῃ· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεός του πρὸς αὐτήν· καὶ συνέχαιραν μὲ αὐτήν. Καὶ εἰς τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἦλθαν διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον· καὶ ὠνόμαζαν αὐτὸ, κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν, Ὄχι τοῦτο, ἀλλ' Ἰωάννης θέλει ὀνομασθῇ. Καὶ εἶπαν εἰς αὐτὴν, Ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι εἰς τὴν συγγένειάν σου, ὅστις καλεῖται μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο. Ἔκαμναν δὲ νεῦμα εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ, τί ἤθελε νὰ ὀνομασθῇ αὐτό. Καὶ ζητήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων, Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομά του. Καὶ ἐθαύμασαν ὅλοι. Ἠνοίχθη δὲ τὸ στόμα του παρευθὺς, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλαλοῦσεν εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἔγινε φόβος ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς γείτονάς των· καὶ ὅλοι οὗτοι οἱ λόγοι διελαλοῦντο εἰς ὅλην τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰουδαίας· καὶ ὅλοι οἱ ἀκούσαντες ἔβαλαν αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν των, λέγοντες, Τί ἄραγε θέλει εἶσθαι τὸ παιδίον τοῦτο; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦτον μὲ αὐτό. Καὶ ὁ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιον· καὶ ἐπροφήτευσε, λέγων, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐπεσκέφθη καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν του· καὶ ἀνήγειρεν εἰς ἡμᾶς κέρας σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον Δαβὶδ τοῦ δούλου του, καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων του Προφητῶν, σωτηρίαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τὴν χεῖρα ὅλων τῶν μισούντων ἡμᾶς· διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔλεός του πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν διαθήκην του· τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσε πρὸς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, ὅτι ἔμελλε νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, νὰ τὸν λατρεύωμεν ἀφόβως, μὲ ἁγι-

ότητα καὶ δικαιοσύνην ἐνώπιόν του, ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης τοῦ Ὑψίστου θέλεις κληθῇ· διότι θέλεις προπορευθῇ πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἑτοιμάσῃς τοὺς δρόμους αὐτοῦ· διὰ νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν του, μὲ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· μὲ τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθη ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, διὰ νὰ δώσῃ φῶς εἰς τοὺς καθημένους μέσα εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, διὰ νὰ κατευθύνῃ τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐνεδυναμοῦτο κατὰ τὸ πνεῦμα· καὶ ἦτον εἰς τὰς ἐρήμους, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔμελλε νὰ ἀναδειχθῇ εἰς τὸν Ἰσραήλ.

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις διὰ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔδωκες εἰς τὸν Ἀπόστολόν σου Ἅγιον Πέτρον πολλὰ ἐξαίρετα χαρίσματα, καὶ παρήγγειλες εἰς αὐτὸν ἐπιμόνως νὰ βόσκῃ τὸ ποίμνιόν σου, Εὐδόκησε, δεόμεθά σου, ὥστε ὅλοι μὲν οἱ ἐπίσκοποι καὶ ποιμένες νὰ κηρύττωσιν ἐπιμελῶς τὸν ἅγιόν σου Λόγον, ὁ δὲ λαὸς νὰ ἀκολουθῇ αὐτὸν εὐπειθῶς, διὰ νὰ λάβωσι τὸν στέφανον τῆς αἰωνίου δόξης· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. ιβ΄. 1.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐπεχειρίσθη νὰ κακοποιήσῃ τινὰς τῶν ὄντων ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ ἐφόνευσε μὲ μάχαιραν τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἦτον ἀρεστὸν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἐπρόσθεσε νὰ συλλάβῃ καὶ τὸν Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων·) τὸν ὁποῖον καὶ πιάσας ἔβαλεν εἰς φυ-

λακὴν, παραδώσας αὐτὸν εἰς δεκαὲξ στρατιώτας διὰ νὰ τὸν φυλάττωσι, θέλων μετὰ τὸ Πάσχα νὰ φέρῃ αὐτὸν ἔξω πρὸς τὸν λαόν. Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάττετο εἰς τὴν φυλακήν· ἐγίνετο δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἀκατάπαυστος δέησις πρὸς τὸν Θεόν. Ὅτε δὲ ἔμελλεν ὁ Ἡρώδης νὰ ἐκβάλῃ αὐτὸν ἔξω, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτο μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος μὲ δύο ἁλύσεις, καὶ φύλακες ἔμπροσθεν τῆς θύρας ἐφύλατταν τὴν φυλακήν· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐστάθη ἐπάνω του, καὶ φῶς ἔλαμψεν εἰς τὸ οἴκημα· κτυπήσας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἐσήκωσεν αὐτὸν, λέγων, Σήκω ταχέως. Καὶ ἔπεσαν αἱ ἁλύσεις ἀπὸ τὰς χεῖράς του. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὸν, Περιζώσου, καὶ βάλε τὰ σανδάλιά σου· καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν, Βάλε τὰ ἱμάτιά σου, καὶ ἀκολούθει με. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολουθοῦσεν αὐτὸν, καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου ἦτον ἀληθινὸν, ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει ὅραμα. Ἀφοῦ δὲ ἐπέρασαν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν φρουρὰν, ἦλθαν εἰς τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν πρὸς τὴν πόλιν, ἥτις ἀφ' ἑαυτῆς ἠνοίχθη εἰς αὐτούς· καὶ ἀφοῦ ἐξῆλθαν, διεπέρασαν μίαν ὁδὸν, καὶ εὐθὺς ὁ ἄγγελος ἀνεχώρησεν ἀπὸ αὐτόν. Καὶ ὁ Πέτρος, ἐλθὼν εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἶπε, Τώρα γνωρίζω ἀληθινὰ, ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελόν του, καὶ μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν προσδοκίαν τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιϛ'. 13.

ὍΤΕ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρωτοῦσε τοὺς μαθητάς του, λέγων, Ποῖον μὲ λέγουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι ἐγὼ, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Ἄλλοι μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· καὶ ἄλλοι, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. Λέγει εἰς αὐτοὺς, Ἀλλὰ σεῖς ποῖον μὲ λέ-

γετε ὅτι εἶμαι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων Πέτρος ἶπε, Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτὸν, Μακάριος εἶσαι, Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ· διότι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σὲ ἀπεκάλυψε τοῦτο, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ εἰς τοὺς οὐρανούς. Καὶ ἐγὼ δὲ λέγω εἰς σὲ, Ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος· καὶ ἐπάνω εἰς ταύτην τὴν πέτραν θέλω οἰκοδομήσει τὴν Ἐκκλησίαν μου· καὶ αἱ πύλαι τοῦ ᾅδου δὲν θέλουν ὑπερισχύσει ἐναντίον της. Καὶ θέλω σὲ δώσει τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅ,τι δέσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι δεμένον εἰς τοὺς οὐρανούς· καὶ ὅ,τι λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι λυμένον εἰς τοὺς οὐρανούς.

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ ἸΑΚΩΒΟΥ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΕ *εἰς ἡμᾶς, οἰκτίρμων Θεὲ, ὥστε, καθὼς ὁ ἱερός σου Ἀπόστολος Ἅγιος Ἰάκωβος, ἀφήσας τὸν πατέρα του καὶ πάντα ὅσα εἶχεν, ὑπήκουσε χωρὶς ἀναβολὴν εἰς τὴν κλῆσιν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἠκολούθησεν αὐτόν· οὕτω καὶ ἡμεῖς, ἐγκαταλιπόντες πᾶσαν κοσμικὴν καὶ σαρκικὴν ἐπιθυμίαν, νὰ ἀκολουθῶμεν πάντοτε προθύμως τὰς ἁγίας σου ἐντολάς· διὰ Ἰησοῦ Χρίστου τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. *ιά.* 27, *καὶ μέρος τοῦ ιβ'.*

ΕΙΣ *ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας, κατέβησαν προφῆται ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν, τὸ ὄνομα Ἄγαβος, σηκωθεὶς ἐφανέρωσε διὰ τοῦ Πνεύματος, ὅτι ἔμελλε νὰ γίνῃ μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις καὶ ἔγινεν ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Ἀπὸ δὲ τοὺς μαθητὰς ἀπεφάσισαν, ἕκαστος αὐτῶν κατὰ τὴν ἱκανότητά του, νὰ πέμψωσι βοήθειαν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Τὸ*

ὁποῖον καὶ ἔκαμαν, ἀποστείλαντες αὐτὴν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς τοῦ Βαρνάβα καὶ Σαύλου. Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν, Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐπεχειρίσθη νὰ κακοποιήσῃ τινὰς τῶν ὄντων ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἐφόνευσε μὲ μάχαιραν τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἦτον ἀρεστὸν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἐπρόσθεσε νὰ συλλάβῃ καὶ τὸν Πέτρον.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κ'. 20.

ΤΟΤΕ *ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου ὁμοῦ μὲ τοὺς υἱούς της, προσκυνοῦσα, καὶ ζητοῦσα χάριν τινὰ ἀπὸ αὐτόν. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτὴν, Τί θέλεις; Λέγει εἰς αὐτὸν, Εἰπὲ, νὰ καθήσωσιν εἰς τὴν βασιλείαν σου οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πίετε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ μέλλω νὰ πίω; καὶ νὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι; Λέγουν εἰς αὐτὸν, Δυνάμεθα. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Τὸ μὲν ποτήριόν μου θέλετε πίει· καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆ· τὸ νὰ καθήσετε ὅμως ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου, δὲν εἶναι ἰδικόν μου νὰ τὸ δώσω· ἀλλὰ θέλει δοθῆ εἰς ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἡτοιμασμένον ἀπὸ τὸν Πατέρα μου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἔκραξεν αὐτοὺς, καὶ εἶπεν, Ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν μεταχειρίζονται κυριότητα ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ οἱ μεγάλοι ἔχουν ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς αὐτά· μεταξύ σας ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι οὕτω· ἀλλ' ὅστις θέλει νὰ ἦναι μέγας μεταξύ σας, ἂς ἦναι ὑπηρέτης σας· καὶ ὅστις θέλει νὰ ἦναι πρῶτος μεταξύ σας, ἂς ἦναι δοῦλός σας. Καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωήν του λύτρον ἀντὶ πολλῶν.*

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὅστις ἔδωκες εἰς τὸν Ἀπόστολόν σου Βαρθολομαῖον χάριν, ἀληθῶς νὰ πιστεύῃ καὶ νὰ κηρύττῃ τὸν λόγον σου, Χάρισε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σου, δεόμεθά σου, νὰ ἀγαπᾷ τὸν λόγον εἰς τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἐπίστευσε, καὶ τοῦτον νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ δέχεται· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Πράξ. ε'. 12.

ΠΟΛΛΑ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνοντο μεταξὺ τοῦ λαοῦ διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων· (καὶ ἦσαν ὁμοῦ ὅλοι εἰς τὴν στοὰν τοῦ Σολομῶντος· ἀπὸ δὲ τοὺς λοιποὺς κανεὶς δὲν ἐτολμοῦσε νὰ ἑνωθῇ μὲ αὐτούς· ὁ δὲ λαὸς ἐμεγάλυνεν αὐτούς. Καὶ ἐπροσθέτοντο μᾶλλον πλήθη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, πιστεύοντες εἰς τὸν Κύριον·) ὥστε ἔφερναν ἔξω εἰς τὰς πλατείας τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἔθεταν αὐτοὺς ἐπάνω εἰς κλίνας καὶ κρεββάτια, διὰ νὰ ἐπισκιάσῃ κἂν ἡ σκιὰ τοῦ Πέτρου, ὅτε διέβαινε, τινὰ ἐξ αὐτῶν. Συνέτρεχε δὲ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων, φέροντες ἀσθενεῖς, καὶ βασανιζομένους ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα· οἵτινες ὅλοι ἐθεραπεύοντο.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κβ'. 24.

ἜΓΙΝΕ δὲ καὶ φιλονεικία μεταξύ των, τίς ἐξ αὐτῶν φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ μεγαλήτερος. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουν ἐπάνω εἰς αὐτά· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες ἐπάνω εἰς αὐτὰ ὀνομάζονται εὐεργέται. Σεῖς ὅμως ὄχι οὕτω· ἀλλ' ὁ μεγαλήτερος μεταξύ σας, ἃς γίνῃ ὡς ὁ μικρότερος· καὶ ὁ προεστὼς ὡς ὁ ὑπηρέτης. Διότι τίς εἶναι μεγαλήτερος; ὁ καθήμενος, ἢ ὁ ὑπηρετῶν; δὲν εἶναι ὁ καθήμενος; ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι μεταξύ σας ὡς ὁ ὑπηρετῶν. Καὶ σεῖς εἶσθε, οἵ-

τινες διεμείνετε μὲ ἐμὲ εἰς τοὺς πειρασμούς μου. Καὶ ἐγὼ διατάττω εἰς ἐσᾶς βασιλείαν, καθὼς διέταξεν εἰς ἐμὲ ὁ Πατήρ μου· διὰ νὰ τρώγετε καὶ νὰ πίνετε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ νὰ καθήσετε ἐπάνω εἰς θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις διὰ τοῦ ὑπερευλογημένου Υἱοῦ σου ἐκάλεσες τὸν Ματθαῖον ἀπὸ τὸ τελώνιον εἰς τὸ νὰ γένῃ Ἀπόστολός σου καὶ Εὐαγγελιστὴς, Δὸς εἰς ἡμᾶς χάριν, νὰ ἐγκαταλίπωμεν πᾶσαν φιλαργυρίαν καὶ πλεονεξίαν, καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν τὸν αὐτὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστόν· ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 2 Κορινθ. δ΄. 1.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, δὲν ἀπαυδοῦμεν· ἀλλ' ἀπηρνήθημεν τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες μὲ πανουργίαν, μηδὲ δολόνοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συνιστῶντες τὸν ἑαυτόν μας εἰς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν δὲ καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν ἦναι κεκαλυμμένον, εἶναι κεκαλυμμένον εἰς τοὺς ἀπολλυμένους· τῶν ὁποίων, ἀπίστων ὄντων, ὁ Θεὸς τοῦκ όσμου τούτου ἐτύφλωσε τὸν νοῦν, διὰ νὰ μὴν ἐπιλάμψῃ εἰς αὐτοὺς ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Διότι δὲν κηρύττομεν τὸν ἑαυτόν μας, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον· τὸν δὲ ἑαυτόν μας δούλους ἰδικούς σας διὰ τὸν Ἰησοῦν. Διότι ὁ Θεὸς ὅστις εἶπε νὰ λάμψῃ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος, οὗτος εἶναι ὅστις ἔλαμψεν εἰς τὰς καρδίας σας, πρὸς φωτισμὸν τῆς

γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. 9.

ΔΙΑΒΑΙΝΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, ἴδεν ἄνθρωπον καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον, Ματθαῖον ὀνομαζόμενον· καὶ λέγει εἰς αὐτὸν, Ἀκολούθει με. Καὶ σηκωθεὶς ἠκολούθησεν αὐτόν. Ἐνῷ δὲ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν μέσα εἰς τὴν οἰκίαν, ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἦλθαν καὶ συνεκάθηντο μὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ μὲ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπαν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Διὰ τί ὁ διδάσκαλός σας τρώγει ὁμοῦ μὲ τοὺς τελώνας καὶ ἁμαρτωλούς; Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν εἰς αὐτοὺς, Δὲν ἔχουν χρείαν ἰατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες. Πλὴν ὑπάγετε καὶ μάθετε τί εἶναι, Ἔλεον θέλω, καὶ ὄχι θυσίαν· διότι δὲν ἦλθα νὰ καλέσω εἰς μετάνοιαν τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλούς.

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ἈΓΓΕΛΩΝ.

Συναπτή.

ΑΙΩΝΙΕ Θεὲ, ὅστις ἐδιόρισες τὰς ὑπηρεσίας ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων μὲ τάξιν θαυμασίαν, Χάρισε εἰς ἡμᾶς οἰκτιρμόνως, ὥστε, καθὼς οἱ ἅγιοί σου ἄγγελοι ἀκαταπαύστως σὲ ὑπηρετοῦν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, οὕτω κατὰ τὸν διορισμόν σου νὰ βοηθῶσι καὶ νὰ φυλάττωσιν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Ἀποκαλ. ιβ'. 7.

ΚΑΙ ἔγινε πόλεμος εἰς τὸν οὐρανόν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπερίσχυσαν, οὐδὲ εὑρέθη πλέον τόπος αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ ἐῤῥίφθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος

διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὅστις πλανᾷ τὴν οἰκουμένην ὅλην· ἐῤῥίφθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἐῤῥίφθησαν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, Τώρα ἔγινεν ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· διότι κατεῤῥίφθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέραν καὶ νύκτα. Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας των· καὶ δὲν ἠγάπησαν τὴν ζωήν των μέχρι θανάτου. Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ, καὶ οἱ κατοικοῦντες εἰς αὐτούς. Οὐαὶ εἰς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν! διότι κατέβη ὁ διάβολος εἰς ἐσᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιη'. 1.

ΕΙΣ *ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθαν οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες, Τίς ἆρα εἶναι μεγαλήτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;* Καὶ *προσκαλέσας ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν· καὶ εἶπε, Βέβαια σᾶς λέγω, Ἐὰν δὲν ἐπιστρέψετε, καὶ γίνετε ὡσὰν τὰ παιδία, δὲν θέλετε εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις λοιπὸν ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτόν του ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτος εἶναι ὁ μεγαλήτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅστις δεχθῇ ἓν τοιοῦτον παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· ὅστις ὅμως σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους, τοὺς πιστεύοντας εἰς ἐμὲ, συμφέρει εἰς αὐτὸν νὰ κρεμασθῇ μύλου πέτρα εἰς τὸν τράχηλόν του, καὶ νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης.* Οὐαὶ *εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ σκάνδαλα! διότι ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον διὰ τοῦ ὁποίου ἔρχεται τὸ σκάνδαλον!* Καὶ *ἡ χείρ σου ἢ ὁ ποῦς σου ἐὰν σὲ σκανδαλίζῃ, κόψε αὐτὰ, καὶ ῥίψε ἀπὸ τὸν ἑαυ-*

τόν σου· καλήτερον εἶναι εἰς σὲ νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς ἢ κουλλὸς, παρὰ ἔχων δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας νὰ ῥιφθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σὲ σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε αὐτὸν, καὶ ῥίψε ἀπὸ τὸν ἑαυτόν σου· καλήτερον εἶναι εἰς σὲ μονόφθαλμος νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ ἔχων δύο ὀφθαλμοὺς νὰ ῥιφθῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Βλέπετε νὰ μὴ καταφρονήσετε ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους· διότι σᾶς λέγω, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς βλέπουν διὰ παντὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου ὅστις εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, *ὅστις Λουκᾶν τὸν ἰατρὸν, τοῦ ὁποίου ὁ ἔπαινος εἶναι εἰς τὸ* Εὐαγγέλιον, *ἐπροσκάλεσες νὰ γίνῃ εὐαγγελιστὴς, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν,* Εὐδόκησε *ὥστε, διὰ τῶν ἰαματικῶν φαρμάκων τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, νὰ θεραπευθῶσιν ὅλαι αἱ ἀσθένειαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν· διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ* Υἱοῦ *σου,* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 2 Τιμόθ. δ΄. 5.

ΣΥ *ἀγρύπνει εἰς ὅλα, κακοπάθησε, κάμε ἔργον εὐαγγελιστοῦ, βεβαίωσε τὴν διακονίαν σου. Διότι ἐγὼ γίνομαι ἤδη σπονδὴ, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἔφθασε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθην, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίστιν διετήρησα· τοῦ λοιποῦ φυλάττεται εἰς ἐμὲ ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης, τὸν ὁποῖον ὁ* Κύριος *θέλει μὲ ἀποδώσει εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ δίκαιος* Κριτής· *καὶ ὄχι μόνον εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ἠγάπησαν τὴν ἐπιφάνειάν του. Σπούδασε νὰ ἔλθῃς ταχέως πρὸς ἐμέ· διότι ὁ Δημᾶς μὲ ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν παρόντα κόσμον, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν*

Θεσσαλονίκην· ὁ Κρήσκης εἰς τὴν Γαλατίαν, ὁ Τίτος εἰς τὴν Δαλματίαν· ὁ Λουκᾶς μόνος εἶναι μὲ ἐμέ. Πάρε τὸν Μάρκον, καὶ φέρε αὐτὸν μαζύ σου· διότι μὲ εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν διακονίαν. Τὸν δὲ Τυχικὸν ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον. Τὸν φελόνην τὸν ὁποῖον ἀφῆκα εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κάρπου, ἐρχόμενος φέρε αὐτόν· καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ κακὰ μὲ ἔκαμεν· ὁ Κύριος νὰ ἀνταποδώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὰ ἔργα του· τὸν ὁποῖον καὶ σὺ φυλάττου· διότι εἶναι πολλὰ ἐναντίος εἰς τοὺς λόγους ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ι΄. 1.

ὉΟ ΚΥΡΙΟΣ κατέστησε καὶ ἄλλους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου του, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἔμελλεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ. Ἔλεγε λοιπὸν εἰς αὐτούς, Ὁ μὲν θερισμὸς εἶναι πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θερισμοῦ, νὰ ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμόν του. Ὑπάγετε· ἰδού, ἐγὼ σᾶς ἀποστέλλω ὡς ἀρνία εἰς τὸ μέσον τῶν λύκων. Μὴ βαστᾶτε βαλάντιον, μήτε σακκίον, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ κανένα μὴ χαιρετήσετε εἰς τὸν δρόμον. Εἰς ὁποίαν δὲ οἰκίαν εἰσέλθητε, πρῶτον λέγετε, Εἰρήνη εἰς τὸν οἶκον τοῦτον· καὶ ἐὰν ἦναι ἐκεῖ ὁ υἱὸς τῆς εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῇ ἐπάνω εἰς αὐτὸν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μή, θέλει ἐπιστρέψει εἰς ἐσᾶς. Καὶ μένετε εἰς ἐκείνην τὴν οἰκίαν, τρώγοντες καὶ πίνοντες τὰ διδόμενα παρ' αὐτῶν· διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τοῦ μισθοῦ του.

ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΠΟΣΤΟΛΩΝ ΣΙΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ἸΟΥΔΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, ὅστις ᾠκοδόμησες τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν, αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ

Χριστοῦ ὄντος τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου, Χάρισε εἰς ἡμᾶς οὕτω νὰ συναρμολογηθῶμεν εἰς ἑνότητα Πνεύματος διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν, ὥστε νὰ γίνωμεν ναὸς ἅγιος, εὐπρόσδεκτος εἰς σέ· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰούδα. α'. 1.

ἸΟΥΔΑΣ, *ὁ δοῦλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου, εἰς τοὺς κλητοὺς, τοὺς ἡγιασμένους ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ διατηρηθέντας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· ἔλεος νὰ πληθυνθῇ εἰς ἐσᾶς, καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη! Ἀγαπητοὶ, ἐπειδὴ βάλλω πᾶσαν σπουδὴν νὰ σᾶς γράφω περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἔλαβα ἀνάγκην νὰ σᾶς γράψω, προτρέπων εἰς τὸ νὰ ἀγωνίζεσθε διὰ τὴν πίστιν, ἥτις ἅπαξ παρεδόθη εἰς τοὺς ἁγίους. Διότι εἰσεχώρησαν λαθραίως τινὲς ἄνθρωποι, οἵτινες ἦσαν παλαιόθεν ἀποφασισμένοι εἰς ταύτην τὴν καταδίκην, ἀσεβεῖς, μεταστρέφοντες τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς ἀσέλγειαν, καὶ ἀρνούμενοι τὸν μόνον Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν, Ἰησοῦν Χριστόν. Θέλω δὲ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, ἂν καὶ σεῖς ἐγνωρίσετε αὐτὸ ἅπαξ, ὅτι ὁ Κύριος, ἀφοῦ ἔσωσε τὸν λαὸν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπώλεσεν ὕστερον τοὺς ὅσοι δὲν ἐπίστευσαν. Καὶ ἀγγέλους οἵτινες δὲν ἐφύλαξαν τὴν πρώτην των κατάστασιν, ἀλλὰ ἀφῆκαν τὸ κατοικητήριόν των, ἐφύλαξε μὲ παντοτεινὰ δεσμὰ ὑποκάτω εἰς τὸ σκότος, διὰ τὴν κρίσιν τῆς μεγάλης ἡμέρας. Καθὼς τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμοῤῥα, καὶ αἱ πέριξ αὐτῶν πόλεις παραδοθεῖσαι εἰς τὴν πορνείαν κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον, καὶ ὑπάγουσαι ὀπίσω ἄλλης σαρκὸς, κοίτονται παράδειγμα, λαβοῦσαι τὴν ποινὴν τοῦ αἰωνίου πυρός. Ὁμοίως καὶ οὗτοι, ἐνυπνιαζόμενοι, μιαίνουν τὴν σάρκα, καταφρονοῦν τὴν ἐξουσίαν, καὶ βλασφημοῦν τὰ ἀξιώματα.*

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιε΄. 17.

ΤΑΥΤΑ παραγγέλλω εἰς ἐσᾶς, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισῇ, ἐξεύρετε ὅτι ἐμὲ πρότερον ἀπὸ σᾶς ἐμίσησε. Ἐὰν ἦσθε ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ κόσμος ἤθελεν ἀγαπᾷ τὸ ἰδικόν του· ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶσθε ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἐγὼ σᾶς ἔκλεξα ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος. Ἐνθυμεῖσθε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς εἶπα· Δὲν εἶναι δοῦλος μεγαλήτερος τοῦ κυρίου του. Ἐὰν ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ σᾶς θέλουν διώξει· ἐὰν ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, καὶ τὸν ἰδικόν σας θέλουν φυλάξει. Ὅλα δὲ ταῦτα θέλουν κάμει εἰς ἐσᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, διότι δὲν ἐξεύρουν ἐκεῖνον ὅστις μὲ ἔπεμψε. Ἐὰν δὲν ἤθελα ἐλθεῖ καὶ λαλήσει εἰς αὐτοὺς, ἁμαρτίαν δὲν ἤθελαν ἔχει· τώρα ὅμως δὲν ἔχουν πρόφασιν περὶ τῆς ἁμαρτίας των. Ὅστις μισεῖ ἐμὲ, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Ἐὰν δὲν ἤθελα κάμει μεταξὺ αὐτῶν τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κανεὶς ἄλλος δὲν ἔκαμεν, ἁμαρτίαν δὲν ἤθελαν ἔχει· τώρα ὅμως καὶ ἴδαν καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἔγινε τοῦτο, διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος εἰς τὸν νόμον αὐτῶν, Ὅτι μὲ ἐμίσησαν χωρὶς αἰτίαν. Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω πέμψει εἰς ἐσᾶς ἀπὸ τὸν Πατέρα, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα,) ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· πλὴν καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε, διότι ἀπ' ἀρχῆς μαζύ μου ἦσθε.

ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὁ συνάψας τοὺς ἐκλεκτούς σου εἰς μίαν κοινωνίαν καὶ ἀδελφότητα, ἐν τῷ μυστικῷ σώματι τοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Δὸς εἰς ἡμᾶς τὴν χάριν

οὕτω νὰ ἀκολουθῶμεν τοὺς μακαρίους ἁγίους σου εἰς πᾶσαν ἀρετὴν καὶ εὐσέβειαν, ὥστε νὰ καταντήσωμεν εἰς τὴν ἀνεκλάλητον ἐκείνην χαρὰν, τὴν ὁποίαν προητοίμασες εἰς τοὺς εἰλικρινῶς ἀγαπῶντάς σε· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀντὶ Ἐπιστολῆς. Ἀποκαλ. ζ΄. 2.

ΚΑΙ *ἴδα ἄλλον ἄγγελον, ὅτι ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἔχων σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ ἐφώναξε μὲ φωνὴν μεγάλην εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ βλάψωσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων, Μὴ βλάψετε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἕωσοῦ νὰ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπάνω εἰς τὰ μέτωπά των. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγίσθησαν ἀπὸ ὅλας τὰς φυλὰς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.*

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, δώδεκα χιλιάδες ἦσαν ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβὴν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γὰδ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλεὶμ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευῒ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσσάχαρ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰωσὴφ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Μετὰ ταῦτα ἴδα, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, τὸν ὁποῖον κανεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀριθμήσῃ, ἀπὸ πᾶν ἔθνος, καὶ φυλὰς, καὶ λαοὺς, καὶ γλώσσας, οἵτινες ἐστέκοντο ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἐνδεδυμένοι λευκὰ ἱμάτια, καὶ ἦσαν φοίνικες εἰς τὰς χεῖράς των· καὶ φωνάζοντες μὲ φωνὴν μεγάλην, ἔλεγαν, Ἡ σωτηρία εἶναι· εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον. Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἐστέκοντο κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεὸν, λέγοντες, Ἀμήν· ἡ εὐλογία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ σοφία, καὶ ἡ εὐχαριστία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ ἰσχὺς ἂς ἦναι εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ε΄. 1.

ἸΔΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἀφοῦ ἐκάθησεν, ἦλθαν πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα του, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων, Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τὸ πνεῦμα· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· διότι αὐτοὶ θέλουν παρηγορηθῇ. Μακάριοι οἱ πρᾳοι· διότι αὐτοὶ θέλουν κληρονομήσει τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· διότι αὐτοὶ θέλουν χορτασθῇ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· διότι αὐτοὶ θέλουν ἐλεηθῇ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν· διότι αὐτοὶ θέλουν ἰδεῖ τὸν Θεόν. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ· διότι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ θέ-

λουν ὀνομασθῇ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι διὰ τὴν δικαιοσύνην· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι εἶσθε ὅταν σᾶς ὀνειδίσωσι καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσιν ἐναντίον σας πᾶσαν κακολογίαν, ψευδόμενοι, ἐξ αἰτίας μου. Χαίρετε καὶ ἀγάλλεσθε, ἐπειδὴ ὁ μισθός σας εἶναι πολὺς εἰς τοὺς οὐρανούς· διότι οὕτω ἐδίωξαν καὶ τοὺς προφήτας, οἵτινες ἐστάθησαν πρότερον ἀπὸ σᾶς.

ΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ·

'Η

ΤΗΣ ʽΑΓΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

ὍΣΟΙ ἔχουν σκοπὸν νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν Ἁγίαν Μετάληψιν, θέλουν φανερόνει τὰ ὀνόματά των εἰς τὸν Ἐφημέριον, τοὐλάχιστον πρὸ μιᾶς ἡμέρας.

Καὶ ἐάν τις ἐξ αὐτῶν ἦναι φανερὰ καὶ δημοσίᾳ κακῆς διαγωγῆς, ἢ ἐὰν ἠδίκησε τὸν πλησίον του ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ὥστε νὰ σκανδαλίζεται ἐκ τούτου ἡ Ἐκκλησία, ὁ Ἐφημέριος, πληροφορημένος περὶ τούτου, θελει κράξει αὐτὸν καὶ νουθετήσει, νὰ μὴ τολμήσῃ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου, ἑωσοῦ νὰ ὁμολογήσῃ παῤῥησίᾳ ὅτι ἀληθῶς μετενόησε, καὶ μετεβαλὲ τὴν προτέραν του κακὴν διαγωγὴν· ὥστε μὲ τοῦτο νὰ εὐχαριστηθῇ ἡ πρότερον σκανδαλισθεῖσα Ἐκκλησία· καὶ ὅτι ἔδωκεν ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀδικηθέντας· ἢ τοὐλάχιστον, ὅτι ἔχει πλήρη ἀπόφασιν νὰ κάμῃ οὕτω, εὐθὺς ὅταν δυνηθῇ.

Τὸ *αὐτὸ θέλει κάμει ὁ* Ἐφημέριος *καὶ πρὸς ἐκείνους, μεταξὺ τῶν ὁποίων βλέπει ὅτι κυριεύει κακία καὶ μῖσος· μὴ συγχωρῶν εἰς αὐτοὺς νὰ γίνωσι μέτοχοι τῆς* Τραπέζης *τοῦ* Κυρίου, *ἕως νὰ μάθῃ ὅτι ἐσυνδιαλλάγησαν.* Καὶ *ἐὰν ὁ εἷς μὲν ἐκ τῶν διαφερομένων εὐχαριστῆται νὰ συγχωρήσῃ ἐκ βάθους καρδίας ὅλας τὰς παρὰ τοῦ ἄλλου γενομένας εἰς αὐτὸν ἀδικίας, καὶ νὰ κάμῃ εἰς αὐτὸν ἱκανοποίησιν δι' ὅσον τὸν ἔβλαψεν, ὁ δὲ ἄλλος δὲν θέλῃ νὰ πεισθῇ εἰς εὐσεβῆ διαλλαγήν, ἀλλ' ἐμμένῃ ἀκόμη εἰς τὴν δυστροπίαν καὶ κακίαν του, τότε ὁ* Ἱερεὺς *τὸν μὲν μετανοοῦντα πρέπει νὰ δεχθῇ εἰς τὴν* Ἁγίαν Κοινωνίαν, *τὸν δὲ ἰσχυρογνωμοῦντα ὄχι.* Σημειωτέον *δέ, ὅτι πᾶς* Ἱερεὺς *ὅστις ἤθελεν ἀποβάλει τινά, ὡς διορίζεται εἰς τοῦτον ἢ εἰς τὸν προλαβόντα παράγραφον τῆς* Διατάξεως *ταύτης, χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν* Ἐκκλησιαστικὴν *ἀρχήν, ἐντὸς δεκατεσσάρων ἡμερῶν τὸ πολύ.* Ἡ *δὲ* Ἐκκλησιαστικὴ *ἀρχὴ θέλει ἐνεργήσει ἐναντίον τοῦ πταίστου κατὰ τὸν* Κανόνα.

Ἡ Τράπεζα, *ἐν καιρῷ τῆς* Μεταλήψεως *ἐσκεπασμένη μὲ μεγάλην λευκὴν ὀθόνην, θέλει τεθῆ εἰς τὸ σῶμα τῆς* Ἐκκλησίας, *ἢ εἰς τὸ ἱερατεῖον, ὅπου εἶναι διωρισμένον νὰ γίνεται ἡ* Ἑωθινὴ *καὶ* Ἑσπερινὴ Προσευχή. Καὶ *ὁ* Ἱερεύς, *ἱστάμενος εἰς τὸ βόριον πλάγιον τῆς* Τραπέζης, *θέλει εἰπεῖ τὴν* Κυριακὴν Προσευχήν, *καὶ τὴν ἀκόλουθον* Συναπτήν, *γονυκλιτοῦντος τοῦ λαοῦ.*

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανούς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ Βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσε ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, εἰς τὸν ὁποῖον ὅλαι αἱ καρδίαι εἶναι ἀνοικταί, ὅλαι αἱ ἐπιθυμίαι

γνωσταὶ, καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον τίποτε δὲν κρύπτεται, καθάρισε τοὺς διαλογισμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν διὰ τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε νὰ σὲ ἀγαπῶμεν ἐντελῶς, καὶ νὰ μεγαλύνωμεν ἀξιοπρεπῶς τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὸν λαὸν, θέλει ἀναγινώσκει καθαρὰ ὅλας τὰς ΔΕΚΑ ἘΝΤΟΛΑΣ· καὶ ὁ λαὸς, γονυκλιτῶν ἀκόμη, θέλει ζητεῖ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Ἐντολῆς ἔλεος παρὰ Θεοῦ, διὰ τὴν αὐτῆς παράβασίν του εἰς τὸ παρελθὸν, καὶ χάριν τοῦ νὰ φυλάττῃ τὴν αὐτὴν εἰς τὸ μέλλον· ὡς ἕπεται.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἐλάλησε τοὺς λόγους τούτους καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου· Μὴν ἔχῃς ἄλλους θεοὺς πλὴν ἐμοῦ.

Ὁ Λαός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ κλῖνε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωμεν ταύτην τὴν ἐντολήν.

Ὁ Ἱερεύς. Μὴ κάμῃς εἰς τὸν ἑαυτόν σου εἴδωλον, οὐδὲ ὁμοίωμα κανενὸς πράγματος, ὅσα εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάνω, ἢ ὅσα εἶναι εἰς τὴν γῆν κάτω, ἢ ὅσα εἶναι μέσα εἰς τὰ ὕδατα ὑποκάτω τῆς γῆς. Μὴ προσκυνήσῃς αὐτὰ, μηδὲ λατρεύσῃς αὐτά· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου εἶμαι Θεὸς ζηλότυπος, καὶ ἀποδίδω ἐπάνω εἰς τὰ τέκνα τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων, ἕως τὴν τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν ἐκείνων οἵτινες μὲ μισοῦν· καὶ κάμνω ἔλεος εἰς χιλιάδας γενεῶν ἐκείνων οἵτινες μὲ ἀγαποῦν, καὶ φυλάττουν τὰ προστάγματά μου.

Ὁ Λαός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ κλῖνε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωμεν ταύτην τὴν ἐντολήν.

Ὁ Ἱερεύς. Μὴ λάβῃς ματαίως τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· διότι ὁ Κύριος δὲν θέλει ἔχει διὰ ἀθῶον ἐκεῖνον, ὅστις λαμβάνει ματαίως τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὁ Λαός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ κλῖνε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωμεν ταύτην τὴν ἐντολήν.

Ὁ Ἱερεύς. Ἐνθυμοῦ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, διὰ νὰ ἁγιάζῃς αὐτήν. Ἓξ ἡμέρας θέλεις ἐργάζεσθαι, καὶ εἰς αὐτὰς θέλεις κάμνει ὅλα σου τὰ ἔργα· ἡ ἡμέρα ὅμως ἡ ἑβδόμη εἶναι τὸ σάββατον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· κανὲν ἔργον δὲν θέλεις κάμνει εἰς ταύτην, οὔτε σὺ, οὔτε ὁ υἱός σου, οὔτε ἡ θυγάτηρ σου, οὔτε ὁ ὑπηρέτης σου, οὔτε ἡ θεράπαινά σου, οὔτε τὸ κτῆνός σου, οὔτε ὁ ξένος σου ὅστις εἶναι μέσα εἰς τὰς πύλας σου. Διότι εἰς ἓξ ἡμέρας ὁ Κύριος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτά· εἰς δὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν κατέπαυσε· διὰ τοῦτο ὁ Κύριος εὐλόγησε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

Ὁ Λαός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ κλῖνε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωμεν ταύτην τὴν ἐντολήν.

Ὁ Ἱερεύς. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· διὰ νὰ γίνῃς μακροχρόνιος, ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου.

Ὁ Λαός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ κλῖνε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωμεν ταύτην τὴν ἐντολήν.

Ὁ Ἱερεύς. Μὴ φονεύσῃς.

Ὁ Λαός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ κλῖνε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωμεν ταύτην τὴν ἐντολήν.

Ὁ Ἱερεύς. Μὴ μοιχεύσῃς.

Ὁ Λαός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ κλῖνε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωμεν ταύτην τὴν ἐντολήν.

Ὁ Ἱερεύς. Μὴ κλέψῃς.

Ὁ Λαός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ κλῖνε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωμεν ταύτην τὴν ἐντολήν.

Ὁ Ἱερεύς. Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

Ὁ Λαός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ κλῖνε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ νὰ φυλάττωμεν ταύτην τὴν ἐντολήν.

Ὁ Ἱερεύς. Μὴν ἐπιθυμήσῃς τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· μὴν ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· μήτε τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, μήτε τὴν θεράπαιναν αὐτοῦ, μήτε τὸν βοῦν αὐτοῦ, μήτε τὸν ὄνον αὐτοῦ, μήτε κανὲν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι τοῦ πλησίον σου.

Ὁ Λαός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ γράψε εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν ὅλας τὰς ἐντολὰς ταύτας, δεόμεθά σου.

Ἔπειτα θέλει ἀναγινώσκεσθαι μία τῶν δύο τούτων Συναπτῶν ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης, ἀπὸ τὸν Ἱερέα ἱστάμενον, ὡς πρότερον, καὶ λέγοντα,

Ἂς δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, τοῦ ὁποίου ἡ βασιλεία εἶναι αἰώνιος, καὶ ἡ δύναμις ἄπειρος, Ἐλέησε ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν σου· καὶ οὕτω διεύθυνε τὴν καρδίαν τῆς ἐκλεκτῆς δούλης σου ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ, τῆς Ἀνάσσης καὶ Ἡγεμονίδος ἡμῶν, ὥστε αὐτὴ μὲν, γνωρίζουσα τίνος ὑπηρέτις εἶναι, νὰ ζητῇ ὑπὲρ πάντα τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν σου· ἡμεῖς δὲ, καὶ ὅλοι οἱ ὑπήκοοι αὐτῆς, καλῶς συλλογιζόμενοι παρὰ τίνος ἔχει τὴν ἐξουσίαν, νά ὑπηρετῶμεν αὐτὴν πιστῶς, νὰ τιμῶμεν, καὶ ταπεινῶς νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς αὐτὴν, ἐν σοὶ καὶ διὰ σὲ, κατὰ τὸν ἅγιόν σου Λόγον καὶ διαταγήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὅστις, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ζῇ καὶ βασιλεύει, πάντοτε εἷς Θεὸς, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ Αὔτη.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὑπὸ τοῦ ἁγίου σου Λόγου διδασκόμεθα, ὅτι αἱ καρδίαι τῶν

βασιλέων εἶναι εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ κυβέρνησίν σου, καὶ ὅτι σὺ διαθέτεις καὶ στρέφεις αὐτὰς ὅπως φαίνεται καλὸν εἰς τὴν θείαν σου σοφίαν· Ταπεινῶς δεόμεθά σου, οὕτω νὰ διαθέτῃς καὶ νὰ κυβερνᾷς τὴν καρδίαν τῆς ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ *τῆς δούλης σου, τῆν Ἀνάσσης καὶ Ἡγεμονίδος ἡμῶν, ὥστε, εἰς ὅλους τοὺς στοχασμοὺς, λόγους, καὶ πράξεις της, νὰ ζητῇ πάντοτε τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν σου, καὶ νὰ ἐπιμελῆται νὰ διατηρῇ τὸν λαόν σου, τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς τὴν αὐτῆς πρόνοιαν, ἐν εὐημερίᾳ, εἰρήνῃ, καὶ εὐσεβείᾳ. Χάρισε ταῦτα, ἐλεῆμον Πάτερ, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.*

Ἔπειτα θέλει ἀναγνωσθῇ ἡ Συναπτὴ τῆς Ἡμέρας. Καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν Συναπτὴν, ὁ Ἱερεὺς θέλει ἀναγνώσει τὴν Ἐπιστολὴν, λέγων, "Ἡ Ἐπιστολὴ (ἢ, Τὸ μέρος τῆς Γραφῆς τὸ διωρισμένον ἀντὶ τῆς Ἐπιστολῆς) εἶναι γεγραμμένη εἰς το —— Κεφάλαιον τοῦ ——, καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν —— Στίχον." Τελειωθείσης δὲ τῆς Ἐπιστολῆς, θέλει εἰπεῖ, "Ἐδῶ τελειόνει ἡ Ἐπιστολή. Ὕστερον θέλει ἀναγνώσει τὸ Εὐαγγέλιον (ἱσταμένου ὅλου τοῦ λαοῦ), λέγων, "Τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ —— Κεφάλαιον τοῦ ——, καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν —— Στίχον." Τελειωθέντος δὲ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, θέλει ψάλλεσθαι ἢ ἀναγινώσκεσθαι τὸ ἀκόλουθον Σύμβολον, ἱσταμένου ἔτι τοῦ λαοῦ ὡς πρότερον.

ΠΙΣΤΕΥΩ *εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων·*

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ· τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Θεὸν ἐκ Θεοῦ, Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· Γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί· διὰ τοῦ ὁποίου ἔγιναν τὰ πάντα· Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἰδικήν μας σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, Καὶ σαρκωθέντα διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας,

καὶ ἐνανθρωπίσαντα· Καὶ *σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ* Ποντίου Πιλάτου, Καὶ *παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τὴν τρίτην ἡμέραν κατὰ τὰς* Γραφὰς, Καὶ *ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς*, Καὶ *καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ* Πατρός· Καὶ *πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς*· Τοῦ *ὁποίου ἡ* Βασιλεία *δὲν θέλει ἔχει τέλος.*

Πιστεύω καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα *τὸ* Ἅγιον, *τὸ* Κύριον, *τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ* Πατρὸς *καὶ τοῦ* Υἱοῦ *ἐκπορευόμενον*· Τὸ *συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον ὁμοῦ μὲ τὸν* Πατέρα *καὶ τὸν* Υἱόν· Τὸ *λαλῆσαν διὰ τῶν* Προφητῶν. *Πιστεύω καὶ εἰς μίαν* Ἁγίαν Καθολικὴν *καὶ* Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν· Ὁμολογῶ *ἓν* Βάπτισμα *εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν*· Προσδοκῶ *ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.* Ἀμήν.

Τότε θέλει ἀναγγείλει ὁ Ἐφημέριος *εἰς τὸν λαὸν, ποῖαι ἑορταὶ ἢ νηστήσιμοι ἡμέραι πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς τὸ διάστημα τῆς ἑβδομάδος.* Καὶ *τότε θέλει δοθῇ, ἂν τὸ καλῇ ἡ χρεία, εἴδησις τῆς* Μεταλήψεως· *καὶ θέλουν ἀναγνωσθῇ* Ἐγκύκλια, Προσκλήσεις Ἐκκλησιασταικαὶ, *καὶ* Ἀφορισμοί. Τίποτε *δὲ δὲν θέλει προκηρύττεσθαι οὔτε κοινοποιεῖσθαι εἰς τὴν* Ἐκκλησίαν *ἐν καιρῷ τῆς θείας* Τελετῆς, *εἰμὴ διὰ τοῦ* Λειτουργοῦ· *καὶ δι᾽ αὐτοῦ ὄχι τίποτε ἄλλο, παρὰ ὅ,τι διορίζεται εἰς τοὺς κανόνας τοῦ* Βιβλίου *τούτου, ἢ προστάζεται ἀπὸ τὴν* Βασίλισσαν, *ἢ ἀπὸ τὴν* Ἐκκλησιαστικὴν *ἀρχήν.*

Ἔπειτα ἀκολουθεῖ ἡ Διδαχὴ, *ἢ μία ἀπὸ τὰς* Ὁμιλίας, *ὅσαι εἶναι ἤδη ἐκδεδομέναι, ἢ ἤθελαν ἐκδοθῇ ἀκολούθως μὲ κύρος τῆς ἀρχῆς.*

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς *ἐπανέρχεται εἰς τὴν* Κυριακὴν Τράπεζαν, *καὶ ἀρχίζει τὴν προσφορὰν, λέγων μίαν ἢ πλειοτέρας ἀπὸ τὰς ἀκολούθους περικοπὰς, ὅπως κρίνῃ ἁρμοδιώτερον.*

ΟΥΤΩ *ἂς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσι τὰ καλά σας ἔργα,*

καὶ νὰ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας τὸν εἰς τοὺς οὐρανούς. Ματθ. ε΄. 16.

Μὴ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας θησαυροὺς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ὅπου σκώληξ καὶ σκωρία ἀφανίζουν, καὶ ὅπου κλέπται τρυποῦν καὶ κλέπτουν· ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅπου οὔτε σκώληξ οὔτε σκωρία ἀφανίζουν, καὶ ὅπου κλέπται δὲν τρυποῦν οὐδὲ κλέπτουν. Ματθ. ϛ΄. 19, 20.

Ὅλα ὅσα θέλετε νὰ κάμνωσιν εἰς ἐσᾶς οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ σεῖς κάμνετε εἰς αὐτούς· διότι οὗτος εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Ματθ. ζ΄. 12.

Δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν πᾶς ὅστις λέγει εἰς ἐμὲ, Κύριε, Κύριε· ἀλλ' ὅστις κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου, ὅστις εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς. Ματθ. ζ΄. 21.

Ὁ Ζακχαῖος σταθεὶς εἶπε πρὸς τὸν Κύριον, Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου δίδω, Κύριε, εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ ἂν ἠδίκησά τινα εἰς τίποτε, ἀποδίδω τετραπλοῦν. Λουκ. ιθ΄. 8.

Τίς ὑπάγει ποτὲ εἰς ἐκστρατείαν μὲ ἴδιά του ἔξοδα; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸν καρπὸν αὐτοῦ; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνιον, καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα τοῦ ποιμνίου; 1 Κορινθ. θ΄. 7.

Ἐὰν ἡμεῖς ἐσπείραμεν εἰς ἐσᾶς τὰ πνευματικὰ, μέγα πρᾶγμα εἶναι ἐὰν θερίσωμεν τὰ σαρκικά σας; 1 Κορινθ. θ΄. 11.

Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι τὰ ἱερὰ, τρώγουν ἀπὸ τὸ ἱερὸν πρᾶγμα; καὶ οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὸ θυσιαστήριον, εἶναι συμμέτοχοι τοῦ θυσιαστηρίου; Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξεν εἰς τοὺς κηρύττοντας τὸ εὐαγγέλιον, νὰ ζῶσιν ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον. 1 Κορινθ. θ΄. 13, 14.

Ὁ σπείρων μὲ φειδωλίαν, μὲ φειδωλίαν καὶ θέλει θερίσει· καὶ ὁ σπείρων μὲ ἀφθονίαν, μὲ ἀφθονίαν καὶ θέλει θερίσει. Ἂς κάμνῃ ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται μὲ τὴν καρδίαν του· ὄχι μὲ

λύπην, ἢ ἐξ ἀνάγκης· διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τὸν ἱλαρὸν δότην. 2 Κορινθ. θ'. 6, 7.

Ὁ διδασκόμενος τὸν λόγον, ἂς κάμνῃ τὸν διδάσκοντα συγκοινωνὸν εἰς ὅλα τὰ ἀγαθά του. Μὴ πλανᾶσθε· ὁ Θεὸς δὲν περιγελᾶται· διότι ὅ,τι σπείρει ὁ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θέλει θερίσει. Γαλατ. ς'. 6, 7.

Ἑωσοῦ ἔχομεν καιρὸν, ἂς ἐργαζώμεθα τὸ καλὸν εἰς ὅλους, μάλιστα δὲ εἰς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. Γαλατ. ς'. 10.

Ἡ εὐσέβεια εἶναι πορισμὸς μέγας, ἐάν τις εὐχαριστῆται εἰς ὅ,τι ἔχει· διότι τίποτε δὲν ἐφέραμεν εἰς τὸν κόσμον· φανερὸν ὅτι οὐδὲ τίποτε νὰ πάρωμεν ἔξω δυνάμεθα. 1 Τιμ. ς'. 6, 7.

Τοὺς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον πλουσίους παράγγελλε νὰ ἦναι εὐμετάδοτοι, κοινωνικοί· θησαυρίζοντες εἰς ἑαυτοὺς θεμέλιον καλὸν διὰ τὸ μέλλον, διὰ νὰ ἀποκτήσωσι τὴν αἰώνιον ζωήν. 1 Τιμ. ς'. 17—19.

Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄδικος, ὥστε νὰ λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ἐδείξετε εἰς τὸ ὄνομά του, ὑπερετήσαντες τοὺς ἁγίους, καὶ ὑπηρετοῦντες αὐτούς. Ἑβρ. ς'. 10.

Μὴ λησμονῆτε νὰ εὐεργετῆτε, καὶ νὰ μεταδίδετε· διότι εἰς τοιαύτας θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. Ἑβρ. ιγ'. 16.

Ὅστις ἔχει τοῦ κόσμου τούτου τὰ ἀγαθὰ, καὶ, βλέπων τὸν ἀδελφόν του ἔχοντα χρείαν, κλείσῃ τὰ σπλάγχνα του ἀπὸ αὐτὸν, πῶς μένει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν; 1 Ἰωάνν. γ'. 17.

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σου κάμνε ἐλεημοσύνην, καὶ μὴν ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ κανένα πτωχόν· καὶ δὲν θέλει ἀποστραφῆ ἀπὸ σὲ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Τωβ. δ'. 7.

Καθὼς εἶναι δυνατὸν εἰς σὲ κατὰ τὴν περιουσίαν σου, κάμε ἀπὸ αὐτὸ ἐλεημοσύνην· ἐὰν ἦναι ὀλίγον εἰς σὲ, μὴ φοβῆσαι νὰ καμνῃς κατὰ τὸ ὀλίγον

ἐλεημοσύνην· διότι θησαυρίζεις εἰς τὸν ἑαυτόν σου καλὸν θησαυρὸν εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. Τωβ. δ΄. 8, 9.

Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανείζει εἰς τὸν Κύριον· καὶ κατὰ τὴν δόσιν του θέλει ἀνταποδοθῇ εἰς αὐτόν. Παροιμ. ιθ΄. 17.

Μακάριος ὅστις ἐπιβλέπει εἰς τὸν πτωχὸν καὶ πένητα· εἰς ἡμέραν θλίψεως θέλει τὸν ἐλευθερώσει ὁ Κύριος. Ψαλμ. μα΄. 1.

Ἐνῷ ἀναγινώσκονται αἱ περικοπαὶ αὗται, οἱ Διάκονοι, οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλοι τινὲς ἐπιτήδειοι εἰς τοῦτο διωρισθέντες, θέλουν συνάξει τὰς διὰ τοὺς Πτωχοὺς ἐλεημοσύνας, καὶ ἄλλας προσφορὰς τοῦ λαοῦ, μέσα εἰς πρέποντα δίσκον, διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον προμηθευμένον ἀπὸ τὴν Ἐνορίαν. Καὶ θέλουν τὸν φέρει εὐλαβῶς εἰς τὸν Ἱερέα· ὅστις θέλει παρουσιάσει αὐτὸν ταπεινῶς, καὶ θέσει ἐπάνω εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν.

Καὶ ὅτε γίνεται Κοινωνία, ὁ Ἱερεὺς θέλει βάλει τότε ἐπὶ τῆς Τραπέζης τόσον ἄρτον καὶ οἶνον, ὅσον στοχάζεται ἱκανόν.

Μετὰ τοῦτο, ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ,

Ἂς δεηθῶμεν ὑπὲρ παντὸς τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνταῦθα ἐπὶ γῆς στρατευομένης.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε* Θεέ, ὅστις διὰ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου σου ἐδίδαξες ἡμᾶς νὰ κάμνωμεν προσευχὰς καὶ δεήσεις, καὶ νὰ ἀποδίδωμεν εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων, Δεόμεθά σου ταπεινῶς, πρόσδεξαι εὐμενῶς [τὰς ἐλεημοσύνας καὶ τὰς προσφορὰς ἡμῶν, καὶ] ταύτας τὰς δεήσεις, τὰς ὁποίας προσφέρομεν εἰς τὴν θείαν σου Μεγαλειότητα· καθικετεύοντές σε νὰ ἐμπνέῃς ἀδιαλείπτως τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν μὲ πνεῦμα ἀληθείας, ἑνότητος, καὶ ὁμονοίας. Καὶ εὐδόκησε, ὥστε πάντες οἱ ὁμολογοῦντες τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα,

Ἂν δὲν ὑπάρχουν ἐλεημοσύναι ἢ προσφοραί, τῆς παρενθέσεως αἱ λέξεις ἀποσιωπῶνται.

νὰ συμφωνῶσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἁγίου σου Λόγου, *καὶ νὰ ζῶσι μὲ ὁμόνοιαν καὶ θείαν ἀγάπην.* Ἔτι *δεόμεθά σου νὰ σώζῃς καὶ νὰ προστατεύῃς ὅλους τοὺς* Χριστιανοὺς Βασιλεῖς, Ἡγεμόνας, *καὶ* Κυβερνήτας· *μάλιστα δὲ τὴν δούλην σου* ΒΙΚΤΩΡΙΑΝ *τὴν* Ἄνασσαν *ἡμῶν, ὥστε νὰ κυβερνώμεθα ὑπ' αὐτὴν μὲ πᾶσαν εὐσέβειαν καὶ ἡσυχίαν.* Καὶ *χάρισε εἰς ὅλον αὐτῆς τὸ* Συμβούλιον, *καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας ὑπ' αὐτὴν, νὰ διανέμωσι τὴν δικαιοσύνην ἀληθῶς καὶ ἀμεροληπτως, πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀνομίας καὶ κακίας, καὶ πρὸς συντήρησιν τῆς ἀληθοῦς θρησκείας σου, καὶ τῆς ἀρετῆς.* Δὸς *χάριν,* Πάτερ Οὐράνιε, *εἰς ὅλους τοὺς* Ἐπισκόπους *καὶ* Ἱερεῖς· *ὥστε, καὶ διὰ τοῦ βίου καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας των, νὰ κηρύττωσι τὸν ἀληθῆ καὶ ζῶντα* Λόγον *σου, καὶ νὰ ἱερουργῶσιν ὀρθῶς καὶ πρεπόντως τὰ ἅγιά σου* Μυστήρια. Καὶ *εἰς ὅλον τὸν λαόν σου δὸς τὴν οὐράνιόν σου χάριν· μάλιστα δὲ εἰς τὴν σύναξιν ταύτην, τὴν παροῦσαν ἐνταῦθα· ὥστε, μὲ πραεῖαν καρδίαν καὶ προσήκουσαν εὐλάβειαν, νὰ ἀκούσωσι καὶ νὰ δεχθῶσι τὸν ἅγιόν σου* Λόγον, *ὑπηρετοῦντές σε ἀληθῶς ἐν ἁγιότητι καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.* Καὶ *δεόμεθά σου ταπεινῶς, διὰ τὴν ἀγαθότητά σου,* Κύριε, *νὰ παρηγορῇς καὶ νὰ βοηθῇς ὅλους τοὺς εἰς ταύτην τὴν παρερχομένην ζωὴν εὑρισκομένους εἰς στενοχωρίαν, θλίψιν, ἀνάγκην, ἀσθένειαν, ἢ πᾶσαν ἄλλην ἐναντίαν περίστασιν.* Ἔτι *δὲ εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιόν σου* Ὄνομα, *ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου τῶν τελευτησάντων εἰς τὴν πίστιν καὶ τὸν φόβον σου· δεόμενοί σου, νὰ δώσῃς εἰς ἡμᾶς τὴν χάριν οὕτω νὰ ἀκολουθῶμεν τὰ καλὰ αὐτῶν παραδείγματα, ὥστε, ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, νὰ γίνωμεν μέτοχοι τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.* Χάρισε *τοῦτο,* Πάτερ, *διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μόνου* Μεσίτου *καὶ* Δικαιωτοῦ *ἡμῶν,* Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ὅταν ὁ Λειτουργὸς δίδῃ εἴδησιν περὶ τῆς ἱερουργίας τῆς Ἁγίας Μεταλήψεως, (τὸ ὁποῖον πάντοτε πρέπει νὰ κάμνῃ τὴν Κυριακὴν ἢ Ἑορτήν τινα ἀμέσως προηγουμένην,) ἀφοῦ τελειώσει ἡ Διδαχὴ ἢ ἡ Ὁμιλία, θέλει ἀναγνώσει τὴν ἀκόλουθον Παραίνεσιν.

ἈΓΑΠΗΤΟΊ μου ἀδελφοὶ, τὴν ἐρχομένην —— μέλλω, διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ, νὰ μεταδώσω εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας πιστὴν καὶ εὐσεβῆ διάθεσιν, τὸ παρηγορητικώτατον Μυστήριον τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ· διὰ νὰ λάβωσιν αὐτὸ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀξιομίσθου Σταυρώσεως καὶ Πάθους αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου μόνου ἀξιούμεθα τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ γινόμεθα μέτοχοι τῆς οὐρανίου Βασιλείας. Ὅθεν εἶναι χρέος ἡμῶν νὰ ἀποδίδωμεν ταπεινὰς καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν, τὸν οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα, διότι ἔδωκε τὸν Υἱόν του, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὄχι μόνον νὰ ἀποθάνῃ δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ ἀκόμη νὰ ἦναι καὶ πνευματικὴ ἡμῶν βρῶσις καὶ στήριγμα εἰς τοῦτο τὸ ἱερὸν Μυστήριον. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι μὲν τόσον θεῖον καὶ παρηγορητικὸν εἰς τοὺς ἀξίως μεταλαμβάνοντας αὐτὸ, ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ τόσον ἐπικίνδυνον εἰς τοὺς τολμῶντας νὰ μεταλάβωσιν αὐτὸ ἀναξίως, χρέος μου εἶναι νὰ σᾶς προτρέψω ἐν τῷ μεταξὺ, νὰ θεωρήσετε τὸ ὕψος τοῦ ἁγίου τούτου Μυστηρίου, καὶ τὸν μέγαν κίνδυνον τὸν προερχόμενον ἐκ τῆς ἀναξίου μεταλήψεως αὐτοῦ· καὶ οὕτω νὰ ἐρευνήσετε καὶ νὰ ἐξετάσετε τὰς συνειδήσεις σας, (καὶ τοῦτο ὄχι ἐπιπολαίως, καὶ κατὰ τὸν τρόπον τῶν ὑποκρινομένων πρὸς τὸν Θεὸν, ἀλλὰ οὕτω) ὥστε νὰ προσέλθητε ἅγιοι καὶ καθαροὶ εἰς τοιοῦτον οὐράνιον δεῖπνον, μὲ τὸ ἔνδυμα τοῦ γάμου τὸ ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἁγίαν Γραφὴν, καὶ νὰ γίνετε δεκτοὶ ὡς ἄξιοι μέτοχοι τῆς ἁγίας ταύτης Τραπέζης.

Ἡ ὁδὸς δὲ καὶ τὰ μέσα πρὸς τοῦτο εἶναι, Πρῶτον,

νὰ ἐξετάσετε τὴν ζωὴν καὶ τὸ πολίτευμά σας κατὰ τὸν κανόνα τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ· καὶ εἰς ὅ,τι εὕρετε τὸν ἑαυτόν σας ὅτι ἡμαρτήσετε, ἢ μὲ προαίρεσιν, ἢ μὲ λόγον, ἢ μὲ ἔργον, νὰ θρηνήσετε τὴν ἁμαρτίαν σας, καὶ νὰ ἐξομολογηθῆτε εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν, μὲ πλήρη ἀπόφασιν διορθώσεως βίου. Καὶ ἐὰν καταλάβετε ὅτι ἡμαρτήσετε ὄχι μόνον εἰς τὸν Θεὸν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πλησίον σας, τότε θέλετε διαλλαγῆ μὲ αὐτόν· ὄντες ἕτοιμοι νὰ κάμνετε ἀπόδοσιν καὶ ἱκανοποίησιν, καθ' ὅλας τὰς δυνάμεις σας, διὰ ὅσας ζημίας καὶ ἀδικίας ἐκάμετε εἰς τινά· καὶ ὄντες ἀκόμη ἕτοιμοι νὰ συγχωρήσετε εἰς τοὺς ἄλλους ὅσοι ἡμάρτησαν εἰς ἐσᾶς, καθὼς σεῖς ἐπιθυμεῖτε νὰ λαμβάνετε συγχώρησιν τῶν εἰς τὸν Θεὸν ἁμαρτημάτων σας· διότι ἀλλέως ἡ μετάληψις τοῦ ἁγίου τούτου Μυστηρίου δὲν κάμνει ἄλλο, παρὰ νὰ μεγαλύνῃ τὴν καταδίκην σας. Ὅθεν ἐάν τις ἀπὸ σᾶς ἦναι βλάσφημος εἰς τὸν Θεὸν, ἐμποδιστὴς ἢ συκοφάντης τοῦ Λόγου αὐτοῦ, μοιχὸς, ἢ ζῶν εἰς κακίαν ἢ φθόνον, ἢ εἰς ἄλλο τι βαρὺ ἀνόμημα, μετανοήσετε διὰ τὰς ἁμαρτίας σας· εἰ δὲ μὴ, μὴ πλησίασετε εἰς ταύτην τὴν ἁγίαν Τράπεζαν· μήπως, ἀφοῦ μεταλάβετε τὸ ἅγιον τοῦτο Μυστήριον, εἰσέλθῃ ὁ διάβολος εἰς τὰς καρδίας σας, καθὼς εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἰούδαν, καὶ σᾶς ἐμπλήσῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀνομίαν, καὶ σᾶς φέρῃ εἰς ἀπώλειαν σώματος καὶ ψυχῆς.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται νὰ μὴ προσέρχεται κανεὶς εἰς τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν, παρὰ μὲ πλήρη πεποίθησιν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ καθαρὰν συνείδησιν, διὰ τοῦτο ἐὰν ἦναί τις ἀπὸ σᾶς, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἀναπαύσῃ τὴν συνείδησίν του μὲ τὰ μέσα ταῦτα, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη χρείαν παραμυθίας ἢ συμβουλῆς, ἂς ἔλθῃ πρὸς ἐμὲ, ἢ πρὸς ἄλλον τινὰ συνετὸν καὶ πεπαιδευμένον Ὑπηρέτην τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἂς ἀνοίξῃ τὸν πόνον του· ὥστε, διὰ τῆς διακονίας τοῦ ἁγίου Λόγου τοῦ Θεοῦ, νὰ λάβῃ τὴν χάριν τῆς ἀφέσεως, ὁμοῦ μὲ

τὴν πνευματικὴν συμβουλὴν καὶ διδασκαλίαν, πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς συνειδήσεώς του, καὶ ἀποφυγὴν πάσης ἀνησυχίας καὶ δισταγμοῦ.

Ἢ ἐάν ποτε ἴδῃ τὸν λαὸν ἀμελοῦντα νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν, ἀντὶ τῆς προτέρας, θέλει ἀναγνώσει ταύτην τὴν Παραίνεσιν.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ' μου ἀδελφοὶ, τὴν —— μελετῶ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, νὰ λειτουργήσω τὸ δεῖπνον τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ ὁποῖον, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, προσκαλῶ ὅλους ὅσοι εὑρίσκεσθε ἐδῶ παρόντες· καὶ σᾶς παρακαλῶ ἐνθέρμως, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ μὴν ἀποποιηθῆτε τὸ νὰ ἔλθητε πρὸς αὐτὸ, ἐνῷ προσκαλεῖσθε μὲ τόσην ἀγάπην, καὶ παραγγέλλεσθε ἀπὸ αὐτὸν τὸν Θεόν. Ἐξεύρετε πόσον βαρὺ καὶ πειρακτικὸν εἶναι, νὰ ἑτοιμάσῃ τις λαμπρὰν εὐωχίαν, νὰ στολίσῃ τὴν τράπεζάν του μὲ πᾶν εἶδος ἐδεσμάτων, ὥστε νὰ μὴ λείπῃ ἄλλο παρὰ νὰ καθήσωσιν οἱ συμποσιασταὶ, καὶ ἔπειτα οἱ κεκλημένοι (χωρὶς τινὸς αἰτίας) ἀχαριστότατα νὰ ἀρνηθῶσι τὸ νὰ ἔλθωσι. Ποῖος ἀπὸ σᾶς δὲν ἤθελε ταραχθῇ εἰς τοιαύτην περίστασιν; Τίς δὲν ἤθελε στοχασθῇ, ὅτι ἔγινεν εἰς αὐτὸν μεγάλη ὕβρις καὶ ἀδικία; Ὅθεν, ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ, προσέξετε καλῶς, μήπως, ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὸ ἅγιον τοῦτο Δεῖπνον, διεγείρετε τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ ἐναντίον σας. Εἶναι εὐκολώτατον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ λέγῃ, Δὲν θέλω νὰ κοινωνήσω, διότι ἐμποδίζομαι ἄλλοθεν ἀπὸ κοσμικὰς ὑποθέσεις. Πλὴν τοιαῦται προφάσεις δὲν εἶναι τόσον εὔκολα δεκταὶ καὶ συγγνωσταὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ἐάν τις εἴπῃ, Εἶμαι μέγας ἁμαρτωλὸς, καὶ διὰ τοῦτο φοβοῦμαι νὰ προσέλθω· διά τι λοιπὸν δὲν μετανοεῖτε, καὶ δὲν διορθόνεσθε; Ἐνῷ ὁ Θεὸς σᾶς καλεῖ, σεῖς δὲν αἰσχύνεσθε νὰ λέγετε, ὅτι δὲν θέλετε προσέλθει; Ὅτε χρεωστεῖτε νὰ ἐπιστρέψετε πρὸς τὸν Θεὸν, θέλετε προφασίζεσθαι καὶ λέγει, ὅτι δὲν εἶσθε

ἕτοιμοι; Στοχασθῆτε καλῶς, πόσον ὀλίγον θέλουν ἰσχύσει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοιαῦται πλασταὶ προφάσεις. Ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀπεποιήθησαν τὸ δεῖπνον εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, διότι ἠγόρασαν ἀγρὸν, ἢ ἤθελαν νὰ δοκιμάσωσι τὰ ζεύγη τῶν βοῶν των, ἢ διότι ἐνυμφεύθησαν, δὲν ἀθωώθησαν μὲ ταῦτα, ἀλλὰ μάλιστα ἐλογίσθησαν ἀνάξιοι τοῦ οὐρανίου δείπνου. Ἐγὼ ἐκ μέρους μου θέλω εἶσθαι ἕτοιμος· καὶ κατὰ τὸ ἐπάγγελμά μου, σᾶς παραγγέλλω ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, σᾶς προσκαλῶ ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, σᾶς προτρέπω καθὼς ἀγαπᾶτε τὴν σωτηρίαν σας, νὰ γίνετε μέτοχοι ταύτης τῆς ἁγίας Κοινωνίας. Καὶ καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ηὐδόκησε νὰ παραδώσῃ τὴν ψυχήν του, ἀποθνήσκων ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ διὰ τὴν ἰδικήν σας σωτηρίαν, οὕτω καὶ ἰδικόν σας χρέος εἶναι νὰ λάβετε τὴν Κοινωνίαν εἰς ἀνάμνησιν τῆς θυσίας τοῦ θανάτου του, ὡς ὁ ἴδιος τὸ ἐπρόσταξε. Ἐὰν δὲ ἀμελήσετε νὰ κάμετε τοῦτο, στοχασθῆτε πόσην μεγάλην ὕβριν κάμνετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ πόσον βαρεῖα τιμωρία ἐπικρέμεται εἰς τὰς κεφαλάς σας διὰ τοῦτο, ὅταν ἑκουσίως ἀπέχεσθε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου, καὶ ἀποχωρίζεσθε ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας, οἵτινες ἔρχονται νὰ τραφῶσιν ἀπὸ τὴν οὐράνιον βρῶσιν τοῦ Δείπνου τούτου. Ἐὰν στοχασθῆτε ταῦτα καλῶς, θέλετε τραπῆ, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, εἰς καλητέραν γνώμην· πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὁποίου, θέλομεν κάμει ἀκαταπαύστως τὰς ταπεινὰς ἡμῶν δεήσεις πρὸς τὸν Παντοκράτορα Θεὸν, τὸν Οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα.

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς Τελετῆς τῆς Κοινωνίας, τῶν κοινωνῶν ἁρμοδίως τοποθετημένων εἰς τὸ νὰ δεχθῶσι τὸ ἅγιον Μυστήριον, ὁ Ἱερεὺς θέλει κάμει ταύτην τὴν Παραίνεσιν.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ' μου ἐν Κυρίῳ, σεῖς οἵτινες μελετᾶτε νὰ προσέλθετε εἰς τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέπει νὰ στοχασθῆτε, τίνι τρόπῳ ὁ

ἅγιος Παῦλος νουθετεῖ ὅλους, νὰ δοκιμάζωσιν ἀκριβῶς καὶ νὰ ἐξετάζωσιν ἑαυτοὺς, πρὶν τολμήσωσι νὰ φάγωσιν ἐκ τοῦ Ἄρτου τούτου, καὶ νὰ πίωσιν ἐκ τοῦ Ποτηρίου τούτου. Διότι καθὼς ἡ ὠφέλεια εἶναι μεγάλη, ἐὰν μὲ καρδίαν ἀληθῶς μετανοημένην καὶ πίστιν ζῶσαν λάβωμεν τὸ ἅγιον τοῦτο Μυστήριον· (ἐπειδὴ τότε πνευματικῶς τρώγομεν τὴν Σάρκα τοῦ Χριστοῦ, καὶ πίνομεν τὸ Αἷμα αὐτοῦ· τότε μένομεν ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐν ἡμῖν· τότε εἴμεθα ἓν μὲ τὸν Χριστὸν, καὶ ὁ Χριστὸς μὲ ἡμᾶς·) οὕτω καὶ ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας, ἐὰν λάβωμεν αὐτὸ ἀναξίως. Διότι τότε γινόμεθα ἔνοχοι τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Καταδίκην εἰς ἑαυτοὺς τρώγομεν καὶ πίνομεν, μὴ διακρίνοντες τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου· τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ ἐξάπτομεν ἐναντίον μας· παροξύνομεν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ μαστιγώσῃ ἡμᾶς μὲ διαφόρους νόσους, καὶ πολυειδεῖς θανάτους. Κρίνετε λοιπὸν ἑαυτοὺς, ἀδελφοὶ, διὰ νὰ μὴ κριθῆτε ἀπὸ τὸν Κύριον· μετανοήσετε ἀληθῶς διὰ τὰς παρελθούσας ἁμαρτίας σας· ἔχετε ζῶσαν καὶ σταθερὰν πίστιν εἰς τὸν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν· διορθώσετε τὸν βίον σας, καὶ ἔχετε ἀγάπην τελείαν πρὸς πάντας ἀνθρώπους· οὕτω θέλετε εἶσθε ἄξιοι μέτοχοι τῶν ἁγίων τούτων Μυστηρίων. Πρὸ πάντων δὲ, χρεωστεῖτε νὰ ἀποδώσετε ταπεινὰς καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ τὴν λύτρωσιν τοῦ κόσμου, τὴν γενομένην διὰ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ Θεανθρώπου· ὅστις ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλοὺς, τοὺς καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, διὰ νὰ μᾶς καταστήσῃ τέκνα Θεοῦ, καὶ νὰ μᾶς ὑψώσῃ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ διὰ νὰ ἐνθυμώμεθα πάντοτε τὴν πρὸς ἡμᾶς ὑπερβάλλουσαν ἀγάπην τοῦ Δεσπότου ἡμῶν καὶ μόνου Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν οὕτως ἀπο-

θανόντος, καὶ τὰς ἀπείρους εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας μὲ τὴν χύσιν τοῦ τιμίου του αἵματος ἀπέκτησεν εἰς ἡμᾶς, ἐσύστησε καὶ διέταξεν ἅγια Μυστήρια, ὡς ἐνέχυρα τῆς ἀγάπης του, καὶ διὰ παντοτεινὴν ἀνάμνησιν τοῦ θανάτου του, πρὸς μεγάλην καὶ αἰώνιον παρηγορίαν ἡμῶν. Εἰς τοῦτον λοιπὸν, ὁμοῦ μὲ τὸν Πατέρα καὶ μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἂς ἀποδίδωμεν (καθὼς βαθέως χρεωστοῦμεν) ἀκαταπαύστους εὐχαριστίας· ὅλως ὑποτασσόμενοι εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ θέλημα καὶ ἀρέσκειαν, καὶ σπουδάζοντες νὰ λατρεύωμεν αὐτὸν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς εἰς τοὺς προσερχομένους νὰ λάβωσι τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν,

ΣΕΙΣ οἵτινες ἀληθῶς καὶ ἐνθέρμως μετανοεῖτε διὰ τὰς ἁμαρτίας σας, καὶ εἶσθε εἰς φιλίαν καὶ ἀγάπην μὲ τοὺς πλησίον σας, καὶ ἀποφασίζετε νὰ διάγετε νέαν ζωὴν, ἀκολουθοῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς περιπατοῦντες εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ δρόμους, Προσέλθετε μετὰ πίστεως, καὶ λάβετε τὸ ἅγιον τοῦτο Μυστήριον πρὸς παρηγορίαν σας· καὶ κάμετε τὴν ταπεινήν σας ἐξομολόγησιν εἰς τὸν Παντοκράτορα Θεὸν, γονυκλιτοῦντες εὐλαβῶς.

Ἔπειτα θέλει γίνει, ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν Λειτουργῶν, ἡ Γενικὴ Ἐξομολόγησις, ἐν ὀνόματι ὅλων ὅσοι ἔχουν σκοπὸν νὰ λάβωσι τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν· γονυκλιτούντων αὐτοῦ τε καὶ ὅλου τοῦ Λαοῦ εὐλαβῶς, καὶ λεγόντων,

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, Πάτερ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ποιητὰ τῶν ἁπάντων, Κριτὰ ὅλων τῶν ἀνθρώπων· Ὁμολογοῦμεν καὶ θρηνοῦμεν τὰς ἀπείρους ἡμῶν ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, μὲ τὰς ὁποίας ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν βαρέως ἠσεβήσαμεν, ἐν διανοίᾳ, ἐν λόγῳ, καὶ ἐν ἔργῳ, ἐναντίον εἰς τὴν Θείαν σου Μεγαλειότητα, παρο-

ξύνοντες καθ' ἡμῶν δικαίως τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησίν σου. Μετανοοῦμεν ἐνθέρμως, καὶ λυπούμεθα ἐκ καρδίας, διὰ ταύτας τὰς πονηρὰς ἡμῶν πράξεις· Ἡ ἐνθύμησις αὐτῶν εἶναι ὀδυνηρὰ εἰς ἡμᾶς, Τὸ βάρος αὐτῶν ἀνυπόφορον. Ἐλέησον ἡμᾶς, Ἐλέησον ἡμᾶς, Πολυεύσπλαγχνε Πάτερ· Διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συγχώρησε εἰς ἡμᾶς ὅλα τὰ παρελθόντα· Καὶ χάρισέ μας, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς νὰ δουλεύωμεν καὶ νὰ ἀρέσκωμεν εἰς σὲ ἐν καινότητι ζωῆς, Εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου· Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἂν ἦναι παρὼν,) ἀνιστάμενος, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν Λαὸν, θέλει προφέρει ταύτην τὴν Ἄφεσιν.

ὉΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, ὅστις διὰ τὸ μέγα του ἔλεος ὑπεσχέθη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν πρὸς πάντας τοὺς ἐπιστρέφοντας εἰς αὐτὸν μὲ ἐγκάρδιον μετάνοιαν καὶ ἀληθινὴν πίστιν, Νὰ σᾶς ἐλεήσῃ· νὰ συγχωρήσῃ καὶ νὰ σᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ ὅλας τὰς ἁμαρτίας σας· νὰ στηρίξῃ καὶ νὰ σᾶς ἐνισχύσῃ εἰς πᾶσαν ἀγαθότητα· καὶ νὰ σᾶς φέρῃ εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Ἀκούσετε ὁποίους παρηγορητικοὺς λόγους προφέρει ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς, πρὸς ὅλους τοὺς ἀληθῶς ἐπιστρέφοντας εἰς αὐτόν.

ἘΛΘΕΤΕ πρὸς ἐμὲ, ὅλοι οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει. **Ματθ. ιαʹ. 28.**

Τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ ἔδωκε, διὰ νὰ μὴν ἀπολεσθῇ πᾶς ὅστις πιστεύει εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ἰωάνν. γʹ. 16.

Ἀκούσετε καὶ τί λέγει ὁ Ἅγιος Παῦλος·

Πιστὸς εἶναι ὁ λόγος, καὶ ἄξιος πάσης ἀποδοχῆς,

ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτωλούς. 1 Τιμ. α'. 15.

Ἀκούσετε καὶ τί λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης·

Ἐάν τις ἁμαρτήσῃ, ἔχομεν Παράκλητον πρὸς τὸν Πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ ἐξιλέωσις περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. 1 Ἰωάνν. β'. 1, 2.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς ἐξακολουθεῖ λέγων,

Ἔχετε τὰς καρδίας σας πρὸς τὰ ἄνω.

Ἀπόκρ. Ἔχομεν αὐτὰς πρὸς τὸν Κύριον.

Ἱερεύς. Ἂς εὐχαριστήσωμεν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἀπόκρ. Εἶναι ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ἔπειτα στραφεὶς ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου λέγει,

ΕΙΝΑΙ ἄξιον, δίκαιον, καὶ ὀφειλόμενον χρέος, νὰ σὲ εὐχαριστῶμεν πάντοτε καὶ πανταχοῦ, Κύριε, * Πάτερ Ἅγιε, Παντοδύναμε, Αἰώνιε Θεέ.

* Αἱ λέξεις αὗται, "Πάτερ Ἅγιε," παραλείπονται τὴν Κυριακὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἐνταῦθα ἀκολουθεῖ ὁ κατάλληλος προοιμιακὸς κατὰ τὸν καιρὸν, ἐὰν ἦναί τις ἐπίτηδες διωρισμένος· εἰ δὲ μή, ἀμέσως ἀκολουθοῦν τὰ ἑπόμενα.

ὍΘΕΝ μετὰ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ ὅλου τοῦ τάγματος τῶν Οὐρανῶν, αἰνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν τὸ ἔνδοξόν σου Ὄνομα· ὑμνοῦντές σε πάντοτε, καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Θεὸς Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· Δόξα σοι, Ὕψιστε Κύριε. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΙ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΙ.

Τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, καὶ εἰς τὰς ἀκολουθούσας ἑπτὰ ἡμέρας.

ΔΙΟΤΙ ἔδωκες τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ γεννηθῇ διὰ ἡμᾶς, ὡς εἰς τὸν παρόντα καιρὸν· ὅστις, διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος, ἔγινεν ἄνθρωπος ἀληθινὸς ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Παρθένου Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο χωρὶς κηλίδα ἁμαρτίας, διὰ νὰ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρτίαν. Ὅθεν μετὰ Ἀγγέλων, κ.τ.λ.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, καὶ εἰς τὰς ἀκολουθούσας ἑπτὰ ἡμέρας.

ἘΞΑΙΡΕΤΩΣ *δὲ ὀφειλομεν νὰ σὲ ὑμνῶμεν, διὰ τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· διότι αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Ἀμνὸς τοῦ Πάσχα, ὅστις ἐθυσιάσθη ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀφήρεσε τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ὅστις, διὰ τοῦ θανάτου του, κατήργησε τὸν θάνατον· καὶ διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεώς του, ἐπανέφερεν εἰς ἡμᾶς τὴν αἰώνιον ζωήν. Ὅθεν μετὰ Ἀγγέλων, κ.τ.λ.*

Τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως, καὶ τὰς ἀκολουθούσας ἑπτὰ ἡμέρας.

ΔΙΑ *τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ὅστις, μετὰ τὴν ἔνδοξόν του Ἀνάστασιν, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν εἰς ὅλους τοὺς Ἀποστόλους του, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἀνελήφθη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τόπον εἰς ἡμᾶς· ὥστε, ὅπου εἶναι αὐτὸς, ἐκεῖ νὰ ἤμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ νὰ συμβασιλεύωμεν μετ' αὐτοῦ ἐν δόξῃ. Ὅθεν μετὰ Ἀγγέλων, κ.τ.λ.*

Τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ τὰς ἀκολουθούσας ἓξ ἡμέρας.

ΔΙΑ *Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· κατὰ τὴν ἀληθινὴν ἐπαγγελίαν τοῦ ὁποίου, κατέβη τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὡς εἰς τὸν παρόντα καιρὸν, ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς μὲ αἰφνίδιον ἦχον, ὡς ὁρμώσης βιαίας πνοῆς, ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, καθήμενον ἐπάνω εἰς τοὺς Ἀποστόλους, διὰ νὰ διδάξῃ αὐτοὺς, καὶ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς πᾶσαν ἀλήθειαν· δίδον εἰς αὐτοὺς τὸ χάρισμα τῶν διαφόρων γλωσσῶν, καὶ παῤῥησίαν ἐνταυτῷ μὲ ζῆλον διάπυρον νὰ κηρύττωσι σταθερῶς τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πάντα τὰ ἔθνη· διὰ τοῦ ὁποίου ἐξήλθαμεν ἀπὸ τὸ σκότος καὶ*

τὴν πλάνην, εἰς τὸ καθαρὸν φῶς καὶ τὴν ἀληθινὴν γνῶσίν Σου, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν μετὰ Ἀγγέλων, κ.τ.λ.

Τὴν Ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος μόνον.

ὍΣΤΙΣ εἶσαι εἷς Θεὸς, εἷς Κύριος· ὄχι ἓν μόνον Πρόσωπον, ἀλλὰ τρία Πρόσωπα ἐν μιᾷ Οὐσίᾳ· ἐπειδὴ ὅ,τι πιστεύομεν περὶ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, τὸ αὐτὸ πιστεύομεν περὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χωρὶς τινὰ διαφορὰν ἢ ἀνισότητα. Ὅθεν μετὰ Ἀγγέλων, κ.τ.λ.

Μετὰ ἕκαστον τῶν Προοιμιακῶν τούτων ἀμέσως θέλει ψάλλεσθαι ἢ ἀναγινώσκεσθαι,

ὍΘΕΝ μετὰ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ ὅλου τοῦ τάγματος τῶν Οὐρανῶν, αἰνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν τὸ ἔνδοξόν σου Ὄνομα· ὑμνοῦντές σε πάντοτε, καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Θεὸς Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· Δόξα σοι, Ὕψιστε Κύριε. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς, γονυκλιτῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου, λέγει τὴν ἀκόλουθον Εὐχὴν, εἰς τὸ ὄνομα ὅλων ὅσοι μέλλουν νὰ μεταλάβωσι.

ΔΕΝ τολμῶμεν νὰ ἔλθωμεν εἰς ταύτην τὴν Τράπεζάν σου, πολυέλεε Κύριε, πεποιθότες εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν δικαιοσύνην, ἀλλ' εἰς τὸ πλῆθος καὶ μέγεθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Δὲν εἴμεθα ἄξιοι οὐδὲ τὰ ψιχία νὰ συνάζωμεν ὑπὸ τὴν Τράπεζάν σου. Σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτὸς Κύριος, τοῦ ὁποίου ἰδιότης εἶναι τὸ ἐλεεῖν πάντοτε. Χάρισε λοιπὸν εἰς ἡμᾶς, εὐμενέστατε Κύριε, οὕτω νὰ τρώγωμεν τὴν σάρκα τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ πίνωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὥστε τὰ ἁμαρτωλὰ ἡμῶν σώματα νὰ καθαρισθῶσι διὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν νὰ λουσθῶσι διὰ τοῦ τιμίου αἵματος αὐτοῦ, καὶ νὰ μένωμεν πάντοτε ἡμεῖς ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν. Ἀμήν.

Ἀφοῦ ὁ Ἱερεὺς, ἱστάμενος ὄρθιος ἔμπροσθεν τῆς Τραπέζης, διατάξῃ οὕτω τὸν Ἄρτον καὶ τὸν Οἶνον, ὥστε νὰ ἐμπορῇ τὸν Ἄρτον νὰ κόπτῃ ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ μὲ εὐκολίαν καὶ εὐκοσμίαν, καὶ νὰ λάβῃ τὸ Ποτήριον εἰς τὰς χεῖράς του, λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Καθιερώσεως, οὕτω·

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, Οὐράνιε ἡμῶν Πάτερ, ὅστις διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος ἔδωκες τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, νὰ ὑποφέρῃ θάνατον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ τὴν λύτρωσιν ἡμῶν· ὅστις διὰ τῆς προσφορᾶς ἑαυτοῦ, ἅπαξ γενομένης, ἔκαμεν ἐκεῖ πλήρη, τελείαν, καὶ ἱκανὴν θυσίαν, προσφορὰν, καὶ ἱκανοποίησιν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ὅλου τοῦ κόσμου· καὶ διέταξε, καὶ εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ Εὐαγγέλιον μᾶς παρήγγειλε νὰ κάμνωμεν παντοτεινὴν ἀνάμνησιν ἐκείνου τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ θανάτου, μέχρι τῆς δευτέρας του ἐλεύσεως· Ἐπάκουσον ἡμῶν, οἰκτίρμων Πάτερ, ταπεινῶς δεόμεθά σου· καὶ χάρισε εἰς ἡμᾶς, ὥστε μεταλαμβάνοντες τούτων τῶν ποιημάτων σου, τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, κατὰ τὴν ἁγίαν διαταγὴν τοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θανάτου καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, νὰ γενώμεθα κοινωνοὶ τοῦ ὑπερευλογημένου Σώματος καὶ Αἵματος αὐτοῦ· ὅστις, εἰς τὴν αὐτὴν νύκτα καθ' ἣν παρεδίδετο, * ἔλαβεν Ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας † ἔκοψεν αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων, Λάβετε, φάγετε· ‡ τοῦτο εἶναι τὸ Σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο κάμνετε εἰς ἀνάμνησιν ἐμοῦ. Ὡσαύτως μετὰ τὸ δεῖπνον ἔλαβε § τὸ Ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· διότι τοῦτο εἶναι ‖ τὸ Αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμε-

* Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει τὸν δίσκον εἰς τὰς χεῖράς του.

† Καὶ ἐνταῦθα κόπτει τὸν Ἄρτον.

‡ Καὶ ἐνταῦθα βάλλει τὴν χεῖρά του ἐπάνω εἰς ὅλον τὸν Ἄρτον.

§ Ἐνταῦθα λαμβάνει τὸ Ποτήριον εἰς τὰς χεῖράς του.

‖ Βάλλει τὴν χεῖρά του εἰς πᾶν ἀγγεῖον (εἴτε ποτήριον,

εἴτε φιάλη,) εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι οἶνος μέλλων νὰ καθιερωθῇ. νον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· τοῦτο κάμνετε, ὁσάκις πίνετε, εἰς ἀνάμνησιν ἐμοῦ. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς θέλει κοινωνήσει πρῶτος αὐτὸς, καὶ εἰς τὰ δύο εἴδη· καὶ ἔπειτα θέλει μεταδώσει τὰ αὐτὰ εἰς τοὺς Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους (ἐάν τινες ἐξ αὐτῶν παρευρίσκωνται)· μετὰ ταῦτα δὲ καὶ εἰς τὸν Λαὸν κατὰ τάξιν εἰς τὰς χεῖράς των, ὅλων εὐλαβῶς γονυκλιτούντων. Καὶ ἐνῷ μεταδίδῃ τὸν Ἄρτον εἰς ἕνα ἕκαστον, λέγει,

ΤΟ Σῶμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἐδόθη ὑπὲρ σοῦ, νὰ διατηρῇ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λάβε καὶ φάγε τοῦτο, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπὲρ σοῦ ἀποθανόντος Χριστοῦ· καὶ βόσκου ἀπὸ αὐτὸν μέσα εἰς τὴν καρδιαν σου διὰ πίστεως, μετὰ εὐχαριστίας.

Καὶ ὁ Λειτουργὸς, ὅστις δίδει τὸ Ποτήριον εἰς ἕνα ἕκαστον, θέλει λέγει,

ΤΟ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἐχύθη ὑπὲρ σοῦ, νὰ διατηρῇ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Πίε τοῦτο, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπὲρ σοῦ ἐκχυθέντος αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὐχαρίστει.

Ἐὰν ὁ καθιερωμένος Ἄρτος ἢ Οἶνος τελειώσῃ πρὶν μεταλάβωσιν ὅλοι, τότε ὁ Ἱερεὺς καθιερόνει καὶ ἄλλον, κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαταχθέντα τύπον, ἀρχίζων ἀπὸ τὸ "Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς, εἰς τὴν ἰδίαν νύκτα, κ.τ.λ." διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἄρτου· καὶ ἀπὸ τὸ "Ὡσαύτως μετὰ τὸ Δεῖπνον, κ.τ.λ." διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ποτηρίου.

Ἀφοῦ ὅλοι κοινωνήσωσιν, ἐπιστρέφει ὁ Λειτουργὸς εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπιθέτει εἰς αὐτὴν εὐλαβῶς τὸ ἐναπολειφθὲν ἀπὸ τὰ καθιερωμένα εἴδη, καλύπτων αὐτὰ μὲ καθαρὰν ὀθόνην.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, ἐπαναλαμβάνοντος τοῦ Λαοῦ μετ' αὐτὸν ἑκάστην αἴτησιν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία

σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Διότι ἰδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα θέλουν λεχθῇ τὰ ἀκόλουθα.

ΚΥΡΙΕ, Οὐράνιε Πάτερ, ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦλοί σου δεόμεθα θερμῶς τῆς πατρικῆς σου ἀγαθότητος, νὰ δεχθῇς εὐμενῶς τὴν θυσίαν ἡμῶν ταύτην τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας· ἱκετεύοντές σε ταπεινῶς νὰ χαρίσῃς εἰς ἡμᾶς, ὥστε, διὰ τῆς ἀξιομισθίας καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ αἷμα αὐτοῦ πίστεως, ἡμεῖς τε καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία σου νὰ λάβωμεν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, καὶ ὅλας τὰς ἄλλας εὐεργεσίας τοῦ πάθους αὐτοῦ. Καὶ ἐνταῦθα προσφέρομεν καὶ παριστάνομεν εἰς σὲ, Κύριε, ἑαυτοὺς, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἡμῶν, διὰ νὰ ἦναι λογικὴ, ἁγία, καὶ ζῶσα θυσία πρὸς σέ· ἱκετεύοντές σε ταπεινῶς, ὥστε ὅλοι ἡμεῖς, οἱ μεταλαβόντες ταύτης τῆς ἁγίας Κοινωνίας, νὰ ἐμπλησθῶμεν μὲ τὴν χάριν σου, καὶ μὲ τὴν οὐράνιον εὐλογίαν. Καὶ μ' ὅλον ὅτι εἴμεθα ἀνάξιοι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, νὰ προσφέρωμεν εἰς σὲ καμμίαν θυσίαν, ἀλλ' ὅμως ἱκετεύομέν σε νὰ δεχθῇς τοῦτο τὸ ὀφειλόμενον ἡμῶν χρέος καὶ λατρείαν, μὴν ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀξίαν ἡμῶν, ἀλλὰ συγχωρῶν τὰς παραβάσεις ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· διὰ τοῦ ὁποίου καὶ μὲ τὸν ὁποῖον, ἐν τῇ ἑνότητι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς σὲ, Πάτερ Παντοκράτορ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἢ ταῦτα.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε* Θεὲ, *ἐξ ὅλης καρδίας εὐχαριστοῦμέν σε, ὅτι ηὐδόκησες νὰ τρέφῃς ἡμᾶς, τοὺς ὅσοι δεόντως ἐκοινωνήσαμεν τῶν ἁγίων τούτων* Μυστηρίων, *μὲ τὴν πνευματικὴν τροφὴν τοῦ τιμίου* Σώματος *καὶ* Αἵματος *τοῦ* Υἱοῦ *σου, τοῦ* Σωτῆρος *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ· *καὶ μᾶς βεβαιόνεις, διὰ τούτου, τὴν πρὸς ἡμᾶς εὔνοιαν καὶ ἀγαθότητά σου, καὶ ὅτι εἴμεθα ἀληθῶς μέλη ἐνσωματωθέντα ἐν τῷ μυστικῷ σώματι τοῦ* Υἱοῦ *σου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ εὐλογημένη* Ἕνωσις *ὅλων τῶν πιστῶν· καὶ ὅτι εἴμεθα ἀκόμη διὰ τῆς ἐλπίδος κληρονόμοι τῆς αἰωνίου* Βασιλείας *σου, διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ τιμίου θανάτου καὶ πάθους τοῦ ἀγαπητοῦ σου* Υἱοῦ. Καὶ *ἱκετεύομέν σε ταπεινῶς,* Οὐράνιε Πάτερ, *οὕτω νὰ βοηθῇς ἡμᾶς μὲ τὴν χάριν σου, ὥστε νὰ ἐμμένωμεν εἰς τὴν ἁγίαν ταύτην ἀδελφότητα, καὶ νὰ πράττωμεν ὅλα τὰ τοιαῦτα καλὰ ἔργα, ὁποῖα εἰς ἡμᾶς ἡτοίμασες διὰ νὰ περιπατῶμεν εἰς αὐτά· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν· εἰς τὸν ὁποῖον, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος, *εἴη πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.* Ἀμήν.

Ἔπειτα ἀναγινώσκεται ἢ ψάλλεται,

ΔΟΞΑ *ἐν ὑψίστοις* Θεῷ, *καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.* Ὑμνοῦμέν *σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν,* Κύριε Θεὲ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, Θεὲ Πάτερ Παντοκράτορ.

Κύριε, Υἱὲ *μονογενὲς,* Ἰησοῦ Χριστέ· Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, Ὁ *αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς·* Ὁ *αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς·* Ὁ *αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν·* Ὁ *καθήμενος ἐν δεξιᾷ* Θεοῦ *τοῦ* Πατρὸς, *ἐλέησον ἡμᾶς.*

Διότι σὺ εἶσαι μόνος ἅγιος· σὺ μόνος Κύριος· σὺ μόνος, Χριστὲ, μετὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶσαι ὕψιστος ἐν τῇ δόξῃ Θεοῦ τοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐὰν ἦναι παρὼν,) τοὺς ἀπολύει μὲ ταύτην τὴν Εὐλογίαν.

ἩΗ ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα, νὰ διαφυλάττῃ τὰς καρδίας καὶ τὰ πνεύματά σας εἰς τὴν ἐπίγνωσιν καὶ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ ἦναι μεταξύ σας, καὶ νὰ διαμένῃ μὲ ἐσᾶς πάντοτε. Ἀμήν.

Συναπταὶ, ἐκ τῶν ὁποίων μία ἢ πλειότεραι πρέπει νὰ ἀναγινώσκωνται μετὰ τὴν Προσφορὰν, εἰς τάς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶναι Μετάληψις· καὶ αἱ αὐταὶ ἐμποροῦν ἀκόμη νὰ ἀναγινώσκωνται, ὁσάκις τὸ καλέσῃ ἡ χρεία, μετὰ τὰς Συναπτὰς τῆς Ἑωθινῆς ἢ Ἑσπερινῆς Προσευχῆς, τῆς Μεταλήψεως, ἢ τῆς Λιτανείας, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Λειτουργοῦ.

ΒΟΗΘΕΙ ἡμᾶς οἰκτιρμόνως, Κύριε, εἰς ταύτας ἡμῶν τὰς ἱκεσίας καὶ δεήσεις, καὶ κατεύθυνε τὴν ὁδὸν τῶν δούλων σου πρὸς τὴν ἐπίτευξιν τῆς αἰωνίου σωτηρίας· ὥστε ἐν τῷ μέσῳ ὅλων τῶν μεταβολῶν καὶ περιστάσεων τῆς θνητῆς ταύτης ζωῆς, νὰ περισκέπωνται πάντοτε ἀπὸ τὴν εὐνοϊκήν σου καὶ ἑτοίμην βοήθειαν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ Κύριε, καὶ αἰώνιε Θεὲ, εὐδόκησε, δεόμεθά σου, νὰ κατευθύνῃς, ν' ἁγιάζῃς, καὶ νὰ κυβερνᾷς τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ τὰ σώματα, εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν νόμων σου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν ἐντολῶν σου· ὥστε, διὰ τῆς κραταιοτάτης προστασίας σου, νὰ διαφυλαττώμεθα τώρα καὶ πάντοτε, σωματικῶς τε καὶ ψυχικῶς· διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΧΑΡΙΣΕ εἰς ἡμᾶς, δεόμεθά σου, Παντοκράτορ Θεὲ, ὥστε οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους τὴν ἡμέραν ταύτην ἠκούσαμεν ἐξωτερικῶς μὲ τὰ ὦτά μας, νὰ ἐμφυτευθῶσιν οὕτω διὰ τῆς χάριτός σου ἐσωτερικῶς εἰς τὰς καρδίας μας, ὥστε νὰ καρποφορήσωσιν εἰς ἡμᾶς βίον ἀγαθὸν, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν τοῦ Ὀνόματός σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΡΟΦΘΑΝΕ ἡμᾶς, Κύριε, εἰς ὅλα τὰ ἔργα ἡμῶν, μὲ τὴν εὐμενεστάτην χάριν σου, καὶ προβίβαζε ἡμᾶς μὲ τὴν ἀκατάπαυστον βοήθειάν σου· ὥστε εἰς ὅλα ἡμῶν τὰ ἔργα, ἀρχόμενα, ἐξακολουθοῦντα, καὶ τέλος λαμβάνοντα εἰς σὲ, νὰ δοξάζωμεν τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα· καὶ τελευταῖον, διὰ τοῦ ἐλέους σου, νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν αἰώνιον ζωήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ Θεὲ, ἡ πηγὴ πάσης σοφίας, ὅστις γνωρίζεις τὰς χρείας ἡμῶν πρὶν ζητήσωμεν, καὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν εἰς τὸ ζητεῖν, Σπλαγχνίσου, δεόμεθά σου, τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· καὶ ὅσα διὰ τὴν ἀναξιότητα ἡμῶν δὲν τολμῶμεν, καὶ διὰ τὴν τύφλωσιν ἡμῶν δὲν δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν, εὐδόκησε νὰ χαρίζῃς εἰς ἡμᾶς διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ Υἱοῦ σου, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ Θεὲ, ὅστις ὑπεσχέθης νὰ εἰσακούσῃς τὰς αἰτήσεις τῶν δεομένων σου ἐν ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ σου, Κλῖνε τὰ ὦτά σου οἰκτιρμόνως, δεόμεθά σου, πρὸς ἡμᾶς, τοὺς νῦν προσευχηθέντας καὶ ἱκετεύσαντάς σε· καὶ χάρισε εἰς ἡμᾶς, ὥστε, ὅσα ἐν πίστει ἐζητήσαμεν κατὰ τὸ θέλημά σου, ταῦτα ἐν ἔργῳ νὰ ἀπολαύσωμεν, εἰς θεραπείαν τῆς χρείας ἡμῶν, καὶ εἰς φανέρωσιν τῆς δόξης σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς λοιπὰς Ἑορτὰς, ἐὰν δὲν ἦναι Μετάληψις, θέλουν ἀναγινώσκεσθαι ὅλα ὅσα διετάχθησαν εἰς τὴν Μετάληψιν, μέχρι τοῦ τέλους τῆς καθολικῆς Εὐχῆς "ὑπὲρ ὅλου τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῆς ἐνταῦθα ἐπὶ γῆς στρατευομένης," ὁμοῦ μὲ μίαν ἢ πλειοτέρας τούτων τῶν τελευταίων προηγουμένων Συναπτῶν· καὶ γίνεται Ἀπόλυσις μὲ τὴν Εὐλογίαν.

Τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον δὲν ἱερουργεῖται, ἐὰν δὲν ἦναι ἱκανὸς ἀριθμὸς, κατὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἱερέως, διὰ νὰ κοινωνήσῃ μετ' αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν ἦναι καὶ ὑπὲρ τὰς εἴκοσι ψυχὰς εἰς τὴν Ενορίαν, εἰς κατάστασιν ὥστε νὰ κοινωνήσωσιν· ὅμως δὲν θέλει γίνεσθαι Κοινωνία, ἂν τέσσαρες ἢ τοὐλάχιστον τρεῖς δὲν κοινωνῶσι μετὰ τοῦ Ἱερέως.

Εἰς τὰς Μητροπόλεις, καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας τὰς Κολλεγιακὰς, καὶ εἰς τὰ Κολλέγια, ὅπου εἶναι πολλοὶ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, θέλουν κοινωνεῖ ὅλοι μετὰ τοῦ Ἱερέως πᾶσαν Κυριακὴν τοὐλάχιστον, ἐκτὸς ἐὰν ἔχωσιν εὔλογον αἰτίαν εἰς τὸ ἐναντίον.

Καὶ διὰ νὰ σηκωθῇ πᾶσα ἀφορμὴ διαφωνίας καὶ δεισιδαιμονίας, τὴν ὁποίαν ἔχει τις, ἢ ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ, περὶ τοῦ Ἄρτου καὶ τοῦ Οἴνου, θέλει εἶσθαι ἀρκετὸν νὰ ἦναι ὁ Ἄρτος τοιοῦτος, ὁποῖος συνήθως τρώγεται· πρέπει ὅμως νὰ ἦναι ὁ καλήτερος καὶ καθαρώτερος σίτινος Ἄρτος, ὅστις ἐμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ.

Καὶ ἐὰν ἀπὸ τὸν Ἄρτον καὶ Οἶνον ἐναπολειφθῇ τι ἀκαθιέρωτον, ὁ Ἐφημέριος θέλει ἔχει αὐτὸ εἰς ἰδίαν του χρῆσιν. Ἐὰν δὲ ἐναπολειφθῇ τι ἀπὸ τὸ καθιερωμένον, τοῦτο δὲν θέλει ἐκφερθῇ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας· ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν κοινωνῶν, ὅσους ἤθελε καλέσει πρὸς ἑαυτὸν, θέλουν ἀμέσως μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν φάγει καὶ πίει αὐτὸ εὐλαβῶς.

Τὸν Ἄρτον καὶ τὸν Οἶνον διὰ τὴν Κοινωνίαν θέλουν προμηθεύει ὁ Ἐφημέριος καὶ οἱ ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὰ ἔξοδα τῆς Ἐνορίας.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἕκαστος Ἐνορίτης χρεωστεῖ νὰ μεταλαμβάνῃ τοὐλάχιστον τρεῖς φοραῖς τὸν χρόνον, ἐκ τῶν ὁποίων μία θέλει εἶσθαι τοῦ Πάσχα. Καὶ κατ' ἔτος εἰς τὸ Πάσχα ἕκαστος Ἐνορίτης πρέπει νὰ λογαριάζεται μὲ τὸν Προεστῶτα, Τοποτηρητὴν, ἢ Ἐφημέριον, ἢ μὲ τὸν ἐπίτροπον ἢ τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῶν· καὶ νὰ πληρόνῃ εἰς αὐτοὺς ἢ εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαιώματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν συνήθειαν χρεωστοῦνται νὰ πληρόνωνται εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρόν.

Ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ Θεία Λειτουργία, τὰ δοθέντα χρήματα εἰς τὴν Προσφορὰν θέλουν διορίζεσθαι εἰς τοιαύτας τινὰς χρήσεις εὐσεβείας καὶ ἐλεημοσύνης, ὁποῖας ὁ Λειτουργὸς, καὶ οἱ ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας, ἤθελαν ἐγκρίνει. Ἐὰν δὲ εἰς τοῦτο διαφωνήσωσι, τότε θέλουν διανεμηθῇ, ὅπως ἤθελε διορίσει ἡ ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή.

" ἘΠΕΙΔΗ διετάχθη εἰς ταύτην τὴν Ἀκολουθίαν " τῆς ἱερουργίας τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου, " νὰ μεταλαμβάνωσιν οἱ κοινωνοῦντες γονυκλιτὶ, " (ἡ ὁποία διάταξις ἔχει ἔννοιαν καλὴν, ἐνδει- " κνύουσα τὴν ταπεινὴν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην διὰ " τὰς εὐεργεσίας τοῦ Χριστοῦ τὰς ἐν αὐτῇ διδο- " μένας εἰς ὅλους τοὺς ἀξίως μεταλαμβάνοντας, " καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τοιαύτης τινὸς βεβηλώσεως " καὶ ἀταξίας, ὁποία ἄλλως ἠδύνατο νὰ συμβῇ " εἰς τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν·) διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῇ " ὅμως καὶ διαστραφῇ ἡ γονυκλισία αὕτη ἀπό " τινας, εἴτε ἐξ ἀγνοίας καὶ ἀδυναμίας, εἴτε ἐκ " πονηρίας καὶ δυσπειθείας, διακηρύττεται ἐν- " ταῦθα, Ὅτι διὰ ταύτης καμμία λατρεία δὲν ἐν- " νοεῖται, οὐδὲ πρέπει νὰ γίνεται, ἢ εἰς τὸν μυστι- " κὸν Ἄρτον ἢ Οἶνον, σωματικῶς ἐκεῖ λαμβανόμενα, " ἢ εἰς καμμίαν Σωματικὴν Παρουσίαν τῆς φυσικῆς " Σαρκὸς καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Διότι ὁ μυ- " στικὸς Ἄρτος καὶ Οἶνος διαμένουν ἔτι εἰς τὴν " φυσικὴν αὐτῶν οὐσίαν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει " νὰ λατρεύωνται· (ἐπειδὴ τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι εἰ- " δωλολατρεία, βδελυκτὴ εἰς πάντας τοὺς πιστοὺς " Χριστιανούς·) καὶ τὸ φυσικὸν Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ

" Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ
" ὄχι ἐδῷ· διότι ἀντιφάσκει εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ
" φυσικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τὸ νὰ ὑπάρχῃ
" κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν εἰς πλειοτέρους τόπους
" παρὰ εἰς ἕνα."

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ

ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ,

ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ἘΚΚΛΗΣΙΑΝ.

Ὁ ΛΑΟΣ πρέπει νὰ εἰδοποιῆται, ὅτι εἶναι πρέπον τὸ Βάπτισμα νὰ μὴν ἐκτελῆται, παρὰ εἰς τὰς Κυριακὰς, καὶ εἰς ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας, ὅτε περισσότερος λαὸς συνέρχεται ὁμοῦ· καὶ διὰ νὰ μαρτυρῶσιν οἱ ἐκεῖ παρευρισκόμενοι τὴν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ κατάταξιν τῶν νεωστὶ βαπτισθέντων, καὶ ἀκόμη διὰ νὰ ἀνακαλῆται εἰς τὴν μνήμην παντὸς ἀνθρώπου, παρευρισκομένου εἰς τὸ βάπτισμα τῶν νηπίων, ἡ ἰδία αὐτοῦ γενομένη πρὸς τὸν Θεὸν ἐπαγγελία ὅτε ἐβαπτίσθη. Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν ἀκόμη πρέπει νὰ ἱερουργῆται ἡ Βάπτισις εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν. Μ' ὅλον τοῦτο, ἂν τὸ καλέσῃ ἡ χρεία, ἐμποροῦν τὰ νήπια νὰ βαπτίζωνται εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην ἡμέραν.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι διὰ πᾶν ἀρσενικὸν νήπιον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ βαπτισθῇ, πρέπει νὰ ἦναι δύο Ἀνάδοχοι καὶ μία Ἀνάδοχος· καὶ διὰ πᾶν θηλυκὸν, εἷς Ἀνάδοχος καὶ δύο γυναῖκες Ἀνάδοχοι.

Ὅταν ἦναι νήπια νὰ βαπτισθῶσιν, οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὸν Ἐφημέριον ἀφ' ἑσπέρας, ἢ τὸ πρωῒ πρὶν ἀρχίσῃ ἡ Ἑωθινὴ Προσευχή. Καὶ τότε οἱ Ἀνάδοχοι καὶ αἱ Ἀνάδοχοι, καὶ ὁ λαὸς μετὰ τῶν παίδων, πρέπει νὰ παρίστωνται εἰς τὴν Κολυμβήθραν, εὐθὺς μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα τῆς

Ἑωθινῆς Προσευχῆς, ἢ εὐθὺς μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα τῆς Ἑσπερινῆς Προσευχῆς, ὅπως ἤθελε διορίσει ὁ Ἐφημέριος. Καὶ ὁ Ἱερεὺς, προσελθὼν εἰς τὴν Κολυμβήθραν, (ἥτις πρέπει τότε νὰ γεμισθῇ ἀπὸ καθαρὸν ὕδωρ,) καὶ ἱστάμενος ἐκεῖ, θέλει λέγει,

ΤΟ νήπιον τοῦτο εἶναι ἤδη βαπτισμένον, ἢ ὄχι;

Ἂν ἀποκριθῶσιν, Ὄχι· *τότε ὁ Ἱερεὺς θέλει ἐξακολουθήσει οὕτω·*

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐσυλλήφθησαν καὶ ἐγεννήθησαν ἐν ἁμαρτίᾳ· καὶ ἐπειδὴ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς λέγει, Οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐὰν δὲν ἀναγεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Σᾶς παρακαλῶ ἐνθέρμως νὰ ἐπικαλεσθῆτε τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ χαρίσῃ διὰ τὸ ἄπειρόν του ἔλεος εἰς τὸ νήπιον τοῦτο, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκ φύσεως δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἔχῃ· δηλαδὴ νὰ βαπτισθῇ μὲ ὕδωρ καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ, εἰσαχθὲν εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, νὰ γένῃ μέλος ζῶν αὐτῆς.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Ἂς δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὅστις, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ἔσωσες τὸν Νῶε καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ ἀπὸ τὴν φθορὰν τοῦ Κατακλυσμοῦ· καὶ ἀκόμη ὡδήγησες ἀσφαλῶς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸν λαόν σου, διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὑποτυπόνων διὰ τούτου τὸ ἅγιόν σου Βάπτισμα· καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν ποταμὸν Ἰορδάνην, ἡγίασες τὸ ὕδωρ εἰς μυστικὸν λουτρὸν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· Δεόμεθά σου ἐνθέρμως, διὰ τοὺς ἀπείρους οἰκτιρμούς σου, νὰ ἐπιβλέψῃς εὐμενῶς εἰς τὸ παιδίον τοῦτο· λοῦσε καὶ ἁγίασε αὐτὸ μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ὥστε, ἐλευθερωθὲν ἀπὸ

τῆς ὀργῆς σου, νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν κιβωτὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· *καὶ, στερεωμένον εἰς τὴν πίστιν, χαῖρον διὰ τῆς ἐλπίδος, καὶ ῥιζωμένον εἰς τὴν ἀγάπην, νὰ διαπεράσῃ οὕτω τὰ κύματα τοῦ πολυταράχου τούτου κόσμου, ὥστε τελευταῖον νὰ καταντήσῃ εἰς τὴν γῆν τῆς αἰωνίου ζωῆς, διὰ νὰ βασιλεύῃ ἐκεῖ μετὰ σοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε* Θεὲ, *ὁ βοηθὸς πάντων τῶν ἐν χρείᾳ ὄντων, ὁ ἀντιλήπτωρ πάντων τῶν ἐπικαλουμένων τὴν βοήθειάν σου, ἡ ζωὴ τῶν πιστευόντων, καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν τεθνεώτων,* Ἐπικαλούμεθά *σε ὑπὲρ τούτου τοῦ νηπίου, ὥστε, ἐρχόμενον εἰς τὸ ἅγιόν σου* Βάπτισμα, *νὰ λάβῃ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του διὰ τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως.* Δέξαι *αὐτὸ,* Κύριε, *καθὼς ὑπεσχέθης διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ* Υἱοῦ *σου, λέγοντος,* Αἰτεῖτε, *καὶ θέλει σᾶς δοθῇ· ζητεῖτε, καὶ θέλετε εὑρεῖ· κρούετε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῇ.* Οὕτω *δὸς τώρα εἰς ἡμᾶς τοὺς αἰτοῦντας· ἂς εὕρωμεν ἡμεῖς οἱ ζητοῦντες· ἄνοιξε τὴν θύραν εἰς ἡμᾶς τοὺς κρούοντας· ὥστε τὸ νήπιον τοῦτο νὰ λάβῃ τὴν ἀτελεύτητον εὐλογίαν τοῦ οὐρανίου σου λουτροῦ, καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθης, διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἔπειτα, ἀνισταμένου τοῦ Λαοῦ, ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Ἀκούσετε *τοὺς λόγους τοῦ κατὰ* Μάρκον Εὐαγγελίου, *εἰς τὸ δέκατον τρίτον* Ἐδάφιον *τοῦ δεκάτου* Κεφαλαίου.

ἜΦΕΡΑΝ *εἰς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ ἐγγίξῃ αὐτά· καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπέπληττον τοὺς φέροντας.* Ἀλλ' *ὁ* Ἰησοῦς, *ἰδὼν τοῦτο, ἠγανάκτησε· καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς,* Ἀφήσετε *τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται πρὸς ἐμὲ, καὶ μὴν ἐμποδίζετε αὐτά· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ* Θεοῦ. Βέβαια

σᾶς λέγω, Ὅστις δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισθεὶς αὐτὰ, ἔθετε τὰς χεῖράς του ἐπάνω των, καὶ εὐλογοῦσεν αὐτά.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ Λειτουργὸς θέλει κάμει ταύτην τὴν σύντομον Παραίνεσιν ἐπάνω εἰς τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ′ μου, σεῖς ἀκούετε, εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο, τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἐπρόσταξε νὰ φέρωνται τὰ παιδία πρὸς αὐτόν· τίνι τρόπῳ ἐπέπληξε τοὺς θέλοντας νὰ τὰ ἐμποδίζωσιν ἀπὸ αὐτόν· τίνι τρόπῳ παραγγέλλει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, νὰ ἀκολουθῶσι τὴν ἀθωότητα αὐτῶν. Βλέπετε τίνι τρόπῳ μὲ τὰ ἐξωτερικά του σχήματα καὶ κινήματα ἐφανέρωσε τὴν πρὸς αὐτὰ εὔνοιάν του· διότι λαβὼν αὐτὰ εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἐπέθεσε τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ εὐλόγησεν αὐτά. Ὅθεν μὴν ἀμφιβάλλετε, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι θέλει δεχθῇ εὐνοϊκῶς καὶ τὸ παρὸν τοῦτο νήπιον· ὅτι θέλει περιλάβει αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐλέους του· ὅτι θέλει δώσει εἰς αὐτὸ τὸ χάρισμα τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ θέλει κάμει αὐτὸ μέτοχον τῆς οὐρανίου βασιλείας του. Ἡμεῖς λοιπὸν, ὄντες οὕτω πεπεισμένοι περὶ τῆς εὐνοίας τοῦ οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς πρὸς τὸ νήπιον τοῦτο, φανερωθείσης διὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μὴ διστάζοντες ποσῶς, ὅτι ἐπιβλέπει εὐμενῶς εἰς τοῦτο τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης, τὸ ὁποῖον κάμνομεν φέροντες τὸ νήπιον τοῦτο εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ Βάπτισμα, ἂς ἀποδώσωμεν εἰς αὐτὸν πιστῶς καὶ εὐλαβῶς εὐχαριστίας, λέγοντες,

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ καὶ αἰώνιε Θεὲ, Οὐράνιε Πάτερ, σὲ προσφέρομεν ταπεινὰς εὐχαριστίας, διότι εὐδόκησες νὰ μᾶς καλέσῃς πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς χάριτός σου, καὶ πρὸς τὴν εἰς σὲ πίστιν. Αὔξανε τὴν ἐπίγνωσιν ταύτην, καὶ στερέονε τὴν

πίστιν ταύτην διὰ παντὸς εἰς ἡμᾶς. Δὸς τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα εἰς τὸ νήπιον τοῦτο, ὥστε νὰ ἀναγεννηθῇ, καὶ νὰ κατασταθῇ κληρονόμος τῆς αἰωνίου σωτηρίας· διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα θέλει ὁμιλήσει ὁ Ἱερεὺς πρὸς τοὺς Ἀναδόχους καὶ τὰς Ἀναδόχους κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον·

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, σεῖς ἐφέρετε ἐνταῦθα τὸ παιδίον τοῦτο διὰ νὰ βαπτισθῇ· ἐδεήθητε ὥστε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ εὐδοκήσῃ νὰ δεχθῇ αὐτὸ, νὰ λυτρώσῃ αὐτὸ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας του, νὰ ἁγιάσῃ αὐτὸ μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἠκούσετε ἀκόμη ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπεσχέθη, εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν του, νὰ χαρίσῃ εἰς ἐσᾶς ταῦτα πάντα, τὰ ὁποῖα ἐζητήσετε ἀπὸ αὐτόν· τὴν ὁποίαν ὑπόσχεσιν αὐτὸς, ἀπὸ μέρους του, θέλει βεβαιότατα φυλάξει καὶ ἐκτελέσει. Ὅθεν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Χριστοῦ, πρέπει καὶ τοῦτο τὸ παιδίον, ἀπὸ μέρους του, νὰ ὑποσχεθῇ πιστῶς διὰ μέσου ὑμῶν, οἵτινες εἶσθε ἐγγυηταὶ αὐτοῦ, (ἑωσοῦ ἔλθῃ εἰς ἡλικίαν νὰ ἀναλάβῃ τοῦτο τὸ χρέος ἐπάνω του,) ὅτι θέλει ἀπαρνηθῇ τὸν διάβολον καὶ ὅλα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πιστεύει σταθερῶς εἰς τὸν ἅγιον Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάττει εὐπειθῶς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ.

Ἐρωτῶ λοιπὸν,

ἈΠΑΡΝΕΙΣΑΙ σὺ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου τούτου, τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὴν ματαίαν πομπὴν καὶ δόξαν τοῦ κόσμου, ὁμοῦ μὲ τὰς πλεονεξίας αὐτοῦ, καὶ τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας τοῦ σώματος, ὥστε νὰ μὴν ἀκολουθῇς, μηδὲ νὰ σύρεσαι ἀπὸ αὐτάς;

Ἀπόκρ. Τὰ ἀπαρνοῦμαι ὅλα.

Ὁ Ἱερεύς.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς τὸν Θεὸν, τὸν Παντοκράτορα Πατέρα, τὸν Ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς;

Καὶ εἰς τὸν Κυριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν; τὸν συλληφθέντα διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας· τὸν παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, τὸν σταυρωθέντα, ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα· τὸν καταβάντα εἰς τόν ᾅδην, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν· τὸν ἀναληφθέντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Παντοκράτορος Πατρός· καὶ ἐκεῖθεν μέλλοντα νὰ ἔλθῃ, εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου, διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς;

Πιστεύεις καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· εἰς τὴν ἁγίαν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν· εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν ἁγίων· εἰς τὴν Ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σώματος, καὶ εἰς τὴν Ζωὴν τὴν αἰώνιον μετὰ θάνατον;

Ἀπόκρ. Ὅλα ταῦτα σταθερῶς πιστεύω.

Ὁ Ἱερεύς.

ΘΕΛΕΙΣ νὰ βαπτισθῇς εἰς ταύτην τὴν πίστιν;

Ἀπόκρ. Μάλιστα θέλω.

Ὁ Ἱερεύς.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν φυλάττει εὐπειθῶς τὸ ἅγιον θέλημα καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ περιπατεῖ εἰς αὐτὰς καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου;

Ἀπόκρ. Θέλω.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει,

ΠΟΛΥΕΛΕΕ Θεὲ, εὐδόκησε νὰ ταφῇ οὕτω ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ εἰς τοῦτο τὸ παιδίον, ὥστε νὰ ἐγερθῇ εἰς αὐτὸ ὁ νέος ἄνθρωπος. Ἀμήν.

Εὐδόκησε νὰ ἀποθάνωσιν εἰς αὐτὸ ὅλαι αἱ σαρκικαὶ ἐπιθυμίαι, νὰ ζῶσι δὲ καὶ νὰ αὐξάνωνται εἰς αὐτὸ ὅλα τὰ τοῦ Πνεύματος. Ἀμήν.

Χάρισε εἰς αὐτὸ δύναμιν καὶ ἰσχὺν, διὰ νὰ νικήσῃ καὶ νὰ θριαμβεύσῃ ἐναντίον τοῦ διαβόλου, τοῦ κόσμου, καὶ τῆς σαρκός. Ἀμήν.

Χάρισε ὥστε πᾶς ὅστις ἀφιερόνεται ἐνταῦθα εἰς σὲ, διὰ τῆς ὑπηρεσίας καὶ διακονίας ἡμῶν, νὰ κοσμηθῇ καὶ μὲ οὐρανίους ἀρετὰς, καὶ νὰ βραβευθῇ αἰωνίως, διὰ τοῦ ἐλέους σου, εὐλογημένε Κύριε Θεὲ, ὅστις ζῇς καὶ κυβερνᾷς τὰ πάντα εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ, *αἰώνιε Θεὲ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀγαπητὸς Υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἔχυσεν ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ πλευρᾶς ὕδωρ καὶ αἷμα· καὶ παρήγγειλεν εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ ὑπάγωσι καὶ νὰ διδάξωσι πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτὰ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Πρόσδεξαι, δεόμεθά σου, τάς ἱκεσίας τοῦ λαοῦ σου· ἁγίασε τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς μυστικὸν λουτρὸν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· καὶ χάρισε εἰς τὸ παιδίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον τώρα μέλλει νὰ βαπτισθῇ ἐν αὐτῷ, νὰ λάβῃ τὸ πλήρωμα τῆς χάριτός σου, καὶ νὰ διαμένῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς, λαβὼν τὸ παιδίον εἰς τὰς χεῖράς του, λέγει εἰς τοὺς Αναδόχους καὶ εἰς τὰς Ἀναδόχους,

Ὀνομάσετε τὸ παιδίον τοῦτο.

Καὶ ὀνομάζων αὐτὸ μετ' αὐτοὺς, (ἐὰν βεβαιώσωσιν ὅτι τὸ παιδίον δύναται καλῶς νὰ τὸ ὑποφέρῃ) βυθίζει αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ ἐπιδεξίως καὶ προσεκτικῶς, λέγων,

Δ. ΒΑΠΤΙΖΩ *σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.*

Ἀλλ' ἐὰν βεβαιώσωσιν ὅτι τὸ παιδίον εἶναι ἀδύνατον, τότε ἀρκεῖ μόνον νὰ χύσῃ ἐπάνω του ὕδωρ, λέγων τοὺς προειρημένους λόγους,

Δ. ΒΑΠΤΙΖΩ *σε εἰς τὸ* Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, *καὶ* τοῦ Υἱοῦ, *καὶ* τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς,

ΔΕΧΟΜΕΘΑ *τὸ παιδίον τοῦτο εἰς τὸ ποίμνιον τῆς* Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· *καὶ ἐπισφραγίζομεν αὐτὸ μὲ τὸ σημεῖον τοῦ* Σταυροῦ*, *πρὸς ἔνδειξιν ὅτι μετὰ ταῦτα δὲν θέλει αἰσχυνθῇ νὰ ὁμολογῇ τὴν πίστιν τοῦ* Χριστοῦ *τοῦ ἐσταυρωμένου, καὶ νὰ πολεμῇ ἀνδρείως ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτοῦ, ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας, τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ διαβόλου, καὶ νὰ διαμένῃ πιστὸς στρατιώτης καὶ ὑπηρέτης τοῦ* Χριστοῦ, *μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του.* Ἀμήν.

* *Ἐδῶ ὁ Ἱερεὺς κάμνει σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπον τοῦ παιδίου.*

Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς,

ἘΠΕΙΔΗ *τώρα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, τὸ παιδίον τοῦτο ἀνεγεννήθη, καὶ ἐνεκεντρίσθη εἰς τὸ σῶμα τῆς* Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, *ἂς εὐχαριστήσωμεν τὸν* Παντοδύναμον Θεὸν *διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας· καὶ ἂς δεηθῶμεν αὐτοῦ ὅλοι ὁμοφώνως, ὥστε τὸ παιδίον τοῦτο νὰ διάγῃ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς του κατὰ ταύτην τὴν ἀρχήν.*

Ἔπειτα λέγεται, ὅλων γονυκλιτούντων,

ΠΑΤΕΡ *ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς,* Ἂς *ἁγιασθῇ τὸ* Ὄνομά *σου·* Ἂς *ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου·* Ἂς *γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.* Τὸν *ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον.* Καὶ *συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς*

ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς,

ἘΚ *καρδίας ἡμῶν εὐχαριστοῦμέν σε, πολυέλεε* Πάτερ, *ὅτι εὐδόκησες νὰ ἀναγεννήσῃς τὸ παιδίον τοῦτο μὲ τὸ* Ἅγιόν *σου* Πνεῦμα, *νὰ δεχθῇς αὐτὸ τέκνον ἰδικόν σου διὰ* Υἱοθεσίας, *καὶ νὰ συμπεριλάβῃς αὐτὸ εἰς τὸ σῶμα τῆς ἁγίας σου* Ἐκκλησίας. *Καὶ δεόμεθά σου ταπεινῶς, νὰ χαρίσῃς εἰς αὐτὸ, ὥστε νεκρωθὲν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, ζῶν δὲ εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ συνταφὲν μὲ τὸν* Χριστὸν *εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ, νὰ σταυρώσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ νὰ καταργήσῃ παντελῶς ὅλον τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας· καὶ καθὼς ἔγινε μέτοχον τοῦ θανάτου τοῦ* Υἱοῦ *σου, οὕτω νὰ μεθέξῃ καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ· ὥστε τελευταῖον, μὲ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἁγίας σου* Ἐκκλησίας, *νὰ γίνῃ συγκληρονόμος τῆς αἰωνίου σου βασιλείας· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἔπειτα, ὅλων ἀνισταμένων, ὁ Ἱερεὺς *θέλει κάμει εἰς τοὺς* Ἀναδόχους *καὶ τὰς* Ἀναδόχους *τὴν ἀκόλουθον* Παραίνεσιν.

ἘΠΕΙΔΗ *τὸ παιδίον τοῦτο ὑπεσχέθη, διὰ μέσου ὑμῶν οἵτινες εἶσθε ἐγγυηταί του, νὰ ἀπαρνηθῇ τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, νὰ πιστεύῃ εἰς τὸν* Θεὸν, *καὶ νὰ λατρεύῃ αὐτὸν, πρέπει νὰ ἐνθυμῆσθε, ὅτι εἶναι ἔργον καὶ χρέος ἰδικόν σας, νὰ φροντίσετε ὥστε νὰ διδαχθῇ τὸ παιδίον τοῦτο, εὐθὺς ὅταν φθάσῃ εἰς ἡλικίαν νὰ μανθάνῃ, ὁποῖον ὑψηλὸν τάξιμον, ὑπόσχεσιν, καὶ ἐπαγγελίαν ἔκαμεν ἐδῶ διὰ μέσου σας.* Καὶ *διὰ νὰ γνωρίσῃ ταῦτα καλήτερα, θέλετε παρακινεῖ αὐτὸν νὰ ἀκούῃ* Διδαχάς· *καὶ ἐξαιρέτως θέλετε προνοήσει, νὰ μάθῃ τὸ* Σύμβολον *τῆς* Πίστεως, *τὴν* Κυριακὴν Προσευχὴν, *καὶ τὰς* Δέκα Ἐντολὰς, *εἰς τὴν ἁπλὴν γλῶσσαν, καὶ πάντα τὰ ἄλλα, ὅσα χρεωστεῖ πᾶς*

Χριστιανὸς νὰ ἐξεύρῃ καὶ νὰ πιστεύῃ πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του· καὶ νὰ ἀνατραφῇ τὸ παιδίον τοῦτο ἐναρέτως, διὰ νὰ διάγῃ θεάρεστον καὶ Χριστιανικὴν ζωήν· ἐνθυμούμενοι πάντοτε, ὅτι τὸ Βάπτισμα παριστάνει εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπαγγελίαν ἡμῶν, ἥτις εἶναι νὰ ἀκολουθῶμεν τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ νὰ γινώμεθα ὅμοιοι μὲ αὐτόν· ὥστε, καθὼς αὐτὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη δι' ἡμᾶς, οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες νὰ ἀποθάνωμεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ ἀνασταθῶμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην· νεκρόνοντες ἀκαταπαύστως ὅλας τὰς κακὰς καὶ διεφθαρμένας ἐπιθυμίας ἡμῶν, καὶ προκόπτοντες καθ' ἡμέραν εἰς πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ ὁσιότητα βίου.

Ἔπειτα προσθέτει καὶ λέγει,

ΠΡΕΠΕΙ *νὰ φροντίσετε νὰ φερθῇ τὸ παιδίον τοῦτο εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, διὰ νὰ ἐπιβεβαιωθῇ ὑπ' αὐτοῦ, εὐθὺς ὅταν φθάσῃ εἰς κατάστασιν νὰ λέγῃ τὸ Σύμβολον, τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, καὶ τὰς Δέκα Ἐντολὰς, εἰς τὴν ἁπλῆν γλῶσσαν· καὶ νὰ διδαχθῇ προσέτι εἰς τὴν Κατήχησιν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἐκδεδομένην διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.*

" ΕΙΝΑΙ *βέβαιον ἀπὸ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅτι " τὰ βαπτισθέντα παιδία, ἀποθανόντα πρὶν " ἁμαρτήσωσιν ἐνεργείᾳ, ἀδιστάκτως σώζονται.*

" ΔΙΑ *νὰ σηκωθῇ πᾶσα ὑπόνοια περὶ τῆς χρή- " σεως τοῦ σημείου τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸ Βά- " πτισμα· ἡ ἀληθὴς ἐξήγησις τούτου, καὶ οἱ ὀρθοὶ " λόγοι περὶ τῆς διατηρήσεώς του, εὑρίσκονται εἰς " τὸν λ'. Κανόνα, πρῶτον ἐκδοθέντα τὸ ͵αχδ'. ἔτος."*

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤ' ἸΔΙΑΝ

ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΙΚΙΑΣ.

Οἱ Ἐφημέριοι ἑκάστης Ἐνορίας θέλουν νουθετεῖ συνεχῶς τὸν λαὸν, νὰ μὴν ἀναβάλλωσι τὸν Βαπτισμὸν τῶν παιδίων των περισσότερον ἀπὸ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν Κυριακὴν μετὰ τὴν γέννησιν αὐτῶν, ἢ ἄλλην παρεμπίπτουσαν ἑορτὴν, ἐκτὸς διὰ μεγάλην καὶ εὔλογον αἰτίαν, ἥτις πρέπει νὰ ἐγκριθῇ ἀπὸ τὸν Ἐφημέριον.

Καὶ ἀκόμη θέλουν τοὺς παραγγέλλει, νὰ μὴ ζητῶσι νὰ βαπτίζωνται τὰ παιδία αὐτῶν εἰς τὰς οἰκίας των, ἄνευ τοιαύτης τινὸς μεγάλης αἰτίας καὶ ἀνάγκης. Ἀλλ' ὅταν ἀνάγκη τις βιάζῃ αὐτοὺς νὰ κάμωσιν οὕτω, τότε τὸ Βάπτισμα θέλει τελεῖσθαι κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον·

Πρῶτον ὁ Λειτουργὸς τῆς Ἐνορίας (ἢ, εἰς ἀπουσίαν αὐτοῦ, ἄλλος τις νόμιμος Λειτουργὸς, ὅστις ἤθελεν εὑρεθῇ,) ἐπικαλεῖται τὸν Θεὸν μετὰ τῶν παρόντων, καὶ λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, καὶ τινὰς ἀπὸ τὰς Συναπτὰς τὰς εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Δημοσίου Βαπτίσματος διωρισμένας νὰ ἀναγινώσκωνται, ὅσας ἤθελε συγχωρήσει ὁ καιρὸς καὶ ἡ παροῦσα ἀνάγκη. Καὶ ἔπειτα, ἀφοῦ τὸ νήπιον ὀνομασθῇ ἀπό τινα παρόντα, ὁ Λειτουργὸς θέλει χύσει ὕδωρ ἐπάνω εἰς αὐτὸ, λέγων τούτους τοὺς λόγους·

Δ. ΒΑΠΤΙΖΩ σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἔπειτα, γονυκλιτούντων ὅλων, ὁ Λειτουργὸς θέλει ἀποδώσει εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεὸν, λέγων,

ἘΚ καρδίας ἡμῶν εὐχαριστοῦμέν σε, πολυέλεε Πάτερ, ὅτι ηὐδόκησες νὰ ἀναγεννήσῃς τὸ παιδίον τοῦτο μὲ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, νὰ δεχθῇς αὐτὸ τέκνον ἰδικόν σου διὰ Υἱοθεσίας, καὶ νὰ συμπεριλάβῃς αὐτὸ εἰς τὸ σῶμα τῆς ἁγίας σου Ἐκ-

κλησίας. Καὶ δεόμεθά σου ταπεινῶς, νὰ χαρίσῃς εἰς αὐτὸ, ὥστε καθὼς ἔγινε τώρα μέτοχον τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ σου, οὕτω νὰ μεθέξῃ καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ· καὶ τελευταῖον, μὲ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἁγίων σου, νὰ γίνῃ συγκληρονόμος τῆς αἰωνίου σου Βασιλείας· διὰ τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Καὶ ἂς μὴν ἀμφιβάλλωσιν ὅτι τὸ παιδίον, βαπτισθὲν οὕτω, εἶναι νομίμως καὶ ἀποχρώντως βαπτισμένον, καὶ ὅτι δὲν ἔχει χρείαν νὰ βαπτισθῇ πάλιν. Ἐὰν ὅμως τὸ παιδίον, βαπτισθὲν κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἐπιζήσῃ, εἶναι πρέπον νὰ τὸ φέρωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· ὥστε, ἐὰν ὁ Λειτουργὸς τῆς αὐτῆς Ἐνορίας ἐβάπτισεν αὐτὸς ἐκεῖνο τὸ παιδίον, νὰ βεβαιωθῇ ἡ Σύναξις, ὅτι τὸ κατ' ἰδίαν γινόμενον πρότερον ἀπὸ αὐτὸν Βάπτισμα ἐτελέσθη κατὰ τὸν ἀληθινὸν τύπον. Καὶ τότε θέλει εἰπεῖ οὕτω·

ΣΑΣ βεβαιόνω ὅτι, κατὰ τὴν προσήκουσαν καὶ διωρισμένην τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸν δεῖνα καιρὸν, καὶ εἰς τὸν δεῖνα τόπον, ἐνώπιον διαφόρων μαρτύρων ἐβάπτισα τὸ παιδίον τοῦτο.

Ἀλλ' ἐὰν τὸ παιδίον εἶχε βαπτισθῇ ἀπὸ ἄλλον τινὰ νόμιμον Λειτουργὸν, τότε ὁ Λειτουργὸς τῆς Ἐνορίας, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ παιδίον ἐγεννήθη ἢ ἐβαπτίσθη, θέλει ἐρευνήσει καὶ ἐξακριβώσει ἐὰν τὸ παιδίον νομίμως ἐβαπτίσθη ἢ ὄχι. Καὶ τότε ἐὰν οἱ φέροντες τὸ παιδίον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀποκριθῶσιν ὅτι τὸ παιδίον ἤδη ἐβαπτίσθη, τότε ὁ Λειτουργὸς θέλει τοὺς ἐξετάσει περαιτέρω, λέγων,

ὙΠΟ τίνος ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον τοῦτο;

Τίς ἦτον παρὼν, ὅτε τὸ παιδίον τοῦτο ἐβαπτίζετο;

Ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ ἀφέθησαν οὐσιώδη τινὰ πράγματα πρὸς τοῦτο τὸ Μυστήριον, εἴτε διὰ φόβον, ἢ διὰ βίαν, εἰς τοιούτους καιροὺς ἐσχάτης ἀνάγκης, διὰ τοῦτο σᾶς ἐρωτῶ περιπλέον,

Μὲ ποίαν ὕλην ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον τοῦτο;

Μὲ ποίους λόγους ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον τοῦτο;

Καὶ ἐὰν ὁ Λειτουργὸς πληροφορηθῇ ἀπὸ τὰς ἀποκρίσεις ἐκείνων οἵτινες ἔφεραν τὸ παιδίον, ὅτι ὅλα ἔγιναν ὡς ἔπρεπε νὰ γίνωσι, τότε δὲν θέλει βαπτίσει τὸ παιδίον ἐκ δευτέρου, ἀλλὰ θέλει τὸ δεχθῇ ὡς ἓν ἐκ τοῦ ποιμνίου τοῦ ἀληθινοῦ Χριστιανικοῦ λαοῦ, λέγων οὕτω,

ΣΑΣ βεβαιόνω ὅτι ὅλα ἔγιναν καλῶς καὶ κατὰ τὴν ὀφειλομένην τάξιν, περὶ τοῦ βαπτίσματος τοῦ παιδίου τούτου· τὸ ὁποῖον, γεννηθὲν εἰς τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν, καὶ ὑπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ, εἶναι τώρα κατατεταγμένον, διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας ἐν τῷ βαπτίσματι, εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ καὶ κληρονόμων τῆς αἰωνίου ζωῆς. Διότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν ἀπαρνεῖται τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεός του εἰς τοιαῦτα νήπια, ἀλλὰ φιλοστόργως καλεῖ αὐτὰ πρὸς ἑαυτόν· καθὼς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τὸ μαρτυρεῖ, πρὸς παρηγορίαν μας, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον·

Μάρκ. ί. 13.

ἜΦΕΡΑΝ εἰς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ ἐγγίξῃ αὐτά· καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπέπλητταν τοὺς φέροντας. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼν τοῦτο, ἠγανάκτησε· καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς, Ἀφήσετε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται πρὸς ἐμέ, καὶ μὴν ἐμποδίζετε αὐτά· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Βέβαια σᾶς λέγω, Ὅστις δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισθεὶς αὐτά, ἔθετε τὰς χεῖράς του ἐπάνω των, καὶ εὐλογοῦσεν αὐτά.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ Λειτουργὸς θέλει κάμει ταύτην τὴν σύντομον Παραίνεσιν ἐπάνω εἰς τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ' μου, σεῖς ἀκούετε, εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο, τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅτι ἐπρόσταξε νὰ φέρωνται τὰ παιδία πρὸς αὐτόν·

τίνι τρόπῳ ἐπέπληξε τοὺς θέλοντας νὰ τὰ ἐμποδίζωσιν ἀπὸ αὐτόν· τίνι τρόπῳ παραγγέλλει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀκολουθῶσι τὴν ἀθωότητα αὐτῶν. Βλέπετε τίνι τρόπῳ μὲ τὰ ἐξωτερικά του σχήματα καὶ κινήματα ἐφανέρωσε τὴν πρὸς αὐτὰ εὔνοιάν του· διότι λαβὼν αὐτὰ εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἐπέθεσε τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ εὐλόγησεν αὐτά. Ὅθεν μὴν ἀμφιβάλλετε, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι ἐξίσου εὐνοϊκῶς ἐδέχθη καὶ τὸ παρὸν τοῦτο νήπιον· ὅτι ἐπερίλαβεν αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐλέους του· καὶ (ὡς ὑπεσχέθη εἰς τὸν ἅγιόν του Λόγον) θέλει δώσει εἰς αὐτὸ τὴν εὐλογίαν τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ κάμει αὐτὸ μέτοχον τῆς οὐρανίου βασιλείας του. Ἡμεῖς λοιπὸν, ὄντες οὕτω πεπεισμένοι περὶ τῆς εὐνοίας τοῦ οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς πρὸς τὸ νήπιον τοῦτο, φανερωθείσης διὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἂς ἀποδώσωμεν εἰς αὐτὸν πιστῶς καὶ εὐλαβῶς εὐχαριστίας· καὶ ἂς εἴπωμεν τὴν Προσευχὴν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ Κύριος ἐδίδαξεν εἰς ἡμᾶς.

ΠΑΤΕΡ *ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.*

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, οὐράνιε Πάτερ, σὲ προσφέρομεν ταπεινὰς εὐχαριστίας, διότι εὐδόκησες νὰ μᾶς καλέσῃς πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς χάριτός σου, καὶ πρὸς τὴν εἰς σὲ πίστιν. Αὔξανε τὴν ἐπίγνωσιν ταύτην, καὶ στερέονε τὴν πίστιν ταύτην διὰ παντὸς εἰς ἡμᾶς. Δὸς τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα εἰς τὸ νήπιον τοῦτο· ὥστε αὐτὸ, ἀναγεννηθὲν, καὶ*

γενόμενον κληρονόμος τῆς αἰωνίου σωτηρίας, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ διαμένῃ δοῦλός σου, καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ὑπόσχεσίν σου· διὰ τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σου καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς θέλει ἐρωτήσει τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου· καὶ ἀφοῦ προφέρωσιν αὐτὸ οἱ Ἀνάδοχοι καὶ αἱ Ἀνάδοχοι, ὁ Ἱερεὺς λέγει,

ἈΠΑΡΝΕΙΣΑΙ σὺ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου τούτου, τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὴν ματαίαν πομπὴν καὶ δόξαν τοῦ κόσμου, ὁμοῦ μὲ τὰς πλεονεξίας αὐτοῦ, καὶ τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας τοῦ σώματος, ὥστε νὰ μὴν ἀκολουθῇς, μηδὲ νὰ σύρεσαι ἀπὸ αὐτάς;

Ἀπόκρ. Τὰ ἀπαρνοῦμαι ὅλα.

Ὁ Ἱερεύς.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς τὸν Θεὸν, τὸν Παντοκράτορα Πατέρα, τὸν Ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς;

Καὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν; τὸν συλληφθέντα διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας· τὸν παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, τὸν σταυρωθέντα, ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα· τὸν καταβάντα εἰς τὸν ᾅδην, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν· τὸν ἀναληφθέντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Παντοκράτορος Πατρός· καὶ ἐκεῖθεν μέλλοντα νὰ ἔλθῃ, εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου, διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς;

Πιστεύεις καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· εἰς τὴν ἁγίαν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν· εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν ἁγίων· εἰς τὴν Ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· εἰς τὴν

Ἀνάστασιν τοῦ σώματος, καὶ εἰς τὴν Ζωὴν τὴν αἰώνιον μετὰ θάνατον;

Ἀπόκρ. Ὅλα ταῦτα σταθερῶς πιστεύω.

Ο Ἱερεύς.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν φυλάττει εὐπειθῶς τὸ ἅγιον θέλημα καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ περιπατεῖ εἰς αὐτὰς καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου;

Ἀπόκρ. Θέλω.

Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς,

ΔΕΧΟΜΕΘΑ τὸ παιδίον τοῦτο εἰς τὸ ποίμνιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἐπισφραγίζομεν αὐτὸ μὲ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ*, πρὸς ἔνδειξιν ὅτι μετὰ ταῦτα δὲν θέλει αἰσχυνθῇ νὰ ὁμολογῇ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου, καὶ νὰ πολεμῇ ἀνδρείως ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτοῦ, ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας, τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ διαβόλου, καὶ νὰ διαμένῃ πιστὸς στρατιώτης καὶ ὑπηρέτης τοῦ Χριστοῦ, μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του. Ἀμήν.

* Ἐδῶ ὁ Ἱερεὺς κάμνει σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπον τοῦ παιδίου.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει,

ἘΠΕΙΔΗ τώρα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, τὸ παιδίον τοῦτο ἀνεγεννήθη διὰ τοῦ βαπτίσματος, καὶ ἐνεκεντρίσθη εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἂς εὐχαριστήσωμεν τὸν Παντοδύναμον Θεὸν διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας· καὶ ἂς δεηθῶμεν αὐτοῦ ὅλοι ὁμοφώνως, ὥστε τὸ παιδίον τοῦτο νὰ διάγῃ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς του, κατὰ ταύτην τὴν ἀρχήν.

Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς,

ἘΚ καρδίας ἡμῶν εὐχαριστοῦμέν σε, πολυέλεε Πάτερ, ὅτι εὐδόκησες νὰ ἀναγεννήσῃς τὸ παιδίον τοῦτο μὲ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, νὰ δεχθῇς

αὐτὸ τέκνον ἰδικόν σου διὰ Υἱοθεσίας, καὶ νὰ συμπεριλάβῃς αὐτὸ εἰς τὸ σῶμα τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας. Καὶ *δεόμεθά σου ταπεινῶς, νὰ χαρίσῃς εἰς αὐτὸ, ὥστε νεκρωθὲν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, ζῶν δὲ εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ συνταφὲν μὲ τὸν* Χριστὸν *εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ, νὰ σταυρώσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ νὰ καταργήσῃ παντελῶς ὅλον τὸ σῶμα τᾶς ἁμαρτίας· καὶ καθὼς ἔγινε μέτοχον τοῦ θανάτου τοῦ* Υἱοῦ *σου, οὕτω νὰ μεθέξῃ καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ· ὥστε τελευταῖον, μὲ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἁγίας σου* Ἐκκλησίας, *νὰ γίνῃ συγκληρονόμος τῆς αἰωνίου σου βασιλείας· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἔπειτα, ὅλων ἀνισταμένων, ὁ Ἱερεὺς θέλει κάμει εἰς τοὺς Ἀναδόχους καὶ τὰς Ἀναδόχους τὴν ἀκόλουθον Παραίνεσιν.

ἘΠΕΙΔΗ *τὸ παιδίον τοῦτο ὑπεσχέθη, διὰ μέσου ὑμῶν οἵτινες εἶσθε ἐγγυηταί του, νὰ ἀπαρνηθῇ τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, νὰ πιστεύῃ εἰς τὸν* Θεὸν, *καὶ νὰ λατρεύῃ αὐτὸν, πρέπει νὰ ἐνθυμῆσθε, ὅτι εἶναι ἔργον καὶ χρέος ἰδικόν σας, νὰ φροντίσετε ὥστε νὰ διδαχθῇ τὸ παιδίον τοῦτο, εὐθὺς ὅταν φθάσῃ εἰς ἡλικίαν νὰ μανθάνῃ, ὁποῖον ὑψηλὸν τάξιμον, ὑπόσχεσιν, καὶ ἐπαγγελίαν ἔκαμεν ἐδῶ διὰ μέσου σας.* Καὶ *διὰ νὰ γνωρίσῃ ταῦτα καλήτερα, θέλετε παρακινεῖ αὐτὸν νὰ ἀκούῃ* Διδαχάς· *καὶ ἐξαιρέτως θέλετε προνοήσει, νὰ μάθῃ τὸ* Σύμβολον *τῆς* Πίστεως, *τὴν* Κυριακὴν Προσευχὴν, *καὶ τὰς* Δέκα Ἐντολὰς, *εἰς τὴν ἅπλην γλῶσσαν, καὶ πάντα τὰ ἄλλα, ὅσα χρεωστεῖ πᾶς* Χριστιανὸς *νὰ ἐξεύρῃ καὶ νὰ πιστεύῃ πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του· καὶ νὰ ἀνατραφῇ τὸ παιδίον τοῦτο ἐναρέτως, διὰ νὰ διάγῃ θεάρεστον καὶ Χριστιανικὴν ζωήν· ἐνθυμούμενοι πάντοτε, ὅτι τὸ* Βάπτισμα *παριστάνει εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπαγγελίαν ἡμῶν, ἥτις εἶναι νὰ ἀκολουθῶμεν τὸ παράδειγμα τοῦ* Σωτῆρος *ἡμῶν* Χριστοῦ, *καὶ νὰ γινώμεθα ὅμοιοι μὲ αὐτόν· ὥστε, καθὼς αὐτὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη δι' ἡμᾶς,*

οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες νὰ ἀποθάνωμεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ ἀνασταθῶμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην· νεκρόνοντες ἀκαταπαύστως ὅλας τὰς κακὰς καὶ διεφθαρμένας ἐπιθυμίας ἡμῶν, καὶ προκόπτοντες καθ' ἡμέραν εἰς πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ ὁσιότητα βίου.

Ἀλλ' ἐὰν οἱ φέροντες τὸ νήπιον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κάμωσι τοιαύτας τινὰς ἀβεβαίους ἀποκρίσεις εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ Ἱερέως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἐμπορῇ νὰ φανερωθῇ ὅτι τὸ παιδίον ἐβαπτίσθη μὲ Ὕδωρ, Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, *καὶ* τοῦ Υἱοῦ, *καὶ* τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, *(ἅτινα εἶναι οὐσιώδη μέρη τοῦ Βαπτίσματος,) τότε ὁ Ἱερεὺς ἂς τὸ βαπτίσῃ κατὰ τὸν προδιατεταγμένον τύπον τοῦ Δημοσίου Βαπτίσματος τῶν νηπίων· μόνον ἐνῷ βαπτίζῃ τὸ παιδίον εἰς τὴν Κολυμβήθραν, θέλει μεταχειρισθῇ τούτους τοὺς λόγους·*

ἘΑΝ δὲν ἦσαι ἤδη βαπτισμένος, (Δ.) Βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, *καὶ* τοῦ Υἱοῦ, *καὶ* τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. *Ἀμήν.*

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ

ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ἩΛΙΚΙΑΝ ὌΝΤΩΝ,

ΚΑΙ

ΔΥΝΑΜΕΝΩΝ ΝΑ ἈΠΟΚΡΙΝΩΝΤΑΙ ὙΠΕΡ ἙΑΥΤΩΝ.

Ὅταν τινὲς εἰς ἡλικίαν ὄντες θέλωσι νὰ βαπτισθῶσιν, ἐγκαίρως πρέπει νὰ δοθῇ εἴδησις εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ἢ εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο διωρισμένον, τοὐλάχιστον μίαν ἑβδομάδα προτήτερα, ἀπὸ τοὺς γονεῖς, ἢ ἀπὸ ἄλλους τινὰς νουνεχεῖς ἀνθρώπους· ὥστε οὕτω νὰ γίνῃ ἡ προσήκουσα φροντὶς περὶ

τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν, ἂν ἐδιδάχθησαν ἀποχρώντως τὰς ἀρχὰς τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας· καὶ νὰ γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἡ πρέπουσα παραίνεσις, διὰ νὰ προετοιμάσωσιν ἑαυτοὺς μὲ προσευχὰς καὶ νηστείαν εἰς τὸ νὰ λάβωσι τὸ ἅγιον τοῦτο Μυστήριον.

Καὶ ἐὰν εὑρεθῶσιν ἄξιοι, τότε οἱ Ἀνάδοχοι καὶ αἱ Ἀνάδοχοι (συνηθροισμένου ὄντος τοῦ λαοῦ τὴν διωρισμένην Κυριακὴν ἢ Ἑορτὴν,) θέλουν εἶσθαι ἕτοιμοι διὰ νὰ παραστήσωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν Κολυμβήθραν, εὐθὺς μετὰ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα, εἴτε εἰς τὴν Ἑωθινὴν εἴτε εἰς τὴν Ἑσπερινὴν Ἀκολουθίαν, ὅπως ὁ Ἐφημέριος ἤθελε τὸ κρίνει εὔλογον.

Τότε σταθεὶς ὁ Ἱερεὺς ἐκεῖ θέλει ἐρωτήσει, ἂν τινὲς τῶν ἐνταῦθα παρασταθέντων ἦναι βαπτισμένοι ἢ ὄχι. Ἐὰν ἀποκριθῶσιν, Ὄχι, *τότε ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ οὕτω·*

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, *ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐσυλλήφθησαν καὶ ἐγεννήθησαν ἐν ἁμαρτίᾳ (καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκ τῆς σαρκὸς εἶναι σάρξ)· καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες εἶναι εἰς τὴν σάρκα δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀρέσκωσιν εἰς τὸν Θεὸν, ἀλλὰ ζοῦν εἰς ἁμαρτίαν, πράττοντες ἐνεργείᾳ πολλὰς παραβάσεις· καὶ ἐπειδὴ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς λέγει, Οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐὰν δὲν ἀναγεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Σᾶς παρακαλῶ ἐνθέρμως νὰ ἐπικαλεσθῆτε τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ χαρίσῃ διὰ τὸ ἄπειρόν του ἔλεος εἰς τοὺς δούλους του τούτους, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκ φύσεως δὲν ἐμποροῦν νὰ ἔχωσι· δηλαδὴ νὰ βαπτισθῶσι μὲ ὕδωρ καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ, εἰσαχθέντες εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, νὰ γένωσι μέλη ζῶντα αὐτῆς.*

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Ἃς δεηθῶμεν.

(Καὶ ἐνταῦθα ὅλος ὁ συναθροισμένος λαὸς θέλει γονυκλιτήσει.)

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὅστις, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ἔσωσες τὸν Νῶε καὶ τὸν οἶκον*

αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ ἀπὸ τὴν φθορὰν τοῦ Κατα*κλυσμοῦ· καὶ ἀκόμη ὡδήγησες ἀσφαλῶς τοὺς υἱοὺς* Ἰσραὴλ, *τὸν λαόν σου, διὰ τῆς* Ἐρυθρᾶς *θαλάσσης, ὑποτυπόνων διὰ τούτου τὸ* Ἅγιόν *σου* Βάπτισμα· *καὶ διὰ τοῦ* Βαπτίσματος *τοῦ ἀγαπητοῦ σου* Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ *εἰς τὸν ποταμὸν* Ἰορδάνην, *ἡγίασες τὸ ὕδωρ εἰς μυστικὸν λουτρὸν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας·* Δεόμεθά *σου ἐνθέρμως, διὰ τοὺς ἀπείρους οἰκτιρμούς σου, νὰ ἐπιβλέψῃς εὐμενῶς εἰς τοὺς δούλους σου τούτους· λοῦσε καὶ ἁγίασε αὐτοὺς μὲ τὸ* Ἅγιον Πνεῦμα· *ὥστε, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν κιβωτὸν τῆς* Ἐκκλησίας *τοῦ* Χριστοῦ· *καὶ, στερεωμένοι εἰς τὴν πίστιν, χαίροντες διὰ τῆς ἐλπίδος, καὶ ῥιζωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, νὰ διαπεράσωσιν οὕτω τὰ κύματα τοῦ πολυταράχου τούτου κόσμου, ὥστε τελευταῖον νὰ καταντήσωσιν εἰς τὴν γῆν τῆς αἰωνίου ζωῆς, διὰ νὰ βασιλεύωσιν ἐκεῖ μετὰ σοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε* Θεὲ, *ὁ βοηθὸς πάντων τῶν ἐν χρείᾳ ὄντων, ὁ ἀντιλήπτωρ πάντων τῶν ἐπικαλουμένων τὴν βοήθειάν σου, ἡ ζωὴ τῶν πιστευόντων, καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν τεθνεώτων,* Ἐπικαλούμεθά *σε ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, ὥστε, ἐρχόμενοι εἰς τὸ ἅγιόν σου* Βάπτισμα, *νὰ λάβωσιν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν των διὰ τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως.* Δέξαι *αὐτοὺς,* Κύριε, *καθὼς ὑπεσχέθης διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ* Υἱοῦ *σου, λέγοντος,* Αἰτεῖτε, *καὶ θέλει σᾶς δοθῇ· ζητεῖτε, καὶ θέλετε εὑρεῖ· κρούετε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῇ.* Οὕτω *δὸς τώρα εἰς ἡμᾶς τοὺς αἰτοῦντας· ἂς εὕρωμεν ἡμεῖς οἱ ζητοῦντες· ἄνοιξε τὴν θύραν εἰς ἡμᾶς τοὺς κρούοντας· ὥστε οἱ δοῦλοί σου οὗτοι νὰ λάβωσι τὴν ἀτελεύτητον εὐλογίαν τοῦ οὐρανίου σου λουτροῦ, καὶ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθης, διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἔπειτα, ἀνισταμένου τοῦ Λαοῦ, ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Ακούσετε τοὺς λόγους τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, εἰς τὸ πρῶτον Ἐδάφιον τοῦ τρίτου Κεφαλαίου.

ἩΤΟΝ *ἄνθρωπός τις ἐκ τῶν Φαρισαίων,* Νικόδημος *τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.* Οὗτος *ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Ῥαββὶ, ἐξεύρομεν ὅτι ἦλθες ἀπὸ τὸν Θεὸν διδάσκαλος· διότι κανεὶς δὲν δύναται νὰ κάμνῃ τὰ σημεῖα ταῦτα τὰ ὁποῖα σὺ κάμνεις, ἐὰν δὲν ἦναι ὁ Θεὸς μὲ αὐτόν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, Ἐάν τις δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἴδῃ τὴν βασιλειαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς ἐμπορεῖ νὰ γεννηθῇ ἄνθρωπος ἐνῷ ἦναι γέρων; μή πως ἐμπορεῖ· δευτέραν φορὰν νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του καὶ νὰ γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, Ἐάν τις δὲν γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἀπὸ τὴν σάρκα εἶναι σάρξ· καὶ τὸ γεγεννημένον ἀπὸ τὸ Πνεῦμα εἶναι πνεῦμα. Μὴ θαυμάσῃς διότι σὲ εἶπα, Πρέπει σεῖς νὰ γεννηθῆτε ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνέει, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, δὲν ἐξεύρεις ὅμως πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτω εἶναι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.*

Μετὰ τὸ ὁποῖον θέλει εἰπεῖ τὴν ἀκόλουθον Παραίνεσιν.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, *ἀκούετε εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο τοὺς ῥητοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ὅτι ἐὰν δὲν γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ὅθεν ἐμπορεῖτε νὰ καταλάβετε τὴν μεγάλην ἀνάγκην τούτου τοῦ Μυστηρίου, ὅπου δύναταί τις νὰ λάβῃ αὐτό. Ὡσαύτως ἀμέσως πρὸ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεώς του, (καθὼς ἀναγινώσκο-*

μεν εἰς τὸ τελευταῖον Κεφάλαιον *τοῦ κατὰ* Μάρκον *εὐαγγελίου,) παρήγγειλεν εἰς τοὺς μαθητάς του, λέγων,* Ὑπάγετε *εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ κηρύξετε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν· ὅστις πιστεύσῃ καὶ βαπτισθῇ, θέλει σωθῇ· ὅστις δὲ ἀπιστήσῃ, θέλει κατακριθῇ.* Τὸ *ὁποῖον δείχνει ἀκόμη εἰς ἡμᾶς τὸ μέγα ὄφελος, τὸ ὁποῖον διὰ τούτου ἀπολαμβάνομεν.* Διὰ *τὴν ὁποίαν αἰτίαν ὁ* Ἅγιος Πέτρος *ὁ* Ἀπόστολος, *ὅτε εἰς τὴν πρώτην του κήρυξιν τοῦ εὐαγγελίου πολλοὶ κατενύχθησαν τὴν καρδίαν, καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς λοιποὺς* Ἀποστόλους, Τί *νὰ κάμωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς,* Μετανοήσετε, *καὶ ἂς βαπτισθῇ ἕκαστος ἀπὸ σᾶς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεὰν τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος· *διότι εἰς ἐσᾶς εἶναι ἡ ἐπαγγελία, καὶ εἰς τὰ τέκνα σας, καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰς μακρὰν, ὅσους προσκαλέσῃ* Κύριος *ὁ* Θεὸς *ἡμῶν.* Καὶ *μὲ πολλοὺς ἄλλους λόγους παρεκινοῦσεν αὐτοὺς, λέγων,* Σώσετε *τὸν ἑαυτόν σας ἀπὸ τὴν γενεὰν ταύτην τὴν σκολιάν.* Διότι *(καθὼς ὁ ἴδιος* Ἀπόστολος *μαρτυρεῖ εἰς ἄλλον τόπον,) τὸ βάπτισμα σώζει καὶ ἡμᾶς τώρα· ὄχι ἡ ἀπόθεσις τοῦ ῥύπου τῆς σαρκὸς, ἀλλ' ἡ πρὸς* Θεὸν *μαρτύρησις τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως, διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ* Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν *μὴν ἀμφιβάλλετε, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι θέλει δεχθῇ εὐνοϊκῶς τοὺς παρόντας τούτους δούλους του, ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ προσερχομένους εἰς αὐτὸν μετὰ πίστεως· ὅτι θέλει χαρίσει εἰς αὐτοὺς τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ καταπέμψει εἰς αὐτοὺς τὸ* Πνεῦμα *τὸ* Ἅγιον· *ὅτι θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς τὸ χάρισμα τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ θέλει κάμει αὐτοὺς μετόχους τῆς οὐρανίου βασιλείας του.*

Ἡμεῖς λοιπὸν, ὄντες οὕτω πεπεισμένοι περὶ τῆς εὐνοίας τοῦ οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς *πρὸς τοὺς παρόντας τούτους δούλους του, φανερωθείσης διὰ*

τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃς ἀποδώσωμεν εἰς αὐτὸν πιστῶς καὶ εὐλαβῶς εὐχαριστίας, λέγοντες,

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε* Θεὲ, *Οὐράνιε* Πάτερ, *σὲ προσφέρομεν ταπεινὰς εὐχαριστίας, διότι εὐδόκησες νὰ μᾶς καλέσῃς πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς χάριτός σου, καὶ πρὸς τὴν εἰς σὲ πίστιν. Αὔξανε τὴν ἐπίγνωσιν ταύτην, καὶ στερέονε τὴν πίστιν ταύτην διὰ παντὸς εἰς ἡμας. Δὸς τὸ* Ἅγιόν *σου* Πνεῦμα *εἰς τοὺς δούλους σου τούτους, ὥστε νὰ ἀναγεννηθῶσι, καὶ νὰ κατασταθῶσι κληρονόμοι τῆς αἰωνίου σωτηρίας· διὰ τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος, *νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.* Ἀμήν.

Ἔπειτα θέλει ὁμιλήσει ὁ Ἱερεὺς εἰς τοὺς προσελθόντας νὰ βαπτισθῶσι, κατὰ τουτον τὸν τρόπον·

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, *οἵτινες προσήλθετε ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβετε τὸ ἅγιον* Βάπτισμα, *ἠκούσετε τίνι τρόπῳ ἡ* Ἐκκλησία *ἐδεήθη, ὥστε ὁ* Κύριος *ἡμῶν* Ἰησοῦς Χριστὸς *νὰ εὐδοκήσῃ νὰ σᾶς δεχθῇ καὶ νὰ σᾶς εὐλογήσῃ, νὰ σᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας σας, νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.* Ἠκούσετε *ἀκόμη ὅτι ὁ* Κύριος *ἡμῶν* Ἰησοῦς Χριστὸς *ὑπεσχέθη, εἰς τὸν ἅγιόν του* Λόγον, *νὰ χαρίσῃ ταῦτα πάντα, τὰ ὁποῖα ἐζητήσαμεν ἀπὸ αὐτόν· τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην αὐτὸς, ἀπὸ μέρους του, θέλει βεβαιότατα φυλάξει καὶ ἐκτελέσει.*

Ὅθεν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Χριστοῦ, *πρέπει καὶ σεῖς, ἀπὸ μέρους σας, νὰ ὑποσχεθῆτε πιστῶς ἐνώπιον τούτων τῶν μαρτύρων σας, καὶ ὅλης ταὐτης τῆς* Συνάξεως, *ὅτι θέλετε ἀπαρνηθῆ τὸν διάβολον καὶ ὅλα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πιστεύει σταθερῶς εἰς τὸν ἅγιον* Λόγον *τοῦ* Θεοῦ, *καὶ φυλάττει εὐπειθῶς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ.*

Ἔπειτα θέλει κάμει ὁ Ἱερεὺς εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν μελλόντων νὰ βαπτισθῶσι τὰς ἀκολούθους ἐρωτήσεις.

Ἐρώτησις.

ἈΠΑΡΝΕΙΣΑΙ σὺ τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὴν ματαίαν πομπὴν καὶ δόξαν τοῦ κόσμου, ὁμοῦ μὲ τὰς πλεονεξίας αὐτοῦ, καὶ τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας τοῦ σώματος, ὥστε νὰ μὴν ἀκολουθῇς μηδὲ νὰ σύρεσαι ἀπὸ αὐτάς;

Ἀπόκρ. Τὰ ἀπαρνοῦμαι ὅλα.

Ἐρώτησις.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς τὸν Θεὸν, τὸν Παντοκράτορα Πατέρα, τὸν Ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς;

Καὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν; τὸν συλληφθέντα διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας· τὸν παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, τὸν σταυρωθέντα, ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα· τὸν καταβάντα εἰς τὸν ᾅδην, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν· τὸν ἀναληφθέντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Παντοκράτορος Πατρός· καὶ ἐκεῖθεν μέλλοντα νὰ ἔλθῃ, εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου, διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς;

Πιστεύεις καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· εἰς τὴν ἁγίαν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν· εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν ἁγίων· εἰς τὴν Ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σώματος, καὶ εἰς τὴν Ζωὴν τὴν αἰώνιον μετὰ θάνατον;

Ἀπόκρ. Ὅλα ταῦτα σταθερῶς πιστεύω.

Ἐρώτησις.

ΘΕΛΕΙΣ νὰ βαπτισθῇς εἰς ταύτην τὴν πίστιν;

Ἀπόκρ. Μάλιστα θέλω.

Ἐρώτησις.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν φυλάττει εὐπειθῶς τὸ ἅγιον θέλημα καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ περι-

πατεῖ εἰς αὐτὰς καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου;

Ἀπόκρ. *Θέλω ἐπιμεληθῇ νὰ κάμνω οὕτω, ἔχων τὸν Θεὸν βοηθόν μου.*

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει,

ΠΟΛΥΕΛΕΕ Θεὲ, εὐδόκησε νὰ ταφῇ οὕτω ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ εἰς τοὺς δούλους σου τούτους, ὥστε νὰ ἐγερθῇ εἰς αὐτοὺς ὁ νέος ἄνθρωπος. Ἀμήν.

Εὐδόκησε νὰ ἀποθάνωσιν εἰς αὐτοὺς ὅλαι αἱ σαρκικαὶ ἐπιθυμίαι, νὰ ζῶσι δὲ καὶ νὰ αὐξάνωνται εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ τοῦ Πνεύματος. Ἀμήν.

Χάρισε εἰς αὐτοὺς δύναμιν καὶ ἰσχὺν, διὰ νὰ νικήσωσι καὶ νὰ θριαμβεύσωσιν ἐναντίον τοῦ διαβόλου, τοῦ κόσμου, καὶ τῆς σαρκός. Ἀμήν.

Χάρισε εἰς αὐτοὺς, τοὺς ἐνταῦθα καθιερωμένους εἰς σὲ διὰ τῆς ὑπηρεσίας καὶ διακονίας ἡμῶν, νὰ κοσμηθῶσι καὶ μὲ οὐρανίους ἀρετὰς, καὶ νὰ βραβευθῶσιν αἰωνίως, διὰ τοῦ ἐλέους σου, εὐλογημένε Κύριε Θεὲ, ὅστις ζῇς καὶ κυβερνᾷς τὰ πάντα εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ, *αἰώνιε Θεὲ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀγαπητὸς Υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἔχυσεν ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ πλευρᾶς ὕδωρ καὶ αἷμα· καὶ παρήγγειλεν εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ ὑπάγωσι καὶ νὰ διδάξωσι πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτὰ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Πρόσδεξαι, δεόμεθά σου, τὰς ἱκεσίας τοῦ λαοῦ σου· ἁγίασε τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς μυστικὸν λουτρὸν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· καὶ χάρισε εἰς τοὺς δούλους σου τούτους, οἵτινες τώρα μέλλουν νὰ βαπτισθῶσιν ἐν αὐτῷ, νὰ λάβωσι τὸ πλήρωμα τῆς χάριτός σου, καὶ νὰ διαμένωσιν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς θέλει πιάσει μὲ τὴν δεξιάν του χεῖρα ἕκαστον τῶν μελλόντων νὰ βαπτισθῶσι· καὶ, θέσας αὐτὸν ἁρμοδίως πλησίον τῆς Κολυμβήθρας ὅπως ἤθελε τὸ κρίνει, θέλει ἐρωτήσει τοὺς Ἀναδόχους καὶ τὰς Ἀναδόχους περὶ τοῦ ὀνόματος· καὶ ἔπειτα θέλει τὸν βυθίσει εἰς τὸ ὕδωρ, ἢ θέλει χύσει ὕδωρ ἐπάνω εἰς αὐτὸν, λέγων,

Δ. ΒΑΠΤΙΖΩ *σε εἰς τὸ Ὄνομα* τοῦ Πατρὸς, *καὶ τοῦ* Υἱοῦ, *καὶ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς,

ΔΕΧΟΜΕΘΑ *τοῦτον εἰς τὸ ποίμνιον τῆς* Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· *καὶ ἐπισφραγίζομεν αὐτὸν* μὲ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ*, πρὸς ἔνδειξιν ὅτι μετὰ ταῦτα δὲν θέλει αἰσχυνθῇ νὰ ὁμολογῇ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου, καὶ νὰ πολεμῇ ἀνδρείως ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτοῦ, ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας, τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ διαβόλου, καὶ νὰ διαμένῃ πιστὸς στρατιώτης καὶ ὑπηρέτης τοῦ Χριστοῦ, μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του. Ἀμήν.

* *Ἐδῶ ὁ Ἱερεὺς κάμνει σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπον τοῦ βαπτισθέντος.*

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει,

ἘΠΕΙΔΗ *τώρα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, οὗτοι ἀνεγεννήθησαν, καὶ ἐνεκεντρίσθησαν εἰς τὸ σῶμα τῆς* Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, *ἂς εὐχαριστήσωμεν τὸν* Παντοδύναμον Θεὸν *διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας· καὶ ἂς δεηθῶμεν αὐτοῦ ὅλοι ὁμοφώνως, ὥστε οὗτοι νὰ διάγωσι τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς των κατὰ ταύτην τὴν ἀρχήν.*

Ἔπειτα λέγεται ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ, ὅλων γονυκλιτούντων.

ΠΑΤΕΡ *ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς,* Ἂς *ἁγιασθῇ τὸ* Ὄνομά *σου·* Ἂς *ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου·* Ἂς *γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.* Τὸν *ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον.* Καὶ *συγχώ-*

ρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

ΣΕ προσφέρομεν ταπεινὰς εὐχαριστίας, οὐράνιε Πάτερ, διότι εὐδόκησες νὰ μᾶς καλέσῃς πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς χάριτός σου, καὶ πρὸς τὴν εἰς σὲ πίστιν. Αὔξανε τὴν ἐπίγνωσιν ταύτην, καὶ στερέονε τὴν πίστιν ταύτην διὰ παντὸς εἰς ἡμᾶς. Δὸς τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα εἰς τοὺς δούλους σου τούτους· ὥστε, ἀναγεννηθέντες τώρα, καὶ κατασταθέντες κληρονόμοι τῆς αἰωνίου σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ διαμένωσι δοῦλοί σου, καὶ νὰ ἀπολαύσωσι τὰς ἐπαγγελίας σου· διὰ τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ, εἰς ἑνότητα τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα, ὅλων ἀντισταμένων, ὁ Ἱερεὺς θέλει κάμει ταύτην τὴν ἀκόλουθον Παραίνεσιν, ὁμιλῶν εἰς τοὺς Ἀναδόχους καὶ τὰς Ἀναδόχους πρῶτον.

ἘΠΕΙΔΗ οὗτοι ὑπεσχέθησαν ἐνώπιόν σας, νὰ ἀπαρνηθῶσι τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, νὰ πιστεύωσιν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ νὰ λατρεύωσιν αὐτόν· πρέπει νὰ ἔχετε κατὰ νοῦν ὅτι εἶναι ἔργον καὶ χρέος ἰδικόν σας, νὰ τοὺς ἐνθυμίζετε ὁποῖον ὑψηλὸν τάξιμον, ὑπόσχεσιν, καὶ ἐπαγγελίαν ἔκαμαν ἐνώπιον ταύτης τῆς Συνάξεως, καὶ ἐξαιρέτως ἐνώπιον ὑμῶν, οἵτινες εἶσθε ἐκλελεγμένοι μάρτυρες αὐτῶν. Καὶ θέλετε ἀκόμη παρακινεῖ αὐτοὺς νὰ καταβάλωσι πᾶσαν σπουδὴν εἰς τὸ νὰ διδαχθῶσιν ὀρθῶς τὸν ἅγιον Λόγον τοῦ Θεοῦ· ὥστε οὕτω νὰ αὐξηνθῶσιν εἰς τὴν χάριν, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ ζῶσιν εἰς τὸν παρόντα κόσμον εὐσεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως.

Ἔπειτα ὁμιλῶν πρὸς τοὺς νεωστὶ βαπτισθέντας, θέλει ἐξακολουθεῖ λέγων εἰς αὐτούς,

ΟΣΟΝ δὲ διὰ σᾶς, οἵτινες τώρα διὰ τοῦ βαπτίσματος ἐνεδύθητε τὸν Χριστὸν, εἶναι ἰδικόν σας ἔργον καὶ χρέος, ἀφοῦ ἐγίνετε τώρα τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φωτὸς διὰ τῆς πίστεως εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, νὰ περιπατῆτε συμφώνως μὲ τὴν Χριστιανικήν σας κλῆσιν, καὶ ὡς πρέπει εἰς τὰ τέκνα τοῦ φωτός· ἐνθυμούμενοι πάντοτε, ὅτι τὸ Βάπτισμα παριστάνει εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπαγγελίαν μας, ἥτις εἶναι νὰ ἀκολουθῶμεν τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ γινώμεθα ὅμοιοι μὲ αὐτόν· ὥστε, καθὼς αὐτὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη δι' ἡμᾶς, οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες νὰ ἀποθάνωμεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ ἀνασταθῶμεν εἰς δικαιοσύνην· νεκρόνοντες ἀκαταπαύστως ὅλας τὰς κακὰς καὶ διεφθαρμένας ἐπιθυμίας ἡμῶν, καὶ προκόπτοντες καθ' ἡμέραν εἰς πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ ὁσιότητα βίου.

Εἶναι πρέπον καθεὶς, ἀφοῦ βαπτισθῇ οὕτω, νὰ ἐπιβεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅσον ταχέως μετὰ τὸ βάπτισμά του ἐμπορεῖ νὰ γίνῃ ἁρμοδίως· διὰ νὰ ἐμπορέσῃ οὕτω νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν.

Ἐάν τινες, μὴ βαπτισθέντες εἰς τὴν νηπιότητά των, φερθῶσιν εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα πρὶν φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν ὥστε νὰ ἀποκρίνωνται ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Δημοσίου Βαπτίσματος τῶν νηπίων, ἢ (εἰς περίστασιν ἐσχάτου κινδύνου) ἡ Ἀκολουθία τοῦ κατ' ἰδίαν Βαπτίσματος· μεταβαλλομένης μόνον τῆς λέξεως "νήπιον" εἰς τὴν λέξιν "παιδίον" ἢ "δοῦλος," ὅπως ἤθελε τὸ καλέσει ἡπ ερίστασις.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ·

ʼΗΓΟΥΝ,

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΝ ʽΟΠΟΙΑΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘῌ ʼΕΚΑΣΤΟΣ, ΠΡΙΝ ΦΕΡΘῌ ΔΙΑ ΝΑ ʼΕΠΙΒΕΒΑΙΩΘῌ ʽΥΠΟ ΤΟΥ ʼΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

ʼΕρώτησις.

ΤΙ *εἶναι τὸ ὄνομά σου;*

ʼΑπόκρ. *Δεῖνα, ἢ Δεῖνα.*

ʼΕρώτ. *Τίς σὲ ἔδωκε τοῦτο τὸ ὄνομα;*

ʼΑπόκρ. *Οἱ ʼΑνάδοχοί μου καὶ αἱ ʼΑνάδοχοί μου εἰς τὸ βάπτισμά μου· εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινα μέλος τοῦ Χριστοῦ, τέκνον τοῦ Θεοῦ, καὶ κληρονόμος τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.*

ʼΕρώτ. *Τί ἔκαμαν τότε διὰ σὲ οἱ ʼΑνάδοχοι καὶ αἱ ʼΑνάδοχοί σου;*

ʼΑπόκρ. *ʽΥπεσχέθησαν καὶ ἔταξαν τρία πράγματα εἰς τὸ ὄνομά μου. Πρῶτον, ὅτι ἤθελα ἀπαρνηθῇ τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὴν πομπὴν καὶ τὴν ματαιότητα τοῦ πονηροῦ τούτου κόσμου, καὶ ὅλας τὰς ἁμαρτωλοὺς ἐπιθυμίας τῆς σαρκός· δεύτερον, ὅτι ἤθελα πιστεύει ὅλα τὰ ἄρθρα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως· καὶ τρίτον, ὅτι ἤθελα φυλάττει τὸ ἅγιον θέλημα καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ περιπατεῖ εἰς αὐτὰς καθʼ ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.*

ʼΕρώτ. *Δὲν στοχάζεσαι λοιπὸν ὅτι εἶσαι εἰς χρέος νὰ πιστεύῃς, καὶ νὰ κάμνῃς καθὼς αὐτοὶ ὑπεσχέθησαν διὰ σέ;*

ʼΑπόκρ. *Ναὶ μάλιστα· καὶ, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, οὕτω θέλω κάμει. Καὶ ἐκ καρδίας εὐχαριστῶ τὸν οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα, ὅτι μὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν τῆς σωτηρίας, διὰ ʼΙησοῦ*

Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Καὶ δέομαι τοῦ Θεοῦ νὰ μὲ δώσῃ τὴν χάριν του, ὥστε νὰ διαμένω εἰς αὐτὴν μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Κατηχητής.

Λέγε τὰ Ἄρθρα τῆς πίστεώς σου.

Ἀπόκρισις.

ΠΙΣΤΕΥΩ *εἰς τὸν Θεὸν, τὸν Παντοκράτορα Πατέρα, τὸν Ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.*

Καὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν μονογενῆ του Υἱόν· τὸν συλληφθέντα διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, τὸν παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, τὸν σταυρωθέντα, ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα· τὸν καταβάντα εἰς τὸν ᾅδην, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν· τὸν ἀναληφθέντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Παντοκράτορος Πατρός· Ὅθεν μέλλει νὰ ἔλθῃ διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· εἰς τὴν ἁγίαν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν· εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν ἁγίων· εἰς τὴν Ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σώματος, καὶ εἰς τὴν Ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρώτ. *Τί μανθάνεις κυρίως εἰς ταῦτα τὰ Ἄρθρα τῆς πίστεώς σου;*

Ἀπόκρ. *Πρῶτον, μανθάνω νὰ πιστεύω εἰς Θεὸν τὸν Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ἐμέ, καὶ ὅλον τὸν κόσμον·*

Δεύτερον, εἰς Θεὸν τὸν Υἱὸν, ὅστις ἐξηγόρασεν ἐμέ, καὶ ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος·

Τρίτον, εἰς Θεὸν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἁγιάζει ἐμὲ, καὶ ὅλον τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

Ἐρώτ. *Εἶπες ὅτι οἱ Ἀνάδοχοι καὶ αἱ Ἀνάδοχοί σου ὑπεσχέθησαν διὰ σὲ, ὅτι ἤθελες φυλάττει τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Εἰπέ με πόσαι εἶναι αὐταί;*

Ἀπόκρ. *Δέκα.*

Ἐρώτ. *Ποῖαι εἶναι;*

Ἀπόκρισις.

ΕΙΝΑΙ *αἱ αὐταὶ ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας ἐλάλησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ εἰκοστὸν Κεφάλαιον τῆς Ἐξόδου, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις σὲ ἔκβαλα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς δουλείας.*

1. *Μὴν ἔχῃς ἄλλους θεοὺς πλὴν ἐμοῦ.*

2. *Μὴ κάμῃς εἰς τὸν ἑαυτόν σου εἴδωλον, ἢ ὁμοίωμα κανενὸς πράγματος, ὅσα εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάνω, ἢ ὅσα εἶναι εἰς τὴν γῆν κάτω, ἢ ὅσα εἶναι μέσα εἰς τὰ ὕδατα ὑποκάτω τῆς γῆς· Μὴ προσκυνήσῃς αὐτὰ, μηδὲ λατρεύσῃς αὐτά· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου εἶμαι Θεὸς ζηλότυπος, καὶ ἀποδίδω ἐπάνω εἰς τὰ τέκνα τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων, ἕως τὴν τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν, ἐκείνων οἵτινες μὲ μισοῦν· καὶ κάμνω ἔλεος εἰς χιλιάδας γενεῶν, ἐκείνων οἵτινες μὲ ἀγαποῦν καὶ φυλάττουν τὰ προστάγματά μου.*

3. *Μὴ λάβῃς ματαίως τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· διότι ὁ Κύριος δὲν θέλει ἔχει διὰ ἀθῶον ἐκεῖνον ὅστις λαμβάνει ματαίως τὸ ὄνομά του.*

4. *Ἐνθυμοῦ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, διὰ νὰ ἁγιάζῃς αὐτήν. Ἓξ ἡμέρας θέλεις ἐργάζεσθαι, καὶ εἰς αὐτὰς θέλεις κάμει ὅλα σου τὰ ἔργα· ἡ ἡμέρα ὅμως ἡ ἑβδόμη εἶναι τὸ σάββατον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· κανὲν ἔργον δὲν θέλεις κάμνει εἰς ταύτην, οὔτε σὺ, οὔτε ὁ υἱός σου, οὔτε ἡ θυγάτηρ σου, οὔτε ὁ υπηρέτης σου, οὔτε ἡ θεράπαινά σου, οὔτε τὸ κτῆνός σου, οὔτε ὁ ξένος σου ὅστις εἶναι μέσα εἰς τὰς πύλας σου. Διότι εἰς ἓξ ἡμέρας ὁ Κύριος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτά· εἰς δὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν κατέπαυσε· διὰ τοῦτο ὁ Κύριος εὐλόγησε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.*

5. *Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· διὰ νὰ γίνῃς μακροχρόνιος, ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν σὲ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου.*

6. Μὴ φονεύσῃς.
7. Μὴ μοιχεύσῃς.
8. Μὴ κλέψῃς.
9. Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.
10. Μὴν ἐπιθυμήσῃς τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, μὴν ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, μήτε τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, μήτε τὴν θεράπαιναν αὐτοῦ, μήτε τὸν βοῦν αὐτοῦ, μήτε τὸν ὄνον αὐτοῦ, μήτε κανὲν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι τοῦ πλησίον σου.

Ἐρώτ. Τί μανθάνεις κυρίως ἀπὸ ταύτας τὰς ἐντολάς;

Ἀπόκρ. Μανθάνω δύο πράγματα· τὸ χρέος μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸ χρέος μου πρὸς τὸν πλησίον μου.

Ἐρώτ. Τί εἶναι τὸ χρέος σου πρὸς τὸν Θεόν;

Ἀπόκρ. Τὸ χρέος μου πρὸς τὸν Θεὸν εἶναι, νὰ πιστεύω εἰς αὐτὸν, νὰ τὸν φοβοῦμαι, καὶ νὰ τὸν ἀγαπῶ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, ἐξ ὅλης τῆς διανοίας μου, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς μου· νὰ τὸν λατρεύω, νὰ τὸν εὐχαριστῶ, νὰ ἔχω ὅλην μου τὴν πεποίθησιν εἰς αὐτὸν, νὰ ἐπικαλοῦμαι αὐτὸν, νὰ τιμῶ τὸ ἅγιον Ὄνομα καὶ τὸν Λόγον αὐτοῦ, καὶ νὰ τὸν δουλεύω ἀληθῶς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἐρώτ. Τί εἶναι τὸ χρέος σου πρὸς τὸν πλησίον σου;

Ἀπόκρ. Τὸ χρέος μου πρὸς τὸν πλησίον μου εἶναι, νὰ τὸν ἀγαπῶ ὡς ἐμαυτὸν, καὶ νὰ κάμνω πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως ἤθελα νὰ κάμνωσιν αὐτοὶ πρὸς ἐμέ· νὰ ἀγαπῶ, νὰ τιμῶ, καὶ νὰ βοηθῶ τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου· νὰ τιμῶ καὶ νὰ ὑποτάσσωμαι εἰς τὴν Βασίλισσαν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας· νὰ ὑπακούω εἰς ὅλους τοὺς ὁδηγούς μου, διδασκάλους, πνευματικοὺς ποιμένας, καὶ κυρίους· νὰ φέρωμαι ταπεινῶς καὶ σεμνῶς πρὸς ὅλους τοὺς ἀνωτέρους μου· νὰ

μὴ βλάψω κανένα ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ· νὰ ἦμαι ἀληθινὸς καὶ δίκαιος εἰς ὅλους μου τοὺς τρόπους· νὰ μὴ φυλάττω κακίαν οὔτε μῖσος εἰς τὴν καρδίαν μου· νὰ κρατῶ τὰς χεῖράς μου ἀπὸ ἁρπαγὴν καὶ κλοπὴν, καὶ τὴν γλῶσσάν μου ἀπὸ κακολογίαν, ψεῦδος, καὶ διαβολήν· νὰ διατηρῶ τὸ σῶμά μου εἰς ἐγκράτειαν, σωφροσύνην, καὶ ἁγνείαν· νὰ μὴν ἐπιθυμῶ μήτε νὰ ὀρέγωμαι τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ, ἀλλὰ νὰ μανθάνω καὶ νὰ ἐργάζωμαι μετὰ ἀληθείας νὰ κερδίζω τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ νὰ ἐκπληρῶ τὸ χρέος μου εἰς ἐκείνην τὴν κατάστασιν τοῦ βίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελεν εὐδοκήσει ὁ Θεὸς νὰ μὲ καλέσῃ.

Κατηχητής.

Ἀγαθὸν τέκνον μου, μάθε τοῦτο, ὅτι δὲν εἶσαι σὺ ἱκανὸς νὰ κάμνῃς ταῦτα ἀφ' ἑαυτοῦ σου, οὔτε νὰ περιπατῇς εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ δουλεύῃς αὐτὸν, χωρὶς τῆς ἰδιαιτέρας του χάριτος· τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ μανθάνῃς πάντοτε νὰ ἐπικαλῆσαι μὲ ἐκτενῆ προσευχήν. Ἂς ἀκούσω λοιπὸν ἐὰν ἐμπορῇς νὰ εἴπῃς τὴν Κυριακὴν Προσευχήν.

Ἀπόκρισις.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, ἄλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἐρώτ. Τί ζητεῖς ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς ταύτην τὴν προσευχήν;

Ἀπόκρ. Ζητῶ ἀπὸ Κύριον τὸν Θεόν μου, τὸν οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα, τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, νὰ πέμπῃ τὴν χάριν του εἰς ἐμὲ καὶ εἰς

πάντα ἄνθρωπον· ὥστε νὰ λατρεύωμεν αὐτὸν, νὰ δουλεὺώμεν αὐτὸν, καὶ νὰ ὑπακούωμεν εἰς αὐτὸν, καθὼς ὀφείλομεν. Καὶ *δεόμαι τοῦ Θεοῦ νὰ πέμπῃ εἰς ἡμᾶς ὅλα τὰ εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τὰ σώματα χρειώδη· καὶ νὰ ἐλεῇ ἡμᾶς, καὶ νὰ συγχωρῇ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ νὰ εὐδοκῇ νὰ ἐλευθερόνῃ καὶ νὰ ὑπερασπίζεται ἡμᾶς εἰς πάντα κίνδυνον, πνευματικόν τε καὶ σωματικόν· καὶ νὰ φυλάττῃ ἡμᾶς ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρτίαν καὶ κακίαν, καὶ ἀπὸ τὸν πνευματικὸν ἡμῶν ἐχθρὸν, καὶ ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον.* Καὶ *τοῦτο ἐλπίζω ὅτι θέλει κάμει, κατὰ τὸ μέγα του ἔλεος καὶ τὴν ἀγαθότητα, διὰ τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ· *καὶ διὰ τοῦτο λέγω,* Ἀμήν· Γένοιτο.

Ἐρώτησις.

ΠΟΣΑ Μυστήρια *διέταξεν ὁ* Χριστὸς *εἰς τὴν* Ἐκκλησίαν *του;*

Ἀπόκρ. *Δύο μόνον, ὡς γενικῶς ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν· δηλαδὴ, τὸ* Βάπτισμα, *καὶ τὸ* Δεῖπνον *τοῦ* Κυρίου.

Ἐρώτ. *Τί ἐννοεῖς μὲ τὴν λέξιν* Μυστήρια*;*

Ἀπόκρ. Ἐννοῶ *ἐξωτερικόν τι καὶ ὁρατὸν σημεῖον ἐσωτερικῆς τινος καὶ πνευματικῆς χάριτος δεδομένης εἰς ἡμᾶς, διατεταγμένον ἀπὸ αὐτὸν τὸν* Χριστὸν, *ὡς μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἀπολαμβάνομεν αὐτὴν, καὶ ὡς ἐνέχυρον διὰ νὰ μᾶς βεβαιώσῃ περὶ αὐτῆς.*

Ἐρώτ. *Πόσα τινὰ μέρη εἶναι εἰς τὸ* Μυστήριον*;*

Ἀπόκρ. *Δύο· τὸ ἐξωτερικὸν ὁρατὸν σημεῖον, καὶ ἡ ἐσωτερικὴ πνευματικὴ χάρις.*

Ἐρώτ. *Ποῖον εἶναι τὸ ἐξωτερικὸν ὁρατὸν σημεῖον, ἢ εἶδος, εἰς τὸ* Βάπτισμα*;*

Ἀπόκρ. *Ὕδωρ· εἰς τὸ ὁποῖον βαπτίζεταί τις εἰς τὸ ὄνομα τοῦ* Πατρὸς, *καὶ τοῦ* Υἱοῦ, *καὶ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐρώτ. *Ποία εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ καὶ πνευματικὴ χάρις;*

Ἀπόκρ. *Θάνατος κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ἀνα-*

γέννησις εἰς τὴν δικαιοσύνην· διότι ὄντες ἐκ φύσεως γεννημένοι ἐν ἁμαρτίᾳ, καὶ τέκνα τῆς ὀργῆς, γινόμεθα διὰ τούτου τέκνα τῆς χάριτος.

Ἐρώτ. *Τί ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοὺς μέλλοντας νὰ βαπτισθῶσι;*

Ἀπόκρ. Μετάνοια, *διὰ τῆς ὁποίας παραιτοῦν τὴν ἁμαρτίαν· καὶ* Πίστις, *διὰ τῆς ὁποίας πιστεύουν σταθερῶς εἰς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ* Θεοῦ, *τὰς πρὸς αὐτοὺς γενομένας εἰς τὸ* Μυστήριον *τοῦτο.*

Ἐρώτ. *Διὰ τί λοιπὸν βαπτίζονται νήπια, ἐνῷ διὰ τὴν νηπιώδη ἡλικίαν των δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐκτελῶσιν αὐτά;*

Ἀπόκρ. *Διότι ὑπόσχονται ἀμφότερα διὰ μέσου τῶν ἐγγυητῶν των· τὴν ὁποίαν ὑπόσχεσιν, ἀφοῦ φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν, χρεωστοῦν αὐτοὶ νὰ ἐκπληρώσωσι.*

Ἐρώτ. *Διὰ ποίαν αἰτίαν διετάχθη τὸ* Μυστήριον *τοῦ* Κυριακοῦ Δείπνου;

Ἀπόκρ. Πρὸς *παντοτεινὴν ἐνθύμησιν τῆς θυσίας τοῦ θανάτου τοῦ* Χριστοῦ· *καὶ τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας λαμβάνομεν δι' αὐτῆς.*

Ἐρώτ. Ποῖον *εἶναι τὸ ἐξωτερικὸν μέρος ἢ σημεῖον τοῦ* Κυριακοῦ Δείπνου;

Ἀπόκρ. Ἄρτος *καὶ* Οἶνος, *τὰ ὁποῖα ἐπρόσταξεν ὁ* Κύριος *νὰ λαμβάνωνται.*

Ἐρώτ. Ποῖον *εἶναι τὸ ἐσωτερικὸν μέρος, ἢ τὸ σημαινόμενον πρᾶγμα;*

Ἀπόκρ. Τὸ Σῶμα *καὶ* Αἷμα *τοῦ* Χριστοῦ, *τὰ ὁποῖα ἀληθῶς καὶ ὄντως λαμβάνουν καὶ δέχονται οἱ πιστοὶ εἰς τὸ* Δεῖπνον *τοῦ* Κυρίου.

Ἐρώτ. Ποῖαι *εἶναι αἱ ὠφέλειαι τῶν ὁποίων γινόμεθα μέτοχοι δι' αὐτῶν;*

Ἀπόκρ. Ὁ *στηριγμὸς καὶ ἡ ἀνάῤῥωσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν διὰ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ* Χριστοῦ, *καθὼς στηρίζονται καὶ ἀναῤῥωννύονται τὰ σώματα ἡμῶν διὰ τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου.*

Ἐρώτ. *Τί ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοὺς προσερχομένους εἰς τὸ* Δεῖπνον *τοῦ* Κυρίου;

Ἀπόκρ. Νὰ ἐξετάζωσιν ἑαυτοὺς ἐὰν ἀληθῶς μετανοῶσι διὰ τὰς παρελθούσας ἁμαρτίας των, σταθερῶς ἀποφασισμένοι νὰ διάγωσι νέαν ζωήν· ἐὰν ἔχωσι πίστιν ζῶσαν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ εὐγνώμονα ἐνθύμησιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ ἐὰν ἦναι ἐν ἀγάπῃ μὲ ὅλους.

Ὁ Ἐφημέριος ἑκάστης Ἐνορίας, τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς Ἑορτὰς μετὰ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα τῆς Ἑσπερινῆς Προσευχῆς, θέλει διδάσκει μὲ ἐπιμέλειαν δημοσίως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐξετάζει εἰς μέρη τινὰ τῆς Κατηχήσεως ταύτης, ὅσα παιδία τῆς Ἐνορίας του σταλέντα πρὸς αὐτὸν ἤθελε κρίνει εὔλογον.

Καὶ ὅλοι οἱ πατέρες, αἱ μητέρες, κύριοι, καὶ κύριαι θέλουν στέλλει τὰ τέκνα των, τοὺς ὑπηρέτας των καὶ τοὺς μαθητιῶντας, οἵτινες δὲν ἔμαθαν ἀκόμη τὴν Κατήχησιν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὸν διωρισμένον καιρόν· διὰ νὰ ἀκούωσιν εὐπειθῶς, καὶ νὰ διατάττωνται ἀπὸ τὸν Ἐφημέριον, ἕως νὰ μάθωσιν ὅλα ὅσα εἶναι ἐνταῦθα διωρισμένα δι' αὐτοὺς να μάθωσι.

Ἅμα φθάσωσι τὰ παιδία εἰς ἡλικίαν ἁρμόδιον, καὶ δύνανται νὰ λέγωσιν εἰς τὴν μητρικήν των γλῶσσαν τὸ Σύμβολον, τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, καὶ τὰς Δεκὰ Ἐντολὰς, καὶ δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀποκρίνωνται καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐρωτήσεις τῆς συντόμου ταύτης Κατηχήσεως, πρέπει νὰ φέρωνται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον. Καὶ ἕκαστον ἀπὸ αὐτὰ πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα Ἀνάδοχον, καὶ μίαν Ἀνάδοχον, ὡς μάρτυρας τῆς Ἐπιβεβαιώσεως αὐτῶν.

Καὶ ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος εἰδοποιήσῃ νὰ φερθῶσι τὰ παιδία πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν Ἐπιβεβαίωσίν των, τότε ὁ Ἐφημέριος ἑκάστης Ἐνορίας θέλει φέρει αὐτὸς, ἢ στείλει ἐγγράφως, καὶ ὑπογεγραμμένος ἰδιοχείρως, τὰ ὀνόματα ὅλων ἐκείνων ἐκ τῆς Ἐνορίας του, ὅσους νομίζει ἀξίους νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον διὰ νὰ ἐπιβεβαιωθῶσι. Καὶ, ἐὰν ὁ Ἐπίσκοπος ἐγκρίνῃ αὐτοὺς, θέλει τοὺς ἐπιβεβαιώσει κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ἘΠΙΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ·

Η,

ΤΗΣ ἘΠΙΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ ἘΠΑΝΩ ΕΙΣ ἘΚΕΙΝΟΥΣ, ΟΙΤΙΝΕΣ ἘΒΑΠΤΙΣΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ἝΦΘΑΣΑΝ ΕΙΣ ἩΛΙΚΙΑΝ ΚΡΙΣΕΩΣ.

Τὴν διωρισμένην ἡμέραν, ἀφοῦ ὅλοι ὅσοι μέλλουν νὰ λάβωσι τὴν ἐπιβεβαίωσιν τεθῶσι καὶ σταθῶσι κατὰ τάξιν ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκόπου, αὐτὸς, ἢ ἄλλος τις Λειτουργὸς παρ' αὐτοῦ διωρισμένος, θέλει ἀναγνώσει τὸ ἀκόλουθον τοῦτο Προοίμιον.

ΔΙΑ *νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ Ἐπιβεβαίωσις πρὸς μεγαλητέραν οἰκοδόμησιν τῶν λαμβανόντων αὐτὴν, ἡ Ἐκκλησία ἐστοχάσθη καλὸν νὰ διατάξῃ, Ὅτι κανεὶς εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλει λαμβάνει τὴν Ἐπιβεβαίωσιν, παρὰ οἱ δυνάμενοι νὰ λέγωσι τὸ Σύμβολον, τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, καὶ τὰς Δέκα Ἐντολὰς, καὶ ἀκόμη νὰ ἀποκρίνωνται εἰς τοιαύτας ἄλλας ἐρωτήσεις, ὁποῖαι εἰς τὴν σύντομον Κατήχησιν ἐμπεριέχονται· ἡ ὁποία διάταξις πρέπει μάλιστα νὰ φυλάττεται, μὲ σκοπὸν ὥστε τὰ παιδία, φθάσαντα ἤδη εἰς ἡλικίαν κρίσεως, καὶ μαθόντα ὅσα οἱ Ἀνάδοχοι καὶ αἱ Ἀνάδοχοι αὐτῶν ὑπεσχέθησαν ἀντ' αὐτῶν εἰς τὸ Βάπτισμα, νὰ ἐμπορῶσιν αὐτὰ μὲ τὰ ἴδιά των στόματα καὶ οἰκειοθελῶς, παῤῥησίᾳ ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἐπικυρώσωσι καὶ νὰ ἐπιβεβαιώσωσι τὰ αὐτά· καὶ νὰ ὑποσχεθῶσιν ἀκόμη, ὅτι, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, θέλουν προσπαθεῖ πάντοτε νὰ φυλάττωσι πιστῶς ἀφ' ἑαυτῶν ὅλα ἐκεῖνα, εἰς ὅσα διὰ τῆς ὁμολογίας των ἔδωκαν τὴν συγκατάθεσίν των.*

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος λέγει,

ἈΝΑΝΕΟΝΕΤΕ *σεῖς ἐνταῦθα, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς συνάξεως ταύτης, τὴν ἐπίσημον ἐπαγγελίαν καὶ τὸ τάξιμον, τὰ ὁποῖα ἔγιναν εἰς τὸ*

ὄνομά σας ἐν καιρῷ τοῦ βαπτίσματος· ἐπικυροῦντες καὶ ἐπιβεβαιοῦντες τὰ αὐτὰ εἰς τὰ ἄτομά σας, καὶ ὁμολογοῦντες ἑαυτοὺς χρεώστας νὰ πιστεύετε καὶ νὰ κάμνετε ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα οἱ Ἀνάδοχοι καὶ αἱ Ἀνάδοχοί σας ἀνέλαβαν τότε διὰ σᾶς;

Καὶ ἕκαστος αὐτῶν θέλει ἀποκρίνεσθαι μεγαλοφώνως,

Ναί.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ἩΒΟΗΘΕΙΑ *ἡμῶν εἶναι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου,*

Ἀπόκρ. *Ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.*

Ἐπίσκ. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον·

Ἀπόκρ. *Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.*

Ἐπίσκ. Κύριε, εἰσάκουσε τὰς δεήσεις ἡμῶν·

Ἀπόκρ. *Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν ἂς ἔλθῃ πρὸς σέ.*

Ὁ Ἐπίσκοπος.

Ἂς δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὅστις ηὐδόκησες νὰ ἀναγεννήσῃς τοὺς δούλους σου τούτους δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἔδωκες εἰς αὐτοὺς τὴν ἄφεσιν ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἐνδυνάμωσε αὐτοὺς, δεόμεθά σου, Κύριε, μὲ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, τὸν Παράκλητον· καὶ αὔξανε εἰς αὐτοὺς καθημερινῶς τὰ πολλαπλάσια δῶρα τῆς χάριτός σου, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ πνευματικῆς δυνάμεως, πνεῦμα γνώσεως καὶ ἀληθινῆς εὐσεβείας· καὶ ἔμπλησε αὐτοὺς, Κύριε, μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου σου φόβου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.*

Ἔπειτα, γονυκλιτούντων ὅλων τούτων κατὰ τάξιν ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκόπου, θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρά του ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν ἑνὸς ἑκάστου, λέγων,

ὙΠΕΡΑΣΠΙΖΟΥ, Κύριε, *τοῦτο τὸ παιδίον σου, [ἢ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου,] μὲ τὴν οὐράνιόν σου*

χάριν, διὰ νὰ διαμένῃ πάντοτε ἰδικόν σου, καὶ νὰ αὐξάνῃ καθημερινῶς μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, ἕωσοῦ ἔλθῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος λέγει,

Ὁ Κύριος *εἴη μεθ' ὑμῶν.*

Ἀπόκρ. Καὶ *μετὰ τοῦ πνεύματός σου.*

Ἔπειτα, γονυκλιτούντων ὅλων, ὁ Ἐπίσκοπος προσθέτει,

Ἂς δεηθῶμεν.

ΠΑΤΕΡ *ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς,* Ἂς *ἁγιασθῇ τὸ* Ὄνομά *σου·* Ἂς *ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου·* Ἂς *γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.* Τὸν *ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον.* Καὶ *συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς.* Καὶ *μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν,* Ἀλλὰ *ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.*

Καὶ τὴν Συναπτὴν ταύτην·

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *καὶ αἰώνιε* Θεὲ, *ὅστις κάμνεις ἡμᾶς καὶ νὰ θέλωμεν καὶ νὰ πράττωμεν τὰ ὅσα εἶναι καλὰ καὶ εὐπρόσδεκτα εἰς τὴν θείαν σου* Μεγαλειότητα, Ἡμεῖς *κάμνομεν εἰς σὲ τὰς ταπεινὰς ἡμῶν ἱκεσίας ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων· ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους (κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἁγίων* Ἀποστόλων *σου,) ἐπεθέσαμεν τώρα τὰς χεῖρας ἡμῶν, διὰ νὰ βεβαιώσωμεν αὐτοὺς μὲ τὸ σημεῖον τοῦτο περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐνοίας, καὶ εὐμενοῦς ἀγαθότητός σου.* Δεόμεθά *σου, ἂς ἦναι πάντοτε ἡ πατρική σου χεὶρ ἐπάνω αὐτῶν· τὸ* Πνεῦμά *σου τὸ* Ἅγιον *ἂς ἦναι πάντοτε μὲ αὐτούς· καὶ οὕτω ὁδήγει αὐτοὺς εἰς τὴν γνῶσιν καὶ ὑπακοὴν τοῦ* Λόγου *σου, ὥστε ἐπὶ τέλους νὰ ἀπολαύσωσι τὴν αἰώνιον ζωήν· διὰ τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *ὅστις, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος,

ζῇ καὶ βασιλεύει, εἷς Θεὸς πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ *Κύριε καὶ αἰώνιε Θεὲ, εὐδόκησε, δεόμεθά σου, νὰ κατευθύνῃς, ν' ἁγιάζῃς, καὶ νὰ κυβερνᾷς τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ τὰ σώματα, εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν νόμων σου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν ἐντολῶν σου· ὥστε, διὰ τῆς κραταιοτάτης προστασίας σου, νὰ διαφυλαττώμεθα τώρα καὶ πάντοτε, σωματικῶς τε καὶ ψυχικῶς· διὰ τοῦ* Κυρίου *καὶ* Σωτῆρος *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Ἀμήν.*

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος θέλει εὐλογήσει αὐτοὺς, λέγων οὕτω·

Ἡ ΕΥΛΟΓΙΑ *τοῦ* Παντοκράτορος Θεοῦ, *τοῦ* Πατρὸς, *τοῦ* Υἱοῦ, *καὶ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος, *ἂς ἦναι ἐπάνω σας, καὶ ἂς διαμένῃ μὲ σᾶς διαπαντός.* Ἀμήν.

Καὶ δὲν θέλει εἶσθαι κανεὶς δεκτὸς εἰς τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν, ἑωσοῦ λάβῃ τὴν Ἐπιβεβαίωσιν, ἢ νὰ ἦναι ἕτοιμος καὶ πρόθυμος νὰ λάβῃ τὴν Ἐπιβεβαίωσιν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ.

Πρῶτον αἱ διακηρύξεις περὶ πάντων τῶν μελλόντων νὰ συζευχθῶσι διὰ γάμου, πρέπει νὰ δημοσιεύωνται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τρεῖς διαφόρους Κυριακὰς, εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἑωθινῆς Ἀκολουθίας, ἢ τῆς Ἑσπερινῆς Ἀκολουθίας (ἐὰν δὲν ἦναι Πρωϊνὴ Ἀκολουθία), εὐθὺς μετὰ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα· λέγοντος τοῦ Ἐφημερίου κατὰ τὸν συνήθη τρόπον,

ΚΑΜΝΩ *τὰς διακηρύξεις τοῦ γάμου μεταξὺ τοῦ δεῖνα —— καὶ τῆς δεῖνα ——. Ἐάν τις*

ἀπὸ σᾶς ἐξεύρῃ αἰτίαν τινὰ ἢ δίκαιον ἐμπόδιον, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ δύο οὗτοι δὲν πρέπει νὰ συζευχθῶσιν εἰς ἱερὸν γάμον, ὀφείλετε νὰ τὸ φανερώσετε. Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη, [δευτέρα, ἢ τρίτη] φορὰ τῆς ἐρωτήσεως.

Ἐὰν οἱ μέλλοντες νὰ συζευχθῶσι κατοικῶσιν εἰς διαφόρους Ἐνορίας, αἱ διακηρύξεις πρέπει νὰ γίνωνται καὶ εἰς τὰς δύο Ἐνορίας· καὶ ὁ Ἐφημέριος τῆς μιᾶς Ἐνορίας δὲν πρέπει νὰ τελέσῃ τὸν γάμον μεταξὺ αὐτῶν, χωρὶς τῆς βεβαιώσεως ἀπὸ μέρους τοῦ Ἐφημερίου τῆς ἄλλης Ἐνορίας, ὅτι αἱ διακηρύξεις ἔγιναν τρεῖς φοραῖς.

Τὴν διωρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς τελετῆς τοῦ γάμου, οἱ μέλλοντες νὰ συζευχθῶσι θέλουν ἐλθεῖ εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας ὁμοῦ μὲ τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς των· καὶ ἐκεῖ ἱσταμένων ὁμοῦ, τοῦ μὲν νυμφίου εἰς τὰ δεξιὰ, τῆς δὲ νύμφης εἰς τὰ ἀριστερὰ, ὁ Ἱερεὺς λέγει,

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, ἡμεῖς συνήλθαμεν ἐνταῦθα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔμπροσθεν ταύτης τῆς συνάξεως, διὰ νὰ συζεύξωμεν τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην εἰς ἱερὸν Γάμον· ὅστις εἶναι τιμία κατάστασις, διατεταγμένη ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀθώοτητος τοῦ ἀνθρώπου, ὑποσημαίνουσα εἰς ἡμᾶς τὴν μυστικὴν ἕνωσιν, τὴν μεταξὺ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ· τὴν ὁποίαν ἱερὰν κατάστασιν ὁ Χριστὸς ἐτίμησε καὶ ἐκόσμησε μὲ τὴν παρουσίαν του, καὶ μὲ τὸ πρῶτον θαῦμα τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· ἥτις καὶ συσταίνεται ἀπὸ τὸν Ἅγιον Παῦλον ὡς τιμία εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ἐπιχειρίζεται αὐτὴν οὐδὲ νὰ ἀναδέχεται ἀπροβουλεύτως, ἀπερισκέπτως, ἢ ἀκολάστως, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὰς ἀνθρωπίνους ἡδυπαθείας καὶ ὀρέξεις, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν νόησιν, ἀλλὰ εὐλαβῶς, φρονίμως, ἐσκεμμένως, σωφρόνως, καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ, θεωρῶν προσηκόντως τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας ὁ Γάμος διετάχθη.

Πρῶτον διετάχθη πρὸς τεκνοποιΐαν· διὰ νὰ ἀνατρέφωνται τὰ τέκνα ἐν φόβῳ καὶ παιδείᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς αἴνεσιν τοῦ ἁγίου Ὀνόματος αὐτοῦ.

Δεύτερον, διετάχθη πρὸς ἀλεξιτήριον κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πορνείας· ὥστε οἱ μὴ ἔχοντες τὸ χάρισμα τῆς ἐγκρατείας, νυμφευόμενοι νὰ φυλάττωσιν ἑαυτοὺς μέλη ἀμόλυντα τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Τρίτον, διετάχθη διὰ τὴν ἀμοιβαίαν συγκοινωνίαν, βοήθειαν, καὶ παρηγορίαν, τὰς ὁποίας χρεωστοῦν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, καὶ ἐν εὐτυχίᾳ καὶ ἐν δυστυχίᾳ. Εἰς ταύτην λοιπὸν τὴν ἱερὰν κατάστασιν ἔρχονται τώρα οὗτοι οἱ δύο νὰ συζευχθῶσιν· ὅθεν ἐάν τις δύναται νὰ δείξῃ δικαίαν τινὰ αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐμποροῦν νὰ συζευχθῶσι νομίμως, ἂς λαλήσῃ τώρα· εἰ δὲ μὴ, ἂς σιωπᾷ εἰς τὸ μέλλον διαπαντός.

Καὶ ἀκόμη λαλῶν πρὸς τοὺς μέλλοντας νὰ συζευχθῶσι διὰ τοῦ γάμου, θέλει εἰπεῖ.

ΠΡΟΤΡΕΠΩ *καὶ παραγγέλλω ἐσᾶς καὶ τοὺς δύο, ὡς μέλλοντας νὰ ἀποκριθῆτε εἰς τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅτε τὰ κρυπτὰ ὅλων τῶν καρδιῶν θέλουν φανερωθῇ, ἐάν τις ἀπὸ σᾶς γνωρίζῃ τι ἐμπόδιον, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐμπορεῖτε νὰ συζευχθῆτε νομίμως εἰς γάμον, νὰ τὸ ὁμολογήσετε τώρα· διότι ἔστε βέβαιοι, ὅτι ὅσοι συζεύγνυνται ὁμοῦ ἄλλως πως παρὰ ὡς ἐπιτρέπει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι συνεζευγμένοι ὑπὸ Θεοῦ, οὐδὲ ὁ γάμος αὐτῶν εἶναι νόμιμος.*

Καὶ ἐὰν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου ἀναφέρῃ τις καὶ φανερώσῃ κανὲν ἐμπόδιον, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν δύνανται νὰ συζευχθῶσιν εἰς γάμον κατὰ τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ, ἢ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου τούτου, καὶ θέλῃ αὐτὸς, καὶ ἱκανοὶ ἐγγυηταὶ μετ' αὐτοῦ, νὰ δεχθῇ ὑποχρέωσιν πρὸς τὰ νυμφευόμενα πρόσωπα, ἢ νὰ ἐγκαταθέσῃ ἀσφάλειαν, διὰ τὸ πλῆρες

ἰσότιμον τῆς δαπάνης, ὅσην οἱ μέλλοντες νὰ συζευχθῶσιν εἰς γάμον ἤθελαν ὑποφέρει, ὅτι θέλει ἀποδείξει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνέφερε, τότε ἡ τελετὴ πρέπει νὰ ἀναβληθῇ, ἑωσοῦ ἐξετασθῇ ἡ ἀλήθεια.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀναφερθῇ κανὲν ἐμπόδιον, τότε ὁ Ἐφημέριος λέγει εἰς τὸν ἄνδρα,

Δ. ΘΕΛΕΙΣ *σὺ νὰ λάβῃς τὴν γυναῖκα ταύτην διὰ σύζυγόν σου, διὰ νὰ συζήσετε κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἱερὰν κατάστασιν τοῦ γάμου; Θέλεις ἀγαπᾷ αὐτὴν, παρηγορεῖ, τιμᾷ, καὶ φυλάττει αὐτὴν, ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν ὑγιείᾳ; καὶ ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην, θέλεις εἶσθαι προσκολλημένος εἰς μόνην αὐτὴν, ὅσον καιρὸν ζῆτε ἀμφότεροι;*

Ὁ Ἀνὴρ θέλει ἀποκριθῇ, Θέλω.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ εἰς τὴν γυναῖκα,

Δ. ΘΕΛΕΙΣ *σὺ νὰ ἔχῃς τὸν ἄνδρα τοῦτον διὰ σύζυγόν σου, διὰ νὰ συζήσετε κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἱερὰν κατάστασιν τοῦ γάμου; Θέλεις ὑποτάσσεσθαι εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπηρετεῖ αὐτὸν, ἀγαπᾷ, τιμᾷ, καὶ φυλάττει αὐτὸν, ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν ὑγιείᾳ; καὶ ἀπομακρυνομένη ἀπὸ πάντα ἄλλον, θέλεις εἶσθαι προσκολλημένη εἰς μόνον αὐτὸν, ὅσον καιρὸν ζῆτε ἀμφότεροι;*

Ἡ Νύμφη θέλει ἀποκριθῇ, Θέλω.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει,

Τὶς *δίδει τὴν γυναῖκα ταύτην νὰ συζευχθῇ μὲ τοῦτον τὸν ἄνδρα;*

Τότε θέλουν δώσει τὴν πίστιν των ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον·

Ὁ Λειτουργὸς, λαβὼν τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ φίλου, θέλει κάμει τὸν ἄνδρα μὲ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα νὰ πιάσῃ τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὴν δεξιὰν αὐτῆς, καὶ νὰ λέγῃ μετ' αὐτὸν ὡς ἕπεται·

ἘΓΩ ὁ Δ. λαμβάνω σὲ τὴν Δ. διὰ σύζυγόν μου, διὰ νὰ σὲ ἔχω καὶ νὰ σὲ φυλάττω ἀπὸ ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, καλητεραν ἢ χειροτέραν, πλουσιωτέραν ἢ πτωχοτέραν, ἐν ἀσθενείᾳ ἢ ἐν ὑγιείᾳ, διὰ νὰ σὲ ἀγαπῶ καὶ νὰ σὲ περιθάλπω, ἑωσοῦ μᾶς χωρίσῃ ὁ θάνατος, κατὰ τὴν ἁγίαν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπὶ τούτῳ σὲ δίδω τὴν πίστιν μου.

Τότε θέλουν λύσει τὰς χεῖράς των· καὶ ἡ γυνὴ, μὲ τὴν δεξιάν της πιάνουσα τὸν ἄνδρα ἀπὸ τὴν δεξιάν του, θέλει ὁμοίως λέγει μετὰ τὸν Ἱερέα,

ἘΓΩ ἡ Δ. λαμβάνω σὲ τὸν Δ. διὰ σύζυγόν μου, διὰ νὰ σὲ ἔχω καὶ νὰ σὲ φυλάττω ἀπὸ ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, καλήτερον ἢ χειρότερον, πλουσιώτερον ἢ πτωχότερον, ἐν ἀσθενείᾳ ἢ ἐν ὑγιείᾳ, διὰ νὰ σὲ ἀγαπῶ, νὰ σὲ περιθάλπω, καὶ νὰ σὲ ὑποτάσσωμαι, ἑωσοῦ μᾶς χωρίσει ὁ θάνατος, κατὰ τὴν ἁγίαν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπὶ τούτῳ σὲ δίδω τὴν πίστιν μου.

Τότε πάλιν θέλουν λύσει τὰς χεῖράς των· καὶ ὁ ἀνὴρ θέλει δώσει εἰς τὴν γυναῖκα δακτυλίδιον, βάλλων αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸ βιβλίον, ὁμοῦ μὲ τὴν συνειθισμένην προσφορὰν διὰ τὸν Ἱερέα καὶ διὰ τὸν κληρικόν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς, λαβὼν τὸ δακτυλίδιον, θέλει τὸ ἐγχειρήσει εἰς τὸν ἄνδρα, διὰ νὰ τὸ βάλῃ ὁ ἴδιος εἰς τὸν τέταρτον δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τῆς γυναικός. Καὶ ὁ ἀνὴρ, κρατῶν ἐκεῖ τὸ δακτυλίδιον, θέλει λέγει, καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Ἱερέως,

ΜΕ τὸ δακτυλίδιον τοῦτο ἐγὼ σὲ νυμφεύομαι, μὲ τὸ σῶμά μου σὲ θεραπεύω, καὶ μὲ ὅλα τὰ κοσμικά μου ἀγαθὰ σὲ προικίζω· εἰς τὸ Ὄνομα

τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τότε, ἀφοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφήσῃ τὸ δακτυλίδιον εἰς τὸν τέταρτον δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τῆς νύμφης, γονυκλιτούντων ἀμφοτέρων, ὁ Ἱερεὺς θέλει λέγει,

Ἂς δεηθῶμεν.

ΑΙΩΝΙΕ Θεὲ, *Δημιουργὲ καὶ Συντηρητὰ παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, Δοτὴρ πάσης πνευματικῆς χάριτος,* Πηγὴ *τῆς αἰωνίου ζωῆς,* Κατάπεμψε *τὴν εὐλογίαν σου ἐπάνω εἰς τούτους τοὺς δούλους σου, τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην, τοὺς ὁποίους εὐλογοῦμεν ἐν τῷ ὀνόματί σου· ὥστε, καθὼς ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα ἔζησαν ὁμοῦ πιστῶς, ὡσαύτως καὶ οὗτοι οἱ δοῦλοί σου βεβαίως νὰ ἐκτελῶσι καὶ νὰ φυλάττωσι τὴν ὑπόσχεσιν καὶ συνθήκην τὴν γενομένην μεταξὺ αὐτῶν, (τῆς ὁποίας τοῦτο τὸ δακτυλίδιον δοθὲν καὶ ληφθὲν εἶναι σημεῖον καὶ ἀῤῥαβὼν,) καὶ νὰ διαμένωσι πάντοτε εἰς τελείαν ἀγάπην καὶ εἰρήνην ὁμοῦ, καὶ νὰ ζῶσι συμφώνως μὲ τοὺς νόμους σου· διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς, ἑνώσας ὁμοῦ τὰς δεξιὰς αὐτῶν χεῖρας, θέλει λέγει,

Ἐκείνους τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴ χωρίσῃ.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς θέλει εἰπεῖ πρὸς τὸν λαὸν,

ἘΠΕΙΔΗ *ὁ Δ. καὶ ἡ Δ. ἐσυμφώνησαν εἰς ἱερὰν κοινωνίαν γάμου, καὶ ἐμαρτύρησαν τοῦτο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς συνάξεως ταύτης, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔδωκαν καὶ ἐγγυήθησαν τὴν πίστιν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐφανέρωσαν τοῦτο δίδοντες καὶ λαμβάνοντες δακτυλίδιον, καὶ συζευγνύοντες τὰς χεῖράς των, κηρύττω αὐτοὺς συζύγους, εἰς τὸ*

Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, *καὶ τοῦ* Υἱοῦ, *καὶ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θέλει προσθέσει τὴν εὐλογίαν ταύτην·

Ὁ ΘΕΟΣ *ὁ* Πατὴρ, *ὁ* Θεὸς *ὁ* Υἱὸς, *ὁ* Θεὸς *τὸ* Πνεῦμα *τὸ* Ἅγιον, *νὰ εὐλογῇ, νὰ περισκέπῃ, καὶ νὰ σᾶς διαφυλάττῃ· ὁ* Κύριος *νὰ ἐπιβλέψῃ οἰκτιρμόνως ἐπάνω σας, καὶ οὕτω νὰ σᾶς ἐμπλήσῃ ἀπὸ πᾶσαν πνευματικὴν εὐλογίαν καὶ χάριν, ὥστε, θεαρέστως ζήσαντες ὁμοῦ εἰς τὸν παρόντα κόσμον, νὰ ἀπολαύσετε τὴν αἰώνιον ζωὴν εἰς τὸν μέλλοντα.* Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς ἢ οἱ κληρικοὶ, προσελθόντες εἰς τὴν Τράπεζαν *τοῦ* Κυρίου, *θέλουν λέγει ἢ ψάλλει τοῦτον τὸν ἀκόλουθον ψαλμόν.*

Μακάριοι *πάντες.* Ψαλμ. ρκη'.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ *πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν* Κύριον, *καὶ περιπατοῦντες εἰς τοὺς δρόμους αὐτοῦ.*

Διότι σὺ θέλεις τρώγει ἀπὸ τὸν κόπον τῶν χειρῶν σου· μακάριος θέλεις εἶσθαι, καὶ εὐτυχία εἰς σέ.

Ἡ *γυνή σου θέλει εἶσθαι ὡς ἄμπελος εὔκαρπος εἰς τὰ πλάγια τῆς οἰκίας σου·*

Οἱ *υἱοί σου, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν τριγύρω τῆς τραπέζης σου.*

Ἰδοὺ, *οὕτω θέλει εὐλογηθῇ ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν* Κύριον.

Ὁ Κύριος *θέλει σὲ εὐλογήσει ἀπὸ τὴν* Σιὼν, *καὶ θέλεις ἰδεῖ τὸ καλὸν τῆς* Ἱερουσαλὴμ *ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·*

Καὶ *θέλεις ἰδεῖ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ εἰρήνην ἐπάνω εἰς τὸν* Ἰσραήλ.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, *καὶ εἰς τὸν* Υἱὸν, *καὶ εἰς τὸ* Πνεῦμα *τὸ* Ἅγιον·

Καθὼς *ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων.* Ἀμήν.

Ἢ τοῦτον τὸν ψαλμόν.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Ψαλμ. ξζʹ.

ὉΘΕΟΣ νὰ μᾶς εὐσπλαγχνισθῇ, καὶ νὰ μᾶς εὐλογήσῃ! νὰ λάμψῃ τὸ πρόσωπόν του εἰς ἡμᾶς, καὶ νὰ ἐλεήσῃ ἡμᾶς!

Διὰ νὰ γνωρισθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ὁδός σου, εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἡ σωτηρία σου.

Ἂς σὲ ἐπαινῶσιν οἱ λαοὶ, Θεέ· ἂς σὲ ἐπαινῶσιν ὅλοι οἱ λαοί.

Ἂς εὐφρανθῶσι καὶ ἂς χαρῶσι τὰ ἔθνη· διότι θέλεις κρίνει τοὺς λαοὺς μὲ εὐθύτητα, καὶ τὰ ἔθνη εἰς τὴν γῆν θέλεις ὁδηγήσει.

Ἂς σὲ ἐπαινῶσιν οἱ λαοὶ, Θεὲ, ἂς σὲ ἐπαινῶσιν ὅλοι οἱ λαοί.

Ἡ γῆ θέλει δίδει τὸν καρπόν της, καὶ θέλει μᾶς εὐλογήσει ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θέλει μᾶς εὐλογήσει ὁ Θεὸς, καὶ ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλουν φοβηθῇ αὐτόν.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν ψαλμὸν, γονυκλιτοῦντος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς ἔμπροσθεν τῆς Τραπέζης τοῦ Κυρίου, ὁ Ἱερεὺς, ἱστάμενος πλησίον τῆς Τραπέζης καὶ στρέφων τὸ πρόσωπόν του πρὸς αὐτοὺς, θέλει λέγει,

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀπόκρισις. Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.
Λειτουργός. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς

καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός. Κύριε, σῶσε τὸν δοῦλόν σου καὶ τὴν δούλην σου,

Ἀπόκρισις. Τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Λειτουργός. Κύριε, ἐξαπόστειλε εἰς αὐτοὺς βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου κατοικητηρίου σου·

Ἀπόκρισις. Καὶ ὑπερασπίζου αὐτοὺς πάντοτε.

Λειτουργός. Γενοῦ εἰς αὐτοὺς πύργος δυνάμεως,

Ἀπόκρισις. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν.

Λειτουργός. Κύριε, εἰσάκουσε τῆς δεήσεως ἡμῶν·

Ἀπόκρισις. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν ἂς ἔλθῃ πρὸς σέ.

Ὁ Λειτουργός.

ΘΕΕ τοῦ Ἀβραὰμ, Θεὲ τοῦ Ἰσαὰκ, Θεὲ τοῦ Ἰακὼβ, εὐλόγησε τοὺς δούλους σου τούτους, καὶ σπεῖρε τὸν σπόρον τῆς αἰωνίου ζωῆς εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν· ὥστε πᾶν ὅ,τι μάθωσιν ἐπωφελῶς εἰς τὸν ἅγιόν σου Λόγον, τοῦτο καὶ ἐν ἔργῳ νὰ ἐκπληρώσωσι. Ἐπίβλεψε ἐξ οὐρανοῦ, Κύριε, οἰκτιρμόνως ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ εὐλόγησε αὐτούς. Καὶ καθὼς ἔπεμψες τὴν εὐλογίαν σου ἐπάνω εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὴν Σάῤῥαν, εἰς μεγάλην αὐτῶν παρηγορίαν, οὕτω εὐδόκησε νὰ πέμψῃς τὴν εὐλογίαν σου καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς δούλους σου τούτους· ὥστε, ὑπακούοντες εἰς τὸ θέλημά σου, καὶ φυλαττόμενοι πάντοτε ὑπὸ τὴν προστασίαν σου, νὰ διαμένωσιν εἰς τὴν ἀγάπην σου μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτῶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ ἀκόλουθος αὕτη εὐχὴ παραλείπεται, ἐὰν ἡ γυνὴ παρῆλθε τὴν ἡλικίαν τῆς τεκνοποιΐας.

ΠΟΛΥΕΛΕΕ Κύριε, καὶ Οὐράνιε Πάτερ, διὰ τῆς εὐμενοῦς δωρεᾶς τοῦ ὁποίου τὸ ἀνθρώπινον γένος αὐξάνεται, Δεόμεθά σου ἐνθέρμως, βοήθει μὲ τὴν εὐλογίαν σου τοὺς δούλους σου τούτους,

ὥστε νὰ ἦναι γόνιμοι εἰς τεκνοποιΐαν, καὶ νὰ ζήσωσιν ὁμοῦ μὲ εὐσεβῆ ἀγάπην καὶ τιμιότητα τοσοῦτον χρόνον, ὥστε νὰ ἴδωσι τὰ τέκνα των χριστιανικῶς καὶ ἐναρέτως ἀνατεθραμμένα, εἰς αἴνεσιν καὶ δόξαν σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΘΕΕ, *ὅστις διὰ τῆς κραταιᾶς δυνάμεώς σου ἔκαμες τὰ πάντα ἐκ τοῦ μηδενός· ὅστις ἀκόμη (ἀφοῦ τὰ πάντα διετάχθησαν) ἐδιώρισες, ὥστε ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, πλασθέντος κατὰ τὴν ἰδικήν σου εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, ἡ γυνὴ νὰ λάβῃ τὴν ἀρχήν της· καὶ συζεύξας αὐτοὺς ὁμοῦ, ἐδίδαξες ὅτι δὲν ἤθελεν εἶσθαι ποτὲ νόμιμον νὰ χωρίζωνται ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους σὺ διὰ τοῦ γάμου ἥνωσες εἰς ἕν·* Θεὲ, *ὅστις καθιέρωσες τὸν* Γάμον *εἰς μυστήριον τοσοῦτον ὑψηλὸν, ὥστε δι' αὐτοῦ σημαίνεται καὶ ἀπεικονίζεται ὁ πνευματικὸς γάμος καὶ ἡ ἑνότης ἡ μεταξὺ τοῦ* Χριστοῦ *καὶ τῆς* Ἐκκλησίας *αὐτοῦ·* Ἐπίβλεψε *εὐμενῶς ἐπάνω εἰς τοὺς δούλους σου τούτους, ὥστε καὶ οὗτος ὁ ἀνὴρ νὰ ἀγαπᾷ τὴν γυναῖκά του, κατὰ τὸν* Λόγον *σου, (καθὼς ὁ* Χριστὸς *ἠγάπησε τὴν νύμφην αὐτοῦ τὴν* Ἐκκλησίαν, *καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀγαπῶν καὶ περιθάλπων αὐτὴν ὡς ἰδίαν του σάρκα,) καὶ ὡσαύτως ἡ γυνὴ αὕτη νὰ ἦναι ἐρασμία καὶ προσφιλὴς, πιστὴ καὶ εὐπειθὴς εἰς τὸν ἄνδρα της, καὶ ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ, σωφροσύνῃ, καὶ εἰρήνῃ, νὰ μιμῆται τὰς ἁγίας καὶ θεοσεβεῖς γυναῖκας.* Κύριε, *εὐλόγησε ἀμφοτέρους αὐτοὺς, καὶ χάρισε εἰς αὐτοὺς νὰ κληρονομήσωσι τὴν αἰώνιόν σου βασιλείαν·* διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Ὁ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Θεὸς, *ὁ ἐν ἀρχῇ ποιήσας τοὺς προπάτορας ἡμῶν* Ἀδὰμ *καὶ* Εὔαν, *καὶ ἁγιάσας αὐτοὺς, καὶ ἑνώσας ὁμοῦ εἰς γάμον, νὰ ἐπιχέῃ ἐπάνω σας τὰ πλούτη τῆς χάριτός του, νὰ ἁγιάζῃ καὶ νὰ σᾶς εὐλογῇ· διὰ νὰ εὐαρεστῆτε*

εἰς αὐτὸν καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς, καὶ νὰ ζήσετε ὁμοῦ μὲ ἀγάπην ἁγίαν, μέχρι τέλους τῆς ζωῆς σας. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα, ἐὰν δὲν ἦναι Διδαχὴ ἐξηγοῦσα τὰ χρέη τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, ὁ Λειτουργὸς θέλει ἀναγνώσει τὰ ἑπόμενα.

ὍΛΟΙ σεῖς οἱ νενυμφευμένοι, ἢ ὅσοι ἔχετε κατὰ νοῦν νὰ ἔλθητε εἰς τὴν ἱερὰν κοινωνίαν τοῦ γάμου, ἀκούσετε τί λέγει ἡ Ἁγία Γραφὴ περὶ τῶν χρεῶν τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκάς των, καὶ τῶν γυναικῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας των.

Ὁ Ἅγιος Παῦλος, εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν του, εἰς τὸ πέμπτον Κεφάλαιον, δίδει ταύτην τὴν παραγγελίαν εἰς ὅλους τοὺς νενυμφευμένους· Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκάς σας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ παρέδωκε ἑαυτὸν ὑπὲρ αὐτῆς, διὰ νὰ ἁγιάσῃ αὐτὴν, καθαρίσας μὲ τὸ λουτρὸν τοῦ ὕδατος, διὰ τοῦ Λόγου· διὰ νὰ παραστήσῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἑαυτόν του ἔνδοξον Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν κηλίδα ἢ ῥυτίδα, ἢ κανὲν ἀπὸ τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ νὰ ἦναι ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτω χρεωστοῦν οἱ ἄνδρες νὰ ἀγαπῶσι τὰς γυναῖκάς των, ὡς τὰ ἴδιά των σώματα· ὅστις ἀγαπᾷ τὴν γυναῖκά του, τὸν ἑαυτόν του ἀγαπᾷ· διότι κανεὶς δὲν ἐμίσησε ποτὲ τὴν σάρκα του, ἀλλὰ τρέφει καὶ περιθάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν· διότι μέλη εἴμεθα τοῦ σώματός του, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκά του· καὶ θέλουν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο εἶναι μέγα· ἐγὼ δὲ λέγω τοῦτο περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας. Πλὴν καὶ σεῖς ἰδιαιτέρως, οὕτω ἂς ἀγαπᾷ ἕκαστος τὴν γυναῖκά του, ὡς τὸν ἑαυτόν του.

Ὁμοίως ὁ αὐτὸς Ἅγιος Παῦλος, γράφων πρὸς

Κολοσσαεῖς, ὁμιλεῖ οὕτω πρὸς ὅλους τοὺς νενυμφευμένους· Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκάς σας, καὶ μὴν ἦσθε πικροὶ ἐναντίον εἰς αὐτάς.

Ἀκούσετε ἀκόμη τί λέγει πρὸς τοὺς νενυμφευμένους ὁ Ἅγιος Πέτρος, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἦτον καὶ αὐτὸς νενυμφευμένος· Οἱ ἄνδρες, συζῆτε φρονίμως μὲ τὰς γυναῖκάς σας, ἀποδίδοντες τιμὴν ἕκαστος εἰς τὴν γυναῖκά του, ὡς εἰς σκεῦος ἀσθενέστερον, καὶ ὡς συγκληρονόμους τοῦ χαρίσματος τῆς ζωῆς, διὰ νὰ μὴν ἐμποδίζωνται αἱ προσευχαί σας.

Ἕως ἐδῶ ἠκούσετε τὰ χρέη τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα. Τώρα ὡσαύτως, σεῖς αἱ γυναῖκες, ἀκούσετε καὶ μάθετε τὰ πρὸς τοὺς ἄνδρας σας χρέη, ὡς πληρέστατα ἐκτίθενται εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν.

Ὁ Ἅγιος Παῦλος, εἰς τὴν προειρημένην ἐπιστολήν του πρὸς Ἐφεσίους, σᾶς διδάσκει οὕτω· Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας σας, ὡς εἰς τὸν Κύριον· διότι ὁ ἀνὴρ εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Σωτὴρ τοῦ σώματος. Ὅθεν καθὼς ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τὸν Χριστὸν, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες ἂς ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἄνδρας των κατὰ πάντα. Καὶ πάλιν λέγει, Καὶ ἡ γυνὴ νὰ προσέχῃ νὰ φοβῆται τὸν ἄνδρα της.

Καὶ εἰς τὴν πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολήν του, ὁ Ἅγιος Παῦλος σᾶς δίδει ταύτην τὴν σύντομον παραίνεσιν· Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας σας, καθὼς ἀνήκει, ἐν Κυρίῳ.

Ὡσαύτως καὶ ὁ Ἅγιος Πέτρος σᾶς διδάσκει κάλλιστα, λέγων οὕτω· Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας σας· ὥστε καὶ ἂν τινες ἀπειθῶσιν εἰς τὸν Λόγον, νὰ κερδηθῶσι χωρὶς τὸν Λόγον διὰ τῆς συναναστροφῆς τῶν γυναικῶν, ὅταν ἴδωσι τὴν ἐνωμένην μὲ φόβον καθαρὰν συναστροφήν σας. Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς ἂς ἦναι ὄχι ὁ ἐξωτερικὸς, ὁ τοῦ πλεξίματος τῶν τριχῶν, καὶ τῆς περιθέσεως

τῶν χρυσίων, ἢ τῆς ἐνδύσεως τῶν ἱματίων· ἀλλ' ὁ κρυπτὸς ἄνθρωπος τῆς καρδίας, συνιστάμενος εἰς τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ πρᾴου καὶ ἡσυχίου πνεύματος, τὸ ὁποῖον εἶναι πολύτιμον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· διότι κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς τὸν Θεὸν ἐστόλιζαν ποτὲ τὸν ἑαυτόν των, ὑποτασσόμεναι εἰς τοὺς ἄνδρας των· καθὼς ἡ Σάῤῥα ὑπήκουσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ, ὀνομάζουσα αὐτὸν κύριον· τῆς ὁποίας ἐγεννήθητε τέκνα, πράττουσαι τὸ καλὸν, καὶ μὴ φοβούμεναι κατ' οὐδένα φόβον.

Εἶναι πρέπον νὰ μεταλάβωσιν οἱ νεόνυμφοι τὴν ἁγίαν Κοινω*νίαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ γάμου· ἢ, μετὰ τὸν γάμον, πρώτης εὐκαιρίας δοθείσης.*

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ

ἘΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ἈΣΘΕΝΩΝ.

Ὅταν τις ἀῤῥωστῇ, πρέπει νὰ δοθῇ εἴδησις περὶ τούτου εἰς τὸν Ἐφημέριον τῆς Ἐνορίας· ὅστις, ἐλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀῤῥώστου, θέλει εἰπεῖ,

ΕΙΡΗΝΗ *εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦντας εἰς αὐτόν.*

Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἔμπροσθεν τοῦ ἀῤῥώστου, θέλει εἰπεῖ γονυκλιτῶν,

ΜΗΝ *ἐνθυμηθῇς,* Κύριε, *τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων ἡμῶν. Σπλαγχνί-*

σου, πανάγαθε Κύριε, σπλαγχνίσου τὸν λαόν σου, τὸν ὁποῖον ἐξηγόρασες διὰ τοῦ τιμίου σου αἵματος· καὶ μὴν ὀργίζεσαι καθ' ἡμῶν διαπαντός.

Ἀπόκρ. Σπλαγχνίσου ἡμᾶς, πανάγαθε Κύριε.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει,

Ἂς δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.
Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός. Κύριε, σῶσε τὸν δοῦλόν σου,
Ἀπόκρισις. Τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
Λειτουργός. Ἐξαπόστειλε εἰς αὐτὸν βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου κατοικητηρίου σου·
Ἀπόκρισις. Καὶ πάντοτε ὑπερασπίζου αὐτὸν κραταιῶς.
Λειτουργός. Ἂς μὴν ὑπερισχύσῃ κατ' αὐτοῦ ὁ ἐχθρός·
Ἀπόκρισις. Μηδὲ ὁ πονηρὸς νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ νὰ βλάψῃ αὐτόν.
Λειτουργός. Γενοῦ εἰς αὐτὸν, Κύριε, πύργος ἰσχυρὸς,
Ἀπόκρισις. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ.
Λειτουργός. Κύριε, εἰσάκουσε τῆς δεήσεως ἡμῶν·
Ἀπόκρισις. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν ἂς ἔλθῃ πρὸς σέ.

Ὁ Λειτουργός.

ΚΥΡΙΕ, ἐπίβλεψε ἐξ οὐρανοῦ, ἰδὲ, ἐπίσκεψαι, καὶ βοήθησε τὸν δοῦλόν σου τοῦτον· βλέψε ἐπάνω εἰς αὐτὸν μὲ τὸ ἵλεών σου ὄμμα· δὸς εἰς αὐτὸν παρηγορίαν, καὶ σταθερὰν πεποίθησιν εἰς σέ· σκέπασε αὐτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου τοῦ ἐχθροῦ, καὶ διαφύλαττε αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ διηνεκεῖ καὶ ἀσφαλείᾳ· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ἘΠΑΚΟΥΣΕ ἡμῶν, παντοδύναμε καὶ πανοικτίρμων Θεὲ καὶ Σωτήρ· ἔκτεινε τὴν συνήθη ἀγαθότητά σου εἰς τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, τὸν ἐν ἀσθενείᾳ κακουχούμενον. Ἁγίασε πρὸς αὐτὸν, δεόμεθά σου, ταύτην τὴν πατρικήν σου παιδείαν, ὥστε τὸ αἴσθημα τῆς ἀδυναμίας του νὰ ἐνισχύσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν πίστιν του, καὶ νὰ κάμῃ σπουδαιοτέραν τὴν μετάνοιάν του· καὶ οὕτω, ἐὰν εὐδοκήσῃς νὰ ἀποκαταστήσῃς αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν του ὑγιείαν, νὰ διάγῃ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς του εἰς τὸν φόβον σου καὶ εἰς τὴν δόξαν σου· εἰ δὲ μὴ, δὸς εἰς αὐτὸν χάριν νὰ δεχθῇ οὕτω τὴν παιδείαν σου, ὥστε, μετὰ τὸ τέλος τῆς πολυμόχθου ταύτης ζωῆς, νὰ κατοικήσῃ μετὰ σοῦ εἰς αἰώνιον ζωήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς θέλει παραινέσει τὸν ἄῤῥωστον κατὰ τοῦτον, ἢ ἄλλον τινὰ παρόμοιον τρόπον.

ἈΓΑΠΗΤΕ, ἔξευρε τοῦτο, ὅτι ὁ Παντοκράτωρ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ ὅλων τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων· ὁποία ἡ νεότης, ἡ δύναμις, ἡ ὑγιεία, τὸ γῆρας, ἡ ἀδυναμία, καὶ ἡ ἀῤῥωστία. Ὅθεν ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἀῤῥωστία σου, ἔξευρε βεβαίως ὅτι αὕτη εἶναι ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ. Καὶ δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ἐστάλη εἰς σὲ ἡ ἀῤῥωστία αὕτη, εἴτε διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ὑπομονήν σου πρὸς παράδειγμα τῶν

ἄλλων, καὶ διὰ νὰ εὑρεθῇ ἡ πίστις σου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου ἀξιέπαινος, ἔνδοξος, καὶ τιμία, πρὸς αὔξησιν τῆς δόξης καὶ ἀτελευτήτου εὐδαιμονίας· εἴτε ἐστάλη εἰς σὲ, διὰ νὰ παιδεύσῃ καὶ νὰ διορθώσῃ εἰς σὲ ὅ,τι φαίνεται δυσάρεστον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ οὐρανίου σου Πατρός· ἔξευρε βεβαίως, ὅτι, ἐὰν ἀληθῶς μετανοήσῃς διὰ τὰς ἁμαρτίας σου, καὶ ὑποφέρῃς τὴν ἀσθένειάν σου μὲ ὑπομονὴν, ἐλπίζων εἰς τὸν Θεὸν τὸν ἐλεοῦντα ἡμᾶς διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀποδώσῃς εἰς αὐτὸν ταπεινὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν πατρικήν του παιδείαν, ὑποτάσσων τὸν ἑαυτόν σου ὁλοκλήρως εἰς τὸ θέλημα αὐτοῦ, θέλει σταθῇ πρὸς ὄφελός σου, καὶ θέλει σὲ προβιβάσει εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, τὴν φέρουσαν πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν.

Ἐὰν ὁ ἐπισκεφθεὶς ἄῤῥωστος πάσχῃ βαρέως, τότε ὁ Ἐφημέριος ἐμπορεῖ νὰ τελειώσῃ ἐνταῦθα τὴν παραίνεσίν του· εἰ δὲ μὴ, προχωρεῖ, λέγων,

ΛΑΒΕ λοιπὸν ἐπὶ καλοῦ τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου· διότι, καθὼς ὁ Ἅγιος Παῦλος λέγει εἰς τὸ δωδέκατον Κεφάλαιον τῆς πρὸς τοὺς Ἑβραίους ἐπιστολῆς του, Ὅντινα ἀγαπᾷ ὁ Κύριος, παιδεύει αὐτὸν, καὶ μαστιγόνει πάντα υἱὸν τὸν ὁποῖον παραδέχεται. Ἐὰν ὑπομένετε παιδείαν, ὁ Θεὸς φέρεται πρὸς ἐσᾶς ὡς πρὸς υἱούς· διότι ποῖος υἱὸς εἶναι, τὸν ὁποῖον δὲν παιδεύει ὁ πατήρ; Ἐὰν ὅμως ἦσθε χωρὶς παιδείαν, τῆς ὁποίας ὅλοι ἔγιναν μέτοχοι, εἶσθε λοιπὸν νόθοι, καὶ ὄχι υἱοί. Ἔπειτα τοὺς μὲν πατέρας τῆς σαρκὸς ἡμῶν εἴχαμεν παιδευτὰς, καὶ ἐσεβόμεθα αὐτούς· δὲν θέλομεν ὑποταχθῇ πολλῷ μᾶλλον εἰς τὸν Πατέρα τῶν πνευμάτων, καὶ νὰ ζήσωμεν; Διότι ἐκεῖνοι μὲν πρὸς ὀλίγας ἡμέρας ἐπαίδευαν ἡμᾶς κατὰ τὴν θέλησίν των· ὁ δὲ Θεὸς μᾶς παιδεύει πρὸς τὸ συμφέρον, διὰ νὰ γίνωμεν μέτοχοι τῆς ἁγιότητός του. Οὗτοι

οἱ λόγοι, ἀγαπητὲ ἀδελφὲ, εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν δι' ἰδικήν μας παρηγορίαν καὶ διδασκαλίαν· ὥστε νὰ ὑποφέρωμεν, μὲ ὑπομονὴν καὶ μὲ εὐχαριστίαν, τὴν παιδείαν τοῦ οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς, ὁσάκις μὲ ὁποιανδήποτε συμφορὰν θελήσῃ ἡ πατρικὴ ἀγαθότης του νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ. Καὶ δὲν πρέπει εἰς τοὺς Χριστιανοὺς νὰ ἔχωσι μεγαλητέραν παρηγορίαν παρὰ ταύτην, τὸ νὰ ὁμοιωθῶσι μὲ τὸν Χριστὸν, πάσχοντες μὲ ὑπομονὴν δυστυχίας, θλίψεις, καὶ ἀῤῥωστίας· διότι αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ἀνέβη εἰς τὴν χαρὰν πρὶν ὑποφέρῃ ὀδύνην, δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὴν δόξαν του πρὶν σταυρωθῇ. Οὕτω βέβαια ἡ ὁδὸς ἡμῶν πρὸς τὴν αἰώνιον χαρὰν εἶναι, νὰ συμπάσχωμεν ἐνταῦθα μὲ τὸν Χριστόν· καὶ ἡ θύρα διὰ τῆς ὁποίας εἰσερχόμεθα εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἶναι νὰ συναποθάνωμεν εὐχαρίστως μὲ τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ ἀνασταθῶμεν πάλιν ἐκ νεκρῶν, καὶ νὰ κατοικῶμεν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν. Τώρα λοιπὸν σὲ συμβουλεύω εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μὲ ὑπομονὴν ὑποφέρων τὴν ἀῤῥωστίαν σου, τὴν τόσον ὠφέλιμον εἰς σὲ, νὰ ἐνθυμηθῇς τὴν ὁμολογίαν τὴν ὁποίαν ἔκαμες πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τὸ βάπτισμά σου. Καὶ ἐπειδὴ ὕστερον ἀπὸ ταύτην τὴν ζωὴν μέλλει νὰ δοθῇ λόγος εἰς τὸν δίκαιον Κριτὴν, ὅστις θέλει κρίνει ἀπροσωπολήπτως πάντας ἀνθρώπους, σὲ νουθετῶ νὰ ἐξετάσῃς τὸν ἑαυτόν σου, πῶς εὑρίσκεσαι ὡς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ὥστε, κατηγορῶν καὶ καταδικάζων τὸν ἑαυτόν σου διὰ τὰ ἴδιά σου σφάλματα, νὰ εὕρῃς ἔλεος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ οὐρανίου σου Πατρὸς, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ μὴ κατηγορηθῇς καὶ καταδικασθῇς εἰς ἐκείνην τὴν φοβερὰν κρίσιν. Ὅθεν θέλω σὲ ἀπαγγείλει τὰ Ἄρθρα τῆς Πίστεως ἡμῶν· διὰ νὰ γνωρίσῃς ἐὰν πιστεύῃς ὡς χρεωστεῖ ὁ Χριστιανὸς, ἢ ὄχι.

Ἐνταῦθα ὁ Λειτουργὸς ἀπαγγέλλει τὰ Ἄρθρα τῆς Πίστεως, λέγων οὕτω·

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς τὸν Θεὸν, τὸν Παντοκράτορα Πατέρα, τὸν Ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς;

Καὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν; τὸν συλληφθέντα διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας· τὸν παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, τὸν σταυρωθέντα, ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα· τὸν καταβάντα εἰς τόν ᾅδην, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν· τὸν ἀναληφθέντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Παντοκράτορος Πατρός· καὶ ἐκεῖθεν μέλλοντα νὰ ἔλθῃ, εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου, διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς;

Πιστεύεις καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· εἰς τὴν ἁγίαν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν· εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν ἁγίων· εἰς τὴν Ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σώματος, καὶ εἰς τὴν Ζωὴν τὴν αἰώνιον μετὰ θάνατον;

Ὁ Ἄρρωστος ἀποκρίνεται,

Ὅλα ταῦτα πιστεύω σταθερῶς.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς θέλει ἐξετάσει, ἐὰν μετανοῇ ἀληθῶς διὰ τὰς ἁμαρτίας του, καὶ ἦναι εἰς ἀγάπην μὲ ὅλον τὸν κόσμον· νουθετῶν αὐτὸν νὰ συγχωρήσῃ, ἐκ βάθους καρδίας του, ὅλους τοὺς πταίσαντας εἰς αὐτόν· καὶ ἐὰν αὐτὸς ἔπταισεν εἰς ἄλλους τινὰς, νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν συγχώρησιν· καὶ ἐὰν ἠδίκησεν ἢ ἐκακοποίησε τινὰ, νὰ κάμῃ ἀνταπόδοσιν καθ' ὅσον μάλιστα δύναται. Καὶ ἐὰν δὲν διέθεσε προτήτερα τὰ ὑπάρχοντά του, ἂς παρακινήσῃ αὐτὸν τότε ὁ Λειτουργὸς νὰ κάμῃ τὴν διαθήκην του, καὶ νὰ φανερώσῃ τὰ χρέη του, τί χρεωστεῖ καὶ τί χρεωστεῖται εἰς αὐτὸν, διὰ τελειοτέραν ἐλευθέρωσιν τῆς συνειδήσεώς του, καὶ ἡσυχίαν τῶν Ἐπιτρό-

πων του. Πρέπει ὅμως οἱ ἄνθρωποι νὰ ὑπενθυμίζωνται συνεχῶς, νὰ διαθέτωσι τὰ κοσμικά των πράγματα, ἔτι ὑγιαίνοντες.

Οἱ προειρημένοι οὗτοι λόγοι ἐμποροῦν νὰ λέγωνται πρὶν ὁ Λειτουργὸς ἀρχήσῃ τὴν προσευχήν του· ὅπως ἤθελε τὸ στοχασθῇ κατάλληλον ὁ αὐτός.

Ὁ Λειτουργὸς δὲν πρέπει νὰ παραλείψῃ τὸ νὰ παρακινῇ ἐνθέρμως τοὺς εὐκαταστάτους ἀῤῥώστους, νὰ δείξωσιν ἐλευθεριότητα πρὸς τοὺς πτωχούς.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ παρακινηθῇ ὁ ἀσθενὴς νὰ κάμῃ εἰδικὴν ἐξομολόγησιν τῶν ἁμαρτιῶν του, ἐὰν αἰσθάνεται τὴν συνείδησίν του ταραττομένην ἀπὸ βαρεῖαν τινὰ ἁμαρτίαν. Καὶ μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην, ὁ Ἱερεὺς θέλει δώσει εἰς αὐτὸν τὴν Ἄφεσιν, (ἐὰν τὸ ζητήσῃ ταπεινῶς καὶ ἐκ καρδίας,) κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

ὉΟ ΚΥΡΙΟΣ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὅστις ἄφησεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του τὴν ἐξουσίαν νὰ λύῃ ὅλους τοὺς ἁμαρτωλοὺς, τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας καὶ πιστεύοντας εἰς αὐτὸν, ἂς σὲ συγχωρήσῃ, διὰ τὸ μέγα του ἔλεος, τὰ παραπτώματά σου. Καὶ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ τῆς δοθείσης εἰς ἐμὲ, σὲ λύω ἀπὸ ὅλας τὰς ἁμαρτίας σου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ τὴν ἀκόλουθον Συναπτήν.

Ἂς δεηθῶμεν.

ΠΟΛΥΕΛΕΕ Θεὲ, ὅστις, παρὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, οὕτω ἐξαλείφεις τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀληθῶς μετανοούντων, ὥστε δὲν ἐνθυμεῖσαι αὐτὰς πλέον· Ἄνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἐλέους σου ἐπάνω εἰς τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, τὸν ἐνθέρμως ζητοῦντα ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν. Ἀνακαίνισε εἰς αὐτὸν, ἐλεῆμον Πάτερ, πᾶν ὅ,τι ἐφθάρη διὰ τῆς ἀπάτης καὶ πονηρίας τοῦ διαβόλου, ἢ διὰ τῆς ἰδικῆς του σαρκικῆς θελήσεως καὶ ἀδυναμίας.

Φύλαξε καὶ διατήρησε εἰς τὴν ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἀσθενὲς τοῦτο μέλος· ἰδὲ τὴν συντριβὴν αὐτοῦ· δέξου τὰ δάκρυά του· καταπράϋνε τοὺς πόνους του, ὅπως φανῇ εἰς σὲ συμφερώτερον εἰς αὐτόν. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τό ἔλεός σου μόνον θέτει ὅλην τὴν ἐλπίδα του, μὴ λογαριάσῃς εἰς αὐτὸν τὰς προτέρας του ἁμαρτίας· ἀλλ' ἐνδυνάμωσε αὐτὸν μὲ τὸ εὐλογημένον Πνεῦμά σου· καί, ὅταν εὐαρεστηθῇς νὰ μεταφέρῃς αὐτὸν ἐντεῦθεν, παράλαβε αὐτὸν εἰς σὲ εὐμενῶς· διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ ὑπεραγαπητοῦ Υἱοῦ σου, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ τοῦτον τὸν ψαλμόν.

Ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, Κύριε. Ψαλμ. *οά.*

ΕΙΣ σὲ, Κύριε, ἤλπισα· ἂς μὴ καταισχυνθῶ ποτέ· διὰ τὴν δικαιοσύνην σου λύτρωσέ με καὶ ἐλευθέρωσέ με· κλῖνε πρὸς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου, καὶ σῶσέ με.

Γενοῦ εἰς ἐμὲ στερεὰ κατοικία, ὅπου νὰ καταφεύγω πάντοτε· σὺ διέταξες νὰ μὲ σώσῃς, διότι πέτρα μου καὶ φρούριόν μου σὺ εἶσαι.

Θεέ μου, λύτρωσέ με ἀπὸ χεῖρας ἀσεβοῦς, ἀπὸ χεῖρας παρανόμου καὶ ἀδίκου.

Διότι σὺ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου, Κύριε Θεέ· σὺ εἶσαι τὸ θάῤῥος μου ἐκ νεότητός μου.

Εἰς σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ τὴν κοιλίαν· σὺ εἶσαι σκέπη μου ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς μητρός μου· περὶ σοῦ θέλει εἶσθαι πάντοτε ὁ ἔπαινός μου.

Ὡς τέρας κατεστάθην εἰς τοὺς πολλούς· ἀλλὰ σὺ εἶσαι τὸ δυνατὸν καταφύγιόν μου.

Ἂς γεμίσῃ τὸ στόμα μου ἀπὸ τὸν ἔπαινόν σου, καὶ ἀπὸ τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μὴ μὲ ἀποῤῥίψῃς εἰς καιρὸν γηρατείου· ὅταν μὲ ἀφίνῃ ἡ δύναμίς μου, μὴ μὲ ἐγκαταλίπῃς.

Διότι οἱ ἐχθροί μου λαλοῦν ἐναντίον μου, καὶ ὅσοι παραφυλάττουν τὴν ψυχήν μου, συμβουλεύ-

ονται ὁμοῦ, λέγοντες, Ὁ Θεὸς τὸν ἐγκατέλιπε· καταδιώξετε καὶ πιάσετε αὐτὸν, διότι δὲν εἶναι κανεὶς νὰ τὸν λυτρώσῃ.

Θεὲ, μὴ μακρυνθῇς ἀπὸ ἐμέ· Θεέ μου, τάχυνε εἰς βοήθειάν μου.

Ἂς καταισχυνθῶσιν, ἂς ἐξαλειφθῶσιν οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου· ἂς σκεπασθῶσιν ἀπὸ ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν, ὅσοι ζητοῦν τὸ κακόν μου.

Ἐγὼ δὲ πάντοτε θέλω ἐλπίζει εἰς σὲ, καὶ θέλω προσθέτει ἐπαίνους εἰς ὅλους τοὺς ἐπαίνους σου.

Τὸ στόμα μου θέλει κηρύττει τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὴν σωτηρίαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν· διότι δὲν ἐμπορῶ νὰ τὰς ἀπαριθμήσω.

Θέλω περιπατεῖ μὲ τὴν δύναμιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ· θέλω ἐνθυμίζει τὴν δικαιοσύνην σου, σοῦ μόνου.

Θεὲ, σὺ μὲ ἐδίδαξες ἀπὸ τὴν νεότητά μου· καὶ ἕως τώρα ἐκήρυττα τὰ θαυμάσιά σου.

Μή με ἐγκαταλίπῃς οὐδὲ ἕως εἰς τὸ γῆρας καὶ τὰς λευκὰς τρίχας, Θεὲ, ἑωσοῦ νὰ κηρύξω τὸν βραχίονά σου εἰς ταύτην τὴν γενεὰν, τὴν δύναμίν σου εἰς ὅλους τοὺς μεταγενεστέρους.

Διότι ἡ δικαιοσύνη σου, Θεὲ, εἶναι ὑπερυψωμένη· ὅσα ἔκαμες εἶναι ἐξαίσια· Θεὲ, τίς ὅμοιός σου;

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Προσθέτων τοῦτο,

ΣΩΤΗΡ τοῦ κόσμου, ὁ διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τιμίου σου αἵματος λυτρώσας ἡμᾶς, σῶσε ἡμᾶς καὶ βοήθησε ἡμᾶς, ταπεινῶς δεόμεθά σου, Κύριε.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς θέλει εἰπεῖ,

Ὁ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Κύριος, ὁ ἰσχυρὸς πύργος ὅλων τῶν ἐλπιζόντων εἰς αὐτὸν, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ, τὰ ἐν τῇ γῇ, καὶ τὰ

ὑποκάτω τῆς γῆς, ὑποκλίνουν καὶ ὑπακούουν, ἂς ἦναι τώρα καὶ πάντοτε ἡ ὑπεράσπισίς σου· καὶ ἂς σὲ κάμῃ νὰ γνωρίσῃς καὶ νὰ αἰσθανθῇς, ὅτι δὲν εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανὸν κανὲν ἄλλο ὄνομα δεδομένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐμπορέσῃς νὰ λάβῃς ὑγιείαν καὶ σωτηρίαν, παρὰ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο θέλει εἰπεῖ,

ΕΙΣ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ σὲ συσταίνομεν. Ὁ Κύριος νὰ σὲ εὐλογήσῃ, καὶ νὰ σὲ φυλάξῃ· ὁ Κύριος νὰ ἐπιλάμψῃ ἐπὶ σὲ τὸ πρόσωπόν του, καὶ νὰ σὲ ἐλεήσῃ· ὁ Κύριος νὰ ὑψώσῃ τὸ πρόσωπόν του ἐπὶ σὲ, καὶ νὰ σὲ δώσῃ εἰρήνην, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ ὑπὲρ ἀσθενοῦντος Παιδίου.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, καὶ πολυέλεε Πάτερ, εἰς τὸν ὁποῖον μόνον ἀνήκουν αἱ ἐκβάσεις τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, Ἐπίβλεψε ἐξ οὐρανοῦ, δεόμεθά σου ταπεινῶς, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἐλέους σου, ἐπάνω εἰς τὸ παιδίον τοῦτο, κείμενον τώρα εἰς τὴν κλίνην τῆς ἀῤῥωστίας. Ἐπισκέψου αὐτὸ, Κύριε, μὲ τὴν σωτηρίαν σου· ἐλευθέρωσε αὐτὸ εἰς τὸν ἀρεστόν σοι ἀγαθὸν καιρὸν ἀπὸ τοὺς σωματικούς του πόνους, καὶ σῶσε τὴν ψυχήν του διὰ τὸ ἔλεός σου· ὥστε, ἐὰν εὐδοκήσῃς νὰ μακρύνῃς τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ ζῇ εἰς σὲ, καὶ νὰ ἦναι ὄργανον τῆς δόξης σου, λατρεῦόν σε πιστῶς, καὶ πράττον τὸ ἀγαθὸν εἰς τὴν γενεάν του· εἰ δὲ μὴ, δέξου αὐτὸ εἰς ἐκείνας τὰς οὐρανίους μονὰς, ὅπου αἱ ψυχαὶ τῶν κεκοιμημένων ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀπολαμβάνουσιν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καὶ μακαριότητα. Χάρισε τοῦτο, Κύριε, διὰ τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐν τῷ αὐτῷ Υἱῷ σου, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ· ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ευχὴ ὑπὲρ ἀσθενοῦς, ὅταν φαίνεται ὀλίγη ἐλπὶς τοῦ νὰ ἀναλάβῃ.

ΠΑΤΕΡ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὲ πάσης παραμυθίας, ἡ μόνη βοήθεια ἡμῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνάγκης, πρὸς σὲ καταφεύγομεν διὰ βοήθειαν ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τούτου, κειμένου ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου εἰς μεγάλην ἀσθένειαν σώματος. Βλέψε εὐμενῶς ἐπ' αὐτὸν, Κύριε· καὶ ὅσον περισσότερον ὁ ἐξωτερικὸς ἄνθρωπος μαραίνεται, τόσον περισσότερον δυνάμονε αὐτὸν, δεόμεθά σου, εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον διηνεκῶς διὰ τῆς χάριτός σου, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Δὸς εἰς αὐτὸν ἀνυπόκριτον μετάνοιαν δι' ὅλα τὰ πταίσματα τοῦ παρελθόντος βίου του, καὶ σταθερὰν πίστιν εἰς τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν· ὥστε αἱ ἁμαρτίαι του νὰ ἐξαλειφθῶσι διὰ τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἡ ἄφεσις αὐτοῦ νὰ ἐπισφραγισθῇ εἰς τὸν οὐρανὸν, πρὶν αὐτὸς ἀπέλθῃ ἐντεῦθεν καὶ γίνῃ ἀφανής. Ἐξεύρομεν, Κύριε, ὅτι κανὲν ῥῆμα δὲν ἀδυνατεῖ παρὰ σοί· καὶ ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι ἀκόμη νὰ τὸν σηκώσῃς, καὶ νὰ χαρίσῃς εἰς αὐτὸν μακροτέραν διαμονὴν ἐν μέσῳ ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ καθ' ὅλον τὸ φαινόμενον ὁ καιρὸς τῆς μεταστάσεως αὐτοῦ πλησιάζει, οὕτω διάθεσε καὶ ἑτοίμασε αὐτὸν, δεόμεθά σου, πρὸς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, ὥστε, μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν του ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου, ἡ ψυχή του νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν αἰώνιόν σου βασιλείαν· διὰ τῆς ἀξιομισθίας καὶ μεσιτείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ συστατικὴ, ὑπὲρ ἀσθενοῦς ψυχομαχοῦντος.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, μετὰ τοῦ ὁποίου ζοῦν τὰ πνεύματα τῶν τετελειωμένων δικαίων, ἀφοῦ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ τὰς γηΐνους αὐτῶν φυλακὰς, ταπεινῶς συνιστῶμεν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου τούτου, τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ, εἰς τὰς χεῖράς σου, ὡς εἰς χεῖρας πιστοῦ Δημιουργοῦ, καὶ

πανοικτίρμονος Σωτῆρος· ἱκετεύοντές σε ταπεινότατα, νὰ ἦναι πολύτιμος εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου. Πλῦνε αὐτὴν, δεόμεθά σου, ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀμωμήτου ἐκείνου Ἀμνοῦ, τοῦ σφαγέντος διὰ νὰ ἐξαλείφῃ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου· ὥστε ἀπὸ ὁποιουσδήποτε μολυσμοὺς καὶ ἂν ἔλαβεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μοχθηροῦ τούτου καὶ φαύλου κόσμου (διὰ τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς, ἢ διὰ τῶν πονηριῶν τοῦ διαβόλου,) καθαρθεῖσα καὶ ἀποπλυθεῖσα, νὰ παρουσιασθῇ καθαρὰ καὶ ἄσπιλος ἐνώπιόν σου. Καὶ δίδαξε ἡμᾶς τοὺς ἐπιζῶντας, νὰ βλέπωμεν, εἰς τοῦτο καὶ εἰς παρόμοια ἄλλα καθημερινὰ θεάματα τῆς θνητότητος, πόσον ἀσθενὴς καὶ ἀβέβαιος εἶναι ἡ κατάστασίς μας· καὶ οὕτω νὰ ἀναμετρῶμεν τὰς ἡμέρας μας, ὥστε, ἔτι ζῶντες ἐνταῦθα, νὰ προσηλώσωμεν μετὰ σπουδῆς τὰς καρδίας μας εἰς ἐκείνην τὴν ἁγίαν καὶ οὐράνιον σοφίαν, ἥτις ἐπὶ τέλους νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν· διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν ἐχόντων τεταραγμένον τὸν νοῦν ἢ τὴν συνείδησιν.

ὙΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΕ Κύριε, Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὲ πάσης παραμυθίας, δεόμεθά σου ἐνθέρμως, ἐπίβλεψε οἰκτιρμόνως καὶ συμπαθῶς ἐπάνω εἰς τὸν τεθλιμμένον τοῦτον δοῦλόν σου. Πικρὰ καταγράφεις ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ παρουσιάζεις κατὰ πρόσωπόν του τὰς παρελθούσας ἀνομίας του· ἡ ὀργή σου ἐπιβαρύνει ἐπάνω εἰς αὐτὸν, καὶ ἡ ψυχή του εἶναι γέμουσα ἀπὸ ταραχήν. Ἀλλ', ὦ πολυέλεε Θεὲ, ὅστις ἔγραψες τὸν ἅγιόν σου Λόγον πρὸς διδασκαλίαν ἡμῶν, διὰ νὰ ἔχωμεν ἐλπίδα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας τῶν ἁγίων σου Γραφῶν, δὸς εἰς αὐτὸν ὀρθὴν νόησιν τοῦ ἑαυτοῦ του, καὶ τῶν ἀπειλῶν καὶ ὑποσχέσεών σου· ὥστε μήτε νὰ ἀποῤῥίψῃ τὴν εἰς σὲ

ἐλπίδα του, μήτε νὰ θέσῃ αὐτὴν εἰς ἄλλον παρὰ εἰς σέ. Δὸς εἰς αὐτὸν δύναμιν ἐναντίον ὅλων τῶν πειρασμῶν του, καὶ ἴασαι πάσας τὰς ἀσθενείας του. Μὴ συντρίψῃς κάλαμον συντεθλασμένον, μηδὲ σβύσῃς λινάριον καπνίζον. Μὴ κλείσῃς ἐν τῷ θυμῷ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλεούς σου, ἀλλὰ κάμε αὐτὸν νὰ αἰσθάνεται ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ὥστε τὰ ὀστᾶ τὰ ὁποῖα συνέτριψες νὰ εὐφρανθῶσιν. Ἐλευθέρωσε αὐτὸν ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐπίλαμψε ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ δὸς εἰς αὐτὸν εἰρήνην· διὰ τῆς ἀξιομισθίας καὶ μεσιτείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ἈΡΡΩΣΤΩΝ.

Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ θνητοὶ ἄνθρωποι ὑπόκεινται εἰς πολλοὺς αἰφνιδίους κινδύνους, νόσους, καὶ ἀῤῥωστίας, καὶ εἶναι ἀβέβαιοι πάντοτε πότε θέλουν ἀπέλθει ἀπὸ ταύτην τὴν ζωήν· διὰ τοῦτο, μὲ σκοπὸν νὰ ἦναι πάντοτε ἕτοιμοι εἰς τὸν θάνατον, ὁπόταν εὐδοκήσῃ ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ τοὺς καλέσῃ, οἱ Ἐφημέριοι θέλουν παρακινεῖ επιμελῶς τοὺς Ἐνορίτας των ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, μάλιστα δὲ ἐν καιρῷ λοιμοῦ, ἢ ἐπιδημικῆς τινὸς νόσου, εἰς τὸ νὰ προσέρχωνται συνεχῶς εἰς τὴν Μετάληψιν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὁσάκις ἱερουργεῖται δημοσίως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· ὥστε κάμνοντες οὕτω, ἂν ποτὲ ἐπισκεφθῇ αὐτοὺς ὁ Θεὸς αἰφνιδίως, νὰ ἔχωσιν ὀλιγωτέραν αἰτίαν ταραχῆς δι' ἔλλειψιν τῆς Κοινωνίας. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἄῤῥωστος δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὅμως ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν εἰς τὴν οἰκίαν του, τότε πρέπει νὰ εἰδοποιήσῃ ἐγκαίρως τὸν Ἐφημέριον, φανερόνων ἀκόμη καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὅσοι μέλλουν νὰ κοινωνήσωσι μετ' αὐτοῦ (οἵτινες θέλουν εἶσθαι τρεῖς, ἢ τοὐλά-

χιστον δύο). Καὶ ὄντος ἁρμοδίου τόπου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀῤῥώστου, μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα οὕτω ἡτοιμασμένα, ὥστε νὰ ἐμπορῇ ὁ Ἐφημέριος νὰ λειτουργήσῃ εὐλαβῶς, θέλει ἱερουργήσει ἐκεῖ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν· ἀρχίζων μὲ τὴν Συναπτὴν, Ἐπιστολὴν, καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς ἀκολουθεῖ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ, *αἰώνιε* Θεὲ, Ποιητὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅστις παιδεύεις ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀγαπᾷς, καὶ μαστιγόνεις πάντα υἱὸν τὸν ὁποῖον παραδέχεσαι, Δεόμεθά σου, γενοῦ ἵλεως εἰς τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἡ χείρ σου ἐπεσκέφθη· καὶ χάρισε εἰς αὐτὸν, ὥστε νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἀσθένειάν του μὲ ὑπομονὴν, καὶ νὰ ἀναλάβῃ, ἐὰν οὕτω εὐδοκῇς, τὴν σωματικήν του ὑγιείαν· ὁπόταν δὲ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὸ σῶμα, νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν σου ἄσπιλος· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. ιβ΄. 5.

ΥΙΕ΄ μου, μὴ καταφρονῇς τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου, μηδὲ νὰ ἀποκάμνῃς ἐλεγχόμενος ἀπὸ αὐτόν. Διότι ὅντινα ἀγαπᾷ ὁ Κύριος, παιδεύει αὐτόν· καὶ μαστιγόνει πάντα υἱὸν τὸν ὁποῖον παραδέχεται.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ε΄. 24.

ΒΕΒΑΙΑ βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅστις ἀκούει τὸν λόγον μου καὶ πιστεύει εἰς τὸν πέμψαντά με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν δὲν ἔρχεται, ἀλλὰ μετέβη ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωήν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς θέλει ἐξακολουθήσει κατὰ τὸν προδιαταχθέντα τρόπον τῆς ἁγίας Κοινωνίας, ἀρχίζων ἀπὸ τούτους τοὺς λόγους [Σεῖς, οἵτινες ἀληθῶς *κ.τ.λ.*].

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς ματαδόσεως τῶν ἁγίων Μυστηρίων, ὁ Ἱερεὺς θέλει μεταλάβει πρῶτον αὐτὸς, καὶ ἔπειτα θέλει μεταδώσει εἰς τοὺς ὡρισμένους νὰ μεταλάβωσι μετὰ τοῦ ἀῤῥώστου, καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους εἰς τὸν ἄῤῥωστον.

Ἀλλ' ἐάν τις, εἴτε διὰ τὸ ἄκρον τῆς ἀῤῥωστίας, εἴτε δι' ἔλλειψιν εἰδοποιήσεως εἰς τὸν Ἐφημέριον ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, εἴτε δι' ἔλλειψιν συγκοινωνῶν, εἴτε δι' ὁποιονδήποτε ἄλλο εὔλογον ἐμπόδιον, δὲν μεταλάβῃ τὰ ἅγια Μυστήρια τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ἐφημέριος θέλει τὸν διδάξει, ὅτι, ἐὰν ἀληθῶς μετανοῇ διὰ τὰς ἁμαρτίας του, καὶ σταθερῶς πιστεύῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπέφερε θάνατον ἐπὶ σταυροῦ δι' αὐτὸν, καὶ ἔχυσε τὸ Αἷμά του διὰ τὴν λύτρωσιν αὐτοῦ· καὶ ἐὰν, ἐνθυμούμενος ἐνθέρμως τὰς ὠφελείας τὰς ὁποίας ἐκ τούτου λαμβάνει, ἀποδίδῃ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας δι' αὐτὰς, τότε τρώγει καὶ πίνει τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐπωφελῶς εἰς ὑγιείαν τῆς ψυχῆς του, ἂν καὶ δὲν μεταλαμβάνῃ τὰ ἅγια Μυστήρια μὲ τὸ στόμα του.

Ὅταν γίνεται ἐπίσκεψις εἰς τὸν ἀσθενοῦντα, καὶ ἐνταυτῷ μεταλαμβάνῃ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν, τότε ὁ Ἱερεὺς, διὰ περισσοτέραν ταχύτητα, θέλει διακόψει τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἐπισκέψεως εἰς τὸν ψαλμὸν [Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα κ.τ.λ.]· καὶ ἀμέσως θέλει περάσει εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Εἰς καιρὸν πανώλης, ἢ κακοήθους ἱδρῶτος, ἢ ἄλλων τοιούτων ἐπιδημικῶν νόσων καὶ ἀῤῥωστιῶν, ὅταν κανεὶς ἐκ τῶν Ἐνοριτῶν ἢ γειτόνων δὲν τολμᾷ νὰ μεταλάβῃ μὲ τοὺς ἀῤῥώστους εἰς τὴν οἰκίαν των, ἀπὸ φόβον μολυσμοῦ· ἐὰν ὁ ἀσθενὴς ζητήσῃ ἐπιμόνως, τότε ὁ Λειτουργὸς μόνος δύναται νὰ μεταλάβῃ μετ' αὐτοῦ.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ.

Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ἑξῆς Ἀκολουθία δὲν πρέπει νὰ γίνεται διὰ κανένα, ὅστις ἀπέθανεν ἀβάπτιστος, ἢ ἀφωρισμένος· ἢ ὅστις ἔγινεν αὐτόχειρ.

Ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ, ἀπαντῶντες τὸ Λείψανον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Κοιμητηρίου, καὶ προπορευόμενοι αὐτοῦ, εἴτε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, εἴτε πρὸς τὸν τάφον, θέλουν ἀναγνώσει ἢ ψάλλει,

ἘΓΩ εἶμαι ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ Ζωὴ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ὅστις πιστεύει εἰς ἐμὲ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ, θέλει ζήσει· καὶ πᾶς ὅστις ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωάνν. ια΄. 25, 26.

ἘΓΩ ἐξεύρω ὅτι ζῇ ὁ Λυτρωτής μου, καὶ θέλει σταθῇ εἰς τοὺς ἐσχάτους καιροὺς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἂν μετὰ τὸ δέρμα μου τὸ σῶμα τοῦτο θέλῃ φθαρῇ, πάλιν μὲ τὴν σάρκα μου θέλω ἰδεῖ τὸν Θεόν· τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐγὼ θέλω ἰδεῖ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου θέλουν θεωρήσει, καὶ ὄχι ἄλλος. Ἰὼβ ιθ΄. 25—27.

ΤΙΠΟΤΕ δὲν ἐφέραμεν εἰς τὸν κόσμον· φανερὸν εἶναι ὅτι δὲν δυνάμεθα οὐδὲ τίποτε νὰ ἐκφέρωμεν. Ὁ Κύριος ἔδωκε, καὶ ὁ Κύριος ἐπῆρεν· ἂς ἦναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. 1 Τιμ. ϛ΄. 7. Ἰὼβ α΄. 21.

Ἀφοῦ ἔλθωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, θέλει ἀναγνωσθῇ ὁ εἷς, ἢ καὶ οἱ δύο, τῶν ἀκολούθων ψαλμῶν.

Εἶπα, Φυλάξω τὰς ὁδούς μου. Ψαλμ. λθ΄.

ΕΙΠΑ, Θέλω προσέχει εἰς τοὺς δρόμους μου, διὰ νὰ μὴν ἁμαρτάνω μὲ τὴν γλῶσσάν μου· θέλω

φυλάττει τὸ στόμα μου μὲ χαλινὸν, ἐνῷ εἶναι ὁ ἀσεβὴς ἔμπροσθέν μου.

Ἐστάθην ἄφωνος καὶ σιωπηλός· ἐσιώπησα καὶ ἀπὸ τὸ νὰ λέγω καλόν· καὶ ὁ πόνος μου ἀνεταράχθη.

Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου· καὶ ἐνῷ ἐμελετοῦσα, ἐξήφθη εἰς ἐμὲ πῦρ· ἐλάλησα μὲ τὴν γλῶσσάν μου, καὶ εἶπα,

Κάμε γνωστὸν εἰς ἐμὲ, Κύριε, τὸ τέλος μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, ποῖος εἶναι, διὰ νὰ γνωρίσω πόσον ἀκόμη θέλω ζήσει.

Ἰδοὺ, ὡς μέτρον πιθαμῆς κατέστησες τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς μου εἶναι ὡς οὐδὲν ἔμπροσθέν σου· ἐπ' ἀληθείας πᾶς ἄνθρωπος ζῶν εἶναι ὁλοτελῶς ματαιότης.

Βέβαια πᾶς ἄνθρωπος περιπατεῖ εἰς φαντασίαν· βέβαια εἰς μάτην ταράττεται· θησαυρίζει, καὶ δὲν ἐξεύρει ποῖος θέλει τὰ συνάξει.

Καὶ τώρα, Κύριε, τί περιμένω; ἡ ἐλπίς μου εἶναι εἰς σέ.

Ἀπὸ ὅλας τὰς ἀνομίας μου λύτρωσέ με· μή με κάμῃς ὄνειδος τοῦ ἀνοήτου.

Ἐγὼ ἤμουν ἄφωνος· δὲν ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ἐπειδὴ σὺ τὸ ἔκαμες.

Ἀπομάκρυνε ἀπὸ ἐμὲ τὴν πληγήν σου· ἀπὸ τὴν πάλην τῆς χειρός σου ἐγὼ ἀπέκαμα.

Ὁπότε μὲ τοὺς ἐλέγχους παιδεύεις διὰ ἀνομίαν τὸν ἄνθρωπον, κατατρώγεις ὡς ὁ σκώληξ τὴν ὡραιότητά του· τῷ ὄντι ματαιότης εἶναι πᾶς ἄνθρωπος.

Εἰσάκουσε, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ ἀκροάσου τὴν κραυγήν μου· μὴ παρασιωπήσῃς εἰς τὰ δάκρυά μου, διότι πάροικος καὶ διαβάτης εἶμαι ἔμπροσθέν σου, καθὼς ὅλοι οἱ πατέρες μου.

Ἄφες με εἰς ἄνεσιν, διὰ νὰ ἀναλάβω δύναμιν, πρὸ τοῦ νὰ ἀποδημήσω, καὶ νὰ μὴν ὑπάρχω πλέον.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, καταφυγή. Ψαλμ. ϟ'.

ΚΥΡΙΕ, *σὺ ἐστάθης τὸ καταφύγιόν μας εἰς ὅλας τὰς γενεάς.*

Πρὶν *γεννηθῶσι τὰ ὄρη, καὶ πλασθῇ ἡ γῆ καὶ ἡ οἰκουμένη, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως εἰς τὸν αἰῶνα, σὺ εἶσαι ὁ* Θεός.

Σὺ *φέρεις τὸν ἄνθρωπον εἰς φθοράν· καὶ λέγεις,* Ἐπιστρέψετε, *υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.*

Διότι *χίλια ἔτη ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου εἶναι ὡς ἡ ἡμέρα ἡ χθεσινὴ, ἥτις ἐπέρασε, καὶ ὡς φυλακὴ νυκτός.*

Τοὺς *ἀφαρπάζεις ὡσὰν μὲ ῥεῦμα ὑδάτων· αὐτοὶ εἶναι ὡς ὄνειρον τῆς αὐγῆς, ὡς χόρτος ὁ ὁποῖος περνᾷ.*

Τὸ *πρωῒ ἀνθεῖ καὶ παρακμάζει· τὸ ἑσπέρας κόπτεται καὶ ξηραίνεται.*

Διότι *ἀναλυόμεθα εἰς τὴν ὀργήν σου, καὶ εἰς τὸν θυμόν σου ταραττόμεθα.*

Ἔβαλες *τὰς ἀνομίας μας ἔμπροσθέν σου, τὰ κρύφιά μας ἔμπροσθεν εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.*

Ἐπειδὴ *ὅλαι αἱ ἡμέραι μας περνοῦν εἰς τὴν ὀργήν σου· διατρέχομεν τοὺς χρόνους μας ὡς νόημα.*

Αἱ *ἡμέραι τῆς ζωῆς μας εἶναι ἑβδομῆντα χρόνοι, καὶ, εἰς εὐρωστίαν, ὀγδοῆντα χρόνοι· πλὴν καὶ τὸ λαμπρότερον μέρος αὐτῶν εἶναι κόπος καὶ πόνος, διότι ταχέως περνᾷ, καὶ ἡμεῖς πετῶμεν.*

Ποῖος *καταλαμβάνει τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου, καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ἀναλόγως μὲ τὸν εἰς σὲ χρεωστούμενον φόβον;*

Δίδαξέ μας οὕτω νὰ μετρῶμεν τὰς ἡμέρας μας, ὥστε νὰ προσκολλῶμεν τὰς καρδίας μας εἰς τὴν σοφίαν.

Επίστρεψε, Κύριε· ἕως πότε; καὶ γενοῦ ἵλεως εἰς τοὺς δούλους σου.

Χόρτασέ μας τώρα ἀπὸ τὸ ἔλεός σου, καὶ θέλομεν χαίρεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας μας.

Εὔφρανέ μας διὰ τὰς ἡμέρας εἰς τὰς ὁποίας μᾶς ἔθλιψες, καὶ διὰ τοὺς χρόνους εἰς τοὺς ὁποίους ἴδαμεν κακά.

Ἂς γίνῃ τὸ ἔργον σου φανερὸν εἰς τοὺς δούλους σου, καὶ ἡ δόξα σου εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἂς ἦναι ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μας στερέονε ἐπάνω εἰς ἡμᾶς· ναί, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μας, στερεόνε αὐτό.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Τότε θέλει ἀκολουθήσει τὸ Ἀνάγνωσμα, ἀπὸ τὸ ιε´ Κεφάλαιον τῆς Πρώτης πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου.

1 Κορινθ. ιε´. 20.

ΤΩΡΑ ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔγινεν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. Διότι, ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε δι' ἀνθρώπου, οὕτω καὶ δι' ἀνθρώπου ἦλθεν ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· διότι καθῶς ὅλοι ἀποθνήσκουν εἰς τὸν Ἀδὰμ, οὕτω καὶ ὅλοι θέλουν ζωοποιηθῇ εἰς τὸν Χριστόν. Ἕκαστος ὅμως κατὰ τὴν ἰδίαν του τάξιν· ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἀπαρχὴ, ἔπειτα ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν του. Τότε θέλει εἶσθαι τὸ τέλος, ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Διότι πρέπει νὰ βασιλεύῃ, ἑωσοῦ νὰ βάλῃ ὅλους τοὺς ἐχθρούς του ὑπὸ τοὺς πόδας του. Ὁ ἔσχατος ἐχθρὸς, ὅστις θέλει καταργηθῇ, εἶναι ὁ θάνατος. Διότι ὅλα ὑπέταξεν ὑπὸ

τοὺς πόδας του· ὅταν δὲ εἴπῃ, ὅτι ὅλα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερὸν ὅτι ἐξαιρεῖται ὁ ὑποτάξας εἰς αὐτὸν τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, τότε καὶ ὁ Υἱὸς τῷ ὑποτάξαντι εἰς αὐτὸν τὰ πάντα θέλει ὑποταχθῇ, διὰ νὰ ἦναι ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Ἐπειδὴ τί θέλουν κάμει οἱ βαπτιζόμενοι διὰ τοὺς νεκρούς, ἐὰν νεκροὶ ποσῶς δὲν ἀνασταίνωνται; διὰ τί καὶ βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς; Διὰ τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μὰ τὴν εἰς ἐσᾶς καύχησιν τὴν ὁποίαν ἔχω διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἐὰν κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα μὲ θηρία εἰς τὴν Ἔφεσον, τί ὄφελος εἰς ἐμὲ, ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταινωνται; ἂς φάγωμεν, καὶ ἂς πίωμεν· διότι αὔριον ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε· φθείρουν τὰ καλὰ ἤθη αἱ κακαὶ συναναστροφαί. Ἐξυπνήσετε εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ μὴν ἁμαρτάνετε· διότι τινὲς ἔχουν ἀγνωσίαν Θεοῦ· πρὸς ἐντροπήν σας τὸ λέγω. Ἀλλὰ θέλει τις εἰπεῖ, Πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί; καὶ μὲ ποῖον σῶμα ἔρχονται; Ἄφρον, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σὺ σπείρεις δὲν ζωογονεῖται, ἐὰν δὲν ἀποθάνῃ· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπείρεις, δὲν σπείρεις τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γίνῃ, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, ἂν τύχῃ, σίτου ἢ ἄλλου τινός. Ὁ δὲ Θεὸς δίδει εἰς αὐτὸ σῶμα, καθὼς ἠθέλησε· καὶ εἰς ἕκαστον ἀπὸ τοὺς σπόρους δίδει τὸ ἰδικόν του σῶμα. Πᾶσα σάρξ δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλ' ἄλλη μὲν σάρξ εἶναι τῶν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σάρξ τῶν κτηνῶν, ἄλλη δὲ τῶν ἰχθύων, καὶ ἄλλη τῶν πτηνῶν. Εἶναι καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· πλὴν ἄλλη μὲν ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων, ἄλλη δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη δόξα τοῦ ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα τῆς σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα τῶν ἀστέρων· διότι ἀστὴρ διαφέρει ἀπὸ ἀστέρα κατὰ τὴν δόξαν. Οὕτω εἶναι καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται μὲ φθορὰν, ἀνασταίνεται μὲ ἀφθαρσίαν· σπείρεται μὲ ἀτιμίαν,

ἀνασταίνεται μὲ δόξαν· σπείρεται μὲ ἀσθένειαν, ἀνασταίνεται μὲ δύναμιν· σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, ἀνασταίνεται σῶμα πνευματικόν· εἶναι σῶμα ψυχικὸν, καὶ εἶναι σῶμα πνευματικόν. Οὕτω εἶναι καὶ γεγραμμένον, Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ ἔγινε ψυχὴ ζῶσα· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ ἔγινε πνεῦμα ζωοποιόν. Πλὴν δὲν ἔγινε πρῶτον τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν· ἔπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ τὴν γῆν, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος εἶναι ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. Ὁποῖος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ ὁποῖος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, οὕτω θέλομεν φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δὲ λέγω, ἀδελφοὶ, ὅτι σάρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ δὲν δύνανται νὰ κληρονομήσωσιν· οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν. Ἰδοὺ, μυστήριον λέγω εἰς ἐσᾶς· Ὅλοι μὲν δὲν θέλομεν κοιμηθῇ, ὅλοι ὅμως θέλομεν ἀλλαχθῇ, εἰς μίαν στιγμὴν, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ἐσχάτην σάλπιγγα· διότι θέλει σαλπίσει, καὶ οἱ νεκροὶ θέλουν ἀνασταθῇ ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἀλλαχθῇ. Διότι πρέπει τὸ φθαρτὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, τότε θέλει γίνει ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς τὴν νίκην. Ποῦ εἶναι, θάνατε, τὸ κέντρον σου; ποῦ εἶναι, ᾅδη, ἡ νίκη σου; Τὸ κέντρον δὲ τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ νόμος. Ἀλλ' ἔστω χάρις εἰς τὸν Θεὸν, ὅστις δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν νίκην, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, γίνεσθε στερεοὶ, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, πληροφορημένοι ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος εἰς τὸν Κύριον.

Ἀφοῦ δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τάφον, ἐνῷ τὸ Λείψανον ἑτοιμάζεται διὰ νὰ τεθῇ μέσα εἰς τὴν γῆν, ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ, ἢ ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ θέλουν ψάλει,

ὉΝΘΡΩΠΟΣ γεννηθεὶς ἐκ γυναικὸς εἶναι βραχύβιος, καὶ πλήρης ταλαιπωρίας· αὐξάνει καὶ κόπτεται ὡς ἄνθος, παρέρχεται ὡς σκιὰ, καὶ ποτὲ δὲν στέκεται.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ζωῆς εἴμεθα εἰς θάνατον· ἀπὸ τίνα δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν βοήθειαν, εἰμὴ ἀπὸ σὲ, Κύριε, ὅστις διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν δικαίως ὠργίσθης;

Ἀλλ', ὦ πανάγαθε Κύριε Θεὲ, παντοδύναμε Κύριε, ἅγιε καὶ πανοικτίρμων Σωτὴρ, μὴ μᾶς παραδώσῃς εἰς τὰς πικρὰς βασάνους τοῦ αἰωνίου θανάτου.

Σὺ ἐξεύρεις, Κύριε, τὰ κρύφια τῶν καρδιῶν ἡμῶν· μὴ κλείσῃς τὰ ὦτα τοῦ ἐλέους σου εἰς τὴν δέησιν ἡμῶν· ἀλλὰ σπλαγχνίσου ἡμᾶς, πανάγιε Κύριε, παντοδύναμε Θεὲ, ἅγιε καὶ ἐλεῆμον Σωτὴρ, Δικαιοκρίτα αἰώνιε· μὴ μᾶς ἀφήσῃς, εἰς τὴν τελευταίαν μας ὥραν, ὁποῖοι καὶ ἂν ἦναι οἱ πόνοι τοῦ θανάτου, νὰ ἐκπέσωμεν ἀπὸ σέ.

Ἔπειτα, ἐνῷ ῥίπτεται τὸ χῶμα ἐπάνω εἰς τὸν νεκρὸν ἀπό τινα τῶν παρισταμένων, ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ,

ἘΠΕΙΔΗ ηὐδόκησεν ὁ Παντοδύναμος Θεὸς, διὰ τὸ μέγα του ἔλεος, νὰ παραλάβῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀγαπητοῦ μας ἀδελφοῦ, τοῦ ἐντεῦθεν ἀπελθόντος, παρακατατιθέμεθα τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· χῶμα εἰς χῶμα, σποδὸν εἰς σποδὸν, κόνιν εἰς κόνιν· μὲ βεβαίαν καὶ σταθερὰν ἐλπίδα τῆς εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀναστάσεως, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ὅστις θέλει μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ νὰ γίνῃ ὅμοιον μὲ τὸ ἔνδοξον σῶμα αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ὑποτάξῃ εἰς ἑαυτὸν τὰ πάντα.

Ἔπειτα θέλει ἀναγνωσθῇ ἢ ψαλθῇ,

ἬΚΟΥΣΑ φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λέγουσαν εἰς ἐμὲ, Γράψε, Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἵτινες ἀποθνήσκουν ἐν Κυρίῳ ἀπὸ τώρα. Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα· διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τοὺς κόπους των. Ἀποκαλύψ. ιδʹ. 13.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ,

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.
Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, μετὰ τοῦ ὁποίου ζοῦν τὰ πνεύματα τῶν ἐντεῦθεν ἀπερχομένων ἐν Κυρίῳ· καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου αἱ ψυχαὶ τῶν πιστῶν, ἀφοῦ ἀπαλλαχθῶσιν ἀπὸ τὸ φορτίον τῆς σαρκὸς, εἶναι εἰς χαρὰν καὶ μακαριότητα· Σὲ εὐχαριστοῦμεν ἐκ καρδίας, ὅτι ηὐδόκησες νὰ ἐλευθερώσῃς τοῦτον τὸν ἀδελφόν μας ἀπὸ τὰς θλίψεις τοῦ ἁμαρτωλοῦ τούτου κόσμου· δεόμενοί σου θερμῶς νὰ εὐαρεστηθῇς, διὰ τὴν εὔσπλαγχνον ἀγαθότητά σου, ταχέως νὰ συμπληρώσῃς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτῶν σου, καὶ νὰ ἐπιταχύνῃς τὴν βασιλείαν σου· ὥστε ἡμεῖς, μετὰ πάντων τῶν ἀπελθόντων ἐν τῇ ἀληθινῇ πίστει τοῦ ἁγίου σου Ὀνόματος, νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν πλήρη συντέλειαν καὶ μακαριότητά μας, σωματικῶς τε καὶ ψυχικῶς, ἐν τῇ ἀϊδίῳ καὶ αἰωνίᾳ

δόξῃ σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Συναπτή.

ΠΟΛΥΕΛΕΕ Θεὲ, Πάτερ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *ὅστις εἶναι ἡ* Ἀνάστασις *καὶ ἡ* Ζωή· *εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πιστεύων θέλει ζήσει καὶ ἂν ἀποθάνῃ, καὶ ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν δὲν θέλει ἀποθάνει αἰωνίως· ὅστις καὶ ἐδίδαξεν ἡμᾶς, διὰ τοῦ ἱεροῦ* Ἀποστόλου *του* Ἁγίου Παύλου, *νὰ μὴ λυπούμεθα, ὡς οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, διὰ τοὺς κεκοιμημένους ἐν αὐτῷ·* Ταπεινῶς *δεόμεθά σου,* Πάτερ, *νὰ ἀναστήσῃς ἡμᾶς ἀπὸ τὸν θάνατον τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν ζωὴν τῆς δικαιοσύνης· ὥστε, ἀφοῦ ἀπέλθωμεν ἀπὸ ταύτην τὴν ζωὴν, νὰ ἀναπαυθῶμεν ἐν αὐτῷ (καθὼς ἐλπίζομεν, ὅτι ἀναπαύεται ὁ ἀδελφός μας οὗτος)· καὶ εἰς τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, τὴν ἐσχάτην ἡμέραν, νὰ εὑρεθῶμεν εὐπρόσδεκτοι ἐνώπιόν σου· καὶ νὰ λάβωμεν ἐκείνην τὴν εὐλογίαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαπητός σου* Υἱὸς *θέλει προφέρει εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας καὶ φοβουμένους σε, λέγων,* Δεῦτε, *τὰ εὐλογημένα τέκνα τοῦ* Πατρός *μου, κληρονομήσετε τὴν βασιλείαν τὴν ἡτοιμασμένην διὰ σᾶς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.* Χάρισε *τοῦτο, δεόμεθά σου, πανοικτίρμων* Πάτερ, *διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *τοῦ* Μεσίτου *καὶ* Λυτρωτοῦ *ἡμῶν.* Ἀμήν.

ἩΧΑΡΙΣ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *καὶ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ* Θεοῦ, *καὶ ἡ κοινωνία τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος, *εἴη μεθ' ἡμῶν διαπαντός.* Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΟΧΕΙΑΝ.

Ἡ γυνὴ, εἰς τὸν συνειθισμένον καιρὸν μετὰ τὴν λοχείαν της, θέλει ἐλθεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, κοσμίως ἐνδεδυμένη· καὶ ἐκεῖ θέλει γονυκλιτήσει εἰς ἁρμόδιόν τινὰ τόπον, κατὰ τὸ συνηθισμένον, ἢ καθὼς ἤθελε διορίσει ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή· καὶ ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ εἰς αὐτὴν,

ἘΠΕΙΔΗ ηὐδόκησεν ὁ Παντοδύναμος Θεὸς, ἀπὸ τὴν ἀγαθότητά του, νὰ σὲ χαρίσῃ εὐτυχῆ ἐλευθέρωσιν, καὶ σὲ ἐφύλαξεν εἰς τὸν μέγαν κίνδυνον τῆς γέννας, διὰ τοῦτο θέλεις δώσει ἐγκαρδίους εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεὸν, καὶ λέγει,

(Τότε ὁ Ἱερεὺς θέλει ἀναγνώσει τοῦτον τὸν ψαλμόν·)

Ψαλμ. ρις΄.

ἈΓΑΠΩ τὸν Κύριον, διότι εἰσήκουσε τὴν φωνήν μου, τὰς δεήσεις μου·

Διότι ἔκλινε τὸ ὠτίον του πρὸς ἐμέ· καὶ ἐνόσῳ ζῶ, θέλω τὸν ἐπικαλεῖσθαι.

Πόνοι θανάτου μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ στενοχωρίαι τοῦ ᾅδου μὲ εὗρῆκαν· θλίψιν καὶ πόνον ἀπήντησα.

Καὶ ἐπεκαλέσθην τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· Κύριε, λύτρωσε τὴν ψυχήν μου.

Ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος, καὶ δίκαιος· ναὶ, ὁ Θεός μας εἶναι εὔσπλαγχνος.

Ὁ Κύριος φυλάττει τοὺς ἁπλοῦς· ἐδυστύχησα, καὶ αὐτὸς μὲ ἔσωσεν.

Ἐπίστρεψε, ψυχή μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, διότι ὁ Κύριος σὲ εὐεργέτησε.

Διότι ἐλύτρωσες τὴν ψυχήν μου ἀπὸ θάνατον, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δάκρυα, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ πέσιμον.

Θέλω περιπατεῖ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων.

Ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο ἐλάλησα· ἐγὼ ἤμουν σφόδρα τεθλιμμένος·

Ἐγὼ εἶπα εἰς τὴν ταραχήν μου, Πᾶς ἄνθρωπος εἶναι ψεύστης.

Τί νὰ ἀνταποδώσω εἰς τὸν Κύριον, δι ὅλας τὰς εὐεργεσίας του τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἐπάνω εἰς ἐμέ;

Θέλω πάρει τὸ ποτήριον τῆς σωτηρίας, καὶ θέλω ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Τὰ ταξίματά μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν Κύριον, τώρα ἔμπροσθεν ὅλου τοῦ λαοῦ του· εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ μέσον σου, Ἱερουσαλήμ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων· Ἀμήν.

Ἢ τοῦτον. Ψαλμ. ρκζʹ.

ἘΑΝ *ὁ Κύριος δὲν οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον, εἰς μάτην κοπιάζουν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν ὁ Κύριος δὲν φυλάξῃ τὴν πόλιν, εἰς μάτην ἀγρυπνεῖ ὁ φύλαξ.*

Μάταιον εἶναι εἰς ἐσᾶς, τὸ νὰ σηκόνεσθε πολλὰ πρωῒ, τὸ νὰ πλαγιάζετε πολλὰ ἀργὰ, τρώγοντες τὸν ἄρτον τοῦ κόπου· ὁ Κύριος βέβαια δίδει ὕπνον εἰς τὸν ἀγαπητόν του.

Ἰδοὺ, κληρονομία ἀπὸ τὸν Κύριον εἶναι τὰ τέκνα· μισθὸς αὐτοῦ, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας.

Καθὼς εἶναι τὰ βέλη εἰς τὴν χεῖρα τοῦ δυνατοῦ, οὕτω εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς νεότητος.

Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐγέμισε τὴν βε-

λοθήκην του ἀπὸ αὐτά· οἱ τοιοῦτοι δὲν θέλουν καταισχυνθῇ, ὅταν λαλῶσι μὲ τοὺς ἐχθρούς των εἰς τὴν πύλην.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖ,

Ἂς δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Διότι ἰδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Λειτουργός. Κύριε, σῶσε τὴν δούλην σου ταύτην,
Ἀπόκρισις. Τὴν ἐλπίζουσαν εἰς σέ.
Λειτουργός. Γενοῦ εἰς αὐτὴν πύργος ἰσχύος,
Ἀπόκρισις. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῆς.
Λειτουργός. Κύριε, εἰσάκουσε τῆς δεήσεως ἡμῶν·
Ἀπόκρισις. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν ἂς ἔλθῃ εἰς σέ.

Ὁ Λειτουργός.

Ἂς δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ταπεινῶς σὲ εὐχαριστοῦμεν, *ὅτι ηὐδόκησες νὰ ἐλευθερώσῃς τὴν δούλην σου ταύτην ἀπὸ τὰς μεγάλας ὠδῖνας καὶ κινδύνους τῆς γέννας. Χάρισε, δεόμεθά σου, πολυέλεε Πάτερ,*

ὥστε αὐτὴ, διὰ τῆς βοηθείας σου, νὰ ζήσῃ πιστῶς, καὶ νὰ πορεύεται κατὰ τὸ ἰδικόν σου θέλημα εἰς τὴν παροῦσαν ταύτην ζωὴν, καὶ νὰ γίνῃ μέτοχος τῆς αἰωνίου δόξης εἰς τὴν μέλλουσαν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ γυνὴ ἥτις ἔρχεται νὰ ἀποδώσῃ τὰς εὐχαριστίας της, πρέπει νὰ προσφέρῃ τὰς συνηθισμένας προσφοράς· καὶ ἐὰν ἦναι Κοινωνία, εἶναι πρέπον καὶ νὰ μεταλάβῃ.

ἈΠΕΙΛΗ,

ἤτοι

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ὈΡΓΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΙΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ἉΜΑΡΤΩΛΩΝ·

Μὲ Εὐχὰς τινὰς, ἀναγνωστέας τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς ἄλλους καιροὺς, ὅπως ἤθελε διορίσει ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή.

Μετὰ τὴν Ἑωθινὴν Προσευχὴν, τελειωθείσης τῆς Λιτανείας κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, ὁ Ἱερεὺς, ἱστάμενος εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον, ἢ εἰς τὸν Ἄμβωνα, θέλει εἰπεῖ,

ἈΔΕΛΦΟΙ, εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἐκκλησίαν ἦτον εὐσεβής τις τάξις, καθ' ἣν, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς, ὅσοι ἤθελαν ἐξελεγχθῇ ἔνοχοι φανερᾶς τινος ἁμαρτίας, ὑπεχρεόνοντο νὰ κάμωσι δημοσίαν μετάνοιαν· καὶ ἐτιμωροῦντο εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, διὰ νὰ σωθῶσιν αἱ ψυχαὶ αὐτῶν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου· καὶ διὰ νὰ φοβηθῶσιν οἱ λοιποὶ νὰ ἁμαρτήσωσι, νουθετούμενοι ἀπὸ τὸ παράδειγμα αὐτῶν.

Ἀντὶ τούτου, (ἕως νὰ ἀποκατασταθῇ πάλιν ἡ ῥηθεῖσα τάξις, ἥτις εἶναι πολλὰ ἐπιθυμητέα,) ἐνομίσθη καλὸν, νὰ ἀναγνωσθῶσιν εἰς τοῦτον τὸν

καιρὸν ἐνώπιον πάντων αἱ γενικαὶ ἀπαγγελίαι τῆς κατάρας τοῦ Θεοῦ ἐναντίον τῶν ἀμετανοήτων ἁμαρτωλῶν, συλλεγμέναι ἀπὸ τὸ εἰκοστὸν ἕβδομον Κεφάλαιον τοῦ Δευτερονομίου, καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς Γραφῆς· καὶ νὰ ἀποκριθῆτε εἰς ἑκάστην ἀπαγγελίαν τὸ Ἀμήν· ὥστε, ὑπενθυμιζόμενοι περὶ τῆς μεγάλης ἀγανακτήσεως τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν, νὰ κινηθῆτε ἔτι μᾶλλον εἰς ἔνθερμον καὶ ἀληθινὴν μετάνοιαν, καὶ νὰ περιπατήσετε πλέον προσεκτικὰ εἰς αὐτὰς τὰς ἐπικινδύνους ἡμέρας· ἀποφεύγοντες τὰς κακίας ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ὁμολογεῖτε μὲ τὰ ἴδιά σας στόματα ὅτι ὀφείλεται ἡ κατάρα τοῦ Θεοῦ.

ἘΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις κάμνει γλυπτὸν ἢ χωνευτὸν διὰ νὰ λατρεύσῃ αὐτό.—Δευτ. κζ΄. 15—19.

Καὶ ὁ λαὸς θέλει ἀποκριθῇ καὶ εἰπεῖ, Ἀμήν.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος, ὅστις κακολογεῖ τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του.

Ἀπόκρισις. Ἀμήν.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος, ὅστις μετακινήσει τὸ ὁροθέσιον τοῦ πλησίον του.

Ἀπόκρισις. Ἀμήν.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος, ὅστις ἀποπλανᾷ τὸν τυφλὸν ἀπὸ τὸν δρόμον του.

Ἀπόκρισις. Ἀμήν.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος, ὅστις διαστρέφει τὴν κρίσιν τοῦ ξένου, τοῦ ὀρφανοῦ, καὶ τῆς χήρας.

Ἀπόκρισις. Ἀμήν.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος, ὅστις κτυπήσει τὸν πλησίον του κρυφίως.—Δευτ. κζ΄. 24.

Ἀπόκρισις. Ἀμήν.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος, ὅστις κοιμηθῇ μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον του.—Λευ. κ΄. 10.

Ἀπόκρισις. Ἀμήν.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος, ὅστις πάρει δῶρα διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν ἀθῶον.—Δευτ. κζ'. 25.

Ἀπόκρισις. Ἀμήν.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος, ὅστις θέτει τὴν ἐλπίδα του εἰς ἄνθρωπον, καὶ λαμβάνει ἄνθρωπον δι' ὑπεράσπισίν του, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ καρδία ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν Θεόν.—Ἰερ. ιζ'. 5.

Ἀπόκρισις. Ἀμήν.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατοι οἱ ἀνελεήμονες, οἱ πόρνοι, οἱ μοιχοὶ, οἱ πλεονέκται, οἱ εἰδωλολάτραι, οἱ συκοφάνται, οἱ μέθυσοι, καὶ οἱ ἅρπαγες.—Ματθ. κε'. 41. 1 Κορινθ. ς'. 9, 10.

Ἀπόκρισις. Ἀμήν.

Ὁ Λειτουργός.

ἘΠΕΙΔΗ λοιπὸν εἶναι ἐπικατάρατοι, ὡς τὸ μαρτυρεῖ ὁ Προφήτης Δαβὶδ, ὅλοι ἐκεῖνοι, ὅσοι ἀποπλανῶνται καὶ ἐκτρέπονται ἀπὸ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦτο (ἐνθυμούμενοι τὴν τρομερὰν κρίσιν τὴν ἐπικειμένην ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ πάντοτε ἑτοίμην νὰ πέσῃ ἐπάνω μας,) ἂς ἐπιστρέψωμεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν μετὰ πάσης συντριβῆς καὶ ταπεινώσεως καρδίας· κλαίοντες καὶ θρηνοῦντες τὸν πολυαμάρτητον βίον ἡμῶν, ἀναγνωρίζοντες καὶ ἐξομολογούμενοι τὰς παραβάσεις μας, καὶ σπουδάζοντες νὰ κάμνωμεν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας. Διότι τώρα ἡ ἀξίνη κεῖται εἰς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· ὥστε πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Φοβερὸν εἶναι τὸ νὰ πέσῃ τις εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Θέλει βρέξει ἐπάνω εἰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ, καὶ θεῖον, θύελλαν, καὶ καταιγίδα· αὐτὴ θέλει εἶσθαι ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Διότι, ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀνομίαν τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐλεύσεώς του; Τίς θέλει ἀνθέξει τὴν παρουσίαν του; Τὸ πτυάριον αὐτοῦ εἶναι εἰς τὴν χεῖρά του, καὶ θέλει

καθαρίσει τὸ ἀλώνιόν του, καὶ συνάξει τὸν σῖτόν του εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον θέλει κατακαύσει μὲ ἄσβεστον πῦρ. Ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἔρχεται ὡς κλέπτης ἐν νυκτί· καὶ ἐνῷ οἱ ἄνθρωποι λέγουν, Εἰρήνη, και τὰ πάντα εἶναι εἰς ἀσφάλειαν, τότε αἰφνίδιος ὄλεθρος θέλει ἐπέλθει ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, ὡς ὠδῖνες γυναικὸς κοιλοπονούσης, καὶ δὲν θέλουν ἐκφύγει. Τότε θέλει φανῇ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδικήσεως, τὴν ὁποίαν οἱ πεισματώδεις ἁμαρτωλοὶ, διὰ τὴν σκληροκαρδίαν των, ἐπεσώρευσαν εἰς ἑαυτούς· οἵτινες κατεφρόνησαν τὴν ἀγαθότητα, τὴν ὑπομονὴν, καὶ τὴν μακροθυμίαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀδιαλείπτως προσκαλοῦντος αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν. Τότε θέλουν κράξει πρὸς ἐμὲ, λέγει ὁ Κύριος, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω εἰσακούσει· θέλουν μὲ ζητήσει ἀπὸ πρωΐας, ἀλλὰ δὲν θέλουν μὲ εὑρεῖ· διότι ἐμίσησαν τὴν σοφίαν, καὶ δὲν ἐδέχθησαν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀλλ' ἀπέῤῥιψαν τὴν συμβουλήν μου, καὶ κατεφρόνησαν τοὺς ἐλέγχους μου. Τότε πάρωρα καὶ ματαίως θέλουν κρούει, ὁπόταν κλεισθῇ ἡ θύρα· πάρωρα καὶ ματαίως θέλουν ἐπικαλεσθῇ τὸ ἔλεος, ὅταν ὁ καιρὸς ἦναι τῆς κρίσεως. Ὦ τρομερὰ φωνὴ τῆς δικαιοτάτης κρίσεως, ἥτις θέλει λαληθῇ κατ' αὐτῶν! ὅταν λεχθῇ εἰς αὐτοὺς, Πορεύεσθε, οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον εἰς τὸν διάβολον καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ. Ὅθεν, ἀδελφοὶ, ἂς λάβωμεν πρόβλεψιν ἐν καιρῷ, ἐνῷ παραμένει ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας· διότι ἔρχεται ἡ νὺξ, καὶ τότε δὲν δύναταί τις νὰ ἐργάζεται· ἐνῷ δὲ ἔχομεν τὸ φῶς, ἂς πιστεύσωμεν εἰς τὸ φῶς, καὶ ἂς περιπατήσωμεν ὡς τέκνα φωτὸς, διὰ νὰ μὴ ῥιφθῶμεν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ἂς μὴ καταχρασθῶμεν τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ· ὅστις μᾶς κράζει εὐσπλάγχνως εἰς διόρθωσιν βίου, καὶ, διὰ τὸ ἄπειρον ἔλεός του, μᾶς ὑπόσχεται ἄφεσιν τῶν παρελθόντων, ἐὰν μὲ τελείαν καὶ ἀληθῆ καρ-

δίαν ἐπιστρέψωμεν εἰς αὐτόν. Διότι καὶ ἂν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἦναι ὡς φοινικοῦν, θέλουν λευκανθῇ ὡς ἡ χιών· καὶ ἂν ἦναι ὡς κόκκινον, θέλουν λευκανθῇ ὡς μαλλίον. Ἐπιστρέψετε, λέγει ὁ Κύριος, ἀπὸ ὅλας τὰς ἀνομίας σας· καὶ αἱ ἁμαρτίαι σας δὲν θέλουν εἶσθαι εἰς ἀφανισμόν σας. Ἀποῤῥίψετε ἀπὸ ἐπάνω σας ὅλας τὰς ἀσεβείας σας ὅσας ἐπράξετε, καὶ κάμετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας νέαν καρδίαν, καὶ νέον πνεῦμα. Διὰ τί ἠθέλετε ἀποθάνει, οἶκος Ἰσραήλ; διότι ἐγὼ δὲν εὐαρεστοῦμαι εἰς τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἐπιστρέψετε λοιπὸν, καὶ θέλετε ζήσει. Μ' ὅλον ὅτι ἡμαρτήσαμεν, μ' ὅλον τοῦτο ἔχομεν Παράκλητον πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἱλασμὸς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Διότι αὐτὸς ἐτραυματίσθη διὰ τὰς παραβάσεις ἡμῶν, καὶ ἐπληγώθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἂς ἐπιστρέψωμεν λοιπὸν εἰς αὐτὸν, ὅστις δέχεται ἐλεημόνως ὅλους τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας ἁμαρτωλούς· πεπεισμένοι, ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ μᾶς δεχθῇ, καὶ προθυμότατος νὰ μᾶς συγχωρήσῃ, ἐὰν προσέλθωμεν εἰς αὐτὸν μὲ πιστὴν μετάνοιαν· ἐὰν ὑποταχθῶμεν εἰς αὐτὸν, καὶ περιπατήσωμεν τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς δρόμους του· ἐὰν θέλωμεν νὰ σηκώσωμεν ἐπάνω μας τὸν καλὸν ζυγὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐλαφρὸν φορτίον του, διὰ νὰ ἀκολουθήσωμεν αὐτὸν μὲ ταπεινοφροσύνην, ὑπομονὴν, καὶ ἀγάπην, καὶ νὰ διοικούμεθα διὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος· ζητοῦντες πάντοτε τὴν δόξαν του, καὶ δουλεύοντες αὐτὸν πρεπόντως εἰς τὴν κλῆσίν μας μὲ εὐχαριστίαν. Ἐὰν κάμωμεν τοῦτο, ὁ Χριστὸς θέλει μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ νόμου, καὶ ἀπὸ τὴν ἐσχάτην καταδίκην ἥτις θέλει ἐπιπέσει ἐπάνω εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ταχθῶσιν ἐξ ἀριστερῶν· καὶ θέλει θέσει ἡμᾶς ἐκ δεξιῶν, καὶ μᾶς δώσει τὴν εὐμενῆ εὐλογίαν τοῦ Πατρός του, προστάττων ἡμᾶς νὰ κληρονομήσωμεν τὴν ἔνδοξον βασιλείαν

του· εἰς τὴν ὁποίαν ἂς εὐδοκήσῃ νὰ εἰσάξῃ πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸ ἄπειρον αὐτοῦ ἔλεος. Ἀμήν.

Τότε θέλουν γονυκλιτήσει ὅλοι· καὶ ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ, γονυκλιτοῦντες εἰς τὸν τόπον ὅπου συνειθίζουν νὰ λέγωσι τὴν Λιτανείαν, θέλουν ἀναγνώσει τοῦτον τὸν ψαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός. Ψαλμ. να΄.

ἘΛΕΗΣΕ΄ *με, ὦ Θεὲ, κατὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψε τὰ ἀνομήματά μου.*

Πλύνε *με ἐντελῶς ἀπὸ τὴν ἀνομίαν μου, καὶ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν μου καθάρισέ με.*

Διότι *τὰ ἀνομήματά μου ἐγὼ γνωρίζω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου εἶναι πάντοτε ἔμπροσθέν μου.*

Εἰς *σὲ, εἰς σὲ μόνον ἡμάρτησα, καὶ τὸ κακὸν ἔμπροσθέν σου ἔπραξα· διὰ νὰ δικαιωθῇς εἰς τοὺς λόγους σου, καὶ νὰ ἦσαι ἄμεμπτος εἰς τὰς κρίσεις σου.*

Ἰδοὺ, *ἐσυλλήφθην εἰς ἀνομίαν, καὶ εἰς ἁμαρτίαν μὲ ἐγέννησεν ἡ μήτηρ μου.*

Ἰδοῦ, *σὺ ἠγάπησες ἀλήθειαν εἰς τὴν καρδίαν, καὶ εἰς τὰ ἐνδόμυχα θέλεις μὲ διδάξει σοφίαν.*

Ῥάντισέ *με μὲ ὕσσωπον, καὶ θέλω εἶσθαι καθαρός· πλύνε με, καὶ θέλω εἶσθαι λευκότερος ἀπὸ τὴν χιόνα.*

Κάμε *με νὰ ἀκούσω ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, διὰ νὰ εὐφρανθῶσι τὰ ὀστᾶ τὰ ὁποῖα ἐσύνθλασες.*

Στρέψε *τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ὅλας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψε.*

Καρδίαν *καθαρὰν πλάσε εἰς ἐμὲ, Θεέ· καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἀνανέωσε εἰς τὰ ἐντόσθιά μου.*

Μή *με ἀποῤῥίψῃς ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου· καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ σηκώσῃς ἀπὸ ἐμέ.*

Ἀπόδοσέ *με τὴν ἀγαλλίασιν τῆς σωτηρίας σου, καὶ μὲ πνεῦμα ἡγεμονικὸν στήριξέ με.*

Θέλω διδάξει εἰς τοὺς παραβάτας τοὺς δρόμους σου· καὶ ἁμαρτωλοὶ θέλουν ἐπιστρέφει εἰς σέ.

Ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ αἵματα, Θεὲ, Θεὲ τῆς σωτηρίας μου· ἡ γλῶσσά μου θέλει ψάλλει μὲ ἀγαλλίασιν τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, *ἄνοιξε τὰ χείλη μου· καὶ τὸ στόμα μου θέλει ἀναγγέλλει τὸν ἔπαινόν σου.*

Διότι δὲν θέλεις θυσίαν, ἀλλέως σὲ ἔδιδα· ὁλοκαυτώματα δὲν ἀρέσκεσαι.

Τοῦ Θεοῦ *αἱ θυσίαι εἶναι πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην σὺ,* Θεὲ, *δὲν θέλεις καταφρονήσει.*

Εὐεργέτησε *τὴν* Σιὼν *μὲ τὴν εὔνοιάν σου· οἰκοδόμησε τὰ τείχη τῆς* Ἱερουσαλήμ.

Τότε *θέλεις εὐαρεστηθῆ εἰς θυσίας δικαιοσύνης, εἰς προσφορὰς καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε θέλουν προσφέρει μοσχάρια ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριόν σου.*

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, *καὶ εἰς τὸν* Υἱὸν, *καὶ εἰς τὸ* Πνεῦμα *τὸ* Ἅγιον·

Καθὼς *ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων.* Ἀμήν.

Κύριε, *ἐλέησον ἡμᾶς.*
Χριστὲ, *ἐλέησον ἡμᾶς.*
Κύριε, *ἐλέησον ἡμᾶς.*

ΠΑΤΕΡ *ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς,* Ἃς *ἁγιασθῇ τὸ* Ὄνομά *σου·* Ἃς *ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου·* Ἃς *γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.* Τὸν *ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον.* Καὶ *συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς.* Καὶ *μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν,* Ἀλλὰ *ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.* Ἀμήν.

Λειτουργός. Κύριε, *σῶσε τοὺς δούλους σου,*
Ἀπόκρισις. Τοὺς *ἐλπίζοντας εἰς σέ.*

Λειτουργός. Ἐξαπόστειλε εἰς αὐτοὺς βοήθειαν ἐξ ὕψους·

Ἀπόκρισις. Καὶ ὑπερασπίζου αὐτοὺς πάντοτε κραταιῶς.

Λειτουργός. Βοήθησέ μας, Θεὲ Σωτὴρ ἡμῶν·

Ἀπόκρισις. Καὶ διὰ τὴν δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου ἐλευθέρωσε ἡμᾶς· γενοῦ ἵλεως εἰς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὸ Ὄνομά σου.

Λειτουργός. Κύριε, εἰσάκουσε τῆς δεήσεως ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμων ἂς ἔλθῃ εἰς σέ.

Ὁ Λειτουργός.

Ἂς δεηθῶμεν.

ΚΥΡΙΕ, δεόμεθά σου, εἰσάκουσε οἰκτιρμόνως τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ σπλαγχνίσου πάντας τοὺς ἐξομολογουμένους εἰς σὲ τὰς ἁμαρτίας των· ὥστε οἱ ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ συνειδότος διὰ τὰς ἁμαρτίας των, νὰ λυθῶσι διὰ τῆς εὐσπλαγχνου ἀφέσεώς σου· διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤΕ Θεὲ, καὶ οἰκτίρμων Πάτερ, ὁ σπλαγχνιζόμενος πάντας ἀνθρώπους, καὶ μὴ μισῶν κανὲν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν του καὶ νὰ σωθῇ· Συγχώρησε οἰκτιρμόνως τὰς παραβάσεις ἡμῶν· δέξου καὶ παρηγόρησε ἡμᾶς, τοὺς θλιβομένους καὶ βασανιζομένους ἀπὸ τὸ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἴδιον εἶναι εἰς σὲ νὰ ἐλεῇς πάντοτε· εἰς σὲ μόνον ἀνήκει νὰ συγχωρῇς ἁμαρτίας. Ὅθεν λυπήσου ἡμᾶς, πανάγαθε Κύριε, λυπήσου τὸν λαόν σου τὸν ὁποῖον ἐξηγόρασες· μὴν εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, οἵτινες εἶναι εὐτελὲς χῶμα, καὶ ταλαίπωροι ἁμαρτωλοί· ἀλλὰ οὕτω στρέψε τὴν ὀργήν σου ἀφ' ἡμῶν, οἵτινες ὁμολογοῦμεν ταπεινῶς τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν, καὶ ἀληθῶς μετανοοῦμεν διὰ τὰ παραπτώματά μας, καὶ οὕτω

σπεῦσε νὰ βοηθήσῃς ἡμᾶς εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, ὥστε νὰ ζήσωμεν αἰωνίως μετὰ σοῦ εἰς τὸν μέλλοντα· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.* Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Λαὸς θέλει εἰπεῖ τοῦτο τὸ ἀκόλουθον, μετὰ τὸν Λειτουργόν.

ἘΠΙΣΤΡΕΨΕ' *μας, πανάγαθε* Κύριε, *καὶ θέλομεν ἐπιστρέψει.* Γενοῦ *εὐμενής,* Κύριε, *γενοῦ εὐμενὴς εἰς τὸν λαόν σου· ὅστις ἐπιστρέφει πρὸς σὲ μὲ δάκρυα, νηστείαν, καὶ προσευχήν.* Διότι *σὺ εἶσαι* Θεὸς *ἐλεήμων, οἰκτίρμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος.* Σὺ *σπλαγχνίζεσαι ὅταν ἡμεῖς ἤμεθα ἄξιοι τιμωρίας, καὶ εἰς τὴν ὀργήν σου ἐνθυμεῖσαι τὸ ἔλεός σου.* Σπλαγχνίσου *τὸν λαόν σου, πανάγαθε* Κύριε, *σπλαγχνίσου· καὶ ἂς μὴ δώσῃς τὴν κληρονομίαν σου εἰς αἰσχύνην.* Ἐπάκουσε *ἡμῶν,* Κύριε, *κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψε εἰς ἡμᾶς· διὰ τῆς ἀξιομισθίας καὶ μεσιτείας τοῦ ὑπερευλογημένου* Υἱοῦ *σου, τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς θέλει εἰπεῖ μόνος,

ὉΟ ΚΥΡΙΟΣ *νὰ μᾶς εὐλογήσῃ, καὶ νὰ μᾶς διαφυλάξῃ· ὁ* Κύριος *νὰ ἐπιλάμψῃ ἐπάνω εἰς ἡμᾶς τὸ πρόσωπόν του, καὶ νὰ μὰς δώσῃ εἰρήνην, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.* Ἀμήν.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ·

Ἡ,

ΨΑΛΜΟΙ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ἩΜΕΡΑ.

Ἀκολουθια Ἑωθινη.

Ψαλμος α'.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἐπεριπάτησεν εἰς τὴν συμβουλὴν τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἰς τὸν δρόμον τῶν ἁμαρτωλῶν δὲν ἐστάθη, καὶ εἰς καθέδραν χλευαστῶν δὲν ἐκάθησεν·
2 Ἀλλ' εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ χαρά του, καὶ εἰς τὸν νόμον αὐτοῦ μελετᾷ ἡμέραν καὶ νύκτα.
3 Καὶ θέλει εἶσθαι ὡς δένδρον φυτευμένον σιμὰ εἰς τὰ ῥυάκια τῶν ὑδάτων, τὸ ὁποῖον δίδει τὸν καρπόν του εἰς τὸν καιρὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον του δὲν μαραίνεται· καὶ ὅλα, ὅσα αὐτὸς κάμνει, θέλουν εὐδοκιμεῖ.
4 Δὲν θέλουν εἶσθαι οὕτω οἱ ἀσεβεῖς· ἀλλ' ὡς τὸ λεπτὸν ἄχυρον, τὸ ὁποῖον πέρνει ὁ ἄνεμος.
5 Διὰ τοῦτο δὲν θέλουν σταθῇ οἱ ἀσεβεῖς εἰς τὴν κρίσιν, οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὴν σύναξιν τῶν δικαίων.
6 Διότι γνωρίζει ὁ Κύριος τὸν δρόμον τῶν δικαίων· ὁ δὲ δρόμος τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀφανισθῇ.

Ψαλμος β'.

ΔΙΑ τί ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια;

2 Παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ
ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ ἐναντίον τοῦ Κυρίου,
καὶ ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, λέγοντες,
3 Ἂς διασπάσωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἂς
ἀποῤῥίψωμεν ἀπὸ ἐπάνω μας τὰς ἀλύσεις αὐτῶν.
4 Ὁ καθήμενος εἰς τοὺς οὐρανοὺς θέλει τοὺς
περιγελάσει· ὁ Κύριος θέλει τοὺς περιπαίξει.
5 Τότε θέλει λαλήσει πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν ὀργήν
του, καὶ εἰς τὸν θυμόν του θέλει κατατρομάξει
αὐτούς.
6 Καὶ θέλει εἶπει, Ἀλλ' ἐγὼ ἔχρισα τὸν Βασιλέα
μου ἐπάνω εἰς τὴν Σιὼν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.
7 Ἐγὼ θέλω ἀναγγείλει τὸ πρόσταγμα· ὁ Κύριος
εἶπεν εἰς ἐμὲ, Σὺ εἶσαι ὁ Υἱός μου· ἐγὼ σήμερον
σὲ ἐγέννησα.
8 Ζήτησε ἀπὸ ἐμὲ, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ δώσει τὰ
ἔθνη κληρονομίαν σου, καὶ ἰδιοκτησίαν σου τὰ
πέρατα τῆς γῆς.
9 Σὺ θέλεις ποιμάνει αὐτοὺς μὲ ῥάβδον σιδηρᾶν·
ὡς σκεῦος κεραμέως θέλεις συντρίψει αὐτούς.
10 Τώρα λοιπὸν, βασιλεῖς, σταθῆτε συνετοί·
διδαχθῆτε, κριταὶ τῆς γῆς.
11 Δουλεύετε τὸν Κύριον μὲ φόβον, καὶ ἀγάλ-
λεσθε μὲ τρόμον.
12 Φιλεῖτε τὸν Υἱὸν, μή πως ὀργισθῇ, καὶ ἀπο-
λεσθῆτε ἀπὸ τὸν δρόμον, ὅταν ταχέως ἐξαφθῇ ὁ
θυμὸς αὐτοῦ. Μακάριοι ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
θαῤῥοῦν εἰς αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ γ΄.

ΚΥΡΙΕ, πόσον ἐπληθύνθησαν οἱ ἐχθροί μου! πολ-
λοὶ σηκόνονται κατ' ἐπάνω μου.
2 Πολλοὶ λέγουν περὶ τῆς ψυχῆς μου, Δὲν εἶναι
δι' αὐτὸν σωτηρία εἰς τὸν Θεόν.
3 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, εἶσαι ἡ ἀσπίς μου, ἡ δόξα μου,
καὶ ἐκεῖνος ὅστις ὑψόνεις τὴν κεφαλήν μου.
4 Ἔκραξα μὲ τὴν φωνήν μου πρὸς τὸν Κύριον,
καὶ αὐτὸς μὲ ἤκουσεν ἀπὸ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν του.

5 Ἐγὼ ἐπλαγίασα, καὶ ἐκοιμήθην· ἐξύπνησα· διότι ὁ Κύριος μὲ διαφυλάττει.
6 Δὲν θέλω φοβηθῆ ἀπὸ μυριάδας λαοῦ, αἱ ὁποῖαι ἀντιπαρατάττονται τριγύρω μου.
7 Σήκω, Κύριε· σῶσέ με, Θεέ μου· διότι σὺ κτύπησες ὅλους τοὺς ἐχθρούς μου εἰς τὴν σιαγόνα· σὺ ἐσύντριψες τοὺς ὀδόντας τῶν ἀσεβῶν.
8 Τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ σωτηρία· ἐπάνω εἰς τὸν λαόν σου εἶναι ἡ εὐλογία σου.

ΨΑΛΜΟΣ δ΄.

ΟΤΑΝ σὲ ἐπικαλοῦμαι, εἰσάκουέ μου, Θεὲ τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν καιρῷ στενοχωρίας, σὺ μὲ ἔβαλες εἰς εὐρυχωρίαν· ἐλέησέ με, καὶ εἰσάκουσε τὴν προσευχήν μου.
2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε νὰ μετατρέπετε τὴν δόξαν μου εἰς καταισχύνην; ἕως πότε νὰ ἀγαπᾶτε ματαιότητα, νὰ ζητῆτε ψεῦδος;
3 Ἀλλὰ μάθετε, ὅτι ἔκλεξεν ὁ Κύριος τὸν ὅσιόν του· ὁ Κύριος θέλει μοῦ εἰσακούει, ὅταν κράζω πρὸς αὐτόν.
4 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴν ἁμαρτάνετε· συλλογίζεσθε μέσα εἰς τὴν καρδίαν σας ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην σας, καὶ ἡσυχάζετε.
5 Θυσιάσετε θυσίας δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσετε εἰς τὸν Κύριον.
6 Πολλοὶ λέγουν, Τίς θέλει μᾶς δείξει τὸ καλόν; Ὕψωσε ἐπάνω εἰς ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
7 Ἔδωκες μεγαλητέραν εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, παρὰ ὅσην ἀπολαμβάνουν αὐτοί, εἰς καιρὸν ὅτε πληθύνεται ὁ σῖτος αὐτῶν καὶ ὁ οἶνος αὐτῶν.
8 Μὲ εἰρήνην θέλω καὶ πλαγιάσει καὶ κοιμηθῆ· διότι σὺ μόνος, Κύριε, μὲ κάμνεις νὰ κατοικῶ εἰς ἀσφάλειαν.

ΨΑΛΜΟΣ ε΄.

ΔΟΣ ἀκρόασιν, Κύριε, εἰς τὰ λόγιά μου· ἐννόησε τὸν στεναγμόν μου.
2 Πρόσεξε εἰς τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς μου, Βασιλεῦ μου, καὶ Θεέ μου· διότι εἰς σὲ θέλω προσευχηθῇ.
3 Κύριε, τὸ πρωῒ θέλεις ἀκούσει τὴν φωνήν μου· τὸ πρωῒ θέλω παρασταθῇ εἰς σὲ, καὶ θέλω στέκει προσεκτικός.
4 Διότι δὲν εἶσαι σὺ Θεὸς ὅστις νὰ εὐαρεστῆται εἰς τὴν ἀσέβειαν· ὁ πονηρὸς δὲν θέλει κατοικεῖ πλησίον σου.
5 Οὐδὲ θέλουν σταθῇ οἱ ἄφρονες ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· σὺ μισεῖς ὅλους τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.
6 Σὺ θέλεις ἐξολοθρεύσει τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ὁ Κύριος βδελύσσεται τὸν ἄνθρωπον τὸν αἱμοβόρον καὶ τὸν δόλιον.
7 Ἀλλ' ἐγὼ διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου θέλω ἐμβῇ εἰς τὸν οἶκόν σου· μὲ τὸν φόβον σου θέλω προσκυνήσει πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγιότητός σου.
8 Κύριε, ὁδήγησέ με μὲ τὴν δικαιοσύνην σου, διὰ τοὺς ἐχθρούς μου· κατεύθυνε τὸν δρόμον σου ἔμπροσθέν μου.
9 Διότι δὲν εἶναι εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία των εἶναι πονηρία· τάφος ἀνοιγμένος εἶναι ὁ λάρυγξ αὐτῶν· μὲ τὴν γλῶσσάν των δολίως κολακεύουν.
10 Καταδίκασε αὐτοὺς, Θεέ· ἂς ἀποτύχωσιν ἀπὸ τοὺς σκοπούς των· δίωξε αὐτοὺς διὰ τὸ πλῆθος τῶν παραβάσεών των, διότι ἀπεστάτησαν ἐναντίον σου.
11 Ἂς εὐφραίνωνται δὲ ὅλοι οἱ θαῤῥοῦντες εἰς σέ· ἂς χαίρωνται πάντοτε, διότι σὺ περισκεπάζεις αὐτούς· ἂς καυχῶνται ὁμοίως εἰς σὲ ὅσοι ἀγαποῦν τὸ ὄνομά σου.

12 Διότι σὺ, Κύριε, θέλεις εὐλογήσει τὸν δίκαιον· θέλεις περικυκλώσει αὐτὸν μὲ εὐμένειαν, ὡσὰν μὲ ἀσπίδα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ϛ΄.

ΚΥΡΙΕ, μή με ἐλέγξῃς εἰς τὸν θυμόν σου, μηδὲ εἰς τὴν ὀργήν σου παιδεύσῃς με.
2 Ἐλέησέ με, Κύριε, διότι ἐγὼ εἶμαι ἀδύνατος· ἰάτρευσέ με, Κύριε, διότι ἐταράχθησαν τὰ ὀστᾶ μου.
3 Ἐταράχθη καὶ ἡ ψυχή μου σφόδρα· ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;
4 Ἐπίστρεψε, Κύριε· λύτρωσε τὴν ψυχήν μου· σῶσέ με διὰ τὸ ἔλεός σου.
5 Διότι εἰς τὸν θάνατον δὲν εἶναι καμμία ἐνθύμησις περὶ σοῦ· εἰς δὲ τὸν ᾅδην ποῖος θέλει σὲ ἀποδίδει εὐχαριστίαν;
6 Ἐγὼ ἀπέκαμα εἰς τὸν στεναγμόν μου· ὅλην τὴν νύκτα λούω τὴν κλίνην μου· μὲ τὰ δάκρυά μου βρέχω τὸ στρῶμά μου.
7 Ὁ ὀφθαλμός μου ἐμαράνθη ἀπὸ τὴν θλίψιν· ἐγήρασεν ἐξ αἰτίας ὅλων τῶν ἐχθρῶν μου.
8 Ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ ἐμὲ, ὅλοι σεῖς οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας· διότι ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν φωνὴν τοῦ κλαυθμοῦ μου.
9 Ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν δέησίν μου· ὁ Κύριος ἐδέχθη τὴν προσευχήν μου.
10 Ἂς ἐντραπῶσι, καὶ ἂς ταραχθῶσι σφόδρα, ὅλοι οἱ ἐχθροί μου· ἂς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω· ἂς καταισχυνθῶσιν αἰφνιδίως.

ΨΑΛΜΟΣ ζ΄.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός μου, εἰς σὲ ἐλπίζω· σῶσέ με ἀπὸ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ κατατρέχουν, καὶ λύτρωσέ με·

2 Μή πως ὁ ἐχθρὸς ἁρπάξῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, καὶ τὴν διασπαράξῃ, χωρὶς νὰ ἦναι κανεὶς νὰ μὲ λυτρώσῃ.
3 Κύριε ὁ Θεός μου, ἂν ἐγὼ ἔπραξα τοῦτο, ἂν εἰς τὰς χεῖράς μου ἦναι ἀνομία·
4 Ἂν ἀνταπέδωκα κακὸν εἰς ἐκεῖνον ὅστις εἰρήνευε μὲ ἐμὲ, ἢ κατέθλιψα τοὺς χωρὶς αἰτίαν διώκοντάς με·
5 Ἂς κατατρέξῃ ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, καὶ ἂς τὴν φθάσῃ· ναὶ, ἂς καταπατήσῃ εἰς τὴν γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ ἂς καταβάλῃ τὴν δόξαν μου εἰς τὸ χῶμα.
6 Σήκω, Κύριε, εἰς τὴν ὀργήν σου· ὑψώσου διὰ τὴν λύσσαν τῶν ἐχθρῶν μου· καὶ ἐξύπνησε δι' ἐμὲ εἰς τὴν κρίσιν τὴν ὁποίαν ἐπρόσταξες.
7 Καὶ ἡ σύναξις τῶν λαῶν θέλει σὲ περικυκλώσει· σὺ δὲ ἐπίστρεψε νὰ καθήσῃς εἰς ὕψος ὑπεράνωθεν αὐτῆς.
8 Ὁ Κύριος θέλει κρίνει τοὺς λαούς· κρῖνέ με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκεραιότητά μου, ἡ ὁποία εἶναι εἰς ἐμέ.
9 Ἂς τελειώσῃ πλέον ἡ κακία τῶν ἀσεβῶν· καὶ στερέωσε τὸν δίκαιον, σὺ ὁ Θεὸς ὁ δίκαιος, ὁ ὁποῖος ἐξετάζεις καρδίας καὶ νεφρούς.
10 Ἡ ὑπεράσπισίς μου εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος σώζει τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
11 Ὁ Θεὸς εἶναι Κριτὴς δίκαιος, καὶ Θεὸς ὅστις ὀργίζεται καθ' ἡμέραν.
12 Ἐὰν ὁ ἀσεβὴς δὲν ἐπιστραφῇ, αὐτὸς θέλει ἀκονίσει τὴν ῥομφαίαν του· ἐτέντωσε τὸ τόξον του, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό·
13 Καὶ εἰς αὐτὸ ἡτοίμασεν ὄργανα θανάτου· προσήρμοσε τὰ βέλη του ἐναντίον τῶν διωκτῶν.
14 Ἰδοὺ, ὁ ἀσεβὴς κοιλοπονεῖ ἀνομίαν· συνέλαβε δὲ πονηρίαν, καὶ ἐγέννησε ψεῦδος.
15 Ἔσκαψε λάκκον καὶ τὸν ἐβάθυνε· πλὴν αὐτὸς θέλει πέσει εἰς τὸ βάραθρον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν.

16 Ἡ πονηρία του θέλει ἐπιστρέψει κατὰ τῆς κεφαλῆς του, καὶ ἡ καταδυναστεία αὐτοῦ θέλει καταβῇ ἐπάνω εἰς τὴν κορυφήν του.
17 Ἐγὼ θέλω ἐπαινεῖ τὸν Κύριον κατὰ τὴν δικαιοσύνην του, καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ η΄.

ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν, πόσον εἶναι θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου εἰς ὅλην τὴν γῆν! ὁ ὁποῖος ἔθεσες τὴν δόξαν σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
2 Ἀπὸ τὸ στόμα τῶν νηπίων καὶ τῶν θηλαζόντων ἡτοίμασες ἔπαινον ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν σου, διὰ νὰ καταργήσῃς τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν ἐκδικητήν.
3 Ὅταν θεωρῶ τοὺς οὐρανούς σου, τὸ ἔργον τῶν δακτύλων σου, τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, τὰ ὁποῖα σὺ ἐθεμελίωσες,
4 Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, διὰ νὰ τὸν ἐνθυμῆσαι; ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ τὸν ἐπισκέπτεσαι;
5 Σὺ ὅμως ἔκαμες αὐτὸν ὀλίγον τι κατώτερον ἀπο τοὺς ἀγγέλους, καὶ μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφάνωσες αὐτόν.
6 Σὺ κατέστησες αὐτὸν κύριον ἐπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· τὰ πάντα ὑπέταξες ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας του·
7 Ὅλα τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ ἀκόμη τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ·
8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ὀψάρια τῆς θαλάσσης, καὶ ὅ,τι διαπερνᾷ τοὺς δρόμους τῶν θαλασσῶν.
9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, πόσον εἶναι θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου εἰς ὅλην τὴν γῆν!

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ θ΄.

ΘΕΛΩ σὲ δοξολογήσει, Κύριε, μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου· θέλω διηγηθῆ ὅλα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Θέλω εὐφρανθῇ καὶ χαρῇ εἰς σέ· θέλω ψαλμῳδήσει εἰς τὸ ὄνομά σου, Ὕψιστε.
3 Ὅταν στραφῶσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, θέλουν πέσει, καὶ θέλουν ἀφανισθῇ ἀπ' ἔμπροσθέν σου.
4 Διότι σὺ ἔκαμες τὴν κρίσιν μου καὶ τὸ δίκαιόν μου· ἐκάθησες ἐπὶ θρόνου κρίνων μὲ δικαιοσύνην.
5 Σὺ ἐπετίμησες τὰ ἔθνη· ἐξωλόθρευσες τὸν ἀσεβῆ· τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψες εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
6 Αἱ ἐρημώσεις τοῦ ἐχθροῦ ἔλειψαν διαπάντα· καὶ σὺ κατηδάφισες πόλεις· τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐχάθη ὁμοῦ μὲ αὐτάς.
7 Ἀλλ' ὁ Κύριος θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα· αὐτὸς ἡτοίμασε τὸν θρόνον του διὰ κρίσιν.
8 Καὶ αὐτὸς θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην μὲ δικαιοσύνην· αὐτὸς θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς μὲ εὐθύτητα.
9 Ὁ Κύριος ἀκόμη θέλει εἶσθαι καταφύγιον εἰς τὸν πένητα, καταφύγιον εἰς καιροὺς θλίψεως.
10 Καὶ θέλουν θαῤῥεῖ εἰς σὲ, ὅσοι γνωρίζουν τὸ ὄνομά σου· διότι σὺ, Κύριε, δὲν ἐγκατέλιπες τοὺς ζητοῦντάς σε.
11 Ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Κύριον, ὅστις κατοικεῖ εἰς τὴν Σιών· ἀναγγείλετε μεταξὺ τῶν λαῶν τὰ κατορθώματα αὐτοῦ.
12 Διότι ὅταν κάμνῃ ἐξέτασιν περὶ αἱμάτων, ἐνθυμεῖται αὐτά· δὲν λησμονεῖ τὴν κραυγὴν τῶν ταλαιπωρουμένων.
13 Ἐλέησέ με, Κύριε· ἰδὲ τὴν θλίψιν μου ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν μου, σὺ ὅστις μὲ ὑψόνεις ἀπὸ τὰς πύλας τοῦ θανάτου·
14 Διὰ νὰ διηγηθῶ ὅλους τοὺς ἐπαίνους σου εἰς τὰς πύλας τῆς θυγατρὸς τῆς Σιών· ἐγὼ θέλω χαίρει διὰ τὴν σωτηρίαν σου.
15 Τὰ ἔθνη κατεβυθίσθησαν εἰς τὸν λάκκον τὸν

ὁποῖον ἔκαμαν· εἰς τὴν παγίδα, τὴν ὁποίαν κρυφίως ἔστησαν, ἐπιάσθη ὁ ποῦς αὐτῶν.
16 Ὁ Κύριος γνωρίζεται διὰ τὴν κρίσιν τὴν ὁποῖαν κάμνει· ὁ ἀσεβὴς παγιδεύεται εἰς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν του.
17 Οἱ ἀσεβεῖς θέλουν ἐπιστραφῆ εἰς τὸν ᾅδην· καὶ ὅλα τὰ ἔθνη ὅσα λησμονοῦν τὸν Θεόν.
18 Διότι ὄχι διαπάντα θέλει λησμονηθῆ ὁ πτωχός· ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων δὲν θέλει χαθῆ διαπάντα.
19 Σήκω, Κύριε· ἂς μὴν ὑπερισχύῃ ἄνθρωπος· ἂς κριθῶσι τὰ ἔθνη ἔμπροσθέν σου.
20 Κατάστησε, Κύριε, νομοθέτην ἐπάνω εἰς αὐτούς· ἂς γνωρίσωσι τὰ ἔθνη, ὅτι εἶναι ἄνθρωποι.

ΨΑΛΜΟΣ ι΄.

ΔΙΑ τί, Κύριε, στέκεσαι ἀπὸ μακράν; διὰ τί κρύπτεσαι εἰς καιροὺς θλίψεως;
2 Εἰς τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ ἀσεβοῦς, κατακαίεται ὁ πτωχός· ἂς πιασθῶσιν εἰς τὰς πανουργίας τὰς ὁποίας διαλογίζονται.
3 Διότι ὁ ἀσεβὴς καυχᾶται εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς του, καὶ ὁ πλεονέκτης μακαρίζει τὸν ἑαυτόν του· καταφρονεῖ τὸν Κύριον.
4 Ὁ ἀσεβὴς, διὰ τὴν ἀλαζονείαν τοῦ προσώπου του, δὲν θέλει ζητήσει τὸν Κύριον· ὅλοι του οἱ διαλογισμοὶ εἶναι, ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός.
5 Οἱ δρόμοι του μολύνονται εἰς πάντα καιρόν· αἱ κρίσεις σου εἶναι πολλὰ ὑψηλὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· αὐτὸς φυσᾷ ἐναντίον ὅλων τῶν ἐχθρῶν του.
6 Εἶπεν εἰς τὴν καρδίαν του, Δὲν θέλω σαλευθῆ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· διότι δὲν θέλω πέσει εἰς δυστυχίαν.
7 Τὸ στόμα του γέμει ἀπὸ κατάραν, καὶ ἀπάτην, καὶ δόλον· ὑποκάτω εἰς τὴν γλῶσσάν του εἶναι κακία καὶ ματαιότης.
8 Κάθηται εἰς τὰς ἐνέδρας τῶν προαυλίων, εἰς

τοὺς ἀποκρύφους τόπους, διὰ νὰ φονεύῃ τὸν ἀθῶον· οἱ ὀφθαλμοί του ἀποβλέπουν κρυφίως εἰς τὸν πένητα.

9 Ἐνεδρεύει εἰς τοὺς ἀποκρύφους τόπους, ὡς λέων εἰς τὸ σπήλαιόν του· ἐνεδρεύει διὰ νὰ ἁρπάξῃ τὸν πτωχόν· ἁρπάζει τὸν πτωχὸν, ὅταν σύρῃ αὐτὸν εἰς τὸ δίκτυόν του.

10 Σκύπτει καὶ χαμηλόνει, διὰ νὰ πέσωσιν οἱ πτωχοὶ εἰς τοὺς ὄνυχάς του.

11 Εἶπεν εἰς τὴν καρδίαν του, Ἐλησμόνησεν ὁ Θεός· ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν του· δὲν θέλει ποτὲ τὸ ἰδεῖ.

12 Σήκω, Κύριε· Θεὲ, ὕψωσε τὴν χεῖρά σου· μὴ λησμονήσῃς τοὺς τεθλιμμένους.

13 Διὰ τί παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; αὐτὸς εἶπεν εἰς τὴν καρδίαν του, ὅτι σὺ δὲν θέλεις τὸ ἐξετάσει.

14 Σὺ τὸ ἴδες· διότι σὺ παρατηρεῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ὕβριν, διὰ νὰ τὰ ἀνταμείψῃς μὲ τὴν χεῖρά σου· εἰς σὲ ἀφιερόνεται ὁ πτωχός· εἰς τὸν ὀρφανὸν σὺ εἶσαι ὁ βοηθός.

15 Σύντριψε τὸν βραχίονα τοῦ ἀσεβοῦς καὶ πονηροῦ· ἐξερεύνησε τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ, ἕως νὰ μὴν εὕρῃς αὐτὴν πλέον.

16 Ὁ Κύριος εἶναι Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὰ ἔθνη θέλουν ἐξαλειφθῆ ἀπὸ τὴν γῆν του.

17 Κύριε, σὺ εἰσήκουσες τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων· σὺ θέλεις ἑτοιμάσει τὴν καρδίαν των, θέλεις κάμει προσεκτικὸν τὸ ὠτίον σου,

18 Διὰ νὰ κρίνῃς τὸν ὀρφανὸν καὶ τὸν ταπεινωμένον, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ὁ γήϊνος νὰ μὴ καταδυναστεύῃ πλέον.

ΨΑΛΜΟΣ ια'.

ΕΙΣ τὸν Κύριον θαῤῥῶ ἐγώ· πῶς λοιπὸν λέγετε εἰς τὴν ψυχήν μου, Φεῦγε εἰς τὸ ὄρος σας, ὡς πουλίον;

2 Διότι, ἰδού, οἱ ἀσεβεῖς ἐτέντωσαν τὸ τόξον
των· ἡτοίμασαν τὰ βέλη των ἐπάνω εἰς τὴν χορ-
δήν, διὰ νὰ τοξεύσωσι κρυφίως τοὺς εὐθεῖς τὴν
καρδίαν.
3 Ἐὰν τὰ θεμέλια καταστραφῶσιν, ὁ δίκαιος τί
ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ;
4 Ὁ Κύριος εἶναι εἰς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν του· ὁ
Κύριος εἰς τὸν οὐρανὸν ἔχει τὸν θρόνον του· οἱ
ὀφθαλμοί του βλέπουν, τὰ βλέφαρά του ἐξετά-
ζουν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
5 Ὁ Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον· τὸν δὲ ἀσεβῆ
καὶ τὸν ἀγαπῶντα τὴν ἀδικίαν μισεῖ ἡ ψυχή του.
6 Θέλει βρέξει ἐπάνω εἰς τοὺς ἀσεβεῖς παγίδας·
πῦρ, καὶ θεῖον, καὶ ἀνεμοζάλη εἶναι τὸ μερίδιον
τοῦ ποτηρίου των.
7 Διότι δίκαιος ὢν ὁ Κύριος, ἀγαπᾷ καὶ δικαιο-
σύνην· τὸ πρόσωπόν του ἀποβλέπει τὴν εὐθύτητα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ιβ′.

ΣΩΣΕ, Κύριε· διότι ἔλειψεν ὁ ὅσιος ἄνθρωπος·
διότι ἐχάθησαν οἱ φιλαλήθεις μεταξὺ τῶν υἱῶν
τῶν ἀνθρώπων.
2 Ἕκαστος λαλεῖ ματαιότητα πρὸς τὸν πλησίον
του· μὲ χείλη δόλια ὁμιλοῦν ἀπὸ διπλῆν καρδίαν.
3 Ἃς ἐξολοθρεύσῃ ὁ Κύριος ὅλα τὰ χείλη τὰ
δόλια, καὶ τὴν γλῶσσαν ἡ ὁποία λαλεῖ ὑπερήφανα.
4 Διότι αὐτοὶ εἶπαν, Ἡμεῖς θέλομεν ὑπερισχύσει
διὰ τῆς γλώσσης μας· τὰ χείλη μας εἶναι ἰδικά
μας· ποῖος εἶναι κύριος ἐπάνω εἰς ἡμᾶς;
5 Διὰ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν πτωχῶν, διὰ τὸν
στεναγμὸν τῶν πενήτων, τώρα θέλω σηκωθῆ, λέ-
γει ὁ Κύριος· θέλω βάλει εἰς ἀσφάλειαν ἐκεῖνον
τὸν ὁποῖον ὁ ἀσεβὴς καταφρονεῖ.
6 Τὰ λόγια τοῦ Κυρίου εἶναι λόγια καθαρά· ἀρ-
γύριον δεδοκιμασμένον εἰς πήλινον χωνευτήριον,
καθαρισμένον ἑπτὰ φοραῖς.

7 Σὺ, Κύριε, θέλεις φυλάξει αὐτούς· θέλεις διατηρήσει αὐτοὺς ἀπὸ τὴν γενεὰν ταύτην εἰς τὸν αἰῶνα.
8 Οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦν τριγύρω, ὅταν οἱ ἀχρεῖοι ὑψωθῶσι μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ ιγ'.

ΈΩΣ πότε, Κύριε, θέλεις μὲ λησμονεῖ; διαπάντα; ἕως πότε θέλεις κρύπτει τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμέ;
2 Ἕως πότε θέλω συλλογίζεσθαι μέσα εἰς τὴν ψυχήν μου, ἔχων λύπην καθ' ἡμέραν εἰς τὴν καρδίαν μου; ἕως πότε θέλει ὑψόνεσθαι ὁ ἐχθρός μου ἐπάνω εἰς ἐμέ;
3 Ἐπίβλεψε· εἰσάκουσέ μου, Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισε τοὺς ὀφθαλμούς μου, μή πως ὑπνώσω τοῦ θανάτου τὸν ὕπνον·
4 Μή πως εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, Ὑπερίσχυσα ἐναντίον του· οἱ δὲ θλίβοντές με χαρῶσιν, ἐὰν ἐγὼ σαλευθῶ.
5 Ἀλλ' ἐγὼ ἤλπισα εἰς τὸ ἔλεός σου· ἡ καρδία μου θέλει χαίρει εἰς τὴν σωτηρίαν σου.
6 Ἐγὼ θέλω ψάλλει εἰς τὸν Κύριον, διότι μὲ εὐεργέτησε.

ΨΑΛΜΟΣ ιδ'.

ΕΙΠΕΝ ὁ ἄφρων εἰς τὴν καρδίαν του, Δὲν ὑπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν, καὶ ἔγιναν βδελυροὶ εἰς τὰ ἔργα· δὲν εἶναι κανεὶς, ὅστις νὰ κάμνῃ καλόν.
2 Ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐπέβλεψεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν ἦναι κανεὶς ὅστις νὰ ἔχῃ νόησιν, καὶ νὰ ζητῇ τὸν Θεόν.
3 Ὅλοι ἐξέκλιναν, ὅλοι ὁμοῦ ἐξηχρειώθησαν· δὲν εἶναι κανεὶς, ὅστις νὰ κάμνῃ καλόν· οὐδὲ εἷς.
4 Δὲν ἔχουν γνῶσιν ὅλοι οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, οἱ ὁποῖοι κατατρώγουν τὸν λαόν μου, ὡσὰν νὰ ἔτρωγαν ψωμίον; τὸν Κύριον δὲν ἐπεκαλέσθησαν.

5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· διότι ὁ Θεὸς
εἶναι εἰς τὴν γενεὰν τῶν δικαίων.
6 Σεῖς ἐπεριπαίξετε τὴν βουλὴν τοῦ πτωχοῦ,
διότι ὁ Κύριος εἶναι ἡ καταφυγή του.
7 Τίς θέλει δώσει ἀπὸ τὴν Σιὼν τὴν σωτηρίαν
τοῦ Ἰσραήλ; Ὅταν ὁ Κύριος ἐπιστρέψῃ τὸν λαόν
του ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν, θέλει ἀγάλλεσθαι ὁ
Ἰακὼβ, καὶ θέλει εὐφραίνεσθαι ὁ Ἰσραήλ.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ιε΄.

ΚΥΡΙΕ, ποῖος θέλει διατρίψει εἰς τὴν σκηνήν σου;
ποῖος θέλει κατοικήσει εἰς τὸ ὄρος τῆς ἁγιότητός σου;
2 Ἐκεῖνος ὅστις περιπατεῖ μὲ ἀκεραιότητα, καὶ
ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην, καὶ λαλεῖ τὴν ἀλήθειαν μέσα εἰς τὴν καρδίαν του·
3 Ὅστις δὲν καταλαλεῖ μὲ τὴν γλῶσσάν του,
οὐδὲ κάμνει κακὸν εἰς τὸν σύντροφόν του, οὐδὲ
δέχεται ὀνειδισμὸν κατὰ τοῦ πλησίον του·
4 Εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς ὀφθαλμοὺς καταφρονεῖται
ὁ ἀχρεῖος ἄνθρωπος· τιμᾷ δὲ τοὺς φοβουμένους
τὸν Κύριον· ὅστις ὀμνύει εἰς τὸν πλησίον του,
καὶ δὲν ἀθετεῖ·
5 Ὅστις δὲν δίδει τὸ ἀργύριόν του εἰς τόκον,
οὐδὲ λαμβάνει δῶρα κατὰ τοῦ ἀθώου· ὅποιος κάμνει ταῦτα, δὲν θέλει σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ις΄.

ΦΥΛΑΞΕ΄ με, Θεὲ, διότι εἰς σὲ ἤλπισα.
2 Σὺ, ψυχή μου, εἶπες εἰς τὸν Κύριον, Σὺ
εἶσαι ὁ Κύριός μου· ἀγαθὸν δὲν εἶναι εἰς ἐμὲ χωρὶς σέ.
3 Εἰς τοὺς ἁγίους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν γῆν, καὶ
εἰς τοὺς ἐξαιρέτους, εἰς τούτους εἶναι ὅλη μου ἡ
εὐχαρίστησις.
4 Οἱ πόνοι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τρέχουν ἐξοπίσω

ἄλλων θεῶν, θέλουν πολυπλασιασθῆ· ἐγὼ δὲν θέλω προσφέρει τὰς ἀπὸ αἷμα σπονδάς των, οὐδὲ θέλω λάβει εἰς τὰ χειλη μου τὰ ὀνόματα αὐτῶν.
5 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ, Κύριε, διαφυλάττεις τὸν κλῆρόν μου.
6 Τὸ μερίδιόν μου ἔπεσεν εἰς τόπους τερπνούς· ἔλαβα ὡραιοτάτην κληρονομίαν.
7 Θέλω εὐλογεῖ τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος μὲ ἐνουθέτησεν· ἀκόμη καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς μὲ διδάσκουν οἱ νεφροί μου.
8 Πάντοτε εἶχα ἔμπροσθέν μου τὸν Κύριον· καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἐκ δεξιῶν μου, δὲν θέλω σαλευθῆ.
9 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεται ἡ καρδία μου, καὶ ἀγάλλεται ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου θέλει κατοικεῖ εἰς ἀσφάλειαν.
10 Διότι δὲν θέλεις ἀφήσει τὴν ψυχήν μου εἰς τὸν ᾅδην, οὐδὲ θέλεις συγχωρήσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν.
11 Σὺ ἔδειξες εἰς ἐμὲ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς· χορτασμὸς εὐφροσύνης εἶναι τὸ πρόσωπόν σου· τερπνότητες εἶναι διαπαντὸς εἰς τὴν δεξιάν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ιζ΄.

ἌΚΟΥΣΕ, Κύριε, τὸ δίκαιον· πρόσεξε εἰς τὴν δέησίν μου· δὸς ἀκρόασιν εἰς τὴν προσευχήν μου, ἡ ὁποία δὲν γίνεται ἀπὸ χείλη δόλια.
2 Ἂς ἐξέλθῃ ἡ κρίσις μου παρὰ τοῦ προσώπου σου· οἱ ὀφθαλμοί σου ἂς ἴδωσι τὸ ὀρθόν.
3 Σὺ ἠρεύνησες τὴν καρδίαν μου· τὴν ἐπεσκέφθης εἰς καιρὸν νυκτός· σὺ μὲ ἐδοκίμασες, καὶ δὲν ηὗρες τίποτε εἰς ἐμέ· ὁ στοχασμός μου δὲν εἶναι διάφορος ἀπὸ τοὺς λόγους μου.
4 Ὡς πρὸς τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ἐγὼ, διὰ τῶν λόγων τῶν χειλέων σου, ἐφύλαξα τὸν ἑαυτόν μου ἀπὸ τοὺς δρόμους τῶν παρανόμων.
5 Στήριξε τὰ διαβήματά μου εἰς τοὺς δρόμους σου, διὰ νὰ μὴ σαλευθῶσιν οἱ πόδες μου.

6 Ἐγὼ σὲ ἐπεκαλέσθην, Θεὲ, διότι θέλεις μὲ
εἰσακούσει· κλῖνε εἰς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου, καὶ ἀκρο-
άσου τοὺς λόγους μου.
7 Θαυμάστωσε τὰ ἐλέη σου, σὺ, ὁ ὁποῖος σώζεις
τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
σηκόνονται κατὰ τῆς δεξιᾶς σου.
8 Φύλαξέ με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, κρύψε με ὑπὸ
τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου,
9 Ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν ἀσεβῶν οἱ ὁποῖοι μὲ τα-
λαιπωροῦν· οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου μὲ περιεκύ-
κλωσαν.
10 Αὐτοὶ ὑπερεπάχυναν· τὸ στόμα των λαλεῖ
ὑπερήφανα.
11 Τώρα περιεκύκλωσαν τὰ διαβήματά μας·
προσήλωσαν τοὺς ὀφθαλμούς των, διὰ νὰ μᾶς
κρημνίσωσι κατὰ γῆς·
12 Ὡς λέων, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ καταφάγῃ,
καὶ ὡς σκύμνος, ὁ ὁποῖος κάθηται εἰς ἀποκρύφους
τόπους.
13 Σήκω, Κύριε, πρόφθασέ τον, βάλε τον κάτω·
ἐλευθέρωσε τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τὸν ἀσεβῆ, ὅστις
εἶναι ἡ ῥομφαία σου·
14 Ἀπὸ ἀνθρώπους, Κύριε, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἡ χείρ
σου· ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι λαμ-
βάνουν τὸ μερίδιόν των εἰς ταύτην τὴν ζωὴν, καὶ
τῶν ὁποίων τὴν κοιλίαν γεμίζεις ἀπὸ τοὺς θησαυ-
ρούς σου· ἐχορτάσθησαν ἀπὸ υἱοὺς, καὶ ἀφίνουν
τὰ πλούτη των εἰς τοὺς ἐγγόνους των.
15 Ἐγὼ δὲ μὲ δικαιοσύνην θέλω ἰδεῖ τὸ πρόσω-
πόν σου· θέλω χορτασθῆ ἀπὸ τὴν θεωρίαν σου,
ὅταν ἐξυπνήσω.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ιη΄.

ΘΕΛΩ σὲ ἀγαπᾷ, Κύριε, ἡ δύναμίς μου.
2 Ὁ Κύριος εἶναι πέτρα μου, καὶ φρούριόν
μου, καὶ ἐλευθερωτής μου· Θεός μου, βράχος

μου· ἐγὼ θέλω ἐλπίζει εἰς αὐτόν· ἀσπίς μου, καὶ
κέρας τῆς σωτηρίας μου· ὑψηλὸς πύργος μου.
3 Ἐγὼ θέλω ἐπικαλεσθῇ τὸν ἀξιύμνητον Κύριον,
καὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου θέλω λυτρωθῇ.
4 Πόνοι θανάτου μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ χεί-
μαῤῥοι ἀνομίας μὲ κατετρόμαξαν.
5 Πόνοι τοῦ ᾅδου μὲ περιεκύκλωσαν, παγίδες
θανάτου μὲ ἐπρόφθασαν.
6 Εἰς τὴν στενοχωρίαν μου ἐπεκαλέσθην τὸν
Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐφώναξα· ἤκουσεν
ἀπὸ τὸν ναόν του τὴν φωνήν μου, καὶ ἡ κραυγή
μου ἔφθασεν ἔμπροσθέν του, ἕως εἰς τὰ ὦτά του.
7 Τότε ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγινεν ἡ γῆ, καὶ
τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύ-
θησαν, διότι αὐτὸς ὠργίσθη.
8 Καπνὸς ἀνέβαινεν ἀπὸ τοὺς μυκτῆράς του, καὶ
πῦρ ἀπὸ τὸ στόμα του κατεφλόγιζεν· ἄνθρακες
ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτό.
9 Καὶ ἔκλινε τοὺς οὐρανοὺς, καὶ κατέβη· καὶ
σκότος ἦτον ὑπὸ τοὺς πόδας του.
10 Καὶ ἀνέβη ἐπάνω εἰς χερουβὶμ, καὶ ἐπέταξε·
καὶ ἐπέταξεν ἐπάνω εἰς τὰς πτέρυγας τοῦ ἀνέμου.
11 Ἔκαμε τὸ σκότος ἀπόκρυφον τόπον του· ἡ
σκηνή του, πέριξ αὐτοῦ, ἦσαν ὕδατα σκοτεινὰ,
σύννεφα τῶν ἀέρων.
12 Ἀπὸ τὴν λάμψιν, ἡ ὁποία ἦτον ἔμπροσθεν
αὐτοῦ, ἐπέρασαν τὰ σύννεφά του, χάλαζα, καὶ
ἄνθρακες πυρός.
13 Καὶ ἐβρόντησεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς ὁ Κύριος,
καὶ ὁ Ὕψιστος ἔδωκε τὴν φωνήν του· χάλαζα,
καὶ ἄνθρακες πυρός.
14 Καὶ ἐξαπέστειλε τὰ βέλη του, καὶ τοὺς
ἐσκόρπισεν· ἐπλήθυνε τὰς ἀστραπὰς, καὶ τοὺς
ἐτάραξε.
15 Τότε ἐφάνησαν τὰ βάθη τῶν ὑδάτων, καὶ
ἐξεσκεπάσθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης, ἀπὸ
τὸν φοβερισμόν σου, Κύριε, ἀπὸ τὸ φύσημα τοῦ
ἀνέμου τῶν μυκτήρων σου.

16 Αὐτὸς ἔστειλεν ἀπὸ τὸ ὕψος, καὶ μὲ ἐπῆρε·
μὲ ἔσυρεν ἔξω ἀπὸ ὕδατα πολλά.
17 Αὐτὸς μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς
ἐχθρούς μου, καὶ ἀπὸ τοὺς μισοῦντάς με, διότι
ἦσαν πολὺ δυνατώτεροί μου.
18 Αὐτοὶ μὲ ἐπρόφθασαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς
συμφορᾶς μου· ἀλλ᾽ ὁ Κύριος ἐστάθη τὸ ἀντι-
στήριγμά μου·
19 Καὶ μὲ ἔφερεν ἔξω εἰς εὐρυχωρίαν· μὲ ἠλευ-
θέρωσε, διότι μὲ ἠγάπησεν.
20 Ὁ Κύριος μὲ ἀντήμειψε κατὰ τὴν δικαιοσύ-
νην μου· κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου
μὲ ἀνταπέδωκε.
21 Διότι ἐφύλαξα τοὺς δρόμους τοῦ Κυρίου, καὶ
δὲν ἠσέβησα εἰς τὸν Θεόν μου.
22 Διότι ὅλαι του αἱ κρίσεις ἦσαν ἔμπροσθέν
μου, καὶ τὰ δικαιώματά του δὲν ἀπέῤῥιψα ἀπὸ
τὸν ἑαυτόν μου·
23 Καὶ ἐστάθην ἄμεμπτος πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐφυ-
λάχθην ἀπὸ τὴν ἀνομίαν μου.
24 Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος μὲ ἀντήμειψε κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου, κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χει-
ρῶν μου ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του.
25 Μὲ τὸν ὅσιον θέλεις δειχθῇ ὅσιος· μὲ τὸν
ἄνθρωπον τὸν ἀθῶον θέλεις δειχθῇ ἀθῶος.
26 Μὲ τὸν καθαρὸν, καθαρὸς θέλεις εἶσθαι· καὶ
μὲ τὸν διεστραμμένον, διεστραμμένα θέλεις φερθῇ.
27 Διότι σὺ θέλεις λυτρώσει τὸν λαὸν τὸν τε-
θλιμμένον· τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲ τῶν ὑπερηφάνων
θέλεις ταπεινώσει.
28 Διότι σὺ θέλεις ἀνάψει τὸν λύχνον μου·
Κύριος ὁ Θεός μου θέλει φωτίσει τὸ σκότος μου.
29 Διότι διὰ σοῦ θέλω διασπάσει στράτευμα,
καὶ διὰ τοῦ Θεοῦ μου θέλω ὑπερπηδήσει τεῖχος.
30 Τοῦ Θεοῦ, ὁ δρόμος του εἶναι τέλειος· ὁ λόγος
τοῦ Κυρίου εἶναι δεδοκιμασμένος ὡσὰν εἰς πῦρ·
αὐτὸς εἶναι ἀσπὶς ὅλων τῶν ἐλπιζόντων εἰς αὐτόν.

31 Διότι τίς εἶναι Θεὸς, πλὴν τοῦ Κυρίου; καὶ
τίς φρούριον, πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
32 Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὁποῖος μὲ περιζώνει δύναμιν,
καὶ ἐξομαλίζει τὸν δρόμον μου.
33 Αὐτὸς κάμνει τοὺς πόδας μου ὡς τῶν ἐλά-
φων, καὶ μὲ σταίνει ἐπάνω εἰς τοὺς ὑψηλούς μου
τόπους·
34 Διδάσκει τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ
ἔκαμεν ὡς τόξον χάλκινον τοὺς βραχίονάς μου.
35 Σὺ μὲ ἔδωκες ἀκόμη τὴν ἀσπίδα τῆς σωτη-
ρίας σου· καὶ ἡ δεξιά σου μὲ ὑπεστήριξε, καὶ ἡ
ἀγαθότης σου μὲ ἔκαμε μεγάλον.
36 Σὺ ἐπλάτυνες τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω
μου, καὶ οἱ πόδες μου δὲν ἀδυνάτισαν.
37 Κατεδίωξα τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τοὺς
ἔφθασα· καὶ δὲν ἐστράφην ὀπίσω, ἕως ὅτου ἐξω-
λοθρεύθησαν.
38 Τοὺς ἐσύντριψα, ὥστε δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ση-
κωθῶσιν· ἔπεσαν ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας μου.
39 Διότι σὺ μὲ περιέζωσες δύναμιν εἰς τὴν μά-
χην· σὺ κατεδάμασες ὑποκάτω μου ἐκείνους, οἱ
ὁποῖοι ἐσηκώθησαν ἐναντίον μου.
40 Σὺ ἔκαμες ἀκόμη νὰ τρέψωσιν εἰς ἐμὲ τὰ
νῶτά των οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐγὼ ἐξωλόθρευσα
τοὺς μισοῦντάς με.
41 Ἐφώναξαν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἦτον ὅστις νὰ
τοὺς λυτρώσῃ· ἐφώναξαν εἰς τὸν Κύριον, ἀλλὰ δὲν
τοὺς εἰσήκουσε.
42 Καὶ ἐγὼ τοὺς ἐλέπτυνα ὡς κόνιν κατὰ πρόσ-
ωπον τοῦ ἀνέμου· τοὺς ἀπετίναξα ὡς τὴν λάσπην
τῶν δρόμων.
43 Σὺ μὲ ἠλευθέρωσες ἀπὸ τὰς ἀντιλογίας τοῦ
λαοῦ· σὺ μὲ κατέστησες κεφαλὴν τῶν ἐθνῶν·
λαὸς, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώριζα, μὲ ἐδούλευσε.
44 Μόλις ἤκουσαν περὶ ἐμοῦ, καὶ ὑπετάχθησαν
εἰς ἐμέ· οἱ ξένοι ἐπροσποιήθησαν ὑποταγὴν εἰς
ἐμέ.

45 Οἱ ξένοι ἀδυνάτισαν, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ
τοὺς ἀποκρύφους των τόπους.
46 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογημένον ἂς ἦναι τὸ φρού-
ριόν μου· καὶ ἂς ὑψωθῇ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
47 Ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος μὲ δίδει τρόπους ἐκδικήσεως,
καὶ ὑποτάττει τοὺς λαοὺς ὑποκάτω μου·
48 Ὁ ὁποῖος μὲ ἐλευθερόνει ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς
μου. Σὺ μὲ ὑψόνεις ὑπεράνω ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι
σηκόνονται κατ' ἐμοῦ· σὺ μὲ ἠλευθέρωσες ἀπὸ
τὸν βίαιον ἄνθρωπον.
49 Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὑμνεῖ, Κύριε, μεταξὺ τῶν
ἐθνῶν, καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸ ὄνομά σου.
50 Αὐτὸς εἶναι ὅστις μεγαλύνει τὴν σωτηρίαν
τοῦ βασιλέως του, καὶ κάμνει ἔλεος εἰς τὸν
χριστόν του, τὸν Δαβὶδ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα
αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ιθ'.

ΟΙ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χει-
ρῶν του.
2 Ἡ ἡμέρα δίδει λόγον εἰς τὴν ἡμέραν, καὶ ἡ
νὺξ ἀναγγέλλει γνῶσιν εἰς τὴν νύκτα.
3 Δὲν εἶναι λαλιὰ, οὐδὲ γλῶσσα, ὅπου δὲν
ἀκούεται ἡ φωνή των.
4 Ὁ φθόγγος αὐτῶν ἐξῆλθεν εἰς ὅλην τὴν γῆν,
καὶ τὰ λόγιά των ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης.
Εἰς αὐτοὺς ἔβαλε σκηνὴν διὰ τὸν ἥλιον·
5 Καὶ αὐτὸς ἐκβαίνει ἔξω, ὡς ὁ νυμφίος ἀπὸ τὸν
θάλαμόν του· ἀγάλλεται καθὼς ὁ ἀνδρεῖος εἰς τὸ
νὰ τρέξῃ τὸ στάδιον.
6 Ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ἡ ἔξοδός του·
καὶ ὁ γῦρός του καταντᾷ ἕως εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον
αὐτοῦ· καὶ κανὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι κρυμμένον
ἀπὸ τὴν θερμότητά του.

7 Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου εἶναι τέλειος, ἐπιστρέφων
τὴν ψυχήν· ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου πιστὴ, κά-
μνουσα σοφὸν τὸν ἁπλοῦν.
8 Τὰ διατάγματα τοῦ Κυρίου εἶναι εὐθέα, εὐφραί-
νοντα τὴν καρδίαν· ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου λαμπρὰ,
φωτίζουσα τοὺς ὀφθαλμούς.
9 Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου εἶναι καθαρὸς, διαμένων
εἰς τὸν αἰῶνα· αἱ κρίσεις τοῦ Κυρίου ἀληθιναὶ,
καὶ δίκαιαι ἐν ταὐτῷ·
10 Εἶναι πλέον ἐπιθυμηταὶ παρὰ τὸ χρυσίον,
πλέον μάλιστα παρὰ μέγα πλῆθος καθαρωτάτου
χρυσίου, καὶ γλυκύτεραι ὑπὲρ τὸ μέλι καὶ τὴν
κηρήθραν.
11 Ὁ δοῦλός σου μάλιστα νουθετεῖται δι' αὐ-
τῶν· εἰς τὴν τήρησίν των ἡ ἀνταμοιβὴ εἶναι με-
γάλη.
12 Ποῖος νοεῖ τὰ σφάλματά του; καθάρισέ με
ἀπὸ τὰ κρύφια ἁμαρτήματά μου.
13 Καὶ ἀκόμη προφύλαξε τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ
πράξεις ὑπερηφανίας· ἂς μὴ μὲ κυριεύσωσι· τότε
θέλω εἶσθαι τέλειος, καὶ καθαρὸς ἀπὸ μεγάλην
παρανομίαν.
14 Ἂς ἦναι εὐάρεστα τὰ λόγια τοῦ στόματός
μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου, ἐνώπιόν σου,
Κύριε, φρούριόν μου, καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ κ'.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ νὰ σοῦ ἐπακούσῃ εἰς ἡμέραν θλί-
ψεως! τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακὼβ νὰ
σὲ ὑπερασπισθῇ!
2 Νὰ σὲ ἐξαποστείλῃ βοήθειαν ἀπὸ τὸ ἁγια-
στήριον, καὶ ἀπὸ τὴν Σιὼν νὰ σὲ ὑποστηρίξῃ!
3 Νὰ ἐνθυμηθῇ ὅλας τὰς προσφοράς σου, καὶ
νὰ προσδεχθῇ τὸ ὁλοκαύτωμά σου!
4 Νὰ σὲ δώσῃ κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ νὰ
ἐκπληρώσῃ πᾶσαν βουλήν σου!
5 Ἡμεῖς θέλομεν χαρῇ εἰς τὴν σωτηρίαν σου,
καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας θέλομεν ὑψώσει

τὰς σημαίας μας· ὁ Κύριος νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλα
τὰ ζητήματά σου!
6 Τώρα ἐγνώρισα ὅτι ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν χρι-
στόν του· αὐτὸς θέλει τοῦ εἰσακούσει ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν τῆς ἁγιότητός του· ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς
του γίνεται μὲ δύναμιν.
7 Ἄλλοι ἐλπίζουν εἰς ἁμάξας πολεμικὰς, καὶ ἄλ-
λοι εἰς ἵππους· ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν καυχᾶσθαι
εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας.
8 Αὐτοὶ ἔκλιναν καὶ ἔπεσαν· ἡμεῖς δὲ ἐσηκώθη-
μεν καὶ ἐστάθημεν ὄρθιοι.
9 Κύριε, σῶσε τὸν βασιλέα· καὶ εἰσάκουέ μας,
εἰς ὁποίαν ἡμέραν σὲ ἐπικαλώμεθα.

ΨΑΛΜΟΣ κα΄.

ΚΥΡΙΕ, εἰς τὴν δύναμίν σου θέλει εὐφραίνεσθαι
ὁ βασιλεύς· καὶ πόσον πολὺ θέλει ἀγάλλε-
σθαι εἰς τὴν σωτηρίαν σου!
2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας του ἔδωκες εἰς
αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τὴν αἴτησιν τῶν χειλέων του δὲν
ἐστέρησες αὐτόν.
3 Διότι σὺ τὸν ἐπρόφθασες μὲ εὐλογίας ἀγαθό-
τητος· σὺ ἔθεσες ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν του στέ-
φανον ἀπὸ καθαρώτατον χρυσίον.
4 Ζωὴν σὲ ἐζήτησε, καὶ σὺ τὸν ἔδωκες μακρότητα
ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
5 Ἡ δόξα του εἶναι μεγάλη διὰ τὴν σωτηρίαν
σου· τιμὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν σὺ ἔθεσες ἐπάνω
εἰς αὐτόν.
6 Διότι σὺ τὸν ἔβαλες νὰ ἦναι εὐλογία εἰς τὸν
αἰῶνα· σὺ τὸν ἐχαροποίησες καθ' ὑπερβολὴν μὲ
τὸ πρόσωπόν σου.
7 Διότι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει εἰς τὸν Κύριον, καὶ
μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Ὑψίστου δὲν θέλει σαλευθῇ.
8 Ἡ χείρ σου θέλει εὑρεῖ ὅλους τοὺς ἐχθρούς
σου· ἡ δεξιά σου θέλει εὑρεῖ τοὺς μισοῦντάς σε.
9 Σὺ θέλεις τοὺς κάμει ὡς ἀναμμένην κάμινον

εἰς καιρὸν τῆς ὀργῆς σου· ὁ Κύριος θέλει τοὺς καταπίει εἰς τὸν θυμόν του· καὶ τὸ πῦρ θέλει τοὺς καταφάγει.

10 Θέλεις ἀφανίσει ἀπὸ τὴν γῆν τὸν καρπόν των, καὶ τὸ σπέρμα των ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

11 Διότι ἐμηχανεύθησαν κακὰ ἐναντίον σου· ἐφαντάσθησαν βουλὴν, τὴν ὁποίαν δὲν δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι.

12 Διὰ τοῦτο θέλεις τοὺς κάμει νὰ τρέψωσι τὰ νῶτα, ὅταν ἐπάνω εἰς τὰς χορδάς σου ἑτοιμάσῃς τὰ βέλη σου κατὰ τοῦ προσώπου των.

13 Ὑψώσου, Κύριε, μὲ τὴν δύναμίν σου· ἡμεῖς θέλομεν ψάλλει καὶ ψαλμῳδεῖ τὴν δύναμίν σου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ κβ'.

ΘΕΕ' μου, Θεέ μου, διὰ τί με ἐγκατέλιπες; διὰ τί στέκεσαι μακρὰν ἀπὸ τὴν σωτηρίαν μου, καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους τῶν στεναγμῶν μου;

2 Θεέ μου, κράζω τὴν ἡμέραν, καὶ σὺ δὲν ἀποκρίνεσαι· ἀκόμη καὶ τὴν νύκτα, καὶ δὲν σιωπῶ.

3 Καὶ ὅμως σὺ ὁ Ἅγιος κατοικεῖς μεταξὺ τῶν ἐπαίνων τοῦ Ἰσραήλ.

4 Εἰς σὲ ἤλπισαν οἱ πατέρες μας· ἤλπισαν, καὶ σὺ τοὺς ἠλευθέρωσες.

5 Πρὸς σὲ ἔκραξαν, καὶ ἐλυτρώθησαν· εἰς σὲ ἤλπισαν, καὶ δὲν κατῃσχύνθησαν.

6 Πλὴν ἐγὼ εἶμαι σκώληξ, καὶ ὄχι ἄνθρωπος· ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα τοῦ λαοῦ.

7 Μὲ περιγελοῦν ὅλοι οἱ βλέποντές με· ἀνοίγουν τὰ χείλη, κινοῦν τὴν κεφαλὴν, λέγοντες,

8 Αὐτὸς ἤλπισεν εἰς τὸν Κύριον· ἂς τὸν ἐλευθερώσῃ λοιπόν· ἂς τὸν λυτρώσῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸν θέλει.

9 Ἀλλὰ σὺ εἶσαι ὅστις μὲ ἔκβαλες ἀπὸ τὴν κοι-

λίαν· σὺ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ τοὺς μαστοὺς
ἀκόμη τῆς μητρός μου.
10 Εἰς σὲ ἐῤῥίφθην ἀπὸ τὴν μήτραν· ἀπὸ τὴν
κοιλίαν τῆς μητρός μου σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου.
11 Μὴν ἀπομακρυνθῇς ἀπὸ ἐμέ· διότι ἡ θλίψις
εἶναι σιμά· διότι κανεὶς δὲν εἶναι ὁ βοηθῶν.
12 Ταῦροι πολλοὶ μὲ περιεκύκλωσαν· ταῦροι
δυνατοὶ ἀπὸ Βασὰν μὲ περιετριγύρισαν·
13 Ἤνοιξαν κατεπάνω μου τὰ στόματά των, ὡς
λέων ἁρπάζων καὶ βρυχώμενος.
14 Ἔῤῥευσα ὡς τὸ νερὸν, καὶ ὅλα τὰ ὀστᾶ μου
ἐκβῆκαν ἔξω ἀπὸ τοὺς ἁρμούς των· ἡ καρδία μου
ἔγινεν ὡς κηρίον, κατατήκεται εἰς τὸ μέσον τῶν
ἐντοσθίων μου.
15 Ἡ δύναμίς μου ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον, καὶ ἡ
γλῶσσά μου ἐκόλλησεν εἰς τὸν λάρυγγά μου· καὶ
σὺ μὲ ἔφερες εἰς τὸ χῶμα τοῦ θανάτου.
16 Διότι κύνες μὲ περιεκύκλωσαν· σύναξις πο-
νηρῶν μὲ περιέκλεισεν· ἐτρύπησαν τὰς χεῖράς
μου καὶ τοὺς πόδας μου.
17 Ἐμπορῶ νὰ μετρῶ ὅλα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ
μὲ θεωροῦν καὶ μὲ παρατηροῦν.
18 Διεμερίσθησαν μεταξύ των τὰ ἱμάτιά μου,
καὶ ἐπάνω εἰς τὸ ἔνδυμά μου ἔῤῥιψαν λάχνον.
19 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, μὴν ἀπομακρυνθῇς· σὺ, ἡ
δύναμίς μου, τάχυνε εἰς βοήθειάν μου.
20 Ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὴν ῥομφαίαν τὴν ψυχήν
μου, τὴν μεμονωμένην ψυχήν μου ἀπὸ τοῦ κυνὸς
τὴν δύναμιν.
21 Λύτρωσέ με ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λέοντος, καὶ
εἰσάκουσέ μου, ἐλευθερόνων με ἀπὸ τὰ κέρατα τῶν
μονοκερώτων.
22 Θέλω διηγεῖσθαι τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀδελ-
φούς μου· θέλω σὲ ἐπαινεῖ εἰς τὸ μέσον τῆς συν-
άξεως.
23 Ὅσοι φοβεῖσθε τὸν Κύριον, ἐπαινεῖτε αὐτόν·
ὅλον τὸ σπέρμα τοῦ Ἰακὼβ, δοξάσετε αὐτόν· καὶ
φοβηθῆτε αὐτὸν, ὅλον τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραήλ.

24 Διότι δὲν ἐξουδένωσεν οὐδὲ ἀπεστράφη τὴν
θλίψιν τοῦ τεθλιμμένου, οὐδὲ ἔκρυψε τὸ πρόσ-
ωπόν του ἀπὸ αὐτόν· καὶ ὅτε ἔκραξε πρὸς αὐτὸν,
τοῦ εἰσήκουσεν.
25 Ἀπὸ σὲ θέλει ἀρχίζει ὁ ἔπαινός μου εἰς σύν-
αξιν μεγάλην· θέλω ἀποδώσει τὰς εὐχάς μου,
ἔμπροσθεν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸν φοβοῦνται.
26 Οἱ τεθλιμμένοι θέλουν φάγει, καὶ θέλουν
χορτασθῇ· οἱ ζητοῦντες τὸν Κύριον θέλουν τὸν
ἐπαινέσει· ἡ καρδία σας θέλει ζῇ εἰς τὸν αἰῶνα.
27 Θέλουν ἐνθυμηθῇ, καὶ ἐπιστραφῇ εἰς τὸν
Κύριον, ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ θέλουν
προσκυνήσει ἔμπροσθέν του ὅλαι αἱ φυλαὶ τῶν
ἐθνῶν.
28 Διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς
ἐξουσιάζει τὰ ἔθνη.
29 Θέλουν φάγει, καὶ θέλουν προσκυνήσει, ὅλοι
οἱ πλούσιοι τῆς γῆς· ἔμπροσθέν του θέλουν κλί-
νει ὅλοι οἱ καταβαίνοντες εἰς τὸ χῶμα· καὶ κανεὶς
τὴν ζωήν του δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ φυλάξῃ.
30 Οἱ μεταγενέστεροι θέλουν τὸν δουλεύσει· θέ-
λουν ἀναγραφθῇ εἰς τὸν Κύριον ὡς γενεὰ αὐτοῦ.
31 Θέλουν ἐλθεῖ καὶ ἀναγγείλει τὴν δικαιοσύνην
του, εἰς λαὸν ὅστις μέλλει νὰ γεννηθῇ· διότι αὐτὸς
ἔκαμε τοῦτο.

ΨΑΛΜΟΣ κγ΄.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ εἶναι ὁ ποιμήν μου· τίποτε δὲν θέλει
μὲ λείψει.
2 Αὐτὸς μὲ ἔβαλε νὰ ἀναπαύωμαι εἰς βοσκὰς
τρυφεροῦ χόρτου· μὲ ὡδήγησεν εἰς ὕδατα ἥσυχα.
3 Αὐτὸς ἠνώρθωσε τὴν ψυχήν μου· μὲ ὡδήγησε
διὰ μέσου δρόμων δικαιοσύνης, διὰ τὸ ὄνομά του.
4 Ναὶ, καὶ ἐὰν περιπατήσω εἰς τὴν κοιλάδα τῆς
σκιᾶς τοῦ θανάτου, δὲν θέλω φοβηθῇ κακόν· διότι
σὺ εἶσαι μετ᾽ ἐμοῦ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία
σου, αὗται μὲ παρηγοροῦν.
5 Σὺ ἡτοίμασες ἔμπροσθέν μου τράπεζαν ἀπέ-

ναντι τῶν ἐχθρῶν μου· σὺ ἤλειψες μὲ ἔλαιον τὴν κεφαλήν μου· τὸ ποτήριόν μου ὑπερχειλίζει.
6 Βέβαια χάρις καὶ ἔλεος θέλουν μὲ ἀκολουθεῖ ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ θέλω κατοικεῖ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου εἰς πολλὰς καὶ πολλὰς ἡμέρας.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ κδ΄.

ΤΟΥ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ, καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς αὐτήν· ἡ οἰκουμένη, καὶ οἱ κατοικοῦντες εἰς αὐτήν.
2 Διότι αὐτὸς τὴν ἐθεμελίωσεν ἐπάνω εἰς τὰς θαλάσσας, καὶ τὴν ἐστερέωσεν ἐπάνω εἰς τοὺς ποταμούς.
3 Τίς θέλει ἀναβῇ εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; καὶ τίς θέλει σταθῇ εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιόν του;
4 Ὁ ἀθῶος τὰς χεῖρας, καὶ ὁ καθαρὸς τὴν καρδίαν, ὅστις δὲν ἔδωκεν εἰς ματαιότητα τὴν ψυχήν του, καὶ δὲν ὤμοσε μὲ δόλον.
5 Οὗτος θέλει λάβει εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ δικαιοσύνην ἀπὸ τὸν Θεὸν τῆς σωτηρίας του.
6 Αὕτη εἶναι ἡ γενεὰ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸν ζητοῦν, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὸ πρόσωπόν σου, Θεὲ τοῦ Ἰακώβ.
7 Σηκώσετε, πύλαι, τὰς κεφαλάς σας, καὶ ὑψωθῆτε, θύραι αἰώνιοι, καὶ θέλει ἐμβῇ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.
8 Τίς εἶναι οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Ὁ Κύριος ὁ κραταιὸς καὶ δυνατὸς, ὁ Κύριος ὁ δυνατὸς εἰς πόλεμον.
9 Σηκώσετε, πύλαι, τὰς κεφαλάς σας, καὶ ὑψωθῆτε, θύραι αἰώνιοι, καὶ θέλει ἐμβῇ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.
10 Τίς εἶναι οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Ὁ

Κύριος τῶν δυνάμεων· αὐτὸς εἶναι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ κε΄.

ΠΡΟΣ σὲ, Κύριε, ὕψωσα τὴν ψυχήν μου.
2 Θεέ μου, εἰς σὲ ἤλπισα· ἂς μὴ καταισχυνθῶ, μηδὲ νὰ χαρῶσιν εἰς ἐμὲ οἱ ἐχθροί μου.
3 Βέβαια ὅλοι, ὅσοι σὲ προσμένουν, δὲν θέλουν καταισχυνθῇ· ἂς αἰσχυνθῶσιν οἱ μωροὶ παραβάται.
4 Δεῖξέ με, Κύριε, τοὺς δρόμους σου· δίδαξέ με τὰ διαβήματά σου.
5 Ὁδήγησέ με εἰς τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξέ με· διότι σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· σὲ ἐπρόσμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
6 Ἐνθυμήσου, Κύριε, τοὺς οἰκτιρμούς σου, καὶ τὰ ἐλέη σου· διότι αὐτὰ εἶναι ἀπ᾽ αἰῶνος.
7 Τὰς ἁμαρτίας τῆς νεότητός μου, καὶ τὰς παραβάσεις μου, μὴν ἐνθυμηθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐνθυμήσου με διὰ τὴν ἀγαθότητά σου.
8 Ἀγαθὸς καὶ δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο θέλει δείξει εἰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὸν δρόμον.
9 Θέλει ὁδηγήσει τοὺς πρᾴους μὲ δικαιοσύνην, καὶ θέλει διδάξει τοὺς πρᾴους τὸν δρόμον του.
10 Ὅλοι οἱ δρόμοι τοῦ Κυρίου εἶναι ἔλεος καὶ ἀλήθεια, εἰς τοὺς φυλάττοντας τὴν διαθήκην του καὶ τὰς μαρτυρίας του.
11 Διὰ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, συγχώρησε τὴν ἀνομίαν μου· διότι εἶναι μεγάλη.
12 Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; εἰς αὐτὸν θέλει δείξει τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐκλέξῃ.
13 Ἡ ψυχή του θέλει κατοικεῖ εἰς τὰ ἀγαθά· καὶ τὸ σπέρμα του θέλει κληρονομήσει τὴν γῆν.
14 Τὸ ἀπόῤῥητον τοῦ Κυρίου εἶναι μὲ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, καὶ τὴν διαθήκην του θέλει γνωστοποιήσει εἰς αὐτούς.

15 Οἱ ὀφθαλμοί μου εἶναι διαπαντὸς πρὸς τὸν
Κύριον· διότι αὐτὸς θέλει σύρει ἀπὸ τὴν παγίδα
τοὺς πόδας μου.
16 Ἐπίβλεψε εἰς ἐμὲ, καὶ ἐλέησέ με, διότι με-
μονωμένος καὶ τεθλιμμένος εἶμαι ἐγώ.
17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ηὔξησαν· ἔκ-
βαλέ με ἀπὸ τὰς στενοχωρίας μου.
18 Ἰδὲ τὴν θλίψιν μου καὶ τὴν βάσανόν μου,
καὶ ἄφησε ὅλας τὰς ἁμαρτίας μου.
19 Ἰδὲ τοὺς ἐχθρούς μου, διότι ἐπλήθυναν· καὶ
μῖσος ἄδικον μὲ ἐμίσησαν.
20 Φύλαξε τὴν ψυχήν μου, καὶ λύτρωσέ με· ἂς
μὴ καταισχυνθῶ, διότι εἰς σὲ ἤλπισα.
21 Ἀκακία καὶ εὐθύτης ἂς μὲ φυλάττωσι· διότι
σὲ ἐπρόσμεινα.
22 Λύτρωσε, Θεὲ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ ὅλας τὰς
θλίψεις του.

ΨΑΛΜΟΣ κϛ΄.

ΚΡΙΝΕ΄ με, Κύριε· διότι ἐγὼ ἐπεριπάτησα εἰς
τὴν ἀκακίαν μου· ἐπειδὴ ἤλπισα εἰς τὸν
Κύριον, δὲν θέλω σαλευθῇ.
2 Ἐξέτασέ με, Κύριε, καὶ δοκίμασέ με· δοκί-
μασε ὡς διὰ πυρὸς τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν
καρδίαν μου.
3 Διότι τὸ ἔλεός σου εἶναι ἔμπροσθεν τῶν
ὀφθαλμῶν μου· καὶ ἐπεριπάτησα εἰς τὴν ἀλή-
θειάν σου.
4 Δὲν ἐκάθησα μὲ ἀνθρώπους ματαίους· καὶ μὲ
ὑποκριτὰς δὲν θέλω συναναστρέφεσθαι.
5 Ἐμίσησα τὴν σύναξιν τῶν κακοποιῶν, καὶ μὲ
τοὺς ἀσεβεῖς δὲν θέλω καθήσει.
6 Θέλω νίψει εἰς τὴν ἀθωότητα τὰς χεῖράς μου,
καὶ θέλω περιτριγυρίζει τὸ θυσιαστήριόν σου,
Κύριε·
7 Διὰ νὰ κάμω νὰ ἀντηχήσῃ φωνὴ αἰνέσεως,
καὶ διὰ νὰ διηγηθῶ ὅλα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε, ἐγὼ ἠγάπησα τὴν κατοίκησιν τοῦ οἴκου
σου, καὶ τὸν τόπον τῆς σκηνῆς τῆς δόξης σου.
9 Μὴ συμπεριλάβῃς μὲ τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὴν
ψυχήν μου, καὶ μὲ τοὺς αἱμοβόρους ἀνθρώπους
τὴν ζωήν μου·
10 Εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας εἶναι ἀνομία, καὶ
ἡ δεξιά των εἶναι πλήρης ἀπὸ δῶρα.
11 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω περιπατεῖ εἰς τὴν ἀκακίαν
μου· λύτρωσέ με, καὶ ἐλέησέ με.
12 Ὁ ποῦς μου στέκει εἰς τὴν εὐθύτητα· εἰς τὰς
συνάξεις θέλω εὐλογεῖ τὸν Κύριον.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ κζ΄.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ εἶναι φῶς μου καὶ σωτηρία μου·
ποῖον θέλω φοβηθῇ; ὁ Κύριος εἶναι δύναμις
τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ ποῖον θέλω δειλιάσει;
2 Ὅτε ὥρμησαν κατεπάνω μου οἱ κακοποιοὶ διὰ
νὰ καταφάγωσι τὴν σάρκα μου, οἱ ἀντίδικοι καὶ
οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἐπρόσκρουσαν καὶ ἔπεσαν.
3 Καὶ ἂν παραταχθῇ ἐναντίον μου στράτευμα,
ἡ καρδία μου δὲν θέλει φοβηθῇ· καὶ ἂν πόλεμος
σηκωθῇ κατεπάνω μου, καὶ τότε θέλω ἐλπίζει.
4 Ἓν πρᾶγμα ἐζήτησα ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ τοῦτο
ἐνθέρμως θέλω ζητεῖ· τὸ νὰ κατοικῶ εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Κυρίου ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, νὰ
θεωρῶ τὸ κάλλος τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ σκέπτωμαι
μέσα εἰς τὸν ναόν του.
5 Διότι αὐτὸς τὴν ἡμέραν τῆς συμφορᾶς θέλει
μὲ κρύψει εἰς τὴν σκηνήν του· αὐτὸς θέλει μὲ
σκεπάσει εἰς τὸ ἀπόκρυφον τῆς σκηνῆς του· αὐ-
τὸς θέλει μὲ ὑψώσει ἐπάνω εἰς βράχον.
6 Καὶ ἰδού, τώρα ἡ κεφαλή μου θέλει ὑψωθῇ
ὑπεράνω τῶν ἐχθρῶν μου, οἱ ὁποῖοι στέκουν τρι-
γύρω μου· καὶ θέλω θυσιάσει εἰς τὴν σκηνήν του
θυσίας ἀλαλαγμοῦ· θέλω ψάλλει καὶ θέλω ψαλ-
μῳδεῖ εἰς τὸν Κύριον.

7 Ἄκουσε, Κύριε, τὴν φωνήν μου, ὅταν κράζω· καὶ ἐλέησέ με, καὶ εἰσάκουσέ μου.
8 Ζητήσετε τὸ πρόσωπόν μου, εἶπες· καὶ ἡ καρδία μου ἀπεκρίθη εἰς σὲ, Τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, θέλω ζητήσει.
9 Μὴ κρύψῃς ἀπὸ ἐμὲ τὸ πρόσωπόν σου· μὴν ἀποῤῥίψῃς μὲ ὀργὴν τὸν δοῦλόν σου· σὺ ἐστάθης βοήθειά μου· μὴ μὲ ἀφήσῃς, καὶ μὴ μὲ ἐγκαταλείψῃς, Θεὲ τῆς σωτηρίας μου.
10 Καὶ ἂν ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου μὲ ἐγκαταλείψωσιν, ὁ Κύριος ὅμως θέλει μὲ προσδεχθῇ.
11 Δίδαξέ με, Κύριε, τὴν ὁδόν σου, καὶ ὁδήγησέ με εἰς δρόμον ὁμαλὸν ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν μου.
12 Μή με παραδώσῃς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐχθρῶν μου· διότι ἐσηκώθησαν κατεπάνω μου μάρτυρες ψευδεῖς, καὶ πνέοντες ἀδικίαν.
13 Οὐαί! ἐὰν δὲν ἐπίστευα νὰ ἴδω τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων!
14 Ἀνάμενε τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ ἂς ἐνδυναμωθῇ ἡ καρδία σου· πρόσμενε, ναὶ, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ κη΄.

ΠΡΟΣ σὲ θέλω κράξει, Κύριε, φρούριόν μου· μὴ σιωπήσῃς πρὸς ἐμέ· μή πως, ἐὰν σιωπήσῃς πρὸς ἐμὲ, ὁμοιωθῶ μὲ τοὺς καταβαίνοντας εἰς τὸν λάκκον.
2 Ἄκουσε τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου, ὅταν φωνάζω πρὸς σὲ, ὅταν ὑψόνω τὰς χεῖράς μου εἰς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
3 Μή με κατασύρῃς μὲ τοὺς ἀσεβεῖς, καὶ μὲ τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας, οἱ ὁποῖοι λαλοῦν εἰρηνην μὲ τοὺς πλησίον των, ἔχουν ὅμως κακίαν εἰς τὰς καρδίας των.
4 Δὸς εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ ἔργα των, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιχειρήσεών των· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των δὸς εἰς αὐτούς· ἀπόδοσε εἰς αὐτοὺς τὴν ἀνταμοιβήν των.

5 Ἐπειδὴ δὲν προσέχουν εἰς τὰς πράξεις τοῦ
Κυρίου, οὔτε εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του, θέλει
τοὺς κατακρημνίσει, καὶ δὲν θέλει τοὺς ἀνοικο-
δομήσει.
6 Εὐλογημένος ἂς ἦναι ὁ Κύριος, διότι ἤκουσε τὴν
φωνὴν τῶν δεήσεών μου.
7 Ὁ Κύριος εἶναι δύναμίς μου, καὶ ἀσπίς μου·
εἰς αὐτὸν ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐγὼ ἐβοη-
θήθην· διὰ τοῦτο ἠγαλλίασεν ἡ καρδία μου, καὶ
μὲ τὰς ᾠδάς μου θέλω τὸν δοξολογεῖ.
8 Ὁ Κύριος εἶναι δύναμις εἰς τὸν λαὸν του· αὐτὸς
εἶναι καὶ ὑπεράσπισις τῆς σωτηρίας τοῦ χριστοῦ
του.
9 Σῶσε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησε τὴν κληρο-
νομίαν σου· καὶ ποίμαινέ τους, καὶ ὕψωσέ τους
εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ κθ΄.

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΕ εἰς τὸν Κύριον, υἱοὶ τῶν δυνατῶν,
προσφέρετε εἰς τὸν Κύριον δόξαν καὶ κράτος.
2 Προσφέρετε εἰς τὸν Κύριον τὴν δόξαν τοῦ
ὀνόματός του· προσκυνήσετε τὸν Κύριον εἰς τὴν
μεγαλοπρέπειαν τῆς ἁγιότητός του.
3 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα·
ὁ Θεὸς τῆς δόξης βροντᾷ· ὁ Κύριος εἶναι ἐπάνω εἰς
ὕδατα πολλά.
4 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι δυνατή· ἡ φωνὴ τοῦ
Κυρίου εἶναι μεγαλοπρεπής.
5 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου συντρίβει τὰς κέδρους·
ναί, ὁ Κύριος συντρίβει τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·
6 Καὶ τὰς κάμνει νὰ σκιρτῶσιν ὡς μοσχάριον·
τὸν δὲ Λίβανον, καὶ τὸν Σίριον, ὡς νέον μονοκέ-
ρωτα.
7 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου καταδιαιρεῖ τὰς φλόγας
τοῦ πυρός.
8 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου σείει τὴν ἔρημον· ὁ Κύριος
σείει τὴν ἔρημον Καδής.
9 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου κάμνει νὰ κοιλοπονῶσιν

*αἱ ἔλαφοι, καὶ γυμνόνει τὰ δάση· εἰς δὲ τὸν ναόν
του καθεὶς κηρύττει τὴν δόξαν του.*
10 Ὁ Κύριος *κάθηται ἐπάνω εἰς τὸν κατακλυ-
σμόν· ναὶ, ὁ* Κύριος *κάθηται* Βασιλεὺς *εἰς τὸν
αἰῶνα.*
11 Ὁ Κύριος *θέλει δώσει δύναμιν εἰς τὸν λαόν
του· ὁ* Κύριος *θέλει εὐλογήσει τὸν λαόν του μὲ
εἰρήνην.*

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ λʹ.

ΘΕΛΩ *σὲ μεγαλύνει,* Κύριε· *διότι σὺ μὲ ἀνύψω-
σες, καὶ δὲν εὔφρανες τοὺς ἐχθρούς μου ἐναν-
τίον μου.*
2 Κύριε ὁ Θεός *μου, ἐγὼ ἐφώναξα πρὸς σὲ, καὶ
σὺ μὲ ἰάτρευσες.*
3 Κύριε, *σὺ ἀνέβασες ἀπὸ τὸν ᾅδην τὴν ψυχήν
μου· σὺ μ᾽ ἐφύλαξες τὴν ζωὴν, διὰ νὰ μὴ καταβῶ
εἰς τὸν λάκκον.*
4 *Ψαλμῳδήσετε εἰς τὸν* Κύριον, *οἱ ὅσιοί του, καὶ
ὑμνεῖτε τὴν μνήμην τῆς ἁγιωσύνης του.*
5 *Διότι ἡ ὀργή του κρατεῖ μίαν μόνην στιγμήν·
ζωὴ ὅμως εἶναι εἰς τὴν εὐμένειάν του· τὸ ἑσπέ-
ρας ἐμπορεῖ νὰ συγκατοικήσῃ κλαυθμὸς, ἀλλὰ τὸ
πρωῒ ἔρχεται ἀγαλλίασις.*
6 *Ἐγὼ δὲ εἶπα εἰς τὸν καιρὸν τῆς εὐτυχίας μου,
Δὲν θέλω σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα·*
7 Κύριε, *σὺ διὰ τῆς εὐμενείας σου ἔκαμες τὸ
ὄρος μου νὰ στέκῃ στερεόν. Ἀπέκρυψες τὸ πρόσ-
ωπόν σου, καὶ ἐταράχθην.*
8 *Πρὸς σὲ,* Κύριε, *ἔκραξα· καὶ πρὸς τὸν* Κύριον
ἐδεήθην.
9 *Τίς ὠφέλεια εἰς τὸ αἷμά μου, ἐὰν καταβῶ εἰς
τὸν λάκκον; μή πως θέλει σὲ ὑμνεῖ ὁ κονιορτός;
ἢ θέλει ἀναγγέλλει τὴν ἀλήθειάν σου;*

10 Ἄκουσε, Κύριε, καὶ ἐλέησέ με· Κύριε, γενοῦ
βοηθός μου.
11 Σὺ διὰ χάριν μου μετέβαλες τὸν θρῆνόν μου
εἰς χαράν· σὺ ἔλυσες τὸν σάκκον μου, καὶ μὲ
περιέζωσες εὐφροσύνην·
12 Διὰ νὰ ψαλμῳδῇ εἰς σὲ ἡ δόξα μου, καὶ νὰ
μὴ σιωπᾷ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα θέλω
σὲ δοξολογεῖ.

ΨΑΛΜΟΣ λα'.

ΕΙΣ σὲ, Κύριε, ἤλπισα· ἂς μὴ καταισχυνθῶ ποτέ·
διὰ τὴν δικαιοσύνην σου λύτρωσέ με.
2 Κλῖνε εἰς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου· τάχυνε νὰ μὲ
ἐλευθερώσῃς· γενοῦ εἰς ἐμὲ δυνατὴ πέτρα, καὶ
οἶκος καταφυγῆς διὰ νὰ σωθῶ.
3 Διότι πέτρα μου καὶ καταφυγή μου εἶσαι σύ·
καὶ διὰ τὸ ὄνομά σου ὁδήγησέ μὲ, καὶ διάθρεψέ
με.
4 Ἔκβαλέ με ἀπὸ τὴν παγίδα, τὴν ὁποίαν ἔστη-
σαν κρυφίως εἰς ἐμέ· διότι σὺ εἶσαι ἡ δύναμίς μου.
5 Εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου·
σὺ μὲ ἐλύτρωσες, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.
6 Ἐμίσησα ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προσέχουν εἰς
τὰς ματαιότητας τοῦ ψεύδους· ἐγὼ δὲ εἰς τὸν
Κύριον ἐλπίζω.
7 Ἐγὼ θέλω ἀγάλλεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι εἰς
τὸ ἔλεός σου· διότι ἴδες τὴν θλίψιν μου, ἐγνώ-
ρισες τὴν ψυχήν μου εἰς στενοχωρίας·
8 Καὶ δὲν μὲ συνέκλεισες εἰς τὴν χεῖρα τοῦ
ἐχθροῦ· ἔστησες εἰς εὐρυχωρίαν τοὺς πόδας μου.
9 Ἐλέησέ με, Κύριε, διότι εἶμαι εἰς θλίψιν· κατε-
μαράνθη ἀπὸ τὸν θυμὸν ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή
μου, καὶ ἡ κοιλία μου.
10 Διότι ἀναλώθη ἀπὸ τὸν πόνον ἡ ζωή μου, καὶ
τὰ ἔτη μου ἀπὸ τοὺς στεναγμούς· ἠσθένησεν ἀπὸ
τὴν ταλαιπωρίαν μου ἡ δύναμίς μου, καὶ τὰ κοκ-
καλά μου ἐφθάρησαν.
11 Σιμὰ εἰς ὅλους τοὺς ἐχθρούς μου ἔγινα ὀνει-

δος, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς γείτονάς μου· καὶ
φόβος εἰς τοὺς γνωρίμους μου· ὅσοι μὲ ἔβλεπαν
ἔξω, ἔφευγαν ἀπὸ ἐμέ.
12 Ἐλησμονήθην ὡς νεκρὸς ἀπὸ τὴν καρδίαν
των· ἔγινα ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον.
13 Διότι ἤκουσα τὸν ὀνειδισμὸν πολλῶν· φόβος
ἦτον πανταχόθεν· ἐνῷ ἐσυμβουλεύθησαν ἐναντίον
μου, ἐμηχανεύθησαν νὰ σηκώσωσι τὴν ζωήν μου.
14 Ἀλλ' ἐγὼ εἰς σὲ, Κύριε, ἤλπισα· ἐγὼ εἶπα,
Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου.
15 Εἰς τὰς χεῖράς σου εἶναι οἱ καιροί μου· λύ-
τρωσέ με ἀπὸ τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἀπὸ
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ κατατρέχουν.
16 Κάμε νὰ λάμψῃ τὸ πρόσωπόν σου ἐπάνω εἰς
τὸν δοῦλόν σου· σῶσέ με διὰ τὸ ἔλεός σου.
17 Κύριε, ἂς μὴ καταισχυνθῶ, διότι ἐγὼ σὲ
ἐπεκαλέσθην· ἂς καταισχυνθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ
ἂς σιωπήσωσιν εἰς τὸν ᾅδην.
18 Ἄλαλα ἂς γίνωσι τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ
ὁποῖα λαλοῦν σκληρῶς κατὰ τοῦ δικαίου μὲ ὑπερ-
ηφανίαν καὶ καταφρόνησιν.
19 Ὢ πόσον μεγάλη εἶναι ἡ ἀγαθότης σου, τὴν
ὁποίαν ἐφύλαξες διὰ τοὺς φοβουμένους σε, καὶ
ἡτοίμασες διὰ τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ, ἔμπροσθεν
τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων!
20 Σὺ θέλεις τοὺς κρύψει εἰς τὸ ἀπόκρυφον τοῦ
προσώπου σου ἀπὸ τὴν ἀλαζονείαν τῶν ἀνθρώ-
πων· σὺ θέλεις τοὺς σκεπάσει εἰς σκηνὴν ἀπὸ
τὴν ἀντιλογίαν τῶν γλωσσῶν.
21 Εὐλογημένος ἂς ἦναι ὁ Κύριος, διότι ἐθαυμά-
στωσε τὸ ἔλεός του πρὸς ἐμὲ, ὡς εἰς ὠχυρωμένην
πόλιν.
22 Ἐπειδὴ ἐγὼ εἶπα εἰς τὴν ἔκπληξίν μου, Ἀπερ-
ῥίφθην ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· πλὴν
σὺ ἤκουσες τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου, ὅτε
ἔκραξα πρὸς σέ.
23 Ἀγαπήσετε τὸν Κύριον, ὅλοι οἱ ὅσιοί του·

διότι ὁ Κύριος φυλάττει τοὺς πιστοὺς, καὶ ἀνταποδίδει περισσῶς εἰς τοὺς πράττοντας τὴν ὑπερηφανίαν.

24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ ἂς ἐνδυναμόνεται ἡ καρδία σας, ὅλοι σεῖς, ὅσοι ἐλπίζετε εἰς τὸν Κύριον.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ λβ΄.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ἐσυγχωρήθη ἡ παράβασις, τοῦ ὁποίου ἐσκεπάσθη ἡ ἁμαρτία.

2 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν λογαριάζει ἀνομίαν, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν διάνοιαν δὲν εἶναι δόλος.

3 Ὅτε ἐγὼ ἀπεσιώπησα, ἐπαλαιώθησαν τὰ κόκκαλά μου ἀπὸ τὸν βρυχισμόν μου ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ἐπειδὴ ἡμέραν καὶ νύκτα ἐβάρυνεν ἡ χείρ σου κατεπάνω μου· τὸ ὑγρόν μου μετεβλήθη εἰς θερινὴν ξηρασίαν.

5 Τὴν ἁμαρτίαν μου σὲ ἐφανέρωσα, καὶ τὴν ἀνομίαν μου δὲν ἔκρυψα· ἐγὼ εἶπα, Εἰς τὸν Κύριον θέλω ἐξομολογηθῇ τὰς παραβάσεις μου· καὶ σὺ ἐσυγχώρησες τὴν ἀνομίαν τῆς ἁμαρτίας μου.

6 Διὰ τοῦτο πᾶς ὅσιος θέλει προσεύχεσθαι πρὸς σὲ εἰς καιρὸν ἁρμόδιον· βέβαια εἰς κατακλυσμὸν πολλῶν ὑδάτων, ταῦτα δὲν θέλουν ἐγγίζει εἰς αὐτόν.

7 Σὺ εἶσαι τὸ καταφύγιόν μου· σὺ θέλεις μὲ φυλάττει ἀπὸ θλίψιν· μὲ ἀγαλλίασιν λυτρώσεως θέλεις μὲ περικυκλόνει.

8 Ἐγὼ θέλω σὲ διδάξει, καὶ θέλω σὲ δείξει τὸν δρόμον εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ περιπατῇς· ἐγὼ θέλω σὲ συμβουλεύει· εἰς σὲ θέλει εἶσθαι ὁ ὀφθαλμός μου.

9 Μὴν ἦσθε ὡς ὁ ἵππος, μηδὲ ὡς ὁ ἡμίονος, τὰ

ὁποῖα δὲν ἔχουν σύνεσιν· τῶν ὁποίων τὸ στόμα πρέπει νὰ κρατῆται μὲ κημὸν καὶ χαλινὸν, ἀλλέως δέν ἤθελαν πλησιάζει εἰς σέ.

10 Πολλαὶ θέλουν εἶσθαι αἱ μάστιγες τοῦ ἀσεβοῦς· τὸν δὲ ἐλπίζοντα εἰς τὸν Κύριον ἔλεος θέλει περικυκλώσει.

11 Εὐφραίνεσθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἀγάλλεσθε, δίκαιοι· καὶ ἀλαλάξετε, ὅλοι οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

ΨΑΛΜΟΣ λγʹ.

ἈΓΑΛΛΕΣΘΕ, δίκαιοι, εἰς τὸν Κύριον· εἰς τῶν εὐθέων τὸ στόμα ἁρμόζει ἡ αἴνεσις.

2 Ἐπαινεῖτε τὸν Κύριον μὲ κιθάραν· μὲ ψαλτήριον δεκάχορδον ψαλμῳδήσετε εἰς αὐτόν.

3 Ψάλλετε εἰς αὐτὸν ᾆσμα νέον· καλῶς παίξετε τὰ ὄργανά σας εἰς αὐτὸν μὲ ἀλαλαγμόν.

4 Διότι ὀρθὸς εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ ὅλα του τὰ ἔργα εἶναι πιστά.

5 Ἀγαπᾷ δικαιοσύνην καὶ κρίσιν· ἀπὸ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου εἶναι πλήρης ἡ γῆ.

6 Μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἔγιναν οἱ οὐρανοὶ, καὶ μὲ τὸ ἐμφύσημα τοῦ στόματός του ὅλον τὸ στράτευμα αὐτῶν.

7 Ἐσύναξεν ὡς σωρὸν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης· ἔβαλεν εἰς ἀποθήκας τὰς ἀβύσσους.

8 Ἂς φοβηθῇ τὸν Κύριον ὅλη ἡ γῆ· ἂς τρομάξωσιν ἀπὸ αὐτὸν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς οἰκουμένης.

9 Διότι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἔγινεν· ἐπρόσταξε, καὶ ἐστερεώθη.

10 Ὁ Κύριος ματαιόνει τὴν βουλὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀνατρέπει τοὺς λογισμοὺς τῶν λαῶν.

11 Ἡ βουλὴ τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οἱ λογισμοὶ τῆς καρδίας του ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος· καὶ ὁ λαὸς, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔκλεξε διὰ κληρονομίαν του.

13 Ὁ Κύριος ἐπιβλέπει ἀπὸ τοὺς οὐρανούς· βλέπει ὅλους τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
14 Ἀπὸ τὸν ἡτοιμασμένον τόπον τῆς κατοικίας του θεωρεῖ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς γῆς.
15 Ἐξίσου ἔπλασε τὰς καρδίας των· γνωρίζει ὅλα τὰ ἔργα των.
16 Δὲν σώζεται βασιλεὺς διὰ πλήθους στρατεύματος· ὁ δυνατὸς δὲν ἐλευθερόνεται διὰ τῆς μεγάλης του ἀνδρίας.
17 Μάταιος εἶναι ὁ ἵππος πρὸς σωτηρίαν· οὐδὲ μὲ τὴν πολλήν του δύναμιν θέλει λυτρώσει τινά.
18 Ἰδού, ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπάνω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν φοβοῦνται, ἐπάνω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐλπίζουν εἰς τὸ ἔλεός του·
19 Διὰ νὰ λυτρόνῃ ἀπὸ θάνατον τὴν ψυχήν των, καὶ εἰς καιρὸν πείνας νὰ τοὺς διαφυλάττῃ εἰς ζωήν.
20 Ἡ ψυχή μας προσμένει τὸν Κύριον· αὐτὸς εἶναι βοήθειά μας, καὶ ὑπεράσπισίς μας.
21 Διότι εἰς αὐτὸν θέλει εὐφρανθῇ ἡ καρδία μας, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ ὄνομά του τὸ ἅγιον ἠλπίσαμεν.
22 Ἂς ἦναι τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐπάνω εἰς ἡμᾶς, καθὼς ἠλπίσαμεν εἰς σέ.

ΨΑΛΜΟΣ λδʹ.

ΘΕΛΩ εὐλογεῖ τὸν Κύριον εἰς πάντα καιρόν· ἡ αἴνεσίς του θέλει εἶσθαι διαπαντὸς εἰς τὸ στόμα μου.
2 Εἰς τὸν Κύριον θέλει καυχᾶσθαι ἡ ψυχή μου· οἱ ταπεινοὶ θέλουν τὸ ἀκούσει, καὶ θέλουν χαρῇ.
3 Μεγαλύνετε τὸν Κύριον μὲ ἐμὲ, καὶ ἂς ὑψώσωμεν ὁμοῦ τὸ ὄνομά του.
4 Ἐζήτησα τὸν Κύριον, καὶ μοῦ ἐπήκουσε, καὶ ἀπὸ ὅλους μου τοὺς φόβους μὲ ἠλευθέρωσεν.
5 Ἐκεῖνοι ἀπέβλεψαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐφωτίσθησαν· καὶ τὰ πρόσωπά των δὲν κατησχύνθησαν.
6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐφώναξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσε, καὶ ἀπὸ ὅλας του τὰς θλίψεις τὸν ἔσωσεν.

7 Ἄγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει τριγύρω εἰς
τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐλευθερόνει.
8 Γευθῆτε καὶ ἰδέτε ὅτι ἀγαθὸς εἶναι ὁ Κύριος·
μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐλπίζει εἰς αὐτόν.
9 Φοβηθῆτε τὸν Κύριον, οἱ ἅγιοί του· διότι δὲν
εἶναι καμμία στέρησις εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
10 Οἱ πλούσιοι πτωχεύουν καὶ πεινοῦν· ἀλλ' οἱ
ζητοῦντες τὸν Κύριον δὲν στεροῦνται ἀπὸ κανὲν
ἀγαθόν.
11 Ἔλθετε, τέκνα, ἀκούσετέ μου· τὸν φόβον τοῦ
Κυρίου θέλω σᾶς διδάξει.
12 Ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅστις θέλει ζωὴν, καὶ
ἀγαπᾷ ἡμέρας, διὰ νὰ ἴδῃ καλόν;
13 Φύλαττε τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακὸν, καὶ
τὰ χείλη σου ἀπὸ τὸ νὰ λαλῶσι δόλον.
14 Ἀπομακρύνου ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ κάμνε τὸ
ἀγαθόν· ζήτει εἰρήνην, καὶ ἀκολούθει αὐτήν.
15 Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπάνω εἰς τοὺς
δικαίους, καὶ τὰ ὠτία του εἰς τὴν κραυγήν των.
16 Τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον εἰς
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πράττουν κακὸν, διὰ νὰ ἀφανί-
σῃ ἀπὸ τὴν γῆν τὸ μνημόσυνόν των.
17 Ἐφώναξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσε,
καὶ ἀπὸ ὅλας των τὰς θλίψεις τοὺς ἠλευθέρωσεν.
18 Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον εἰς τοὺς συντετριμ-
μένους τὴν καρδίαν, καὶ σώζει τοὺς ταπεινοὺς τὸ
πνεῦμα.
19 Πολλαὶ εἶναι αἱ θλίψεις τοῦ δικαίου, πλὴν
ἀπὸ ὅλας ταύτας θέλει τὸν ἐλευθερώσει ὁ Κύριος.
20 Αὐτὸς φυλάττει ὅλα τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ· κανὲν
ἀπὸ ταῦτα δὲν θέλει συντριφθῇ.
21 Ἡ κακία θέλει θανατώσει τὸν ἁμαρτωλόν·
καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον θέλουν καταδικασθῇ.
22 Ὁ Κύριος λυτρόνει τὴν ψυχὴν τῶν δούλων
του· καὶ δὲν θέλουν καταδικασθῇ ὅλοι οἱ ἐλπί-
ζοντες εἰς αὐτόν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ λέ.

ΚΡΙΝΕ, Κύριε, τοὺς κρίνοντάς με· πολέμησε τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Πάρε ὅπλον καὶ ἀσπίδα, καὶ σήκω εἰς βοήθειάν μου.

3 Δράξε τὸ κοντάριον, καὶ ἀπόκλεισε τὸν δρόμον ἀπέναντι τῶν καταδιωκόντων με· εἰπὲ εἰς τὴν ψυχήν μου, Ἐγὼ εἶμαι ἡ σωτηρία σου.

4 Ἂς αἰσχυνθῶσι, καὶ ἂς ἐντραπῶσιν, ὅσοι ζητοῦν τὴν ψυχήν μου· ἂς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἂς καταισχυνθῶσιν, ὅσοι μηχανεύονται κακὸν ἐναντίον μου.

5 Ἂς ἦναι ὡς λεπτὸν ἄχυρον ἔμπροσθεν τοῦ ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἂς τοὺς διώκῃ.

6 Ἂς ἦναι ὁ δρόμος των σκότος καὶ γλίστρα, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἂς τοὺς καταδιώκῃ.

7 Διότι χωρὶς αἰτίαν ἔκρυψαν δι' ἐμὲ τὴν παγίδα των εἰς λάκκον· χωρὶς αἴτιαν τὸν ἔσκαψαν διὰ τὴν ψυχήν μου.

8 Ἂς ἔλθῃ εἰς αὐτὸν ἀφανισμὸς αἰφνίδιος· καὶ ἡ παγίς του, τὴν ὁποίαν ἔκρυψεν, ἂς τὸν πιάσῃ· καὶ ἂς πέσῃ εἰς αὐτὸν τὸν ὄλεθρον.

9 Ἡ δὲ ψυχή μου θέλει ἀγάλλεσθαι εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει χαίρει εἰς τὴν σωτηρίαν του.

10 Ὅλα τὰ ὀστᾶ μου θέλουν εἰπεῖ, Κύριε, τίς ὅμοιός σου, ὅστις ἐλευθερόνεις τὸν πτωχὸν ἀπὸ τὸν δυνατώτερόν του, τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν διαρπάζει;

11 Ἐσηκώθησαν μάρτυρες ἄδικοι· μὲ ἠρωτοῦσαν διὰ πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἤξευρα.

12 Ἀνταπέδοσαν εἰς ἐμὲ κακὸν ἀντὶ καλοῦ, καὶ στέρησιν εἰς τὴν ψυχήν μου.

13 Ἐγὼ ὅμως, ὅτε αὐτοὶ ἦσαν εἰς θλίψιν, ἐνδυόμην σάκκον· ἐταπείνωσα μὲ νηστείαν τὴν

ψυχήν μου· καὶ ἡ προσευχή μου ἐπέστρεφεν εἰς
τὸν κόλπον μου.
14 Ἐφερόμην ὡς εἰς φίλον καὶ ἀδελφόν μου·
ἔσκυπτα σκυθρωπάζων, ὡς ὁ πενθῶν διὰ τὴν
μητέρα του.
15 Ἀλλ' αὐτοὶ ἐχάρησαν διὰ τὴν συμφοράν μου,
καὶ συνήχθησαν ὁμοῦ· συνήχθησαν ἐναντίον μου
οἱ οὐτιδανοὶ, καὶ ἐγὼ δὲν τὸ ἤξευρα· μὲ ἐξέσχιζαν,
καὶ δὲν ἔπαυαν·
16 Μὲ ὑποκριτικοὺς χλευαστὰς εἰς συμπόσια,
ἔτριζαν κατ' ἐμοῦ τοὺς ὀδόντας των.
17 Κύριε, πότε θέλεις ἰδεῖ; ἐλευθέρωσε τὴν
ψυχήν μου ἀπὸ τὰς ταραχάς των, τὴν μεμονωμέ-
νην ψυχήν μου ἀπὸ τοὺς λέοντας.
18 Ἐγὼ θέλω σὲ ὑμνεῖ εἰς μεγάλην σύναξιν·
μεταξὺ πολυαρίθμου λαοῦ θέλω σὲ ἐπαινεῖ.
19 Ἂς μὴ χαρῶσι δι' ἐμὲ ὅσοι μὲ ἐχθρεύονται
ἀδίκως· ὅσοι μὲ μισοῦν χωρὶς αἰτίαν, ἂς μὴ κά-
μωσι νεῦμα μὲ τοὺς ὀφθαλμούς.
20 Διότι δὲν ἐλαλοῦσαν εἰρήνην, ἀλλὰ ἐμελε-
τοῦσαν δόλους κατὰ τῶν ἡσυχαζόντων ἐπάνω εἰς
τὴν γῆν·
21 Καὶ ἐπλάτυναν κατ' ἐμοῦ τὸ στόμα των, καὶ
εἶπαν, Εὖγε, εὖγε! ἴδεν ὁ ὀφθαλμός μας.
22 Ἴδες, Κύριε· μὴ σιωπήσῃς· Κύριε, μὴν ἀπο-
μακρυνθῇς ἀπὸ ἐμέ.
23 Σήκω, καὶ ἐξύπνησε διὰ τὴν κρίσιν μου· Θεέ
μου καὶ Κύριέ μου, διὰ τὴν δικαίωσίν μου.
24 Κρῖνέ με, Κύριε ὁ Θεός μου, κατὰ τὴν δικαιο-
σύνην σου, καὶ ἂς μὴ χαρῶσιν ἐναντίον μου.
25 Ἂς μὴν εἴπωσιν εἰς τὰς καρδίας των, Εὖγε,
ψυχή μας! μηδὲ νὰ εἴπωσι, Κατεπίαμεν αὐτόν.
26 Ἂς ἐντραπῶσι, καὶ ἂς αἰσχυνθῶσιν ὁμοῦ,
ὅσοι χαίρουν εἰς τὸ κακόν μου· ἂς ἐνδυθῶσιν ἐν-
τροπὴν καὶ ὄνειδος οἱ μεγαλαυχοῦντες ἐναντίον
μου.
27 Ἂς εὐφρανθῶσι καὶ ἂς χαρῶσιν ὅσοι ἐπιθυ-
μοῦν τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ ἀκαταπαύστως ἂς

λέγωσιν, Ἂς μεγαλυνθῇ ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος θέλει τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου του.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου θέλει μελετᾷ τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸν ἔπαινόν σου ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΨΑΛΜΟΣ λϛ'.

ΤΟΥ ἀσεβοῦς ἡ παρανομία λέγει μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, ὅτι δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του.

2 Διότι αὐτὸς ἀπατᾷ τὸν ἑαυτόν του ἔμπροσθέν του, ὅτι δὲν θέλει εὑρεθῇ ἡ ἀνομία του διὰ νὰ μισηθῇ.

3 Τὰ λόγια τοῦ στόματός του εἶναι ἀνομία καὶ δόλος· δὲν ἠθέλησε νὰ ἐννοήσῃ διὰ νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθόν.

4 Ἀνομίαν διαλογίζεται ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην του· στέκεται εἰς δρόμον ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι καλός· τὸ κακὸν, δὲν τὸ μισεῖ.

5 Κύριε, ἕως εἰς τὸν οὐρανὸν φθάνει τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως εἰς τὰ σύννεφα.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου εἶναι ὡς τὰ ὑψηλὰ ὄρη· αἱ κρίσεις σου εἶναι ἄβυσσος μεγάλη· ἀνθρώπους καὶ κτήνη διαφυλάττεις, Κύριε.

7 Πόσον πολύτιμον εἶναι τὸ ἔλεός σου, Θεέ! διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐλπίζουν εἰς τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου.

8 Θέλουν χορτασθῇ ἀπὸ τὸ πάχος τοῦ οἴκου σου· καὶ ἀπὸ τὸν χείμαῤῥον τῆς τρυφῆς σου θέλεις τοὺς ποτίσει.

9 Διότι εἰς σὲ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· ἡμεῖς μὲ τὸ φῶς σου θέλομεν ἰδεῖ φῶς.

10 Ἐξάπλωσε τὸ ἔλεός σου εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σὲ γνωρίζουν, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου εἰς τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

11 Ἂς μὴν ἔλθῃ ἐπάνω μου ὁ ποῦς τῆς ὑπερηφανίας· καὶ ἡ χεὶρ τῶν ἀσεβῶν ἂς μὴ μὲ σαλεύσῃ.

12 Ἐκεῖ ἔπεσαν οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας· κατε-

σπρώχθησαν, καὶ δὲν θέλουν δυνηθῆ νὰ σηκωθῶσι.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ λζ'.

ΜΗΝ ἀγανακτῇς δι' αἰτίαν τῶν πονηρῶν, μηδὲ νὰ ζηλεύῃς τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.
2 Διότι ὡς χόρτος ὀγλήγορα θέλουν κοπῆ, καὶ ὡς χλωρὰ βοτάνη θέλουν καταμαρανθῆ.
3 Ἔλπιζε εἰς τὸν Κύριον, καὶ κάμνε καλόν· κατοίκει τὴν γῆν, καὶ θέλεις βοσκηθῆ μὲ ἀλήθειαν.
4 Εὔφραινε τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει σὲ δώσει τὰ ζητήματα τῆς καρδίας σου.
5 Ἐμπιστεύου εἰς τὸν Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπιζε εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς θέλει τὸ κάμει·
6 Καὶ θέλει ἐκβάλει ἔξω ὡς τὸ φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὴν κρίσιν σου ὡς τὴν μεσημβρίαν.
7 Ἀναπαύου εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἀνάμενέ τον μὲ ὑπομονήν· μὴν ἀγανακτῇς διὰ τὸν κατευοδούμενον εἰς τὸν δρόμον του, διὰ ἄνθρωπον ὅστις κατορθόνει πανουργίας.
8 Παῦσε ἀπὸ τὸν θυμὸν, καὶ ἄφες τὴν ὀργήν· μὴν ἀγανακτῇς κατ' οὐδένα τρόπον ὥστε νὰ πράττῃς κακόν.
9 Διότι οἱ πονηρευόμενοι θέλουν ἐξολοθρευθῆ· ἐκεῖνοι δὲ, οἱ ὁποῖοι ὑπομένουν τὸν Κύριον, θέλουν κληρονομήσει τὴν γῆν.
10 Διότι ὀλίγον ἀκόμη, καὶ ὁ ἀσεβὴς δὲν θέλει ὑπάρχει· καὶ θέλεις ζητήσει τὸν τόπον του, καὶ δὲν θέλει εὑρεθῆ.
11 Οἱ πρᾶοι ὅμως θέλουν κληρονομήσει τὴν γῆν, καὶ θέλουν κατατρυφᾷ εἰς ἄκραν εἰρήνην.
12 Ὁ ἀσεβὴς μηχανᾶται κατὰ τοῦ δικαίου, καὶ τρίζει κατ' αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας του.
13 Ὁ Κύριος θέλει τὸν καταγελάσει, ἐπειδὴ βλέπει ὅτι ἔρχεται ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.
14 Οἱ ἀσεβεῖς ἔσυραν ἔξω τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐτέντωσαν τὸ τόξον των, διὰ νὰ καταβάλωσι τὸν

πτωχὸν καὶ τὸν πένητα, διὰ νὰ σφάξωσιν ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄμεμπτοι εἰς τὸν δρόμον των.
15 Ἡ ῥομφαία των θέλει ἐμβῆ εἰς τὴν καρδίαν
των, καὶ τὰ τόξα των θέλουν συντριφθῆ.
16 Καλήτερον εἶναι τὸ ὀλίγον τοῦ δικαίου, παρὰ
ὁ πολὺς πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν.
17 Διότι οἱ βραχίονες τῶν ἀσεβῶν θέλουν συν-
τριφθῆ· τοὺς δὲ δικαίους ὑποστηρίζει ὁ Κύριος.
18 Γνωρίζει ὁ Κύριος τὰς ἡμέρας τῶν ἀμέμπτων·
καὶ ἡ κληρονομία των θέλει εἶσθαι εἰς τὸν αἰῶνα.
19 Δὲν θέλουν καταισχυνθῆ εἰς καιρὸν κακόν·
καὶ εἰς ἡμέρας πείνας θέλουν εἶσθαι χορτασμένοι.
20 Οἱ ἀσεβεῖς ὅμως θέλουν ἐξολοθρευθῆ, καὶ οἱ
ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ὡς τὸ πάχος τῶν ἀρνίων,
θέλουν ἀφανισθῆ· εἰς καπνὸν θέλουν διαλυθῆ.
21 Δανείζεται ὁ ἀσεβὴς καὶ δὲν πληρόνει· ὁ δὲ
δίκαιος ἐλεεῖ καὶ δίδει.
22 Διότι οἱ εὐλογημένοι του θέλουν κληρονο-
μήσει τὴν γῆν· οἱ δὲ κατηραμένοι του θέλουν
ἐξολοθρευθῆ.
23 Ἀπὸ τὸν Κύριον κατευθύνονται τὰ διαβήματα
τοῦ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ δρόμος του εἶναι ἀρε-
στὸς εἰς αὐτόν.
24 Ἐὰν πέσῃ, δὲν θέλει συντριφθῆ· διότι ὁ
Κύριος ὑποστηρίζει τὴν χεῖρά του.
25 Νέος ἤμουν, καὶ τώρα ἐγήρασα· καὶ δὲν ἴδα
δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα του
νὰ ψωμοζητῇ.
26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει, καὶ τὸ
σπέρμα του εἶναι εἰς εὐλογίαν.
27 Μακρύνου ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ κάμνε καλὸν,
καὶ θέλεις διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.
28 Διότι ὁ Κύριος ἀγαπᾷ δικαιοσύνην, καὶ δὲν
ἐγκαταλείπει τοὺς ὁσίους του· εἰς τὸν αἰῶνα θέ-
λουν διαφυλαχθῆ· τὸ δὲ σπέρμα τῶν ἀσεβῶν
θέλει ἐξολοθρευθῆ.
29 Οἱ δίκαιοι θέλουν κληρονομήσει τὴν γῆν, καὶ
ἐπάνω εἰς αὐτὴν θέλουν κατοικεῖ εἰς τὸν αἰῶνα.

30 Τὸ στόμα τοῦ δικαίου μελετᾷ σοφίαν, καὶ ἡ
γλῶσσά του λαλεῖ τὸ δίκαιον.
31 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ του εἶναι εἰς τὴν καρδίαν
του· τὰ διαβήματά του δὲν θέλουν γλιστρήσει.
32 Κατασκοπεύει ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ
ζητεῖ νὰ τὸν θανατώσῃ·
33 Ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν θέλει τὸν ἀφήσει εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει τὸν καταδικάσει εἰς τὴν
κρίσιν του.
34 Ὑπόμενε τὸν Κύριον, καὶ φύλαττε τὸν δρόμον
του, καὶ θέλει σὲ ὑψώσει διὰ νὰ κληρονομήσῃς
τὴν γῆν· ὅταν ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς, σὺ θέ-
λεις τὸ ἰδεῖ.
35 Ἴδα τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψωμένον, καὶ ἐξαπλω-
μένον ὡς τὴν χλωρὰν δάφνην·
36 Ἀλλ' ἠφανίσθη· καὶ ἰδοὺ, δὲν ἦτον πλέον· καὶ
τὸν ἐζήτησα, καὶ δὲν εὑρέθη.
37 Παρατήρει τὸν ἄκακον, καὶ βλέπε τὸν εὐθὺν,
ὅτι τὰ τέλη τοῦ ἀνθρώπου τούτου εἶναι εἰρήνη.
38 Ἀλλ' οἱ παραβάται θέλουν ὁμοῦ ἐξολοθρευθῆ·
τῶν ἀσεβῶν τὸ τέλος θέλει εἶσθαι ἀφανισμός.
39 Τῶν δικαίων ὅμως ἡ σωτηρία εἶναι ἀπὸ τὸν
Κύριον· αὐτὸς εἶναι ἡ δύναμίς των εἰς καιρὸν
θλίψεως.
40 Καὶ θέλει τοὺς βοηθήσει ὁ Κύριος, καὶ ἐλευ-
θερώσει αὐτούς· θέλει τοὺς ἐλευθερώσει ἀπὸ
τοὺς ἀσεβεῖς, καὶ σώσει αὐτούς· διότι ἤλπισαν
εἰς αὐτόν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ λη'.

ΚΥΡΙΕ, μή με ἐλέγξῃς εἰς τὸν θυμόν σου, μηδὲ
νὰ μὲ παιδεύσῃς εἰς τὴν ὀργήν σου.
2 Διότι τὰ βέλη σου ἐμπήχθησαν εἰς ἐμὲ, καὶ
ἡ χείρ σου καταπιέζει με.

3 Δὲν εἶναι ὑγεία εἰς τὴν σάρκα μου, ἐξ αἰτίας
τῆς ὀργῆς σου· δὲν εἶναι ἄνεσις εἰς τὰ ὀστᾶ μου,
ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας μου.
4 Διότι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερέβησαν τὴν κεφαλήν
μου· ὡς φορτίον βαρὺ ὑπερεβάρυναν ἐπάνω εἰς ἐμέ.
5 Ἐβρώμησαν καὶ ἐσάπησαν αἱ πληγαί μου, ἐξ
αἰτίας τῆς ἀνοησίας μου.
6 Ἐταλαιπωρήθην, ἐκυρτώθην εἰς ἄκρον· ὅλην
τὴν ἡμέραν περιπατῶ σκυθρωπός.
7 Διότι τὰ ἐντόσθιά μου γέμουν ἀπὸ φλόγωσιν,
καὶ δὲν εἶναι ὑγεία εἰς τὴν σάρκα μου.
8 Ἠσθένησα, καὶ καθ' ὑπερβολὴν κατεκόπην·
βρυχῶμαι ἀπὸ τὴν ἀδημονίαν τῆς καρδίας μου.
9 Κύριε, ἔμπροσθέν σου εἶναι ὅλη ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου δὲν κρύπτεται ἀπὸ σέ.
10 Ἡ καρδία μου ταράττεται, ἡ δύναμίς μου μὲ
ἐγκαταλείπει· καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου,
καὶ αὐτὸ ἔλειψεν ἀπὸ ἐμέ.
11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ ἠγαπημένοι μου στέκουν
ἀντικρὺ τῆς πληγῆς μου, καὶ οἱ πλησιέστεροί μου
στέκουν ἀπὸ μακρόθεν.
12 Καὶ ὅσοι ζητοῦν την ψυχήν μου, μὲ στήνουν
ἐνέδρας· καὶ ὅσοι ἐπιθυμοῦν τὸ κακόν μου, λαλοῦν
πονηρὰ, καὶ μελετοῦν δόλους ὅλην τὴν ἡμέραν.
13 Ἀλλ' ἐγὼ ὡσὰν κωφὸς δὲν ἤκουα· καὶ ἤμουν
ὡσὰν ἄφωνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του.
14 Καὶ ἤμουν ὡσὰν ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν
ἀκούει, καὶ δὲν ἔχει ἀντιλογίαν εἰς τὸ στόμα του.
15 Διότι εἰς σὲ, Κύριε, ἤλπισα· σὺ θέλεις εἰσ-
ακούσει, Κύριε ὁ Θεός μου.
16 Ἐπειδὴ εἶπα, Ἂς μὴ χαρῶσιν ἐναντίον μου·
ὅταν κλονισθῇ ὁ πούς μου, αὐτοὶ μεγαλαυχοῦν
ἐναντίον μου.
17 Διότι εἶμαι ἕτοιμος νὰ πέσω, καὶ ὁ πόνος
μου εἶναι πάντοτε ἔμπροσθέν μου.
18 Ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω ἀναγγέλλει τὴν ἀνομίαν
μου, καὶ θέλω λυπεῖσθαι διὰ τὴν ἁμαρτίαν μου.

19 Ἀλλ' οἱ ἐχθροί μου ζοῦν, καὶ ὑπερισχύουν· καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
20 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀνταποδίδουν κακὸν ἀντὶ καλοῦ εἶναι ἐναντίοι μου, ἐπειδὴ ζητῶ πάντοτε τὸ καλόν.
21 Μή με ἐγκαταλίπῃς, Κύριε· Θεέ μου, μὴ μακρυνθῇς ἀπὸ ἐμέ.
22 Δράμε γλήγορα εἰς βοήθειάν μου, Κύριε, σωτηρία μου.

ΨΑΛΜΟΣ λθ'.

ΕΙΠΑ, Θέλω προσέχει εἰς τοὺς δρόμους μου, διὰ νὰ μὴν ἁμαρτάνω μὲ τὴν γλῶσσάν μου· θέλω φυλάττει τὸ στόμα μου μὲ χαλινὸν, ἐνῷ εἶναι ὁ ἀσεβὴς ἔμπροσθέν μου.
2 Ἐστάθην ἄφωνος καὶ σιωπηλός· ἐσιώπησα καὶ ἀπὸ τὸ νὰ λέγω καλόν· καὶ ὁ πόνος μου ἀνεταράχθη.
3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου· καὶ ἐνῷ ἐμελετοῦσα, ἐξήφθη εἰς ἐμὲ πῦρ· ἐλάλησα μὲ τὴν γλῶσσάν μου, καὶ εἶπα,
4 Κάμε γνωστὸν εἰς ἐμὲ, Κύριε, τὸ τέλος μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, ποῖος εἶναι, διὰ νὰ γνωρίσω πόσον ἀκόμη θέλω ζήσει.
5 Ἰδοὺ, ὡς μέτρον πιθαμῆς κατέστησες τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς μου εἶναι ὡς οὐδὲν ἔμπροσθέν σου· ἐπ' ἀληθείας πᾶς ἄνθρωπος ζῶν εἶναι ὁλοτελῶς ματαιότης.
6 Βέβαια πᾶς ἄνθρωπος περιπατεῖ εἰς φαντασίαν· βέβαια εἰς μάτην ταράττεται· θησαυρίζει, καὶ δὲν ἐξεύρει ποῖος θέλει τὰ συνάξει.
7 Καὶ τώρα, Κύριε, τί περιμένω; ἡ ἐλπίς μου εἶναι εἰς σέ.
8 Ἀπὸ ὅλας τὰς ἀνομίας μου λύτρωσέ με· μή με κάμῃς ὄνειδος τοῦ ἀνοήτου.
9 Ἐγὼ ἤμουν ἄφωνος· δὲν ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ἐπειδὴ σὺ τὸ ἔκαμες.
10 Ἀπομάκρυνε ἀπὸ ἐμὲ τὴν πληγήν σου· ἀπὸ τὴν πάλην τῆς χειρός σου ἐγὼ ἀπέκαμα.

11 Ὁπότε μὲ τοὺς ἐλέγχους παιδεύεις διὰ ἀνομίαν τὸν ἄνθρωπον, κατατρώγεις ὡς ὁ σκώληξ τὴν ὡραιότητά του· τῷ ὄντι ματαιότης εἶναι πᾶς ἄνθρωπος.

12 Εἰσάκουσε, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ ἀκροάσου τὴν κραυγήν μου· μὴ παρασιωπήσῃς εἰς τὰ δάκρυά μου· διότι πάροικος καὶ διαβάτης εἶμαι ἔμπροσθέν σου, καθὼς ὅλοι οἱ πατέρες μου.

13 Ἄφες με εἰς ἄνεσιν, διὰ νὰ ἀναλάβω δύναμιν, πρὸ τοῦ νὰ ἀποδημήσω, καὶ νὰ μὴν ὑπάρχω πλέον.

ΨΑΛΜΟΣ μ΄.

ΥΠΕΜΕΙΝΑ μὲ ὑπομονὴν τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς ἐστράφη πρὸς ἐμὲ, καὶ ἤκουσε τὴν κραυγήν μου.

2 Καὶ μὲ ἔκβαλεν ἀπὸ λάκκον ταλαιπωρίας, ἀπὸ βορβορώδη λάσπην, καὶ ἔστησεν ἐπάνω εἰς πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ ἐστερέωσε τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα νέον, πρὸς ἔπαινον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· θέλουν ἰδεῖ πολλοὶ, καὶ θέλουν φοβηθῇ, καὶ θέλουν ἐλπίσει εἰς τὸν Κύριον.

4 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔθεσε τὸν Κύριον ἐλπίδα του, καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, οὔτε εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κλίνουν εἰς ψεύδη.

5 Πολλὰ εἶναι, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσια τὰ ὁποῖα ἔκαμες· καὶ τοὺς περὶ ἡμῶν διαλογισμούς σου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς ἐκθέσῃ τις εἰς σέ· ἐὰν ἤθελα νὰ ἀπαγγέλλω καὶ νὰ ὁμιλῶ περὶ αὐτῶν, εἶναι τόσοι, ὥστε ὑπερβαίνουν πάντα ἀριθμόν.

6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἐπεθύμησες· ἀλλὰ κατεσκεύασες εἰς ἐμὲ ὠτία· ὁλοκαύτωμα καὶ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἐζήτησες.

7 Τότε εἶπα, Ἰδοὺ, ἔρχομαι· εἰς τὸ τυλικτὸν βιβλίον εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ·

8 Χαίρω, Θεέ μου, ἐκτελῶν τὸ θέλημά σου· καὶ ὁ νόμος σου εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς καρδίας μου.
9 Ἐκήρυξα δικαιοσύνην εἰς σύναξιν μεγάλην· ἰδού, δὲν ἐμπόδισα τὰ χείλη μου· Κύριε, σὺ τὸ ἐξεύρεις.
10 Τὴν δικαιοσύνην σου δὲν ἔκρυψα μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὴν σωτηρίαν σου ἐγὼ ἀνήγγειλα· δὲν ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ σύναξιν μεγάλην.
11 Σύ, Κύριε, μὴν ἀπομακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπὸ ἐμέ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἂς μὲ διαφυλάττωσι διαπαντός.
12 Διότι μὲ περιεκύκλωσαν ἀναρίθμητα κακά· μὲ ἔφθασαν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ δὲν ἐμπορῶ νὰ τὰς θεωρῶ· εἶναι περισσότεραι παρὰ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μου· καὶ ἡ καρδία μου μὲ ἐγκαταλείπει.
13 Συγκατάνευσε, Κύριε, νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς· Κύριε, τάχυνε εἰς βοήθειάν μου.
14 Ἂς καταισχυνθῶσι, καὶ ἂς ἐντραπῶσιν ὁμοῦ, ὅσοι ζητοῦν τὴν ψυχήν μου διὰ νὰ τὴν ἀφανίσωσιν· ἂς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἂς ἐντραπῶσιν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν τὸ κακόν μου.
15 Ἂς ἐξολοθρευθῶσι διὰ μισθὸν τῆς αἰσχύνης των, ὅσοι λέγουν εἰς ἐμέ, Εὖγε, εὖγε!
16 Ἂς ἀγάλλωνται καὶ ἂς εὐφραίνωνται εἰς σέ, ὅσοι σὲ ζητοῦν· ἂς λέγωσι παντοτεινά, ὅσοι ἀγαποῦν τὴν σωτηρίαν σου, Ἂς μεγαλυνθῇ ὁ Κύριος.
17 Ἐγὼ δὲ εἶμαι πτωχὸς καὶ πένης· ὁ Κύριος ὅμως φροντίζει περὶ ἐμοῦ· ἡ βοήθειά μου καὶ ὁ ἐλευθερωτής μου σὺ εἶσαι· Θεέ μου, μὴ βραδύνῃς.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ μα΄.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὅστις ἐπιβλέπει εἰς τὸν πτωχόν· εἰς ἡμέραν θλίψεως θέλει τὸν ἐλευθερώσει ὁ Κύριος.

2 Ὁ Κύριος θέλει τὸν φυλάξει, καὶ τὸν διατη-
ρήσει εἰς ζωήν· μακάριος θέλει εἶσθαι ἐπάνω εἰς
τὴν γῆν· καὶ σὺ, Θεὲ, δὲν θέλεις τὸν παραδώσει
εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐχθρῶν του.
3 Ὁ Κύριος θέλει τὸν ἐνδυναμόνει ἐπάνω εἰς
τὴν κλίνην τῆς ἀσθενείας· εἰς τὴν ἀῤῥωστίαν του
σὺ θέλεις στρόνει ὅλην τὴν κλίνην του.
4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησέ με· ἰάτρευσε τὴν
ψυχήν μου, διότι ἡμάρτησα εἰς σέ.
5 Οἱ ἐχθροί μου λέγουν κακὰ περὶ ἐμοῦ· Πότε
θέλει ἀποθάνει, καὶ θέλει χαθῇ τὸ ὄνομά του;
6 Καὶ ἐάν τις ἀπὸ αὐτοὺς ἔρχεται νὰ μὲ ἴδῃ,
ὁμιλεῖ ματαιότητα· ἡ καρδία του συνάγει εἰς
ἑαυτὴν ἀνομίαν· ὅταν ἐκβῇ ἔξω, λαλεῖ αὐτήν.
7 Ἐναντίον μου ψιθυρίζουν ὅσοι μὲ μισοῦν·
ἐναντίον μου διαλογίζονται κακὰ, λέγοντες,
8 Πρᾶγμα πονηρὸν εἶναι προσκολλημένον εἰς
αὐτόν· τώρα εἶναι κατάκοιτος, καὶ πλέον δὲν θέ-
λει σηκωθῇ.
9 Καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐζοῦσα
εἰρηνικὰ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἤλπισα, ὅστις ἔτρωγε
τὸν ἄρτον μου, ἐσήκωσε κατ' ἐμοῦ τὴν πτέρναν.
10 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἐλέησέ με, καὶ ἀνάστησέ
με, καὶ θέλω τοὺς ἀνταμείψει.
11 Ἐκ τούτου γνωρίζω ὅτι σὺ εὐνοεῖς εἰς ἐμὲ,
ἐπειδὴ καὶ δὲν θριαμβεύει εἰς ἐμὲ ὁ ἐχθρός μου.
12 Ὅσον δὲ δι' ἐμὲ, σὺ μὲ ἐστήριξες εἰς τὴν
ἀκεραιότητά μου, καὶ μὲ ἐστερέωσες ἔμπροσθεν
τοῦ προσώπου σου εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Εὐλογημένος ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ἀπὸ αἰῶνα εἰς αἰῶνα. Ἀμὴν, καὶ ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ μβ'.

ΚΑΘΩΣ ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος τοὺς ῥύακας τῶν ὑδά-
των, οὕτω ἡ ψυχή μου σὲ ἐπιποθεῖ, Θεέ.
2 Διψᾷ ἡ ψυχή μου τὸν Θεὸν, τὸν Θεὸν τὸν
ζῶντα· πότε θέλω ἐλθεῖ, καὶ θέλω φανῇ ἔμπρο-
σθεν τοῦ Θεοῦ;

3 Τὰ δάκρυά μου ἔγιναν τροφή μου ἡμέραν καὶ νύκτα, ἐνῷ μὲ λέγουν καθ' ἡμέραν, Ποῦ εἶναι ὁ Θεός σου;
4 Ἐξεχύθη ἡ ψυχή μου ἐντός μου, ὅτε ἐνθυμήθην ταῦτα, ὅτι ἐπήγαινα μὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἐπεριπατοῦσα μετ' αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, μὲ φωνὴν χαρᾶς καὶ ἐπαίνου, μὲ πλῆθος ἑορτάζον.
5 Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχή μου; καὶ διὰ τί ταράττεσαι ἐντός μου; ἔλπισε εἰς τὸν Θεόν· διότι ἀκόμη θέλω τὸν ἐπαινεῖ, ἐπειδὴ τὸ πρόσωπόν του εἶναι σωτηρία.
6 Θεέ μου, ἡ ψυχή μου εἶναι περίλυπος ἐντὸς μου· διὰ τοῦτο θέλω σὲ ἐνθυμεῖσθαι ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀπὸ τὰ ὄρη τοῦ Ἑρμῶν, ἀπὸ τὸ ὄρος Μισάρ.
7 Ἄβυσσος προσκαλεῖ ἄβυσσον εἰς τὸν ἦχον τῶν καταῤῥακτῶν σου· ὅλα τὰ κύματά σου καὶ αἱ τρικυμίαι σου ἐπέρασαν ἐπάνωθέν μου.
8 Τὴν ἡμέραν θέλει προστάξει ὁ Κύριος τὸ ἔλεός του· τὴν δὲ νύκτα θέλει εἶσθαι μετ' ἐμοῦ ἡ ᾠδή του, καὶ ἡ προσευχή μου πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ζωῆς μου.
9 Θέλω εἰπεῖ εἰς τὸν Θεὸν, τὴν πέτραν μου, Διὰ τί μὲ ἐλησμόνησες; διὰ τί περιπατῶ σκυθρωπὸς ἀπὸ τὴν κατάθλιψιν τοῦ ἐχθροῦ;
10 Οἱ ἐχθροί μου, ὡς νὰ ἐσύντριβαν τὰ ὀστᾶ μου, μὲ ὀνειδίζουν, ἐνῷ μὲ λέγουν καθ' ἡμέραν, Ποῦ εἶναι ὁ Θεός σου;
11 Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχή μου; καὶ διὰ τί ταράττεσαι ἐντός μου; ἔλπισε εἰς τὸν Θεόν· διότι θέλω ἀκόμη τὸν ἐπαινεῖ· αὐτὸς εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ μγ'.

ΚΡΙΝΕ' με, Θεὲ, καὶ δίκασε τὴν κρίσιν μου ἐναντίον ἔθνους ἀνοσίου· ἀπὸ ἄνθρωπον ἀπάτης καὶ ἀνομίας ἐλευθέρωσέ με.
2 Διότι σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεώς μου· διὰ

τί μὲ ἀπέβαλες; διὰ τί περιπατῶ σκυθρωπὸς ἀπὸ
τὴν κατάθλιψιν τοῦ ἐχθροῦ;
3 Ἐξαπόστειλε τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου· αὐτὰ ἂς μὲ ὁδηγῶσιν· ἂς μὲ φέρωσιν εἰς τὸ
ὄρος τῆς ἁγιότητός σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά
σου.
4 Τότε θέλω ἐλθεῖ εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ
Θεοῦ, εἰς τὸν Θεὸν, τὴν εὐφροσύνην τῆς ἀγαλ-
λιάσεώς μου· καὶ θέλω σὲ δοξολογεῖ μὲ τὴν
κιθάραν, ὦ Θεὲ ὁ Θεός μου.
5 Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχή μου; καὶ διὰ
τί ταράττεσαι ἐντός μου; ἔλπισε εἰς τὸν Θεόν·
διότι ἀκόμη θέλω τὸν ἐπαινεῖ· αὐτὸς εἶναι ἡ σωτη-
ρία τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ μδ'.

ΘΕΕ, μὲ τὰ ὠτία μας ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες μας
διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς, τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον
ἔπραξες εἰς τὰς ἡμέρας των, εἰς ἡμέρας ἀρχαίας.
2 Σὺ διὰ τῆς χειρός σου ἔκβαλες ἔθνη, καὶ ἐφύ-
τευσες αὐτούς· κατέθλιψες λαοὺς, καὶ τοὺς ἀπε-
δίωξες.
3 Διότι δὲν ἀπέκτησαν τὴν γῆν μὲ τὴν ἰδικήν
των ῥομφαίαν, καὶ ὁ ἰδικός των βραχίων δὲν
ἔσωσεν αὐτούς· ἀλλ' ἡ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίων
σου, καὶ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου· διότι τοὺς
εἶχες εἰς τὴν εὔνοιάν σου.
4 Σὺ εἶσαι αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου, Θεὲ, ὁ ὁποῖος
διορίζεις τὰς σωτηρίας τοῦ Ἰακώβ.
5 Διὰ σοῦ θέλομεν καταβάλει τοὺς ἐχθρούς
μας· διὰ τοῦ ὀνόματός σου θέλομεν καταπατήσει
ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σηκόνονται ἐναντίον μας.
6 Διότι δὲν θέλω ἐλπίσει εἰς τὸ τόξον μου, καὶ
ἡ ῥομφαία μου δὲν θέλει μὲ σώσει.
7 Σὺ μάλιστα μᾶς ἔσωσες ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς

μας, καὶ κατῄσχυνες ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐμισοῦσαν.
8 Εἰς τὸν Θεὸν θέλομεν καυχᾶσθαι ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ τὸ ὄνομά σου πάντοτε θέλομεν ἐπαινεῖ.
9 Καὶ ὅμως σὺ μᾶς ἀπέβαλες, καὶ μᾶς κατῄσχυνες· καὶ δὲν ἐξέρχεσαι πλέον μὲ τὰ στρατεύματά μας.
10 Μᾶς ἔκαμες νὰ στρέψωμεν εἰς τὰ ὀπίσω ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς μισοῦν, διαρπάζουν τὰ πράγματά μας διὰ τὸν ἑαυτόν των.
11 Μᾶς παρέδωκες ὡς πρόβατα διὰ φαγητὸν, καὶ εἰς τὰ ἔθνη μᾶς διεσκόρπισες.
12 Ἐπώλησες τὸν λαόν σου διὰ τὸ οὐδὲν, καὶ δὲν ηὔξησες τὸν πλοῦτόν σου μὲ τὴν πώλησίν των.
13 Μᾶς κατέστησες ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονάς μας, περιγέλασμα καὶ χλευασμὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι τριγύρω μας.
14 Μᾶς κατέστησες παροιμίαν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, κίνησιν κεφαλῆς μεταξὺ τῶν λαῶν.
15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου εἶναι ἔμπροσθέν μου, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου μὲ ἐσκέπασε·
16 Διὰ τὴν φωνὴν τοῦ ὀνειδίζοντος καὶ ὑβρίζοντος· διὰ τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.
17 Ὅλα ταῦτα ἦλθαν ἐπάνω μας, ὅμως δὲν σὲ ἐλησμονήσαμεν, καὶ δὲν ἐφέρθημεν ἀπίστως εἰς τὴν διαθήκην σου·
18 Οὐδὲ ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία μας, οὐδὲ ἐξέκλιναν τὰ διαβήματά μας ἀπὸ τὸν δρόμον σου·
19 Μ' ὅλον ὅτι μᾶς ἐσύντριψες εἰς τὸν τόπον τῶν δρακόντων, καὶ μᾶς ἐσκέπασες μὲ τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου.
20 Ἐὰν ἐλησμονούσαμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ἡπλόναμεν τὰς χεῖράς μας εἰς θεὸν ἀλλότριον,

21 Ὁ Θεὸς δὲν ἤθελε τὸ ἐξετάσει; αὐτὸς βέβαια ἐξεύρει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.
22 Ἡμεῖς, ναὶ, δι' αἰτίαν σου φονευόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· λογιζόμεθα ὡς πρόβατα σφαγῆς.
23 Ἐξύπνα· διὰ τί κοιμᾶσαι, Κύριε; σήκω· μὴ μᾶς ἀποβάλῃς διαπαντός.
24 Διὰ τί κρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου; λησμονεῖς τὴν ταλαιπωρίαν μας καὶ τὴν καταδυναστείαν μας;
25 Διότι ἐταπεινώθη ἕως εἰς τὸ χῶμα ἡ ψυχή μας· ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν ἡ κοιλία μας.
26 Σήκω πρὸς βοήθειάν μας, καὶ λύτρωσέ μας διὰ τὸ ἔλεός σου.

ΨΑΛΜΟΣ με'.

Ἡ ΚΑΡΔΙΑ μου ἀναβρύει λόγον ἀγαθόν· ἐγὼ λέγω τὰ περὶ τοῦ βασιλέως ποιήματά μου· ἡ γλῶσσά μου εἶναι κάλαμος γραμματέως ταχυγράφου.
2 Σὺ εἶσαι ὡραιότερος ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη χάρις εἰς τὰ χείλη σου· διὰ τοῦτο σὲ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Περιζώσου τὴν ῥομφαίαν σου εἰς τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ, μὲ τὴν δόξαν σου καὶ μὲ τὴν μεγαλοπρέπειάν σου·
4 Καὶ κατευοδόνου μὲ τὴν μεγαλειότητά σου, καὶ βασίλευε διὰ τὴν ἀλήθειαν, καὶ πρᾳότητα, καὶ δικαιοσύνην· καὶ ἡ δεξιά σου θέλει σὲ δείξει φοβερὰ πράγματα.
5 Τὰ βέλη σου εἶναι ὀξέα· λαοὶ ὑποκάτω σου θέλουν πέσει· καὶ αὐτὰ θέλουν ἐμπηχθῆ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
6 Ὁ θρόνος σου, Θεὲ, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκῆπτρον εὐθύτητος εἶναι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου.
7 Ἠγάπησες δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησες ἀνομίαν· διὰ τοῦτο σὲ ἔχρισεν ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου.

8 Σμύρναν καὶ ἀλόην καὶ κασίαν εὐοδιάζουν τὰ
ἐνδύματά σου, ὅταν ἐκβαίνῃς ἀπὸ τὰ ἐλεφάντινα
παλάτια, διὰ τῶν ὁποίων σὲ εὔφραναν.
9 Θυγατέρες βασιλέων παραστέκονται εἰς τὰς
τιμάς σου· ἡ βασίλισσα ἐστάθη ἐκ δεξιῶν σου,
στολισμένη μὲ χρυσίον Ὀφείρ.
10 Ἄκουσε, θύγατερ, καὶ ἰδέ, καὶ κλῖνε τὸ ὠτίον
σου· καὶ λησμόνησε τὸν λαόν σου, καὶ τὸν οἶκον
τοῦ πατρός σου·
11 Καὶ θέλει ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τὴν ὡραιό-
τητά σου· διότι αὐτὸς εἶναι ὁ Κύριός σου· καὶ
προσκύνησέ τον.
12 Καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Τύρου θέλει παρουσιασθῇ
μὲ δῶρα· τὸ πρόσωπόν σου θέλουν παρακαλεῖ
οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
13 Ὅλη ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως εἶναι
ἔσωθεν· τὸ ἔνδυμά της εἶναι χρυσοΰφαντον.
14 Θέλει φερθῇ πρὸς τὸν βασιλέα μὲ φόρεμα
κεντητόν· παρθένοι συντρόφισσαί της, κατόπιν
αὐτῆς, θέλουν φερθῇ εἰς σέ.
15 Θέλουν φερθῇ μὲ εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλία-
σιν· θέλουν ἐμβῇ εἰς τὸ παλάτιον τοῦ βασιλέως.
16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου θέλουν εἶσθαι οἱ υἱοί
σου· αὐτοὺς θέλεις καταστήσει ἄρχοντας εἰς ὅλην
τὴν γῆν.
17 Θέλω κάμει ἀξιομνημόνευτον τὸ ὄνομά σου
εἰς ὅλας τὰς γενεάς· διὰ τοῦτο οἱ λαοὶ θέλουν σε
ἐπαινεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ μϛ΄.

Ὁ ΘΕΟΣ εἶναι καταφύγιόν μας καὶ δύναμις·
βοήθεια ἑτοιμοτάτη εἰς τὰς θλίψεις.
2 Διὰ τοῦτο ἡμεῖς δὲν θέλομεν φοβηθῇ, καὶ ἂν
σαλευθῇ ἡ γῆ, καὶ μετατοπισθῶσι τὰ ὄρη εἰς τὸ
μέσον τῶν θαλασσῶν.
3 Καὶ ἂν ἠχῶσι καὶ ταράττωνται τὰ ὕδατά των·
καὶ ἂν σείωνται τὰ ὄρη διὰ τὸ φούσκωμα αὐτῶν.

4 Εἶναι ποταμὸς, τοῦ ὁποίου τὰ ῥυάκια θέλουν εὐφραίνει τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἅγιον τόπον τῶν σκηνωμάτων τοῦ Ὑψίστου.
5 Ὁ Θεὸς εἶναι εἰς τὸ μέσον της· δὲν θέλει σαλευθῇ· θέλει τὴν βοηθήσει ὁ Θεὸς εἰς τὸ χάραγμα τῆς αὐγῆς.
6 Ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη· ἐσαλεύθησαν αἱ βασιλεῖαι· ἔδωκεν ἔξω τὴν φωνήν του· ἡ γῆ ἀνελύθη.
7 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι μὲ ἡμᾶς· ὑψηλὸν καταφύγιόν μας εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
8 Ἔλθετε, ἰδέτε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου· ὁποῖα τεράστια ἔκαμεν εἰς τὴν γῆν.
9 Καταπαύει τοὺς πολέμους ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς· συντρίβει τὸ τόξον, καὶ κατακόπτει τὴν λόγχην· καίει τὰς ἁμάξας μὲ τὸ πῦρ.
10 Ἡσυχάσετε, καὶ γνωρίσετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός· θέλω ὑψωθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· θέλω ὑψωθῇ εἰς τὴν γῆν.
11 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι μὲ ἡμᾶς· ὑψηλὸν καταφύγιόν μας εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ μζ΄.

ὍΛΟΙ οἱ λαοὶ, κροτήσετε τὰς χεῖρας· ἀλαλάξετε εἰς τὸν Θεὸν μὲ φωνὴν θριάμβου.
2 Διότι ὁ Κύριος εἶναι ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν.
3 Ὑπέταξε λαοὺς εἰς ἡμᾶς, καὶ ἔθνη ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας μας.
4 Ἔκλεξε διὰ ἡμᾶς τὴν κληρονομίαν μας, τὴν δόξαν τοῦ Ἰακὼβ, τὸν ὁποῖον ἠγάπησε.
5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς μὲ ἀλαλαγμὸν, ὁ Κύριος μὲ φωνὴν σάλπιγγος.
6 Ψαλμῳδήσετε εἰς τὸν Θεὸν, ψαλμῳδήσετε· ψαλμῳδήσετε εἰς τὸν βασιλέα μας, ψαλμῳδήσετε·

7 Διότι Βασιλεὺς ὅλης τῆς γῆς εἶναι ὁ Θεός· ψαλμῳδήσετε μὲ σύνεσιν.
8 Ὁ Θεὸς βασιλεύει ἐπάνω εἰς τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθηται ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιότητός του.
9 Οἱ ἄρχοντες τῶν λαῶν ἠνώθησαν μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀβραάμ· διότι τοῦ Θεοῦ εἶναι αἱ ἀσπίδες τῆς γῆς· καὶ αὐτὸς ὑψώθη σφόδρα.

ΨΑΛΜΟΣ μη΄.

ΜΕΓΑΣ εἶναι ὁ Κύριος, καὶ ἐπαινετὸς σφόδρα εἰς τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸ ὄρος τῆς ἁγιότητός του.
2 Ὡραῖον κατὰ τὴν θέσιν, χαρὰ ὅλης τῆς γῆς εἶναι τὸ ὄρος Σιών, πρὸς τὰ πλάγια μέρη τοῦ βοῤῥᾶ, ὅπου εἶναι ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου.
3 Ὁ Θεὸς εἰς τὰ παλάτιά της γνωρίζεται ὡς ὑψηλὸν καταφύγιον.
4 Διότι, ἰδού, οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν· πλὴν καὶ ὁμοῦ ἀνεχώρησαν.
5 Αὐτοί, ὡς ἴδαν, ἐθαύμασαν· ἐταράχθησαν, καὶ μὲ σπουδὴν ἔφυγαν.
6 Τρόμος ἐπίασεν αὐτούς, πόνος ὡς γυναικὸς ἡ ὁποία κοιλοπονεῖ.
7 Σὺ μὲ ἄνεμον ἀνατολικὸν συντρίβεις τὰ πλοῖα τῆς Θαρσείς.
8 Καθὼς ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ ἴδαμεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς θέλει τὴν θεμελιώσει εἰς τὸν αἰῶνα.
9 Ἡμεῖς ἐμελετούσαμεν, Θεέ, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ σου.
10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου, Θεέ, οὕτω καὶ ὁ ἔπαινός σου εἶναι ἕως εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς· ἡ δεξιά σου εἶναι πλήρης δικαιοσύνης.
11 Ἃς εὐφραίνεται τὸ ὄρος Σιών, ἃς χαίρωσιν αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰούδα, διὰ τὰς κρίσεις σου.

12 Κυκλώσετε τὴν Σιὼν, καὶ περιέλθετε αὐτήν· ἀριθμήσετε τοὺς πύργους αὐτῆς.
13 Βάλετε τὴν προσοχήν σας εἰς τὰ περιτειχίσματά της· περιεργασθῆτε τὰ παλάτιά της· διὰ νὰ τὸ διηγῆσθε εἰς γενεὰν μεταγενεστέραν·
14 Διότι οὗτος ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς θέλει μᾶς ὁδηγεῖ μέχρι θανάτου.

ΨΑΛΜΟΣ μθ'.

ἈΚΟΥΣΕΤΕ ταῦτα, ὅλα τὰ ἔθνη· ἀκροασθῆτε, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς οἰκουμένης·
2 Καὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι, πλούσιος ὁμοῦ καὶ πτωχός.
3 Τὸ στόμα μου θέλει λαλήσει σοφίαν· καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου θέλει εἶσθαι περὶ συνέσεως.
4 Ἐγὼ θέλω κλίνει εἰς παραβολὴν τὸ ὠτίον μου· θέλω ἐξηγήσει ἐπάνω εἰς τὴν κιθάραν τὸ αἴνιγμά μου.
5 Διὰ τί νὰ φοβοῦμαι εἰς τὰς ἡμέρας τῆς δυστυχίας, ὅταν μὲ περικυκλώσῃ ἡ ἀνομία τῶν ἐνεδρευόντων με;
6 Οἱ ὁποῖοι ἐλπίζουν εἰς τὰ ἀγαθά των, καὶ καυχῶνται εἰς τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου των,
7 Κανεὶς δὲν ἐμπορεῖ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐξαγοράσῃ τὸν ἀδελφόν του, οὔτε νὰ δώσῃ εἰς τὸν Θεὸν λύτρον δι' αὐτόν·
8 Διότι πολύτιμος εἶναι ἡ ἀπολύτρωσις τῆς ψυχῆς των, καὶ ἀνεύρετος διαπαντὸς,
9 Ὥστε νὰ ζῇ αἰωνίως, καὶ νὰ μὴ βλέπῃ διαφθοράν.
10 Διότι βλέπει τοὺς σοφοὺς νὰ ἀποθνήσκωσι, καθὼς καὶ τὸν ἄφρονα καὶ τὸν ἀνόητον νὰ χάνωνται, καὶ νὰ ἀφίνωσιν εἰς ἄλλους τὰ ἀγαθά των.
11 Ὁ ἐσωτερικὸς λογισμός των εἶναι, ὅτι οἱ οἶκοί των θέλουν ὑπάρχει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ αἱ κατοι-

κίαι των εἰς ὅλας τὰς γενεάς· ὀνομάζουν τὰ ὑποστατικά των μὲ τὰ ἴδιά των ὀνόματα.

12 Πλὴν ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εἶναι εἰς τιμὴν, δὲν διαμένει· ἔγινεν ὅμοιος μὲ τὰ κτήνη, τὰ ὁποῖα χάνονται.

13 Ὁ δρόμος των οὗτος εἶναι μωρία των· καὶ ὅμως οἱ ἀπόγονοί των ἡδύνονται εἰς τὰ λόγιά των.

14 Ὡς πρόβατα ἐβάλθησαν εἰς τὸν ᾅδην· θάνατος θέλει τοὺς βοσκήσει· καὶ οἱ εὐθεῖς θέλουν τοὺς κυριεύσει τὸ πρωΐ· ἡ δὲ δύναμίς των θέλει παλαιωθῇ εἰς τὸν ᾅδην, ἀφοῦ ἕκαστος ἀφήσῃ τὴν κατοικίαν του.

15 Πλὴν ὁ Θεὸς θέλει λυτρώσει τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ᾅδου· διότι αὐτὸς θέλει μὲ δεχθῇ.

16 Μὴ φοβεῖσαι ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ὅταν αὐξήσῃ ἡ δόξα τῆς οἰκίας του·

17 Διότι εἰς τὸν θάνατόν του, δὲν θέλει συμπαραλάβει τίποτε, οὐδὲ θέλει καταβῇ μὲ αὐτὸν ἡ δόξα του.

18 Μ' ὅλον ὅτι εὐλόγησε τὴν ψυχήν του ἐνῷ ἔζουσε, (καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουν σὲ δοξάζει, ὅταν χορταίνῃς ἀπὸ ἀγαθὰ,)

19 Θέλει ὅμως ὑπάγει εἰς τὴν γενεὰν τῶν πατέρων του· εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλουν ἰδεῖ φῶς.

20 Ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εἶναι εἰς τιμὴν καὶ δὲν ἐννοεῖ, εἶναι ὅμοιος μὲ τὰ κτήνη, τὰ ὁποῖα χάνονται.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ν'.

Ὁ ΘΕΟΣ τῶν θεῶν, ὁ Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἕως εἰς τὴν δύσιν αὐτοῦ.

2 Ἀπὸ τὴν Σιὼν, τὴν ἐντέλειαν τῆς ὡραιότητος, ἔλαμψεν ὁ Θεός.

3 Θέλει ἐλθεῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ δὲν θέλει σιωπήσει· πῦρ κατατρῶγον θέλει εἶσθαι ἔμπροσθέν του, καὶ τριγύρω του σφοδρὰ ἀνεμοζάλη.

4 Θέλει προσκαλέσει τοὺς οὐρανοὺς ἄνωθεν, καὶ τὴν γῆν, διὰ νὰ κρίνῃ τὸν λαόν του·

5 Συναθροίσετέ μου τοὺς ὁσίους μου, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν μετ' ἐμοῦ συνθήκην διὰ μέσου θυσίας.

6 Καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουν ἀναγγέλλει τὴν δικαιοσύνην του· διότι ὁ Θεὸς, αὐτὸς εἶναι ὁ Κριτής.

7 Ἄκουσε, λαέ μου, καὶ θέλω λαλήσει· Ἰσραὴλ, καὶ θέλω διαμαρτυρήσει κατὰ σοῦ· ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου εἶμαι ἐγώ.

8 Δὲν θέλω σὲ ἐλέγξει διὰ τὰς θυσίας σου, ἢ διὰ τὰ ὁλοκαυτώματά σου, τὰ ὁποῖα εἶναι πάντοτε ἔμπροσθέν μου.

9 Δὲν θέλω δεχθῆ ἀπὸ τὸν οἶκόν σου μοσχάριον, οὐδὲ τράγους ἀπὸ τὰς μάνδρας σου.

10 Διότι ἰδικά μου εἶναι ὅλα τὰ θηρία τοῦ δάσους, καὶ τὰ κτήνη τὰ ἐπάνω εἰς χίλια ὄρη.

11 Γνωρίζω ὅλα τὰ πετεινὰ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ ἄγρια θηρία τοῦ ἀγροῦ εἶναι μετ' ἐμοῦ.

12 Ἐὰν ἐπεινοῦσα, δὲν σὲ τὸ ἔλεγα· διότι ἰδική μου εἶναι ἡ οἰκουμένη, καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς αὐτήν.

13 Μή πως ἐγὼ θέλω τρώγει κρέας ταύρων, ἢ πίνει αἷμα τράγων;

14 Θυσίασε εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν δοξολογίας, καὶ ἀπόδοσε εἰς τὸν Ὕψιστον τὰ ταξίματά σου·

15 Καὶ ἐπικαλοῦ ἐμὲ εἰς ἡμέραν στενοχωρίας· ἐγὼ δὲ θέλω σὲ ἐλευθερώσει, καὶ σὺ θέλεις μὲ δοξάσει.

16 Ἀλλ' εἰς τὸν ἀσεβῆ εἶπεν ὁ Θεὸς, Τί πρὸς σὲ, νὰ διηγῆσαι τὰ διατάγματά μου, καὶ νὰ ἔχῃς τὴν διαθήκην μου εἰς τὸ στόμα σου;

17 Ἐνῷ σὺ μισεῖς τὴν παιδείαν, καὶ ἀποῤῥίπτεις ὀπίσω σου τοὺς λόγους μου.

18 Ἐὰν ἴδῃς κλέπτην, τρέχεις ὁμοῦ μὲ αὐτόν· καὶ μὲ τοὺς μοιχοὺς εἶναι τὸ μέρος σου.

19 Παραδίδεις τὸ στόμα σου εἰς τὴν κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιπλέκει δολιότητα.

20 Καθήμενος λαλεῖς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου· βάλλεις σκάνδαλον κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου.

21 Ταῦτα ἔκαμες, καὶ ἐσιώπησα· ὑπέλαβες ὅτι εἶμαι τῳόντι ὅμοιός σου· θέλω σὲ ἐλέγξει, καὶ θέλω παραστήσει ὅλα ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου.

22 Βάλετε λοιπὸν τοῦτο εἰς τὸν νοῦν σας, ὅσοι λησμονεῖτε τὸν Θεόν· μή πως σᾶς ἁρπάσω, καὶ δὲν ἦναι κανεὶς ὁ ὁποῖος νὰ σᾶς λυτρώσῃ.

23 Ὁ προσφέρων θυσίαν δοξολογίας, οὗτος μὲ δοξάζει· εἰς δὲ τὸν διαθέτοντα ὀρθῶς τὸν δρόμον του, θέλω δείξει τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ να´.

ἘΛΕΗΣΕ´ με, ὦ Θεὲ, κατὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψε τὰ ἀνομήματά μου.

2 Πλύνε με ἐντελῶς ἀπὸ τὴν ἀνομίαν μου, καὶ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν μου καθάρισέ με.

3 Διότι τὰ ἀνομήματά μου ἐγὼ γνωρίζω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου εἶναι πάντοτε ἔμπροσθέν μου.

4 Εἰς σὲ, εἰς σὲ μόνον ἡμάρτησα, καὶ τὸ κακὸν ἔμπροσθέν σου ἔπραξα· διὰ νὰ δικαιωθῇς εἰς τοὺς λόγους σου, καὶ νὰ ἦσαι ἄμεμπτος εἰς τὰς κρίσεις σου.

5 Ἰδοὺ, ἐσυλλήφθην εἰς ἀνομίαν, καὶ εἰς ἁμαρτίαν μὲ ἐγέννησεν ἡ μήτηρ μου.

6 Ἰδοὺ, σὺ ἠγάπησες ἀλήθειαν εἰς τὴν καρδίαν, καὶ εἰς τὰ ἐνδόμυχα θέλεις μὲ διδάξει σοφίαν.

7 Ῥάντισέ με μὲ ὕσσωπον, καὶ θέλω εἶσθαι καθαρός· πλύνε με, καὶ θέλω εἶσθαι λευκότερος ἀπὸ τὴν χιόνα.

8 Κάμε με νὰ ἀκούσω ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο-

σύνην, διὰ νὰ εὐφρανθῶσι τὰ ὀστᾶ τὰ ὁποῖα ἐσύνθλασες.

9 Στρέψε τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας *μου, καὶ ὅλας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψε.*

10 Καρδίαν καθαρὰν πλάσε εἰς ἐμὲ, Θεέ· καὶ *πνεῦμα εὐθὲς ἀνανέωσε εἰς τὰ ἐντόσθιά μου.*

11 Μή με ἀποῤῥίψῃς ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου· *καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ σηκώσῃς ἀπὸ ἐμὲ.*

12 Ἀπόδοσέ με τὴν ἀγαλλίασιν τῆς σωτηρίας *σου, καὶ μὲ Πνεῦμα ἡγεμονικὸν στήριξέ με.*

13 Θέλω διδάξει εἰς τοὺς παραβάτας τοὺς δρόμους σου· καὶ ἁμαρτωλοὶ θέλουν ἐπιστρέφει εἰς σέ.

14 Ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ αἵματα, Θεὲ, Θεὲ τῆς σωτηρίας μου· ἡ γλῶσσά μου θέλει ψάλλει μὲ ἀγαλλίασιν τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε, ἄνοιξε τὰ χείλη μου· καὶ τὸ στόμα μου θέλει ἀναγγέλλει τὸν ἔπαινόν σου.

16 Διότι δὲν θέλεις θυσίαν, ἀλλέως σὲ ἔδιδα· ὁλοκαυτώματα δὲν ἀρέσκεσαι.

17 Τοῦ Θεοῦ αἱ θυσίαι εἶναι πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην σὺ, Θεὲ, δὲν θέλεις καταφρονήσει.

18 Εὐεργέτησε τὴν Σιὼν μὲ τὴν εὔνοιάν σου· οἰκοδόμησε τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε θέλεις εὐαρεστηθῇ εἰς θυσίας δικαιοσύνης, εἰς προσφορὰς καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε θέλουν προσφέρει μοσχάρια ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ νβ'.

ΤΙ' καυχᾶσαι εἰς τὴν κακίαν, δυνατέ; ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἡ γλῶσσά σου μελετᾷ κακίας· ὡς ξυράφιον ἠκονημένον ἐργάζεται δόλον.

3 Ἠγάπησες τὸ κακὸν μᾶλλον παρὰ τὸ καλὸν, τὸ ψεῦδος μᾶλλον παρὰ νὰ λαλῇς δικαιοσύνην.

4 Ἠγάπησες ὅλους τοὺς λόγους τοῦ ἀφανισμοῦ,
γλῶσσαν δολίαν.
5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει διαπάντα· θέλει σὲ ἀποσπάσει καὶ σὲ μετατοπίσει ἀπὸ τὴν σκηνήν σου, καὶ θέλει σὲ ἐκριζώσει ἀπὸ τὴν γῆν τῶν ζώντων.
6 Οἱ δὲ δίκαιοι θέλουν ἰδεῖ, καὶ φοβηθῇ, καὶ θέλουν γελάσει δι' αὐτὸν, λέγοντες,
7 Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔβαλε τὸν Θεὸν δύναμίν του, ἀλλ' ἤλπισεν εἰς τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου του, καὶ ἐθεμελίονε τὴν δύναμίν του εἰς τὴν πονηρίαν.
8 Ἐγὼ ὅμως θέλω εἶσθαι ὡς ἐλαία κατάκαρπος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· ἐλπίζω εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
9 Θέλω σὲ δοξολογεῖ πάντοτε, διότι ἔκαμες οὕτω· καὶ θέλω ἐλπίζει εἰς τὸ ὄνομά σου, διότι εἶναι ἀγαθὸν ἔμπροσθεν τῶν ὁσίων σου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ νγ'.

ΕΙΠΕΝ ὁ ἄφρων εἰς τὴν καρδίαν του, Δὲν ὑπάρχει Θεός· διεφθάρησαν καὶ ἔγιναν βδελυκτοὶ διὰ τὴν ἀνομίαν· δὲν εἶναι κανεὶς, ὁ ὁποῖος νὰ πράττῃ καλόν.
2 Ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν παρετήρησεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπον, διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν ἦναι κανεὶς ὁ ὁποῖος νὰ νοῇ, νὰ ζητῇ τὸν Θεόν.
3 Ὅλοι ἐξέκλιναν· ὅλοι ὁμοῦ ἐξηχρειώθησαν· δὲν εἶναι κανεὶς ὁ ὁποῖος νὰ πράττῃ καλὸν, οὐδὲ εἷς.
4 Δὲν ἔχουν καμμίαν γνῶσιν οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, οἱ ὁποῖοι κατατρώγουν τὸν λαόν μου, ὡσὰν νὰ ἔτρωγαν ψωμίον; τὸν Θεὸν δὲν ἐπεκαλέσθησαν.
5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, ὅπου δὲν ἦτο

φόβος· διότι ὁ Θεὸς διεσκόρπισε τὰ ὀστᾶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι στρατοπεδεύουν κατὰ σοῦ· τοὺς κατῄσχυνες, διότι ὁ Θεὸς τοὺς κατεφρόνησε.
6 Τίς θέλει δώσει ἀπὸ τὴν Σιὼν τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἰσραήλ; Ὅταν ὁ Θεὸς ἐπιστρέψῃ τὸν λαόν του ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν, θέλει χαρῇ ὁ Ἰακὼβ, θέλει εὐφρανθῇ ὁ Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ νδ'.

ΘΕΕ, σῶσέ με διὰ τοῦ ὀνόματός σου, καὶ μὲ τὴν δύναμίν σου κρῖνέ με.
2 Θεὲ, ἄκουσε τὴν προσευχήν μου· ἀκροάσου τὰ λόγια τοῦ στόματός μου.
3 Διότι ξένοι ἐσηκώθησαν κατεπάνω μου, καὶ καταδυνάσται ζητοῦν τὴν ψυχήν μου· δὲν ἔβαλαν τὸν Θεὸν ἔμπροσθέν των.
4 Ἰδοὺ, ὁ Θεὸς μὲ βοηθεῖ· ὁ Κύριος εἶναι μετ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν τὴν ψυχήν μου.
5 Θέλει στρέψει τὸ κακὸν εἰς τοὺς ἐχθρούς μου; ἐξολόθρευσέ τους διὰ τὴν ἀλήθειάν σου.
6 Αὐτοπροαιρέτως θέλω θυσιάσει εἰς σέ· θέλω ἐπαινεῖ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, διότι εἶναι ἀγαθόν.
7 Διότι ἀπὸ πᾶσαν στενοχωρίαν μὲ ἐλύτρωσε, καὶ ὁ ὀφθαλμός μου ἴδε τὴν ἐκδίκησιν ἐπάνω εἰς τοὺς ἐχθρούς μου.

ΨΑΛΜΟΣ νε'.

ΔΟΣΕ ἀκρόασιν, Θεὲ, εἰς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ συρθῇς ἀπὸ τὴν δέησίν μου.
2 Πρόσεξε εἰς ἐμὲ, καὶ εἰσάκουσέ μου· λυποῦμαι εἰς τὴν μελέτην μου, καὶ ταράττομαι,
3 Ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τοῦ ἀσεβοῦς· διότι ῥίπτουν κατεπάνω μου ἀνομίαν, καὶ μὲ ὀργὴν μὲ μισοῦν.
4 Ἡ καρδία μου καταθλίβεται ἐντός μου, καὶ φόβος θανάτου ἔπεσεν ἐπάνω μου.

5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν εἰς ἐμὲ, καὶ φρίκη μὲ
ἐσκέπασε.
6 Καὶ εἶπα, Τίς νὰ μ' ἔδιδε πτέρυγας ὡς περι-
στερᾶς! ἤθελα πετάξει καὶ καθησυχάσει.
7 Ἰδοὺ, ἤθελα ἀπομακρυνθῇ φεύγων, ἤθελα δια-
τρίβει εἰς τὴν ἔρημον.
8 Ἤθελα ταχύνει τὴν φυγήν μου μακρὰν ἀπὸ
τὴν ὁρμὴν τοῦ ἀνέμου, ἀπὸ τὴν ἀνεμοταραχήν.
9 Καταπόντισέ τους, Κύριε· διαίρεσε τάς γλώσ-
σας των· διότι ἴδα καταδυναστείαν καὶ ἔριδα εἰς
τὴν πόλιν.
10 Ἡμέραν καὶ νύκτα αὗται τὴν περικυκλόνουν
περὶ τὰ τείχη της, καὶ ἀνομία καὶ ὕβρις εἶναι εἰς
τὸ μέσον της.
11 Πονηρία εἶναι εἰς τὸ μέσον της· ἀπάτη καὶ
δόλος δὲν λείπουν ἀπὸ τὰς πλατείας της.
12 Ἐπειδὴ δὲν μὲ ὠνείδισεν ἐχθρὸς, τὸ ὁποῖον
ἤθελα ὑποφέρει· οὐδὲ ἐσηκώθη κατεπάνω μου
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ μισεῖ, διότι τότε ἤθελα
κρυφθῇ ἀπὸ αὐτόν·
13 Ἀλλὰ σὺ, ἄνθρωπε ὁμόψυχε, ὁδηγέ μου, καὶ
οἰκειακέ μου·
14 Οἱ ὁποῖοι συνωμιλούσαμεν μὲ γλυκύτητα,
καὶ ἐπηγαίναμεν ὁμοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.
15 Ἂς ἔλθῃ θάνατος κατεπάνω των· ἂς κατα-
βῶσι ζῶντες εἰς τὸν ᾅδην· διότι μεταξύ των, εἰς
τὰς κατοικίας των, ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ κακίαι.
16 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν θέλω κράζει, καὶ ὁ
Κύριος θέλει μὲ σώσει.
17 Ἑσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίαν θέλω
παρακαλεῖ, καὶ φωνάζει· καὶ αὐτὸς θέλει ἀκούσει
τὴν φωνήν μου.
18 Θέλει λυτρώσει μὲ εἰρήνην τὴν ψυχήν μου
ἀπὸ τὴν μάχην, ἡ ὁποία γίνεται κατ' ἐμοῦ· διότι
πολλοὶ εἶναι ἐναντίον μου.
19 Ὁ Θεὸς, ὅστις ὑπάρχει πρὸ αἰώνων, θέλει
εἰσακούσει, καὶ θέλει τοὺς ταπεινώσει· διότι δὲν
μεταβάλλουν τρόπον, οὐδὲ φοβοῦνται τὸν Θεόν.

20 Καθεὶς ἐξ αὐτῶν ἁπλόνει τὰς χεῖράς του κατ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔζοῦσαν εἰρηνικῶς μὲ αὐτόν· παραβαίνει τὴν συμφωνίαν του.
21 Τὸ στόμα του εἶναι ἁπαλώτερον παρὰ τὸ βούτυρον, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν του εἶναι πόλεμος· τὰ λόγιά του εἶναι μαλακώτερα παρὰ τὸ ἔλαιον, πλὴν εἶναι τόσα ξίφη γυμνά.
22 Ῥίψε ἐπάνω εἰς τὸν Κύριον τὸ φορτίον σου, καὶ αὐτὸς θέλει σὲ ἀνακουφίσει· δὲν θέλει ποτὲ συγχωρήσει νὰ σαλευθῇ ὁ δίκαιος.
23 Ἀλλὰ σὺ, Θεὲ, θέλεις τοὺς καταβιβάσει εἰς τὸ φρέαρ τῆς ἀπωλείας· ἄνθρωποι αἱμάτων καὶ δολιότητος δὲν θέλουν ζήσει τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν των· ἐγὼ ὅμως θέλω ἐλπίζει εἰς σέ.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ νς'.

ἘΛΕΗΣΕ' με, ὦ Θεὲ, διότι ἄνθρωπος χάσκει νὰ μὲ καταπίῃ· καθ' ἡμέραν πολεμῶν μὲ καταθλίβει.
2 Οἱ ἐχθροί μου χάσκουν καθ' ἡμέραν νὰ μὲ καταπίωσι· διότι πολλοὶ εἶναι, Ὕψιστε, οἱ πολεμοῦντές με.
3 Εἰς ὁποίαν ἡμέραν φοβηθῶ, εἰς σὲ θέλω ἐλπίζει.
4 Εἰς τοῦ Θεοῦ τὸν λόγον θέλω καυχᾶσθαι· εἰς τὸν Θεὸν ἤλπισα· δὲν θέλω φοβηθῇ τί νὰ μὲ κάμῃ σάρξ.
5 Καθ' ἡμέραν μεταπλάττουν τὰ λόγιά μου· ὅλοι των οἱ διαλογισμοὶ εἶναι κατ' ἐμοῦ διὰ κακόν.
6 Συνάζονται, κρύπτονται, παρατηροῦν τὰ βήματά μου, πῶς νὰ πιάσωσι τὴν ψυχήν μου.
7 Θέλουν λυτρωθῇ διὰ τῆς ἀνομίας; Θεὲ, εἰς τὴν ὀργήν σου κατακρήμνισε τοὺς λαούς.
8 Σὺ ἀριθμεῖς τὰς ἀποπλανήσεις μου· βάλλεις

τὰ δάκρυά μου εἰς τὴν φιάλην σου· δὲν εἶναι ταῦτα
γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον σου;
9 Τότε θέλουν ἐπιστρέψει οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ
ὀπίσω, εἰς ὁποίαν ἡμέραν σὲ ἐπικαλεσθῶ· ἐξεύρω
τοῦτο, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ.
10 Εἰς τοῦ Θεοῦ τὸν λόγον θέλω καυχᾶσθαι·
εἰς τοῦ Κυρίου τὸν λόγον θέλω καυχᾶσθαι.
11 Εἰς τὸν Θεὸν ἐλπίζω· δὲν θέλω φοβηθῆ τί
νὰ μὲ κάμῃ ἄνθρωπος.
12 Ἐπάνω μου, Θεὲ, εἶναι τὰ πρὸς σὲ ταξίματά
μου· θέλω σὲ ἀποδίδει ἐπαίνους.
13 Διότι ἠλευθέρωσες τὴν ψυχήν μου ἀπὸ θά-
νατον· οὐχὶ καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ γλίστρημα,
διὰ νὰ περιπατῶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ φῶς
τῶν ζώντων;

ΨΑΛΜΟΣ νζ.

ἘΛΕΗΣΕ' με, ὦ Θεὲ, ἐλέησέ με· διότι εἰς σὲ
θαῤῥεῖ ἡ ψυχή μου, καὶ εἰς τὴν σκιὰν τῶν
πτερύγων σου θέλω ἐλπίζει, ἑωσοῦ νὰ περάσωσι
τὰ δεινά.
2 Θέλω κράζει πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, πρὸς
τὸν Θεὸν τὸν εὐοδόνοντα τὰ πάντα δι' ἐμέ.
3 Θέλει στείλει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ θέλει μὲ
λυτρώσει· θέλει ἀποκαταστήσει ὄνειδος ἐκεῖνον,
ὅστις χάσκει νὰ μὲ καταπίῃ· ὁ Θεὸς θέλει ἐξαπο-
στείλει τὸ ἔλεός του καὶ τὴν ἀλήθειάν του.
4 Ἡ ψυχή μου εἶναι μεταξὺ λεόντων· κοίτομαι
μεταξὺ ἀνθρώπων φλογερῶν, υἱῶν ἀνθρώπων, τῶν
ὁποίων οἱ ὀδόντες εἶναι λόγχαι καὶ βέλη, καὶ ἡ
γλῶσσά των ξίφος ὀξύ.
5 Ὑψώσου, Θεὲ, ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανούς· ἡ
δόξα σου ἂς ἦναι ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν.
6 Παγίδα ἡτοίμασαν εἰς τὰ βήματά μου· ἡ
ψυχή μου ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ· ἔσκαψαν ἔμπρο-
σθέν μου λάκκον, πλὴν αὐτοὶ ἔπεσαν μέσα εἰς αὐ-
τόν.
7 Ἑτοίμη εἶναι ἡ καρδία μου, Θεὲ, ἑτοίμη εἶναι
ἡ καρδία μου· θέλω ψάλλει καὶ ψαλμῳδεῖ.

8 Ἐξύπνησε, δόξα μου· ἐξύπνησε, ψαλτήριον
καὶ κιθάρα· ἐγὼ θέλω ἐξυπνήσει τὸ πρωΐ.
9 Ἐγὼ, Κύριε, θέλω σὲ ἐπαινέσει μεταξὺ λαῶν·
θέλω σὲ ψαλμῳδεῖ μεταξὺ ἐθνῶν.
10 Διότι ἐμεγαλύνθη ἕως εἰς τοὺς οὐρανοὺς τὸ
ἔλεός σου, καὶ ἕως εἰς τὰ σύννεφα ἡ ἀλήθειά
σου.
11 Ὑψώσου, Θεὲ, ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανούς· ἡ
δόξα σου ἂς ἦναι ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ νη΄.

ἈΛΗΘΙΝΑ λαλεῖτε δικαιοσύνην; κρίνετε δικαίως,
υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;
2 Σεῖς μάλιστα εἰς τὴν καρδίαν περιπλέκετε
κακίας· σεῖς διαμοιράζετε τὴν δυναστείαν τῶν
χειρῶν σας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.
3 Ἀπεξενώθησαν οἱ ἀσεβεῖς ἀπὸ αὐτὴν τὴν
μήτραν· ἐπλανήθησαν ἀπὸ αὐτὴν τὴν κοιλίαν τῆς
μητρός των λαλοῦντες ψεύδη.
4 Τὸ φαρμάκιόν των εἶναι ὡς τὸ φαρμάκιον τοῦ
ὄφεως· εἶναι ὅμοιοι τῆς κωφῆς ἀσπίδος, ἡ ὁποῖα
φράττει τὰ ὠτία της·
5 Ἡ ὁποία δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῶν
γοήτων, οἵτινες γοητεύουν τόσον ἐπιδεξίως.
6 Θεὲ, σύντριψε αὐτῶν τοὺς ὀδόντας εἰς τὸ
στόμα των· Κύριε, κατάθραυσε τοὺς κυνόδοντας
τῶν λεονταρίων.
7 Ἂς ῥεύσωσιν ὡς τὸ νερὸν, τὸ ὁποῖον ῥέει· θέλει
τεντώσει τὸ τόξον του ὁ Θεὸς διὰ νὰ ῥίψῃ τὰ βέλη
του, ἑωσοῦ νὰ ἐξολοθρευθῶσιν.
8 Ὡς ὁ κοχλιὸς ὁ ὁποῖος διαλύεται, οὕτω ἂς πε-
ράσωσιν· ὡς ἔκτρωμα γυναικὸς, ἂς μὴν ἴδωσι τὸν
ἥλιον.
9 Πρὸ τοῦ νὰ αὐξηνθῶσιν αἱ ἄκανθαί σας, ὥστε
νὰ γίνωσι ῥάμνοι, ζῶντας καθὼς εἶναι, καὶ εἰς τὴν
ὀργήν του, θέλει τοὺς ἁρπάσει ὡς ἀνεμοστρό-
βιλος.
10 Ὁ δίκαιος θέλει εὐφρανθῇ, ὅταν ἴδῃ τὴν

ἐκδίκησιν· τοὺς πόδας του θέλει νίψει εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἀσεβοῦς.

11 Καὶ ἕκαστος θέλει λέγει, Ἐπ' ἀληθείας εἶναι καρπὸς διὰ τὸν δίκαιον· ἐπ' ἀληθείας εἶναι Θεὸς, ὁ ὁποῖος κρίνει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ νθ΄.

ἘΛΕΥΘΕΡΩΣΕ' με ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου, Θεέ μου· ὑπερασπίσου με ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σηκόνονται κατ' ἐμοῦ.

2 Λύτρωσέ με ἀπὸ τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας, καὶ σῶσέ με ἀπὸ τοὺς αἱματοχαρεῖς ἀνθρώπους.

3 Διότι, ἰδοὺ, ἐνεδρεύουν τὴν ψυχήν μου· δυνατοὶ συνήχθησαν κατ' ἐμοῦ, ὄχι, Κύριε, διὰ ἀνομίαν μου, ἀλλ' οὔτε διὰ ἁμαρτίαν μου.

4 Χωρὶς νὰ ἦναι εἰς ἐμὲ ἀνομία, τρέχουν καὶ ἑτοιμάζονται· ἐξύπνησε εἰς συναπάντησίν μου, καὶ ἰδέ.

5 Σὺ λοιπὸν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξύπνησε διὰ νὰ ἐπισκεφθῇς ὅλα τὰ ἔθνη· μὴν ἐλεήσῃς οὐδένα ἀπὸ τοὺς δολίους παραβάτας.

6 Ἐπιστρέφουν τὸ ἑσπέρας· ὑλακτοῦν ὡς σκύλοι, καὶ περιτριγυρίζουν τὴν πόλιν.

7 Ἰδοὺ, αὐτοὶ ἐκχέουν λόγους μὲ τὸ στόμα των· ῥομφαῖαι εἶναι εἰς τὰ χείλη των· ἐπειδὴ λέγουν, Ποῖος ἀκούει;

8 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, θέλεις τοὺς περιγελάσει· σὺ θέλεις περιπαίξει ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Ὦ δύναμίς μου, εἰς σὲ θέλω ἐλπίζει· διότι σὺ, Θεὲ, εἶσαι τὸ προπύργιόν μου.

10 Ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους μου θέλει μὲ προφθάσει· ὁ Θεὸς θέλει μὲ κάμει νὰ ἴδω τὴν ἐκδίκησιν ἐπάνω εἰς τοὺς παραφυλάττοντάς με.

11 Μὴ τοὺς φονεύσῃς, μή πως τὸ λησμονήσῃ ὁ λαός μου· διασκόρπισέ τους μὲ τὴν δύναμίν σου, καὶ ταπείνωσέ τους, Κύριε, ἡ ἀσπὶς ἡμῶν.

12 Διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματός των, καὶ διὰ
τὰ λόγια τῶν χειλέων των, ἂς πιασθῶσιν εἰς τὴν
ὑπερηφανίαν των· καὶ διὰ τὴν κατάραν καὶ τὸ
ψεῦδος τὰ ὁποῖα λαλοῦν.
13 Κατάστρεψέ τους εἰς τὴν ὀργήν σου, κατά-
στρεψέ τους, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχωσι πλέον· καὶ
ἂς γνωρίσωσιν ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει εἰς τὸν Ἰακὼβ,
καὶ ἕως εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.
14 Ἂς ἐπιστρέφωσι λοιπὸν τὸ ἑσπέρας, ἂς ὑλα-
κτῶσιν ὡς σκύλοι, καὶ ἂς περιτριγυρίζωσι τὴν
πόλιν.
15 Ἂς περιπλανῶνται διὰ νὰ εὕρωσι τροφὴν, καὶ
ἂν δὲν χορτασθῶσιν, ἂς γογγύζωσιν.
16 Ἐγὼ ὅμως θέλω ψάλλει τὴν δύναμίν σου,
καὶ τὸ πρωῒ θέλω ἐπαινεῖ μεγαλοφώνως τὸ ἔλεός
σου· διότι ἔγινες προπύργιόν μου, καὶ καταφύγιον
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεώς μου.
17 Ὢ δύναμίς μου, σὲ θέλω ψαλμῳδεῖ· διότι
σὺ, Θεὲ, εἶσαι τὸ προπύργιόν μου, ὁ Θεὸς τοῦ
ἐλέους μου.

ΨΑΛΜΟΣ ξ΄.

ΘΕΕ, μᾶς ἀπέῤῥιψες· μᾶς διεσκόρπισες· ὠργί-
σθης· ἐπίστρεψε πάλιν εἰς ἡμᾶς.
2 Ἔσεισες τὴν γῆν· διέσχισες αὐτήν· ἰάτρευσε
τὰ συντρίμματα αὐτῆς, διότι σαλεύεται.
3 Ἔδειξες εἰς τὸν λαόν σου πράγματα σκληρά·
μᾶς ἐπότισες οἶνον παραφροσύνης.
4 Ἔδωκες εἰς τοὺς φοβουμένους σε σημαίαν, νὰ
ὑψόνεται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.
5 Διὰ νὰ ἐλευθερόνωνται οἱ ἀγαπητοί σου,
σῶσε διὰ τῆς δεξιᾶς σου, καὶ ἐπάκουσέ μου.
6 Ἐλάλησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ ἁγιαστήριόν του·
Θέλω χαίρει· θέλω μοιράσει τὴν Συχὲμ, καὶ τὴν
κοιλάδα τοῦ Σοκχὼθ θέλω διαμετρήσει.
7 Ἰδικός μου εἶναι ὁ Γαλαὰδ, καὶ ἰδικός μου ὁ
Μανασσῆς· ὁ μὲν Ἐφραῒμ εἶναι ἡ δύναμις τῆς κε-
φαλῆς μου· ὁ δὲ Ἰούδας, ὁ νομοθέτης μου·
8 Ὁ Μωὰβ εἶναι ἡ λεκάνη τοῦ πλυσίματός μου·

ἐπάνω εἰς τὸν Ἐδὼμ θέλω ῥίψει τὸ ὑπόδημά μου·
εὐφήμει εἰς ἐμὲ, Παλαιστίνη.
9 Ποῖος θέλει μὲ φέρει εἰς τὴν περιτειχισμένην
πόλιν; ποῖος θέλει μὲ ὁδηγήσει εἰς τὴν Ἐδώμ;
10 Οὐχὶ σὺ, Θεὲ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀπέῤῥιψες; καὶ
δὲν θέλεις ἐκβῇ σὺ, Θεὲ, μὲ τὰ στρατεύματά μας;
11 Βοήθησέ μας ἀπὸ τὴν θλίψιν· διότι ματαία
εἶναι ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία.
12 Διὰ τοῦ Θεοῦ θέλομεν κάμει ἀνδραγαθίας,
διότι αὐτὸς θέλει καταπατήσει τοὺς ἐχθρούς μας.

ΨΑΛΜΟΣ ξα´.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΕ, Θεὲ, τὴν φωνήν μου· πρόσεξε εἰς
τὴν προσευχήν μου.
2 Ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς πρὸς σὲ θέλω κράζει,
ὅταν λειποθυμῇ ἡ καρδία μου· ὁδήγησέ με εἰς τὴν
πέτραν, ἡ ὁποία εἶναι παραπολὺ ὑψηλὴ δι' ἐμέ.
3 Διότι σὺ ἔγινες καταφυγή μου, καὶ πύργος
ἰσχυρὸς ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ.
4 Εἰς τὴν σκηνήν σου θέλω κατοικεῖ διαπαντός·
θέλω καταφύγει ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων
σου.
5 Διότι σὺ, Θεὲ, εἰσήκουσες τὰς εὐχάς μου·
μ' ἔδωκες τὴν κληρονομίαν τῶν φοβουμένων τὸ
ὄνομά σου.
6 Θέλεις προσθέσει ἡμέρας εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ
βασιλέως· οἱ χρόνοι του ἂς ἐξακολουθήσωσιν εἰς
γενεὰς καὶ γενεάς.
7 Θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα ἔμπροσθεν τοῦ
Θεοῦ· βάλε ἔλεος καὶ ἀλήθειαν νὰ τὸν διαφυλάτ-
τωσιν.
8 Οὕτω θέλω ψαλμῳδεῖ διαπαντὸς τὸ ὄνομά σου,
διὰ νὰ ἐκπληρῶ τὰ ταξίματά μου καθ' ἡμέραν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ῾ΕΩΘΙΝΗ.

Ψαλμος ξβ΄.

ΕΙΣ τὸν Θεὸν βέβαια ἐφησυχάζει ἡ ψυχή μου· ἀπὸ αὐτὸν πηγάζει ἡ σωτηρία μου.

2 Αὐτὸς βέβαια εἶναι πέτρα μου, καὶ σωτηρία μου· ὑψηλὸν προπύργιόν μου· δὲν θέλω σαλευθῇ πολύ.

3 Ἕως πότε θέλετε ἐπιβουλεύεσθαι ἐναντίον ἀνθρώπου; σεῖς ὅλοι θέλετε φονευθῇ· εἶσθε ὡς τοῖχος κεκλιμένος, καὶ φραγμὸς ἕτοιμος νὰ πέσῃ.

4 Δὲν συμβουλεύονται παρὰ νὰ τὸν ῥίψωσιν ἀπὸ τὸ ὕψος του· ἀγαποῦν τὸ ψεῦδος· μὲ τὸ στόμα των εὐλογοῦν, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν των καταρῶνται.

5 Ἀλλὰ σὺ, ὦ ψυχή μου, εἰς μόνον τὸν Θεὸν ἀναπαύου, διότι ἀπὸ αὐτὸν κρέμαται ἡ ἐλπίς μου.

6 Αὐτὸς βέβαια εἶναι πέτρα μου, καὶ σωτηρία μου· ὑψηλὸν προπύργιόν μου· δὲν θέλω σαλευθῇ.

7 Εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ἡ σωτηρία μου καὶ ἡ δόξα μου· ἡ πέτρα τῆς δυνάμεώς μου, τὸ καταφύγιόν μου, εἶναι εἰς τὸν Θεόν.

8 Θαῤῥεῖτε εἰς αὐτὸν κατὰ πάντα καιρόν· ἀνοίγετε, λαοὶ, ἔμπροσθέν του τὰς καρδίας σας· ὁ Θεὸς εἶναι καταφυγὴ εἰς ἡμᾶς.

9 Οἱ ἄνθρωποι βέβαια τοῦ λαοῦ εἶναι ματαιότης, καὶ οἱ ἄρχοντες εἶναι ψεῦδος· εἰς τὴν πλάστιγγα ὅλοι ὁμοῦ εἶναι ἐλαφρότεροι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ματαιότητα.

10 Μὴ θαῤῥεῖτε εἰς τὴν ἀδικίαν, καὶ εἰς τὴν ἁρπαγὴν μὴ ματαιόνεσθε· ἐὰν ῥέῃ ὁ πλοῦτος, μὴ προσηλόνετε τὴν καρδίαν σας εἰς αὐτόν.

11 Μίαν φορὰν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο φοραῖς ἤκουσα τοῦτο, ὅτι ἡ δύναμις εἶναι τοῦ Θεοῦ·

12 Καὶ ἰδικόν σου εἶναι, Κύριε, τὸ ἔλεος· διότι

σὺ θέλεις ἀποδώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ξγ'.

ΘΕΕ, σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου· ἀπὸ τὸ πρωῒ σὲ ζητῶ· σὲ διψᾷ ἡ ψυχή μου, σὲ ποθεῖ ἡ σάρξ μου, εἰς γῆν ἔρημον, ξηρὰν, καὶ ἄνυδρον·

2 Διὰ νὰ βλέπω τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου, καθὼς σὲ ἴδα εἰς τὸ ἁγιαστήριον.

3 Διότι τὸ ἔλεός σου εἶναι καλήτερον παρὰ τὴν ζωήν· τὰ χείλη μου θέλουν σὲ ἐπαινεῖ.

4 Οὕτω θέλω σὲ εὐλογεῖ ἐπὶ ζωῆς μου· εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω ὑψόνει τὰς χεῖράς μου.

5 Ὡς ἀπὸ πάχος καὶ μυελὸν χορταίνει ἡ ψυχή μου, καὶ μὲ χείλη περιχαρῆ σὲ ἐπαινεῖ τὸ στόμα μου,

6 Ὅταν σὲ ἐνθυμῶμαι ἐπάνω εἰς τὸ στρῶμά μου, καὶ εἰς σὲ μελετῶ εἰς τὰς φυλακὰς τῆς νυκτός.

7 Ἐπειδὴ ἐστάθης βοήθειά μου, διὰ τοῦτο εἰς τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου θέλω χαίρει.

8 Ἐπροσκολλήθη ἡ ψυχή μου κατόπιν σου· ἡ δεξιά σου μὲ ὑποστηρίζει.

9 Οἱ δὲ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ τὴν ἐξολοθρεύσωσι, θέλουν ἐμβῆ εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς.

10 Θέλουν πέσει ὑποκάτω εἰς τὰς χεῖρας τῆς ῥομφαίας· θέλουν εἶσθαι μερίδιον εἰς τὰς ἀλώπεκας.

11 Ὁ βασιλεὺς ὅμως θέλει εὐφρανθῆ εἰς τὸν Θεόν· θέλει δοξασθῆ πᾶς ὅστις ὀμνύει εἰς αὐτόν· διότι θέλει φραχθῆ τὸ στόμα τῶν ὅσοι λαλοῦν ψεῦδος.

ΨΑΛΜΟΣ ξδ'.

ἌΚΟΥΣΕ, Θεὲ, τὴν φωνήν μου, εἰς τὴν δέησίν μου· ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ ἐχθροῦ φύλαξε τὴν ζωήν μου.

2 Σκέπασέ με ἀπὸ τὸ συμβούλιον τῶν πονηρῶν, ἀπὸ τὸ φρύαγμα τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνομίας·

3 Οἱ ὁποῖοι ἀκονοῦν, ὡς ῥομφαίαν, τὴν γλῶσσάν
των· ἑτοιμάζουν, ὡς βέλη, λόγους πικρούς,
4 Διὰ νὰ τοξεύωσι κρυφίως τὸν ἀθῶον· ἐξαίφνης
τὸν τοξεύουν, καὶ δὲν φοβοῦνται.
5 Στερεόνονται ἐπάνω εἰς πονηρὸν πρᾶγμα· με-
λετοῦν νὰ κρύπτωσι παγίδας, λέγοντες, Ποῖος
θέλει τοὺς ἰδεῖ;
6 Ἀνιχνεύουν ἀνομίας· ἀπέκαμαν ἐρευνῶντες
ἀκριβῶς· ἑκάστου δὲ τὰ ἐντὸς, καὶ ἡ καρδία, εἶναι
βυθὸς ἀπάτης.
7 Ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει τοὺς τοξεύσει· ἀπὸ αἰφνί-
διον βέλος θέλουν εἶσθαι αἱ πληγαί των.
8 Καὶ οἱ λόγοι τῆς γλώσσης των θέλουν πέσει
κατεπάνω των· θέλουν φεύγει ὅσοι τοὺς βλέπουν.
9 Καὶ θέλει φοβηθῇ πᾶς ἄνθρωπος, καὶ θέλουν
διηγηθῇ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐννοήσει τὰ ὅσα
ἔκαμε.
10 Ὁ δίκαιος θέλει εὐφρανθῇ εἰς τὸν Κύριον,
καὶ θέλει ἐλπίζει εἰς αὐτόν· καὶ θέλουν καυχᾶ-
σθαι ὅλοι οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ξε'.

ΣΕ προσμένει ἔπαινος, Θεὲ, εἰς τὴν Σιών· καὶ εἰς
σὲ θέλει ἀποδοθῇ τὸ τάξιμον.
2 Σὺ, ὁ ἀκούων προσευχὴν, εἰς σὲ θέλει ἔρχεσθαι
πᾶσα σάρξ.
3 Ἀνομίαι ὑπερίσχυσαν κατ' ἐμοῦ· ἀλλὰ σὺ θέ-
λεις καθαρίσει τὰς παραβάσεις μας.
4 Μακάριος ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἔκλεξες, καὶ προσ-
έλαβες διὰ νὰ κατοικῇ εἰς τὰς αὐλάς σου· θέ-
λομεν χορτασθῇ ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τοῦ οἴκου σου,
τοῦ ἁγίου ναοῦ σου.
5 Διὰ τρομερῶν πραγμάτων, μετὰ δικαιοσύνης,
θέλεις ἀποκρίνεσθαι εἰς ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας
μας, ἡ ἐλπὶς ὅλων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν
μακρὰν εἰς τὴν θάλασσαν·

6 Σὺ, ὁ στερεόνων διὰ τῆς δυνάμεώς σου τὰ
ὄρη, ὁ περιεζωσμένος ἰσχύν·
7 Ὁ κατασιγάζων τὸν ἦχον τῆς θαλάσσης, τὸν
ἦχον τῶν κυμάτων αὐτῆς, καὶ τὸν θόρυβον τῶν
λαῶν.
8 Καὶ αὐτοὶ οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς
φοβοῦνται τὰ σημεῖά σου· σὺ χαροποιεῖς τὰς
ἀρχὰς τῆς αὐγῆς καὶ τῆς ἑσπέρας.
9 Ἐπισκέπτεσαι τὴν γῆν, καὶ τὴν ποτίζεις· τὴν
πλουτίζεις μεγάλως· οἱ ῥύακες τοῦ Θεοῦ εἶναι
πλήρεις ὕδατος· ἑτοιμάζεις τὸν σῖτον αὐτῶν,
ἐπειδὴ οὕτω διέταξες.
10 Τὰ αὐλάκιά της ποτίζεις· ἐξομαλίζεις τοὺς
βώλους της· τὴν ἁπαλύνεις μὲ σταλακτὴν βρο-
χήν· εὐλογεῖς τὰ βλαστήματα αὐτῆς.
11 Στεφανόνεις τὸ ἔτος μὲ τὰ ἀγαθά σου· καὶ
τὰ ἴχνη σου σταλάζουν πάχος.
12 Σταλάζουν αἱ βοσκαὶ τῆς ἐρήμου, καὶ οἱ
λόφοι περιζόνονται χαράν.
13 Αἱ πεδιάδες εἶναι ἐνδεδυμέναι ἀπὸ ποίμνια,
καὶ αἱ κοιλάδες σκεπασμέναι ἀπὸ σῖτον· ἀλαλά-
ζουν, καὶ μάλιστα ὑμνολογοῦν.

ΨΑΛΜΟΣ ξϛ΄.

ἈΛΑΛΑΞΕΤΕ εἰς τὸν Θεὸν, ὅλη ἡ γῆ.
2 Ψαλμῳδήσετε εἰς τιμὴν τοῦ ὀνόματός του·
κάμετε ἔνδοξον τὸν ἔπαινόν του.
3 Εἰπέτε εἰς τὸν Θεὸν, Ὢ ποσον εἶναι φοβερὰ τὰ
ἔργα σου! διὰ τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεώς σου, δεί-
χνουν πλαστὴν ὑποταγὴν εἰς σὲ οἱ ἐχθροί σου.
4 Ὅλη ἡ γῆ θέλει σὲ προσκυνεῖ, καὶ ψαλμῳδεῖ
εἰς σέ· θέλουν ψαλμῳδεῖ τὸ ὄνομά σου.
5 Ἔλθετε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· πόσον
εἶναι φοβερὸς εἰς τὰς πράξεις του πρὸς τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων.
6 Μετέβαλε τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν· πεζοὶ
ἐπέρασαν διὰ τοῦ ποταμοῦ· ἐκεῖ εὐφράνθημεν εἰς
αὐτον.

7 Διὰ τῆς δυνάμεώς του δεσπόζει εἰς τὸν αἰῶνα· οἱ ὀφθαλμοί του ἐπιβλέπουν εἰς τὰ ἔθνη· οἱ ἀποστάται ἂς μὴν ὑψόνωσι τὸν ἑαυτόν των.
8 Εὐλογεῖτε, λαοὶ, τὸν Θεόν μας, καὶ κάμνετε νὰ ἀντηχῇ ἡ φωνὴ τοῦ ἐπαίνου του·
9 Ὁ ὁποῖος διαφυλάττει εἰς ζωὴν τὴν ψυχήν μας, καὶ δὲν ἀφίνει νὰ κλονίζωνται οἱ πόδες μας.
10 Διότι σὺ μᾶς ἠρεύνησες, Θεέ· μᾶς ἐδοκίμασες, ὡς δοκιμάζεται μὲ τὸ πῦρ τὸ ἀργύριον.
11 Μᾶς ἔμβασες εἰς τὸ δίκτυον· ἔβαλες στενοχωρίαν εἰς τοὺς λαγόνας μας.
12 Ἀνεβίβασες ἀνθρώπους ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλάς μας· ἐπεράσαμεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος· ἀλλὰ μᾶς ἔκβαλες εἰς ἀναψυχήν.
13 Θέλω ἐμβῇ εἰς τὸν οἶκόν σου μὲ ὁλοκαυτώματα· θέλω σὲ ἀποδώσει τὰ ταξίματά μου,
14 Τὰ ὁποῖα ἐπρόφεραν τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου, εἰς τὴν θλίψιν μου.
15 Ὁλοκαυτώματα παχέα κριῶν θέλω σὲ προσφέρει μὲ θυμίαμα· θέλω προσφέρει βόας ὁμοῦ μὲ τράγους.
16 Ἔλθετε, ἀκούσετε, ὅλοι οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, καὶ θέλω διηγηθῇ ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν ψυχήν μου.
17 Εἰς αὐτὸν ἐφώναξα μὲ τὸ στόμα μου, καὶ ἐδοξάσθη διὰ τῆς γλώσσης μου.
18 Ἐὰν ἐθεωροῦσα ἀδικίαν εἰς τὴν καρδίαν μου, ὁ Κύριος δὲν ἤθελε μὲ ἀκούσει·
19 Ὁ Θεὸς ὅμως βέβαια μὲ ἤκουσεν· ἐπρόσεξεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς προσευχῆς μου.
20 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος δὲν ἀπεμάκρυνε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεός του ἀπὸ ἐμέ.

ΨΑΛΜΟΣ ξζʹ.

Ὁ ΘΕΟΣ νὰ μᾶς εὐσπλαγχνισθῇ, καὶ νὰ μᾶς εὐλογήσῃ! νὰ λάμψῃ τὸ πρόσωπόν του εἰς ἡμᾶς!

2 Διὰ νὰ γνωρισθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ὁδός σου, εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἡ σωτηρία σου.
3 Ἂς σὲ ἐπαινῶσιν οἱ λαοὶ, Θεὲ, ἂς σὲ ἐπαινῶσιν ὅλοι οἱ λαοί.
4 Ἂς εὐφρανθῶσι καὶ ἂς χαρῶσι τὰ ἔθνη· διότι θέλεις κρίνει τοὺς λαοὺς μὲ εὐθύτητα, καὶ τὰ ἔθνη εἰς τὴν γῆν θέλεις ὁδηγήσει.
5 Ἂς σὲ ἐπαινῶσιν οἱ λαοὶ, Θεὲ, ἂς σὲ ἐπαινῶσιν ὅλοι οἱ λαοί.
6 Ἡ γῆ θέλει δίδει τὸν καρπόν της, καὶ θέλει μᾶς εὐλογήσει ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.
7 Θέλει μᾶς εὐλογήσει ὁ Θεὸς, καὶ ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλουν φοβηθῇ αὐτόν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ξη'.

ἊΣ σηκωθῇ ὁ Θεὸς, καὶ ἂς διασκορπισθῶσιν οἱ ἐχθροί του· καὶ ἂς φύγωσιν ἀπ' ἔμπροσθέν του ὅσοι τὸν μισοῦν.
2 Καθὼς ἀφανίζεται ὁ καπνὸς, οὕτω ἀφάνισέ τους· καθὼς ἀναλύεται τὸ κηρίον ἔμπροσθεν τοῦ πυρὸς, οὕτω ἂς ἀπολεσθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.
3 Οἱ δὲ δίκαιοι ἂς εὐφραίνωνται· ἂς ἀγάλλωνται ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ· ναὶ, ἂς τέρπωνται μὲ χαρὰν μεγάλην.
4 Ψάλλετε εἰς τὸν Θεόν· ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸ ὄνομά του· ἑτοιμάσετε τοὺς δρόμους εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἐπιβαίνει εἰς τοὺς οὐρανοὺς, (Κύριος εἶναι τὸ ὄνομά του·) καὶ χαρῆτε ἔμπροσθέν του.
5 Πατὴρ τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτὴς τῶν χηρῶν εἶναι ὁ Θεὸς εἰς τὸ ἅγιόν του κατοικητήριον.
6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει εἰς οἰκογένειαν τοὺς μεμονωμένους· ἐκβάλλει τοὺς δεσμίους εἰς ἀφθονίαν· οἱ δὲ ἀποστάται κατοικοῦν εἰς γῆν ἄνυδρον.

7 Θεὲ, ὅτε ἐκβῆκες ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ σου, ὅτε ἐπεριπατοῦσες διὰ τῆς ἐρήμου·
8 Ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αὐτοὶ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ· τὸ Σινᾶ αὐτὸ ἐσείσθη ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
9 Θεὲ, ἔπεμψες βροχὴν ἄφθονον εἰς τὴν κληρονομίαν σου, καὶ εἰς τὴν ἀδυναμίαν της σὺ ἀνεζωοποίησες αὐτήν.
10 Ἡ συναγωγή σου ἐκατοίκησεν εἰς αὐτήν· Θεὲ, ἔκαμες ἑτοιμασίαν εἰς τὸν πτωχὸν διὰ τὴν ἀγαθότητά σου.
11 Ὁ Κύριος ἔδωκε λόγον· οἱ ἀναγγέλλοντες ἀγαθὰς ἀγγελίας ἦσαν στράτευμα μέγα.
12 Βασιλεῖς στρατευμάτων φεύγοντες ἔφυγαν, καὶ αἱ διατρίβουσαι εἰς τὴν οἰκίαν ἐμοίραζαν τὰ λάφυρα.
13 Καὶ ἂν ἐκοίτεσθε μεταξὺ εἰς ἑστίαν, μ' ὅλον τοῦτο θέλετε εἶσθαι ὡς πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένης, καὶ τῆς ὁποίας τὰ πτερὰ εἶναι περιχρυσωμένα ἀπὸ κίτρινον χρυσίον.
14 Ὅτε ὁ Παντοδύναμος ἐσκόρπιζε βασιλεῖς εἰς αὐτὴν, ἔγινε λευκὴ ὡς ἡ χιὼν εἰς Σελμών.
15 Τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὡς τὸ ὄρος τῆς Βασάν· ὄρος ὑψηλὸν, ὡς τὸ ὄρος τῆς Βασάν.
16 Διὰ τί ζηλεύετε, ὄρη ὑψηλά; τοῦτο εἶναι τὸ ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον εὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ κατοικῇ· ὁ Κύριος, ναὶ, εἰς αὐτὸ θέλει κατοικεῖ εἰς τὸν αἰῶνα.
17 Τὸ ἱππικὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι δύο μυριάδες, χιλιάδες χιλιάδων· ὁ Κύριος εἶναι μεταξύ των, ὡς εἰς τὸ Σινᾶ, εἰς τὸν ἅγιον τόπον.
18 Ἀνέβης εἰς ὕψος· ᾐχμαλώτευσες αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες χαρίσματα διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς ἀπειθεῖς, διὰ νὰ κατοικῇς μεταξύ των, Κύριε Θεέ.
19 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος καθ' ἡμέραν μᾶς ἐπιφορτόνει ἀγαθά· ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μας.

20 Ὁ Θεός μας εἶναι Θεὸς σωτηρίας· καὶ διὰ
Κυρίου τοῦ Θεοῦ γίνεται λύτρωσις ἀπὸ τὸν θάνατον.
21 Ὁ Θεὸς ἐξ ἅπαντος θέλει συντρίψει τὴν
κεφαλὴν τῶν ἐχθρῶν του, καὶ τὴν τριχωμένην
κορυφὴν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος περιπατεῖ ἀδιακόπως
εἰς τὰς ἁμαρτίας του.
22 Ὁ Κύριος εἶπε, Θέλω φέρει ὀπίσω πάλιν
ἀπὸ Βασὰν, θέλω φέρει ὀπίσω πάλιν τὸν λαόν μου
ἀπὸ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης·
23 Διὰ νὰ κοκκινίσῃ ὁ πούς σου εἰς τὸ αἷμα
τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἡ γλῶσσα τῶν σκύλων σου
ἀπὸ αὐτό.
24 Ἐθεωρήθησαν τὰ βήματά σου, Θεέ· τὰ βήματα
τοῦ Θεοῦ μου, τοῦ βασιλέως μου, εἰς τὸ
ἁγιαστήριον.
25 Ἐπροπορεύοντο οἱ ψάλται, ἠκολουθοῦσαν
ὀπίσω οἱ παίζοντες ὄργανα· εἰς δὲ τὸ μέσον ἦσαν
κόραι κρούουσαι τύμπανα.
26 Εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν εἰς τὰς συνάξεις· εὐλογεῖτε
τὸν Κύριον, ὅσοι εἶσθε ἀπὸ τὴν πηγὴν τοῦ
Ἰσραήλ.
27 Ἐκεῖ ἦτον ὁ μικρὸς Βενιαμὶν, καὶ ὁ ἀρχηγός
των· οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα, καὶ ὁ λαός των· οἱ
ἄρχοντες τοῦ Ζαβουλὼν, καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ
Νεφθαλί.
28 Διέταξεν ὁ Θεός σου τὴν δύναμίν σου· στερέωσε,
Θεὲ, τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐνήργησες εἰς ἡμᾶς.
29 Διὰ τὸν ναόν σου τὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, βασιλεῖς
θέλουν προσφέρει εἰς σὲ δῶρα.
30 Ἐπιτίμησε τὸ τάγμα τῶν λογχοφόρων, τὸ
πλῆθος τῶν ταύρων, καὶ τὰ μοσχάρια τῶν λαῶν,
ἕωσοῦ ἕκαστος νὰ προσφέρῃ ὑποταγὴν μὲ πλάκας
ἀργυρίου· διασκόρπισε τοὺς λαοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν
τοὺς πολέμους.
31 Θέλουν ἔλθει μεγιστᾶνες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον·
ἡ Αἰθιοπία ὀγλήγορα θέλει ἁπλώσει τὰς χεῖράς
της εἰς τὸν Θεόν.

32 Σεῖς αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ψάλλετε εἰς τὸν
Θεὸν, ψαλμῳδήσετε εἰς τὸν Κύριον·
33 Εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐπιβαίνει ἐπάνω εἰς τοὺς
οὐρανοὺς τῶν ἔκπαλαι οὐρανῶν· ἰδοὺ, ἐκπέμπει
τὴν φωνήν του, φωνὴν κραταιάν.
34 Ἀποδόσετε τὸ κράτος εἰς τὸν Θεόν· ἡ μεγα-
λοπρέπειά του εἶναι ἐπάνω εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἡ
δύναμίς του εἰς τοὺς οὐρανούς.
35 Φοβερὸς εἶσαι, Θεὲ, ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς
ἁγιότητός σου· ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ
ὁποῖος δίδει ἀνδρίαν καὶ δύναμιν εἰς τὸν λαόν του.
Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ξθ΄.

ΣΩΣΕ΄ με, Θεέ· διότι ἐμβῆκαν τὰ ὕδατα ἕως εἰς
τὴν ψυχήν μου.
2 Ἐβυθίσθην εἰς βαθὺν πηλὸν, ὅπου δὲν εἶναι
τόπος στερεὸς διὰ νὰ σταθῶ· ἔφθασα εἰς τὰ βάθη
τῶν ὑδάτων, καὶ τὰ ῥεύματα μὲ καταποντίζουν.
3 Ἠτόνησα φωνάζων· ὁ λάρυγξ μου ἐξηράνθη·
ἀπέκαμαν οἱ ὀφθαλμοί μου νὰ περιμένω τὸν
Θεόν μου.
4 Οἱ μισοῦντές με χωρὶς αἰτίαν εἶναι περισσό-
τεροι παρὰ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μου· οἱ
πασχίζοντες νὰ μὲ ἀφανίσωσιν, ὄντες ἐχθροί μου
ἀδίκως, ἔγιναν δυνατοί· τότε ἐγὼ ἐπέστρεψα
ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἥρπασα.
5 Θεὲ, σὺ γνωρίζεις τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ
ἁμαρτίαι μου δὲν εἶναι κεκρυμμέναι ἀπὸ σέ.
6 Ἃς μὴν αἰσχυνθῶσιν ἐξ αἰτίας μου, Κύριε Θεὲ
τῶν δυνάμεων, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι σὲ προσμένουν·
ἂς μὴν ἐντραπῶσι δι' ἐμὲ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι σὲ
ζητοῦν, Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ.
7 Διότι διὰ σὲ ὑπέφερα ὀνειδισμόν· αἰσχύνη
ἐσκέπασε τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ξένος ἔγινα σιμὰ εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ
ἀλλογενὴς σιμὰ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς μητρός μου·
9 Διότι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου μὲ κατέφαγε· καὶ
οἱ ὀνειδισμοὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σὲ ὀνειδίζουν,
ἔπεσαν ἐπάνω εἰς ἐμέ.
10 Καὶ ἔκλαυσα, ταλαιπωρῶν μὲ νηστείαν τὴν
ψυχήν μου· ἀλλὰ τοῦτο ἔγινεν εἰς ὄνειδός μου.
11 Ἔβαλα ἀκόμη σάκκον διὰ ἔνδυμά μου, καὶ
ἔγινα εἰς αὐτοὺς παροιμία.
12 Ἐναντίον μου ὁμιλοῦν οἱ καθήμενοι εἰς τὰς
πύλας, καὶ ἔγινα τὸ τραγῴδιον τῶν μεθυόντων.
13 Ἀλλ' ὅσον δι' ἐμὲ, ἡ προσευχή μου εἶναι πρὸς
σὲ, Κύριε· εἶναι καὶ εὐμενείας καιρός· Θεὲ, διὰ τὸ
πλῆθος τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσέ μου, κατὰ τὴν
ἀλήθειαν τῆς σωτηρίας σου.
14 Ἔκβαλέ με ἀπὸ τὸν πηλὸν, διὰ νὰ μὴ βυ-
θισθῶ· ἂς ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τοὺς μισοῦντάς με,
καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῶν ὑδάτων.
15 Ἂς μή με κατακλύσῃ τὸ ῥεῦμα τῶν ὑδάτων,
μηδὲ νὰ μὲ καταπίῃ ὁ βυθός· καὶ τὸ φρέαρ ἂς μὴ
κλείσῃ τὸ στόμα του ἐπάνω εἰς ἐμέ.
16 Ἄκουσέ μου, Κύριε, διότι ἀγαθὸν εἶναι τὸ
ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,
ἐπίβλεψε πρὸς ἐμέ.
17 Καὶ μὴ κρύπτῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τὸν
δοῦλόν σου· ἐπειδὴ θλίβομαι, ὀγλήγορα ἐπά-
κουσέ μου.
18 Πλησίασε εἰς τὴν ψυχήν μου· λύτρωσε
αὐτήν· διὰ τοὺς ἐχθρούς μου ἐλευθέρωσέ με.
19 Σὺ γνωρίζεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν ἀτι-
μίαν μου, καὶ τὴν καταισχύνην μου· ἔμπροσθέν
σου εἶναι ὅλοι οἱ ἀντίδικοί μου.
20 Ὀνειδισμὸς διεσπάραξε τὴν καρδίαν μου, καὶ
εἶμαι ὅλος λύπη· ἐπρόσμεινα δὲ νὰ μὲ συλλυ-
πηθῇ κανεὶς, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐστάθη· καὶ παρη-
γορητὰς, ἀλλὰ δὲν εὗρηκα.
21 Μ' ἔδωκαν μάλιστα καὶ χολὴν διὰ φαγητόν
μου, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου μὲ ἐπότισαν ὄξος.

22 Ἂς γίνῃ ἡ τράπεζά των ἔμπροσθέν των εἰς
παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς βρόχον.
23 Ἂς σκοτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοί των διὰ νὰ μὴ
βλέπωσι· καὶ τὴν ῥάχην των παντοτεινὰ κύρ-
τωσε.
24 Χύσε ἐπάνω των τὴν ὀργήν σου· καὶ ὁ θυμὸς
τῆς ἀγανακτήσεώς σου ἂς συλλάβῃ αὐτούς.
25 Ἂς γίνωσιν ἔρημα τὰ παλάτιά των· καὶ εἰς
τὰς σκηνάς των ἂς μὴν ἦναι κανεὶς ὅστις νὰ κατ-
οικήσῃ.
26 Διότι ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον σὺ ἐκτύπησες,
αὐτοὶ κατέτρεξαν· καὶ ὁμιλοῦν περὶ τοῦ πόνου
ἐκείνων, τοὺς ὁποίους σὺ ἐπλήγωσες.
27 Πρόσθετε ἀνομίαν ἐπάνω εἰς τὴν ἀνομίαν των,
καὶ ἂς μὴν ἔμβωσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην σου.
28 Ἂς ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ζών-
των, καὶ μὲ τοὺς δικαίους ἂς μὴ καταγραφθῶσιν.
29 Ἐμὲ δὲ, ὅστις εἶμαι πτωχὸς καὶ λυπημένος,
ἡ σωτηρία σου, Θεὲ, ἂς μὲ ὑψώσῃ.
30 Θέλω ἐπαινέσει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μὲ ᾠδὴν,
καὶ θέλω τὸν μεγαλύνει μὲ ἔπαινον·
31 Τοῦτο βέβαια θέλει ἀρέσει εἰς τὸν Κύριον,
καλήτερα παρὰ μοσχάριον νέον, ἔχον κέρατα καὶ
ὀνύχια.
32 Οἱ ταπεινοὶ θέλουν ἰδεῖ· θέλουν εὐφρανθῇ·
καὶ ἡ καρδία σας, σεῖς οἱ ὁποῖοι ζητεῖτε τὸν Θεὸν,
θέλει ζήσει.
33 Διότι εἰσακούει τοὺς πένητας ὁ Κύριος, καὶ
τοὺς δεσμίους του δὲν καταφρονεῖ.
34 Ἂς τὸν ἐπαινέσωσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, αἱ
θάλασσαι καὶ ὅσα κινοῦνται εἰς αὐτάς.
35 Διότι ὁ Θεὸς θέλει σώσει τὴν Σιὼν, καὶ
θέλει οἰκοδομήσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα· καὶ
θέλουν κατοικήσει ἐκεῖ, καὶ θέλουν τὴν κληρονο-
μήσει.
36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων του θέλει τὴν
κληρονομήσει, καὶ ὅσοι ἀγαποῦν τὸ ὄνομά του
θέλουν κατοικεῖ εἰς αὐτήν.

ΨΑΛΜΟΣ ο'.

ΘΕΕ, πρόφθασε νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς· πρόφθασε, Κύριε, νὰ μὲ βοηθήσῃς.
2 Ἂς αἰσχυνθῶσι, καὶ ἂς ἐντραπῶσιν, ὅσοι ζητοῦν τὴν ψυχήν μου· ἂς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἂς καταισχυνθῶσιν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν τὸ κακόν μου.
3 Ἂς στραφῶσιν ὀπίσω πρὸς ἀνταμοιβὴν τῆς αἰσχύνης των, ὅσοι λέγουν, Εὖγε, εὖγε!
4 Ἂς χαρῶσι, καὶ ἂς εὐφρανθῶσιν εἰς σὲ, ὅλοι ὅσοι σὲ ζητοῦν· καὶ ὅσοι ἀγαποῦν τὴν σωτηρίαν σου, ἂς λέγωσι διαπαντὸς, Ἂς μεγαλύνεται ὁ Κύριος.
5 Ἐγὼ δὲ εἶμαι πτωχὸς καὶ πένης· Θεὲ, τάχυνε νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμέ· σὺ εἶσαι βοήθειά μου, καὶ ἐλευθερωτής μου· Κύριε, μὴ βραδύνῃς.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ οα'.

ΕΙΣ σὲ, Κύριε, ἤλπισα· ἂς μὴ καταισχυνθῶ ποτέ.
2 Διὰ τὴν δικαιοσύνην σου λύτρωσέ με, καὶ ἐλευθέρωσέ με· κλῖνε πρὸς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου, καὶ σῶσέ με.
3 Γενοῦ εἰς ἐμὲ στερεὰ κατοικία, ὅπου νὰ καταφεύγω πάντοτε· σὺ διέταξες νὰ μὲ σώσῃς, διότι πέτρα μου καὶ φρούριόν μου σὺ εἶσαι.
4 Θεέ μου, λύτρωσέ με ἀπὸ χεῖρας ἀσεβοῦς, ἀπὸ χεῖρας παρανόμου καὶ ἀδίκου.
5 Διότι σὺ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου, Κύριε Θεέ· σὺ εἶσαι τὸ θάῤῥος μου ἐκ νεότητός μου.
6 Εἰς σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ τὴν κοιλίαν· σὺ εἶσαι σκέπη μου ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς μητρός μου· περὶ σοῦ θέλει εἶσθαι πάντοτε ὁ ἔπαινός μου.

7 Ὡς τέρας κατεστάθην εἰς τοὺς πολλούς· ἀλλὰ σὺ εἶσαι τὸ δυνατὸν καταφύγιόν μου.

8 Ἂς γεμίσῃ τὸ στόμα μου ἀπὸ τὸν ἔπαινόν σου, καὶ ἀπὸ τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν.

9 Μή με ἀποῤῥίψῃς εἰς καιρὸν γηρατείου· ὅταν μὲ ἀφίνῃ ἡ δύναμίς μου, μή με ἐγκαταλίπῃς.

10 Διότι οἱ ἐχθροί μου λαλοῦν ἐναντίον μου· καὶ ὅσοι παραφυλάττουν τὴν ψυχήν μου, συμβουλεύονται ὁμοῦ,

11 Λέγοντες, Ὁ Θεὸς τὸν ἐγκατέλιπε· καταδιώξετε καὶ πιάσετε αὐτὸν, διότι δὲν εἶναι κανεὶς νὰ τὸν λυτρώσῃ.

12 Θεὲ, μὴ μακρυνθῇς ἀπὸ ἐμὲ· Θεέ μου, τάχυνε εἰς βοήθειάν μου.

13 Ἂς καταισχυνθῶσιν, ἂς ἐξαλειφθῶσιν οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου· ἂς σκεπασθῶσιν ἀπὸ ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν, ὅσοι ζητοῦν τὸ κακόν μου.

14 Ἐγὼ δὲ πάντοτε θέλω ἐλπίζει εἰς σὲ, καὶ θέλω προσθέτει ἐπαίνους εἰς ὅλους τοὺς ἐπαίνους σου.

15 Τὸ στόμα μου θέλει κηρύττει τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὴν σωτηρίαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν· διότι δὲν ἐμπορῶ νὰ τὰς ἀπαριθμήσω.

16 Θέλω περιπατεῖ μὲ τὴν δύναμιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ· θέλω ἐνθυμίζει τὴν δικαιοσύνην σου, σοῦ μόνου.

17 Θεὲ, σὺ μὲ ἐδίδαξες ἀπὸ τὴν νεότητά μου· καὶ ἕως τώρα ἐκήρυττα τὰ θαυμάσιά σου.

18 Μή με ἐγκαταλίπῃς οὐδὲ ἕως εἰς τὸ γῆρας καὶ τὰς λευκὰς τρίχας, Θεὲ, ἑωσοῦ νὰ κηρύξω τὸν βραχίονά σου εἰς ταύτην τὴν γενεὰν, τὴν δύναμίν σου εἰς ὅλους τοὺς μεταγενεστέρους.

19 Διότι ἡ δικαιοσύνη σου, Θεὲ, εἶναι ὑπερυψωμένη· ὅσα ἔκαμες εἶναι ἐξαίσια· Θεὲ, τίς ὅμοιός σου,

20 Ὅστις ἔδειξες εἰς ἐμὲ θλίψεις πολλὰς καὶ ταλαιπωρίας, καὶ πάλιν μὲ ἀνεζωοποίησες, καὶ ἀπὸ τὰς ἀβύσσους τῆς γῆς πάλιν μὲ ἀνέβασες;

21 Ηὔξησες τὸ μεγαλεῖόν μου, καὶ ἐπιστρέψας
μὲ παρηγόρησες.
22 Ἐγὼ λοιπὸν, Θεέ μου, μὲ τὸ ὄργανον τοῦ
ψαλτηρίου θέλω ἐπαινεῖ σε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου·
εἰς σὲ θέλω ψαλμῳδεῖ μὲ τὴν κιθάραν, Ἅγιε τοῦ
Ἰσραήλ.
23 Θέλουν ἀγάλλεσθαι τὰ χείλη μου, ὅταν εἰς
σὲ ψαλμῳδῶ· καὶ ἡ ψυχή μου, τὴν ὁποίαν ἐλύ-
τρωσες.
24 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν
θέλει μελετᾷ τὴν δικαιοσύνην σου· διότι ἐντρά-
πησαν, διότι κατῃσχύνθησαν οἱ ζητοῦντες τὸ κα-
κόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ οβ'.

ΘΕΕ, δόσε τὰς κρίσεις σου εἰς τὸν βασιλέα, καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου εἰς τὸν υἱὸν τοῦ βασι-
λέως.
2 Αὐτὸς θέλει κρίνει τὸν λαόν σου μὲ δικαιο-
σύνην, καὶ τοὺς πτωχούς σου μὲ κρίσιν.
3 Τὰ ὄρη θέλουν φέρει εἰρήνην εἰς τὸν λαὸν, καὶ
οἱ λόφοι δικαιοσύνην.
4 Θέλει κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ· θέλει
σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ συντρίψει τὸν
καταδυναστεύοντα.
5 Θέλουν σὲ φοβεῖσθαι ἐνόσῳ διαμένει ὁ ἥλιος
καὶ ἡ σελήνη, εἰς γενεὰς γενεῶν.
6 Θέλει καταβῇ ὡς ἡ βροχὴ ἐπάνω εἰς τὸ θε-
ρισμένον λειβάδιον· ὡς ῥανίδες, αἱ ὁποῖαι σταλά-
ζουν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.
7 Εἰς τὰς ἡμέρας του θέλει ἀνθεῖ ὁ δίκαιος· καὶ
ἀφθονία εἰρήνης θέλει εἶσθαι ἑωσοῦ ὑπάρχει ἡ
σελήνη.
8 Καὶ θέλει κατακυριεύει ἀπὸ θαλάσσης ἕως
θαλάσσης, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἕως εἰς τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς.
9 Ἔμπροσθέν του θέλουν προσπέσει ὅσοι κατ-
οικοῦν εἰς τὰς ἐρήμους, καὶ οἱ ἐχθροί του θέλουν
γλείψει τὸ χῶμα.

10 Οἱ βασιλεῖς τῆς Θαρσεὶς καὶ τῶν νήσων θέλουν προσφέρει προσφοράς· οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Σαβὰ θέλουν προσφέρει δῶρα.
11 Καὶ θέλουν τὸν προσκυνήσει ὅλοι οἱ βασιλεῖς· ὅλα τὰ ἔθνη θέλουν τὸν δουλεύσει.
12 Διότι θέλει ἐλευθερώσει τὸν πτωχὸν ὅταν φωνάζῃ· καὶ τὸν πένητα, καὶ τὸν ἀβοήθητον.
13 Θέλει ἐλεήσει τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πενήτων θέλει σώσει.
14 Ἀπὸ δόλον καὶ ἀπὸ ἀδικίαν θέλει λυτρόνει τὰς ψυχάς των· καὶ πολύτιμον θέλει εἶσθαι τὸ αἷμά των εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του.
15 Καὶ θέλει ζῇ, καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸ χρυσίον τῆς Ἀραβίας· καὶ θέλει γίνεσθαι πάντοτε προσευχὴ περὶ αὐτοῦ· ὅλην τὴν ἡμέραν θέλουν τὸν εὐλογεῖ.
16 Ἀφθονία σίτου θέλει εἶσθαι εἰς τὴν γῆν ἐπάνω εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ ὁ καρπός του θέλει σείεσθαι καθὼς τὰ δένδρα τοῦ Λιβάνου· καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως θέλουν ἀνθεῖ ὡς ὁ χόρτος τῆς γῆς.
17 Τὸ ὄνομά του θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ ὄνομά του θέλει διαρκεῖ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν, ἐνόσῳ διαμένει ὁ ἥλιος· καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουν εἶσθαι εὐλογημένοι εἰς αὐτόν· ὅλα τὰ ἔθνη θέλουν τὸν μακαρίζει.
18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ὁποῖος μόνος κάμνει θαυμάσια·
19 Καὶ εὐλογημένον ἂς ἦναι τὸ ἔνδοξον ὄνομά του εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἂς πληρωθῇ ἀπὸ τὴν δόξαν του ὅλη ἡ γῆ. Ἀμὴν, καὶ ἀμήν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ογ'.

ΑΓΑΘΟΣ τῳόντι εἶναι ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰσραὴλ, εἰς τοὺς καθαροὺς τὴν καρδίαν.
2 Ἀλλ' ὅσον δι' ἐμὲ, οἱ πόδες μου σχεδὸν ἐκλο-

νίσθησαν· ὀλίγον ἔλειψε νὰ γλιστρήσωσι τὰ
βήματά μου.
3 Διότι ἐζήλευσα τοὺς μωρούς, βλέπων τὴν εὐ-
τυχίαν τῶν ἀσεβῶν.
4 Ἐπειδὴ δὲν εἶναι εἰς αὐτοὺς καμμία φροντὶς
περὶ τοῦ θανάτου των, ἀλλ' ἡ δύναμίς των εἶναι
στερεά.
5 Δὲν εἶναι εἰς κόπους, ὡς οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι·
οὐδὲ μαστιγόνονται μὲ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους.
6 Διὰ τοῦτο τοὺς περικυκλόνει ἡ ὑπερηφανία
ὡς περιδέραιον· ἡ ἀδικία τοὺς σκεπάζει ὡς ἔν-
δυμα.
7 Οἱ ὀφθαλμοί των ἐξέχουν ἀπὸ τὸ πάχος· ἐξε-
πέρασαν τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας των.
8 Ἐμπαίζουν, καὶ λαλοῦν πονηρῶς περὶ καταδυ-
ναστείας· λαλοῦν ὑπερηφάνως.
9 Βάλλουν ἕως εἰς τοὺς οὐρανοὺς τὸ στόμα των,
καὶ ἡ γλῶσσά των διατρέχει τὴν γῆν.
10 Διὰ τοῦτο θέλει στραφῆ ἐδῶ ὁ λαός του· καὶ
ὕδατα ποτηρίου πλήρους ἐκθλίβονται δι' αὐτούς.
11 Καὶ λέγουν, Πῶς τὰ γνωρίζει ὁ Θεός; καὶ
εἶναι τάχα γνῶσις περὶ τούτων εἰς τὸν Ὕψιστον;
12 Ἰδού, οὗτοι εἶναι ἀσεβεῖς, καὶ ὅμως εὐτυχοῦν
διαπαντός· αὐξάνουν τὰ πλούτη των.
13 Ἐπ' ἀληθείας, ματαίως ἐκαθάρισα τὴν καρ-
δίαν μου, καὶ ἔνιψα εἰς τὴν ἀθωότητα τὰς χεῖράς
μου.
14 Διότι ἐμαστιγώθην ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ
ἐτιμωρήθην πᾶσαν αὐγήν.
15 Ἂν εἴπω, Θέλω ὁμιλεῖ οὕτω· ἰδού, ἐξυβρίζω
εἰς τὴν γενεὰν τῶν υἱῶν σου.
16 Ἐπάσχισα μὲν νὰ καταλάβω τοῦτο, πλὴν
αὐτὸ μ' ἐφάνη πολὺ δύσκολον·
17 Ἕως ὅτου ἐμβῆκα εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἐνόησα τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
18 Σὺ βέβαια τοὺς ἔθεσες εἰς τόπους γλιστρώ-
δεις· τοὺς ἔρριψες εἰς κρημνόν.
19 Πῶς διαμιᾶς κατήντησαν εἰς ἐρήμωσιν!

ἠφανίσθησαν καὶ ἐχάθησαν ἀπὸ αἰφνίδιον ὄλεθρον.

20 Ὡς ὄνειρον ἀφοῦ ἐξυπνήσῃ τις, οὕτω, Κύριε, ἀφοῦ σηκωθῇς, θέλεις ἀφανίσει τὴν εἰκόνα των.

21 Οὕτω λοιπὸν ἐκαίετο ἡ καρδία μου, καὶ τὰ νεφρά μου ἐβασανίζοντο·

22 Καὶ ἐγὼ ἤμουν ἀνόητος, καὶ δὲν ἐγνώριζα· ὡς κτῆνος ἤμουν ἔμπροσθέν σου.

23 Ἐγὼ ὅμως εἶμαι πάντοτε μετὰ σοῦ· σὺ μὲ ἐπίασες ἀπὸ τὴν δεξιάν μου χεῖρα.

24 Μὲ τὴν συμβουλήν σου θέλεις μὲ ὁδηγήσει, καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις μὲ ὑποδεχθῇ εἰς δόξαν.

25 Ποῖον ἄλλον ἔχω εἰς τὸν οὐρανόν; καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν δὲν θέλω ἄλλον, παρὰ σέ.

26 Ἠτόνησεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου· ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι ἡ δύναμις τῆς καρδίας μου, καὶ τὸ μερίδιόν μου εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Διότι, ἰδού, ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ σέ, θέλουν χαθῇ· σὺ ἐξωλόθρευσες ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πορνεύουν ἐκκλίνοντες ἀπὸ σέ.

28 Ἀλλὰ δι' ἐμέ, τὸ νὰ πλησιάζω εἰς τὸν Θεὸν εἶναι τὸ ἀγαθόν μου· ἔθεσα τὴν ἐλπίδα μου εἰς σὲ Κύριον τὸν Θεόν, διὰ νὰ κηρύττω ὅλα σου τὰ ἔργα.

ΨΑΛΜΟΣ ογ'.

ΔΙΑ τί, Θεέ, μᾶς ἀπέρριψες διαπαντός; διὰ τί καπνίζει ἡ ὀργή σου ἐναντίον τῶν προβάτων τῆς βοσκῆς σου;

2 Ἐνθυμήσου τὴν συναγωγήν σου, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησες ἐξ ἀρχῆς· τὴν ῥάβδον τῆς κληρονομίας σου, τὴν ὁποίαν ἐλύτρωσες· τὸ ὄρος τοῦτο Σιών, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκατοίκησες.

3 Τάχυνε τὰ βήματά σου πρὸς τὰς παντοτεινὰς ἐρημώσεις, πρὸς ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δυσσεβῶς ἔκαμεν ὁ ἐχθρὸς εἰς τὸ ἁγιαστήριον.

4 Οἱ ἐχθροί σου βρυχῶνται εἰς τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς σου· ἔβαλαν τὰς σημαίας των εἰς σημεῖα.

5 Ἔγινε γνωστόν· καθὼς ἐάν τις ἐσήκονε πέλεκυν ἐπάνω εἰς πυκνὰ δένδρα,
6 Οὕτω τώρα αὐτοὶ ἐσύντριψαν, μὲ πελέκεις καὶ σφυρία, τὰ πελεκητὰ ἔργα του.
7 Κατέκαυσαν μὲ πῦρ τὸ ἁγιαστήριόν σου ἕως εἰς τὴν γῆν· ἐβεβήλωσαν τὸ κατοικητήριον τοῦ ὀνόματός σου.
8 Εἶπαν εἰς τὴν καρδίαν των, Ἂς τοὺς ἐξολοθρεύσωμεν ὁμοῦ· ἔκαυσαν ὅλας τὰς συναγωγὰς τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.
9 Ἡμεῖς δὲν βλέπομεν τὰ σημεῖά μας· δὲν εἶναι πλέον προφήτης, οὐδὲ κανεὶς μεταξύ μας, ὁ ὁποῖος νὰ γνωρίσῃ τὸ ἕως πότε.
10 Ἕως πότε, Θεὲ, θέλει ὀνειδίζει ὁ ἐναντίος; θέλει βλασφημεῖ ὁ ἐχθρὸς τὸ ὄνομά σου διαπαντός;
11 Διὰ τί σύρεις ὀπίσω τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου; ἔκβαλε αὐτὴν ἀπὸ τὸν κόλπον σου, καὶ ἀφάνισε.
12 Ὁ Θεὸς βέβαια εἶναι ἐξ ἀρχῆς Βασιλεύς μου, ἐργαζόμενος σωτηρίαν εἰς τὸ μέσον τῆς γῆς.
13 Σὺ ἐχώρισες μὲ τὴν δύναμίν σου τὴν θάλασσαν· σὺ ἐσύντριψες τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων εἰς τὰ ὕδατα.
14 Σὺ ἐσύντριψες τὰς κεφαλὰς τοῦ Λεβιαθάν· τὸν ἔδωκες φαγητὸν εἰς τὸν λαὸν τῆς ἐρήμου.
15 Σὺ ἤνοιξες πηγὰς καὶ χειμάῤῥους· σὺ ἐξήρανες ποταμοὺς δυνατούς.
16 Ἰδική σου εἶναι ἡ ἡμέρα, καὶ ἰδική σου ἡ νύξ· σὺ ἡτοίμασες τὸ φῶς καὶ τὸν ἥλιον.
17 Σὺ ἔθεσες ὅλα τὰ ὅρια τῆς γῆς· σὺ ἔκαμες τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα.
18 Ἐνθυμοῦ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον· καὶ λαὸς ἄφρων ἐβλασφήμησε τὸ ὄνομά σου.
19 Μὴ παραδώσῃς εἰς τὰ θηρία τὴν ψυχὴν τῆς τρυγόνος σου· τὴν σύναξιν τῶν πτωχῶν σου μὴ λησμονήσῃς διαπαντός.

20 Ἐπίβλεψε εἰς τὴν διαθήκην σου· διότι ἐγέμισαν οἱ σκοτεινοὶ τῆς γῆς τόποι ἀπὸ οἴκους καταδυναστείας.
21 Ἂς μὴ στραφῇ ὁ ταλαίπωρος εἰς τὰ ὀπίσω κατησχυμμένος· ὁ πτωχὸς καὶ ὁ πένης ἂς ἐπαινῶσι τὸ ὄνομά σου.
22 Σήκω, Θεέ· κρῖνε τὴν κρίσιν σου· ἐνθυμήσου τὸν ὀνειδισμὸν, τὸν ὁποῖον εἰς σὲ κάμνει ὁ ἄφρων ὅλην τὴν ἡμέραν.
23 Μὴ λησμονήσῃς τὴν φωνὴν τῶν ἐχθρῶν σου· ὁ θόρυβος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σηκόνονται κατὰ σοῦ, αὐξάνει διαπαντός.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ οε΄.

ΔΟΞΟΛΟΓΟΥΜΕΝ σὲ, Θεὲ, δοξολογοῦμεν, διότι πλησίον εἰς ἡμᾶς εἶναι τὸ ὄνομά σου· ἕκαστος διηγεῖται τὰ θαυμάσιά σου.
2 Ὅταν λάβω τὸν διωρισμένον καιρὸν, θέλω κρίνει μὲ εὐθύτητα.
3 Διελύθη ἡ γῆ καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοί της· ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους της.
4 Εἶπα πρὸς τοὺς ἄφρονας, Μὴ φέρεσθε μὲ ἀφροσύνην· καὶ εἰς τοὺς ἀσεβεῖς, Μὴν ὑψόνετε τὴν κεφαλήν·
5 Μὴ σηκόνετε ὑψηλὰ τὴν κεφαλήν σας· μὴν ὁμιλεῖτε μὲ τράχηλον σκληρόν.
6 Διότι οὔτε ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, οὔτε ἀπὸ τὴν δύσιν, οὔτε ἀπὸ τὴν ἔρημον, ἔρχεται ἡ ὕψωσις·
7 Ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κριτής· τοῦτον ταπεινόνει, καὶ ἐκεῖνον ὑψόνει.
8 Διότι εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου εἶναι ποτήριον πλῆρες ἀπὸ κέρασμα οἴνου ἀδόλου, καὶ ἐκ τούτου θέλει χύσει· πλὴν τὴν τρυγίαν του θέλουν στραγγίσει ὅλοι οἱ ἀσεβεῖς τῆς γῆς, καὶ θέλουν πίει.

9 Ἐγὼ ὅμως θέλω κηρύττει διαπαντὸς, θέλω
ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
10 Καὶ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν ἀσεβῶν θέλω συν-
τρίψει· ἡ δὲ δύναμις τῶν δικαίων θέλει μεγα-
λυνθῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ος'.

ΓΝΩΣΤΟΣ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὁ Θεός· εἰς τὸν
Ἰσραὴλ, μέγα τὸ ὄνομά του.
2 Ἡ δὲ σκηνὴ αὐτοῦ εἶναι εἰς Σαλὴμ, καὶ τὸ
κατοικητήριόν του εἰς τὴν Σιών.
3 Ἐκεῖ ἐσύντριψε τὰ βέλη τοῦ τόξου, τὴν
ἀσπίδα, καὶ τὴν ῥομφαίαν, καὶ τὸν πόλεμον.
4 Σὺ λάμπεις ἐνδοξότερα ὑπὲρ τὰ ὄρη τῶν ἁρ-
πακτήρων.
5 Οἱ θρασυκάρδιοι ἐγυμνώθησαν· ἐκοιμήθησαν
τὸν ὕπνον των· καὶ κανεὶς τῶν ῥωμαλέων ἀνδρῶν
δὲν εὗρηκε τὰς χεῖράς του.
6 Ἀπὸ τὴν ἐπιτίμησίν σου, Θεὲ τοῦ Ἰακὼβ,
ἔπεσαν εἰς βαθύτατον ὕπνον καὶ ἡ ἅμαξα καὶ ὁ
ἵππος.
7 Σὺ εἶσαι φοβερὸς, σύ· καὶ τίς δύναται νὰ
σταθῇ ἔμπροσθέν σου, ὅταν ἐξάπτεται ἡ ὀργή
σου;
8 Ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ἔκαμες νὰ ἀκουσθῇ κρίσις·
ἡ γῆ ἐφοβήθη, καὶ ἡσύχασεν,
9 Ὅτε ἐσηκώθη εἰς κρίσιν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ σώσῃ
ὅλους τοὺς πρᾴους τῆς γῆς.
10 Βέβαια ὁ θυμὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει καταν-
τήσει εἰς ἔπαινόν σου· καὶ θέλεις χαλινώσει τὸ
ὑπόλοιπον τοῦ θυμοῦ.
11 Τάξετε, καὶ ἀποδώσετε εἰς Κύριον τὸν Θεόν
σας· ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι τριγύρω του, ἂς
φέρωσι δῶρα εἰς τὸν φοβερόν·
12 Ὅστις ἀφαιρεῖ τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχόντων, καὶ
εἶναι φοβερὸς εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ οζ΄.

ΜΕ τὴν φωνήν μου ἐφώναξα πρὸς τὸν Θεὸν,
μὲ τὴν φωνήν μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ αὐ-
τὸς μ' ἔδωκεν ἀκρόασιν.
2 Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεώς μου ἐζήτησα τὸν
Κύριον· ἥπλονα τὴν νύκτα τὰς χεῖράς μου, καὶ
δὲν ἔπαυα· ἡ ψυχή μου δὲν ἤθελε νὰ παρηγο-
ρηθῇ.
3 Ἐνθυμήθην τὸν Θεὸν, καὶ ἐταράχθην· ἐσυλ-
λογίσθην, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου.
4 Ἐκράτησες τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς ἀγρυ-
πνίαν· ἐταράχθην, καὶ δὲν ἠμποροῦσα νὰ λαλήσω.
5 Διελογίσθην τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, καὶ τοὺς
χρόνους τῶν ἀρχαίων καιρῶν.
6 Ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην τὴν ᾠδήν μου· τὴν
νύκτα μελετῶ μὲ τὴν καρδίαν μου, καὶ τὸ πνεῦμά
μου διερευνᾷ·
7 Μή πως ὁ Κύριος θέλει μὲ ἀποβάλει αἰωνίως,
καὶ πλέον δὲν θέλει εἶσθαι εὐμενής;
8 Ἢ ἐξέλιπε διὰ πάντα τὸ ἔλεός του; ἢ ἔπαυ-
σεν ὁ λόγος του δι' ὅλας τὰς γενεάς;
9 Μή πως ἐλησμόνησε νὰ ἐλεῇ ὁ Θεός; μή πως
εἰς τὴν ὀργήν του θέλει κλείσει τὰ σπλάγχνα τῶν
οἰκτιρμῶν του;
10 Τότε εἶπα, Ἀδυναμία μου εἶναι τοῦτο· ἀλλοιό-
νεται ποτὲ ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου;
11 Θέλω ἐνθυμεῖσθαι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ναὶ,
θέλω ἐνθυμεῖσθαι τὰ ἀρχαῖα θαυμάσιά σου.
12 Καὶ θέλω μελετᾷ εἰς ὅλα τὰ ἔργα σου, καὶ
περὶ τῶν πράξεών σου θέλω ὁμιλεῖ.
13 Θεὲ, εἰς τὸ ἁγιαστήριον εἶναι ἡ ὁδός σου· τίς
εἶναι Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεός;
14 Σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος κάμνεις θαυμάσια·
σὺ ἐφανέρωσες μεταξὺ τῶν λαῶν τὴν δύναμίν σου.
15 Σὺ ἐλύτρωσες μὲ τὸν βραχίονά σου τὸν λαόν
σου, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰακὼβ καὶ τοῦ Ἰωσήφ.

16 Τὰ ὕδατα σὲ ἴδαν, Θεὲ, τὰ ὕδατα σὲ ἴδαν, καὶ
ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν καὶ αἱ ἄβυσσοι.
17 Πλημμύραν ὑδάτων ἔχυσαν αἱ νεφέλαι·
φωνὴν ἔδωκαν οἱ οὐρανοί· καὶ τὰ βέλη σου διε-
πέταξαν.
18 Ἡ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἦτον εἰς τὸν οὐρά-
νιον τροχόν· ἔλαμψαν αἱ ἀστραπαὶ εἰς τὴν οἰκου-
μένην· ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγινεν ἡ γῆ.
19 Διὰ τῆς θαλάσσης εἶναι ὁ δρόμος σου, καὶ τὸ
περιπάτημά σου εἰς ὕδατα πολλὰ, καὶ τὰ ἴχνη
σου δὲν γνωρίζονται.
20 Ὡδήγησες ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, διὰ
χειρὸς Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ οη´.

Ἄκουσε, λαέ μου, τὸν νόμον μου· κλίνετε τὰ
ὠτία σας εἰς τὰ λόγια τοῦ στόματός μου.
2 Θέλω ἀνοίξει μὲ παραβολὴν τὸ στόμα μου·
θέλω προφέρει πράγματα ἀξιομνημόνευτα, τὰ
ὁποῖα ἔγιναν ἀπ' ἀρχῆς·
3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν, καὶ οἱ πα-
τέρες μας διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς.
4 Δὲν θέλομεν τὰ κρύψει ἀπὸ τὰ τέκνα των εἰς
τὴν ἐρχομένην γενεὰν, διηγούμενοι τοὺς ἐπαίνους
τοῦ Κυρίου, καὶ τὴν δύναμίν του, καὶ τὰ θαυμάσιά
του τὰ ὁποῖα ἔκαμε.
5 Διότι ἔστησε μαρτύριον εἰς τὸν Ἰακὼβ, καὶ
νόμον ἔθεσεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα ἐπρόσταξε
τοὺς πατέρας μας, νὰ τὰ κάμνωσι γνωστὰ εἰς
τοὺς υἱούς των·
6 Διὰ νὰ τὰ γνωρίζῃ ἡ γενεὰ ἡ ἐπερχομένη, οἱ
υἱοὶ οἱ ὁποῖοι ἔμελλαν νὰ γεννηθῶσι· καὶ αὐτοὶ,
ὅταν ἀναστηθῶσι, νὰ τὰ διηγῶνται εἰς τοὺς υἱούς
των·
7 Διὰ νὰ βάλλωσιν εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα

των, καὶ νὰ μὴ λησμονῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ φυλάττωσι τὰς ἐντολάς του·

8 Καὶ νὰ μὴ γίνωσι, καθὼς οἱ πατέρες των, γενεὰ διεστραμμένη καὶ ἀπειθής· γενεὰ, ἡ ὁποία δὲν ἐφύλαξεν εὐθεῖαν τὴν καρδίαν της, καὶ δὲν ἐστάθη πιστὸν μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμά της.

9 Καθὼς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐφραῒμ, οἱ ὁποῖοι, ὡπλισμένοι, βαστάζοντες τόξα, ἐστράφησαν ὀπίσω τὴν ἡμέραν τῆς μάχης.

10 Δὲν ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν νόμον του δὲν ἠθέλησαν νὰ περιπατῶσι·

11 Καὶ ἐλησμόνησαν τὰ ἔργα του, καὶ τὰ θαυμάσιά του, τὰ ὁποῖα ἔδειξεν εἰς αὐτούς.

12 Ἔμπροσθεν εἰς τοὺς πατέρας των ἔκαμε θαυμάσια, εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, τὴν πεδιάδα τοῦ Σοάν.

13 Ἔσχισε τὴν θάλασσαν, καὶ διεπέρασεν αὐτοὺς, καὶ ἔστησε τὰ ὕδατα ὡς σωρόν·

14 Καὶ τοὺς ὡδήγησε τὴν ἡμέραν μὲ νεφέλην, καὶ ὅλην τὴν νύκτα μὲ φῶς πυρός.

15 Ἔσχισε πέτρας εἰς τὴν ἔρημον, καὶ τοὺς ἐπότισεν ὡς ἀπὸ μεγάλας ἀβύσσους·

16 Καὶ ἔκβαλε ῥύακας ἀπὸ τὴν πέτραν, καὶ κατέβασεν ὕδατα ὡς ποταμούς.

17 Ἀλλ' αὐτοὶ ἐξηκολούθησαν ἀκόμη νὰ ἁμαρτάνωσιν εἰς αὐτὸν, παροξύνοντες τὸν Ὕψιστον εἰς τὸν ἄνυδρον τόπον·

18 Καὶ ἐπείραξαν τὸν Θεὸν εἰς τὴν καρδίαν των, ζητοῦντες φαγητὸν κατὰ τὴν ὄρεξίν των·

19 Καὶ ἐλάλησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ, λέγοντες, Μή πως δύναται ὁ Θεὸς νὰ ἑτοιμάσῃ τράπεζαν εἰς τὴν ἔρημον;

20 Ἰδοὺ, ἐκτύπησε τὴν πέτραν, καὶ ἔῤῥευσαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι ἐπλημμύρησαν· μή πως δύναται νὰ δώσῃ καὶ ἄρτον; ἢ νὰ ἑτοιμάσῃ κρέας διὰ τὸν λαον του;

21 Διὰ τοῦτο ἤκουσεν ὁ Κύριος, καὶ ὠργίσθη·

καὶ πῦρ ἐξήφθη κατὰ τοῦ Ἰακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀκόμη
ἀνέβη κατὰ τοῦ Ἰσραήλ·
22 Διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεὸν, οὐδὲ ἤλ-
πισαν εἰς τὴν σωτηρίαν του·
23 Μ' ὅλον ὅτι ἐπρόσταξε τὰς νεφέλας ἀπὸ
ἄνωθεν, καὶ τὰς θύρας τοῦ οὐρανοῦ ἤνοιξε,
24 Καὶ ἔβρεξεν εἰς αὐτοὺς μάννα διὰ νὰ φάγωσι,
καὶ σῖτον οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτούς.
25 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ὁ ἄνθρωπος· τροφὴν
ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς μέχρι χορτασμοῦ.
26 Ἔκαμε νὰ σηκωθῇ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνατο-
λικὸς ἄνεμος, καὶ διὰ τῆς δυνάμεώς του ἐπέφερε
τὸν νότον·
27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς κρέας ὡς τὸ
χῶμα, καὶ πετεινὰ πτερωτὰ ὡς τὴν ἄμμον τῆς
θαλάσσης·
28 Καὶ ἔκαμε νὰ πέσωσιν εἰς τὸ μέσον τοῦ
στρατοπέδου των, τριγύρω εἰς τὰς σκηνάς των.
29 Καὶ ἔφαγαν, καὶ ἐχορτάσθησαν σφόδρα· καὶ
ἔφερεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπιθυμίαν των·
30 Δὲν εἶχαν χωρισθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν των.
Ἀκόμη τὸ φαγητὸν ἦτον εἰς τὸ στόμα των,
31 Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπάνω εἰς αὐτοὺς,
καὶ ἐφόνευσε τοὺς μεγαλητέρους ἐξ αὐτῶν, καὶ
τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἔῤῥιψε κάτω.
32 Μ' ὅλα ταῦτα, ἡμάρτησαν ἀκόμη, καὶ δὲν
ἐπίστευσαν εἰς τὰ θαυμάσιά του.
33 Διὰ τοῦτο ἔφθειρεν εἰς ματαιότητα τὰς ἡμέ-
ρας των, καὶ τοὺς χρόνους των εἰς ταραχήν.
34 Ὅτε τοὺς ἐθανάτονε, τότε τὸν ἐζητοῦσαν, καὶ
ἐπέστρεφαν, καὶ μετὰ σπουδῆς ἐπρόστρεχαν εἰς
τὸν Θεόν·
35 Καὶ ἐνθυμοῦντο, ὅτι ὁ Θεὸς ἦτον φρούριον
αὐτῶν, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτής των.
36 Ἀλλὰ τὸν ἐκολάκευαν μὲ τὸ στόμα των, καὶ
μὲ τὴν γλῶσσάν των ἐψεύδοντο εἰς αὐτόν·
37 Ἡ δὲ καρδία των δὲν ἦτον εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ,
οὐδὲ ἦσαν πιστοὶ εἰς τὴν διαθήκην του.

38 Αὐτὸς ὅμως, οἰκτίρμων, ἐσυγχώρησε τὴν ἀνομίαν των, καὶ δὲν τοὺς ἠφάνισεν· ἀλλὰ πολλάκις ἐσύστειλε τὸν θυμόν του, καὶ δὲν διήγειρεν ὅλην του τὴν ὀργήν·
39 Καὶ ἐνθυμήθη ὅτι ἦσαν σάρξ· ἄνεμος, ὁ ὁποῖος περνᾷ, καὶ δὲν ἐπιστρέφει.
40 Ποσάκις τὸν παρώξυναν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ τὸν παρώργισαν εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν,
41 Καὶ ἐστράφησαν πάλιν, καὶ ἐπείραξαν τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν!
42 Δὲν ἐνθυμήθησαν τὴν χεῖρά του, οὐδὲ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὸν ἐχθρόν·
43 Πῶς ἔδειξεν εἰς τὴν Αἴγυπτον τὰ σημεῖά του, καὶ τὰ θαύματά του εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Σοάν·
44 Καὶ μετέβαλεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμούς των, καὶ τὰ ὕδατα αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πίωσιν.
45 Ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς πᾶν εἶδος μυιῶν, αἱ ὁποῖαι τοὺς κατέφαγαν, καὶ βατράχους, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἠφάνισαν.
46 Παρέδωκεν ἀκόμη τοὺς καρπούς των εἰς τὸν βροῦχον, καὶ τοὺς κόπους των εἰς τὴν ἀκρίδα.
47 Κατηφάνισε μὲ τὴν χάλαζαν τὰς ἀμπέλους των, καὶ τὰς συκαμινέας των μὲ πέτρας χαλάζης·
48 Καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν χάλαζαν τὰ κτήνη των, καὶ τὰ ποίμνιά των εἰς τοὺς κεραυνούς.
49 Ἔστειλεν ἐπάνω των τὴν ἀγριότητα τοῦ θυμοῦ του, τὴν ἀγανάκτησιν, καὶ τὴν ὀργὴν, καὶ τὴν θλίψιν, ἀποστέλλων αὐτὰ δι' ἀγγέλων κακοποιῶν.
50 Ἤνοιξε δρόμον εἰς τὴν ὀργήν του· δὲν ἐπροφύλαξεν ἀπὸ τὸν θάνατον τὴν ψυχήν των, καὶ παρέδωκεν εἰς θάνατον τὰ κτήνη των·
51 Καὶ ἐπάταξεν ὅλα τὰ πρωτότοκα εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν ἀπαρχὴν τῆς δυνάμεώς των εἰς τὰ σκηνώματα τοῦ Χάμ.
52 Καὶ ἐσήκωσεν ἐκεῖθεν ὡς πρόβατα τὸν λαόν του, καὶ τοὺς ὡδήγησεν ὡς ποίμνιον εἰς τὴν ἔρημον·

53 Καὶ τοὺς ὡδήγησε μὲ ἀσφάλειαν, καὶ δὲν
ἐδειλίασαν· τοὺς δὲ ἐχθρούς των ἐσκέπασεν ἡ
θάλασσα·
54 Καὶ τοὺς ἔμβασεν εἰς τὸ ὅριον τῆς ἁγιότητός
του, εις τὸ ὄρος τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησεν ἡ
δεξιά του·
55 Καὶ ἐδίωξεν ἀπ' ἔμπροσθέν των τὰ ἔθνη, καὶ
τοὺς διεμοίρασε κληρονομίαν γῆς μὲ σχοινίον, καὶ
εἰς τὰς σκηνάς των ἐκατοίκισε τὰς φυλὰς τοῦ
Ἰσραήλ.
56 Καὶ ὅμως ἐπείραξαν καὶ παρώξυναν τὸν Θεὸν
τὸν ὕψιστον, καὶ δὲν ἐφύλαξαν τὰ μαρτύριά του·
57 Ἀλλ' ἐστράφησαν ὀπίσω, καὶ ἐφέρθησαν ἀπί-
στως, καθὼς καὶ οἱ πατέρες των· ἐστράφησαν ὡς
τόξον στρεβλόν·
58 Καὶ τὸν παρώργισαν μὲ τοὺς ὑψηλούς των
τόπους, καὶ μὲ τὰ γλυπτά των αὐτὸν ἐκίνησαν εἰς
ζηλοτυπίαν.
59 Ἤκουσεν ὁ Θεὸς τοῦτο, καὶ ὑπερωργίσθη, καὶ
ἐβδελύχθη σφόδρα τὸν Ἰσραήλ·
60 Καὶ ἐγκατέλιπε τὴν σκηνὴν τοῦ Σηλὼ, τὴν
σκηνὴν ὅπου ἐκατοίκησε μεταξὺ τῶν ἀνθρώ-
πων·
61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν δύναμίν
του, καὶ τὴν δόξαν του εἰς χεῖρα ἐχθροῦ.
62 Παρέδωκε καὶ εἰς ῥομφαίαν τὸν λαόν του, καὶ
πολὺ ὠργίσθη τὴν κληρονομίαν του.
63 Τοὺς νέους των κατέφαγε τὸ πῦρ, καὶ αἱ
παρθένοι των δὲν ἐνυμφεύθησαν.
64 Οἱ ἱερεῖς των ἔπεσαν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ αἱ
χῆραί των δὲν ἐπένθησαν.
65 Τότε ἐσηκώθη ὡς ἐξ ὕπνου ὁ Κύριος, ὡς
ἄνθρωπος δυνατὸς, ὅστις βοᾷ ἀπὸ οἶνον·
66 Καὶ ἐκτύπησε τοὺς ἐχθρούς του εἰς τὰ ὀπί-
σθεν· ὄνειδος αἰώνιον ἔβαλεν εἰς αὐτούς.
67 Καὶ ἀπέῤῥιψε τὴν σκηνὴν τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ
τὴν φυλὴν τοῦ Ἐφραῒμ δὲν ἔκλεξεν·

68 Ἀλλ' ἔκλεξε τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, τὸ ὄρος
τῆς Σιὼν, τὸ ὁποῖον ἠγάπησε.
69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς ὑψηλὰ παλάτια τὸ ἁγια-
στήριόν του, ὡς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν
εἰς τὸν αἰῶνα.
70 Καὶ ἔκλεξε τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν του, καὶ τὸν
ἐπῆρεν ἀπὸ τὰς μάνδρας τῶν προβάτων·
71 Ἀποπίσω ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ θηλάζοντα τὸν
ἔφερε, νὰ ποιμαίνῃ τὸν Ἰακὼβ τὸν λαόν του, καὶ
τὸν Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν του.
72 Καὶ τοὺς ἐποίμανε κατὰ τὴν ἀκακίαν τῆς καρ-
δίας του· καὶ μὲ τὴν σύνεσιν τῶν χειρῶν του
ὡδήγησεν αὐτούς.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ οθ'.

ΘΕΕ, ἦλθαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου·
ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· κατέστησαν
τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς σωροὺς ἐρειπίων.
2 Ἔδωκαν τὰ πτώματα τῶν δούλων σου φαγη-
τὸν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὴν σάρκα τῶν
ἁγίων σου εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς.
3 Ἔχυσαν τὸ αἷμά των ὡς ὕδωρ τριγύρω τῆς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ κανεὶς δὲν ἦτον νὰ θάπτῃ.
4 Ἐγίναμεν ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονάς μας, περι-
γέλασμα καὶ χλευασμὸς εἰς τοὺς τριγύρω μας.
5 Ἕως πότε, Κύριε; θέλεις ὀργίζεσθαι πάντοτε;
θέλει καίει ὡς πῦρ ἡ ζηλοτυπία σου;
6 Χύσε τὴν ὀργήν σου ἐπάνω εἰς τὰ ἔθνη, τὰ
ὁποῖα δὲν σὲ γνωρίζουν, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ βασί-
λεια, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπεκαλέσθησαν τὸ ὄνομά σου·
7 Διότι κατέφαγαν τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸ κατοικη-
τήριόν του ἠρήμωσαν.
8 Μὴν ἐνθυμηθῇς καθ' ἡμῶν ἀνομίας ἀρχαίας·

ὀγλήγορα ἂς μᾶς προφθάσωσιν οἱ οἰκτιρμοί σου, διότι ἐταπεινώθημεν σφόδρα.

9 Βοήθησέ μας, Θεὲ τῆς σωτηρίας μας, διὰ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου· ἐλευθέρωσέ μας, καὶ γενοῦ ἵλεως εἰς τὰς ἁμαρτίας μας, διὰ τὸ ὄνομά σου.

10 Διὰ τί νὰ εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν; ἂς γνωρισθῇ εἰς τὰ ἔθνη, ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μας, ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος τῶν δούλων σου.

11 Ἂς ἔλθῃ ἔμπροσθέν σου ὁ στεναγμὸς τῶν δεσμίων· κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, σῶσε τοὺς εὑρισκομένους εἰς κίνδυνον θανάτου·

12 Καὶ ἀπόδοσε εἰς τοὺς γείτονάς μας ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον των τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, μὲ τὸν ὁποῖον σὲ ὠνείδισαν, Κύριε.

13 Ἡμεῖς δὲ ὁ λαός σου, καὶ τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς σου, θέλομεν σὲ δοξολογεῖ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεὰν θέλομεν ἀναγγέλλει τὸν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ πʹ.

ΔΟΣ ἀκρόασιν, Ποιμὴν τοῦ Ἰσραήλ, σὺ ὅστις ὁδηγεῖς ὡς ποίμνιον τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος μεταξὺ τῶν χερουβὶμ, ἐμφανίσου.

2 Ἔμπροσθεν τοῦ Ἐφραῒμ, καὶ τοῦ Βενιαμὶν, καὶ τοῦ Μανασσῆ, διέγειρε τὴν δύναμίν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς σωτηρίαν μας.

3 Ἐπίστρεψέ μας, Θεὲ, καὶ κάμε νὰ λάμψῃ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῇ.

4 Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων, ἕως πότε θέλεις ὀργίζεσθαι ἐναντίον τῆς προσευχῆς τοῦ λαοῦ σου;

5 Τοὺς τρέφεις μὲ ἄρτον δακρύων, καὶ τοὺς ποτίζεις ἀφθόνως μὲ δάκρυα.

6 Μᾶς ἔκαμες ἔριδα εἰς τοὺς γείτονάς μας· καὶ οἱ ἐχθροί μας γελοῦν ἀναμεταξύ των.

7 Ἐπίστρεψέ μας, Θεὲ τῶν δυνάμεων, καὶ κάμε

νὰ λάμψῃ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῆ.
8 Ἄμπελον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον μετεκόμισες· ἐδίωξες ἔθνη, καὶ τὴν ἐφύτευσες.
9 Ἡτοίμασες τόπον ἔμπροσθέν της, καὶ ἔκαμες νὰ λάβῃ βαθείας ῥίζας· καὶ ἐγέμισε τὴν γῆν.
10 Ἐσκεπάσθησαν τὰ ὄρη ἀπὸ τὴν σκιάν της, καὶ αἱ ἀναδενδράδες της ἦσαν ὡς αἱ ὑψηλαὶ κέδροι.
11 Ἥπλονε τὰ κλήματά της ἕως εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τοὺς βλαστούς της ἕως εἰς τὸν ποταμόν.
12 Διὰ τί λοιπὸν ἐκρήμνισες τοὺς φραγμούς της, καὶ τὴν τρυγοῦν ὅλοι οἱ διαβάται;
13 Τὴν ἐρημόνει ὁ ἀγριόχοιρος ἀπὸ τὸ δάσος, καὶ τὸ θηρίον τοῦ ἀγροῦ τὴν βόσκεται.
14 Ἐπίστρεψε, σὲ παρακαλοῦμεν, Θεὲ των δυνάμεων· ἐπίβλεψε ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἰδὲ, καὶ ἐπίσκεψε τὴν ἄμπελον ταύτην,
15 Καὶ τὸ φυτὸν τὸ ὁποῖον ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, καὶ τὸν βλαστὸν τὸν ὁποῖον ἐκραταίωσες διὰ τὸν ἑαυτόν σου.
16 Ἐκαύθη μὲ πῦρ· ἐκόπη· ἐχάθησαν ἀπὸ τὴν ἐπιτίμησιν τοῦ προσώπου σου.
17 Ἂς ἦναι ἡ χείρ σου ἐπάνω εἰς τὸν ἄνδρα τῆς δεξιᾶς σου· ἐπάνω εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἔκαμες δυνατὸν διὰ τὸν ἑαυτόν σου.
18 Οὕτω ἡμεῖς δὲν θέλομεν ἐκκλίνει ἀπὸ σέ· ζωοποίησέ μας, καὶ τὸ ὄνομά σου θέλομεν ἐπικαλεῖσθαι.
19 Ἐπίστρεψέ μας, Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων· κάμε νὰ λάμψῃ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῆ.

ΨΑΛΜΟΣ παʹ.

ΨΑΛΛΕΤΕ μὲ χαρὰν εἰς τὸν Θεὸν, τὴν δύναμίν μας· ἀλαλάξετε εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
2 Λάβετε ψαλμὸν εἰς τὸ στόμα, καὶ κρούετε τύμπανον, κιθάραν τερπνὴν μὲ ψαλτήριον.

3 Σαλπίσετε τὴν σάλπιγγα εἰς τὴν νεομηνίαν,
εἰς τὸν καιρὸν τὸν ὡρισμένον, τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μας.
4 Διότι πρόσταγμα εἶναι τοῦτο εἰς τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ νόμος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ.
5 Διὰ μαρτυρίαν διέταξε τοῦτο εἰς τὸν Ἰωσὴφ,
ὅτε ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· ὅπου ἤκουσα γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζα.
6 Ἀπεμάκρυνα ἀπὸ τὸ φορτίον τὸν ὦμόν του·
αἱ χεῖρές του ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τὰ κεράμια.
7 Εἰς καιρὸν θλίψεως μὲ ἐπεκαλέσθης, καὶ σὲ
ἐλύτρωσα· σὲ ἀπεκρίθην ἀπὸ τὸν ἀπόκρυφον τόπον τῆς βροντῆς· σὲ ἐδοκίμασα εἰς τὰ ὕδατα Μεριβά.
8 Ἄκουσε, λαέ μου, καὶ θέλω διαμαρτυρήσει
κατὰ σοῦ· Ἰσραὴλ, ἐὰν μοῦ ἀκούσῃς,
9 Δὲν θέλει εἶσθαι εἰς σὲ θεὸς ξένος, οὐδὲ θέλεις
προσκυνήσει θεὸν ἀλλότριον.
10 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις σὲ ἔκ-
βαλα ἔξω ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· πλάτυνε τὸ στόμα σου, καὶ θέλω γεμίσει αὐτό.
11 Ἀλλ' ὁ λαός μου δὲν ἠθέλησε νὰ ἀκούσῃ τὴν
φωνήν μου, καὶ ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐπρόσεξεν εἰς ἐμέ.
12 Διὰ τοῦτο τοὺς ἄφησα εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς
καρδίας των· καὶ ἐπεριπάτησαν εἰς τὰς ἰδίας των βουλάς.
13 Εἴθε νὰ μὲ ἠκροάζετο ὁ λαός μου, καὶ ὁ Ἰσ-
ραὴλ νὰ ἐπεριπατοῦσεν εἰς τὰς ὁδούς μου!
14 Πάραυτα ἤθελα καταβάλει τοὺς ἐχθρούς
των, καὶ κατὰ τῶν ἀντιδίκων των ἤθελα στρέψει τὴν χεῖρά μου.
15 Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἤθελαν ἀποτύχει
ἐναντίον του, ὁ δὲ καιρὸς ἐκείνων ἤθελε διαμένει παντοτεινά·
16 Καὶ ἤθελε τοὺς θρέψει μὲ τὸν καλήτερον
σῖτον, καὶ μὲ μέλι ἀπὸ τὴν πέτραν ἤθελα σὲ χορτάσει.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ πβ΄.

Ὁ ΘΕΟΣ στέκεται εἰς τὴν σύναξιν τῶν δυνατῶν· ἀναμέσον τῶν θεῶν θέλει κρίνει.
2 Ἕως πότε θέλετε κρίνει ἀδίκως, καὶ θέλετε προτιμᾷ τὰ πρόσωπα τῶν ἀσεβῶν;
3 Ὑπερασπισθῆτε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ὀρφανόν· κάμετε δικαιοσύνην εἰς τὸν τεθλιμμένον καὶ πένητα.
4 Ἐλευθερόνετε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα· λυτρόνετέ τον ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀσεβοῦς.
5 Δὲν γνωρίζουν, οὐδὲ νοοῦν· περιπατοῦν εἰς τὸ σκότος· ὅλα τὰ θεμέλια τῆς γῆς σαλεύονται.
6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ εἶσθε σεῖς, καὶ ὅλοι σεῖς υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου·
7 Σεῖς ὅμως ὡς ἄνθρωποι θέλετε ἀποθνήσκει, καὶ ὡς εἷς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας θέλετε πίπτει.
8 Σήκω, Θεὲ, κρῖνε τὴν γῆν· διότι σὺ θέλεις ἔχει εἰς κληρονομίαν ὅλα τὰ ἔθνη.

ΨΑΛΜΟΣ πγ΄.

ΘΕΕ, μὴ σιωπήσῃς· μὴ σιγήσῃς, καὶ μὴν ἡσυχάσῃς, Θεέ.
2 Διότι, ἰδοὺ, οἱ ἐχθροί σου θορυβοῦν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἐσήκωσαν κεφαλήν.
3 Κακὴν βουλὴν ἔλαβαν κατὰ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐσυμβουλεύθησαν κατὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου.
4 Εἶπαν, Ἔλθετε, καὶ ἂς τοὺς ἐξολοθρεύσωμεν ἀπὸ τὸ νὰ ἦναι ἔθνος· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραὴλ νὰ μὴν ἀναφερθῇ πλέον.
5 Διότι ἐκ συμφώνου ἐσυμβουλεύθησαν ὁμοῦ· ἔγιναν κατὰ σοῦ συνωμόται·
6 Αἱ σκηναὶ τοῦ Ἐδὼμ, καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται· ὁ Μωὰβ, καὶ οἱ Ἀγαρηνοί·

7 Ὁ Γεβὰλ, καὶ ὁ Ἀμμὼν, καὶ ὁ Ἀμαλήκ· οἱ Φι-
λισταῖοι, μὲ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Τύρον.
8 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀσσοὺρ συνενώθη μὲ αὐτούς·
ἐβοήθησαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Λώτ.
9 Κάμε εἰς αὐτοὺς, ὡς ἔκαμες εἰς τοὺς Μαδιανί-
τας· ὡς ἔκαμες εἰς τὸν Σισάραν, ὡς εἰς τὸν Ἰαβὶν
πλησίον τοῦ χειμάῤῥου Κεισών·
10 Οἱ ὁποῖοι ἐχάθησαν εἰς Ἀενδόρ· ἔγιναν κόπρος
διὰ τὴν γῆν.
11 Κάμε τοὺς ἄρχοντάς των ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ
Ζήβ· ναὶ, ὡς τὸν Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰν κάμε ὅλους
τοὺς ἀρχηγούς των·
12 Οἱ ὁποῖοι εἶπαν, Ἂς κληρονομήσωμεν διὰ τὸν
ἑαυτόν μας τὰ κατοικητήρια τοῦ Θεοῦ.
13 Θεέ μου, κάμε αὐτοὺς ἀστάτους ὡς τροχὸν,
ὡς ἄχυρον κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.
14 Καθὼς τὸ πῦρ καίει τὸ δάσος, καὶ καθὼς ἡ
φλὸξ κατακαίει τὰ ὄρη,
15 Οὕτω καταδίωξέ τους μὲ τὴν ἀνεμοζάλην
σου, καὶ μὲ τὸν ἀνεμοστρόβιλόν σου κατατρόμαξέ
τους.
16 Γέμισε τὰ πρόσωπά των ἀπὸ ἀτιμίαν, καὶ
θέλουν ζητήσει τὸ ὄνομά σου, Κύριε.
17 Ἂς καταισχυνθῶσι, καὶ ἂς ταραχθῶσι δια-
παντός· ναὶ, ἂς ἐντραπῶσι, καὶ ἂς ἀπολεσθῶσι·
18 Καὶ ἂς γνωρίσωσιν ὅτι σὺ, τοῦ ὁποίου τὸ
ὄνομα εἶναι Κύριος, εἶσαι ὁ μόνος Ὕψιστος ἐπάνω
εἰς ὅλην τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ πδ'.

Ὦ ΠΟΣΟΝ ἀγαπηταὶ εἶναι αἱ σκηναί σου, Κύριε
τῶν δυνάμεων!
2 Ἐπιποθεῖ, ναὶ, καὶ λειποθυμεῖ ἡ ψυχή μου
διὰ τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ
σάρξ μου ἀγαλλιῶνται διὰ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα.
3 Ναὶ, τὸ στρουθίον εὑρῆκε κατοικίαν, καὶ ἡ
τρυγὼν φωλεὰν διὰ τὸν ἑαυτόν της, ὅπου θέτει

τοὺς νεοσσούς της, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε
τῶν δυνάμεων, Βασιλεῦ μου, καὶ Θεέ μου.
4 Μακάριοι ὅσοι κατοικοῦν εἰς τὸν οἶκόν σου·
πάντοτε θέλουν σὲ ἐπαινεῖ.
5 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις
εἶναι εἰς σέ· εἰς τῶν ὁποίων τὴν καρδίαν εἶναι αἱ
πρὸς τὸν οἶκόν σου ἀναβάσεις·
6 Οἱ ὁποῖοι περνῶντες διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ
κλαυθμῶνος, τὴν κατασταίνουν πηγὴν ὑδάτων·
καὶ ἡ βροχὴ ἀκόμη γεμίζει τοὺς λάκκους.
7 Πηγαίνουν ἀπὸ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ἕκαστος
αὐτῶν φαίνεται ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Σιών.
8 Κύριε, Θεὲ τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσε τῆς προσ-
ευχῆς μου· δὸς ἀκρόασιν, Θεὲ τοῦ Ἰακώβ.
9 Ἰδὲ, Θεὲ, η ἀσπὶς ἡμῶν, καὶ ἐπίβλεψε εἰς τὸ
πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
10 Διότι καλητέρα εἶναι μία ἡμέρα εἰς τὰς αὐλάς
σου ἀπὸ χιλιάδας· ἤθελα καλήτερα νὰ ἦμαι θυρω-
ρὸς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου, παρὰ νὰ κατοικῶ
εἰς τὰς οἰκίας τῆς πονηρίας.
11 Διότι ἥλιος καὶ ἀσπὶς εἶναι Κύριος ὁ Θεός·
χάριν καὶ δόξαν ὁ Κύριος θέλει δώσει· δὲν θέλει
στερήσει ἀπὸ κανὲν ἀγαθὸν τοὺς περιπατοῦντας
μὲ ἀκακίαν.
12 Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ
ὁποῖος ἐλπίζει εἰς σέ.

ΨΑΛΜΟΣ πε'.

ΕΥΜΕΝΗΣ ἐστάθης, Κύριε, εἰς τὴν γῆν σου·
ἔφερες ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν τὸν Ἰακώβ.
2 Ἐσυγχώρησες τὴν ἀνομίαν τοῦ λαοῦ σου, ἐσκέ-
πασες ὅλας τὰς ἁμαρτίας των.
3 Κατέπαυσες ὅλην τὴν ὀργήν σου, ἐσύρθης
ὀπίσω ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ σου.
4 Ἐπίστρεψέ μας, Θεὲ τῆς σωτηρίας μας, καὶ
κατάπαυσε τὸν ἐναντίον μας θυμόν σου.
5 Θέλεις εἶσθαι πάντοτε θυμωμένος ἐναντίον

μας; θέλεις ἐπεκτείνει τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεάν;
6 Δὲν θέλεις πάλιν μᾶς ζωοποιήσει, διὰ νὰ
εὐφραίνεται ὁ λαός σου εἰς σέ;
7 Δεῖξέ μας, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ δός μας
τὴν σωτηρίαν σου.
8 Θέλω ἀκούσει τί θέλει λαλήσει Κύριος ὁ Θεός·
διότι θέλει λαλήσει εἰρήνην πρὸς τὸν λαόν του,
καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους του· καὶ δὲν θέλουν ἐπιστρέ-
ψει εἰς ἀφροσύνην.
9 Βέβαια πλησίον εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
εἶναι ἡ σωτηρία του, διὰ νὰ κατοικῇ δόξα εἰς τὴν
γῆν μας.
10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συναπαντήθησαν· δικαιο-
σύνη καὶ εἰρήνη κατεφιλήθησαν.
11 Ἀλήθεια ἀπὸ τὴν γῆν θέλει ἀναβλαστήσει·
καὶ δικαιοσύνη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν θέλει κύψει.
12 Ὁ Κύριος βέβαια θέλει δώσει ὅ,τι εἶναι ἀγα-
θόν· καὶ ἡ γῆ μας θέλει δώσει τὸν καρπόν της.
13 Δικαιοσύνη ἔμπροσθέν του θέλει προπορεύ-
εσθαι, καὶ θέλει βάλει αὐτὴν εἰς τὸν δρόμον
τῶν διαβημάτων του.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ πς'.

ΚΛΙΝΕ, Κύριε, τὸ ὠτίον σου· ἄκουσέ μου, διότι
πτωχὸς καὶ πένης εἶμαι ἐγώ.
2 Φύλαξε τὴν ψυχήν μου, διότι εἶμαι ὅσιος· σὺ,
Θεέ μου, σῶσε τὸν δοῦλόν σου, ὁ ὁποῖος ἐλπίζει
εἰς σέ.
3 Ἐλέησέ με, Κύριε, διότι πρὸς σὲ κράζω ὅλην
τὴν ἡμέραν.
4 Εὔφραινε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, διότι εἰς
σὲ, Κύριε, ὑψόνω τὴν ψυχήν μου.
5 Διότι σὺ, Κύριε, εἶσαι ἀγαθὸς, καὶ εὔσπλαγ-

χνος, καὶ πολυέλεος εἰς ὅλους ἐκεινους οἱ ὁποῖοι σὲ ἐπικαλοῦνται.

6 Ἄκουσε, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσεξε εἰς τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου.

7 Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεώς μου θέλω σὲ ἐπικαλεῖσθαι, διότι θέλεις μοῦ εἰσακούει.

8 Δὲν εἶναι ὅμοιός σου μεταξὺ τῶν θεῶν, Κύριε· οὐδὲ εἶναι ἔργα ὅμοια τῶν ἔργων σου.

9 Ὅλα τὰ ἔθνη, τὰ ὅποια ἔκαμες, θέλουν ἐλθεῖ καὶ προσκυνήσει ἔμπροσθέν σου, Κύριε, καὶ θέλουν δοξάσει τὸ ὄνομά σου·

10 Διότι μέγας εἶσαι σὺ, καὶ κάμνεις θαυμάσια· σὺ εἶσαι Θεὸς μόνος.

11 Δίδαξέ με, Κύριε, τὸν δρόμον σου, καὶ θέλω περιπατεῖ εἰς τὴν ἀλήθειάν σου· προσήλονε τὴν καρδίαν μου εἰς τὸν φόβον τοῦ ὀνόματός σου.

12 Θέλω σὲ ἐπαινεῖ, Κύριε ὁ Θεός μου, μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ θέλω δοξάζει τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·

13 Διότι τὸ ἔλεός σου εἶναι μέγα εἰς ἐμέ· καὶ ἠλευθέρωσες τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τὸν κατώτατον ᾅδην.

14 Θεὲ, οἱ ὑπερήφανοι ἐσηκώθησαν κατεπάνω μου, καὶ αἱ συνάξεις τῶν βιαίων ἀνθρώπων ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· καὶ δὲν σὲ ἔβαλαν ἔμπροσθέν των.

15 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, εἶσαι Θεὸς οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πλούσιος εἰς ἔλεος καὶ ἀλήθειαν.

16 Ἐπίστρεψε πρὸς ἐμὲ, καὶ ἐλέησέ με· δὸς τὴν δύναμίν σου εἰς τὸν δοῦλόν σου, καὶ σῶσε τὸν υἱὸν τῆς δούλης σου.

17 Δεῖξε πρὸς ἐμὲ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, διὰ νὰ τὸ ἴδωσιν ὅσοι μὲ μισοῦν, καὶ νὰ αἰσχυνθῶσι· διότι σὺ, Κύριε, μὲ ἐβοήθησες, καὶ μὲ παρηγόρησες.

ΨΑΛΜΟΣ πζʹ.

ΤΟ θεμέλιον αὐτοῦ εἶναι εἰς τὰ ὄρη τὰ ἅγια.
2 Ἀγαπᾷ ὁ Κύριος τὰς πύλας τῆς Σιὼν πε-
ρισσότερον παρὰ ὅλας τὰς κατοικίας τοῦ Ἰακώβ.
3 Ἔνδοξα πράγματα ἐλαλήθησαν διὰ σὲ, πόλις
τοῦ Θεοῦ.
4 Θέλω ἀναφέρει τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὴν Βαβυ-
λῶνα, μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μὲ γνωρίζουν·
ἰδοὺ ἡ Παλαιστίνη, καὶ ἡ Τύρος, μὲ τὴν Αἰθιο-
πίαν· οὗτος ἐγεννήθη ἐκεῖ.
5 Καὶ περὶ τῆς Σιὼν θέλουν εἰπεῖ, Οὗτος καὶ
ἐκεῖνος ἐγεννήθη εἰς αὐτήν· καὶ αὐτὸς ὁ Ὕψιστος
θέλει τὴν στερεώσει.
6 Ὁ Κύριος θέλει συγκαταλέξει, ὅταν κατα-
γράψῃ τοὺς λαοὺς, ὅτι οὗτος ἐγεννήθη ἐκεῖ.
7 Καὶ οἱ ψάλται, καθὼς καὶ οἱ λαληταὶ τῶν
ὀργάνων, θέλουν λέγει, Ὅλαι αἱ πηγαί μου εἶναι
εἰς σέ.

ΨΑΛΜΟΣ πηʹ.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέραν καὶ
νύκτα ἔκραξα ἔμπροσθέν σου·
2 Ἂς ἔλθῃ ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλῖνε
τὸ ὠτίον σου εἰς τὴν κραυγήν μου·
3 Διότι ἐγέμισεν ἀπὸ θλίψεις ἡ ψυχή μου, καὶ
ἡ ζωή μου πλησιάζει εἰς τὸν ᾅδην.
4 Συγκατηριθμήθην μὲ τοὺς καταβαίνοντας εἰς
τὸν λάκκον· ἔγινα ὡς ἄνθρωπος χωρὶς δύναμιν·
5 Ἐγκαταλελειμμένος μεταξὺ τῶν νεκρῶν, ὡς
οἱ φονευμένοι, κοιτόμενοι εἰς τὸν τάφον, τοὺς
ὁποίους δὲν ἐνθυμεῖσαι πλέον, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπε-
κόπησαν ἀπὸ τὴν χεῖρά σου.
6 Μ' ἔβαλες εἰς τὸν κατώτερον λάκκον, εἰς τὸ
σκότος, εἰς τὰ βάθη.
7 Ἐπάνω εἰς ἐμὲ ἐστηρίχθη δυνατὰ ὁ θυμός
σου, καὶ ὅλα τὰ κύματά σου ἔχυσες κατεπάνω
μου.
8 Ἐμάκρυνες τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ἐμέ· μὲ

ἔκαμες βδέλυγμα πρὸς αὐτούς· ἀπεκλείσθην, καὶ δὲν ἐμπορῶ νὰ ἐκβῶ ἔξω.
9 Ὁ ὀφθαλμός μου ἠτόνησεν ἀπὸ τὴν θλίψιν· σὲ ἐπεκαλέσθην, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν· ἥπλωσα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
10 Μή πως εἰς τοὺς νεκροὺς θέλεις δείξει θαυμάσια; ἢ οἱ ἀποθαμένοι θέλουν σηκωθῆ, καὶ θέλουν σὲ ἐπαινέσει;
11 Μή πως εἰς τὸν τάφον θέλουν διηγεῖσθαι τὸ ἔλεός σου, ἢ τὴν ἀλήθειάν σου εἰς τὴν φθοράν;
12 Μή πως θέλουν γνωρισθῆ εἰς τὸ σκότος τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸν τόπον τῆς λήθης;
13 Ἀλλ' ἐγὼ πρὸς σὲ, Κύριε, ἔκραξα· καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου θέλει σὲ προφθάσει.
14 Διὰ τί, Κύριε, ἀποῤῥίπτεις τὴν ψυχήν μου, ἀποκρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμέ;
15 Εἶμαι τεθλιμμένος καὶ ψυχομαχῶν ἐκ νεότητός μου· δοκιμάζω τοὺς φόβους σου, καὶ εὑρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν.
16 Κατεπάνωθέν μου ἐπέρασεν ἡ φλογερὰ ὀργή σου· οἱ τρόμοι σου μὲ ἠφάνισαν.
17 Ὡς ὕδατα μὲ ἐπεριτριγύρισαν ὅλην τὴν ἡμέραν· ὁμοῦ μὲ περιεκύκλωσαν.
18 Ἀπεμάκρυνες ἀπὸ ἐμὲ τὸν ἀγαπητὸν καὶ τὸν φίλον· καὶ οἱ γνωστοί μου εἶναι ἀφανεῖς.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ πθʹ.

ΤΑ ἐλέη τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα θέλω ψάλλει· μὲ τὸ στόμα μου θέλω ἀναγγέλλει τὴν ἀλήθειάν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
2 Διότι εἶπα, Τὸ ἔλεός σου θέλει θεμελιωθῆ εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς τοὺς οὐρανοὺς θέλεις στερεώσει τὴν ἀλήθειάν σου.
3 Ἔκαμα διαθήκην μὲ τὸν ἐκλεκτόν μου· ὤμοσα εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου·

4 Διαπαντὸς θέλω στερεώσει τὸ σπέρμα σου, καὶ θέλω οἰκοδομήσει τὸν θρόνον σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

5 Οἱ δὲ οὐρανοὶ θέλουν ὑμνεῖ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε· καὶ ἡ ἀλήθειά σου θέλει ἐξυμνεῖσθαι εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἁγίων.

6 Διότι ποῖος εἰς τὸν οὐρανὸν ἐμπορεῖ νὰ ἐξισωθῇ μὲ τὸν Κύριον; καὶ ποῖος μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν δυνατῶν ἐμπορεῖ νὰ ὁμοιωθῇ μὲ τὸν Κύριον;

7 Ὁ Θεὸς εἶναι φοβερὸς σφόδρα εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἁγίων, καὶ σεβαστὸς εἰς ὅλους ἐκείνους οἵ ὁποῖοι εἶναι τριγύρω του.

8 Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων, τίς εἶναι ὅμοιός σου; δυνατὸς εἶσαι, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου εἶναι τριγύρω σου.

9 Σὺ δεσπόζεις τὴν ἔπαρσιν τῆς θαλάσσης· ὅταν σηκόνωνται τὰ κύματά της, σὺ ταπεινόνεις αὐτά.

10 Σὺ ἐσύντριψες τὴν Αἴγυπτον ὡς ἕνα λαβωμένον· μὲ τὸν βραχίονα τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισες τοὺς ἐχθρούς σου.

11 Ἰδικοί σου εἶναι οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἰδική σου ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, σὺ τὰ ἐθεμελίωσες.

12 Τὸν βοῤῥᾶν καὶ τὸν νότον, σὺ τοὺς ἔκτισες· τὸ Θαβὼρ καὶ ὁ Ἑρμὼν εἰς τὸ ὄνομά σου θέλουν εὐφραίνεσθαι.

13 Ἔχεις ἰσχυρὸν τὸν βραχίονα· κραταιὰ εἶναι ἡ χείρ σου· ὑψηλὴ ἡ δεξιά σου.

14 Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εὐθύτης εἶναι ἡ βάσις τοῦ θρόνου σου· τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀλήθεια θέλουν προπορεύεσθαι ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου σου.

15 Μακάριος ὁ λαὸς, ὅστις ἀκούει τὴν χαροποιὰν φωνήν· αὐτοὶ, Κύριε, θέλουν περιπατεῖ εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

16 Εἰς τὸ ὄνομά σου θέλουν ἀγάλλεσθαι ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην σου θέλουν ὑψωθῇ.

17 Διότι σὺ εἶσαι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεώς
των· καὶ διὰ τῆς εὐμενείας σου θέλει ὑψωθῇ ἡ
κεφαλή μας.
18 Διότι ὁ Κύριος εἶναι ἡ ὑπεράσπισίς μας· καὶ
ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ βασιλεύς μας.
19 Ἐλάλησες ποτὲ δι' ὁράματος εἰς τὸν Ἅγιόν
σου, καὶ εἶπες, Ἔθεσα βοήθειαν ἐπάνω εἰς τὸν
δυνατόν· ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἀπὸ τὸν λαόν.
20 Εὑρῆκα Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου· μὲ τὸ ἔλαιον
τὸ ἅγιόν μου ἔχρισα αὐτόν·
21 Ἡ χείρ μου θέλει τὸν στερεόνει· καὶ ὁ βρα-
χίων μου θέλει τὸν ἐνδυναμόνει.
22 Δὲν θέλει ὑπερισχύσει ἐχθρὸς ἐναντίον του·
οὐδὲ υἱὸς ἀνομίας θέλει τὸν ταλαιπωρήσει.
23 Καὶ θέλω κατακόψει ἀπ' ἔμπροσθέν του
τοὺς ἐχθρούς του· καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν θέλω
κατατροπώσει.
24 Ἡ δὲ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου θέλουν
εἶσθαι μετ' αὐτοῦ· καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου θέλει
ὑψωθῇ ἡ κεφαλή του.
25 Καὶ θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά του ἕως εἰς την
θάλασσαν, καὶ ἕως εἰς τοὺς ποταμοὺς τὴν δεξιάν
του.
26 Αὐτὸς θέλει κράξει πρὸς ἐμὲ, Πατήρ μου
εἶσαι σὺ, Θεός μου, καὶ πέτρα τῆς σωτηρίας μου.
27 Ἐγὼ βέβαια θέλω τὸν κάμει πρωτότοκόν
μου, ὕψιστον ἐπάνω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.
28 Διαπαντὸς θέλω φυλάττει δι' αὐτὸν τὸ ἔλεός
μου, καὶ ἡ διαθήκη μου θέλει εἶσθαι στερεὰ μὲ
αὐτόν.
29 Καὶ θέλω κάμει νὰ διαμένῃ τὸ σπέρμα του
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ θρόνος του ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ
οὐρανοῦ.
30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοί του τὸν νόμον
μου, καὶ εἰς τὰς κρίσεις μου δὲν περιπατήσωσιν·
31 Ἐὰν βεβηλώσωσι τὰ δικαιώματά μου, καὶ
δὲν φυλάξωσι τὰς ἐντολάς μου·

32 Τότε θέλω ἐπισκεφθῆ μὲ ῥάβδον τὰς παραβάσεις των, καὶ μὲ πληγὰς τὰς παρανομίας των.
33 Τὸ ἔλεός μου ὅμως δὲν θέλω σηκώσει ἀπὸ αὐτὸν, οὐδὲ θέλω ἀκυρώσει τὴν ἐπαγγελίαν μου.
34 Δὲν θέλω παραβῆ τὴν διαθήκην μου, οὐδὲ θέλω ἀθετήσει ὅ,τι ἐκβῆκεν ἀπὸ τὰ χείλη μου.
35 Ἅπαξ ὤμοσα εἰς τὴν ἁγιότητά μου, ὅτι δὲν θέλω ψευσθῆ εἰς τὸν Δαβίδ.
36 Τὸ σπέρμα του θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ θρόνος του ὡς ὁ ἥλιος, ἔμπροσθέν μου·
37 Ὡς ἡ σελήνη θέλει στερεωθῆ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὡς μάρτυς πιστὸς εἰς τὸν οὐρανόν.
38 Ἀλλὰ σὺ ἀπέβαλες καὶ ἐβδελύχθης, σὺ ὠργίσθης ἐναντίον τοῦ χριστοῦ σου.
39 Ἠκύρωσες τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου· ἐβεβήλωσες τὸ διάδημά του ἕως εἰς τὴν γῆν.
40 Ἐχάλασες ὅλους τοὺς φραγμούς του· ἠφάνισες τὰ ὀχυρώματά του.
41 Τὸν διαρπάζουν ὅλοι οἱ διαβαίνοντες τὸν δρόμον· κατεστάθη ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονάς του.
42 Ὕψωσες τὴν δεξιὰν τῶν ἐναντίων του· εὔφρανες ὅλους τοὺς ἐχθρούς του.
43 Ἀπεστόμωσες τὸ κοπτερὸν τῆς ῥομφαίας του, καὶ δὲν τὸν ἐστερέωσες εἰς τὴν μάχην.
44 Ἔπαυσες τὴν δόξαν του, καὶ τὸν θρόνον του ἔῤῥιψες κατὰ γῆς.
45 Ὠλιγόστευσες τὰς ἡμέρας τῆς νεότητός του· τὸν ἔνδυσες μὲ αἰσχύνην.
46 Ἕως πότε, Κύριε; θέλεις κρύπτει πάντοτε τὸν ἑαυτόν σου; ἕως πότε θέλει καίεσθαι ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;
47 Ἐνθυμήσου πόσον βραχὺς εἶναι ὁ καιρός μου, εἰς ποίαν ματαιότητα ἔκαμες ὅλους τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
48 Ποῖος ἄνθρωπος θέλει ζήσει, καὶ δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον; καὶ ποῖος θέλει λυτρώσει τὴν ψυχήν του ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ᾅδου;

49 Ποῦ εἶναι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, τὰ ὁποῖα ὤμοσες πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς τὴν ἀλήθειαν σου;
50 Ἐνθυμήσου, Κύριε, τὸν ὀνειδισμὸν τῶν δούλων σου· πῶς φέρω εἰς τὸν κόλπον μου τὸν ὀνειδισμὸν τόσων πολυαρίθμων λαῶν·
51 Μὲ τὸν ὁποῖον ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου, Κύριε· μὲ τὸν ὁποῖον ὠνείδισαν τὰ ἴχνη τοῦ χριστοῦ σου.
52 Εὐλογημένος ἂς ἦναι ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀμὴν, καὶ ἀμήν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ϟ'.

ΚΥΡΙΕ, σὺ ἐστάθης τὸ καταφύγιόν μας εἰς ὅλας τὰς γενεάς.
2 Πρὶν γεννηθῶσι τὰ ὄρη, καὶ πλασθῇ ἡ γῆ καὶ ἡ οἰκουμένη, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως εἰς τὸν αἰῶνα, σὺ εἶσαι ὁ Θεός.
3 Σὺ φέρεις τὸν ἄνθρωπον εἰς φθοράν· καὶ λέγεις, Ἐπιστρέψετε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
4 Διότι χίλια ἔτη ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου εἶναι ὡς ἡ ἡμέρα ἡ χθεσινὴ, ἡ ὁποία ἐπέρασε, καὶ ὡς φυλακὴ νυκτός.
5 Τοὺς ἀφαρπάζεις ὡσὰν μὲ ῥεῦμα ὑδάτων· αὐτοὶ εἶναι ὡς ὄνειρον τῆς αὐγῆς, ὡς χόρτος ὁ ὁποῖος περνᾷ.
6 Τὸ πρωῒ ἀνθεῖ καὶ παρακμάζει· τὸ ἑσπέρας κόπτεται καὶ ξηραίνεται.
7 Διότι ἀναλυόμεθα εἰς τὴν ὀργήν σου, καὶ εἰς τὸν θυμόν σου ταραττόμεθα.
8 Ἔβαλες τὰς ἀνομίας μας ἔμπροσθέν σου, τὰ κρύφιά μας ἔμπροσθεν εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.
9 Ἐπειδὴ ὅλαι αἱ ἡμέραι μας περνοῦν εἰς τὴν

ὀργήν σου· διατρέχομεν τοὺς χρόνους μας ὡς νόημα.

10 Αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς μας εἶναι ἑβδομῆντα χρόνοι, καὶ, εἰς εὐρωστίαν, ὀγδοῆντα χρόνοι· πλὴν καὶ τὸ λαμπρότερον μέρος αὐτῶν εἶναι κόπος καὶ πόνος, διότι ταχέως περνᾷ, καὶ ἡμεῖς πετῶμεν.

11 Ποῖος καταλαμβάνει τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου, καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ἀναλόγως μὲ τὸν εἰς σὲ χρεωστούμενον φόβον;

12 Δίδαξέ μας οὕτω νὰ μετρῶμεν τὰς ἡμέρας μας, ὥστε νὰ προσκολλῶμεν τὰς καρδίας μας εἰς τὴν σοφίαν.

13 Ἐπίστρεψε, Κύριε· ἕως πότε· καὶ γενοῦ ἵλεως εἰς τοὺς δούλους σου.

14 Χόρτασέ μας τώρα ἀπὸ τὸ ἔλεός σου, καὶ θέλομεν χαίρεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας μας.

15 Εὔφρανέ μας διὰ τὰς ἡμέρας εἰς τὰς ὁποίας μᾶς ἔθλιψες, καὶ διὰ τοὺς χρόνους εἰς τοὺς ὁποίους ἴδαμεν κακά.

16 Ἃς γίνῃ τὸ ἔργον σου φανερὸν εἰς τοὺς δούλους σου, καὶ ἡ δόξα σου εἰς τοὺς υἱούς των·

17 Καὶ ἃς ἦναι ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μας στερέονε ἐπάνω εἰς ἡμᾶς· ναὶ, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μας, στερέονε αὐτό.

ΨΑΛΜΟΣ ϟα΄.

ὍΣΤΙΣ κατοικεῖ εἰς τὸν κρύφιον τόπον τοῦ Ὑψίστου, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Παντοκράτορος θέλει διατρίβει.

2 Θέλω λέγει εἰς τὸν Κύριον, Σὺ εἶσαι καταφύγιόν μου, καὶ φρούριόν μου· σὺ Θεός μου· εἰς αὐτὸν θέλω ἐλπίζει.

3 Διότι αὐτὸς θέλει σὲ λυτρόνει ἀπὸ τὰς παγίδας τῶν κυνηγῶν, καὶ ἀπὸ θανατηφόρον λοιμόν.

4 Μὲ τὰ πτερά του θέλει σὲ σκεπάζει, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγάς του θέλεις εἶσθαι ἀσφαλής· ἡ ἀλή-

θειά του θέλει σὲ ὑπερασπίζεσθαι ὡς πανοπλία καὶ ἀσπίς.

5 *Δὲν θέλεις φοβεῖσθαι ἀπὸ φόβον νυκτερινὸν, οὐδὲ τὴν ἡμέραν ἀπὸ βέλος πετώμενον·*

6 Οὐδὲ *ἀπὸ θανατικὸν, τὸ ὁποῖον περιπατεῖ εἰς τὸ σκότος· οὐδὲ ἀπὸ ὄλεθρον, ὅστις ἐρημόνει εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.*

7 Χιλιὰς *θέλει πίπτει ἀπὸ τὰ ἀριστερά σου, καὶ μυριὰς ἀπὸ τὰ δεξιά σου· πλὴν εἰς σὲ δὲν θέλει πλησιάζει.*

8 Μόνον *μὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου θέλεις θεωρεῖ, καὶ θέλεις βλέπει τῶν ἀσεβῶν τὴν ἀνταμοιβήν.*

9 Ἐπειδὴ *σὺ* τὸν Κύριον, *ὅστις εἶναι ἡ ἐλπίς μου,* τὸν Ὕψιστον, *ἔκαμες καταφύγιόν σου,*

10 *Δὲν θέλει σὲ συμβαίνει κανὲν κακὸν, καὶ οὐδεμία μάστιξ δὲν θέλει πλησιάζει εἰς τὸ κατοικητήριόν σου.*

11 *Διότι θέλει προστάξει εἰς τοὺς ἀγγέλους του περὶ σοῦ, νὰ σὲ διαφυλάττωσιν εἰς ὅλους σου τοὺς δρόμους.*

12 Θέλουν *σὲ σηκόνει εἰς τὰς χεῖράς των, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς τὸν πόδα σου εἰς πέτραν.*

13 Θέλεις *πατήσει ἐπάνω εἰς τὸν λέοντα καὶ εἰς τὴν ἀσπίδα· θέλεις καταπατήσει τὸν σκύμνον καὶ τὸν δράκοντα.*

14 Ἐπειδὴ *ἔθεσεν εἰς ἐμὲ τὴν ἀγάπην του, διὰ τοῦτο θέλω τὸν λυτρώσει· θέλω τὸν ὑψώσει, διότι ἐγνώρισε τὸ ὄνομά μου.*

15 Θέλει *μὲ ἐπικαλεῖσθαι, καὶ θέλω τὸν εἰσακούει· μετ' αὐτοῦ θέλω εἶσθαι εἰς καιρὸν θλίψεως· θέλω τὸν λυτρόνει, καὶ θέλω τὸν δοξάζει.*

16 Θέλω *τὸν χορτάσει ἀπὸ μακρὰν ζωὴν, καὶ θέλω δείξει εἰς αὐτὸν τὴν σωτηρίαν μου.*

ΨΑΛΜΟΣ ϟβ'.

ἈΓΑΘΟΝ *εἶναι νὰ δοξολογῇ τις* τὸν Κύριον, *καὶ νὰ ψαλμῳδῇ εἰς τὸ ὄνομά σου,* Ὕψιστε·

2 Νὰ ἀναγγέλλῃ τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου πᾶσαν νύκτα,
3 Μὲ δεκάχορδον ὄργανον, καὶ μὲ ψαλτήριον·
μὲ ᾠδὴν καὶ κιθάρας.
4 Διότι μὲ εὔφρανες, Κύριε, μὲ τὰ ποιήματά σου·
θέλω ἀγάλλεσθαι εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.
5 Πόσον μεγάλα εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε!
βαθεῖς εἶναι οἱ διαλογισμοί σου σφόδρα.
6 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀνόητος δὲν γνωρίζει, καὶ ὁ
μωρὸς δὲν ἐννοεῖ τοῦτο·
7 Ὅτι οἱ ἀσεβεῖς βλαστάνουν ὡς ὁ χόρτος, καὶ
ἀνθοῦν ὅλοι οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, διὰ νὰ ἀφα-
νισθῶσιν αἰωνίως.
8 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, εἶσαι ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα.
9 Διότι, ἰδοὺ, οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, διότι, ἰδοὺ,
οἱ ἐχθροί σου θέλουν ἐξολοθρευθῇ· θέλουν δια-
σκορπισθῇ ὅλοι οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας.
10 Ἀλλὰ σὺ θέλεις ὑψώσει, ὡς τοῦ μονοκέρω-
τος, τὸ κέρας μου· ἐγὼ θέλω χρισθῇ μὲ νέον
ἔλαιον·
11 Καὶ ὁ ὀφθαλμός μου θέλει ἰδεῖ τὴν ποινὴν
τῶν ἐχθρῶν μου· τὰ ὠτία μου θέλουν ἀκούσει περὶ
τῶν κακοποιῶν, οἱ ὁποῖοι σηκόνονται κατ' ἐμοῦ.
12 Ὁ δίκαιος ὡς ὁ φοίνιξ θέλει ἀνθεῖ· ὡς ὁ
κέδρος τοῦ Λιβάνου θέλει αὐξάνει.
13 Φυτευμένοι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, θέλουν
ἀνθεῖ εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Θεοῦ μας.
14 Θέλουν καρποφορεῖ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ βαθὺ
γῆρας, καὶ θέλουν εἶσθαι ἀκμάζοντες καὶ ἀνθηροί·
15 Διὰ νὰ ἀναγγέλλωσιν ὅτι δίκαιος εἶναι ὁ
Κύριος, τὸ φρούριόν μου· καὶ δὲν ὑπάρχει ἀδικία
εἰς αὐτόν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ϙγ'.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει· μὲ μεγαλοπρέπειαν εἶναι
ἐνδεδυμένος· ἐνδεδυμένος εἶναι ὁ Κύριος μὲ

δύναμιν, καὶ περιεζωσμένος· τὴν δὲ οἰκουμένην
ἐστερέωσεν, ὥστε δὲν θέλει σαλευθῇ.
2 Ἀπ' ἀρχῆς εἶναι στερεωμένος ὁ θρόνος σου·
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶσαι.
3 Ὕψωσαν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ὕψωσαν οἱ ποταμοὶ
τὴν φωνήν των· οἱ ποταμοὶ ὕψωσαν τὰ κύματά των.
4 Ὁ Κύριος ὁ ἐν ὑψίστοις εἶναι δυνατώτερος ἀπὸ
τὸν ἦχον πολλῶν ὑδάτων, ἀπὸ τὰ δυνατὰ κύματα
τῆς θαλάσσης.
5 Τὰ μαρτύριά σου εἶναι σφόδρα πιστά· εἰς τὸν
οἶκόν σου ἀνήκει ἁγιότης, Κύριε, αἰωνίως.

ΨΑΛΜΟΣ Ϟδ΄.

ΘΕΕ τῶν ἐκδικήσεων, Κύριε· Θεὲ τῶν ἐκδικήσεων, παῤῥησιάσου.
2 Σήκω, Κριτὰ τῆς γῆς· κάμε τὴν ἀνταπόδοσιν
εἰς τοὺς ὑπερηφάνους.
3 Ἕως πότε οἱ ἀσεβεῖς, Κύριε, ἕως πότε οἱ ἀσεβεῖς
θέλουν θριαμβεύει;
4 Ἕως πότε θέλουν προφέρει καὶ λαλεῖ σκληροὺς
λόγους; καὶ θέλουν καυχᾶσθαι ὅλοι οἱ ἐργάται
τῆς ἀνομίας;
5 Τὸν λαόν σου, Κύριε, καταθλίβουν, καὶ τὴν
κληρονομίαν σου κακοποιοῦν.
6 Τὴν χήραν καὶ τὸν ξένον φονεύουν, καὶ θανατόνουν
τοὺς ὀρφανούς.
7 Καὶ λέγουν, Δὲν θέλει ἰδεῖ ὁ Κύριος, οὐδὲ
θέλει νοήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
8 Ἐννοήσετε σεῖς, οἱ ἄφρονες μεταξὺ τοῦ λαοῦ·
καὶ σεῖς, μωροὶ, πότε θέλετε φρονιμεύσει;
9 Ὅστις ἐφύτευσε τὸ ὠτίον, δὲν θέλει ἀκούσει;
ὅστις ἔπλασε τὸν ὀφθαλμὸν, δὲν θέλει ἰδεῖ;
10 Ὅστις σωφρονίζει τὰ ἔθνη, δὲν θέλει ἐλέγξει;
ὅστις διδάσκει τὸν ἄνθρωπον γνῶσιν;
11 Ὁ Κύριος γνωρίζει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν
ἀνθρώπων, ὅτι εἶναι ματαιότης.

12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον σωφρονί-
ζεις, Κύριε, καὶ διὰ τοῦ νόμου σου διδάσκεις αὐτόν·
13 Διὰ νὰ τὸν δίδῃς ἀνάπαυσιν ἀπὸ τὰς ἡμέρας
τῆς συμφορᾶς, ἑωσοῦ νὰ σκαφθῇ λάκκος διὰ τὸν
ἀσεβῆ.
14 Διότι δὲν θέλει ἀποῤῥίψει ὁ Κύριος τὸν λαόν
του, καὶ τὴν κληρονομίαν του δὲν θέλει ἐγκατα-
λείψει.
15 Ἐπειδὴ ἡ κρίσις θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν
δικαιοσύνην, καὶ θέλουν τὴν ἀκολουθήσει ὅλοι οἱ
εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
16 Ποῖος θέλει σηκωθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ κατὰ τῶν
πονηρευομένων; ἢ ποῖος θέλει παρασταθῇ ὑπὲρ
ἐμοῦ κατὰ τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνομίας;
17 Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν μὲ ἐβοηθοῦσεν, παρ' ὀλίγον
ἤθελε κατοικήσει ἡ ψυχή μου εἰς τὸν τόπον τῆς
σιωπῆς.
18 Ὅτε ἔλεγα, Ἐγλίστρησεν ὁ πούς μου, τὸ
ἔλεός σου, Κύριε, μὲ ἐβοηθοῦσεν.
19 Εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀμηχανιῶν τῆς καρδίας
μου, αἱ παρηγορίαι σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου.
20 Μή πως ἔχει μετὰ σοῦ καμμίαν συγκοινωνίαν
ὁ θρόνος τῆς ἀνομίας, ὅστις μηχανᾶται ἀδικίαν
ἀντὶ νόμου;
21 Αὐτοὶ ἐφορμοῦν ὁμοῦ κατὰ τῆς ψυχῆς τοῦ
δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάζουν.
22 Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι εἰς ἐμὲ καταφύγιον· καὶ
ὁ Θεός μου, τὸ φρούριον τῆς ἐλπίδος μου.
23 Καὶ θέλει ἐπιστρέψει κατεπάνω των τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ διὰ τῆς ἰδίας των πονηρίας
θέλει τοὺς ἀφανίσει· Κύριος ὁ Θεός μας θέλει
τοὺς ἀφανίσει.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ϟε'.

ΔΕΥΤΕ, ἃς ἀγαλλιασθῶμεν εἰς τὸν Κύριον· ἃς
ἀλαλάξωμεν εἰς τὴν πέτραν τῆς σωτηρίας μας.
2 Ἃς προφθάσωμεν ἔμπροσθέν του μὲ δοξολο-
γίαν· μὲ ψαλμοὺς ἃς ἀλαλάξωμεν εἰς αὐτόν.
3 Διότι Θεὸς μέγας εἶναι ὁ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς
μέγας ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
4 Διότι εἰς αὐτοῦ τὴν χεῖρα εἶναι τὰ βάθη τῆς
γῆς· καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων εἶναι ἰδικά του.
5 Ἰδική του εἶναι ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἔκαμεν
αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.
6 Δεῦτε, ἃς προσκυνήσωμεν καὶ ἃς προσπέσω-
μεν· ἃς γονατίσωμεν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, τοῦ
Πλάστου μας.
7 Διότι αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός μας· καὶ ἡμεῖς εἴμεθα
ὁ λαὸς τῆς βοσκῆς του, καὶ τὰ πρόβατα τῆς
χειρός του. Σήμερον ἐὰν ἀκούσετε τὴν φωνήν του,
8 Μὴ σκληρύνετε τὴν καρδίαν σας, καθὼς εἰς
τὸν παροργισμὸν, καθὼς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πει-
ρασμοῦ εἰς τὴν ἔρημον·
9 Ὅπου οἱ πατέρες σας μὲ ἐπείρασαν, μὲ ἐδοκί-
μασαν, καὶ ἴδαν ἀκόμη τὰ ἔργα μου.
10 Σαράντα χρόνους ἐδυσαρεστήθην μὲ τὴν γε-
νεὰν ἐκείνην, καὶ εἶπα, Οὗτος εἶναι λαὸς πεπλανη-
μένος τὴν καρδίαν, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς
ὁδούς μου.
11 Διὰ τοῦτο ὤμοσα εἰς τὴν ὀργήν μου, ὅτι εἰς
τὴν ἀνάπαυσίν μου δὲν θέλουν ἐμβῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ϟϛ'.

ΨΑΛΛΕΤΕ εἰς τὸν Κύριον ᾆσμα νέον· ψάλλετε
εἰς τὸν Κύριον, ὅλη ἡ γῆ.
2 Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον· εὐλογεῖτε τὸ ὄνομά
του· κηρύττετε ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν τὴν σωτη-
ρίαν του.

3 Ἀναγγείλετε εἰς τὰ ἔθνη τὴν δόξαν του, εἰς
ὅλους τοὺς λαοὺς τὰ θαυμάσιά του.
4 Διότι μέγας εἶναι ὁ Κύριος, καὶ ἀξιΰμνητος
σφόδρα· αὐτὸς εἶναι φοβερὸς ὑπὲρ πάντας τοὺς
θεούς.
5 Διότι ὅλοι οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἶναι εἴδωλα· ὁ
δὲ Κύριος ἔκαμε τοὺς οὐρανούς.
6 Τιμὴ καὶ μεγαλοπρέπεια εἶναι ἔμπροσθέν του·
ἰσχὺς καὶ ὡραιότης εἰς τὸ ἁγιαστήριόν του.
7 Ἀποδόσετε εἰς τὸν Κύριον, οἰκογένειαι τῶν
λαῶν, ἀποδόσετε εἰς τὸν Κύριον δόξαν καὶ ἰσχύν.
8 Ἀποδόσετε εἰς τὸν Κύριον τὴν δόξαν τοῦ ὀνό-
ματός του· φέρετε προσφορὰς, καὶ ἐμβαίνετε εἰς
τὰς αὐλάς του.
9 Προσκυνήσετε τὸν Κύριον εἰς τὴν μεγαλοπρέ-
πειαν τῆς ἁγιότητός του· φοβεῖσθε ἔμπροσθέν του,
ὅλη ἡ γῆ.
10 Εἴπετε μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, Ὁ Κύριος βασι-
λεύει· ἡ δὲ οἰκουμένη θέλει εἶσθαι στερεωμένη·
δὲν θέλει σαλευθῇ· αὐτὸς θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς
μὲ εὐθύτητα.
11 Ἂς εὐφραίνωνται οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἂς ἀγάλλε-
ται ἡ γῆ· ἂς ἠχῇ ἡ θάλασσα, καὶ τὸ περιεχό-
μενον εἰς αὐτήν.
12 Ἂς χαίρωσιν αἱ πεδιάδες, καὶ ὅσα εἶναι εἰς
αὐτάς· τότε θέλουν ἀγάλλεσθαι ὅλα τὰ δένδρα
τοῦ δάσους,
13 Ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται, διότι
ἔρχεται νὰ κρίνῃ τὴν γῆν· θέλει κρίνει τὴν οἰκου-
μένην μὲ δικαιοσύνην, καὶ τοὺς λαοὺς μὲ τὴν ἀλή-
θειάν του.

ΨΑΛΜΟΣ ϞΖ'.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει· ἂς ἀγάλλεται ἡ γῆ· ἂς
εὐφραίνεται τὸ πλῆθος τῶν νήσων.
2 Νεφέλη καὶ ὁμίχλη εἶναι τριγύρω του· δικαιο-
σύνη καὶ κρίσις εἶναι ἡ βάσις τοῦ θρόνου του.
3 Πῦρ προπορεύεται ἔμπροσθέν του, καὶ φλο-
γίζει πανταχόθεν τοὺς ἐχθρούς του.

4 Αἱ ἀστραπαί του φωτίζουν τὴν οἰκουμένην·
ἴδεν ἡ γῆ, καὶ ἐσαλεύθη.
5 Τὰ ὄρη ἀναλύονται ὡς κηρὸς ἀπὸ τὴν παρου-
σίαν τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου
ὅλης τῆς γῆς.
6 Ἀναγγέλλουν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην του,
καὶ βλέπουν ὅλοι οἱ λαοὶ τὴν δόξαν του.
7 Ἂς αἰσχυνθῶσιν ὅλοι οἱ λατρεύοντες τὰ
γλυπτὰ, οἱ καυχώμενοι εἰς τὰ εἴδωλα· προσκυ-
νεῖτε αὐτὸν, ὅλοι οἱ θεοί.
8 Ἤκουσεν ἡ Σιὼν, καὶ εὐφράνθη· καὶ ἐχάρησαν
αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰούδα, διὰ τὰς κρίσεις σου,
Κύριε.
9 Διότι σὺ, Κύριε, εἶσαι ὕψιστος ἐπάνω εἰς ὅλην
τὴν γῆν· σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς
θεούς.
10 Ὅσοι ἀγαπᾶτε τὸν Κύριον, μισεῖτε τὸ κακόν·
αὐτὸς φυλάττει τὰς ψυχὰς τῶν ἁγίων του· τοὺς
ἐλευθερόνει ἀπὸ τὴν χεῖρα τῶν ἀσεβῶν.
11 Φῶς σπείρεται διὰ τὸν δίκαιον, καὶ εὐφρο-
σύνη διὰ τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
12 Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι, εἰς τὸν Κύριον, καὶ
δοξολογεῖτε τὴν μνήμην τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ϟη'.

ΨΑΛΛΕΤΕ εἰς τὸν Κύριον ᾆσμα νέον· διότι ἔκαμε
θαυμάσια· μὲ τὴν δεξιάν του, καὶ μὲ τὸν
βραχίονα τὸν ἅγιόν του, αὐτὸς ἐνήργησε τὴν σω-
τηρίαν.
2 Ὁ Κύριος ἔκαμε γνωστὴν τὴν σωτηρίαν του·
ἔμπροσθεν τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην
του.
3 Ἐνθυμήθη τὸ ἔλεός του καὶ τὴν ἀλήθειάν του
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· ὅλα τὰ πέρατα τῆς
γῆς ἴδαν τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ μας.

4 Ἀλαλάξετε εἰς τὸν Κύριον, ὅλη ἡ γῆ· εὐφραί-
νεσθε, καὶ ἀγάλλεσθε, καὶ ψαλμῳδεῖτε.
5 Ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Κύριον μὲ κιθάραν, μὲ
κιθάραν, καὶ μὲ φωνὴν ψαλμῳδίας.
6 Μὲ σάλπιγγας χαλκίνας, καὶ μὲ φωνὴν σάλ-
πιγγος κερατίνης, ἀλαλάξετε ἔμπροσθεν τοῦ Βα-
σιλέως Κυρίου.
7 Ἂς ἀντηχήσῃ ἡ θάλασσα, καὶ τὸ περιεχόμε-
νον εἰς αὐτήν· ἡ οἰκουμένη, καὶ οἱ κατοικοῦντες
εἰς αὐτήν.
8 Οἱ ποταμοὶ ἂς κροτῶσι μὲ τὰς χεῖράς των· τὰ
ὄρη ἂς ἀγάλλωνται ὁμοῦ,
9 Ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται νὰ κρίνῃ
τὴν γῆν· θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην μὲ δικαιο-
σύνην, καὶ τοὺς λαοὺς μὲ εὐθύτητα.

ΨΑΛΜΟΣ ϟθ΄.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει· ἂς τρέμωσιν οἱ λαοί· κά-
θηται ἐπάνω τῶν χερουβίμ· ἂς σεισθῇ ἡ γῆ.
2 Ὁ Κύριος εἶναι μέγας εἰς τὴν Σιὼν, καὶ ἐπάνω
εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς αὐτὸς εἶναι ὑψηλός.
3 Ἂς δοξολογῶσι τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ φο-
βερὸν, (αὐτὸ εἶναι ἅγιον·)
4 Καὶ τὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως, ὅστις ἀγαπᾷ
τὴν δικαιοσύνην· σὺ διώρισες τὴν εὐθύτητα, σὺ
ἔκαμες κρίσιν καὶ δικαιοσύνην εἰς τὸν Ἰακώβ.
5 Ὑψόνετε Κύριον τὸν Θεόν μας, καὶ προσκυ-
νεῖτε εἰς τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του· αὐτὸς εἶναι
ἅγιος.
6 Ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν μεταξὺ τῶν ἱερέων
του, καὶ ὁ Σαμουὴλ μεταξὺ τῶν ἐπικαλουμένων
τὸ ὄνομά του, ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς
τοὺς ἀπεκρίνετο.
7 Ἀπὸ τὸν στύλον τῆς νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐ-
τούς· ἐφύλαξαν τὰ μαρτύριά του, καὶ τὰ προσ-
τάγματα τὰ ὁποῖα ἔδωκεν εἰς αὐτούς.
8 Κύριε Θεέ μας, σὺ αὐτοὺς εἰσήκουες· ἔγινες

εἰς αὐτοὺς Θεὸς οἰκτίρμων, πλὴν καὶ ἐκδικητὴς διὰ τὰς πράξεις των.
9 Ὑψόνετε Κύριον τὸν Θεόν μας, καὶ προσκυνεῖτε εἰς τὸ ὄρος τῆς ἁγιότητός του· διότι ἅγιος εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ρ'.

ἈΛΑΛΑΞΕΤΕ εἰς τὸν Κύριον, ὅλη ἡ γῆ.
2 Λατρεύσετε τὸν Κύριον μὲ χαράν· ἔλθετε ἔμπροσθέν του μὲ ᾆσμα χαρμόσυνον.
3 Γνωρίσετε, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός· αὐτὸς μᾶς ἔκαμε, καὶ ὄχι ἡμεῖς· ἡμεῖς εἴμεθα ὁ λαός του, καὶ τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς του.
4 Εἰσέλθετε εἰς τὰς θύρας του μὲ δοξολογίαν, εἰς τὰς αὐλάς του μὲ ἔπαινον· δοξολογεῖτε αὐτόν· εὐλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
5 Διότι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός· εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει τὸ ἔλεός του, καὶ ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεὰν ἡ ἀλήθειά του.

ΨΑΛΜΟΣ ρα'.

ἜΛΕΟΣ καὶ κρίσιν θέλω ψάλει· εἰς σὲ, Κύριε, θέλω ψαλμῳδήσει.
2 Θέλω φερθῆ φρονίμως εἰς ὁδὸν ἄμωμον· πότε θέλεις ἐλθεῖ πρὸς ἐμέ; θέλω περιπατεῖ μὲ ἀκεραιότητα τῆς καρδίας μου, εἰς τὸ μέσον τοῦ οἴκου μου.
3 Δὲν θέλω βάλει πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα πονηρόν· μισῶ τοὺς ποιοῦντας παράνομα· τίποτε ἀπὸ ταῦτα δὲν θέλει κολληθῆ εἰς ἐμέ.
4 Ἡ διεστραμμένη καρδία θέλει ἀποβληθῆ ἀπὸ ἐμέ· τὸν πονηρὸν δὲν θέλω γνωρίζει.
5 Τὸν καταλαλοῦντα κρυφίως τὸν πλησίον του, τοῦτον θέλω ἐξολοθρεύει· τὸν ἔχοντα ὑπερήφανον βλέμμα, καὶ ἐπηρμένην καρδίαν, τοῦτον δὲν θέλω ὑποφέρει.
6 Οἱ ὀφθαλμοί μου θέλουν εἶσθαι ἐπάνω εἰς τοὺς

πιστοὺς τῆς γῆς, διὰ νὰ συγκατοικῶσι μὲ ἐμέ· ὅστις περιπατεῖ εἰς ὁδὸν ἄμεμπτον, οὗτος θέλει μὲ ὑπηρετεῖ.
7 Δὲν θέλει κατοικεῖ εἰς τὸ μέσον τῆς οἰκίας μου, ὅστις ἐργάζεται ἀπάτην· ὅστις λαλεῖ ψεῦδος, δὲν θέλει στερεωθῇ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου.
8 Κατὰ πᾶσαν πρωΐαν θέλω ἐξολοθρεύει ὅλους τοὺς ἀσεβεῖς τῆς γῆς, διὰ νὰ ἐκριζώσω ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Κυρίου ὅλους τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρβ'.

ΚΥΡΙΕ, εἰσάκουσε τὴν προσευχήν μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἂς ἔλθῃ πρὸς σέ.
2 Μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμέ· τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν θλίβομαι, κλῖνε πρὸς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου· τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν σὲ ἐπικαλοῦμαι, ταχέως ἀποκρίνου εἰς ἐμέ.
3 Διότι διελύθησαν ὡς καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡς φρύγανον κατεξηράνθησαν.
4 Ἐπληγώθη ἡ καρδία μου, καὶ ἐξηράνθη ὡς χόρτος, ὥστε ἐλησμόνησα νὰ τρώγω τὸν ἄρτον μου.
5 Ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκόλλησαν τὰ ὀστᾶ μου εἰς τὸ δέρμα μου.
6 Κατεστάθην ὅμοιος τοῦ ἐρημικοῦ πελεκᾶνος· ἔγινα ὡς νυκτικόραξ εἰς τὰς ἐρήμους.
7 Ἀγρυπνῶ, καὶ εἶμαι ὡς τὸ στρουθίον, τὸ ὁποῖον μονάζει ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα.
8 Ὅλην τὴν ἡμέραν μὲ ὀνειδίζουν οἱ ἐχθροί μου· οἱ μαινόμενοι κατ' ἐμοῦ μὲ καταρῶνται.
9 Διότι ἔφαγα στάκτην ὡς ἄρτον, καὶ ἐσυγκέρασα μὲ δάκρυα τὸ ποτόν μου·
10 Ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς σου καὶ τῆς ἀγανα-

κτήσεώς σου· διότι σὺ μὲ ὕψωσες, καὶ σὺ μὲ
ἔῤῥιψες κάτω.
11 Αἱ ἡμέραι μου περνοῦν ὡσὰν σκιὰ, καὶ ἐγὼ
ἐξηράνθην ὡς χόρτος.
12 Σὺ δὲ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα διαμένεις, καὶ τὸ
μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
13 Σὺ θέλεις σηκωθῇ καὶ σπλαγχνισθῇ τὴν
Σιών· διότι ὁ καιρὸς τοῦ νὰ τὴν ἐλεήσῃς, διότι ὁ
διωρισμένος καιρὸς ἔφθασεν.
14 Ἐπειδὴ οἱ δοῦλοί σου ἔχουν εὐχαρίστησιν
εἰς τοὺς λίθους της, καὶ λυποῦνται τὸ χῶμά της.
15 Τότε τὰ ἔθνη θέλουν φοβηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου, καὶ ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν
σου.
16 Ὅταν ὁ Κύριος οἰκοδομήσῃ τὴν Σιὼν, θέλει
φανῇ εἰς τὴν δόξαν του.
17 Θέλει ἐπιβλέψει εἰς τὴν προσευχὴν τῶν ἐγ-
καταλελειμμένων, καὶ δὲν θέλει καταφρονήσει
τὴν δέησιν αὐτῶν.
18 Τοῦτο θέλει γραφθῇ διὰ τὴν γενεὰν τὴν ἐρ-
χομένην· καὶ ὁ λαὸς, ὅστις θέλει δημιουργηθῇ,
θέλει ἐπαινεῖ τὸν Κύριον.
19 Διότι ἔσκυψεν ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ἁγιαστη-
ρίου του, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν,
20 Διὰ νὰ ἀκούσῃ τὸν στεναγμὸν τῶν δεσμίων,
διὰ νὰ λύσῃ τοὺς παραιτημένους εἰς θάνατον·
21 Διὰ νὰ ἀναγγείλωσιν εἰς τὴν Σιὼν τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου, καὶ τὸν ἔπαινόν του εἰς τὴν Ἱερουσα-
λήμ·
22 Ὅταν συναχθῶσιν ὁμοῦ οἱ λαοὶ καὶ αἱ βα-
σιλεῖαι, διὰ νὰ δουλεύσωσι τὸν Κύριον.
23 Ἀδυνάτισεν εἰς τὸν δρόμον τὴν ἰσχύν μου·
ἐσύντεμε τὰς ἡμέρας μου.
24 Ἐγὼ εἶπα, Μή με ἁρπάσῃς, Θεέ μου, εἰς
τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν μου· τὰ ἔτη σου εἶναι εἰς
γενεὰς γενεῶν.

25 Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσες,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί.
26 Αὐτοὶ θέλουν ἀφανισθῇ, σὺ δὲ διαμένεις·
καὶ ὅλοι ὡς ἱμάτιον θέλουν παλαιωθῇ· καὶ ὡς
περιένδυμα θέλεις τοὺς τυλίξει, καὶ θέλουν ἀλ-
λαχθῇ·
27 Σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτός, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν
θέλουν ἐκλείψει.
28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου θέλουν ἔχει κατοι-
κίαν, καὶ τὸ σπέρμα των θέλει διαμένει ἔμπρο-
σθέν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ργ'.

ΕΥΛΟΓΕΙ, ψυχή μου, τὸν Κύριον· καὶ ὅλα τὰ
ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
2 Εὐλόγει, ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ λη-
σμονῇς ὅλας τὰς εὐεργεσίας του.
3 Αὐτὸς συγχωρεῖ ὅλας τὰς ἀνομίας σου· ἰα-
τρεύει ὅλας τὰς ἀῤῥωστίας σου·
4 Αὐτὸς λυτρόνει ἀπὸ τὴν φθορὰν τὴν ζωήν σου·
σὲ στεφανόνει μὲ ἔλεος καὶ οἰκτιρμούς·
5 Αὐτὸς χορταίνει ἀπὸ ἀγαθὰ τὴν ἐπιθυμίαν
σου· ἡ νεότης σου ἀνανεόνεται ὡς τοῦ ἀετοῦ.
6 Ὁ Κύριος κάμνει δικαιοσύνην καὶ κρίσιν εἰς
ὅλους τοὺς ἀδικουμένους.
7 Ἐφανέρωσε τὰς ὁδούς του εἰς τὸν Μωϋσῆν, τὰ
ἔργα του εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος, μακρό-
θυμος καὶ πολυέλεος.
9 Δὲν θέλει δικολογεῖ διὰ πάντα, οὐδὲ θέλει
φυλάττει τὴν ὀργήν του εἰς τὸν αἰῶνα.
10 Δὲν ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν· οὐδὲ ἀνταπέδωκεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀνο-
μίας ἡμῶν.
11 Διότι ὅσον εἶναι τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ὑπερ-
άνω τῆς γῆς, τόσον μέγα εἶναι τὸ ἔλεός του πρὸς
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν φοβοῦνται.
12 Ὅσον ἀπέχει ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ τὴν δύσιν,
τόσον ἐμάκρυνεν ἀπὸ ἡμᾶς τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς εὐσπλαγχνίζεται ὁ πατὴρ τὰ τέκνα, οὕτω ὁ Κύριος εὐσπλαγχνίζεται ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν φοβοῦνται.
14 Διότι αὐτὸς γνωρίζει τὴν κατασκευήν μας, ἐνθυμεῖται ὅτι εἴμεθα χῶμα.
15 Τοῦ ἀνθρώπου αἱ ἡμέραι εἶναι ὡς χόρτος· ὡς τὸ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτω ἀνθίζει.
16 Διότι περνᾷ ὁ ἄνεμος ἐπάνωθέν του, καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον· καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ πλέον δὲν τὸ γνωρίζει.
17 Ἀλλὰ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα, ἐπάνω εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη του ἐπάνω εἰς υἱοὺς υἱῶν·
18 Εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι φυλάττουν τὴν διαθήκην του, καὶ ἐνθυμοῦνται τὰς ἐντολάς του διὰ νὰ ἐκπληρῶσιν αὐτάς.
19 Ὁ Κύριος ἡτοίμασε τὸν θρόνον του εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ βασιλεία του δεσπόζει τὰ πάντα.
20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ἄγγελοι αὐτοῦ, ἰσχυροὶ κατὰ τὴν δύναμιν, οἱ ὁποῖοι ἐκτελεῖτε τὴν προσταγήν του, ἀκούοντες εἰς τὴν φωνὴν τοῦ λόγου αὐτοῦ.
21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅλαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι κάμνετε τὸ θέλημά του.
22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅλα του τὰ ποιήματα, εἰς ὅλους τοὺς τόπους τῆς δεσποτείας του. Εὐλόγει, ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρδ΄.

ΕΥΛΟΓΕΙ, ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε Θεέ μου, σφόδρα ἐμεγαλύνθης· τιμὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν εἶσαι ἐνδεδυμένος.
2 Σὺ, ὁ ὁποῖος περιτυλίττεσαι τὸ φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐξαπλόνεις τὸν οὐρανὸν ὡς καταπέτασμα·

3 Ὁ ὁποῖος στεγάζει μὲ ὕδατα τὰ ὑψηλὰ οἰκή-
ματά του· κάμνει τὰ νέφη ἅμαξάν του· περιπατεῖ
ἐπάνω εἰς τὰς πτέρυγας τοῦ ἀνέμου·
4 Ὁ ὁποῖος κάμνει τοὺς ἀγγέλους του πνεύματα,
τοὺς λειτουργούς του πυρὸς φλόγα·
5 Ὁ ὁποῖος ἐθεμελίωσε τὴν γῆν ἐπάνω εἰς τὴν
βάσιν της, διὰ νὰ μὴ μετατοπίζεται ποτέ.
6 Μὲ τὴν ἄβυσσον, ὡς μὲ ἱμάτιον, ἐσκέπασες
αὐτήν· τὰ ὕδατα ἐστάθησαν ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη·
7 Ἀπὸ τὴν ἐπιτίμησίν σου ἔφυγαν· ἀπὸ τὴν
φωνὴν τῆς βροντῆς σου ἐσύρθησαν μὲ βίαν·
8 Ἀνέβησαν εἰς τὰ ὄρη, κατέβησαν εἰς τὰς κοι-
λάδας, εἰς τόπον τὸν ὁποῖον διώρισες δι' αὐτά.
9 Ἔθεσες ὅριον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλουν ὑπερβῇ,
οὐδὲ θέλουν ἐπιστρέψει διὰ νὰ σκεπάσωσι τὴν
γῆν.
10 Ὁ ὁποῖος ἐξαποστέλλει πηγὰς εἰς τὰς φά-
ραγγας, διὰ νὰ τρέχωσι μεταξὺ τῶν ὀρέων·
11 Αὐταὶ ποτίζουν ὅλα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· οἱ
ἄγριοι ὄνοι σβύνουν τὴν δίψαν των·
12 Πλησίον εἰς αὐτὰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κάμνουν τὴν κατοικίαν των, καὶ ἀνάμεσα εἰς τοὺς
κλάδους κελαδοῦν.
13 Ὁ ὁποῖος ποτίζει τὰ ὄρη ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ οἰκή-
ματά του· ἀπὸ τὸν καρπὸν τῶν ἔργων σου εἶναι
χορτασμένη ἡ γῆ.
14 Ὁ ὁποῖος ἀναδίδει χόρτον διὰ τὰ κτήνη, καὶ
βοτάνην πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἀπο-
λαμβάνῃ τροφὴν ἀπὸ τὴν γῆν,
15 Καὶ οἶνον, ὅστις εὐφραίνει τὴν καρδίαν τοῦ
ἀνθρώπου, ἔλαιον διὰ νὰ τοῦ λαμπρύνῃ τὸ πρόσ-
ωπον, καὶ ἄρτον, ὁ ὁποῖος στηρίζει τὴν καρδίαν
τοῦ ἀνθρώπου.
16 Ἐχορτάσθησαν τὰ δένδρα τοῦ Κυρίου· αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, τὰς ὁποίας ἐφύτευσεν·
17 Ὅπου τὰ πετεινὰ κάμνουν τὰς φωλεάς των·
αἱ δὲ πεῦκαι εἶναι ἡ κατοικία τοῦ πελαργοῦ.

18 Τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ εἶναι διὰ τὰ ζορκάδια· αἱ
πέτραι εἶναι καταφυγὴ διὰ τοὺς δασύποδας.
19 Ἔκαμε τὴν σελήνην διὰ τοὺς καιρούς· ὁ ἥλιος
γνωρίζει τὴν δύσιν του.
20 Φέρεις σκότος, καὶ γίνεται νύξ· εἰς ταύτην
περιφέρονται ὅλα τὰ θηρία τοῦ δάσους.
21 Οἱ σκύμνοι βρυχῶνται διὰ νὰ ἁρπάξωσι, καὶ
διὰ νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν τροφήν των.
22 Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει· συνάζονται, καὶ πλα-
γιάζουν εἰς τὰ σπήλαιά των.
23 Ἐκβαίνει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ ἔργον του, καὶ
εἰς τὴν ἐργασίαν του, ἕως τὸ ἑσπέρας.
24 Πόσον μεγάλα εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε!
ὅλα μὲ σοφίαν τὰ ἔκαμες· ἡ γῆ εἶναι πλήρης ἀπὸ
τὰ ἀγαθά σου·
25 Καθὼς καὶ αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος· εἰς ταύτην εἶναι ἑρπετὰ ἀναρίθμητα,
ζῶα μικρὰ καὶ μεγάλα.
26 Ἐκεῖ διατρέχουν τὰ πλοῖα· ἐκεῖ ὁ Λεβιαθὰν
οὗτος, τὸν ὁποῖον ἔπλασες διὰ νὰ παίζῃ εἰς αὐτήν.
27 Ὅλα ταῦτα εἰς σὲ ἀποβλέπουν, διὰ νὰ δώσῃς
ἐν καιρῷ τὴν τροφήν των.
28 Δίδεις εἰς αὐτὰ, συνάζουν· ἀνοίγεις τὴν χεῖρα,
χορταίνουν ἀπὸ ἀγαθά.
29 Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου, ταράττονται·
σηκόνεις τὴν πνοήν των, ἀποθνήσκουν, καὶ εἰς τὸ
χῶμά των ἐπιστρέφουν·
30 Ἐξαποστέλλεις τὸ πνεῦμά σου, κτίζονται,
καὶ ἀνανεόνεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
31 Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι εἰς τὸν
αἰῶνα· ὁ Κύριος θέλει εὐφραίνεσθαι εἰς τὰ ἔργα
του.
32 Ὁ ὁποῖος ἐπιβλέπει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ
αὐτὴ τρέμει· ἐγγίζει τὰ ὄρη, καὶ καπνίζουν.
33 Θέλω ψάλλει εἰς τὸν Κύριον ἐνόσῳ ζῶ· θέλω
ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Θεόν μου ἐνόσῳ ὑπάρχω.
34 Ἡ εἰς αὐτὸν μελέτη μου θέλει εἶσθαι γλυ-
κεῖα· ἐγὼ θέλω εὐφραίνεσθαι εἰς τὸν Κύριον.

35 Ἂς ἐκλείψωσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ οἱ ἀσεβεῖς ἂς μὴν ὑπάρχωσι πλέον. Εὐλόγει, ψυχή μου, τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρε΄.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον· ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομά του· κάμετε γνωστὰ εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἔργα του.

2 Ψάλλετε εἰς αὐτόν· ψαλμῳδήσετε εἰς αὐτόν· λαλεῖτε περὶ ὅλων τῶν θαυμασίων του.

3 Καυχᾶσθε εἰς τὸ ἅγιόν του ὄνομα· ἂς εὐφραίνεται ἡ καρδία ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὸν Κύριον.

4 Ζητεῖτε τὸν Κύριον καὶ τὴν δύναμίν του· ζητεῖτε πάντοτε τὸ πρόσωπόν του.

5 Ἐνθυμεῖσθε τὰ θαυμάσιά του τὰ ὁποῖα ἔκαμε· τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις τοῦ στόματός του·

6 Ὦ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ δούλου του, υἱοὶ τοῦ Ἰακὼβ οἱ ἐκλεκτοί του.

7 Αὐτὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεός μας· εἰς ὅλην τὴν γῆν εἶναι αἱ κρίσεις του.

8 Ἐνθυμήθη πάντοτε τὴν διαθήκην του, τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐπρόσταξεν εἰς χιλίας γενεὰς,

9 Τὴν διαθήκην του τὴν ὁποίαν ἔκαμε μὲ τὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ὅρκον του μὲ τὸν Ἰσαάκ·

10 Καὶ τὸν ἐβεβαίωσεν εἰς τὸν Ἰακὼβ διὰ νόμον, εἰς τὸν Ἰσραὴλ διὰ διαθήκην αἰώνιον·

11 Λέγων, Εἰς σὲ θέλω δώσει τὴν γῆν Χαναὰν, μερίδιον τῆς κληρονομίας σας·

12 Ἐνῷ ἦσαν αὐτοὶ τὸν ἀριθμὸν ὀλιγοστοὶ, ὀλίγοι, καὶ πάροικοι εἰς αὐτήν.

13 Ὅτε ἐπερνοῦσαν ἀπὸ ἔθνος εἰς ἔθνος, ἀπὸ βασίλειον εἰς ἄλλον λαὸν,

14 Δὲν ἀφῆκεν ἄνθρωπον νὰ τοὺς ἀδικήσῃ· μάλιστα δι' ἀγάπην των ἤλεγξε βασιλεῖς,
15 Λέγων, Μὴν ἐγγίζετε τοὺς κεχρισμένους μου, καὶ μὴ κάμνετε κακὸν εἰς τοὺς προφήτας μου.
16 Ἔκραξεν ἀκόμη πεῖναν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· ἠφάνισεν ὅλον τὸν ἄρτον, τὴν βακτηρίαν τῆς ζωῆς.
17 Ἔστειλεν ἔμπροσθέν των ἄνθρωπον, τὸν Ἰωσὴφ, ὅστις ἐπωλήθη ὡς δοῦλος·
18 Τοῦ ὁποίου τοὺς πόδας ἔσφιγξαν μὲ δεσμά· ἔβαλαν αὐτὸν εἰς τὰ σίδηρα·
19 Ἑωσοῦ νὰ ἔλθῃ ὅ,τι προεῖπεν, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τὸν ἐδοκίμασεν ὡς εἰς τὸ πῦρ.
20 Ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔλυσεν αὐτόν· ὁ ἄρχων τῶν λαῶν, καὶ τὸν ἠλευθέρωσε.
21 Τὸν κατέστησε κύριον τοῦ οἴκου του, καὶ ἄρχοντα ὅλων τῶν ὑπαρχόντων του·
22 Διὰ νὰ παιδεύῃ τοὺς ἄρχοντάς του κατὰ τὴν ἀρέσκειάν του, καὶ νὰ διδάξῃ σοφίαν εἰς τοὺς βουλευτάς του.
23 Τότε ἦλθεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὁ Ἰακὼβ ἐκατοίκησεν ὡς ξένος εἰς τὴν γῆν Χάμ.
24 Καὶ ὁ Κύριος ηὔξησε σφόδρα τὸν λαόν του, καὶ τὸν ἔκαμε δυνατώτερον ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του.
25 Ἐστράφη ἡ καρδία των εἰς τὸ νὰ μισῶσι τὸν λαόν του, εἰς τὸ νὰ δολιεύωνται ἐναντίον τῶν δούλων του.
26 Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλόν του, καὶ τὸν Ἀαρὼν, τὸν ὁποῖον ἔκλεξεν εἰς ἑαυτόν.
27 Οὗτοι ἐκτέλεσαν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τοὺς λόγους τῶν σημείων του, καὶ τὰ θαυμάσιά του εἰς τὴν γῆν Χάμ.
28 Ἔστειλε σκότος, καὶ ἐσκότασε· καὶ δὲν ἠπείθησαν εἰς τοὺς λόγους του.
29 Μετέβαλε τὰ ὕδατά των εἰς αἷμα, καὶ ἐθανάτωσε τὰ ὀψάριά των.
30 Ἡ γῆ των ἀνέβρυσε βατράχους, καὶ ἕως μέσα εἰς τὰ ταμεῖα τῶν βασιλέων των.

31 Εἶπε, καὶ ἦλθε πᾶν εἶδος μυιῶν, καὶ σκνίπες
εἰς ὅλα τὰ ὅρια αὐτῶν.
32 Ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς χάλαζαν ἀντὶ βροχῆς, καὶ
πῦρ φλογερὸν εἰς τὴν γῆν των·
33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους των, καὶ τὰς συ-
κέας των, καὶ ἐσύντριψε τὰ δένδρα τῶν ὁρίων των.
34 Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρὶς, καὶ βροῦχος ἀναρί-
θμητος·
35 Καὶ κατέφαγεν ὅλον τὸν χόρτον εἰς τὸν τόπον
των, καὶ ἠφάνισε τὸν καρπὸν τῆς γῆς των.
36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον εἰς τὴν γῆν
αὐτῶν, τὴν ἀπαρχὴν πάσης δυνάμεώς των.
37 Καὶ ἔκβαλεν αὐτοὺς μὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον,
καὶ κανεὶς δὲν ἦτον ἀσθενὴς μεταξὺ εἰς τὰς φυλάς
των.
38 Εὐφράνθη ἡ Αἴγυπτος εἰς τὴν ἀναχώρησίν
των, διότι ὁ φόβος των εἶχε πέσει ἐπάνω εἰς
αὐτούς.
39 Ἐξήπλωσε νεφέλην διὰ νὰ τοὺς σκεπάζῃ, καὶ
πῦρ διὰ νὰ φέγγῃ εἰς αὐτοὺς τὴν νύκτα.
40 Ἐζήτησαν, καὶ ἦλθαν ὀρτύκια· καὶ ἄρτον
οὐρανοῦ τοὺς ἐχόρτασεν.
41 Ἔσχισε τὴν πέτραν, καὶ ἀνέβλυσαν ὕδατα,
καὶ ἔτρεξαν ὡς ποταμὸς εἰς τόπους ἀνύδρους.
42 Διότι ἐνθυμήθη τὸν λόγον τὸν ἅγιόν του, τὸν
δοθέντα εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν δοῦλόν του.
43 Καὶ ἔκβαλε τὸν λαόν του μὲ ἀγαλλίασιν,
τοὺς ἐκλεκτούς του μὲ χαράν·
44 Καὶ τοὺς ἔδωκε τοὺς τόπους τῶν ἐθνῶν, καὶ
ἐκληρονόμησαν τοὺς κόπους τῶν λαῶν·
45 Διὰ νὰ φυλάττωσι τὰ διατάγματά του, καὶ
νὰ ἐκτελῶσι τοὺς νόμους του. Ἀλληλούϊα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρϛ΄.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός· διότι τὸ ἔλεός του διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Τίς ἐμπορεῖ νὰ κηρύξῃ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Κυρίου,
νὰ κάμῃ ἀκουστοὺς ὅλους τοὺς ἐπαίνους του;
3 Μακάριοι ὅσοι φυλάττουν εὐθύτητα, καὶ κά-
μνουν δικαιοσύνην εἰς πάντα καιρόν.
4 Ἐνθυμήσου με, Κύριε, μὲ τὴν εὐμένειαν τὴν
ὁποίαν ἔχεις πρὸς τὸν λαόν σου· ἐπισκέψου με μὲ
τὴν σωτηρίαν σου·
5 Διὰ νὰ βλέπω τὸ καλὸν τῶν ἐκλεκτῶν σου,
διὰ νὰ εὐφραίνωμαι εἰς τὴν εὐφροσύνην τοῦ
ἔθνους σου, διὰ νὰ καυχῶμαι ὁμοῦ μὲ τὴν κληρο-
νομίαν σου.
6 Ἡμαρτήσαμεν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες μας·
ἠνομήσαμεν, ἠσεβήσαμεν.
7 Οἱ πατέρες μας εἰς τὴν Αἴγυπτον δὲν ἐνό-
ησαν τὰ θαυμάσιά σου· δὲν ἐνθυμήθησαν τὸ
πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σὲ παρώργισαν εἰς
τὴν θάλασσαν, εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν.
8 Καὶ ὅμως ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ὄνομά του,
διὰ νὰ κάμῃ γνωστὴν τὴν κραταιάν του δύναμιν.
9 Καὶ ἐπιτίμησε τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ
ἐξηράνθη· καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ περιπατήσωσι διὰ
μέσου τῶν ἀβύσσων ὡς δι' ἐρήμου·
10 Καὶ τοὺς ἔσωσεν ἀπὸ τὴν χεῖρα ἐκείνων, οἱ
ὁποῖοι τοὺς ἐμισοῦσαν, καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ
τὴν χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ.
11 Καὶ τὰ ὕδατα ἐσκέπασαν τοὺς ἐχθρούς των·
οὐδὲ εἷς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἀπέμεινε.
12 Τότε ἐπίστευσαν εἰς τοὺς λόγους του· ἔψα-
λαν τὸν ἔπαινόν του.
13 Πλὴν ὀγλήγορα ἐλησμόνησαν τὰ ἔργα του·
δὲν ἐπρόσμειναν τὴν βουλήν του·
14 Ἀλλ' ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν εἰς τὴν ἔρημον,
καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἄνυδρον.
15 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὸ ζήτημά των· ἔστει-
λεν ὅμως νόσον θανατηφόρον εἰς αὐτούς.
16 Ἐφθόνησαν ἀκόμη τὸν Μωϋσῆν εἰς τὸ στρα-
τόπεδον, καὶ τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον τοῦ Κυρίου.

17 Ἡ γῆ ἤνοιξε, καὶ κατέπιε τὸν Δαθὰν, καὶ
ἐσκέπασε τὴν φατρίαν τοῦ Ἀβειρών.
18 Καὶ πῦρ ἐξήφθη εἰς τὴν συναγωγήν των· ἡ
φλὸξ κατέκαυσε τοὺς ἀσεβεῖς.
19 Κατεσκεύασαν μόσχον εἰς τὸ Χωρὴβ, καὶ
ἐπροσκύνησαν τὸ χυτὸν εἴδωλον·
20 Καὶ μετήλλαξαν τὴν δόξαν των εἰς ὁμοίωμα
βοὸς, ὁ ὁποῖος τρώγει χόρτον.
21 Ἐλησμόνησαν τὸν Θεὸν, τὸν σωτῆρά των,
ὅστις ἔκαμε μεγάλα ἔργα εἰς τὴν Αἴγυπτον·
22 Ἔργα θαυμαστὰ εἰς τὴν γῆν Χὰμ, καὶ φοβερὰ
εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν.
23 Διὰ ταῦτα εἶπεν, ὅτι ἤθελε τοὺς ἐξολοθρεύ-
σει, ἂν ὁ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτός του δὲν ἐστέκετο
εἰς τὴν μέσην ἔμπροσθέν του, διὰ νὰ ἀποστρέψῃ
τὴν ὀργήν του, νὰ μὴ τοὺς ἀφανίσῃ.
24 Κατεφρόνησαν ἀκόμη τὴν γῆν τὴν ἐπιθυμη-
τήν· δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν λόγον του·
25 Καὶ ἐγόγγυσαν εἰς τὰς σκηνάς των· δὲν
ἤκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου.
26 Διὰ τοῦτο ἐσήκωσε τὴν χεῖρά του ἐναντίον
των, διὰ νὰ τοὺς καταστρέψῃ εἰς τὴν ἔρημον·
27 Καὶ νὰ καταθλίψῃ τὸ σπέρμα των μεταξὺ
τῶν ἐθνῶν, καὶ νὰ τοὺς διασκορπίσῃ εἰς τὴν γῆν.
28 Ἡνώθησαν ἀκόμη μὲ τοὺς λατρευτὰς τοῦ
Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγαν θυσίας γινομένας εἰς
νεκρά·
29 Καὶ τὸν παρώξυναν μὲ τὰ ἔργα των, ὥστε
ἐφώρμησεν εἰς αὐτοὺς ἡ πληγή.
30 Ἀλλ᾽ ἐσηκώθη ὁ Φινεὲς, καὶ ἔκαμε κρίσιν·
καὶ ἡ πληγὴ ἔπαυσε·
31 Καὶ ἐλογίσθη τοῦτο εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύ-
νην, εἰς ὅλας τὰς γενεὰς εἰς τὸν αἰῶνα.
32 Τὸν παρώξυναν ἀκόμη εἰς τὰ ὕδατα τῆς ἀντι-
λογίας, καὶ ἐκακόπαθεν ὁ Μωϋσῆς δι᾽ αὐτούς·
33 Διότι παρώργισαν τὸ πνεῦμά του, ὥστε ἐλά-
λησεν ἀστοχάστως μὲ τὰ χείλη του.

34 Δὲν ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος
τοὺς ἐπρόσταξεν·
35 Ἀλλ' ἐσμίχθησαν μὲ τὰ ἔθνη, καὶ ἔμαθαν τὰ
ἔργα των·
36 Καὶ ἐλάτρευσαν τὰ γλυπτά των, τὰ ὁποῖα
ἔγιναν παγὶς εἰς αὐτούς·
37 Καὶ ἐθυσίασαν τοὺς υἱούς των καὶ τὰς θυγατέρας
των εἰς τὰ δαιμόνια·
38 Καὶ ἔχυσαν αἷμα ἀθῶον, τὸ αἷμα τῶν υἱῶν
των καὶ τῶν θυγατέρων των, τοὺς ὁποίους ἐθυσίασαν
εἰς τὰ γλυπτὰ τῆς Χαναάν· καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ
ἀπὸ τὰ αἵματα.
39 Καὶ ἐμολύνθησαν μὲ τὰ ἔργα των, καὶ ἐπόρνευσαν
μὲ τὰς πράξεις των.
40 Διὰ τοῦτο ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐξήφθη κατὰ
τοῦ λαοῦ του, καὶ ἐβδελύχθη τὴν κληρονομίαν του.
41 Καὶ τοὺς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν
ἐθνῶν· καὶ τοὺς ἐκυρίευσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τοὺς
ἐμισοῦσαν.
42 Καὶ τοὺς ἔθλιψαν οἱ ἐχθροί των, καὶ ἐταπεινώθησαν
ὑποκάτω εἰς τὰς χεῖράς των.
43 Πολλάκις τοὺς ἐλύτρωσεν, ἀλλ' αὐτοὶ τὸν
παρώργισαν μὲ τὰς βουλάς των· ὅθεν καὶ ἐταπεινώθησαν
διὰ τὴν ἀνομίαν των.
44 Πλὴν ἐπέβλεψεν εἰς τὴν θλίψιν των, ὅτε
ἤκουσε τὴν κραυγήν των·
45 Καὶ ἐνθυμήθη τὴν πρὸς αὐτοὺς διαθήκην του,
καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους του.
46 Καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ εὕρωσιν ἔλεος ἔμπροσθεν
ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τοὺς ᾐχμαλώτευσαν.
47 Σῶσέ μας, Κύριε ὁ Θεός μας, καὶ σύναξέ μας
ἀπὸ τὰ ἔθνη, διὰ νὰ δοξολογῶμεν τὸ ὄνομά σου
τὸ ἅγιον, καὶ νὰ καυχώμεθα εἰς τὸν ἔπαινόν σου.
48 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἂς λέγῃ ὅλος ὁ
λαὸς, Ἀμήν. Ἀλληλούϊα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρζ΄.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθὸς, διότι τὸ ἔλεός του διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.
2 Ἂς λέγωσιν οὕτω οἱ λελυτρωμένοι τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ·
3 Καὶ τοὺς ἐσύναξεν ἀπὸ τὰς χώρας, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν, ἀπὸ τὸν βοῤῥᾶν καὶ ἀπὸ τὸν νότον.
4 Αὐτοὶ ἐπεριπλανῶντο μέσα εἰς τὴν ἔρημον, εἰς δρόμον ἄνυδρον· δὲν εὕρισκαν πόλιν καμμίαν διὰ κατοίκησιν.
5 Ἦσαν πεινῶντες καὶ διψῶντες, καὶ ἡ ψυχή των ἀπέκαμνεν εἰς αὐτούς.
6 Τότε ἔκραξαν πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν θλίψιν των· καὶ τοὺς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὰς ἀνάγκας των.
7 Καὶ τοὺς ὡδήγησε διὰ μέσου εὐθείας ὁδοῦ, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς πόλιν κατοικίας.
8 Ἂς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη του, καὶ τὰ θαυμάσιά του τὰ ὁποῖα ἔκαμε πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
9 Διότι ἐχόρτασε ψυχὴν ποθοῦσαν, καὶ ψυχὴν πεινασμένην ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθά.
10 Τοὺς καθημένους εἰς σκότος καὶ σκιὰν θανάτου, τοὺς δεδεμένους εἰς θλίψιν καὶ εἰς σίδηρον·
11 Διότι ἀπεστάτησαν εἰς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου κατεφρόνησαν·
12 Διὰ τοῦτο ἐταπείνωσε τὴν καρδίαν αὐτῶν μὲ κόπον· ἔπεσαν, καὶ κανεὶς δὲν ἦτον νὰ τοὺς βοηθήσῃ.
13 Τότε ἐφώναξαν πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν θλίψιν των, καὶ ἀπὸ τὰς ἀνάγκας των τοὺς ἐλύτρωσε·
14 Καὶ τοὺς ἔκβαλεν ἔξω ἀπὸ τὸ σκότος, καὶ ἀπὸ τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, καὶ τὰ δεσμά των ἐσύντριψεν.

15 Ἂς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη του,
καὶ τὰ θαυμάσιά του τὰ ὁποῖα ἔκαμε πρὸς τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
16 Διότι ἐσύντριψε τὰς χαλκίνους πύλας, καὶ
τοὺς μοχλοὺς τοὺς σιδηροῦς κατέκοψεν.
17 Οἱ ἄφρονες βασανίζονται διὰ τὰς παραβά-
σεις των, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας των.
18 Πᾶν φαγητὸν βδελύσσεται ἡ ψυχή των, καὶ
πλησιάζουν ἕως εἰς τὰς πύλας τοῦ θανάτου.
19 Τότε φωνάζουν πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν
θλίψιν των, καὶ ἀπὸ τὰς ἀνάγκας των τοὺς λυ-
τρόνει.
20 Ἀποστέλλει τὸν λόγον του, καὶ τοὺς ἰατρεύει,
καὶ τοὺς ἐλευθερόνει ἀπὸ τὴν φθοράν των.
21 Ἂς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη του,
καὶ τὰ θαυμάσιά του τὰ ὁποῖα ἔκαμε πρὸς τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
22 Καὶ ἂς θυσιάζωσι θυσίας εὐχαριστίας, καὶ
ἂς κηρύττωσι τὰ ἔργα του μὲ ἀγαλλίασιν.
23 Ὅσοι καταβαίνουν εἰς τὴν θάλασσαν μὲ
πλοῖα, κάμνοντες ἐργασίας εἰς ὕδατα πολλὰ,
24 Αὐτοὶ βλέπουν τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ
θαυμάσιά του τὰ γινόμενα εἰς τὰ βάθη.
25 Διότι προστάζει, καὶ σηκόνεται ἄνεμος βίαιος,
ὁ ὁποῖος ὑψόνει τὰ κύματά της.
26 Ἀναβαίνουν ἕως εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ κατα-
βαίνουν ἕως εἰς τὰς ἀβύσσους· ἡ ψυχή των ἀνα-
λύεται ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν.
27 Σείονται καὶ κλονίζονται ὡς ὁ μεθυσμένος,
καὶ ὅλη των ἡ σοφία χάνεται.
28 Τότε φωνάζουν πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν
θλίψιν των, καὶ τοὺς ἐκβάλλει ἔξω ἀπὸ τὰς στε-
νοχωρίας των.
29 Καθησυχάζει τὴν ἀνεμοζάλην, καὶ γίνεται
γαλήνη, καὶ τὰ κύματά της σιωποῦν.
30 Τότε εὐφραίνονται, διότι ἡσύχασαν· καὶ τοὺς
ὁδηγεῖ εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν λιμένα των.
31 Ἂς δοξολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη του,

καὶ τὰ θαυμάσιά του τὰ ὁποῖα ἔκαμε πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·

32 Καὶ ἂς τὸν ὑψόνωσιν εἰς τὴν σύναξιν τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβυτέρων ἂς τὸν ἐπαινῶσιν.

33 Μεταβάλλει ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ πηγὰς ὑδάτων εἰς ξηρασίαν·

34 Τὴν καρποφόρον γῆν εἰς ἁλμυρὰν, διὰ τὴν κακίαν τῶν κατοικούντων εἰς αὐτήν.

35 Μεταβάλλει τὴν ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ξηρὰν γῆν εἰς πηγὰς ὑδάτων.

36 Καὶ ἐκεῖ κατοικίζει τοὺς πεινασμένους, καὶ συγκροτοῦν πόλεις εἰς κατοίκησιν·

37 Καὶ σπείρουν ἀγροὺς, καὶ φυτεύουν ἀμπελῶνας, οἱ ὁποῖοι κάμνουν καρποὺς γεννήματος.

38 Τοὺς εὐλογεῖ ἀκόμη, καὶ πληθύνονται σφόδρα, καὶ δὲν ὀλιγοστεύει τὰ κτήνη των.

39 Ὀλιγοστεύουν ὅμως ἔπειτα, καὶ ταπεινόνονται, ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν, τὴν συμφορὰν, καὶ τὸν πόνον.

40 Ἐπιχέει τὴν καταφρόνησιν ἐπάνω εἰς τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς κάμνει νὰ περιπλανῶνται εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου δὲν εἶναι δρόμος.

41 Τὸν δὲ πένητα ὑψόνει ἀπὸ τὴν πτωχείαν, καὶ πολυπλασιάζει ὡς ποίμνια τὰς οἰκογενείας.

42 Οἱ δίκαιοι βλέπουν, καὶ εὐφραίνονται· πᾶσα δὲ ἀνομία θέλει ἐμφράξει τὸ στόμα της.

43 Ὅποιος εἶναι φρόνιμος, ἂς παρατηρῇ ταῦτα· καὶ θέλει ἐννοήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρη΄.

ἙΤΟΙΜΗ εἶναι ἡ καρδία μου, Θεέ· θέλω ψάλλει, καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ μὲ τὴν δόξαν μου.

2 Ἐξύπνησε, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐγὼ θέλω ἐξυπνήσει πρωΐ.

3 Ἐγὼ, Κύριε, θέλω σὲ ἐπαινέσει μεταξὺ λαῶν,
καὶ θέλω σὲ ψαλμῳδεῖ μεταξὺ ἐθνῶν·
4 Διότι ἐμεγαλύνθη ἕως εἰς τοὺς οὐρανοὺς τὸ
ἔλεός σου, καὶ ἕως εἰς τὰ σύννεφα ἡ ἀλήθειά σου.
5 Ὑψώσου, Θεὲ, ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανούς· καὶ
ἡ δόξα σου ἂς ὑψωθῇ ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν·
6 Διὰ νὰ ἐλευθερόνωνται οἱ ἀγαπητοί σου·
σῶσε μὲ τὴν δεξιάν σου, καὶ ἐπάκουσέ μου.
7 Ἐλάλησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ ἁγιαστήριόν του·
Θέλω χαίρει, θέλω μοιράσει τὴν Συχὲμ, καὶ τὴν
κοιλάδα τῆς Σοκχὼθ θέλω διαμετρήσει.
8 Ἰδικός μου εἶναι ὁ Γαλαὰδ, ἰδικός μου ὁ Μα-
νασσῆς· ὁ μὲν Ἐφραῒμ εἶναι ἡ δύναμις τῆς κεφα-
λῆς μου· ὁ δὲ Ἰούδας, ὁ νομοθέτης μου·
9 Ὁ Μωὰβ εἶναι ἡ λεκάνη τοῦ πλυσίματός μου·
ἐπάνω εἰς τὸν Ἐδὼμ θέλω ῥίψει τὸ ὑπόδημά
μου· εὐφήμει εἰς ἐμέ, Παλαιστίνη.
10 Ποῖος θέλει μὲ φέρει εἰς τὴν περιτειχισμέ-
νην πόλιν; ποῖος θέλει μὲ ὁδηγήσει εἰς τὴν
Ἐδώμ;
11 Οὐχὶ σὺ, Θεὲ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀπέῤῥιψες; καὶ
δὲν θέλεις ἐκβῇ σὺ, Θεὲ, μὲ τὰ στρατεύματά
μας;
12 Βοήθησέ μας ἀπὸ τὴν θλίψιν, διότι ματαία
εἶναι ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία.
13 Διὰ τοῦ Θεοῦ θέλομεν κάμει ἀνδραγαθίας·
διότι αὐτὸς θέλει καταπατήσει τοὺς ἐχθρούς μας.

ΨΑΛΜΟΣ ρθ'.

ΘΕΕ τοῦ ἐπαίνου μου, μὴ σιωπήσῃς·
2 Διότι τὸ στόμα τοῦ ἀσεβοῦς, καὶ τὸ στόμα
τοῦ δολίου ἠνοίχθησαν κατεπάνω μου· ἐλάλησαν
κατ' ἐμοῦ μὲ γλῶσσαν ψευδῆ·
3 Καὶ μὲ λόγους μίσους μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ
μὲ ἐπολέμησαν χωρὶς αἰτίαν.
4 Εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς ἀγάπης μου, εἶναι ἀντί-
δικοί εἰς ἐμέ· ἀλλ' ἐγὼ προσεύχομαι.

5 Καὶ μὲ ἀνταπέδωκαν κακὸν ἀντὶ καλοῦ, καὶ
μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγάπης μου.
6 Κατάστησε ἀσεβῆ ἐπάνω εἰς αὐτόν· καὶ ἀντί-
δικος ἂς στέκῃ ἐξ δεξιῶν του.
7 Ὅταν κρίνεται, ἂς ἐκβῇ καταδικασμένος· καὶ
ἡ προσευχή του ἂς τὸν γίνῃ εἰς ἁμαρτίαν.
8 Ἂς γίνωσιν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι· καὶ ἄλλος
ἂς λάβῃ τὴν ἐπιστασίαν του.
9 Ἂς γίνωσιν οἱ υἱοί του ὀρφανοὶ, καὶ ἡ γυνή του
χήρα.
10 Ἂς περιπλανῶνται πάντοτε οἱ υἱοί του, ζη-
τοῦντες ἐλεημοσύνην· καὶ ἂς ψωμοζητῶσιν ἀπὸ
τὰ ἐρείπια τῶν οἰκιῶν των.
11 Ἂς τοῦ παγιδεύσῃ ὁ δανειστὴς ὅλα του τὰ
ὑπάρχοντα· καὶ ἂς διαρπάσωσιν οἱ ξένοι τοὺς
κόπους του.
12 Ἂς μὴ σταθῇ κανεὶς βοηθὸς εἰς αὐτὸν, καὶ
κανεὶς ἂς μὴν ἦναι εὐσπλαγχνικὸς εἰς τὰ ὀρ-
φανά του.
13 Ἂς ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἀπόγονοί του· εἰς τὴν
ἀκόλουθον γενεὰν ἂς σβυσθῇ τὸ ὄνομά των.
14 Ἂς ἐπανέλθῃ εἰς ἐνθύμησιν ἔμπροσθεν τοῦ
Κυρίου ἡ ἀνομία τῶν πατέρων του· καὶ ἡ ἁμαρτία
τῆς μητρός του ἂς μὴν ἐξαλειφθῇ·
15 Ἂς ἦναι πάντοτε ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ
νὰ ἐκκόψῃ ἀπὸ τὴν γῆν τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
16 Διότι δὲν ἐνθυμήθη νὰ κάμῃ ἔλεος· ἀλλὰ
κατέτρεξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν, διὰ νὰ
θανατώσῃ τὸν συντετριμμένον τὴν καρδίαν.
17 Ἐπειδὴ ἠγάπησε κατάραν, ἂς ἔλθῃ ἐπάνω
εἰς αὐτόν· ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησεν εὐλογίαν, ἂς ἀπο-
μακρυνθῇ ἀπὸ αὐτόν.
18 Καθὼς ἐνδύθη κατάραν ὡς ἱμάτιον, οὕτω αὐτὴ
ἂς ἐμβῇ ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἐντόσθιά του, καὶ ὡς
ἔλαιον εἰς τὰ κόκκαλά του·
19 Ἂς γίνῃ εἰς αὐτὸν ὡς τὸ ἱμάτιον τὸ ὁποῖον
ἐνδύεται, καὶ ὡς ἡ ζώνη τὴν ὁποίαν πάντοτε ζώ-
νεται.

20 Αὕτη ἂς ἦναι τῶν ἀντιδίκων μου ἡ ἀνταμοιβὴ
ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι λαλοῦν
κακὸν κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
21 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε Θεὲ, ἐνέργησε μετ' ἐμοῦ διὰ
τὸ ὄνομά σου· ἐπειδὴ εἶναι ἀγαθὸν τὸ ἔλεός σου,
λύτρωσέ με.
22 Διότι πτωχὸς καὶ πένης εἶμαι ἐγὼ, καὶ ἡ
καρδία μου εἶναι πληγωμένη ἐντός μου.
23 Ἐπέρασα καθὼς ἡ σκιὰ, ὅταν φεύγῃ· ἀπο-
τινάζομαι ὡς ἡ ἀκρίς.
24 Τὰ γόνατά μου ἠτόνησαν ἀπὸ τὴν νηστείαν,
καὶ ἡ σάρξ μου ἐξέπεσεν ἀπὸ τὸ κάλλος της.
25 Καὶ ἐγὼ ἔγινα ὄνειδος εἰς αὐτούς· ὅτε μὲ ἴδαν,
ἐκίνησαν τὰς κεφαλάς των.
26 Βοήθησέ με, Κύριε ὁ Θεός μου· σῶσέ με
κατὰ τὸ ἔλεός σου·
27 Καὶ ἂς γνωρίσωσιν ὅτι ἡ χείρ σου εἶναι τοῦτο·
ὅτι σὺ, Κύριε, ἔκαμες αὐτό.
28 Αὐτοὶ θέλουν καταρᾶσθαι, σὺ ὅμως θέλεις
εὐλογεῖ· θέλουν σηκωθῇ, πλὴν θέλουν καται-
σχυνθῇ· ὁ δὲ δοῦλός σου θέλει εὐφραίνεσθαι.
29 Ἂς ἐνδυθῶσιν ἐντροπὴν οἱ ἀντίδικοί μου· καὶ
ἂς φορέσωσιν ὡς ἐπανωφόριον τὴν καταισχύνην
των.
30 Ἐγὼ θέλω δοξολογεῖ σφόδρα τὸν Κύριον μὲ
τὸ στόμα μου, καὶ εἰς τὸ μέσον πολλῶν θέλω τὸν
ὑμνολογεῖ·
31 Διότι στέκεται εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ πτωχοῦ, διὰ
νὰ τὸν λυτρόνῃ ἀπὸ τοὺς καταδικάζοντας τὴν
ψυχήν του.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρι΄.

ΕΙΠΕΝ ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου, Κάθου εἰς
τὰ δεξιά μου, ἕως νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

2 Ἀπὸ τὴν Σιὼν θέλει ἐξαποστείλει ὁ Κύριος
τὴν ῥάβδον τῆς δυνάμεώς σου· κατακυρίευε εἰς
τὸ μέσον τῶν ἐχθρῶν σου.
3 Ὁ λαός σου θέλει εἶσθαι πρόθυμος εἰς τὴν
ἡμέραν τῆς δυνάμεώς σου, εἰς τὴν λαμπρότητα
τῆς ἁγιότητος· οἱ νέοι σου θέλουν εἶσθαι εἰς σὲ
ὡς ἡ δρόσος, ἡ ὁποία ἐκβαίνει ἀπὸ τὴν μήτραν τῆς
αὐγῆς.
4 Ὤμοσεν ὁ Κύριος, καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῆ,
Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.
5 Ὁ Κύριος, ὅστις εἶναι ἀπὸ τὰ δεξιά σου, θέλει
συντρίψει βασιλεῖς εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς
του.
6 Θέλει κρίνει μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· θέλει γεμίσει
τὴν γῆν ἀπὸ πτώματα· θέλει συντρίψει τὸν δε-
σπόζοντα ἐπάνω εἰς πολλοὺς τόπους.
7 Θέλει πίει ἀπὸ τὸν χείμαῤῥον εἰς τὸν δρόμον
του· διὰ τοῦτο θέλει ὑψώσει τὴν κεφαλήν.

ΨΑΛΜΟΣ ρια΄.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Θέλω δοξολογεῖ
τὸν Κύριον μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν, εἰς τὸ
συμβούλιον τῶν εὐθέων, καὶ εἰς τὴν σύναξιν.
2 Μεγάλα εἶναι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἐξηκριβω-
μένα ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἡδύνονται εἰς
αὐτά.
3 Ἔνδοξον καὶ μεγαλοπρεπὲς εἶναι τὸ ἔργον του,
καὶ ἡ δικαιοσύνη του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
4 Ἀξιομνημόνευτα ἔκαμε τὰ θαυμάσιά του·
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων εἶναι ὁ Κύριος.
5 Ἔδωκε τροφὴν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν
φοβοῦνται· θέλει ἐνθυμεῖσθαι διαπαντὸς τὴν
διαθήκην του.
6 Ἔδειξεν εἰς τὸν λαόν του τὴν δύναμιν τῶν
ἔργων του, διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν κληρονο-
μίαν τῶν ἐθνῶν.

7 Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του εἶναι ἀλήθεια καὶ
δικαιοσύνη· ἀληθιναὶ εἶναι ὅλαι αἱ ἐντολαί του·
8 Στερεωμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καμωμέναι
μὲ ἀλήθειαν καὶ εὐθύτητα.
9 Ἀπέστειλε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν του· διώρισε
τὴν διαθήκην του εἰς τὸν αἰῶνα· ἅγιον καὶ
φοβερὸν εἶναι τὸ ὄνομά του.
10 Ἀρχὴ σοφίας εἶναι ὁ φόβος τοῦ Κυρίου· ὅλοι,
ὅσοι κάμνουν τοιαῦτα, ἔχουν σύνεσιν καλήν· ὁ
ἔπαινός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ριβ΄.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος
ὅστις φοβεῖται τὸν Κύριον, ὅστις ἡδύνεται
σφόδρα εἰς τὰς ἐντολάς του.
2 Τὸ σπέρμα του θέλει εἶσθαι δυνατὸν εἰς τὴν
γῆν· ἡ γενεὰ τῶν εὐθέων θέλει εὐλογηθῇ.
3 Ἀγαθὰ καὶ πλούτη θέλουν εἶσθαι εἰς τὸν οἶκόν
του, καὶ ἡ δικαιοσύνη του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
4 Φῶς ἀνατέλλει εἰς τὸ σκότος διὰ τοὺς εὐθεῖς·
ὁ τοιοῦτος εἶναι ἐλεήμων, καὶ οἰκτίρμων, καὶ
δίκαιος.
5 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐλεεῖ καὶ δανείζει· οἰκονομεῖ
τὰ πράγματά του μὲ διάκρισιν.
6 Οὗτος βέβαια ποτὲ δὲν θέλει κλονισθῇ· εἰς
μνημόσυνον αἰώνιον θέλει εἶσθαι ὁ δίκαιος.
7 Ἀπὸ κακὴν φωνὴν δὲν θέλει φοβηθῇ· ἡ καρδία
του εἶναι στερεά, ἐλπίζουσα εἰς τὸν Κύριον.
8 Στηριγμένη εἶναι ἡ καρδία του· δὲν θέλει φοβηθῇ,
ἑωσοῦ νὰ ἴδῃ τὴν ποινὴν ἐπάνω εἰς τοὺς
ἐχθρούς του.
9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πτωχούς· ἡ δικαιοσύνη
του μένει εἰς τὸν αἰῶνα· ἡ κεφαλή του
θέλει ὑψωθῇ μὲ δόξαν.
10 Ὁ ἀσεβὴς θέλει ἰδεῖ, καὶ θέλει ὀργισθῇ·
θέλει τρίξει τοὺς ὀδόντας του, καὶ θέλει ἀναλυθῇ·
ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ριγ΄.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Δοξολογεῖτε, δοῦ-
λοι τοῦ Κυρίου, δοξολογεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου.
2 Ἃς ἦναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου,
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἕως εἰς τὴν δύσιν
του, ἂς δοξολογῆται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
4 Ὁ Κύριος εἶναι ὑψωμένος ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ
ἔθνη· ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς εἶναι ἡ δόξα του.
5 Ποῖος εἶναι καθὼς Κύριος ὁ Θεός μας; ὅστις
κατοικεῖ εἰς τὰ ὑψηλά·
6 Ὅστις συγκαταβαίνει διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ εἰς
τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν·
7 Ὅστις σηκόνει ἀπὸ τὸ χῶμα τὸν πτωχὸν, καὶ
ἀπὸ τὴν κοπρίαν ἀνυψόνει τὸν πένητα,
8 Διὰ νὰ τὸν καθίσῃ μὲ τοὺς ἄρχοντας, μὲ τοὺς
ἄρχοντας τοῦ λαοῦ του·
9 Ὅστις καταστaίνει εἰς οἰκογένειαν τὴν στεῖ-
ραν γυναῖκα, καὶ τὴν κάμνει μητέρα εὐφραινομέ-
νην εἰς τέκνα. Ἀλληλούϊα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ριδ΄.

ὍΤΕ ἐκβῆκεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὁ
οἶκος τοῦ Ἰακὼβ ἀπὸ λαὸν βάρβαρον,
2 Ὁ Ἰούδας ἔγινεν ἅγιος εἰς αὐτὸν, ὁ Ἰσραὴλ
ἰδιοκτησία του.
3 Ἡ θάλασσα ἴδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐ-
στράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσὰν κριοὶ, καὶ οἱ λόφοι
ὡσὰν ἀρνία.
5 Τί σὲ ἔγινε, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ,
Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
6 Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσετε ὡσὰν κριοὶ, καὶ οἱ
λόφοι ὡσὰν ἀρνία;

7 Τρέμε, γῆ, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, εἰς
τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ·
8 Ὅστις μετέβαλε τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδά-
των, τὸν σκληρὸν βράχον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

ΨΑΛΜΟΣ ριε΄.

ΟΧΙ εἰς ἡμᾶς, Κύριε, ὄχι εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' εἰς τὸ
ὄνομά σου δόσε δόξαν, διὰ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου.
2 Διὰ τί νὰ εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ εἶναι πλέον ὁ
Θεός των;
3 Ὁ Θεός μας βέβαια εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς·
ὅλα ὅσα ἠθέλησεν ἔκαμε.
4 Τὰ εἴδωλα αὐτῶν εἶναι ἀργύριον καὶ χρυσίον,
ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
5 Στόμα ἔχουν, καὶ δὲν λαλοῦν· ὀφθαλμοὺς
ἔχουν, καὶ δὲν βλέπουν·
6 Ὠτία ἔχουν, καὶ δὲν ἀκούουν· μύτην ἔχουν,
καὶ δὲν ὀσφραίνονται·
7 Χεῖρας ἔχουν, καὶ δὲν ψηλαφοῦν· πόδας
ἔχουν, καὶ δὲν περιπατοῦν· οὐδὲ ὁμιλοῦν μὲ τὸν
λάρυγγά των.
8 Ὅμοιοι τούτων εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κάμνουν
αὐτὰ, καὶ ὅλοι ὅσοι ἐλπίζουν εἰς αὐτά.
9 Ὁ Ἰσραὴλ ἤλπισεν εἰς τὸν Κύριον· αὐτὸς
εἶναι βοηθὸς καὶ ἀσπὶς αὐτῶν.
10 Ὁ οἶκος τοῦ Ἀαρὼν ἤλπισεν εἰς τὸν Κύριον·
αὐτὸς εἶναι βοηθὸς καὶ ἀσπὶς αὐτῶν.
11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν εἰς τὸν
Κύριον· αὐτὸς εἶναι βοηθὸς καὶ ἀσπὶς αὐτῶν.
12 Ὁ Κύριος μᾶς ἐνθυμήθη· θέλει εὐλογεῖ, θέ-
λει εὐλογεῖ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· θέλει εὐλογεῖ
τὸν οἶκον τοῦ Ἀαρών.
13 Θέλει εὐλογεῖ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον,
τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.
14 Ὁ Κύριος θέλει προσθέσει ἀγαθὰ ἐπάνω εἰς
ἐσᾶς, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ τέκνα σας.

15 Σεῖς εἶσθε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Κυρίου, ὅστις
ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
16 Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν εἶναι τοῦ Κυρίου, τὴν
δὲ γῆν ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
17 Οἱ νεκροὶ δὲν θέλουν ἐπαινέσει τὸν Κύριον,
οὐδὲ κανεὶς ἀπὸ τοὺς καταβαίνοντας εἰς τὸν τόπον
τῆς σιωπῆς·
18 Ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν εὐλογεῖ τὸν Κύριον, ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ʽΕΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρις'.

Ἀγαπῶ τὸν Κύριον, διότι εἰσήκουσε τὴν φωνήν
μου, τὰς δεήσεις μου·
2 Διότι ἔκλινε τὸ ὠτίον του πρὸς ἐμέ· καὶ
ἐνόσῳ ζῶ, θέλω τὸν ἐπικαλεῖσθαι.
3 Πόνοι θανάτου μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ στενο-
χωρίαι τοῦ ᾅδου μὲ εὗρῆκαν· θλίψιν καὶ πόνον
ἀπήντησα.
4 Καὶ ἐπεκαλέσθην τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· Κύριε,
λύτρωσε τὴν ψυχήν μου.
5 Ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος, καὶ δίκαιος· ναὶ, ὁ
Θεός μας εἶναι εὔσπλαγχνος.
6 Ὁ Κύριος φυλάττει τοὺς ἁπλοῦς· ἐδυστύ-
χησα, καὶ αὐτὸς μὲ ἔσωσεν.
7 Ἐπίστρεψε, ψυχή μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου, διότι ὁ Κύριος σὲ εὐεργέτησε.
8 Διότι ἐλύτρωσες τὴν ψυχήν μου ἀπὸ θάνατον,
τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δάκρυα, καὶ τοὺς πόδας
μου ἀπὸ πέσιμον.
9 Θέλω περιπατεῖ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς
τὴν γῆν τῶν ζώντων.
10 Ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο ἐλάλησα· ἐγὼ ἤμουν
σφόδρα τεθλιμμένος·
11 Ἐγὼ εἶπα εἰς τὴν ταραχήν μου, Πᾶς ἄνθρω-
πος εἶναι ψεύστης.

12 Τί νὰ ἀνταποδώσω εἰς τὸν Κύριον δι' ὅλας
τὰς εὐεργεσίας του, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἐπάνω εἰς
ἐμέ;
13 Θέλω πάρει τὸ ποτήριον τῆς σωτηρίας, καὶ
θέλω ἐπικαλεσθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
14 Τὰ ταξίματά μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν
Κύριον, τώρα ἔμπροσθεν ὅλου τοῦ λαοῦ του.
15 Πολύτιμος εἶναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ θάνα-
τος τῶν ἁγίων του.
16 Ὦ Κύριε! ἐγὼ εἶμαι βέβαια δοῦλος ἰδικός
σου· ἐγὼ εἶμαι δοῦλος ἰδικός σου, καὶ υἱὸς τῆς
δούλης σου· σὺ ἔλυσες τὰ δεσμά μου.
17 Εἰς σὲ θέλω θυσιάσει θυσίαν αἰνέσεως, καὶ
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλω ἐπικαλεσθῆ.
18 Τὰ ταξίματά μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν
Κύριον, τώρα ἔμπροσθεν ὅλου τοῦ λαοῦ του·
19 Εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ
μέσον σου, Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ριζ΄.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον, ὅλα τὰ ἔθνη· δοξολογεῖτε
αὐτὸν, ὅλοι οἱ λαοί·
2 Διότι τὸ ἔλεός του εἶναι μέγα ἐπάνω εἰς
ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ριη΄.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθὸς·
διότι τὸ ἔλεός του διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.
2 Ἂς εἴπῃ τώρα ὁ Ἰσραὴλ, ὅτι το ἔλεός του δια-
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Ἂς εἴπῃ τώρα ὁ οἶκος τοῦ Ἀαρὼν, ὅτι τὸ ἔλεός
του διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.
4 Ἂς εἴπωσι τώρα ὅσοι φοβοῦνται τὸν Κύριον,
ὅτι τὸ ἔλεός του διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.
5 Εἰς τὴν στενοχωρίαν μου ἐπεκαλέσθην τὸν
Κύριον· ὁ Κύριος μὲ ἀπεκρίθη, καὶ μὲ ἔβαλεν εἰς
εὐρυχωρίαν.

6 Ὁ Κύριος εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ· δὲν θέλω φοβηθῆ
τί ἤθελε μὲ κάμει ἄνθρωπος.
7 Ὁ Κύριος εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ μεταξὺ τῶν βοηθούν-
των με· καὶ ἐγὼ θέλω ἰδεῖ τὴν ποινὴν ἐπάνω εἰς
τοὺς ἐχθρούς μου.
8 Καλήτερα νὰ ἐλπίζῃ τις εἰς τὸν Κύριον, παρὰ
νὰ θαῤῥῇ εἰς ἄνθρωπον.
9 Καλήτερα νὰ ἐλπίζῃ τις εἰς τὸν Κύριον, παρὰ
νὰ θαῤῥῇ εἰς ἄρχοντας.
10 Ὅλα τὰ ἔθνη μὲ περιεκύκλωσαν, πλὴν μὲ τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλω τοὺς κατατροπώσει.
11 Μὲ περιεκύκλωσαν, ναὶ, μὲ περιεκύκλωσαν
πανταχόθεν, πλὴν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλω
τοὺς κατατροπώσει.
12 Μὲ περιεκύκλωσαν ὡς μέλισσαι· ἐσβύσθη-
σαν ὡς τὸ πῦρ τῶν ἀκανθῶν· διότι μὲ τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου θέλω τοὺς κατατροπώσει.
13 Μὲ ἄμπωσες δυνατὰ διὰ νὰ πέσω· ἀλλ᾽ ὁ
Κύριος μὲ ἐβοήθησε.
14 Δύναμίς μου καὶ ὕμνος εἶναι ὁ Κύριος, καὶ
ἔγινεν εἰς ἐμὲ σωτηρία.
15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας εἶναι εἰς τὰς
σκηνὰς τῶν δικαίων· ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου κάμνει
ἀνδραγαθίας.
16 Ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου ὑψώθη· ἡ δεξιὰ τοῦ
Κυρίου κάμνει ἀνδραγαθίας.
17 Δὲν θέλω ἀποθάνει, ἀλλὰ θέλω ζήσει, καὶ
θέλω διηγεῖσθαι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.
18 Αὐστηρὰ μὲ ἐπαίδευσεν ὁ Κύριος, πλὴν δὲν
μὲ παρέδωκεν εἰς θάνατον.
19 Ἀνοίξετε εἰς ἐμὲ τὰς πύλας τῆς δικαιοσύνης·
θέλω ἐμβῆ εἰς αὐτὰς, καὶ θέλω δοξολογήσει τὸν
Κύριον.
20 Αὕτη εἶναι ἡ πύλη τοῦ Κυρίου· οἱ δίκαιοι θέ-
λουν ἐμβῆ εἰς αὐτήν.
21 Θέλω σὲ δοξολογεῖ, διότι μοῦ εἰσήκουσες,
καὶ μὲ ἔγινες σωτηρία.

22 Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπέῤῥιψαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγινε κεφαλὴ γωνίας·
23 Ἀπὸ τὸν Κύριον ἔγινε τοῦτο, καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας.
24 Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Κύριος· ἂς χαρῶμεν, καὶ ἂς εὐφρανθῶμεν εἰς αὐτήν.
25 Ὦ Κύριε! δέομαί σου, σῶσε τώρα· ὦ Κύριε! δέομαί σου, εὐόδωσε τώρα.
26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· σᾶς εὐλογήσαμεν ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
27 Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος, καὶ ἔδειξε φῶς εἰς ἡμᾶς· φέρετε τὴν θυσίαν, δεδεμένην μὲ σχοινία, ἕως εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου.
28 Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου, καὶ θέλω σὲ δοξολογεῖ· σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου, καὶ θέλω σὲ ὑψόνει.
29 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθὸς, διότι τὸ ἔλεός του διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ριθ'.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὅσοι εἶναι ἄμωμοι εἰς τὸν δρόμον των, ὅσοι περιπατοῦν εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου.
2 Μακάριοι ὅσοι φυλάττουν τὰς μαρτυρίας του, ὅσοι τὸν ζητοῦν ἐξ ὅλης καρδίας.
3 Αὐτοὶ βέβαια δὲν πράττουν ἀνομίαν, ἀλλὰ περιπατοῦν εἰς τοὺς δρόμους του.
4 Σὺ ἐπρόσταξες νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ ἐντολαί σου.
5 Εἴθε νὰ κατευθύνωνται οἱ δρόμοι μου διὰ νὰ φυλάττω τὰ διατάγματά σου!
6 Τότε δὲν θέλω αἰσχυνθῆ, ὅταν ἐπιβλέπω εἰς ὅλα τὰ προστάγματά σου.

7 Θέλω σὲ δοξολογεῖ μὲ εὐθύτητα καρδίας, ὅταν
μάθω τὰς δικαίας κρίσεις σου.
8 Τὰ διατάγματά σου θέλω φυλάττει· μή με
ἐγκαταλίπῃς ὁλοκλήρως.

ΜΕ ποῖον τρόπον θέλει καθαρίζει ὁ νέος τὸν
δρόμον του; μὲ τὴν φύλαξιν τῶν λόγων σου.
10 Μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν σὲ ἐζήτησα· μὴ
συγχωρήσῃς νὰ ἀποπλανηθῶ ἀπὸ τὰ προστάγ-
ματά σου.
11 Εἰς τὴν καρδίαν μου ἐφύλαξα τὰ λόγιά σου,
διὰ νὰ μὴν ἁμαρτάνω εἰς σέ.
12 Εὐλογητὸς εἶσαι, Κύριε· δίδαξέ με τὰ δια-
τάγματά σου.
13 Μὲ τὰ χείλη μου ἐδιηγήθην ὅλας τὰς κρίσεις
τοῦ στόματός σου.
14 Εἰς τὸν δρόμον τῶν μαρτυριῶν σου εὐφράν-
θην, ὡσὰν δι' ὅλα τὰ πλούτη.
15 Εἰς τὰς ἐντολάς σου θέλω μελετᾷ, καὶ εἰς
τοὺς δρόμους σου θέλω ἀποβλέπει.
16 Εἰς τὰ διατάγματά σου θέλω εὐφραίνεσθαι·
δὲν θέλω λησμονήσει τοὺς λόγους σου.

ἈΓΑΘΟΠΟΙΗΣΕ τὸν δοῦλόν σου· οὕτω θέλω
ζήσει, καὶ θέλω φυλάξει τὸν λόγον σου.
18 Ἄνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ θέλω βλέ-
πει τὰ θαυμάσια τὰ ἐκ τοῦ νόμου σου.
19 Πάροικος εἶμαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν· μὴ κρύψῃς
ἀπὸ ἐμὲ τὰ προστάγματά σου.
20 Ἡ ψυχή μου λειποθυμεῖ ἀπὸ τὸν πόθον τὸν
ὁποῖον ἔχω εἰς τὰς κρίσεις σου πάντοτε.
21 Σὺ ἐπετίμησες τοὺς ἐπικαταράτους ὑπερηφά-
νους, οἱ ὁποῖοι παραδρομίζουν ἀπὸ τὰ προστάγ-
ματά σου.
22 Σήκωσε ἀπὸ ἐμὲ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν καταφρό-
νησιν· διότι ἐφύλαξα τὰς μαρτυρίας σου.
23 Ἄρχοντες βέβαια ἐκάθησαν καὶ ἐλαλοῦσαν

ἐναντίον μου· ἀλλ' ὁ δοῦλός σου ἐμελετοῦσεν εἰς
τὰ διατάγματά σου.
24 Αἱ μαρτυρίαι σου βέβαια εἶναι ἡ τρυφή μου,
καὶ οἱ σύμβουλοί μου.

ʽΗ ΨΥΧΗ΄ μου ἐκολλήθη εἰς τὸ χῶμα· ἀναψύ-
χωσέ με κατὰ τὸν λόγον σου.
26 Ἐγὼ σὲ ἐφανέρωσα τοὺς δρόμους μου, καὶ μὲ
ἤκουσες· δίδαξέ με τὰ διατάγματά σου.
27 Κάμε με νὰ καταλαμβάνω τὸν δρόμον τῶν
ἐντολῶν σου, καὶ θέλω μελετᾷ εἰς τὰ θαυμάσιά
σου.
28 Ἡ ψυχή μου κατατήκεται ἀπὸ τὴν θλίψιν·
ἐνδυνάμωσέ με κατὰ τὸν λόγον σου.
29 Ἀπομάκρυνε ἀπὸ ἐμὲ τὸν δρόμον τοῦ ψεύ-
δους, καὶ χάρισέ με τὸν νόμον σου.
30 Τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας ἔκλεξα· πρὸ ὀφθαλ-
μῶν μου ἔβαλα τὰς κρίσεις σου.
31 Ἐπροσκολλήθην εἰς τὰς μαρτυρίας σου·
Κύριε, μή με καταισχύνῃς.
32 Τὸν δρόμον τῶν προσταγμάτων σου θέλω
τρέχει, ὅταν πλατύνῃς τὴν καρδίαν μου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ʽΕΩΘΙΝΗ.

ΔΙΔΑΞΕ΄ με, Κύριε, τὸν δρόμον τῶν διαταγμά-
των σου, καὶ θέλω τὸν φυλάττει μέχρι τέλους.
34 Δόσε με σύνεσιν, καὶ θέλω φυλάττει τὸν
νόμον σου· ναὶ, θέλω τὸν φυλάττει μὲ ὅλην μου
τὴν καρδίαν.
35 ʽΟδήγησέ με εἰς τὸν δρόμον τῶν προσταγμά-
των σου, διότι εὐφραίνομαι εἰς αὐτόν.
36 Κλῖνε τὴν καρδίαν μου εἰς τὰς μαρτυρίας
σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
37 Ἀπόστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ τὸ νὰ

βλέπωσι ματαιότητα· ζωοποίησέ με εἰς τὸν δρό-
μον σου.
38 Ἐκτέλεσε τὸν λόγον σου πρὸς τὸν δοῦλόν
σου, ὅστις εἶναι δοσμένος εἰς τὸν φόβον σου.
39 Σήκωσε τὸ ὄνειδός μου, τὸ ὁποῖον φοβοῦμαι·
διότι αἱ κρίσεις σου εἶναι ἀγαθαί.
40 Ἰδού, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ζωοποίησέ
με μὲ τὴν δικαιοσύνην σου.

ΚΑΙ ἄς ἔλθῃ ἐπάνω εἰς ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε,
καὶ ἡ σωτηρία σου, κατὰ τὸν λόγον σου.
42 Τότε θέλω ἀποκριθῇ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μὲ
ὀνειδίζει· διότι ἐλπίζω εἰς τὸν λόγον σου.
43 Καὶ μὴ σηκώσῃς ὁλοτελῶς ἀπὸ τὸ στόμα
μου τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· διότι ἤλπισα εἰς
τὰς κρίσεις σου.
44 Οὕτω θέλω φυλάττει τὸν νόμον σου δια-
παντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
45 Καὶ θέλω περιπατεῖ εἰς εὐρυχωρίαν· διότι
ἐζήτησα τὰς ἐντολάς σου.
46 Καὶ θέλω ὁμιλεῖ περὶ τῶν μαρτυριῶν σου
ἔμπροσθεν βασιλέων, καὶ δὲν θέλω αἰσχυνθῇ.
47 Καὶ θέλω εὐφραίνεσθαι εἰς τὰ προστάγματά
σου, τὰ ὁποῖα ἠγάπησα.
48 Καὶ θέλω ἐξαπλόνει τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰ
προστάγματά σου, τὰ ὁποῖα ἠγάπησα· καὶ θέλω
μελετᾷ εἰς τὰ διατάγματά σου.

ἘΝΘΥΜΗΣΟΥ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔδωκες εἰς
τὸν δοῦλόν σου, εἰς τὸν ὁποῖον μὲ ἔκαμες νὰ
ἐλπίζω.
50 Τοῦτο εἶναι ἡ παρηγορία μου εἰς τὴν θλίψιν
μου, ὅτι ὁ λόγος σου μὲ ἐζωοποίησεν.
51 Οἱ ὑπερήφανοι μὲ ἐπερίπαιξαν καθ' ὑπερβο-
λήν· πλὴν ἐγὼ ἀπὸ τὸν νόμον σου δὲν ἐξέκλινα.
52 Ἐνθυμήθην τὰς ἀρχαίας κρίσεις σου, Κύριε,
καὶ ἐπαρηγορήθην.

53 Φρίκη μὲ ἐκυρίευσεν, ἐξ αἰτίας τῶν ἀσεβῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποῤῥίπτουν τὸν νόμον σου.
54 Τὰ διατάγματά σου μὲ ἐστάθησαν ᾄσματα εἰς τὸν τόπον τῆς παροικίας μου.
55 Ἐνθυμήθην τὴν νύκτα τὸ ὄνομά σου, Κύριε· καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
56 Τοῦτο ἔγινεν εἰς ἐμὲ, διότι ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου.

ΣΥ, Κύριε, εἶσαι τὸ μερίδιόν μου· εἶπα νὰ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
58 Παρεκάλεσα τὸ πρόσωπόν σου μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν· ἐλέησέ με κατὰ τὸν λόγον σου.
59 Διελογίσθην τοὺς δρόμους μου, καὶ ἔστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰς μαρτυρίας σου.
60 Ἐσπούδασα, καὶ δὲν ἠργοπόρησα νὰ φυλάξω τὰ προστάγματά σου.
61 Τάγματα ἀσεβῶν μὲ περιεκύκλωσαν, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐλησμόνησα τὸν νόμον σου.
62 Μεσάνυκτα σηκόνομαι νὰ σὲ δοξολογῶ διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
63 Ἐγὼ εἶμαι μέτοχος ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι σὲ φοβοῦνται, καὶ φυλάττουν τὰς ἐντολάς σου.
64 Ἡ γῆ, Κύριε, εἶναι πλήρης ἀπὸ τὸ ἔλεός σου· δίδαξέ με τὰ διατάγματά σου.

ΣΥ, Κύριε, εὐεργέτησες τὸν δοῦλόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
66 Δίδαξέ με φρόνησιν καὶ γνῶσιν, διότι ἐπίστευσα εἰς τὰ προστάγματά σου.
67 Πρὶν ταλαιπωρηθῶ, ἐγὼ ἐπλανώμην· ἀλλὰ τώρα ἐφύλαξα τὸν λόγον σου.
68 Σὺ εἶσαι ἀγαθὸς καὶ ἀγαθοποιός· δίδαξέ με τὰ διατάγματά σου.
69 Οἱ ὑπερήφανοι ἔπλεξαν κατ' ἐμοῦ ψεῦδος· ἀλλ' ἐγὼ μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν θέλω φυλάττει τὰς ἐντολάς σου.

70 Ἡ καρδία των ἔπηξεν ὡς πάχος· ἀλλ᾽ ἐγὼ εὐφραίνομαι εἰς τὸν νόμον σου.
71 Καλὸν ἐστάθη δι᾽ ἐμὲ ὅτι ἐταλαιπωρήθην, διὰ νὰ μάθω τὰ διατάγματά σου.
72 Ὁ νόμος τοῦ στόματός σου εἶναι εἰς ἐμὲ καλήτερος, παρὰ χιλιάδες χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΑΙ χεῖρές σου μὲ ἔκαμαν, καὶ μὲ ἔπλασαν· συνέτισέ με, καὶ θέλω μάθει τὰ προστάγματα σου.
74 Ὅσοι σὲ φοβοῦνται θέλουν μὲ ἰδεῖ, καὶ εὐφρανθῇ, διότι ἤλπισα εἰς τὸν λόγον σου.
75 Γνωρίζω, Κύριε, ὅτι αἱ κρίσεις σου εἶναι δικαιοσύνη, καὶ ὅτι πιστὰ μὲ ἐταλαιπώρησες.
76 Ἂς μὲ παρηγορήσῃ, δέομαι, τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔδωκες εἰς τὸν δοῦλόν σου.
77 Ἂς ἔλθωσιν ἐπάνω εἰς ἐμὲ τὰ ἐλέη σου διὰ νὰ ζῶ, διότι ὁ νόμος σου εἶναι ἡ ἡδονή μου.
78 Ἂς αἰσχυνθῶσιν οἱ ὑπερήφανοι, διότι ζητοῦν ἀδίκως νὰ μὲ ἀνατρέψωσιν· ἀλλ᾽ ἐγὼ θέλω μελετᾷ εἰς τὰς ἐντολάς σου.
79 Ἂς ἀποβλέψωσι πρὸς ἐμὲ ὅσοι σὲ φοβοῦνται, καὶ ὅσοι γνωρίζουν τὰς μαρτυρίας σου.
80 Ἂς ἦναι ἡ καρδία μου ἀμώμητος εἰς τὰ διατάγματά σου, διὰ νὰ μὴν αἰσχυνθῶ.

ΛΕΙΠΟΘΥΜΕΙ ἡ ψυχή μου, προσμένουσα τὴν σωτηρίαν σου· εἰς τὸν λόγον σου ἐλπίζω.
82 Οἱ ὀφθαλμοί μου, προσμένοντες τὸν λόγον σου, ἀπέκαμαν, λέγοντες, Πότε θέλεις μὲ παρηγορήσει;
83 Διότι ἔγινα ὡς ἀσκὸς ἐκτεθειμένος εἰς τὸν καπνόν· πλὴν τὰ διατάγματά σου δὲν ἐλησμόνησα.

84 Πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε θέλεις κάμει κρίσιν, ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μὲ κατατρέχουν;
85 Οἱ ὑπερήφανοι, οἱ ὁποῖοι φέρονται ἐναντίον τοῦ νόμου σου, ἔσκαψαν εἰς ἐμὲ λάκκους.
86 Ὅλα τὰ προστάγματά σου εἶναι ἀλήθεια· ἀδίκως μὲ κατατρέχουν· βοήθησέ με.
87 Ὀλίγον ἔλειψε νὰ μὲ ἀφανίσωσιν εἰς τὴν γῆν· ἀλλ᾽ ἐγὼ δὲν ἄφησα τὰς ἐντολάς σου.
88 Ζωοποίησέ με κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ θέλω φυλάξει τὴν μαρτυρίαν τοῦ στόματός σου.

ΕΙΣ τὸν αἰῶνα, Κύριε, μένει στερεὸς ὁ λόγος σου εἰς τὸν οὐρανόν.
90 Ἡ ἀλήθειά σου ὑπάρχει ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεάν· ἐθεμελίωσες τὴν γῆν, καὶ διαμένει.
91 Κατὰ τὰς διατάξεις σου διαμένουν ἕως τὴν σήμερον, διότι τὰ σύμπαντα εἶναι δοῦλοί σου.
92 Ἐὰν ὁ νόμος σου δὲν ἦτον ἡ χαρά μου, πρὸ πολλοῦ ἤθελα χαθῆ εἰς τὴν θλίψιν μου.
93 Εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλω λησμονήσει τὰς ἐντολάς σου· διότι μὲ αὐτὰς μὲ ἐζωοποίησες.
94 Ἰδικός σου εἶμαι ἐγώ· σῶσέ με· διότι τὰς ἐντολάς σου ἐζήτησα.
95 Οἱ ἀσεβεῖς μὲ ἐπρόσμειναν διὰ νὰ μὲ ἀφανίσωσιν· ἀλλ᾽ ἐγὼ ἤμουν προσηλωμένος εἰς τὰς μαρτυρίας σου.
96 Εἰς πᾶσαν τελειότητα ἴδα ὅριον· ἀλλ᾽ ὁ νόμος σου εἶναι πλατὺς σφόδρα.

Ὢ ΠΟΣΟΝ ἀγαπῶ τὸν νόμον σου! ὅλην τὴν ἡμέραν εἶναι μελέτη μου.
98 Μὲ τὰς ἐντολάς σου μὲ ἔκαμες σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου· διότι εἶναι πάντοτε μὲ ἐμέ.
99 Ἔχω σύνεσιν μεγαλητέραν παρὰ ὅλους ὅσοι μὲ διδάσκουν· διότι αἱ μαρτυρίαι σου εἶναι μελέτη μου.

100 Ἔχω φρόνησιν μεγαλητέραν παρὰ τοὺς γέροντας· διότι ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου.
101 Ἀπὸ πάντα δρόμον πονηρὸν ἐκράτησα τοὺς πόδας μου, διὰ νὰ φυλάξω τὸν λόγον σου.
102 Ἀπὸ τὰς κρίσεις σου δὲν παρεδρόμησα· διότι σὺ μὲ ἐδίδαξες.
103 Ὢ πόσον γλυκεῖς εἶναι οἱ λόγοι σου εἰς τὴν γεῦσίν μου! εἶναι γλυκύτεροι παρὰ τὸ μέλι εἰς τὸ στόμα μου.
104 Ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου ἀπέκτησα φρόνησιν· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πάντα δρόμον ψεύδους.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΛΥΧΝΟΣ εἰς τοὺς πόδας μου εἶναι ὁ λόγος σου, καὶ φῶς εἰς τοὺς δρόμους μου.
106 Ὤμοσα, καὶ θέλω τὸ βαστάξει, νὰ φυλάττω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
107 Ἐταλαιπωρήθην σφόδρα· Κύριε, ζωοποίησέ με κατὰ τὸν λόγον σου.
108 Καταδέξου, δέομαι, τὰς θεληματικὰς προσφορὰς τοῦ στόματός μου, Κύριε· καὶ δίδαξέ με τὰς κρίσεις σου.
109 Ἡ ψυχή μου εἶναι πάντοτε εἰς κίνδυνον· τὸν νόμον σου ὅμως δὲν ἐλησμόνησα.
110 Οἱ ἀσεβεῖς μ᾽ ἔστησαν παγίδα· πλὴν ἐγὼ ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου δὲν ἀπεπλανήθην.
111 Τὰς μαρτυρίας σου ἔλαβα κληρονομίαν εἰς τὸν αἰῶνα· διότι αὗται εἶναι ἡ ἀγαλλίασις τῆς καρδίας μου.
112 Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶ τὰ διατάγματά σου πάντοτε μέχρι τέλους.

ἘΜΙΣΗΣΑ τοὺς διεστραμμένους στοχασμούς· τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

114 Σὺ εἶσαι τὸ ἄσυλόν μου, καὶ ἡ ἀσπίς μου· εἰς τὸν λόγον σου ἐλπίζω.
115 Μακρὰν ἀπὸ ἐμὲ, σεῖς οἱ πονηροί· διότι θέλω φυλάττει τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου.
116 Ὑποστήριζέ με κατὰ τὸν λόγον σου, καὶ θέλω ζῇ· καὶ μή με καταισχύνῃς εἰς τὴν ἐλπίδα μου.
117 Ὑποστήριζέ με, καὶ θέλω σωθῇ· καὶ θέλω εἶσθαι διαπαντὸς ἐνησχολημένος εἰς τὰ διατάγματά σου.
118 Σὺ ἔφερες εἰς τὸ μηδὲν ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀποπλανῶνται ἀπὸ τὰ διατάγματά σου· διότι ματαία εἶναι ἡ δολιότης των.
119 Ἀποσκυβαλίζεις ὅλους τοὺς πονηροὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς μαρτυρίας σου.
120 Ἔφριξεν ἡ σάρξ μου ἀπὸ τὸν φόβον σου, καὶ ἀπὸ τὰς κρίσεις σου ἐφοβήθην.

ἜΚΑΜΑ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην· μή με παραδώσῃς εἰς τοὺς ἀδικοῦντάς με.
122 Γενοῦ ἐγγυητὴς τοῦ δούλου σου εἰς καλόν· ἂς μή με καταθλίψωσιν οἱ ὑπερήφανοι.
123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπέκαμαν προσμένοντες τὴν σωτηρίαν σου, καὶ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης σου.
124 Κάμε μὲ τὸν δοῦλόν σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ διατάγματά σου δίδαξέ με.
125 Δοῦλός σου εἶμαι ἐγώ· συνέτισέ με, διὰ νὰ γνωρίσω τὰς μαρτυρίας σου.
126 Καιρὸς εἶναι διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὁ Κύριος· ἠκύρωσαν τὸν νόμον σου.
127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ προστάγματά σου ὑπὲρ τὸ χρυσίον, καὶ ὑπὲρ τὸ χρυσίον τὸ καθαρόν.
128 Διὰ τοῦτο ἐγνώρισα διὰ ὀρθὰς ὅλας τὰς ἐντολάς σου περὶ παντὸς πράγματος· καὶ ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ψεύδους.

ΘΑΥΜΑΣΤΑΙ εἶναι αἱ μαρτυρίαι σου· διὰ τοῦτο τὰς ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου.
130 Ἡ φανέρωσις τῶν λόγων σου φωτίζει· δίδει σύνεσιν εἰς τοὺς ἁπλοῦς.
131 Ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἀνεστέναξα· διότι ἐπεθύμησα τὰ προστάγματά σου.
132 Ἐπίβλεψε εἰς ἐμὲ, καὶ ἐλέησέ με, καθὼς συνειθίζεις νὰ κάμνῃς εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὸ ὄνομά σου.
133 Στερέωσε τὰ βήματά μου εἰς τὸν λόγον σου· καὶ ἂς μή με κατακυριεύσῃ καμμία ἀνομία.
134 Λύτρωσέ με ἀπὸ καταδυναστείαν ἀνθρώπων, διὰ νὰ φυλάττω τὰς ἐντολάς σου.
135 Ἐπίφανε τὸ πρόσωπόν σου ἐπάνω εἰς τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξέ με τὰ διατάγματά σου.
136 Ῥυάκια ὑδάτων ἔτρεξαν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἐπειδὴ δὲν φυλάττουν τὸν νόμον σου.

ΣΥ, Κύριε, εἶσαι δίκαιος, καὶ ὀρθαὶ αἱ κρίσεις σου.
138 Αἱ μαρτυρίαι σου, τὰς ὁποίας διέταξες, εἶναι δικαιοσύνη καὶ ὑπερτάτη ἀλήθεια.
139 Ὁ ζῆλός μου μὲ κατέφαγε, διότι ἐλησμόνησαν τοὺς λόγους σου οἱ ἐχθροί μου.
140 Ὁ λόγος σου εἶναι εἰς ἄκρον καθαρός· διὰ τοῦτο ὁ δοῦλός σου τὸν ἀγαπᾷ.
141 Ἐγὼ εἶμαι μικρὸς καὶ καταφρονημένος· δὲν ἐλησμόνησα ὅμως τὰς ἐντολάς σου.
142 Ἡ δικαιοσύνη σου εἶναι δικαιοσύνη αἰώνιος, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
143 Θλίψεις καὶ στενοχωρίαι μὲ εὗρῆκαν· τὰ προστάγματά σου ὅμως εἶναι ἡ χαρά μου.
144 Αἱ μαρτυρίαι σου εἶναι δικαιοσύνη αἰώνιος· δόσε με σύνεσιν, καὶ θέλω ζήσει.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ἜΚΡΑΞΑ μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν· ἄκουσέ μου, Κύριε, καὶ θέλω φυλάξει τὰ δικαιώματά σου.
146 Ἔκραξα εἰς σέ· σῶσέ με, καὶ θέλω φυλάξει τὰς μαρτυρίας σου.
147 Ἐπρόλαβα τὴν αὐγὴν, καὶ ἔκραξα· ἤλπισα εἰς τὸν λόγον σου.
148 Οἱ ὀφθαλμοί μου προλαμβάνουν τὰς νυκτοφυλακὰς, διὰ νὰ μελετῶ εἰς τὸν λόγον σου.
149 Ἄκουσε τὴν φωνήν μου, κατὰ τὸ ἔλεός σου· ζωοποίησέ με, Κύριε, κατὰ τὴν κρίσιν σου.
150 Ἐπλησίασαν οἱ δοσμένοι εἰς τὴν πονηρίαν· ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὸν νόμον σου.
151 Σὺ, Κύριε, εἶσαι πλησίον, καὶ ὅλα τὰ προστάγματά σου εἶναι ἀλήθεια.
152 Πρὸ πολλοῦ ἐγνώρισα περὶ τῶν μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσες αὐτάς.

ἼΔΕ τὴν θλίψιν μου, καὶ ἐλευθέρωσέ με· διότι δὲν ἐλησμόνησα τὸν νόμον σου.
154 Κρῖνε τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσέ με· ζωοποίησέ με κατὰ τὸν λόγον σου.
155 Μακρὰν ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς ἡ σωτηρία· διότι δεν ζητοῦν τὰ διατάγματά σου.
156 Μεγάλοι εἶναι οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε· ζωοποίησέ με κατὰ τὰς κρίσεις σου.
157 Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μὲ κατατρέχουν, καὶ μὲ θλίβουν· ἀλλ' ἀπὸ τὰς μαρτυρίας σου δὲν ἐξέκλινα.
158 Ἴδα τοὺς παραβάτας, καὶ ἐταράχθην· διότι δὲν ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.
159 Ἰδὲ πόσον ἀγαπῶ τὰς ἐντολάς σου· Κύριε, ζωοποίησέ με κατὰ τὸ ἔλεός σου.
160 Τὸ κεφάλαιον τοῦ λόγου σου εἶναι ἡ ἀλήθεια· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα διαμένουν ὅλαι αἱ κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

ἌΡΧΟΝΤΕΣ μὲ κατέτρεξαν χωρὶς αἰτίαν· πλὴν
ἡ καρδία μου τρέμει ἀπὸ τὸν λόγον σου.
162 Ἐγὼ ἀγάλλομαι εἰς τὸν λόγον σου, καθὼς
ἐκεῖνος ὅστις εὑρίσκει λάφυρα πολλά.
163 Μισῶ καὶ βδελύττομαι τὸ ψεῦδος· τὸν δὲ
νόμον σου ἀγαπῶ.
164 Ἑπτάκις τὴν ἡμέραν σὲ δοξολογῶ, διὰ τὰς
κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
165 Εἰρήνην πολλὴν ἔχουν οἱ ἀγαπῶντες τὸν
νόμον σου· καὶ εἰς αὐτοὺς δὲν εἶναι κανὲν πρόσ-
κομμα.
166 Ἤλπισα τὴν σωτηρίαν σου, Κύριε· καὶ
ἔπραξα τὰ προστάγματά σου.
167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰς μαρτυρίας σου·
καὶ σφόδρα ἠγάπησα αὐτάς.
168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰς μαρτυ-
ρίας σου· διότι ὅλοι οἱ δρόμοι μου εἶναι ἔμπροσθέν
σου.

ἊΣ πλησιάσῃ ἡ κραυγή μου ἔμπροσθέν σου,
Κύριε· δόσε με σύνεσιν κατὰ τὸν λόγον σου.
170 Ἂς ἔλθῃ ἡ δέησίς μου ἔμπροσθέν σου· λύ-
τρωσέ με κατὰ τὸν λόγον σου.
171 Τὰ χείλη μου θέλουν προφέρει ὕμνον, ὅταν
μὲ διδάξῃς τὰ διατάγματά σου.
172 Ἡ γλῶσσά μου θέλει λαλεῖ τὸν λόγον σου·
διότι ὅλα τὰ προστάγματά σου εἶναι δικαιοσύνη.
173 Ἂς ἦναι ἡ χείρ σου εἰς βοήθειάν μου· διότι
ἔκλεξα τὰς ἐντολάς σου.
174 Ἐπεθύμησα τὴν σωτηρίαν σου, Κύριε· καὶ
ὁ νόμος σου εἶναι χαρά μου.
175 Ἂς ζήσῃ ἡ ψυχή μου, καὶ θέλει σὲ δοξολο-
γεῖ· καὶ αἱ κρίσεις σου ἂς μὲ βοηθῶσιν.
176 Ἐπεριπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός·
ζήτησε τὸν δοῦλόν σου· διότι δὲν ἐλησμόνησα τὰ
προστάγματά σου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρκ΄.

ΕΙΣ τὴν στενοχωρίαν μου ἐφώναξα πρὸς τὸν Κύριον, καὶ μοῦ εἰσήκουσε.
2 Κύριε, λύτρωσε τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χείλη ψευδῆ, καὶ ἀπὸ γλῶσσαν δολίαν.
3 Τί θέλει σὲ δώσει, ἢ τί θέλει ἐπιφέρει εἰς σὲ, ἡ δολία γλῶσσα;
4 Τὰ ἠκονημένα βέλη τοῦ δυνατοῦ, καὶ ἄνθρακας ἀρκεύθου.
5 Ἀλλοίμονον εἰς ἐμὲ, διότι κάθημαι εἰς Μεσὲχ, καὶ κατοικῶ εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ Κηδάρ!
6 Πολὺν καιρὸν ἐκατοίκησεν ἡ ψυχή μου μὲ τοὺς μισοῦντας τὴν εἰρήνην.
7 Ἐγὼ ἀγαπῶ τὴν εἰρήνην· ἀλλ᾿ ὅταν ὁμιλῶ, αὐτοὶ ἑτοιμάζονται διὰ πόλεμον.

ΨΑΛΜΟΣ ρκα΄.

ΣΗΚΟΝΩ τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὰ ὄρη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ βοήθειά μου.
2 Ἡ βοήθειά μου ἔρχεται ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
3 Δὲν θέλει συγχωρήσει νὰ κλονισθῇ ὁ πούς σου· οὐδὲ θέλει νυστάξει ἐκεῖνος, ὅστις σὲ φυλάττει.
4 Ἰδοὺ, ὁ φυλάττων τὸν Ἰσραὴλ δὲν θέλει νυστάξει, οὐδὲ θέλει ἀποκοιμηθῇ.
5 Ὁ Κύριος εἶναι ὁ φύλαξ σου· ὁ Κύριος εἶναι ἡ σκέπη σου πλησίον εἰς τὰ δεξιά σου.
6 Τὴν ἡμέραν ὁ ἥλιος δὲν θέλει σὲ βλάψει, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
7 Ὁ Κύριος θέλει σὲ διαφυλάττει ἀπὸ παντὸς κακοῦ· αὐτὸς θέλει διαφυλάττει τὴν ψυχήν σου.
8 Ὁ Κύριος θέλει διαφυλάττει τὴν ἔξοδόν σου

καὶ τὴν εἴσοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ρκβ΄.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ ὅτε μὲ εἶπαν, Ἂς ὑπάγωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

2 Οἱ πόδες μας θέλουν στέκει εἰς τὰς πύλας σου, Ἱερουσαλήμ.

3 Ἡ Ἱερουσαλὴμ εἶναι ᾠκοδομημένη ὡς πόλις συνηρμοσμένη ὁμοῦ.

4 Ἐκεῖ ἀναβαίνουν αἱ φυλαὶ, αἱ φυλαὶ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὸ διατεταγμένον εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ νὰ δοξολογήσωσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

5 Διότι ἐκεῖ ἐτέθησαν θρόνοι διὰ κρίσιν, οἱ θρόνοι τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ.

6 Παρακαλεῖτε διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἱερουσαλήμ· ἂς εὐτυχῶσιν ὅσοι σὲ ἀγαποῦν.

7 Ἂς ἦναι εἰρήνη εἰς τὰ τείχη σου, καὶ ἀφθονία εἰς τὰ παλάτιά σου.

8 Διὰ τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ τοὺς πλησίον μου, θέλω λέγει τώρα, Εἰρήνη εἰς σέ!

9 Διὰ τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας, θέλω ζητεῖ τὸ καλόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ρκγ΄.

ἘΣΗΚΩΣΑ τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς σὲ, ὁ ὁποῖος κατοικεῖς εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Ἰδοὺ, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δούλων ἀτενίζουν εἰς τὴν χεῖρα τῶν κυρίων των, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς δούλης εἰς τὴν χεῖρα τῆς κυρίας της, οὕτω οἱ ὀφθαλμοί μας ἀτενίζουν πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μας, ἕως νὰ μᾶς ἐλεήσῃ.

3 Ἐλέησέ μας, Κύριε, ἐλέησέ μας· διότι καθ' ὑπερβολὴν ἐνεπλήσθημεν ἀπὸ καταφρόνησιν.

4 Καθ' ὑπερβολὴν ἐνεπλήσθη ἡ ψυχή μας ἀπὸ τὴν ὕβριν τῶν τρυφώντων, καὶ ἀπὸ τὴν καταφρόνησιν τῶν ὑπερηφάνων.

ΨΑΛΜΟΣ ρκδʹ.

ἊΝ δὲν ἦτον ὁ Κύριος μὲ ἡμᾶς, ἂς εἴπῃ τώρα ὁ Ἰσραήλ·
2 Ἂν δὲν ἦτον ὁ Κύριος μὲ ἡμᾶς, ὅτε ἐσηκώθησαν ἄνθρωποι κατεπάνω μας,
3 Ζῶντας ἤθελαν μᾶς καταπίει τότε, ἐνῷ ὁ θυμός των ἐφλέγετο ἐναντίον μας·
4 Τότε τὰ ὕδατα ἤθελαν μᾶς καταποντίσει, ὁ χείμαῤῥος ἤθελε περάσει ἐπάνωθεν τῆς ψυχῆς μας·
5 Τότε τὰ ὕδατα ἐπηρμένα ἤθελαν περάσει ἐπάνωθεν τῆς ψυχῆς μας.
6 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὅστις δὲν μᾶς παρέδωκε θήρευμα εἰς τοὺς ὀδόντας των.
7 Ἡ ψυχή μας ἐλυτρώθη ὡς πτηνὸν ἀπὸ τὴν παγίδα τῶν κυνηγῶν· ἡ παγὶς ἐσυντρίφθη, καὶ ἡμεῖς ἐλυτρώθημεν.
8 Ἡ βοήθειά μας εἶναι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ρκεʹ.

ὍΣΟΙ θαῤῥοῦν εἰς τὸν Κύριον, εἶναι ὡς τὸ ὄρος τῆς Σιών, τὸ ὁποῖον δὲν ἐμπορεῖ νὰ σαλευθῇ, ἀλλὰ διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.
2 Καθὼς ἡ Ἱερουσαλὴμ κυκλόνεται ἀπὸ τὰ ὄρη, οὕτω ὁ Κύριος κυκλόνει τὸν λαόν του, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Διότι δὲν θέλει διαμένει ἡ ῥάβδος τῆς ἀσεβείας ἐπάνω εἰς τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, διὰ νὰ μὴν ἐξαπλώσωσιν οἱ δίκαιοι τὰς χεῖράς των εἰς τὴν ἀνομίαν.
4 Κάμνε καλόν, Κύριε, εἰς τοὺς ἀγαθούς, καὶ εἰς τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
5 Ἐκείνους δέ, οἱ ὁποῖοι ἐκκλίνουν εἰς τοὺς διεστραμμένους των δρόμους, ὁ Κύριος θέλει τοὺς ἀποῤῥίψει ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας· ἐπάνω δὲ εἰς τὸν Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι εἰρήνη.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρκϛ´.

ὍΤΕ ὁ Κύριος ἔφερεν ὀπίσω τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Σιὼν, ἤμεθα ὡς οἱ ὀνειρευόμενοι.

2 Τότε ἐνεπλήσθη τὸ στόμα μας ἀπὸ γέλωτα, καὶ ἡ γλῶσσά μας ἀπὸ ἀγαλλίασιν· τότε ἐλέγετο μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, Μεγάλα πράγματα ἔκαμε δι' αὐτοὺς ὁ Κύριος.

3 Μεγάλα τῳόντι πράγματα ἔκαμεν ὁ Κύριος δι' ἡμᾶς· ἐγίναμεν ὅλοι χαρά.

4 Ἐπίστρεψε, Κύριε, τοὺς αἰχμαλώτους μας, καθὼς τοὺς χειμάῤῥους εἰς τὰ νότια μέρη.

5 Ὅσοι σπείρουν μὲ δάκρυα, μὲ ἀγαλλίασιν θέλουν θερίσει.

6 Ὅστις ὑπάγει ἔξω, καὶ κλαίει, βαστάζων σπόρον πολύτιμον, οὗτος βέβαια θέλει ἐπιστρέψει μὲ ἀγαλλίασιν, βαστάζων τὰ χειρόβολά του.

ΨΑΛΜΟΣ ρκζ´.

ἘΑΝ ὁ Κύριος δὲν οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον, εἰς μάτην κοπιάζουν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν ὁ Κύριος δὲν φυλάξῃ τὴν πόλιν, εἰς μάτην ἀγρυπνεῖ ὁ φύλαξ.

2 Μάταιον εἶναι εἰς ἐσᾶς, τὸ νὰ σηκόνεσθε πολλὰ πρωῒ, τὸ νὰ πλαγιάζετε πολλὰ ἀργὰ, τρώγοντες τὸν ἄρτον τοῦ κόπου· ὁ Κύριος βέβαια δίδει ὕπνον εἰς τὸν ἀγαπητόν του.

3 Ἰδοὺ, κληρονομία ἀπὸ τὸν Κύριον εἶναι τὰ τέκνα· μισθὸς αὐτοῦ, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας.

4 Καθὼς εἶναι τὰ βέλη εἰς τὴν χεῖρα τοῦ δυνατοῦ, οὕτω εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς νεότητος.

5 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐγέμισε τὴν βελοθήκην του ἀπὸ αὐτά· οἱ τοιοῦτοι δὲν θέλουν καταισχυνθῇ, ὅταν λαλῶσι μὲ τοὺς ἐχθρούς των εἰς τὴν πύλην.

ΨΑΛΜΟΣ ρκη'.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὅστις φοβεῖται τὸν Κύριον, καὶ περιπατεῖ εἰς τοὺς δρόμους του.
2 Διότι θέλεις τρώγει ἀπὸ τὸν κόπον τῶν χειρῶν σου· μακάριος θέλεις εἶσθαι, καὶ εὐτυχία εἰς σέ.
3 Ἡ γυνή σου θέλει εἶσθαι ὡς ἄμπελος εὔκαρπος εἰς τὰ πλάγια τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν τριγύρω τῆς τραπέζης σου.
4 Ἰδοὺ, οὕτω θέλει εὐλογηθῇ ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
5 Ὁ Κύριος θέλει σὲ εὐλογήσει ἀπὸ τὴν Σιὼν, καὶ θέλεις ἰδεῖ τὸ καλὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·
6 Καὶ θέλεις ἰδεῖ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ εἰρήνην ἐπάνω εἰς τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ρκθ'.

ΠΟΛΛΑΚΙΣ μὲ ἐπολέμησαν ἀπὸ τὴν νεότητά μου, ἐμπορεῖ τώρα νὰ εἴπῃ ὁ Ἰσραήλ·
2 Πολλάκις μὲ ἐπολέμησαν ἀπὸ τὴν νεότητά μου· ὅμως δὲν ὑπερίσχυσαν ἐναντίον μου.
3 Οἱ γεωργοὶ ἠροτρίασαν ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχην μου· ἔσυραν μακρὰ τὰ αὐλάκιά των.
4 Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος· κατέκοψε τὰ σχοινία τῶν ἀσεβῶν.
5 Ἂς αἰσχυνθῶσι καὶ ἂς στραφῶσιν ὀπίσω ὅλοι οἱ μισοῦντες τὴν Σιών.
6 Ἂς γίνωσιν ὡς τὸ χόρτον τῶν δωμάτων, τὸ ὁποῖον πρὶν ἐκριζωθῇ ξηραίνεται·
7 Ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν γεμίζει ὁ θεριστὴς τὴν χεῖρά του, οὐδὲ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δένει τὰ χειρόβολα τὸν κόλπον του·
8 Εἰς τρόπον ὥστε οἱ διαβάται δὲν θέλουν εἰπεῖ, Εὐλογία Κυρίου ἐπάνω σας· ἡμεῖς σᾶς εὐλογοῦμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

ΨΑΛΜΟΣ ρλ'.

Ἀπὸ τὰ βάθη ἐφώναξα πρὸς σὲ, Κύριε.
2 Κύριε, ἄκουσε τὴν φωνήν μου· ἂς ἦναι τὰ ὠτία σου προσεκτικὰ εἰς τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου.
3 Ἐὰν, Κύριε, παρατηρήσῃς ἀνομίας, Κύριε, τίς θέλει δυνηθῇ νὰ σταθῇ ἔμπροσθέν σου;
4 Πλησίον ὅμως εἰς σὲ εἶναι συγχώρησις, διὰ νὰ σὲ φοβῶνται.
5 Ἐπρόσμεινα τὸν Κύριον, ἐπρόσμεινεν ἡ ψυχή μου, καὶ ἤλπισα εἰς τὸν λόγον του.
6 Ἡ ψυχή μου προσμένει τὸν Κύριον, περισσότερον παρὰ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προσμένουν τὴν αὐγὴν, ναὶ, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προσμένουν τὴν αὐγήν.
7 Ἂς ἐλπίζῃ ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Κύριον· διότι πλησίον τοῦ Κυρίου εἶναι ἔλεος, καὶ λύτρωσις ἄφθονος πλησίον αὐτοῦ·
8 Καὶ αὐτὸς θέλει λυτρώσει τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ ὅλας τὰς ἀνομίας του.

ΨΑΛΜΟΣ ρλα'.

Κύριε, δὲν ὑπερηφανεύθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ὑψώθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ περιπατῶ εἰς πράγματα μεγάλα καὶ ὑψηλότερα παρὰ ἐμέ.
2 Βέβαια, ὑπέταξα καὶ καθησύχασα τὴν ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον παιδίον πλησίον εἰς τὴν μητέρα του· ἡ ψυχή μου εἶναι εἰς ἐμὲ ὡς ἀπογεγαλακτισμένον παιδίον.
3 Ἂς ἐλπίζῃ ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ 'ΕΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρλβ'.

'ΕΝΘΥΜΗΣΟΥ, Κύριε, τὸν Δαβὶδ, καὶ ὅλους τοὺς ἀγῶνάς του·

2 Μὲ ποῖον τρόπον ὤμοσεν εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἔταξεν εἰς τὸν ἰσχυρὸν Θεὸν τοῦ 'Ιακώβ·

3 Δὲν θέλω ἐμβῇ ὑποκάτω εἰς τὴν στέγην τοῦ οἴκου μου, δὲν θέλω ἀναβῇ εἰς τὴν κλίνην τῆς στρωμνῆς μου,

4 Δὲν θέλω δώσει ὕπνον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, οὐδὲ νυσταγμὸν εἰς τὰ βλέφαρά μου,

5 'Εωσοῦ νὰ εὕρω τόπον διὰ τὸν Κύριον, κατοικίαν διὰ τὸν ἰσχυρὸν Θεὸν τοῦ 'Ιακώβ.

6 'Ιδοὺ, ἠκούσαμεν περὶ αὐτῆς εἰς 'Εφραθᾶ· εὑρήκαμεν αὐτὴν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ δάσους.

7 Ἂς ἐμβῶμεν εἰς τὰς σκηνάς του· ἂς προσκυνήσωμεν εἰς τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του.

8 Σήκω, Κύριε, νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς δυνάμεώς σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἂς ἐνδυθῶσι δικαιοσύνην, καὶ ἂς ἀγάλλωνται οἱ ἅγιοί σου.

10 Διὰ τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν σου, μὴν ἀποβάλῃς τὸ πρόσωπον τοῦ κεχρισμένου σου.

11 Ὤμοσεν ὁ Κύριος μὲ ἀλήθειαν εἰς τὸν Δαβὶδ, καὶ δὲν θέλει τὸ ἀθετήσει, Ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ σώματός σου θέλω βάλει ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον σου.

12 'Εὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰς μαρτυρίας μου τὰς ὁποίας θέλω τοὺς διδάξει, ἀκόμη καὶ οἱ υἱοὶ τούτων θέλουν καθήσει παντοτεινὰ ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον σου.

13 Διότι ἔκλεξεν ὁ Κύριος τὴν Σιών· εὐηρεστήθη εἰς αὐτὴν διὰ κατοικίαν του.

14 Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάπαυσίς μου εἰς τὸν αἰῶνα

τοῦ αἰῶνος· ἐδῶ θέλω κατοικεῖ, διότι τὴν ἠγάπησα.

15 Θέλω εὐλογήσει πλουσιοπαρόχως τὰς ζωοτροφίας της· τοὺς πτωχούς της θέλω χορτάσει ἀπὸ ἄρτον·

16 Καὶ τοὺς ἱερεῖς της θέλω ἐνδύσει σωτηρίαν· οἱ δὲ ἅγιοί της θέλουν ἀγάλλεσθαι μὲ μεγάλην χαράν.

17 Ἐκεῖ θέλω κάμει νὰ βλαστήσῃ κέρας εἰς τὸν Δαβίδ· ἡτοίμασα λύχνον διὰ τὸν κεχρισμένον μου.

18 Τοὺς ἐχθρούς του θέλω ἐνδύσει αἰσχύνην· ἐπάνω δὲ εἰς αὐτὸν θέλει ἀνθεῖ τὸ διάδημά του.

ΨΑΛΜΟΣ ρλγ'.

ἸΔΟΥ, πόσον εἶναι καλὸν καὶ πόσον τερπνὸν, νὰ συγκατοικῶσι μὲ ὁμόνοιαν ἀδελφοί!

2 Τοῦτο εἶναι καθὼς τὸ πολύτιμον μῦρον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν, τὸ ὁποῖον καταβαίνει εἰς τὸν πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών· τὸ ὁποῖον καταβαίνει εἰς τὰ ἄκρα τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

3 Καθὼς ἡ δρόσος τοῦ Ἑρμὼν, ἡ ὁποία καταβαίνει ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη τῆς Σιών· διότι ἐκεῖ διώρισεν ὁ Κύριος τὴν εὐλογίαν, καὶ τὴν ζωὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ρλδ'.

ἸΔΟΥ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅλοι οἱ δοῦλοι τοῦ Κυρίου, οἱ ὁποῖοι στέκεσθε τὴν νύκτα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

2 Ὑψώσετε τὰς χεῖράς σας εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

3 Νὰ σὲ εὐλογήσῃ ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν Σιὼν, ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν!

ΨΑΛΜΟΣ ρλε'.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Δοξολογεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· δοξολογεῖτε, δοῦλοι τοῦ Κυρίου,

2 Οἱ ὁποῖοι στέκεσθε εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου,
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ μας.
3 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι ἀγαθὸς εἶναι ὁ
Κύριος· ψαλμῳδήσετε εἰς τὸ ὄνομά του, διότι
εἶναι τερπνόν.
4 Διότι τὸν Ἰακὼβ ἔκλεξε διὰ τὸν ἑαυτόν του
ὁ Κύριος, τὸν Ἰσραὴλ διὰ ἰδικόν του θησαυρόν.
5 Διότι ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι μέγας εἶναι ὁ Κύριος·
καὶ ὁ Κύριός μας εἶναι ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἔκαμεν, εἰς τὸν
οὐρανὸν, καὶ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰς θαλάσσας, καὶ
εἰς ὅλας τὰς ἀβύσσους.
7 Ἀναιβάζει νεφέλας ἀπὸ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς·
κάμνει ἀστραπὰς διὰ βροχήν· ἐκβάλλει ἀνέμους
μέσα ἀπὸ τοὺς θησαυρούς του.
8 Ὁ ὁποῖος ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα τῆς Αἰγύ-
πτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·
9 Ἔστειλε σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸ μέσον σου,
Αἴγυπτε, ἐπάνω εἰς τὸν Φαραὼ, καὶ ἐπάνω εἰς
ὅλους τοὺς δούλους αὐτοῦ.
10 Ὁ ὁποῖος ἐπάταξεν ἔθνη μεγάλα, καὶ ἐφό-
νευσε βασιλεῖς κραταιούς·
11 Τὸν Σηὼν, βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων, καὶ τὸν
Ὢγ, βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ ὅλας τὰς βασιλείας
Χαναάν·
12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κλη-
ρονομίαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὸν λαόν του.
13 Τὸ ὄνομά σου, Κύριε, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
τὸ μνημόσυνόν σου, Κύριε, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
14 Διότι θέλει κρίνει ὁ Κύριος τὸν λαόν του·
καὶ εἰς τοὺς δούλους του θέλει δείξει ἔλεος.
15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν εἶναι ἀργύριον καὶ χρυ-
σίον, ἔργον χειρῶν ἀνθρώπου.
16 Στόμα ἔχουν, καὶ δὲν λαλοῦν· ὀφθαλμοὺς
ἔχουν, καὶ δὲν βλέπουν·
17 Ὠτία ἔχουν, καὶ δὲν ἀκούουν· οὐδὲ εἶναι πνοὴ
εἰς τὸ στόμα αὐτῶν.

18 Ὅμοιοι μὲ αὐτὰ νὰ γίνωσιν, ὅσοι τὰ κάμνουν·
καὶ πᾶς ὅστις θαῤῥεῖ εἰς αὐτά!
19 Οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, εὐλογήσετε τὸν Κύριον·
οἶκος τοῦ Ἀαρὼν, εὐλογήσετε τὸν Κύριον.
20 Οἶκος τοῦ Λευΐ, εὐλογήσετε τὸν Κύριον· οἱ
φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσετε τὸν Κύριον.
21 Εὐλογητὸς ἂς ἦναι ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν Σιὼν,
ὅστις κατοικεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρλς'.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός·
διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.
2 Δοξολογεῖτε τὸν Θεὸν τῶν θεῶν· διότι εἰς τὸν
αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.
3 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον τῶν κυρίων· διότι εἰς
τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.
4 Ἐκεῖνον, ὅστις μόνος κάμνει θαυμάσια με-
γάλα· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.
5 Ἐκεῖνον, ὅστις ἔκαμε τοὺς οὐρανοὺς μὲ σύν-
εσιν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.
6 Ἐκεῖνον, ὅστις ἐξήπλωσε τὴν γῆν ἐπάνω εἰς
τὰ ὕδατα· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.
7 Ἐκεῖνον, ὅστις ἔκαμε τοὺς φωστῆρας τοὺς με-
γάλους· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·
8 Τὸν ἥλιον, διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπάνω εἰς τὴν
ἡμέραν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·
9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, διὰ νὰ ἐξου-
σιάζωσιν ἐπάνω εἰς τὴν νύκτα· διότι εἰς τὸν
αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.
10 Ἐκεῖνον, ὅστις ἐπάταξε τὴν Αἴγυπτον εἰς τὰ
πρωτότοκά της· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός
του·
11 Καὶ ἔκβαλε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῆς·
διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·
12 Μὲ χεῖρα κραταιὰν, καὶ μὲ βραχίονα ἡπλω-
μένον· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.

13 Ἐκεῖνον, ὅστις ἐδιαίρεσε τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς δύο· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·

14 Καὶ διεπέρασε τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου της· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·

15 Καὶ κατεπόντισε τὸν Φαραὼ καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.

16 Ἐκεῖνον, ὅστις ὡδήγησε τὸν λαόν του διὰ μέσου τῆς ἐρήμου· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.

17 Ἐκεῖνον, ὅστις ἐπάταξε βασιλεῖς μεγάλους· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·

18 Καὶ ἐθανάτωσε βασιλεῖς κραταιούς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·

19 Τὸν Σηὼν, βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·

20 Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·

21 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν εἰς κληρονομίαν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·

22 Κληρονομίαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, τὸν δοῦλόν του· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.

23 Ὅστις εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν μᾶς ἐνθυμήθη· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του·

24 Καὶ μᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.

25 Ὅστις δίδει τροφὴν εἰς ὅλα τὰ ζῶα· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.

26 Δοξολογεῖτε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι τὸ ἔλεός του.

ΨΑΛΜΟΣ ρλζ΄.

ΕΙΣ τοὺς ποταμοὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν, καὶ μάλιστα ἐκλαύσαμεν, ὅταν ἐνθυμήθημεν τὴν Σιών.

2 Ἐπάνω εἰς τὰς ἰτέας εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰς κιθάρας μας.

3 Διότι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς ᾐχμαλώτευσαν,
μᾶς ἐζήτησαν ἐκεῖ λόγους ᾀσμάτων· καὶ ἐκεῖνοι,
οἱ ὁποῖοι μᾶς ἠρήμωσαν, μᾶς ἐζήτησαν ὕμνον, λέ-
γοντες, Ψάλλετέ μας ἀπὸ τὰς ᾠδὰς τῆς Σιών.
4 Πῶς νὰ ψάλωμεν τὴν ᾠδὴν τοῦ Κυρίου εἰς γῆν
ξένην;
5 Ἐὰν σὲ λησμονήσω, Ἱερουσαλὴμ, νὰ λησμο-
νήσῃ ἡ δεξιά μου χεὶρ τὴν ἐπιδεξιότητά της!
6 Νὰ κολλήσῃ ἡ γλῶσσά μου εἰς τὸν οὐρανί-
σκον μου, ἐὰν δὲν σὲ ἐνθυμοῦμαι· ἐὰν δὲν προ-
τάξω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἀρχὴν πάσης εὐ-
φροσύνης μου!
7 Ἐνθυμήσου, Κύριε, τοὺς υἱοὺς Ἐδὼμ, οἱ ὁποῖοι
τὴν ἡμέραν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔλεγαν, Κατεδαφί-
σετε, κατεδαφίσετέ την, ἕως εἰς τὰ θεμέλιά της.
8 Ὦ θυγάτηρ τῆς Βαβυλῶνος, ἡ μέλλουσα νὰ
ἐρημωθῇς, μακάριος ὅστις σὲ ἀνταποδώσῃ τὴν
ἀνταμοιβὴν τῶν ὅσα ἔκαμες εἰς ἡμᾶς!
9 Μακάριος ὅστις πιάσῃ καὶ ῥίψῃ τὰ νήπιά σου
ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν!

ΨΑΛΜΟΣ ρλη'.

ΘΕΛΩ σὲ δοξολογήσει μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν·
θέλω ψαλμῳδήσει εἰς σὲ ἔμπροσθεν τῶν θεῶν.
2 Θέλω προσκυνήσει πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν
σου· καὶ θέλω ἐπαινέσει τὸ ὄνομά σου, διὰ τὸ
ἔλεός σου, καὶ διὰ τὴν ἀλήθειάν σου· διότι ἐμε-
γάλυνες τὸν λόγον σου συμφώνως μὲ ὅλην τὴν
φήμην σου.
3 Τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐφώναξα, σὺ μὲ
ἀπεκρίθης· μὲ ἐνδυνάμωσες μὲ δύναμιν εἰς τὴν
ψυχήν μου.
4 Θέλουν σὲ δοξολογήσει, Κύριε, ὅλοι οἱ βασι-
λεῖς τῆς γῆς, ὅταν ἀκούσωσι τοὺς λόγους τοῦ
στόματός σου·
5 Καὶ θέλουν ψάλλει εἰς τοὺς δρόμους τοῦ
Κυρίου, ὅτι μεγάλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου.
6 Ἂν καὶ ὁ Κύριος ἦναι ὑψηλὸς, ὅμως ἐπιβλέπει

εἰς τὸν ταπεινόν· τὸν δὲ ὑψηλόφρονα βλέπει ἀπὸ μακρόθεν.
7 Ἐὰν περιπατήσω εἰς μέσον στενοχωρίας, θέλεις μὲ ζωοποιήσει· θέλεις ἐξαπλώσει τὴν χεῖρά σου κατὰ τῆς ὀργῆς τῶν ἐχθρῶν μου· καὶ ἡ δεξιά σου θέλει μὲ σώσει.
8 Ὁ Κύριος θέλει ἐκτελέσει τὰ περὶ ἐμοῦ· Κύριε, τὸ ἔλεός σου διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παραβλέψῃς.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρλθ'.

ΚΥΡΙΕ, σὺ μὲ ἐδοκίμασες, καὶ μὲ ἐγνώρισες.
2 Σὺ γνωρίζεις τὸ κάθισμά μου καὶ τὸ σήκωμά μου· σὺ νοεῖς τοὺς λογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.
3 Σὺ ἐξερευνᾷς τὸ περιπάτημά μου καὶ τὸ πλαγίασμά μου, καὶ ὅλους μου τοὺς δρόμους σὺ ἐξεύρεις.
4 Διότι καὶ πρὶν ἀκόμη ἔλθῃ ὁ λόγος εἰς τὴν γλῶσσάν μου, ἰδού, Κύριε, σὺ γνωρίζεις τὸ πᾶν.
5 Σὺ μὲ περικυκλόνεις ὄπισθεν καὶ ἔμπροσθεν, καὶ ἔθεσες ἐπάνω μου τὴν χεῖρά σου.
6 Ἡ γνῶσις αὕτη εἶναι ὑπερθαύμαστος εἰς ἐμέ· εἶναι ὑψηλή· δὲν δύναμαι νὰ φθάσω εἰς αὐτήν.
7 Ποῦ νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὸ πνεῦμά σου; καὶ ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου ποῦ νὰ φύγω;
8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, σὺ εἶσαι ἐκεῖ· ἐὰν πλαγιάσω εἰς τὸν ᾅδην, ἰδοὺ σὺ ἐκεῖ.
9 Ἐὰν λάβω τὰς πτέρυγας τῆς αὐγῆς, καὶ κατοικήσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης·
10 Καὶ ἐκεῖ θέλει μὲ ὁδηγήσει ἡ χείρ σου, καὶ ἡ δεξιά σου θέλει μὲ κρατεῖ.
11 Ἐὰν εἴπω, Ἀλλὰ τὸ σκότος θέλει μὲ σκεπάσει· τότε καὶ ἡ νὺξ αὐτὴ θέλει εἶσθαι φῶς τριγύρω μου.
12 Ναὶ, τὸ σκότος δὲν σκεπάζει τίποτε ἀπὸ σέ·

μάλιστα ἡ νὺξ λάμπει ὡς ἡ ἡμέρα· εἰς σὲ τὸ σκό-
τος εἶναι καθὼς καὶ τὸ φῶς.
13 Διότι σὺ ἐμόρφωσες τὰ νεφρά μου· σὺ μὲ
ἐπεριτύλιξες εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός μου.
14 Θέλω σὲ ὑμνεῖ, διότι φοβερῶς καὶ θαυμασί-
ως ἐπλάσθην· θαυμάσια εἶναι τὰ ἔργα σου· καὶ ἡ
ψυχή μου κάλλιστα τὸ γνωρίζει.
15 Δὲν ἐκρύφθησαν τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ σὲ, ἐνῷ
ἐπλαττόμην εἰς τὸ κρυφὸν, καὶ διεμορφονόμην εἰς
τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
16 Τὸ ἀδιαμόρφωτον τοῦ σώματός μου ἴδαν οἱ
ὀφθαλμοί σου· καὶ εἰς τὸ βιβλίον σου ὅλα ταῦτα
ἦσαν γεγραμμένα, καθὼς καὶ αἱ ἡμέραι εἰς τὰς
ὁποίας ἐσχηματίζοντο, ἀκόμη καὶ ἐνῷ κανὲν ἀπὸ
αὐτὰ δὲν ἦτον.
17 Ὢ πόσον πολύτιμοι εἶναι εἰς ἐμὲ αἱ βουλαί
σου, Θεέ! πόσον μέγας εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν!
18 Ἐὰν ἤθελα νὰ τὰς ἀπαριθμήσω, ὑπερβαίνουν
τὴν ἄμμον· ἐξυπνῶ, καὶ ἀκόμη εἶμαι μετὰ σοῦ.
19 Βέβαια θέλεις θανατώσει τοὺς ἀσεβεῖς, Θεέ·
φεύγετε λοιπὸν ἀπὸ ἐμὲ, ἄνδρες αἱμάτων.
20 Διότι λαλοῦν κατὰ σοῦ ἀσεβῶς· οἱ ἐχθροί
σου λαμβάνουν τὸ ὄνομά σου ματαίως.
21 Δὲν μισῶ τάχα, Κύριε, τοὺς μισοῦντάς σε;
καὶ δὲν ἀγανακτῶ κατ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σηκό-
νονται κατὰ σοῦ;
22 Μὲ τέλειον μῖσος τοὺς μισῶ· διὰ ἐχθροὺς
τοὺς ἔχω.
23 Δοκίμασέ με, Θεὲ, καὶ γνώρισε τὴν καρδίαν
μου· ἐρεύνησέ με, καὶ μάθε τοὺς στοχασμούς μου.
24 Καὶ ἰδὲ ἂν ἦναι εἰς ἐμὲ ὁδὸς ἀνομίας· καὶ
ὁδήγησέ με εἰς τὴν ὁδὸν τὴν αἰώνιον.

ΨΑΛΜΟΣ ρμʹ.

Ἐ-ΛΕΥΘΕΡΩΣΕ' με, Κύριε, ἀπὸ ἄνθρωπον πο-
νηρόν· λύτρωσέ με ἀπὸ ἄνθρωπον ἄδικον·
2 Οἱ ὁποῖοι διαλογίζονται πονηρὰ εἰς τὴν καρ-

δίαν· ὅλην τὴν ἡμέραν παρατάττονται εἰς πολέ-
μους.
3 Ἠκόνησαν τὴν γλῶσσάν των ὡς ὄφεως· φαρ-
μάκιον ἀσπίδος εἶναι ὑποκάτω εἰς τὰ χείλη των.
4 Φύλαξέ με, Κύριε, ἀπὸ χεῖρας ἀσεβοῦς· λύ-
τρωσέ με ἀπὸ ἄνθρωπον ἄδικον· οἱ ὁποῖοι ἐμηχα-
νεύθησαν νὰ ὑποσκελίσωσι τὰ διαβήματά μου.
5 Οἱ ὑπερήφανοι μ' ἔκρυψαν παγίδα, καὶ μὲ
σχοινία ἥπλωσαν δίκτυα εἰς τὴν διάβασίν μου·
ἔστησαν δι' ἐμὲ βρόχια.
6 Εἶπα εἰς τὸν Κύριον, Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου·
ἀκροάσου, Κύριε, τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου.
7 Κύριε Θεὲ, ἡ δύναμις τῆς σωτηρίας μου, σὺ
περιεσκέπασες τὴν κεφαλήν μου εἰς τὴν ἡμέραν
τοῦ πολέμου.
8 Μὴ χαρίσῃς, Κύριε, εἰς τὸν ἀσεβῆ τὰς ἐπιθυ-
μίας του· μὴν ἀφήσῃς νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ στοχασμός
του, μή πως ὑψωθῶσι.
9 Ἡ δὲ πονηρία τῶν χειλέων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι
μὲ περικυκλόνουν, ἂς σκεπάσῃ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.
10 Ἄνθρακες πυρακτωμένοι ἂς πέσωσιν ἐπάνω
των· ἂς ῥιφθῶσιν εἰς τὸ πῦρ, εἰς λάκκους βαθεῖς,
διὰ νὰ μὴ σηκωθῶσι πλέον.
11 Ἄνθρωπος κακόγλωσσος ἂς μὴ στερεωθῇ
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· ἡ κακία θέλει κατατρέξει τὸν
ἄδικον ἄνθρωπον ἕως νὰ τὸν ἀφανίσῃ.
12 Ἐξεύρω ὅτι ὁ Κύριος θέλει κάμει τὴν κρίσιν
εἰς τὸν τεθλιμμένον, καὶ τὸ δίκαιον εἰς τοὺς πτω-
χούς.
13 Βέβαια οἱ δίκαιοι θέλουν εὐχαριστεῖ τὸ ὄνομά
σου· οἱ εὐθεῖς θέλουν κατοικεῖ ἔμπροσθεν τοῦ
προσώπου σου.

ΨΑΛΜΟΣ ρμα'.

ΚΥΡΙΕ, εἰς σὲ ἐφώναξα· ἐλθὲ μὲ σπουδὴν πρὸς ἐμέ· δὸς ἀκρόασιν εἰς τὴν φωνήν μου, ὅταν κράζω πρὸς σέ.

2 Ἂς ἀναβῇ ἔμπροσθέν σου ἡ προσευχή μου ὡς
τὸ θυμίαμα· τὸ σήκωμα τῶν χειρῶν μου ἂς γίνῃ
ὡς ἡ θυσία ἡ ἑσπερινή.
3 Βάλε, Κύριε, φυλακὴν εἰς τὸ στόμα μου· φύ-
λαττε τὴν θύραν τῶν χειλέων μου.
4 Μὴν ἀφίνῃς νὰ ἐκκλίνῃ ἡ καρδία μου εἰς
πρᾶγμα πονηρὸν, ὥστε νὰ ἐκτελῶ πράξεις ἀσε-
βεῖς ὁμοῦ μὲ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ἀνο-
μίαν· μηδὲ φάγω ἀπὸ τὰ ἐκλεκτά των φαγητά.
5 Ἂς μὲ κτυπᾷ ὁ δίκαιος· τοῦτο θέλει εἶσθαι
ἔλεος· καὶ ἂς μὲ ἐλέγχῃ· τοῦτο θέλει εἶσθαι
μύρον ἐξαίρετον· δὲν θέλει βλάψει τὴν κεφαλήν
μου· διότι μάλιστα καὶ θέλω προσεύχεσθαι δι'
αὐτοὺς εἰς τὰς συμφοράς των.
6 Ὅτε οἱ ἀρχηγοί των περιήρχοντο εἰς τόπους
πετρώδεις, ἤκουσαν τὰ λόγιά μου, ὅτι ἦσαν γλυκά.
7 Τὰ ὀστᾶ μας διασκορπίζονται εἰς τὸ στόμα
τοῦ τάφου, καθὼς ὅταν τις κόπτῃ καὶ σχίζῃ ξύλα
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.
8 Διὰ τοῦτο οἱ ὀφθαλμοί μου, Κύριε Θεὲ, ἀτενί-
ζουν πρὸς σέ· εἰς σὲ ἤλπισα· μὴν ἀφήσῃς ἀπερι-
σκέπαστον τὴν ψυχήν μου.
9 Φύλαξέ με ἀπὸ τὴν παγίδα, τὴν ὁποίαν ἔστη-
σαν δι' ἐμὲ, καὶ ἀπὸ τὰ βρόχια τῶν ἐργατῶν τῆς
ἀνομίας.
10 Ἂς πέσωσιν ὁμοῦ οἱ ἀσεβεῖς εἰς τὰ δίκτυά
των, ἐνῷ ἐγὼ θέλω περάσει ἀβλαβής.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'.

ΜΕ τὴν φωνήν μου ἐφώναξα εἰς τὸν Κύριον· μὲ
τὴν φωνήν μου εἰς τὸν Κύριον ἐδεήθην.
2 Θέλω ἐκχέει ἔμπροσθέν του τὴν δέησίν μου·
τὴν θλίψιν μου ἔμπροσθέν του θέλω ἀπαγγέλλει.
3 Ὅτε τὸ πνεῦμά μου ἦτον κακατεθλιμμένον εἰς
ἐμὲ, τότε σὺ ἐγνώρισες τὸν δρόμον μου. Παγίδα

ἔκρυψαν δι' ἐμὲ, εἰς τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἐπεριπατοῦσα.

4 Ἔβλεπα εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ παρετηροῦσα, καὶ κανεὶς δὲν ἦτον νὰ μὲ γνωρίσῃ· πᾶν καταφύγιον ἐχάθη ἀπὸ ἐμε, καὶ κανεὶς δὲν ἦτον ὁ ὁποῖος νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ψυχῆς μου.

5 Εἰς σὲ, Κύριε, ἐφώναξα, καὶ εἶπα, Σὺ εἶσαι ἡ καταφυγή μου, καὶ τὸ μερίδιόν μου εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων.

6 Πρόσεξε εἰς τὴν φωνήν μου, διότι ταλαιπωροῦμαι σφόδρα· ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ κατατρέχουν, διότι εἶναι δυνατώτεροί μου.

7 Ἔκβαλε ἀπὸ τὴν φυλακὴν τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ δοξολογῶ τὸ ὄνομά σου· οἱ δίκαιοι θέλουν μὲ περικυκλώσει, ὅταν μὲ ἀνταμείψῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ρμγ'.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΕ, Κύριε, τὴν προσευχήν μου· ἀκροάσου τὰς δεήσεις μου· ἀποκρίσου εἰς ἐμὲ, κατὰ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου.

2 Καὶ μὴν ἐμβῇς εἰς κρίσιν μὲ τὸν δοῦλόν σου· διότι δὲν θέλει δικαιωθῇ ἔμπροσθέν σου κανεὶς ἄνθρωπος ζῶν.

3 Διότι κατέτρεξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν ἕως εἰς τὴν γῆν τὴν ζωήν μου· μὲ ἔκαμε νὰ καθήσω εἰς σκοτεινοὺς τόπους, ὡς οἱ πρὸ πολλοῦ ἀποθαμένοι.

4 Διὰ τοῦτο τὸ πνεῦμά μου εἶναι κατατεθλιμμένον ἐντός μου, καὶ ἡ καρδία μου παγωμένη εἰς ἐμέ.

5 Ἐνθυμοῦμαι τὰς ἀρχαίας ἡμέρας· διαλογίζομαι ὅλα τὰ ἔργα σου· μελετῶ εἰς τὰ ποιήματα τῶν χειρῶν σου.

6 Ἁπλόνω πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου σὲ διψᾷ ὡς γῆ ἄνυδρος.

7 Ὀγλήγορα εἰσάκουσέ μου, Κύριε· τὸ πνεῦμά

μου ἐκλείπει· μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμὲ, καὶ ὁμοιωθῶ μὲ τοὺς καταβαίνοντας εἰς τὸν λάκκον.
8 Κάμε με νὰ ἀκούσω τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου· διότι εἰς σὲ ἔθεσα τὸ θάῤῥος μου· κάμε νὰ γνωρίσω τὸν δρόμον εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ περιπατῶ· διότι πρὸς σὲ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου.
9 Ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγα.
10 Δίδαξέ με νὰ κάμνω τὸ θέλημά σου, διότι σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου· τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἂς μὲ ὁδηγήσῃ εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν.
11 Διὰ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ζωοποίησέ με· διὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἔκβαλε τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τὴν θλίψιν.
12 Καὶ διὰ τὸ πρὸς ἐμὲ ἔλεός σου ἐξολόθρευσε τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀφάνισε ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θλίβουν τὴν ψυχήν μου· διότι ἐγὼ εἶμαι δοῦλός σου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΩΘΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμδ'.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ὁ Κύριος, ἡ δύναμίς μου, ὁ ὁποῖος διδάσκει τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον, τὰ δάκτυλά μου εἰς μάχην·
2 Τὸ ἔλεός μου, καὶ τὸ ὀχύρωμά μου, τὸ ὑψηλὸν καταφύγιόν μου, καὶ ὁ ἐλευθερωτής μου· ἡ ἀσπίς μου· εἰς τὸν ὁποῖον ἔθεσα τὸ θάῤῥος μου, καὶ ὁ ὁποῖος ὑποτάσσει τὸν λαόν μου ὑποκάτω εἰς ἐμέ.
3 Κύριε, τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, καὶ σὺ λαμβάνεις φροντίδα περὶ αὐτοῦ! ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ σὺ τὸν στοχάζεσαι τόσον!
4 Ὁ ἄνθρωπος ὁμοιάζει τὴν ματαιότητα· αἱ ἡμέραι του εἶναι ὡς σκιὰ ἡ ὁποία περνᾷ.
5 Κύριε, κλῖνε τοὺς οὐρανούς σου, καὶ καταῖβα· ἔγγιξε τὰ ὄρη, καὶ θέλουν καπνίσει.

6 Ἄστραψε ἀστραπὴν, καὶ θέλεις τοὺς διασκορπίσει· ῥίψε τὰ βέλη σου, καὶ θέλεις τοὺς ἐξολοθρεύσει.

7 Ἐξαπόστειλε τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τὸ ὕψος· λύτρωσέ με καὶ ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ ὕδατα μεγάλα, ἀπὸ τὴν χεῖρα τῶν υἱῶν τοῦ ἀλλοτρίου·

8 Τῶν ὁποίων τὸ στόμα λαλεῖ ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιά των εἶναι δεξιὰ ψεύδους.

9 Θεὲ, εἰς σὲ θέλω ψάλλει ᾆσμα νέον· εἰς σὲ θέλω ψαλμῳδεῖ μὲ ψαλτήριον, καὶ μὲ ὄργανον δεκάχορδον.

10 Αὐτὸς εἶναι ὅστις δίδει τὴν σωτηρίαν εἰς τοὺς βασιλεῖς· ὅστις λυτρόνει τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν του ἀπὸ τὴν θανατηφόρον ῥομφαίαν.

11 Λύτρωσέ με καὶ ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τὴν χεῖρα τῶν υἱῶν τοῦ ἀλλοτρίου, τῶν ὁποίων τὸ στόμα λαλεῖ ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιά των εἶναι δεξιὰ ψεύδους·

12 Διὰ νὰ ἦναι οἱ υἱοί μας ὡς νεόφυτα, αὐξάνοντες εἰς τὴν νεότητά των· αἱ θυγατέρες μας, ὡς στύλοι τορνευμένοι πρὸς στολισμὸν παλατίου·

13 Αἱ ἀποθῆκαί μας πλήρεις, ὥστε νὰ δίδωσι πᾶν εἶδος τροφῆς· τὰ πρόβατά μας πληθυνόμενα εἰς χιλιάδας καὶ μυριάδας, μέσα εἰς τὰς πλατείας μας·

14 Οἱ βόες μας πολύτοκοι· νὰ μὴν ἦναι μήτε ἔφοδος ἐχθρῶν, μήτε ἐξόρμησις, μηδὲ κραυγὴ εἰς τὰς πλατείας μας.

15 Μακάριος ὁ λαὸς, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην κατάστασιν! μακάριος ὁ λαὸς, τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός του!

ΨΑΛΜΟΣ ρμε'.

ΘΕΛΩ σὲ ὑψόνει, Θεέ μου, βασιλεῦ μου· καὶ θέλω εὐλογεῖ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν θέλω σὲ εὐλογεῖ· καὶ

θέλω ἐπαινεῖ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
3 Μέγας εἶναι ὁ Κύριος, καὶ σφόδρα ἀξιΰμνητος·
καὶ ἡ μεγαλωσύνη του εἶναι ἀνεξιχνίαστος.
4 Γενεὰ εἰς γενεὰν θέλει ἐπαινεῖ τὰ ἔργα σου,
καὶ τὰ μεγαλεῖά σου θέλει διηγεῖσθαι.
5 Θέλω λαλεῖ περὶ τῆς ἐνδόξου μεγαλοπρεπείας
τῆς μεγαλειότητός σου, καὶ περὶ τῶν θαυμαστῶν
ἔργων σου·
6 Καὶ θέλουν λέγει τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν
σου κατορθωμάτων, καὶ θέλω διηγεῖσθαι τὴν
μεγαλωσύνην σου.
7 Θέλουν διαδίδει τὴν μνήμην τοῦ πλήθους τῆς
ἀγαθότητός σου, καὶ χαρμοσύνως θέλουν ψάλλει
τὴν δικαιοσύνην σου.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος· μακρό-
θυμος καὶ πολυέλεος.
9 Ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθὸς πρὸς ὅλους· καὶ οἱ
οἰκτιρμοί του εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ ποιήματά του.
10 Ὅλα τὰ ποιήματά σου, Κύριε, θέλουν σὲ
ἐπαινεῖ· καὶ οἱ ἅγιοί σου θέλουν σὲ εὐλογεῖ.
11 Τὴν δόξαν τῆς βασιλείας σου θέλουν κηρύτ-
τει, καὶ θέλουν διηγεῖσθαι τὸ μεγαλεῖόν σου·
12 Διὰ νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων τὰ μεγαλεῖά του, καὶ τὴν δόξαν τῆς
μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας του.
13 Ἡ βασιλεία σου εἶναι βασιλεία ὅλων τῶν αἰώ-
νων, καὶ ἡ δεσποτεία σου εἰς ὅλας τὰς γενεάς.
14 Ὁ Κύριος ὑποστηρίζει ὅλους τοὺς κινδυνεύ-
οντας νὰ πέσωσι, καὶ ἀνορθόνει ὅλους τοὺς κυρ-
τωμένους.
15 Οἱ ὀφθαλμοὶ ὅλων ἀποβλέπουν εἰς σέ· καὶ
σὺ δίδεις εἰς αὐτοὺς τὴν τροφήν των ἐν καιρῷ.
16 Σὺ ἀνοίγεις τὴν χεῖρά σου, καὶ χορταίνεις
τὴν ἐπιθυμίαν παντὸς ποιήματος ζῶντος.
17 Ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος εἰς ὅλας τὰς ὁδούς του,
καὶ ἀγαθὸς εἰς ὅλα τὰ ἔργα του.

18 Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον εἰς ὅλους ὅσοι τὸν ἐπικαλοῦνται· εἰς ὅλους ὅσοι τὸν ἐπικαλοῦνται μὲ ἀλήθειαν.
19 Ἐκπληροῖ τὴν ἐπιθυμίαν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸν φοβοῦνται, καὶ τὴν κραυγήν των εἰσακούει, καὶ σώζει αὐτούς.
20 Ὁ Κύριος φυλάττει ὅλους ὅσοι τὸν ἀγαποῦν· θέλει ὅμως ἐξολοθρεύσει ὅλους τοὺς ἀσεβεῖς.
21 Τὸ στόμα μου θέλει λαλεῖ τὸν ἔπαινον τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶσα σὰρξ ἂς εὐλογῇ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν του εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ρμϛʹ.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Δοξολόγει, ψυχή μου, τὸν Κύριον.
2 Θέλω δοξολογεῖ τὸν Κύριον εἰς ὅλην μου τὴν ζωήν· ἑωσοῦ ὑπάρχω, θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Θεόν μου.
3 Μὴν ἔχετε τὸ θάῤῥος σας εἰς ἄρχοντας, μηδὲ εἰς κανένα υἱὸν ἀνθρώπου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι σωτηρία.
4 Τὸ πνεῦμά του ἐκβαίνει· αὐτὸς ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν του· εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην οἱ διαλογισμοί του ἀφανίζονται.
5 Μακάριος ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου βοηθὸς εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ· τοῦ ὁποίου ἡ ἐλπὶς εἶναι εἰς Κύριον τὸν Θεόν του·
6 Ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα ὅσα εὑρίσκονται εἰς αὐτά· ὅστις φυλάττει πάντοτε τὴν ἀλήθειαν·
7 Ὅστις κάμνει κρίσιν εἰς τοὺς ἀδικουμένους· ὅστις δίδει τροφὴν εἰς τοὺς πεινασμένους. Ὁ Κύριος ἐλευθερόνει τοὺς δεσμίους·
8 Ὁ Κύριος ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν τυφλῶν· ὁ Κύριος ἀνορθόνει τοὺς κυρτωμένους· ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς δικαίους·
9 Ὁ Κύριος διαφυλάττει τοὺς ξένους· ὑπερ-

ασπίζεται τὸν ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν, τὸν δὲ δρόμον τῶν ἁμαρτωλῶν καταστρέφει.
10 Ὁ Κύριος *θέλει βασιλεύει εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ*
Θεός σου, Σιὼν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ἙΣΠΕΡΙΝΗ.

ΨΑΛΜΟΣ *ρμζ'*.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ *τὸν* Κύριον· *διότι εἶναι καλὸν νὰ ψαλμῳδῶμεν εἰς τὸν* Θεόν *μας· διότι εἶναι τερπνὸν, καὶ ὁ ἔπαινος πρέπων.*
2 Ὁ Κύριος *εἶναι ἐκεῖνος ὅστις οἰκοδομεῖ τὴν*
Ἱερουσαλήμ· *αὐτὸς θέλει συνάξει τοὺς διεσπαρμένους τοῦ* Ἰσραήλ.
3 Αὐτὸς *ἰατρεύει τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δένει τὰς πληγὰς αὐτῶν.*
4 Αὐτὸς *ἀριθμεῖ τὰ πλήθη τῶν ἄστρων· τὰ ὀνομάζει ὅλα μὲ τὰ ὀνόματά των.*
5 Μέγας *εἶναι ὁ* Κύριός *μας, καὶ μεγάλη ἡ δύναμίς του· ἡ σύνεσίς του εἶναι ἀμέτρητος.*
6 Ὁ Κύριος *ὑψόνει τοὺς πρᾳους, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς ταπεινόνει ἕως εἰς τὴν γῆν.*
7 Ψάλλετε *εἰς τὸν* Κύριον, *εὐχαριστοῦντες αὐτόν· ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν* Θεόν *μας μὲ κιθάραν·*
8 Ὅστις *σκεπάζει τὸν οὐρανὸν μὲ νεφέλας· ὅστις ἑτοιμάζει βροχὴν διὰ τὴν γῆν· ὅστις βλαστάνει χόρτον ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη·*
9 Ὅστις *δίδει εἰς τὰ κτήνη τὴν τροφήν των, καὶ εἰς τὰ νεογέννητα τῶν κοράκων, τὰ ὁποῖα κράζουν πρὸς αὐτόν.*
10 *Δὲν χαίρει εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἵππου· δὲν ἡδύνεται εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀνδρός.*
11 Ὁ Κύριος *ἡδύνεται εἰς τοὺς ὅσοι τὸν φοβοῦνται, εἰς τοὺς ὅσοι ἐλπίζουν εἰς τὸ ἔλεός του.*
12 Ἐπαίνει, Ἱερουσαλὴμ, *τὸν* Κύριον· *δοξολόγει τὸν* Θεόν *σου,* Σιών·
13 *Διότι ἐδυνάμωσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου· εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου εἰς τὸ μέσον σου.*

14 Αὐτὸς βάλλει εἰρήνην εἰς τὰ ὅριά σου· καὶ σὲ χορταίνει ἀπὸ τὸν ἐκλεκτότερον σῖτον.
15 Ἀποστέλλει τὸ πρόσταγμά του εἰς τὴν γῆν, καὶ ὁ λόγος του τρέχει ταχύτατα.
16 Δίδει χιόνα ὡς μαλλίον· διασπείρει τὴν πάχνην ὡς στάκτην.
17 Ῥίπτει τὸν κρύσταλλόν του ὡς κομμάτια· ἔμπροσθεν τοῦ ψύχους του ποῖος δύναται νὰ σταθῇ;
18 Ἀποστέλλει τὸν λόγον του, καὶ τὰ διαλύει· φυσᾷ τὸν ἄνεμόν του, καὶ τὰ ὕδατα τρέχουν.
19 Ἀναγγέλλει τὸν λόγον του εἰς τὸν Ἰακὼβ, τὰ διατάγματά του καὶ τοὺς νόμους του εἰς τὸν Ἰσραήλ.
20 Δὲν ἔκαμεν οὕτω εἰς κανὲν ἄλλο ἔθνος· οὐδὲ ἐγνώρισαν τοὺς νόμους του. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρμη'.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κυριον. Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον ἀπὸ τοὺς οὐρανούς· δοξολογεῖτε αὐτὸν εἰς τὰ ὕψη.
2 Δοξολογεῖτε αὐτὸν, ὅλοι οἱ ἄγγελοί του· δοξολογεῖτε αὐτὸν, ὅλα τὰ τάγματά του.
3 Δοξολογεῖτε αὐτὸν, ἥλιε καὶ σελήνη· δοξολογεῖτε αὐτὸν, ὅλα τὰ ἄστρα τοῦ φωτός.
4 Δοξολογεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὰ ὕδατα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπάνω τῶν οὐρανῶν.
5 Ἂς δοξολογῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· διότι αὐτὸς ἐπρόσταξε, καὶ ἐκτίσθησαν·
6 Καὶ τὰ ἐστερέωσεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἔβαλε διάταγμα τὸ ὁποῖον δὲν θέλει σαλευθῇ.
7 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον ἀπὸ τὴν γῆν, δράκοντες, καὶ ὅλαι αἱ ἄβυσσοι·
8 Πῦρ καὶ χάλαζα, χιὼν καὶ ἀτμὶς, ἀνεμοστρόβιλος, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν τὸν λόγον αὐτοῦ·
9 Τὰ ὄρη, καὶ ὅλα τὰ βουνά· δένδρα καρποφόρα, καὶ ὅλαι αἱ κέδροι·

10 Τὰ θηρία, καὶ ὅλα τὰ κτήνη· ἑρπετὰ, καὶ πετεινὰ πτερωτά.
11 Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ὅλοι οἱ λαοί· ἄρχοντες, καὶ ὅλοι οἱ κριταὶ τῆς γῆς·
12 Νέοι καὶ παρθένοι, γέροντες καὶ παιδία·
13 Ἂς δοξολογῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· διότι τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου εἶναι ὑψωμένον· ἡ δόξα του εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὸν οὐρανόν.
14 Καὶ αὐτὸς ὕψωσε κέρας εἰς τὸν λαόν του, τὸ ὁποῖον εἶναι ὕμνος εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους του, εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λαοῦ ὅστις εἶναι πλησίον εἰς αὐτόν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρμθ'.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον ᾆσμα νέον, τὸν ἔπαινόν του εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἁγίων.
2 Ἂς εὐφραίνεται ὁ Ἰσραὴλ εἰς ἐκεῖνον ὅστις τὸν ἔκαμεν· οἱ υἱοὶ τῆς Σιὼν ἂς ἀγάλλωνται εἰς τὸν βασιλέα των.
3 Ἂς δοξολογῶσι τὸ ὄνομά του χοροστατοῦντες· μὲ τύμπανον καὶ κιθάραν ἂς ψαλμῳδῶσιν εἰς αὐτόν.
4 Διότι ὁ Κύριος εὐδοκεῖ εἰς τὸν λαόν του· αὐτὸς θέλει δοξάσει τοὺς πρᾳους μὲ τὴν σωτηρίαν.
5 Οἱ ἅγιοι θέλουν ἀγάλλεσθαι μὲ δόξαν· θέλουν ὑμνολογεῖ ἐπάνω εἰς τὰς κλίνας των.
6 Αἱ ἐξυμνήσεις του θέλουν εἶσθαι εἰς τὸν λάρυγγά των, καὶ ῥομφαία δίστομος εἰς τὴν χεῖρά των·
7 Διὰ νὰ κάμνωσιν ἐκδίκησιν εἰς τὰ ἔθνη, καὶ παιδείαν εἰς τοὺς λαούς·
8 Διὰ νὰ δέσωσι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν μὲ ἀλύσεις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν μὲ δεσμὰ σιδηρᾶ·
9 Διὰ νὰ κάμωσιν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὴν γεγραμμένην κρίσιν. Ἡ δόξα αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους του. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρν'.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Δοξολογεῖτε τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἁγιότητά του· δοξολογεῖτε αὐτὸν διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς δυνάμεώς του.
2 Δοξολογεῖτε αὐτὸν διὰ τὰ μεγαλεῖά του· δοξολογεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης του.
3 Δοξολογεῖτε αὐτὸν μὲ τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος· δοξολογεῖτε αὐτὸν μὲ ψαλτήριον καὶ κιθάραν.
4 Δοξολογεῖτε αὐτὸν μὲ τύμπανον καὶ χοροστασίαν· δοξολογεῖτε αὐτὸν μὲ χορδὰς καὶ ὄργανον.
5 Δοξολογεῖτε αὐτὸν μὲ κύμβαλα εὔλαλα· δοξολογεῖτε αὐτὸν μὲ κύμβαλα ἀλαλαγμοῦ.
6 Πᾶσα πνοὴ ἂς δοξολογῇ τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

ΤΥΠΟΙ

ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ ᾽ΕΝ ΘΑΛΑΣΣΗι.

Ἡ Ἑωθινὴ καὶ Ἑσπερινὴ Ἀκολουθία ἥτις πρέπει νὰ γίνεται ἐν Θαλάσσῃ θέλει εἶσθαι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν διαταχθεῖσαν εἰς τὸ Εὐχολόγιον.

Θέλουν δὲ ἀναγινώσκεσθαι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, εἰς τὸν Στόλον τῆς αὐτῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος, καὶ αἱ δύο αὗται Εὐχαί.

ΑΙΩΝΙΕ Δέσποτα Θεὲ, ὁ μόνος ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν, καὶ δεσπόζων τὰ κύματα τῆς θαλάσσης· ὅστις περιέθηκες ὅρια εἰς τὰ ὕδατα, τὰ ὁποῖα θέλουν διαμένει μέχρι τῆς συντελείας τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους· Εὐδόκησε νὰ δεχθῇς ὑπὸ τὴν παντοδύναμον καὶ εὐμενεστάτην προστασίαν σου ἡμᾶς τοὺς δούλους σου· καὶ τὸν Στόλον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ὑπηρετοῦμεν. Διαφύλαττε ἡμᾶς ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης, καὶ ἀπὸ τὴν βίαν τοῦ ἐχθροῦ, διὰ νὰ ἤμεθα εἰς τὴν εὐμενεστάτην ἡγεμονίδα ἡμῶν τὴν Βασίλισσαν Βικτωρίαν, καὶ εἰς τὰς ἐπικρατείας αὐτῆς, φυλακή· εἰς δὲ τοὺς ἐν θαλάσσῃ πλέοντας διὰ νομίμους ἀπασχολήσεις των, ἀσφάλεια· ὥστε οἱ κάτοικοι τῆς Νήσου ἡμῶν νὰ λατρεύωσιν, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ, σὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς νὰ ἐπιστρέφωμεν ἐν ἀσφαλείᾳ, διὰ νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὰς εὐλογίας τῆς γῆς, ὁμοῦ μὲ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων μας, καὶ μὲ εὐγνώμονα ἐνθύμησιν τῶν οἰκτιρμῶν σου νὰ αἰνῶμεν καὶ νὰ δοξάζωμεν τὸ Ἅγιόν σου Ὄνομα· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Συναπτή.

ΠΡΟΦΘΑΝΕ ἡμᾶς, Κύριε, εἰς ὅλα τὰ ἔργα ἡμῶν, μὲ τὴν εὐμενεστάτην χάριν σου, καὶ προβίβαζε ἡμᾶς μὲ τὴν ἀκατάπαυστον βοήθειάν σου·

ὥστε εἰς ὅλα ἡμῶν τὰ ἔργα, ἀρχόμενα, ἐξακολουθοῦντα, καὶ τέλος λαμβάνοντα εἰς σὲ, νὰ δοξάζωμεν τὸ Ἅγιόν σου Ὄνομα, καὶ τελευταῖον, διὰ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν αἰώνιον ζωήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ἈΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ἘΝ ΚΑΙΡΩ͂ ΤΡΙΚΥΜΙΑΣ.

ἸΣΧΥΡΟΤΑΤΕ *καὶ ἔνδοξε Δέσποτα Θεὲ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ πρόσταγμα οἱ ἄνεμοι πνέουν, καὶ ὑψόνουν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης· ὅστις καὶ κατευνάζεις τὴν ὁρμήν αὐτῆς· ἡμεῖς τὰ πλάσματά σου, ἐλεεινοὶ ὅμως ἁμαρτωλοὶ, εἰς ταύτην μας τὴν μεγάλην ἀνάγκην πρὸς σὲ βοῶμεν, ἐπικαλούμενοι τὴν βοήθειάν σου· Σῶσε, Κύριε, χανόμεθα. Ὁμολογοῦμεν ὅτι, ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες, καὶ τὰ πάντα βλέποντες γαληνιαῖα περὶ ἡμᾶς, ἐλησμονήσαμεν σὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ δὲν ἠθελήσαμεν νὰ δώσωμεν προσοχὴν εἰς τὴν ἥσυχον φωνὴν τοῦ σοῦ λόγου, καὶ νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τὰς προσταγάς σου. Ἀλλὰ τώρα βλέπομεν πόσον φοβερὸς εἶσαι εἰς ὅλα σου τὰ θαυμάσια ἔργα, ὁ μέγας Θεὸς ὁ ὑπὲρ πάντας φοβερός. Ὅθεν προσκυνοῦμεν τὴν Θείαν σου Μεγαλειότητα, ὁμολογοῦντες τὴν δύναμίν σου, καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν ἀγαθότητά σου. Βοήθησε, Κύριε, καὶ σῶσε ἡμᾶς, διὰ τὸ ἔλεός σου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Υἱῷ σου, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἡ *αὐτη.*

ὙΠΕΡΕΝΔΟΞΕ *καὶ οἰκτίρμων Δέσποτα Θεὲ, ὁ κατοικῶν μὲν εἰς τὸν οὐρανὸν, βλέπων δὲ τὰ πάντα ἐπὶ τῆς γῆς, Ἐπίβλεψε, δεόμεθά σου, καὶ εἰσάκουσε ἡμᾶς, ἐπικαλουμένους σε ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ τὰς σιαγόνας τοῦ θανάτου τούτου, μέλλοντος ἤδη νὰ μᾶς καταπίῃ· Σῶσε, Κύριε, χανόμεθα. Οἱ ζῶντες, οἱ ζῶντες θέλουν σὲ εὐλογήσει. Ἐξαπόστειλε τὸν λόγον τοῦ*

προστάγματός σου, διὰ νὰ ἐπιτιμήσῃ τοὺς ἐξαγριωμένους ἀνέμους, καὶ τὴν βρυχωμένην θάλασσαν· ὥστε, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ ταύτην τὴν ταλαιπωρίαν, νὰ ζῶμεν διὰ νὰ σὲ λατρεύωμεν, καὶ νὰ δοξάζωμεν τὸ Ὄνομά σου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Εἰσάκουσε, Κύριε, καὶ σῶσε ἡμᾶς, διὰ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ ὑπερευλογημένου Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἀναγινωσκομένη πρὸ τῆς καθ' ὁποιουδήποτε Πολεμίου Ναυμαχίας.

ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤΕ καὶ ἔνδοξε Δέσποτα Θεὲ, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ κυβερνῶν καὶ διατάττων τὰ πάντα, σὺ κάθησαι ἐπὶ θρόνου κρίνων δικαιοσύνην· καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν Θείαν σου Μεγαλειότητα εἰς ταύτην τὴν ἀνάγκην ἡμῶν, διὰ νὰ εὐδοκήσῃς νὰ ἀναλάβῃς τὴν δίκην ἡμῶν εἰς τὴν ἰδίαν σου χεῖρα, καὶ νὰ κρίνῃς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Ἔγειρε τὴν δύναμίν σου, Κύριε, καὶ ἐλθὲ εἰς βοήθειαν ἡμῶν· διότι σὺ δὲν δίδεις τὴν νίκην πάντοτε εἰς τὸν δυνατὸν, ἀλλὰ δύνασαι νὰ σώσῃς ἢ διὰ πολλῶν ἢ δι' ὀλίγων. Ἃς μὴ φωνάξωσι τώρα αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον μας πρὸς ἐκδίκησιν· ἀλλ' ἐπάκουσε ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς δούλους σου, ζητοῦντας ἔλεος, καὶ ἐπικαλουμένους τὴν βοήθειάν σου, καὶ εὐδόκησε νὰ ἦσαι σκέπη εἰς ἡμᾶς ἐναντίον τοῦ πολεμίου. Φανέρωσε ὅτι σὺ εἶσαι Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ δυνατὸς Λυτρωτὴς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχαὶ σύντομοι διὰ τοὺς ἰδιαιτέρους, ὅσοι δὲν δύνανται νὰ συνέλθωσιν εἰς προσευχὴν μετὰ τῶν ἄλλων, ἐξ αἰτίας τῆς Μάχης ἢ τῆς Τρικυμίας.

Εὐχαὶ Γενικαί.

ΚΥΡΙΕ, γενοῦ ἵλεως εἰς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ σῶσε ἡμᾶς, διὰ τὸ ἔλεός σου.

Σὺ εἶσαι ὁ μέγας Θεὸς, ὁ τὰ πάντα ποιήσας καὶ κυβερνῶν· λύτρωσε ἡμᾶς, διὰ τὸ Ὄνομά σου.

Σὺ εἶσαι ὁ μέγας Θεὸς, ὁ ὑπὲρ πάντας φοβερός· σῶσε ἡμᾶς, διὰ νὰ σὲ ὑμνῶμεν.

Εὐχαὶ ἰδιαίτεραι κατὰ τοῦ Πολεμίου.

ΣΥ, Κύριε, εἶσαι δίκαιος καὶ δυνατός· ὑπερασπίσου τὴν δίκην ἡμῶν ἐναντίον τοῦ πολεμίου.

Θεὲ, σὺ εἶσαι πύργος ἰσχυρὸς ὑπερασπίσεως εἰς πάντας τοὺς καταφεύγοντας εἰς σέ· σῶσε ἡμᾶς ἀπὸ τὴν βίαν τοῦ πολεμίου.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μάχου ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ νὰ σὲ δοξάζωμεν.

Μὴ συγχωρήσῃς νὰ καταποντισθῶμεν ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἢ ἀπὸ τὴν βίαν τοῦ πολεμίου ἡμῶν.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησε ἡμᾶς, καὶ λύτρωσε ἡμᾶς, διὰ τὸ Ὄνομά σου.

Εὐχαὶ σύντομοι εἰς τὴν Τρικυμίαν.

ΣΥ, Κύριε, ὅστις καταπραΰνεις τὴν ὀργὴν τῆς θαλάσσης, εἰσάκουσε, εἰσάκουσε ἡμῶν, καὶ σῶσε ἡμᾶς, διὰ νὰ μὴν ἀπολεσθῶμεν.

Ὑπερύμνητε Σωτὴρ, ὅστις ἔσωσες τοὺς μαθητάς σου μέλλοντας νὰ ἀπολεσθῶσιν εἰς τὴν τρικυμίαν, εἰσάκουσε ἡμῶν, καὶ σῶσε ἡμᾶς, δεόμεθά σου.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.
  Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, εἰσάκουσε ἡμῶν.
  Χριστὲ, εἰσάκουσε ἡμῶν.

Θεὲ Πάτερ, Θεὲ Υἱὲ, Θεὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐλέησον ἡμᾶς, σῶσε ἡμᾶς, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἃς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἃς ἔλθῃ ἡ Βασιλεία

σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Διότι ἰδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅταν ἦναι ἐπικείμενος κίνδυνος, ὅσοι δύνανται νὰ ἦναι ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν εἰς τὸ πλοῖον ἀναγκαίαν ὑπηρεσίαν θέλουν συγκαλεσθῇ, καὶ θέλουν κάμει ταπεινὴν ἐξομολόγησιν τῶν ἁμαρτιῶν των πρὸς τὸν Θεόν· εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει ἕκαστος νὰ συλλογίζεται σπουδαίως ἐκείνας τὰς ἰδιαιτέρας ἁμαρτίας του, διὰ τὰς ὁποίας ἡ συνείδησις ἤθελε τὸν κατηγορεῖ, καὶ νὰ λέγῃ τὰ ἑξῆς·

Ἡ Ἐξομολόγησις.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, Πάτερ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ποιητὰ τῶν ἁπάντων, Κριτὰ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, Ὁμολογοῦμεν καὶ θρηνοῦμεν τὰς ἀπείρους ἡμῶν ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, μὲ τὰς ὁποίας ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν βαρέως ἠσεβήσαμεν, ἐν διανοίᾳ, ἐν λόγῳ, καὶ ἐν ἔργῳ, ἐναντίον εἰς τὴν Θείαν σου Μεγαλειότητα, παροξύνοντες καθ' ἡμῶν δικαίως τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησίν σου. Μετανοοῦμεν ἐνθέρμως, καὶ λυπούμεθα ἐκ καρδίας διὰ ταύτας τὰς πονηρὰς ἡμῶν πράξεις. Ἡ ἐνθύμησις αὐτῶν εἶναι ὀδυνηρὰ εἰς ἡμᾶς· τὸ βάρος αὐτῶν ἀνυπόφορον. Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς, Πολυεύσπλαγχνε Πάτερ. Διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συγχώρησε εἰς ἡμᾶς ὅλα τὰ παρελθόντα. Καὶ χάρισέ μας, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς νὰ δουλεύωμεν καὶ νὰ ἀρέσκωμεν εἰς σὲ ἐν καινότητι ζωῆς, Εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Επειτα ὁ Ἱερεὺς, ἐὰν ὑπάρχῃ τις εἰς τὸ πλοῖον, θέλει προφέρει ταύτην τὴν Ἄφεσιν.

ὉΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ Οὐράνιος, ὅστις διὰ τὸ μέγα του ἔλεος ὑπεσχέθη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν πρὸς πάντας τοὺς ἐπιστρέφοντας εἰς αὐτὸν μὲ ἐγκάρδιον μετάνοιαν καὶ ἀληθινὴν πίστιν, Νὰ σᾶς ἐλεήσῃ, νὰ συγχωρήσῃ, καὶ νὰ σᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ ὅλας τὰς ἁμαρτίας σας· νὰ στηρίξῃ καὶ νὰ σᾶς ἐνισχύσῃ εἰς πᾶσαν ἀγαθότητα· καὶ νὰ σᾶς φέρῃ εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑΝ.

Ἀλαλάξετε τῷ Θεῷ. Ψαλμ. ξϛʹ.

ἈΛΑΛΑΞΕΤΕ εἰς τὸν Θεὸν, ὅλη ἡ γῆ.

Ψαλμῳδήσετε εἰς τιμὴν τοῦ ὀνόματός του· κάμετε ἔνδοξον τὸν ἔπαινόν του.

Εἰπέτε εἰς τὸν Θεὸν, Ὦ πόσον εἶναι φοβερὰ τὰ ἔργα σου! διὰ τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεώς σου, δείχνουν πλαστὴν ὑποταγὴν εἰς σὲ οἱ ἐχθροί σου.

Ὅλη ἡ γῆ θέλει σὲ προσκυνεῖ, καὶ ψαλμῳδεῖ εἰς σέ· θέλουν ψαλμῳδεῖ τὸ ὄνομά σου.

Ἔλθετε καὶ ἰδέτε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· πόσον εἶναι φοβερὸς εἰς τὰς πράξεις του πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Μετέβαλε τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν· πεζοὶ ἐπέρασαν διὰ τοῦ ποταμοῦ· ἐκεῖ εὐφράνθημεν εἰς αὐτόν.

Διὰ τῆς δυνάμεώς του δεσπόζει εἰς τὸν αἰῶνα· οἱ ὀφθαλμοί του ἐπιβλέπουν εἰς τὰ ἔθνη· οἱ ἀποστάται ἂς μὴν ὑψόνωσι τὸν ἑαυτόν των.

Εὐλογεῖτε, λαοὶ, τὸν Θεόν ἡμῶν, καὶ κάμνετε νὰ ἀντηχῇ ἡ φωνὴ τοῦ ἐπαίνου αὐτοῦ·

Ὅστις διαφυλάττει εἰς ζωὴν τὴν ψυχήν ἡμῶν, καὶ δὲν ἀφίνει νὰ κλονίζωνται οἱ πόδες ἡμῶν.

Διότι σὺ μᾶς ἠρεύνησες, Θεέ· μᾶς ἐδοκίμασες, ὡς δοκιμάζεται μὲ τὸ πῦρ τὸ ἀργύριον.

Μᾶς *ἔμβασες εἰς τὸ δίκτυον· ἔβαλες στενοχωρίαν εἰς τοὺς λαγόνας ἡμῶν.*

Ἀν*εβίβασες ἀνθρώπους ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλάς ἡμῶν· ἐπεράσαμεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος· ἀλλὰ μᾶς ἔκβαλες εἰς ἀναψυχήν.*

Θ*έλω εἰσέλθει εἰς τὸν οἶκόν σου μὲ ὁλοκαυτώματα· θέλω σὲ ἀποδώσει τὰ ταξίματά μου,*

Τ*ὰ ὁποῖα ἐπρόφεραν τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου, εἰς τὴν θλίψιν μου.*

Ὁ*λοκαυτώματα παχέα κριῶν θέλω σὲ προσφέρει μὲ θυμίαμα· θέλω προσφέρει βόας ὁμοῦ μὲ τράγους.*

Ἔ*λθετε, ἀκούσετε, ὅλοι οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, καὶ θέλω διηγηθῆ ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν ψυχήν μου.*

Ε*ἰς αὐτὸν ἐφώναξα μὲ τὸ στόμα μου, καὶ ἐδοξάσθη διὰ τῆς γλώσσης μου.*

Ἐ*ὰν ἐθεωροῦσα ἀδικίαν εἰς τὴν καρδίαν μου, ὁ* Κ*ύριος δὲν ἤθελε μὲ ἀκούσει·*

Ὁ Θ*εὸς ὅμως βέβαια μὲ ἤκουσεν· ἐπρόσεξεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς προσευχῆς μου.*

Ε*ὐλογητὸς ὁ* Θ*εὸς, ὅστις δὲν ἀπεμάκρυνε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεός του ἀπὸ ἐμέ.*

Δ*όξα εἰς τὸν* Π*ατέρα, καὶ εἰς τὸν* Υ*ἱὸν, καὶ εἰς τὸ* Π*νεῦμα τὸ* Ἅ*γιον·*

Κ*αθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων.* Ἀ*μήν.*

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός. Ψαλμ. ρζ′.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κ*ύριον, διότι εἶναι ἀγαθὸς, διότι τὸ ἔλεός του διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.*

Ἄ*ς λέγωσιν οὕτω οἱ λελυτρωμένοι τοῦ* Κ*υρίου, τοὺς ὁποίους ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ·*

Κ*αὶ τοὺς ἐσύναξεν ἀπὸ τὰς χώρας, ἀπὸ τὴν*

ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν, ἀπὸ τὸν βοῤῥᾶν καὶ ἀπὸ τὸν νότον.

Αὐτοὶ ἐπεριπλανῶντο μέσα εἰς τὴν ἔρημον, εἰς δρόμον ἄνυδρον· δὲν εὕρισκαν πόλιν καμμίαν διὰ κατοίκησιν.

Ἦσαν πεινῶντες καὶ διψῶντες, καὶ ἡ ψυχή των ἀπέκαμνεν εἰς αὐτούς.

Τότε ἔκραξαν πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν θλίψιν των· καὶ τοὺς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὰς ἀνάγκας των.

Καὶ τοὺς ὡδήγησε διὰ μέσου εὐθείας ὁδοῦ, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς πόλιν κατοικίας.

Ἂς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη του, καὶ τὰ θαυμάσιά του τὰ ὁποῖα ἔκαμε πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·

Διότι ἐχόρτασε ψυχὴν ποθοῦσαν, καὶ ψυχὴν πεινασμένην ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθά.

Τοὺς καθημένους εἰς σκότος καὶ σκιὰν θανάτου, τοὺς δεδεμένους εἰς θλίψιν καὶ εἰς σίδηρον·

Διότι ἀπεστάτησαν εἰς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου κατεφρόνησαν·

Διὰ τοῦτο ἐταπείνωσε τὴν καρδίαν αὐτῶν μὲ κόπον· ἔπεσαν, καὶ κανεὶς δὲν ἦτον νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

Τότε ἐφώναξαν πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν θλίψιν των, καὶ ἀπὸ τὰς ἀνάγκας των τοὺς ἐλύτρωσε·

Καὶ τοὺς ἔκβαλεν ἔξω ἀπὸ τὸ σκότος, καὶ ἀπὸ τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, καὶ τὰ δεσμά των ἐσύντριψεν.

Ἂς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη του, καὶ τὰ θαυμάσιά του τὰ ὁποῖα ἔκαμε πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·

Διότι ἐσύντριψε τὰς χαλκίνους πύλας, καὶ τοὺς μοχλοὺς τοὺς σιδηροῦς κατέκοψεν.

Οἱ ἄφρονες βασανίζονται διὰ τὰς παραβάσεις των, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας των.

Πᾶν φαγητὸν βδελύσσεται ἡ ψυχή των, καὶ πλησιάζουν ἕως εἰς τὰς πύλας τοῦ θανάτου.

Τότε φωνάζουν πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν θλίψιν των, καὶ ἀπὸ τὰς ἀνάγκας των τοὺς λυτρόνει.

Ἀποστέλλει τὸν λόγον του, καὶ τοὺς ἰατρεύει, καὶ τοὺς ἐλευθερόνει ἀπὸ τὴν φθοράν των.

Ἂς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη του, καὶ τὰ θαυμάσιά του τὰ ὁποῖα ἔκαμε πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·

Καὶ ἂς θυσιάζωσι θυσίας εὐχαριστίας, καὶ ἂς κηρύττωσι τὰ ἔργα του μὲ ἀγαλλίασιν.

Ὅσοι καταβαίνουν εἰς τὴν θάλασσαν μὲ πλοῖα, κάμνοντες ἐργασίας εἰς ὕδατα πολλὰ,

Αὐτοὶ βλέπουν τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσιά του τὰ γινόμενα εἰς τὰ βάθη.

Διότι προστάζει, καὶ σηκόνεται ἄνεμος βίαιος, ὁ ὁποῖος ὑψόνει τὰ κύματά της.

Ἀναβαίνουν ἕως εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καταβαίνουν ἕως εἰς τὰς ἀβύσσους· ἡ ψυχή των ἀναλύεται ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν.

Σείονται καὶ κλονίζονται ὡς ὁ μεθυσμένος, καὶ ὅλη των ἡ σοφία χάνεται.

Τότε φωνάζουν πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν θλίψιν των, καὶ τοὺς ἐκβάλλει ἔξω ἀπὸ τὰς στενοχωρίας των.

Καθησυχάζει τὴν ἀνεμοζάλην, καὶ γίνεται γαλήνη, καὶ τὰ κύματά της σιωποῦν.

Τότε εὐφραίνονται, διότι ἡσύχασαν· καὶ τοὺς ὁδηγεῖ εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν λιμένα των.

Ἂς δοξολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη του, καὶ τὰ θαυμάσιά του τὰ ὁποῖα ἔκαμε πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·

Καὶ ἂς τὸν ὑψόνωσιν εἰς τὴν σύναξιν τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβυτέρων ἂς τὸν ἐπαινῶσιν.

Μεταβάλλει ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ πηγὰς ὑδάτων εἰς ξηρασίαν·

Τὴν καρποφόρον γῆν εἰς ἁλμυρὰν, διὰ τὴν κακίαν τῶν κατοικούντων εἰς αὐτήν.

Μεταβάλλει τὴν ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ξηρὰν γῆν εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Καὶ ἐκεῖ κατοικίζει τοὺς πεινασμένους, καὶ συγκροτοῦν πόλεις εἰς κατοίκησιν·

Καὶ σπείρουν ἀγροὺς, καὶ φυτεύουν ἀμπελῶνας, οἱ ὁποῖοι κάμνουν καρποὺς γεννήματος.

Τοὺς εὐλογεῖ ἀκόμη, καὶ πληθύνονται σφόδρα, καὶ δὲν ὀλιγοστεύει τὰ κτήνη των.

Ὀλιγοστεύουν ὅμως ἔπειτα, καὶ ταπεινόνονται, ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν, τὴν συμφορὰν, καὶ τὸν πόνον.

Ἐπιχέει τὴν καταφρόνησιν ἐπάνω εἰς τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς κάμνει νὰ περιπλανῶνται εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου δὲν εἶναι δρόμος.

Τὸν δὲ πένητα ὑψόνει ἀπὸ τὴν πτωχείαν, καὶ πολυπλασιάζει ὡς ποίμνια τὰς οἰκογενείας.

Οἱ δίκαιοι βλέπουν, καὶ εὐφραίνονται· πᾶσα δὲ ἀνομία θέλει ἐμφράξει τὸ στόμα της.

Ὅποιος εἶναι φρόνιμος, ἂς παρατηρῇ ταῦτα· καὶ θέλει ἐννοήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Συναπταὶ Εὐχαριστήριοι.

ὙΠΕΡΥΜΝΗΤΕ *καὶ ὑπερένδοξε Δέσποτα Θεὲ ὁ ἔχων ἄπειρον ἀγαθότητα καὶ ἔλεος, Ἡμεῖς τὰ ἄθλια πλάσματά σου, τοὺς ὁποίους σὺ ἔκαμες καὶ διεφύλαξες, διατηρῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν εἰς ζωὴν, καὶ τώρα ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἀπὸ τὰς σιαγόνας τοῦ θανάτου, ταπεινῶς παρουσιάζομεν ἑαυτοὺς πάλιν ἐνώπιον τῆς Θείας σου Μεγαλειότητος, διὰ νὰ προσφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας· διότι εἰσήκουσες ἡμᾶς, ὅτε εἰς τὴν ταλαιπωρίαν μας ἐβοήσαμεν πρὸς σὲ, καὶ δὲν ἀπέῤῥιψες τὴν προσευχὴν ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν ἐνώ-*

πιόν σου εἰς τὴν μεγάλην ἡμῶν ἀνάγκην. Καὶ ἀκόμη, ὅτε ἐχάσαμεν πᾶσαν ἐλπίδα καὶ τοῦ πλοίου ἡμῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τῆς ζωῆς, τότε ἐπέβλεψες οἰκτιρμόνως εἰς ἡμᾶς, καὶ θαυμασίως ἐπρόσταξες τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· διὰ τὸ ὁποῖον ἡμεῖς τώρα, ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες, προσφέρομεν πάντα αἶνον καὶ πᾶσαν δόξαν εἰς τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ αὐτη.

ἸΣΧΥΡΟΤΑΤΕ καὶ εὐμενέστατε πανάγαθε Θεὲ, εἰς ὅλα τὰ πλάσματά σου δεικνύεις τὸ ἔλεός σου· ἀλλ' ἐξαιρέτως ἐδαψίλευσες αὐτὸ πρὸς ἡμᾶς, τοὺς ὁποίους τόσον ἰσχυρῶς καὶ θαυμασίως ὑπερασπίσθης. Ἔδειξες εἰς ἡμᾶς φοβερὰ πράγματα καὶ θαυμάσια εἰς τὴν ἄβυσσον, διὰ νὰ ἴδωμεν πόσον ἰσχυρὸς καὶ εὐμενὴς Θεὸς εἶσαι· πόσον δυνατὸς καὶ ἕτοιμος εἰς τὸ νὰ βοηθῇς τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ. Μᾶς ἔδειξες τίνι τρόπῳ οἱ ἄνεμοι καὶ αἱ θάλασσαι ὑπακούουν εἰς τὸ πρόσταγμά σου, διὰ νὰ μάθωμεν ἡμεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν, νὰ ὑπακούωμεν τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν φωνήν σου, καὶ νὰ κάμνωμεν τὸ θέλημά σου. Ὅθεν εὐλογοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸ Ὄνομά σου διὰ τὸ ἔλεός σου τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔδειξες, σώσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ ὀλέθρου. Καὶ δεόμεθά σου, δὸς εἰς ἡμᾶς τώρα αἴσθησιν τοσαύτην τοῦ ἐλέους σου, ὅσην εἴχαμεν τότε τοῦ κινδύνου· καὶ χάρισε εἰς ἡμᾶς καρδίας πάντοτε ἑτοίμους εἰς τὸ νὰ παριστάνωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν, ὄχι μόνον διὰ λόγων, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ βίου ἡμῶν, γινόμενοι εὐπειθέστεροι εἰς τὰς ἁγίας σου ἐντολάς. Ἐξακολούθει, δεόμεθά σου, ταύτην τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγαθότητά σου· ὥστε ἡμεῖς, οἱ ὑπὸ σοῦ σωθέντες, νὰ σὲ λατρεύωμεν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ὕμνος αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας μετὰ Τρικυμίαν ἐπικίνδυνον.

ΔΕΥΤΕ, ἂς δοξολογήσωμεν τὸν Κύριον· διότι εἶναι ἀγαθὸς, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Μέγας ὁ Κύριος, καὶ σφόδρα ἀξιΰμνητος· ἂς εἴπωσιν οὕτω οἱ λελυτρωμένοι τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους αὐτὸς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν ἀνίλεων κλύδωνα τῆς θαλάσσης.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Δὲν ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· οὔτε ἀνταπέδωκεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀλλ' ὅσον ἀπέχει τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τὴν γῆν, τόσον ἐμεγάλυνε τὸ ἔλεός του πρὸς ἡμᾶς.

Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὑρήκαμεν· ἐπλησιάσαμεν μάλιστα εἰς τὰς πύλας τοῦ θανάτου.

Τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης σχεδὸν μᾶς εἶχαν περικαλύψει, τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον σχεδὸν εἶχεν ὑπεραναβῇ ἐπάνωθεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

Ἡ θάλασσα ἤχησε, καὶ ἄνεμος θυελλώδης ὕψωσε τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀνεβαίναμεν ἕως εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τότε πάλιν κατεβαίναμεν εἰς τὴν ἄβυσσον· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐτήκετο ἐντὸς ἡμῶν ἐκ τοῦ φόβου.

Τότε ἐκράξαμεν πρὸς σὲ, Κύριε, εἰς τὴν θλίψιν μας· καὶ ἠλευθέρωσες ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ταλαιπωρίαν ἡμῶν.

Εὐλογημένον ἂς ἦναι τὸ Ὄνομά σου, ὅτι δὲν κατεφρόνησες τὴν δέησιν τῶν δούλων σου, ἀλλ' εἰσήκουσες τὴν βοὴν ἡμῶν, καὶ ἔσωσες ἡμᾶς.

Ἐξαπέστειλες τὸ πρόσταγμά σου, καὶ ἡ καταιγὶς ἡσύχασε, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης.

Ἂς ὑμνήσωμεν λοιπὸν τὸν Κύριον διὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἂς κηρύττωμεν τὰ θαυμάσια τὰ ὁποῖα ἔκαμε, καὶ κάμνει ἀκόμη ὑπὲρ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθημέραν· Κύριος ὁ βοηθῶν ἡμᾶς, καὶ ἐκχέων τὰς εὐεργεσίας του ἐπάνω εἰς ἡμᾶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας· καὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἐκ τοῦ θανάτου ἀπαλλαγή.

Σὺ, Κύριε, εὔφρανες ἡμᾶς διὰ τῶν ἔργων σου· καὶ εἰς τὴν αἴνεσίν σου θέλομεν ἀγάλλεσθαι.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός· Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος·

Καὶ εὐλογημένον ἂς ἦναι τὸ Ὄνομα τῆς Μεγαλειότητός του εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ ἕκαστος ἡμῶν ἂς εἴπῃ, Ἀμὴν, ἀμήν.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

2 Κορ. ιγ'.

Ἡ ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ, Ἢ ΤΗΝ ἘΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑΝ.

Ψαλμὸς ἢ Ὕμνος αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας μετὰ Νίκην.

ἘΑΝ ὁ Κύριος δὲν ἦτον μὲ ἡμᾶς, ἂς εἴπωμεν τώρα, ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἦτον μὲ ἡμᾶς, ὅτε ἠγέρθησαν ἄνθρωποι καθ' ἡμῶν,

Ζῶντας ἤθελαν μᾶς καταπίει, ἐνῷ ὁ θυμὸς αὐτῶν εἶχεν ἐξαφθῆ ἐναντίον μας.

Τότε τὰ ὕδατα ἤθελαν μᾶς καταποντίσει, ὁ χείμαῤῥος ἤθελε περάσει ἐπάνωθεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

Τότε τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον ἤθελε περάσει ἐπάνωθεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὅστις δὲν ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήρευμα εἰς τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

Ὁ Κύριος ἔκαμε κραταιὰν σωτηρίαν εἰς ἡμᾶς.

Δὲν ἀπηλαύσαμεν τοῦτο μὲ τὴν ῥομφαίαν ἡμῶν, οὐδὲ ἔσωσεν ἡμᾶς ὁ βραχίων ἡμῶν, ἀλλ' ἡ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, διὰ τὴν εἰς ἡμᾶς εὔνοιάν σου.

Ὁ Κύριος ἐφανερώθη ὑπὲρ ἡμῶν· ὁ Κύριος ἐσκέπασε τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ μᾶς ἔκαμε νὰ σταθῶμεν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πολέμου.

Ὁ Κύριος ἐφανερώθη ὑπὲρ ἡμῶν· ὁ Κύριος κατέστρεψε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ κατεσύντριψεν ὅλους τοὺς ἐγερθέντας καθ' ἡμῶν.

Ὅθεν, ὄχι εἰς ἡμᾶς, Κύριε, ὄχι εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' εἰς τὸ Ὄνομά σου ἂς δοθῇ ἡ δόξα.

Μεγάλα πράγματα ἔκαμεν ὁ Κύριος ὑπὲρ ἡμῶν· μεγάλα πράγματα ἔκαμεν ὁ Κύριος ὑπὲρ ἡμῶν· διὰ τοῦτο εὐφράνθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν εἶναι εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Εὐλογημένον ἂς ἦναι τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·

Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τοῦτον τὸν Ὕμνον, ἐμπορεῖ νὰ ψαλθῇ ὁ "Σὲ Θεὸν ὑμνοῦμεν."

Ἔπειτα ἡ Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὲ, Ὑπέρτατε Κύριε παντὸς τοῦ κόσμου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα εἶναι δύναμις καὶ κράτος ἀνυπόστατον· Εὐλογοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον Ὄνομά σου διὰ τὴν εὐτυχῆ ταύτην νίκην· τῆς ὁποίας ὅλην τὴν δόξαν ἀποδίδομεν εἰς σὲ, τὸν μόνον δοτῆρα τῆς νίκης. Καὶ δεόμεθά σου, δὸς εἰς ἡμᾶς χάριν, ὥστε νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ μέγα τοῦτο εὐεργέτημα εἰς δόξαν σου, εἰς ἐπίδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου σου, εἰς τιμὴν τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν, καὶ, ὅσον εἶναι δυνα-

τὸν εἰς ἡμᾶς, ἐπ' ἀγαθῷ ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καὶ, *δεόμεθά σου, χάρισε εἰς ἡμᾶς τοιαύτην αἴσθησιν τούτου τοῦ μεγάλου ἐλέους σου, ὥστε νὰ διεγείρῃ ἡμᾶς εἰς ἀληθινὴν εὐχαριστίαν· ἥτις νὰ φαίνεται εἰς τὸν βίον ἡμῶν, διὰ ταπεινοῦ, ὁσίου, καὶ εὐπειθοῦς πολιτεύματος ἡμῶν ἐνώπιόν σου καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου *ἡμῶν· εἰς τὸν ὁποῖον, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος, *(καὶ δι' ὅλα μεν τὰ ἐλέη σου, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ ταύτην τὴν νίκην καὶ τὴν σωτηρίαν σου,) ἂς ἦναι πᾶσα δόξα καὶ τιμὴ εἰς αἰῶνας αἰώνων.* Ἀμήν.

2 Κορ. ιγ'.

ἩΧΑΡΙΣ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ* Θεοῦ, *καὶ ἡ κοινωνία τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος, *εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.* Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΑΦΗΝ ΤΩΝ ἘΝ ΘΑΛΑΣΣΗι ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΩΝ.

Ἡ Ἀκολουθία ἡ διαταχθεῖσα εἰς τὸ Εὐχολόγιον θέλει γίνεσθαι καὶ ἐνταῦθα· μόνον ἀντὶ τούτων τῶν λέξεων, "Παρακαταθέτομεν τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, χῶμα εἰς χῶμα, κ.τ.λ." λέγε,

ὍΘΕΝ *ἡμεῖς παρακαταθέτομεν τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ μεταστραφῇ εἰς φθοράν· προσδοκῶντες τὴν ἀνάστασιν τοῦ σώματος, ὅταν ἡ θάλασσα ἀποδώσῃ τοὺς νεκροὺς αὐτῆς, καὶ τὴν ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, διὰ τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ· *ὅστις, εἰς τὴν παρουσίαν του, θέλει μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ νὰ γένῃ σύμμορφον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης του, κατὰ τὴν κραταιὰν ἐνέργειαν, διὰ τῆς ὁποίας δύναται καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς ἑαυτόν.*

ʽΗ ΤΑΞΙΣ ΚΑΙ ʽΟ ΤΡΟΠΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΗΣΕΩΣ, ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣ

ʼΕΠΙΣΚΟΠΩΝ, ʽΙΕΡΕΩΝ, ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ·

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ

ΤΗΣ ʽΗΝΩΜΕΝΗΣ ʼΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ʼΑΓΓΛΙΑΣ ΤΕ
ΚΑΙ ʼΙΡΛΑΝΔΙΑΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΕΙΝΑΙ *φανερὸν εἰς ὅλους, τοὺς ἐπιμελῶς ἀναγινώσκοντας τὴν ʽΑγίαν Γραφὴν, καὶ τοὺς παλαιοὺς ʼΕκκλησιαστικοὺς συγγραφεῖς, ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν ʼΑποστόλων ἐστάθησαν εἰς τὴν ʼΕκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ αἱ τάξεις αὗται τῶν λειτουργῶν, ʼΕπίσκοποι, ʽΙερεῖς, καὶ Διάκονοι. Αἱ ὁποῖαι τάξεις ἐστάθησαν πάντοτε εἰς τοιοῦτον σέβας καὶ εὐλαβῆ ὑπόληψιν, ὥστε κανεὶς δὲν ἐφαντάσθη νὰ ἐνεργῇ καμμίαν ἐξ αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν πρότερον δὲν ἤθελε κληθῇ, δοκιμασθῇ, ἐξετασθῇ, καὶ γνωρισθῇ ὅτι ἔχει τὰ εἰς αὐτὴν ἀπαιτούμενα προτερήματα· καὶ ἀκόμη, διὰ Δημοσίου Προσευχῆς, καὶ ʼΕπιθέσεως τῶν Χειρῶν, ἤθελεν ἐγκριθῇ καὶ εἰσαχθῇ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς νομίμου ʼΕξουσίας. Καὶ διὰ τοῦτο, μὲ σκοπὸν νὰ ἐξακολουθῶσι καὶ νὰ ἦναι ἐν εὐλαβεῖ χρήσει καὶ ὑπολήψει αἱ τάξεις αὗται εἰς τὴν*

ἡνωμένην Ἐκκλησίαν Ἀγγλίας τε καὶ Ἰρλανδίας, κανεὶς δὲν θέλει λογίζεσθαι ἢ θεωρεῖσθαι ὡς νόμιμος Ἐπίσκοπος, Ἱερεὺς, ἢ Διάκονος, εἰς τὴν ἡνωμένην Ἐκκλησίαν Ἀγγλίας τε καὶ Ἰρλανδίας, ἢ συγχωρεῖσθαι νὰ κάμῃ καμμίαν ἀπὸ τὰς εἰρημένας λειτουργίας, ἐὰν δὲν κληθῇ, δοκιμασθῇ, ἐξετασθῇ, καὶ εἰσαχθῇ εἰς αὐτὴν, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν, ἢ ἐὰν δὲν ἔλαβε πρότερον Ἐπισκοπικὴν Καθιέρωσιν, ἢ Χειροτονίαν.

Καὶ κανεὶς δὲν ἐμπορεῖ νὰ γένῃ Διάκονος, ἐὰν δὲν ἦναι εἰκοσιτριῶν χρόνων ἡλικίας· ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ἐξαίρετόν τινα ἄδειαν. Καὶ ὁ μέλλων νὰ χειροτονηθῇ Ἱερεὺς πρέπει νὰ ἔχῃ τελειωμένους τοὺς εἰκοσιτέσσαρας χρόνους τῆς ἡλικίας του. Ὅστις δὲ μέλλει νὰ χειροτονηθῇ ἢ νὰ καθιερωθῇ Ἐπίσκοπος, πρέπει νὰ ἔχῃ τελειωμένους τοὺς τράντα χρόνους τῆς ἡλικίας του.

Καὶ ὁ Ἐπίσκοπος, γνωρίζων τινὰ, εἴτε ἀφ' ἑαυτοῦ, εἴτε διὰ μαρτυρίας, ἀποχρώσης, ὅτι εἶναι ἐναρέτου διαγωγῆς, καὶ ἀνεπίληπτος· καὶ, μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ δοκιμὴν, εὑρὼν αὐτὸν εἰδήμονα τῆς Λατινικῆς Γλώσσης, καὶ ἀρκετὰ πεπαιδευμένον εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν· ἐμπορεῖ, κατὰ τοὺς διωρισμένους εἰς τὸν Κανόνα καιροὺς, ἢ (εἰς κατεπείγουσαν περίστασιν) εἰς ἄλλην τινὰ Κυριακὴν ἢ ἑορτάσιμον ἡμέραν, νὰ τὸν προχειρίσῃ ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας Διάκονον, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον καὶ τάξιν.

Ἡ ΤΑΞΙΣ ΚΑΙ Ὁ ΤΡΟΠΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΝΩΝ.

Οταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ἡ διορισθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον, μετὰ τὴν Ἑωθινὴν Προσευχὴν θέλει γίνει Διδαχὴ ἢ Παραίνεσις, ἐξηγοῦσα τὸ Χρέος καὶ τὸ Ἀξίωμα τῶν προσερχομένων εἰς τὸ νὰ χειροτονηθῶσι Διάκονοι· πόσον ἀναγκαία εἶναι ἡ Τάξις αὕτη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἀκόμη, πῶς πρέπει νὰ θεωρῇ αὐτοὺς ὁ Λαὸς εἰς τὴν διακονίαν των.

Πρῶτον ὁ Ἀρχιδιάκονος, ἢ ὁ Ἐπίτροπος αὐτοῦ, θέλει παρουσιάσει εἰς τὸν Ἐπίσκοπον (καθήμενον εἰς τὴν καθέδραν του, πλησίον τῆς ἁγίας Τραπέζης,) τοὺς ἐπιθυμοῦντας να χειροτονηθῶσι Διάκονοι (ὄντος ἑκάστου αὐτῶν εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένου), λέγων τοὺς λόγους τούτους·

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ *Πάτερ ἐν Χριστῷ, Σᾶς παρουσιάζω τούτους τοὺς παρόντας, διὰ νὰ προχειρισθῶσι Διάκονοι.*

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΟΥΤΟΙ *τοὺς ὁποίους παρουσιάζεις εἰς ἡμᾶς, πρόσεχε, νὰ ἦναι ἱκανοὶ καὶ ἄξιοι, διὰ τὴν παιδείαν αὐτῶν καὶ εὐσεβῆ διαγωγὴν, εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι προσηκόντως τὴν διακονίαν των, εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.*

Ὁ Ἀρχιδιάκονος θέλει ἀποκρίνεσθαι,

ἩΡΕΥΝΗΣΑ *περὶ αὐτῶν, καὶ ἔτι τοὺς ἐξέτασα· καὶ νομίζω ὅτι εἶναι τοιοῦτοι.*

Τότε ὁ Ἐπίσκοπος θέλει εἰπεῖ πρὸς τὸν Λαόν,

ἈΔΕΛΦΟΙ, *ἐάν τις ἀπὸ σᾶς γνωρίζῃ τι ἐμπόδιον, ἢ βαρύ τι ἀνόμημα, εἰς τινὰ τούτων τῶν παρα-*

σταθέντων νὰ προχειρισθῶσι Διάκονοι, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τοῦτο τὸ Ἀξιώμα, ἂς παρουσιασθῇ ἐν ὀνόματι Θεοῦ, καὶ ἂς δείξῃ ποῖον εἶναι τὸ ἐμπόδιον, ἢ τὸ ἀνόμημα.

Καὶ ἐὰν προβληθῇ κανὲν μεγάλον ἀνόμημα ἢ ἐμπόδιον, τότε ὁ Ἐπίσκοπος θέλει ἀναβάλλει τὸ νὰ τὸν χειροτονήσῃ, ἑωσοῦ ἤθελε εὑρεθῇ ὁ κατηγορούμενος ἀθῶος τοῦ ἀνομήματος.

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος, συνιστῶν εἰς τὰς δεήσεις τῶν παρόντων Χριστιανῶν τοὺς εὑρεθέντας ἀξίους χειροτονίας, θέλει ψάλλει ἢ ἀναγινώσκει, μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ παρόντος Λαοῦ, τὴν Λιτανείαν μὲ τὰς εὐχὰς, ὡς ἕπεται.

Ἡ Λιτανεία, καὶ οἱ Ἐπιψηφισμοί.

ΘΕΕ Πάτερ οὐράνιε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Θεὲ Πάτερ οὐράνιε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Θεὲ Υἱὲ, Λυτρωτὰ τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Θεὲ Υἱὲ, Λυτρωτὰ τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Θεὲ Πνεῦμα Ἅγιον, προερχόμενον ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτώλους.

Θεὲ Πνεῦμα Ἅγιον, προερχόμενον ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Ἁγία, εὐλογημένη, καὶ ἔνδοξε Τριὰς, Θεὲ Τρισυπόστατε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Ἁγία, εὐλογημένη, καὶ ἔνδοξε Τριὰς, Θεὲ Τρισυπόστατε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Μὴν ἐνθυμηθῇς, Κύριε, τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μὴ τιμωρήσῃς ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Σπλαγχνίσου ἡμᾶς, Πανάγαθε Κύριε· σπλαγχνίσου τὸν λαόν σου, τὸν ὁποῖον ἐξηγόρασες διὰ τοῦ τιμίου σου

αἵματος· καὶ μὴν ὀργίζεσαι καθ' ἡμῶν διὰ παντός.

Σπλαγχνίσου ἡμᾶς, Πανάγαθε Κύριε.

Ἀπὸ πᾶν κακὸν καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, ἀπὸ ἁμαρτίαν, ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς καὶ ἐφόδους τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τὴν ὀργήν σου, καὶ ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Ἀπὸ πᾶσαν τύφλωσιν καρδίας· ἀπὸ ὑπερηφανίαν, κενοδοξίαν, καὶ ὑπόκρισιν· ἀπὸ φθόνον, μῖσος, καὶ μνησικακίαν· καὶ ἀπὸ πᾶν ἐναντίον τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Ἀπὸ πορνείαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην θανάσιμον ἁμαρτίαν· καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς ἀπάτας τοῦ κόσμου, τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς,

Ἀπὸ κεραυνὸν καὶ θύελλαν· ἀπὸ λοιμὸν καὶ πεῖναν· ἀπὸ μάχας καὶ φόνους· καὶ ἀπὸ αἰφνίδιον θάνατον,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Ἀπὸ πᾶσαν στάσιν, συνωμοσίαν, καὶ ἀποστασίαν· ἀπὸ πᾶσαν ψευδῆ διδασκαλίαν, αἵρεσιν, καὶ σχίσμα· ἀπὸ πώρωσιν καρδίας, καὶ καταφρόνησιν τοῦ ἁγίου σου Λόγου, καὶ τῶν Ἐντολῶν,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Διὰ τοῦ Μυστηρίου *τῆς ἁγίας σου* Ἐνανθρωπήσεως· *διὰ τῆς ἁγίας σου* Γεννήσεως *καὶ* Περιτομῆς· *διὰ τοῦ* Βαπτίσματός *σου, τῆς* Νηστείας, *καὶ τῆς* Πειράσεως,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Διὰ τῆς Ἀγωνίας *σου, καὶ τοῦ αἱματώδους* Ἱδρῶτος· *διὰ τοῦ* Σταυροῦ *σου καὶ τοῦ* Πάθους· *διὰ τοῦ τιμίου σου* Θανάτου *καὶ τῆς* Ταφῆς· *διὰ τῆς ἐνδόξου* Ἀναστάσεώς *σου καὶ* Ἀναλήψεως· *καὶ διὰ τῆς καταβάσεως τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Εἰς πάντα καιρὸν θλίψεως· εἰς πάντα καιρὸν εὐημερίας· εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως,

Πανάγαθε Κύριε, ἐλευθέρωσε ἡμᾶς.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Κύριε Θεέ· καὶ εὐδόκησε νὰ διοικῇς καὶ νὰ διευθύνῃς τὴν ἁγίαν σου Καθολικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ φυλάττῃς καὶ νὰ στερεόνῃς εἰς τὴν ἀληθῆ λατρείαν σου, εἰς εὐθύτητα καὶ ὁσιότητα ζωῆς, τὴν δούλην σου Βικτωρίαν, τὴν εὐμενεστάτην ἡμῶν Ἄνασσαν καὶ Ἡγεμονίδα.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ ὁδηγῇς τὴν καρδίαν αὐτῆς εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὸν φόβον, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην σου· καὶ νὰ ἔχῃ πάντοτε εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα της, καὶ πάντοτε νὰ ζητῇ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν σου.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ ὑπερασπίζεσαι καὶ νὰ διαφυλάττῃς αὐτήν, δίδων εἰς αὐτὴν νίκην κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν της.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ εὐλογῇς καὶ νὰ διαφυλάττῃς τὴν χηρεύουσαν Βασίλισσαν Ἀδελαΐδαν, καὶ πᾶσαν τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ φωτίζῃς ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, ὥστε ἀληθῶς νὰ γνωρίσωσι καὶ νὰ ἐννοῶσι τὸν θεῖόν σου Λόγον· καὶ νὰ δυνηθῶσι, διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν καὶ τοῦ πολιτεύματος, ἀξίως νὰ ἐξαγγέλλωσι καὶ νὰ παριστάνωσιν αὐτόν.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ εὐλογήσῃς τούτους τοὺς δούλους σου, τοὺς προσερχομένους τώρα διὰ νὰ χειροτονηθῶσι Διάκονοι [ἢ Ἱερεῖς], καὶ νὰ ἐκχέῃς τὴν χάριν σου ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ ἐκτελῶσι προσηκόντως τὸ ἔργον τῆς διακονίας των, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ δόξαν τοῦ Ἁγίου σου Ὀνόματος.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ περικοσμῇς τοὺς* Προκρίτους *τῆς* Βασιλικῆς Βουλῆς, *καὶ πάντας τοὺς* Εὐγενεῖς, *μὲ χάριν, σοφίαν, καὶ σύνεσιν.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ εὐλογῇς καὶ νὰ φυλάττῃς τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας· δίδων εἰς αὐτοὺς χάριν νὰ ἐκτελῶσι τὴν δικαιοσύνην, καὶ νὰ διατηρῶσι τὴν ἀλήθειαν.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ εὐλογῇς καὶ νὰ φυλάττῃς ὅλον τὸν λαόν σου.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ χαρίζῃς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἑνότητα, εἰρήνην, καὶ ὁμόνοιαν.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ διευθύνῃς τὴν καρδίαν ἡμῶν εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εἰς τὸν φόβον σου, ὥστε προθύμως νὰ ζῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς σου.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ χαρίζῃς εἰς ὅλον τὸν λαόν σου αὔξησιν χάριτος, διὰ νὰ ἀκούωσιν εὐπειθῶς τὸν*

Λόγον σου, καὶ νὰ δέχωνται αὐτὸν μὲ καθαρὰν ψυχὴν, καὶ νὰ γεννῶσι τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ ἐπαναφέρῃς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας πάντας τοὺς ἀποπλανηθέντας ἀπὸ αὐτὴν καὶ παρεκτραπέντας.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ ὑποστηρίζῃς τοὺς ἱσταμένους, νὰ παρηγορῇς καὶ νὰ βοηθῇς τοὺς ἀκάρδους, νὰ ἀνορθόνῃς τοὺς πεπτωκότας, καὶ τέλος πάντων νὰ συντρίψῃς τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ προστατεύῃς, νὰ βοηθῇς, καὶ νὰ παρηγορῇς ὅλους τοὺς εὑρισκομένους εἰς κίνδυνον, εἰς ἀνάγκην, καὶ εἰς θλίψιν.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ διαφυλάττῃς ὅλους τοὺς ὁδοιποροῦντας διὰ γῆς καὶ θαλάσσης, ὅλας τὰς εὑρισκομένας εἰς τοὺς πόνους τῆς γέννας, ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ὅλα τὰ μικρὰ παιδία· καὶ νὰ δείχνῃς τὸ ἔλεός σου εἰς ὅλους τοὺς φυλακωμένους καὶ αἰχμαλώτους.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ ὑπερασπίζεσαι καὶ νὰ προνοῇς τὰ ὀρφανὰ παιδία, τὰς χήρας, καὶ ὅλους τοὺς ἐρημωμένους καὶ καταθλιβομένους.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε *νὰ ἐλεῇς πάντας τοὺς ἀνθρώπους.*

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ συγχωρῇς τοὺς ὅσοι ἐχθρεύονται, κατατρέχουν, καὶ συκοφαντοῦν ἡμᾶς, καὶ νὰ στρέψῃς τὰς καρδίας αὐτῶν.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ δίδῃς, καὶ νὰ διατηρῇς πρὸς χρῆσιν ἡμῶν, τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς τῆς γῆς, ὥστε νὰ ἀπολαμβάνωμεν αὐτοὺς ἐν καιρῷ.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Εὐδόκησε νὰ δώσῃς εἰς ἡμᾶς ἀληθινὴν μετάνοιαν· νὰ συγχωρήσῃς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τὰς ἀμελείας, καὶ τὰς ἀγνοίας· καὶ νὰ μᾶς περικοσμῇς μὲ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, διὰ νὰ διωρθώσωμεν τὴν ζωήν μας κατὰ τὸν ἅγιόν σου Λόγον.

Δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σου νὰ μᾶς εἰσακούσῃς.

Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Χάρισε εἰς ἡμᾶς τὴν εἰρήνην σου.

Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χριστὲ, εἰσάκουσέ μας.

Χριστὲ, εἰσάκουσέ μας.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Χριστὲ, ἐλέησον.

Χριστὲ, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς, καὶ ὁ Λαὸς μετ' αὐτοῦ, λέγουν τὴν Κυριακὴν Προσευχήν.

ΠΑΤΕΡ *ἡμῶν, ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, Ἂς ἁγιασθῇ τὸ Ὄνομά σου· Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· Ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.* Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον. Καὶ συγχώρησε εἰς ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἱερεύς. Κύριε, *μὴ φερθῇς πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·*

Ἀπόκρ. Μηδὲ *νὰ ἀνταποδώσῃς εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.*

Ἂς δεηθῶμεν.

ΘΕΕ, *οἰκτίρμων* Πάτερ, *ὅστις δὲν ἀποῤῥίπτεις τὸν στεναγμὸν τῆς συντετριμμένης καρδίας, οὐδὲ τὰς ἐπιθυμίας τῶν θλιβομένων·* Ἐπίβλεψε *εὐσπλάγχνως εἰς τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ὁποίας κάμνομεν ἐνώπιόν σου, εἰς ὅλας τὰς στενοχωρίας καὶ συμφορὰς ἡμῶν, ὁπόταν μᾶς καταθλίβωσι· καὶ ἐπάκουσέ μας εὐμενῶς, ὥστε τὰ κακὰ, ὅσα ἡ δολιότης καὶ πανουργία τοῦ διαβόλου ἢ καὶ ἀνθρώπων μηχανεύεται καθ' ἡμῶν, νὰ ματαιωθῶσι, καὶ, διὰ τῆς προνοίας τῆς ἀγαθότητός σου, νὰ διαλυθῶσιν· ὥστε ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου, μένοντες ἀβλαβεῖς ἀπὸ πᾶσαν ἐπιβουλὴν, νὰ ἀποδίδωμεν εἰς σὲ πάντοτε εὐχαριστίας εἰς τὴν ἁγίαν σου* Ἐκκλησίαν, *διὰ* Ἰησοῦ Χριστοῦ *τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν.*

Ἀνάστα, Κύριε, *βοήθησε ἡμᾶς, καὶ* λύτρωσε *ἡμᾶς, διὰ τὸ* Ὄνομά *σου τὸ ἅγιον.*

ΘΕΕ, *μὲ τὰ ὦτά μας ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν εἰς ἡμᾶς, τὰ θαυμαστὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἔκαμες εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν, καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους πρὸ αὐτῶν.*

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησε ἡμᾶς, καὶ λύτρωσε ἡμᾶς, διὰ τὴν δόξαν σου.

Δόξα εἰς τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Υἱὸν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον·
Καθὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι καὶ τώρα, καὶ θέλει εἶσθαι πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν φύλαττε ἡμᾶς, Χριστέ.
Εὐμενῶς ἐπίβλεψε εἰς τὰς θλίψεις ἡμῶν.
Εὐσπλάγχνως ἰδὲ τοὺς πόνους τῶν καρδιῶν ἡμῶν.
Συγχώρησε οἰκτιρμόνως τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ σου.
Μὲ εὔνοιαν καὶ ἔλεος εἰσάκουσε τὰς δεήσεις ἡμῶν.
Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησον ἡμᾶς.
Καὶ τώρα καὶ πάντοτε εὐδόκησε νὰ μᾶς εἰσακούσῃς, Χριστέ.
Εὐμενῶς εἰσάκουσε ἡμᾶς, Χριστέ· εὐμενῶς εἰσάκουσε ἡμᾶς, Κύριε Χριστέ.
Ἱερεύς. *Κύριε, ἐπίφανε τὸ ἔλεός σου εἰς ἡμᾶς·*
Ἀπόκρ. *Καθὼς ἡμεῖς ἠλπίσαμεν εἰς σέ.*

Ἂς δεηθῶμεν.

ΤΑΠΕΙΝΩΣ *σὲ παρακαλοῦμεν, Πάτερ, ἐπίβλεψε εὐμενῶς εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· καὶ, διὰ τὴν δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, ἀπόστρεψε ἀπὸ ἡμᾶς ὅλα τὰ δεινὰ, τῶν ὁποίων πολλὰ δικαίως εἴμεθα ἄξιοι· καὶ χάρισέ μας, ὥστε εἰς ὅλας ἡμῶν τὰς στενοχωρίας νὰ ἔχωμεν τελείαν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν εἰς τὸ ἔλεός σου, καὶ νὰ σὲ λατρεύωμεν πάντοτε μὲ ἁγιότητα καὶ καθαρότητα βίου, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν σου· διὰ τοῦ μόνου Μεσίτου ἡμῶν καὶ Δικαιωτοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἔπειτα θέλει ψάλλεσθαι ἢ ἀναγινώσκεσθαι ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως· μὲ τὴν Συναπτὴν, Ἐπιστολὴν, καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς ἕπεται·

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις διὰ τῆς Θείας σου Προνοίας κατέστησες διαφόρους Τάξεις Λειτουργῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ ἐνέπνευσες εἰς τοὺς Ἀποστόλους σου νὰ ἐκλέξωσιν εἰς τὴν Τάξιν τῶν Διακόνων τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον, σὺν τοῖς ἄλλοις· Ἐπίβλεψε οἰκτιρμόνως εἰς τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς κεκλημένους τώρα εἰς τὴν αὐτὴν Τάξιν καὶ Λειτουργίαν. Ἔμπλησε αὐτοὺς οὕτω μὲ τὴν ἀλήθειαν τῆς διδασκαλίας σου, καὶ κόσμησε αὐτοὺς μὲ ἀθωότητα βίου, ὥστε, καὶ διὰ λόγου καὶ διὰ καλοῦ παραδείγματος, νὰ σὲ ὑπηρετῶσι πιστῶς εἰς ταύτην τὴν Τάξιν, πρὸς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας σου· διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ Σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. 1 Τιμ. γ'. 8.

ΟΙ διάκονοι ὡσαύτως πρέπει νὰ ἦναι σεμνοὶ, ὄχι δίγλωσσοι, ὄχι δεδομένοι εἰς οἶνον πολὺν, ὄχι αἰσχροκερδεῖς· νὰ ἔχωσι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μὲ καθαρὰν συνείδησιν. Καὶ οὗτοι ἂς δοκιμάζωνται πρῶτον· ἔπειτα ἂς γίνωνται διάκονοι, ἐὰν ἦναι ἀνέγκλητοι. Αἱ γυναῖκές των ὡσαύτως, ὄχι ψευδοκατήγοροι, ἐγκρατεῖς, πισταὶ κατὰ πάντα. Οἱ διάκονοι ἂς ἦναι μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, κυβερνῶντες καλῶς τὰ τέκνα των καὶ τοὺς οἴκους των. Διότι οἱ καλῶς διακονήσαντες ἀποκτοῦν εἰς ἑαυτοὺς βαθμὸν καλὸν, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν εἰς τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Η ἀντὶ τούτου, ἀπὸ τὸ ϛ'. Κεφάλαιον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἑξῆς·

Πράξ. ϛ'. 2.

ΤΟΤΕ *οἱ δώδεκα, προσκαλέσαντες τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπαν, Δὲν εἶναι ἀρεστὸν νὰ ἀφήσωμεν ἡμεῖς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ὑπερετῶμεν εἰς τραπέζας· φροντίσετε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, νὰ εὕρετε ἑπτὰ ἄνδρας ἀπὸ σᾶς μαρτυρημένους, πλήρεις ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιον καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους θέλομεν καταστήσει ἐπάνω εἰς τὴν χρείαν ταύτην. Ἡμεῖς δὲ θέλομεν εἶσθαι ἀφιερωμένοι εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ εἰς τὴν διακονίαν τοῦ Λόγου. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον ὅλου τοῦ πλήθους· καὶ ἔκλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Πρόχορον, καὶ τὸν Νικάνωρα, καὶ τὸν Τίμωνα, καὶ τὸν Παρμενᾶν, καὶ τὸν Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα· τοὺς ὁποίους ἔστησαν ἐνώπιον τῶν Ἀποστόλων· καὶ προσευχηθέντες ἔθεσαν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖράς των. Καὶ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε, καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ πολὺ πλῆθος ἐκ τῶν ἱερέων ὑπήκουαν εἰς τὴν πίστιν.*

Πρὶν δὲ τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ Ἐπίσκοπος, καθήμενος εἰς τὴν καθέδραν του, θέλει κάμει νὰ προφέρεται ἐξ ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελλόντων νὰ χειροτονηθῶσιν, ὁ Ὅρκος τῆς Ὑπεροχῆς τῆς Βασιλίσσης, καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας ὅλων τῶν ξένων Ἡγεμόνων.

Ὁ Ὅρκος τῆς Ὑπεροχῆς τῆς Βασιλίσσης.

ἘΓΩ *ὁ Δ. ὀμνύω, ὅτι ἐξ ὅλης μου καρδίας μισῶ, ἀποστρέφομαι, καὶ ἀπαρνοῦμαι, ὡς ἀσεβῆ καὶ αἱρετικὴν, ἐκείνην τὴν ἀξιοκατάκριτον διδασκαλίαν καὶ δόγμα, Ὅτι Ἡγεμόνες, ἐξεκκλησιασμένοι ἢ κατηργημένοι παρὰ τοῦ Πάπα, ἢ παρά*

τινος ἐξουσίας τῆς καθέδρας τῆς Ῥώμης, ἐμποροῦν νὰ ἐκθρονίζωνται ἢ νὰ φονεύωνται ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν, ἢ ἄλλον τινα ὁποιονδήποτε. Καὶ κηρύττω, ὅτι κανεὶς ξένος ἡγεμὼν, ἄνθρωπος, ἀρχιερεὺς, κράτος, ἢ δυνάστης, δὲν ἔχει, οὐδὲ πρέπει νὰ ἔχῃ, καμμίαν δικαιοδοσίαν, δύναμιν, ὑπεροχὴν, πρωτεῖον, ἢ ἐξουσίαν, ἐκκλησιαστικὴν ἢ πνευματικὴν, ἐντὸς τοῦ βασιλείου τούτου.—Οὕτω νὰ μὲ βοηθήσῃ ὁ Θεός.

Ἔπειτα θέλει ἐξετάσει ὁ Ἐπίσκοπος ἕνα ἕκαστον τῶν προσελθόντων νὰ χειροτονηθῶσι, ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

ΠΕΠΟΙΘΑΣ ὅτι κινεῖσαι ἐσωτερικῶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς τὸ νὰ ἀναδεχθῇς τὸ ἀξίωμα τοῦτο καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, διὰ νὰ δουλεύῃς τὸν Θεὸν, πρὸς αὔξησιν τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ οἰκοδομὴν τοῦ λαοῦ του;

Ἀπόκρισις. Ἔχω τοιαύτην πεποίθησιν.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΣΤΟΧΑΖΕΣΑΙ ὅτι εἶσαι ἀληθῶς κεκλημένος, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ κατὰ τὴν νόμιμον τάξιν τοῦ Βασιλείου τούτου, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας;

Ἀπόκρισις. Στοχάζομαι οὕτω.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ἀνυποκρίτως ὅλας τὰς Κανονικὰς Γραφὰς τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης;

Ἀπόκρισις. Πιστεύω αὐτάς.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΘΕΛΕΙΣ ἀναγινώσκει αὐτὰς ἐπιμελῶς εἰς τὸν λαὸν, τὸν συναθροιζόμενον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου ἤθελες διορισθῇ νὰ διακονῇς;

Ἀπόκρισις. Θέλω.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ἈΝΗΚΕΙ *εἰς τὸν Διάκονον, καὶ ἔργον αὐτοῦ εἶναι, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἔνθα ἤθελε διορισθῇ νὰ διακονῇ, νὰ βοηθῇ τὸν Ἱερέα εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν, καὶ μάλιστα ὅταν ἱερουργῇ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν, καὶ νὰ τὸν ὑπηρετῇ εἰς τὴν μετάδοσιν αὐτῆς, καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ ἱερὰς Γραφὰς καὶ Ὁμιλίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ νὰ διδάσκῃ τὴν Νεολαίαν εἰς τὴν Κατήχησιν· ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ Ἱερέως, νὰ βαπτίζῃ παιδία, καὶ νὰ κηρύττῃ τὸν Λόγον, ἐὰν λάβῃ τὴν ἄδειαν εἰς τοῦτο ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον. Καὶ πρὸς τούτοις εἶναι ἔργον αὐτοῦ, ὅπου ἤθελε γίνει πρόβλεψις περὶ τούτου, νὰ ἐκζητῇ τοὺς ἀῤῥώστους, πτωχοὺς, καὶ ἀδυνάτους τῆς Ἐνορίας, νὰ δηλοποιῇ εἰς τὸν Ἐφημέριον τὴν κατάστασιν αὐτῶν, τὰ ὀνόματα, καὶ τοὺς τόπους ὅπου κατοικοῦν· ὥστε, διὰ τῆς παρακινήσεως τούτου, νὰ ἀνακουφίζωνται μὲ τὰς ἐλεημοσύνας τῶν Ἐνοριτῶν, ἢ ἄλλων τινῶν. Θέλεις κάμνει τοῦτο, εὐχαρίστως καὶ ἑκουσίως;*

Ἀπόκρισις. *Θέλω τὸ κάμνει, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ.*

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΘΕΛΕΙΣ *καταβάλλει ὅλην σου τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὸ νὰ μορφώσῃς καὶ νὰ ῥυθμίσῃς τὸν βίον σου, καὶ τὸν βίον τῆς οἰκογενείας σου, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ; καὶ νὰ κάμῃς καὶ τὸν ἑαυτόν σου καὶ αὐτοὺς, καθόσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σὲ, ὠφέλιμα παραδείγματα εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ;*

Ἀπόκρισις. *Θέλω κάμνει οὕτω, ἔχων βοηθόν μου τὸν Κύριον.*

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΘΕΛΕΙΣ *ὑπακούει εὐσεβάστως εἰς τὸν Προεστῶτά σου, καὶ εἰς ἄλλους ἀνωτέρους Ἱερουρ-*

γοὺς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἰς ἐκείνους, ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ κυβέρνησιν τῶν ὁποίων θέλεις διορισθῇ, ἀκολουθῶν μὲ εὐχάριστον πνεῦμα καὶ προαίρεσιν τὰς εὐσεβεῖς νουθεσίας των;

Ἀπόκρισις. Θέλω προσπαθεῖ, ἔχων βοηθόν μου τὸν Κύριον.

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος, ἐπιθέτων τὰς χεῖρας ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν χωριστὰ, ταπεινῶς γονυκλιτοῦντος ἔμπροσθεν αὐτοῦ, θέλει εἰπεῖ,

ΛΑΒΕ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ ἐκπληροῖς τὸ ἔργον τοῦ Διακόνου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐμπιστευμένην εἰς σέ· εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος θέλει ἐγχειρήσει εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν τὴν Νέαν Διαθήκην, λέγων,

ΛΑΒΕ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ ἀναγινώσκῃς τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· καὶ νὰ κηρύττῃς αὐτὸ, ἐὰν σοῦ δοθῇ ἡ ἄδεια ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον αὐτόν.

Ἔπειτα εἷς ἐξ αὐτῶν, διωρισμένος ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον, θέλει ἀναγνώσει τὸ Εὐαγγέλιον.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιβʹ. 35.

ἌΣ ἦναι αἱ ὀσφύες σας περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι ἀναμμένοι· καὶ σεῖς ὅμοιοι μὲ ἀνθρώπους, οἵτινες προσμένουν τὸν κύριόν των, πότε νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τοὺς γάμους, διὰ νὰ ἀνοίξωσιν εὐθὺς εἰς αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ. Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐλθὼν ὁ Κύριος θέλει εὑρεῖ ἀγρυπνοῦντας. Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῇ, καὶ θέλει καθίσει αὐτοὺς εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ παρασταθεὶς θέλει ὑπηρετήσει αὐτούς· καὶ ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν φυλακὴν, καὶ εἰς τὴν τρίτην φυλακὴν ἐὰν ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοι εἶναι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

Επειτα ὁ Ἐπίσκοπος θέλει προχωρήσει εἰς τὴν Κοινωνίαν· καὶ ὅλοι οἱ χειροτονηθέντες θέλουν μένει καὶ λάβει κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν, ὁμοῦ μὲ τὸν Ἐπίσκοπον.

Αφοῦ τελειώσῃ ἡ Μετάληψις, μετὰ τὴν τελευταίαν Συναπτὴν, καὶ ἀμέσως πρὸ τῆς Εὐλογίας, θέλουν ἀναγνωσθῆ αἱ ἀκόλουθοι αὗται Συναπταί.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὁ Δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὅστις, διὰ τὴν μεγάλην ἀγαθότητά σου, ηὐδόκησες νὰ δεχθῇς καὶ νὰ λάβῃς τοὺς δούλους σου τούτους εἰς τὴν τάξιν τῶν Διακόνων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σου· Κάμε αὐτοὺς, δεόμεθά σου, Κύριε, νὰ ἦναι κόσμιοι, ταπεινόφρονες, καὶ σταθεροὶ εἰς τὴν διακονίαν των νὰ ἔχωσι προθυμίαν εἰς τὸ νὰ ὑπακούωσιν εἰς πᾶσαν πνευματικὴν διάταξιν· ὥστε, ἔχοντες πάντοτε τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως, καὶ διαμένοντες πάντοτε σταθεροὶ καὶ ἰσχυροὶ ἐν Χριστῷ τῷ Υἱῷ σου, νὰ φέρωνται τόσον καλῶς εἰς τὴν κατωτέραν ταύτην ὑπηρεσίαν, ὥστε νὰ εὑρεθῶσιν ἄξιοι νὰ κληθῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· διὰ τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἴη δόξα καὶ τιμὴ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΡΟΦΘΑΝΕ ἡμᾶς, Κύριε, εἰς ὅλα τὰ ἔργα ἡμῶν μὲ τὴν εὐμενεστάτην χάριν σου, καὶ προβίβαζε ἡμᾶς μὲ τὴν ἀκατάπαυστον βοήθειάν σου· ὥστε εἰς ὅλα ἡμῶν τὰ ἔργα, ἀρχόμενα, ἐξακολουθοῦντα, καὶ τέλος λαμβάνοντα εἰς σὲ, νὰ δοξάζωμεν τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα, καὶ τελευταῖον, διὰ τοῦ ἐλέους σου, νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν αἰώνιον ζωήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα, νὰ διαφυλάττῃ τὰς καρδίας καὶ τὰ πνεύματά σας εἰς τὴν ἐπίγνωσιν καὶ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν·

καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ ἦναι μεταξύ σας, καὶ νὰ διαμένῃ μὲ ἐσᾶς πάντοτε. Ἀμήν.

Καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν Διάκονον, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐξακολουθῇ ἓν ὁλόκληρον ἔτος εἰς τοῦτο τὸ ὑπούργημα τοῦ Διακόνου, (ἐκτὸς ἐὰν δι' εὐλόγους αἰτίας ἤθελεν ἐγκρίνει ἄλλως ὁ Ἐπίσκοπος,) διὰ νὰ τελειοποιηθῇ, καὶ νὰ λάβῃ πεῖραν εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας· καὶ ἐὰν, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τούτων, εὑρεθῇ πιστὸς καὶ ἐπιμελὴς, ἐμπορεῖ νὰ προβιβασθῇ ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ἐπαρχίας του εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς Ἱερωσύνης, εἰς τοὺς καιροὺς τοὺς προσδιορισθέντας εἰς τὸν Κανόνα (ἢ, τυχούσης ἀνάγκης, εἰς μίαν ἄλλην Κυριακὴν ἢ Ἑορτὴν), ἔμπροσθεν τῆς Ἐκκλησίας, κατα τὸν ἀκόλουθον τρόπον καὶ τάξιν.

Ἡ ΤΑΞΙΣ ΚΑΙ Ὁ ΤΡΟΠΟΣ

ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ἹΕΡΕΩΝ.

Ὅταν ἔλθῃ ἡ ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον διορισθεῖσα ἡμέρα, ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ Ἑωθινὴ Προσευχὴ, θέλει γίνει Διδαχὴ ἢ Παραίνεσις, φανερόνουσα τὸ χρέος καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν προσερχομένων νὰ χειροτονηθῶσιν Ἱερεῖς· πόσον ἀναγκαία εἶναι ἡ τάξις αὕτη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἀκόμη, εἰς ποίαν ὑπόληψιν πρέπει νὰ ἔχωσιν αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν ὑπουργίαν των.

Πρῶτον ὁ Ἀρχιδιάκονος, ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ τοποτηρητής του, θέλει παρουσιάσει εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, καθήμενον εἰς τὴν καθέδραν του πλησίον τῆς ἁγίας Τραπέζης, ὅλους τοὺς μέλ-

λοντας νὰ λάβωσι τὴν τάξιν τῆς Ἱερωσύνης ἐκείνην τὴν ἡμέραν (ὄντος ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένου)· καὶ θέλει εἰπεῖ,

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ Πάτερ ἐν Χριστῷ, σᾶς παρουσιάζω τούτους τοὺς παρόντας, διὰ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῆς Ἱερωσύνης.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΟΥΤΟΙ, τοὺς ὁποίους παρουσιάζεις εἰς ἡμᾶς, πρόσεχε, νὰ ἦναι ἱκανοὶ καὶ ἄξιοι, διὰ τὴν παιδείαν αὐτῶν καὶ εὐσεβῆ διαγωγὴν, εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι προσηκόντως τὴν διακονίαν των, εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Ὁ Ἀρχιδιάκονος θέλει ἀποκρίνεσθαι,

ἨΡΕΥΝΗΣΑ περὶ αὐτῶν, καὶ ἔτι τοὺς ἐξέτασα· καὶ νομίζω ὅτι εἶναι τοιοῦτοι.

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος θέλει εἰπεῖ εἰς τὸν Λαὸν,

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, τούτους ἔχω, Θεοῦ θέλοντος, νὰ δεχθῶ σήμερον εἰς τὴν ἁγίαν τάξιν τῆς Ἱερωσύνης· ἐπειδὴ μετὰ τὴν προσήκουσαν δοκιμασίαν δὲν εὑρίσκομέν τι ἐναντίον, ἀλλ' ὅτι εἶναι νομίμως κεκλημένοι εἰς τὴν ὑπουργίαν καὶ ὑπηρεσίαν των, καὶ ὅτι εἶναι ἄξιοι αὐτῆς. Μ' ὅλον τοῦτο, ἐάν τις ἀπὸ σᾶς γνωρίζῃ τι ἐμπόδιον, ἢ βαρύ τι ἀνόμημα, εἰς τινὰ ἐξ αὐτῶν, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ εἰσαχθῇ εἰς ταύτην τὴν ἱερὰν ὑπηρεσίαν, ἂς προσέλθῃ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἂς φανερώσῃ ποῖον εἶναι τὸ ἀνόμημα, ἢ τὸ ἐμπόδιον.

Καὶ ἐὰν προβληθῇ κανὲν μέγα ἀνόμημα, ἢ ἐμπόδιον, τότε ὁ Ἐπίσκοπος θέλει ἀναβάλει τὸ νὰ τὸν χειροτονήσῃ, ἕωσοῦ ἤθελεν εὑρεθῇ ὁ κατηγορούμενος ἀθῶος τοῦ ἀνομήματος.

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος, συνιστῶν εἰς τας δεήσεις τῶν παρόντων Χριστιανῶν τοὺς εὑρεθέντας ἀξίους χειροτονίας, θέλει ψάλλει ἢ ἀναγινώσκει, μετα τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ παρόντος

Λαοῦ, τὴν Λιτανείαν μὲ τὰς εὐχάς· ὡς ἐδιορίσθη πρότερον εἰς τὴν τάξιν τῆς χειροτονίας τῶν Διακόνων. Προσεκτέον μόνον ὅτι, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐκεῖ προστεθεῖσαν δέησιν, ἡ λέξις "Διάκονοι" πρέπει νὰ ἀφίνεται, καὶ ἀντ' αὐτῆς νὰ εἰσάγεται ἡ λέξις "Ἱερεῖς."

Ἔπειτα θέλει ψάλλεσθαι ἢ ἀναγινώσκεσθαι ἡ Ἀκολουθία *τῆς* Μεταλήψεως· *μὲ τὴν* Συναπτὴν, Ἐπιστολὴν, *καὶ* Εὐαγγέλιον, *ὡς ἕπεται.*

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὁ Δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὅστις, διὰ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐδιώρισες διαφόρους τάξεις Λειτουργῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σου· Ἐπίβλεψε οἰκτιρμόνως εἰς τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς νῦν κεκλημένους εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς Ἱερωσύνης· καὶ ἔμπλησε αὐτοὺς οὕτω μὲ τὴν ἀλήθειαν τῆς διδασκαλίας σου, καὶ κόσμησε αὐτοὺς μὲ ἀθωότητα βίου, ὥστε, καὶ διὰ λόγου καὶ διὰ καλοῦ παραδείγματος, νὰ σὲ ὑπηρετῶσι πιστῶς εἰς ταύτην τὴν τάξιν, πρὸς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας σου· διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ'. 7.

ΕΙΣ ἕνα ἕκαστον ἀπὸ ἡμᾶς ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο λέγει, Ἀφοῦ ἀνέβη εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. (Τὸ δὲ, Ἀνέβη, τί εἶναι, εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς, αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω ὅλων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ πάντα.) Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἄλλους μὲν Ἀποστόλους, ἄλλους δὲ Προφήτας, ἄλλους δὲ Εὐαγγελιστὰς, ἄλλους δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους· διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἁγίων, διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν

οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· ἑωσοῦ νὰ καταντήσωμεν ὅλοι εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς τὸ μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ ταύτην θέλει ἀναγνωσθῇ μέρος τοῦ ἐννάτου Κεφαλαίου τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ὡς ἕπεται.

Ματθ. θ'. 36.

ἸΔΩΝ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη αὐτούς· διότι ἦσαν ἐξησθενημένοι καὶ ἐῤῥιμμένοι, ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του, Ὁ μὲν θερισμὸς εἶναι πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· παρακαλέσετε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θερισμοῦ, διὰ νὰ ἐξαποστείλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμόν του.

Ἢ τὸ ἀκόλουθον τοῦτο, ἐκ τοῦ δεκάτου Κεφαλαίου τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου.

Ἰωάνν. ι'. 1.

ΒΕΒΑΙΑ, βέβαια σᾶς λέγω, Ὅστις δὲν εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ λῃστής· ὅστις ὅμως εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας, εἶναι ποιμὴν τῶν προβάτων. Εἰς τοῦτον ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· καὶ κράζει κατ' ὄνομα τὰ ἰδικά του πρόβατα, καὶ ἐκβάλλει αὐτά· καὶ ὅταν ἐκβάλῃ τὰ ἰδικά του πρόβατα, ὑπάγει ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ τὰ πρόβατα τὸν ἀκολουθοῦν, διότι γνωρίζουν τὴν φωνήν του. Ξένον ὅμως δὲν θέλουν ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θέλουν φύγει ἀπὸ αὐτόν· διότι δὲν γνωρίζουν τὴν φωνὴν τῶν ξένων. Ταύτην τὴν παραβολὴν εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐκατάλαβαν ποῖα ἦσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλαλοῦσεν εἰς αὐτούς. Εἶπε λοιπὸν πάλιν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Βέβαια, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι

ἡ θύρα τῶν προβάτων. "Ολοι ὅσοι ἦλθαν πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἶναι καὶ λησταί· ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν αὐτοὺς τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, θέλει σωθῇ· καὶ θέλει εἰσέλθει καὶ ἐξέλθει, καὶ θέλει εὑρεῖ βοσκήν. Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, εἰμὴ διὰ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ θύσῃ καὶ νὰ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχωσι ζωὴν, καὶ νὰ ἔχωσιν αὐτὴν μὲ περισσείαν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ζωήν του βάλλει ὑπὲρ τῶν προβάτων· ἐκεῖνος ὅμως ὅστις εἶναι μισθωτὸς, καὶ ὄχι ποιμὴν, τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικά του, βλέπει τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίνει τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, διότι εἶναι μισθωτὸς, καὶ δὲν τὸν μέλει περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γνωρίζω τὰ ἰδικά μου, καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικά μου. Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ Πατὴρ, οὕτω καὶ ἐγὼ γνωρίζω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ζωήν μου βάλλω ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν μάνδραν ταύτην· καὶ ἐκεῖνα πρέπει νὰ συνάξω, καὶ θέλουν ἀκούσει τὴν φωνήν μου· καὶ θέλει γίνει μία ποίμνη, εἷς Ποιμήν.*

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος, καθήμενος εἰς τὴν καθέδραν του, θέλει δώσει εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν τὸν Ὅρκον τῆς Ὑπεροχῆς τῆς Βασιλίσσης· ὡς ἐδιωρίσθη πρότερον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς χειροτονίας τῶν Διακόνων.

Καὶ τελειωθέντος τούτου, θέλει εἰπεῖ εἰς αὐτοὺς τὰ ἀκόλουθα.

ἨΚΟΥΣΕΤΕ, *ἀδελφοὶ, τόσον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν σας ἐξέτασιν, καθὼς καὶ εἰς τὴν παραίνεσιν τὴν γενομένην ἤδη εἰς ἐσᾶς, καὶ εἰς τὰ ἱερὰ ἀναγνώσματα ἐκ τοῦ ἱεροῦ* Ευαγγελίου, *καὶ ἐκ τῶν* Γραφῶν *τῶν* Ἀποστόλων, *ὁποίας ἀξίας καὶ ὁποίου μεγέθους εἶναι τὸ ὑπούργημα τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκλήθητε.* Καὶ *τώρα πάλιν σᾶς παραινοῦμεν, ἐν ὀνόματι τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ, *νὰ ἐν-*

θυμῆσθε εἰς πόσον ὑψηλὸν ἀξιώμα, καὶ εἰς πόσον βαρὺ ὑπούργημα καὶ φορτίον, ἐκλήθητε· δηλαδὴ, εἰς τὸ νὰ ἦσθε πρέσβεις, φύλακες, καὶ οἰκονόμοι τοῦ Κυρίου· νὰ διδάσκετε καὶ νὰ νουθετεῖτε, νὰ ποιμαίνετε, καὶ νὰ προβλέπετε περὶ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· νὰ ζητῆτε τὰ πεπλανημένα πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸ μέσον τοῦ πονηροῦ τούτου κόσμου τέκνα αὐτοῦ, διὰ νὰ σωθῶσι διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ εἰς αἰῶνας.

Ἔχετε λοιπὸν πάντοτε ἐντετυπωμένον εἰς τὸν νοῦν σᾶς, πόσον μέγας θησαυρὸς ἐνεπιστεύθη εἰς ἐσᾶς. Διότι αὐτοὶ εἶναι τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ἐξηγόρασέ μὲ τὸν θάνατόν του, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἔχυσε τὸ αἷμά του. Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ σύναξις τῶν πιστῶν, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλετε νὰ ὑπηρετῆτε, εἶναι Νύμφη αὐτοῦ καὶ Σῶμα αὐτοῦ· καὶ ἐὰν συμβῇ, ἡ Ἐκκλησία αὕτη, ἢ κανὲν μέλος αὐτῆς, νὰ λάβῃ ζημίαν τινὰ ἢ ἐμπόδιον ἐξ αἰτίας τῆς ἀμελείας σας, γνωρίζετε τὸ μέγεθος τοῦ πταίσματος, καὶ ἀκόμη τὴν τρομερὰν τιμωρίαν ἥτις θέλει ἀκολουθήσει αὐτό. Ὅθεν στοχασθῆτε καθ' ἑαυτοὺς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπηρεσίας σας πρὸς τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν Νύμφην καὶ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ· καὶ βλέπετε νὰ μὴ διακόψετε ποτὲ τὸν κόπον σας, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ σπουδήν σας, ἑωσοῦ νὰ κάμετε πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς, (κατὰ τὸ ὀφειλόμενον χρέος σας,) νὰ φέρετε ὅλους ὅσοι εἶναι ἐμπιστευμένοι, ἢ μέλλουν νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς ἐσᾶς, εἰς ἐκείνην τὴν ἐν τῇ πίστει καὶ γνώσει τοῦ Θεοῦ ὁμοφροσύνην, καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἀκμὴν καὶ τελειότητα τῆς ἐν Χρίστῳ ἡλικίας, ὥστε νὰ μὴ μένῃ τόπος μεταξύ σας, οὔτε πλάνης εἰς τὴν θρησκείαν, οὔτε κακίας εἰς τὴν ζωήν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ ἔργον σας ἔχει τόσον μεγάλην ὑπεροχὴν, καὶ τόσον μεγάλην δυσκολίαν, βλέπετε μὲ πόσην ἐπιμέλειαν καὶ σπουδὴν χρεωστεῖτε νὰ καταγίνεσθε, τόσον εἰς τὸ νὰ δείξετε ἑαυτοὺς πιστοὺς καὶ εὐγνώμονας εἰς τὸν Κύριον,

ὅστις σᾶς ἔθεσεν εἰς τοιοῦτον ὑψηλὸν ἀξίωμα, καθὼς καὶ εἰς τὸ νὰ φυλάττεσθε μήτε σεῖς νὰ ἁμαρτήσετε, μήτε εἰς ἄλλους νὰ γίνεσθε αἰτία τοῦ νὰ ἁμαρτήσωσι. Μ' ὅλον τοῦτο, σεῖς δὲν ἐμπορεῖτε νὰ ἔχετε ἀφ' ἑαυτῶν τὴν διάθεσιν καὶ θέλησιν εἰς τοῦτο· διότι ἡ θέλησις ἐκείνη καὶ ἱκανότης ἀπὸ μόνον τὸν Θεὸν δίδεται. Ὅθεν χρεωστεῖτε καὶ ἔχετε ἀνάγκην νὰ προσεύχεσθε ἐκτενῶς, ἐπικαλούμενοι τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Πνεῦμα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν δύνασθε δι' οὐδενὸς ἄλλου μέσου νὰ ἐκτελῆτε ἔργον τόσον βαρὺ, ἀποβλέπον τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου, παρὰ μὲ διδασκαλίαν καὶ παραίνεσιν λαμβανομένην ἐκ τῶν Ἁγίων Γραφῶν, καὶ μὲ βίον σύμφωνον μὲ αὐτήν· στοχασθῆτε πόσον ἐπιμελεῖς πρέπει νὰ ἦσθε, εἰς τὸ νὰ ἀναγινώσκετε καὶ νὰ μανθάνετε τὰς Γραφὰς, καὶ νὰ ῥυθμίζετε τὰ ἤθη καὶ τὰ ἰδικά σας, καὶ τὰ τῶν ἄλλων ὅσοι ἰδιαιτέρως ἀνήκουν εἰς ἐσᾶς, κατὰ τὸν κανόνα τῶν αὐτῶν Γραφῶν· καὶ, δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν, πόσον χρεωστεῖτε νὰ ἐγκαταλείψετε καὶ νὰ ἀποβάλετε, ὅσον δύνασθε, ὅλας τὰς κοσμικὰς φροντίδας καὶ περισπασμούς.

Ἐλπίζομεν πολλὰ, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐζυγίσετε καὶ ἐσταθμίσετε καλῶς ταῦτα τὰ πράγματα καθ' ἑαυτούς· καὶ ὅτι ἀπεφασίσετε σταθερῶς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀφιερώσετε ὅλον τὸν ἑαυτόν σας εἰς τοῦτο τὸ ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ηὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ σᾶς καλέσῃ· εἰς τρόπον ὥστε, ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς, θέλετε καταγίνεσθαι ὅλως εἰς τοῦτο τὸ ἓν πρᾶγμα, καὶ θέλετε διευθύνει ὅλην τὴν ἐπιμέλειάν σας καὶ σπουδὴν εἰς τοῦτο· καὶ ὅτι θέλετε δέεσθαι ἀδιαλείπτως εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα, διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκζητοῦντες τὴν οὐράνιον βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὥστε, διὰ τῆς καθημερινῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐρεύνης τῶν Γραφῶν, νὰ ἀκμάσετε καὶ νὰ ἐνισχυθῆτε μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὸ ἔργον σας, καὶ νὰ προσπαθῆτε

οὕτω συνεχῶς νὰ ἁγιάσετε τοὺς βίους, καὶ τοὺς ἰδικούς σας καὶ τῶν προσηκόντων εἰς ἐσᾶς, καὶ νὰ ῥυθμίσετε αὐτοὺς κατὰ τὸν κανόνα καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ ἦσθε εἰς τὸν λαὸν σωτήρια καὶ εὐσεβῆ παραδείγματα, καὶ τύποι πρὸς μίμησιν.

Καὶ τώρα, διὰ νὰ καταλάβῃ καὶ ἡ ἐνταῦθα γενομένη αὕτη Σύναξις τοῦ Χριστοῦ τὴν διάθεσιν καὶ θέλησίν σας εἰς ταῦτα τὰ πράγματα, καὶ διὰ νὰ σᾶς διεγείρῃ μᾶλλον ἡ ἐπαγγελία σας αὕτη εἰς τὸ νὰ ἐκτελῆτε τὰ χρέη σας, θέλετε ἀποκριθῆ καθαρὰ εἰς ταῦτα τὰ ὁποῖα, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, θέλομεν σᾶς ἐρωτήσει περὶ τούτου.

ΣΤΟΧΑΖΕΣΘΕ *εἰς τὴν καρδίαν σας, ὅτι ἐκλήθητε ἀληθῶς, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τάξιν ταύτης τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν τάξιν καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἱερωσύνης;*

Ἀπόκρισις. Τὸ *στοχάζομαι.*

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΕΙΣΘΕ *πεπεισμένοι, ὅτι αἱ Ἱεραὶ Γραφαὶ περιέχουν ἀποχρώντως πᾶσαν τὴν Διδασκαλίαν τὴν ἐξ ἀνάγκης ἀπαιτουμένην πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ; Καὶ εἶσθε ἀποφασισμένοι, ἐκ τῶν εἰρημένων Γραφῶν νὰ διδάσκετε τὸν λαὸν τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς ἐσᾶς, καὶ νὰ μὴ κηρύττετε εἰς αὐτοὺς τίποτε (ὡς ἐξ ἀνάγκης ἀπαιτούμενον εἰς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν), εἰμὴ ὅ,τι ἠθέλετε πεισθῆ ὅτι δύναται νὰ συνάγεται, καὶ νὰ ἀποδεικνύεται, ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφήν;*

Ἀπόκρισις. *Οὕτω εἶμαι πεπεισμένος, καὶ οὕτω ἀπεφάσισα, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.*

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΘΕΛΕΤΕ *λοιπὸν καταβάλλει τὴν πιστήν σας σπουδὴν εἰς τὸ νὰ διακονῆτε πάντοτε τὰ Δόγ-*

ματα, καὶ τὰ Μυστήρια, *καὶ τὴν παιδείαν τοῦ* Χριστοῦ, *καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ* Κύριος, *καὶ καθὼς παρεδέχθη αὐτὰ ἡ* Ἐκκλησία *αὕτη καὶ τὸ* Βασίλειον *τοῦτο, κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ* Θεοῦ· *ὥστε νὰ διδάσκετε τὸν λαὸν τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα σας, νὰ φυλάττῃ αὐτὰ μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν;*

Ἀπόκρισις. *Θέλω κάμει οὕτω, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ* Κυρίου.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΘΕΛΕΤΕ *εἶσθαι πρόθυμοι μὲ πᾶσαν πιστὴν ἐπιμέλειαν νὰ ἀποδιώκετε καὶ νὰ ἀποῤῥίπτετε πᾶσαν πεπλανημένην καὶ ἀλλοτρίαν διδασκαλίαν, ἐναντίαν εἰς τὸν* Λόγον *τοῦ* Θεοῦ; *καὶ θέλετε κάμνει καὶ κοινῶς καὶ μερικῶς νουθεσίας καὶ παραινέσεις, τόσον εἰς τοὺς ἀῤῥώστους καθὼς καὶ εἰς τοὺς ὑγιεῖς ἐντὸς τῆς* Ἐνορίας *σας, ὡς ἤθελε τὸ καλέσει ἡ χρεία, καὶ ἤθελε παρουσιασθῇ περίστασις;*

Ἀπόκρισις. *Θέλω, ἔχων βοηθόν μου τὸν* Κύριον.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΘΕΛΕΤΕ *εἶσθαι ἐπιμελεῖς εἰς* Προσευχὰς, *καὶ εἰς ἀνάγνωσιν τῶν* Ἁγίων Γραφῶν, *καὶ εἰς τοιαύτας φροντίδας, ὅσαι συντείνουν εἰς τὴν γνῶσιν αὐτῶν, ἀποῤῥίπτοντες τὴν σπουδὴν τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκός;*

Ἀπόκρισις. *Θέλω προσπαθήσει νὰ κάμνω οὕτω, βοηθοῦντός μοι τοῦ* Κυρίου.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΘΕΛΕΤΕ *ἐπιμελεῖσθαι νὰ διατυπώσετε καὶ νὰ ῥυθμίσετε τὸν ἑαυτόν σας, καὶ τὰς οἰκογενείας σας, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ* Χριστοῦ· *καὶ νὰ κάμετε καὶ τὸν ἑαυτόν σας καὶ αὐτοὺς, ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς, σωτήρια παραδείγματα καὶ τύπους εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ* Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. *Θέλω ἐπιμελεῖσθαι, βοηθοῦντός μοι τοῦ* Κυρίου.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΘΕΛΕΤΕ διαφυλάττει καὶ προβιβάζει, ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς, τὴν ἡσυχίαν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὴν ἀγάπην μεταξὺ ὅλων τῶν Χριστιανῶν· καὶ μάλιστα μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες εἶναι ἐμπιστευμένοι, ἢ θέλουν ἐμπιστευθῇ, εἰς τὴν φροντίδα σας;

Ἀπόκρισις. Θέλω κάμει οὕτω, ἔχων βοηθόν μου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἐπίσκοπος.

ΘΕΛΕΤΕ ὑπακούει εὐσεβάστως εἰς τὸν Προεστῶτά σας, καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἀνωτέρους Λειτουργοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθη ἡ περὶ ὑμῶν φροντὶς καὶ κυβέρνησις· ἀκολουθοῦντες μὲ ἱλαρὰν διάθεσιν καὶ προαίρεσιν τὰς εὐσεβεῖς νουθεσίας αὐτῶν, καὶ ὑποτασσόμενοι εἰς τὰς εὐσεβεῖς κρίσεις των;

Ἀπόκρισις. Θέλω κάμει οὕτω, ἔχων βοηθόν μου τὸν Κύριον.

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος ἀνιστάμενος θέλει εἰπεῖ,

Ὁ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Θεὸς, ὅστις σᾶς ἔδωκε ταύτην τὴν θέλησιν νὰ κάμετε ὅλα ταῦτα, ἂς χαρίσῃ ἀκόμη εἰς ἐσᾶς ἰσχὺν καὶ δύναμιν διὰ νὰ ἐκτελῆτε αὐτά· ὥστε νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον του τὸ ὁποῖον ἤρχισεν εἰς ἐσᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα θέλει παρακαλεσθῇ ἡ Σύναξις νὰ κάμωσι μυστικῶς, εἰς τὰς προσευχάς των, ταπεινὰς ἱκεσίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων τούτων· διὰ τὰς ὁποίας προσευχὰς θέλει εἶσθαι σιωπὴ ὀλίγον καιρόν.

Καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ψάλλεσθαι ἢ ἀναγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον (γονυκλιτούντων τῶν μελλόντων νὰ χειροτονηθῶσιν Ἱερεῖς,) ὁ ἀκόλουθος Ὕμνος· τοῦ Ἐπισκόπου ἀρχομένου, τῶν δὲ Ἱερέων καὶ τῶν ἄλλων παρεστώτων ἀποκρινομένων ἀμοιβαίως, ὡς ἕπεται·

ἘΛΘΕ, Πνεῦμα Ἅγιον, ἔμπνευσε τὰς ψυχὰς ἡμῶν,
Καὶ φώτισε ἡμᾶς μὲ οὐράνιον πῦρ.

Σὺ εἶσαι τὸ χρίον Πνεῦμα,
Τὸ ὁποῖον διανέμεις τὰ ἑπταπλάσια δῶρά σου.
Τὸ εὐλογημένον χρίσμα σου, ἄνωθεν καταβαῖνον,
Εἶναι παρηγορία, ζωὴ, καὶ πῦρ ἀγάπης.
Ἐνίσχυε, μὲ τὸ αἰώνιόν σου φῶς,
Τὴν ἀμβλυωπίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Χρίε καὶ λάμπρυνε τὸ ῥυπαρὸν ἡμῶν πρόσωπον,
Μὲ τὴν ἐξ οὐρανοῦ ἄφθονον χάριν σου.
Ἀπέλαυνε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ δίδε εἰρήνην εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν·
Ὅπου σὺ εἶσαι ὁδηγὸς, κακὸν ἐκεῖ δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ.
Δίδαξε ἡμᾶς νὰ γνωρίσωμεν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν,
Καὶ Σὲ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων, ἕνα Θεὸν ἐν Τρισὶ Προσώποις.
Διὰ νὰ ἦναι τοῦτο, εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας,
Τὸ ἀτελεύτητον ᾆσμα ἡμῶν·
Ἔστω αἶνος εἰς τὸ αἰώνιόν σου κράτος,
Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἢ οὗτος.

Ἐλθὲ, Πνεῦμα Ἅγιον, αἰώνιε Θεὲ, ἄνωθεν ἐκπορευόμενον
Ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, Θεὲ εἰρήνης καὶ ἀγάπης·
Ἐπίσκεψαι τὰς διανοίας ἡμῶν, καὶ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν ἔμπνευσε τὴν οὐράνιόν σου χάριν·
Διὰ νὰ ἐμπορῶμεν μὲ ἔνθερμον πόθον τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εὐσέβειαν νὰ ἀκολουθῶμεν.
Σὺ εἶσαι ὁ ἀληθὴς Παράκλητος, εἰς πᾶσαν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν·
Τὸ οὐράνιον δῶρον τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, τὸ ὁποῖον οὐδεμία γλῶσσα δύναται νὰ ἐκφράσῃ·

Ἡ ἀέννaος καὶ ζῶσα πηγὴ τῆς οὐρανίου χαρᾶς·
Τὸ λαμπρότατον πῦρ, ἡ γλυκυτάτη ἀγάπη, πνευματικὸν χρίσμα.
Σὺ εἶσαι ὁ χορηγὸς ποικίλων χαρισμάτων· δι' αὐτῶν ἵσταται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.
Εἰς τὰς πιστὰς καρδίας ἐγγράφεις τὸν νόμον σου, ὁ δάκτυλος τῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ.
Κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν σου, Κύριε, δίδεις λόγον εὔχαριν,
Διὰ νὰ ἀντηχῶσι πανταχοῦ οἱ αἶνοι τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς βοηθείας σου.
Πνεῦμα Ἅγιον, κατάπεμψε εἰς τὰς διανοίας ἡμῶν τὸ οὐράνιόν σου φῶς·
Ἔξαψε τὰς καρδίας ἡμῶν μὲ ζῆλον διάπυρον, ὥστε ἡμέραν καὶ νύκτα νὰ λατρεύωμεν τὸν Θεόν.
Τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν δυνάμωσε καὶ κραταίωσε, (διότι σὺ γνωρίζεις, Κύριε, τὸ εὔθραυστον ἡμῶν,)
Ὥστε νὰ μὴν ὑπερισχύσῃ καθ' ἡμῶν ὁ διάβολος, ὁ κόσμος, οὐδὲ ἡ σάρξ.
Ἀπέλαυνε μακρὰν ἀφ' ἡμῶν τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· καὶ βοήθει ἡμᾶς, ὥστε ν' ἀπολαμβάνωμεν
Εἰρήνην εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους (τὸ κάλλιστον, τὸ ἀληθέστατον κτῆμα).
Καὶ γενόμενος, Κύριε, χειραγωγὸς ἡμῶν, καὶ ὁδηγὸς ἡμῶν, δὸς εἰς ἡμᾶς τὴν χάριν
Τοῦ νὰ ἐκφεύγωμεν τὰς παγίδας τῆς ἁμαρτίας, καὶ ποτὲ νὰ μὴν ἐκπέσωμεν ἀπὸ σέ.
Δὸς εἰς ἡμᾶς, Κύριε, δεόμεθά σου, τοιαῦτα μέτρα τῆς κραταιᾶς σου χάριτος,
Ὥστε σὺ νὰ ἦσαι ὁ Παράκλητος ἡμῶν εἰς τὴν ἐσχάτην φοβερὰν ἡμέραν.
Διάλυσε, Κύριε, τὰ δεσμὰ πάσης ἔριδος καὶ διχονοίας,
Καὶ σύνδεσε μὲ εἰρήνην καὶ ἀγάπην διὰ πάσης γῆς τὸν Χριστιανικόν σου λαόν.

Δὸς εἰς ἡμᾶς τὴν χάριν τοῦ νὰ γνωρίζωμεν τὸν Παντοκράτορα Πατέρα,
Διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν εὐδαιμονεστάτην θέαν τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ·
Καὶ μὲ τελείαν πίστιν νὰ ὁμολογῶμεν πάντοτε σὲ,
Τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ἕνα Θεὸν ἐν Τρισὶ Προσώποις.
Δόξα καὶ αἶνος εἰς Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν ὑπερευλογημένον αὐτοῦ Υἱὸν,
Καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τῆς χάριτος, ὁμοούσιον Τριάδα ἐν Μονάδι.
Καὶ δεόμεθα νὰ εὐδοκήσῃ ὁ μόνος ἡμῶν Κύριος νὰ ἐξαποστείλῃ τὸ Πνεῦμά του
Επάνω εἰς ὅλους τοὺς ἐπαγγελλομένους τὸ Ὄνομα αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Τελειωθέντος τούτου, ὁ Ἐπίσκοπος θέλει δεηθῇ οὕτω, λέγων,

Ἂς δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, καὶ Πάτερ Οὐράνιε, ὅστις, διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἄπειρόν σου ἀγάπην καὶ ἀγαθότητα, ἔδωκες εἰς ἡμᾶς τὸν ἀγαπητόν σου μονογενῆ Υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ νὰ ἦναι ὁ Λυτρωτὴς ἡμῶν, καὶ Ἀρχηγὸς τῆς αἰωνίου ζωῆς· ὅστις, ἀφοῦ ἔκαμε τελείαν τὴν λύτρωσιν ἡμῶν διὰ τοῦ θανάτου του, καὶ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐξαπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ, Προφήτας, Εὐαγγελιστὰς, Διδασκάλους, καὶ Ποιμένας, διὰ τῶν κόπων καὶ τῆς διακονίας τῶν ὁποίων ἐσύναξεν ὁμοῦ μέγα ποίμνιον καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, πρὸς κήρυξιν τῆς αἰωνίου αἰνέσεως τοῦ ἁγίου Ὀνόματός σου· Διὰ ταύτας τὰς οὕτω μεγάλας εὐεργεσίας τῆς αἰωνίου ἀγαθότητός σου, καὶ διότι ηὐδόκησες νὰ καλέσῃς τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς ἐνταῦθα παρόντας, εἰς

τὸ αὐτὸ ἔργον καὶ διακονίαν, τὴν διορισθεῖσαν πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀποδίδομεν εἰς σὲ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας, αἰνοῦμέν σε καὶ προσκυνοῦμέν σε. Καὶ *ταπεινῶς δεόμεθά σου, διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπερευλογημένου* Υἱοῦ *σου, νὰ δώσῃς χάριν εἰς ὅλους τοὺς εἴτε ἐνταῦθα εἴτε ἄλλοθι ἐπικαλουμένους τὸ ἅγιόν σου* Ὄνομα, *διὰ νὰ δεικνύωμεν ἑαυτοὺς πάντοτε εὐγνώμονας πρὸς σὲ ὑπὲρ τούτων, καὶ ὑπὲρ ὅλων τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν σου· καὶ νὰ αὐξανώμεθα καθ' ἡμέραν, καὶ νὰ προκόπτωμεν εἰς τὴν γνῶσιν καὶ πίστιν σοῦ καὶ τοῦ* Υἱοῦ *σου, διὰ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος· *εἰς τρόπον ὥστε, καὶ διὰ τούτων τῶν* Λειτουργῶν *σου, καὶ δι' ἐκείνων ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν διορισθῇ* Λειτουργοί *σου, νὰ δοξάζεται διαπαντὸς τὸ ἅγιόν σου* Ὄνομα, *καὶ ἡ εὐλογημένη βασιλεία σου νὰ πλατύνεται· διὰ τοῦ αὐτοῦ* Υἱοῦ *σου, τοῦ* Κυρίου *ἡμῶν* Ἰησοῦ Χριστοῦ· *ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ, εἰς ἑνότητα τοῦ αὐτοῦ* Ἁγίου Πνεύματος, *εἰς αἰῶνας αἰώνων.* Ἀμήν.

Μετὰ *τὴν προσευχὴν ταύτην, ὁ* Ἐπίσκοπος, *μὲ τοὺς παρόντας* Ἱερεῖς, *θέλουν ἐπιθέσει τὰς χεῖράς των ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑνὸς ἑκάστου τῶν λαμβανόντων τὴν τάξιν τῆς* Ἱερωσύνης, *γονυκλιτούντων ταπεινῶς τῶν χειροτονουμένων, τοῦ δὲ* Ἐπισκόπου *λέγοντος,*

ΛΑΒΕ Πνεῦμα Ἅγιον *διὰ τὸ ὑπούργημα καὶ τὸ ἔργον τοῦ* Ἱερέως *εἰς τὴν* Ἐκκλησίαν *τοῦ* Θεοῦ, *τὸ ἐμπιστευθὲν τώρα εἰς σὲ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἡμῶν.* Εάν *τινων συγχωρήσῃς τὰς ἁμαρτίας, θέλουν εἶσθαι συγχωρημέναι εἰς αὐτούς· καὶ ἐάν τινων κρατῇς τὰς ἁμαρτίας, θέλουν εἶσθαι κρατημέναι.* Καὶ *ἔσο πιστὸς οἰκονόμος τοῦ* Λόγου *τοῦ* Θεοῦ, *καὶ τῶν ἱερῶν* Μυστηρίων *αὐτοῦ· εἰς τὸ* Ὄνομα *τοῦ* Πατρὸς, *καὶ τοῦ* Υἱοῦ, *καὶ τοῦ* Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος θέλει ἐγχειρίσει εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, γονυκλιτοῦντα, τὴν Βίβλον, λέγων,

ΛΑΒΕ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ κηρύττῃς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ τελῇς τὰ ἅγια Μυστήρια, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελες διορισθῇ νομίμως.

Μετὰ ταῦτα θέλει ψαλθῇ, ἢ ἀναγνωσθῇ, τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας· καὶ ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος θέλει προχωρήσει εἰς τὴν τελετὴν τῆς Κοινωνίας· τὴν ὁποίαν θέλουν μεταλάβει ὁμοῦ ὅλοι οἱ χειροτονούμενοι, μένοντες εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ὅπου ἔγινεν ἡ χειροθεσία, ἕως νὰ λάβωσι τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν.

Τελειωθείσης τῆς Κοινωνίας, μετα τὴν τελευταίαν Συναπτὴν, καὶ ἀμέσως πρὸ τῆς Εὐλογίας, θέλουν ἀναγνωσθῇ αὗται αἱ Συναπταί.

ΠΟΛΥΕΛΕΕ Πάτερ, δεόμεθά σου νὰ καταπέμψῃς ἐπάνω εἰς τούτους τοὺς δούλους σου τὴν οὐράνιόν σου εὐλογίαν· ὥστε νὰ ἐνδυθῶσι τὴν δικαιοσύνην, καὶ ὁ Λόγος σου κηρυττόμενος διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν νὰ ἐπιδίδῃ οὕτω, ὥστε ποτὲ νὰ μὴ λαληθῇ εἰς μάτην. Δὸς ἀκόμη νὰ ἔχωμεν τὴν χάριν τοῦ νὰ ἀκούωμεν καὶ νὰ δεχώμεθα ὅ,τι ἤθελαν παραδώσει ἐκ τοῦ ἁγίου σου Λόγου, ἢ σύμφωνον μὲ αὐτὸν, ὡς τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἡμῶν· ὥστε, εἰς ὅλους ἡμῶν τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις, νὰ ζητῶμεν τὴν δόξαν σου, καὶ τὴν αὔξησιν τῆς βασιλείας σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΡΟΦΘΑΝΕ ἡμᾶς, Κύριε, εἰς ὅλα τὰ ἔργα ἡμῶν, μὲ τὴν εὐμενεστάτην χάριν σου, καὶ προβίβαζε ἡμᾶς μὲ τὴν ἀκατάπαυστον βοήθειάν σου· ὥστε, εἰς ὅλα ἡμῶν τὰ ἔργα, ἀρχόμενα, ἐξακολουθοῦντα, καὶ τέλος λαμβάνοντα εἰς σὲ, νὰ δοξάζωμεν τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα· καὶ τελευταῖον, διὰ τοῦ ἐλέους σου, νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν αἰώνιον ζωὴν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα, νὰ διαφυλάττῃ τὰς καρδίας καὶ τὰ πνεύματά σας εἰς τὴν ἐπίγνωσιν καὶ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ ἦναι μεταξύ σας, καὶ νὰ διαμένῃ μὲ ἐσᾶς πάντοτε. Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦναί τινες νὰ χειροτονηθῶσι Διάκονοι, καὶ ἄλλοι Ἱερεῖς, οἱ Διάκονοι θέλουν παρουσιασθῇ πρῶτον, καὶ ἔπειτα οἱ Ἱερεῖς· καὶ ἀρκεῖ νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ Λιτανεία ἅπαξ, καὶ διὰ τὰς δύο χειροτονίας. Αἱ Συναπταὶ πρέπει νὰ ἀναγινώσκωνται ἀμφότεραι· πρῶτον ἡ ὑπὲρ τῶν Διακόνων, καὶ ἔπειτα ἡ ὑπὲρ τῶν Ἱερέων. Ἐπιστολὴ δὲ θέλει εἶσθαι ἡ πρὸς Ἐφεσίους, δʹ. 7—13, ὡς πρότερον εἰς ταύτην τὴν Ἀκολουθίαν. Μετὰ τὴν ὁποίαν ἀμέσως, οἱ μέλλοντες νὰ χειροτονηθῶσι Διάκονοι θέλουν λάβει τὸν Ὅρκον τὸν περὶ τῆς Ὑπεροχῆς, θέλουν ἐξετασθῇ, καὶ χειροτονηθῇ, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω. Ἔπειτα, ἀφοῦ εἷς ἐξ αὐτῶν ἀναγνώσῃ τὸ Εὐαγγέλιον, (τὸ ὁποῖον θέλει εἶσθαι εἴτε ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον θʹ. 36—38, ὡς ἀνωτέρω εἰς ταύτην τὴν Ἀκολουθίαν· εἴτε ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ιβʹ. 35—38, ὡς πρότερον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς χειροτονίας τῶν Διακόνων,) οἱ μέλλοντες νὰ προχειρισθῶσιν Ἱερεῖς θέλουν λάβει ὁμοίως τὸν περὶ τῆς Ὑπεροχῆς Ὅρκον, θέλουν ἐξετασθῇ, καὶ χειροτονηθῇ, ὡς διετάχθη προλαβόντως εἰς ταύτην τὴν Ἀκολουθίαν.

Ἡ ΚΑΘΙΕΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ἘΠΙΣΚΟΠΩΝ·

ἤ,

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ἤ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣ

ἈΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ἢ ἘΠΙΣΚΟΠΟΥ·

Ἥτις πρέπει να ἐκτελῆται πάντοτε ἢ τὴν Κυριακὴν ἢ Ἑορτήν τινα.

Ἀφοῦ ὅλα δεόντως ἑτοιμασθῶσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εὐτρεπισθῶσι, μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἑωθινῆς Προσευχῆς, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἢ ἄλλος τις διωρισμένος Ἐπίσκοπος, θέλει ἀρχίσει τὴν τελετὴν τῆς Κοινωνίας· εἰς τὴν ὁποίαν αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ Συναπτή.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὅστις διὰ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔδωκες εἰς τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους σου πολλὰ ἐξαίρετα χαρίσματα, καὶ ἐπρόσταξες αὐτοὺς νὰ ποιμαίνωσι τὸ ποίμνιόν σου· Δὸς χάριν, δεόμεθά σου, εἰς ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς Ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας σου, νὰ κηρύττωσιν ἐπιμελῶς τὸν Λόγον σου, καὶ νὰ ἐνεργῶσι προσηκόντως τὴν εὐσεβῆ πολιτείαν αὐτῆς· καὶ χάρισε εἰς τὸν λαόν σου, νὰ ἀκολουθῶσιν αὐτὰ εὐπειθῶς, ὥστε ὅλοι νὰ ἀπολαύσωσι τὸν στέφανον τῆς αἰωνίου δόξης· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Καὶ εἷς ἄλλος Ἐπίσκοπος θέλει ἀναγνώσει τὴν Ἐπιστολήν.

Ἐπιστολή. 1 Τιμ. γ΄. 1.

ΠΙΣΤΟΣ εἶναι οὗτος ὁ λόγος· Ἐάν τις ὀρέγεται Ἐπισκοπὴν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ. Πρέπει λοιπὸν ὁ Ἐπίσκοπος νὰ ἦναι ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, ἄγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός· ὄχι μέθυσος, ὄχι δάρτης, ὄχι αἰσχροκερδής· ἀλλὰ πρᾷος, ἄμαχος, ἀφιλάργυ-

ρος· νὰ κυβερνᾷ καλῶς τὸν ἴδιόν του οἶκον, νὰ ἔχῃ τὰ τέκνα του εἰς ὑποταγὴν μὲ πᾶσαν σεμνότητα· (διότι ἐάν τις δὲν ἐξεύρῃ νὰ κυβερνᾷ τὸν ἴδιόν του οἶκον, πῶς θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν Ἐκκλησίαν *τοῦ* Θεοῦ;) *νὰ μὴν ἦναι νεοκατήχητος, διὰ νὰ μὴν ὑπερηφανευθῇ, καὶ πέσῃ εἰς τὴν καταδίκην τοῦ διαβόλου.* Πρέπει *δὲ αὐτὸς νὰ ἔχῃ καὶ ἀπὸ τοὺς ἔξωθεν μαρτυρίαν καλὴν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.*

Ἢ, *ἀντὶ* Ἐπιστολῆς, Πράξ. κ΄. 17.

ΠΕΜΨΑΣ *ὁ* Παῦλος *ἀπὸ τὴν* Μίλητον *εἰς τὴν* Ἔφεσον, *ἐπροσκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς* Ἐκκλησίας. Καὶ *ἀφοῦ ἦλθαν πρὸς αὐτὸν, εἶπεν εἰς αὐτοὺς,* Σεῖς *ἐξεύρετε, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν καθ᾽ ἣν ἦλθα εἰς τὴν* Ἀσίαν, *πῶς ἐπέρασα μαζύ σας ὅλον τὸν καιρὸν, δουλεύων τὸν* Κύριον *μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην, καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ πειρασμοὺς, οἵτινες μὲ συνέβησαν εἰς τὰς ἐπιβουλὰς τῶν* Ἰουδαίων· *ὅτι δὲν ὑπέκρυψα κανὲν ἀπὸ τὰ συμφέροντα, ὥστε νὰ μὴν ἀναγγείλω αὐτὸ εἰς ἐσᾶς καὶ νὰ σᾶς διδάξω, δημοσίᾳ καὶ κατ᾽ οἴκους· διαμαρτυρόμενος καὶ εἰς* Ἰουδαίους *καὶ εἰς* Ἕλληνας *τὴν εἰς τὸν* Θεὸν *μετάνοιαν, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν* Κύριον *ἡμῶν* Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ *τώρα, ἰδοὺ, ἐγὼ δεμένος ἀπὸ τὸ* Πνεῦμα *ὑπάγω εἰς τὴν* Ἱερουσαλὴμ, *μὴ γνωρίζων τὰ μέλλοντα νὰ μὲ ἀκολουθήσωσι μέσα εἰς αὐτήν· ἐκτὸς ὅτι τὸ* Πνεῦμα *τὸ* Ἅγιον *μαρτυρεῖ εἰς πᾶσαν πόλιν, λέγον,* Ὅτι *δεσμὰ καὶ θλίψεις μὲ περιμένουν.* Δὲν *φροντίζω ὅμως περὶ οὐδενὸς τούτων· οὐδὲ στοχάζομαι τὴν ζωήν μου πολύτιμον εἰς τὸν ἑαυτόν μου, καθὼς τὸ νὰ τελειώσω τὸν δρόμον μου μὲ χαρὰν, καὶ τὴν διακονίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβα παρὰ τοῦ* Κυρίου Ἰησοῦ, *νὰ μαρτυρήσω τὸ* Εὐαγγέλιον *τῆς χάριτος τοῦ* Θεοῦ. Καὶ *τώρα, ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου σεῖς ὅλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεπέρασα κη-*

ρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ὅθεν μαρτύρομαι εἰς ἐσᾶς τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι καθαρὸς ἀπὸ τὸ αἷμα ὅλων· διότι δὲν συνεστάλην νὰ σᾶς κηρύξω ὅλην τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε λοιπὸν εἰς τὸν ἑαυτόν σας, καὶ εἰς ὅλον τὸ ποίμνιον εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σᾶς ἔθεσεν Ἐπισκόπους· διὰ νὰ ποιμαίνετε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε μὲ τὸ ἴδιόν του αἷμα. Διότι ἐγὼ ἐξεύρω τοῦτο, ὅτι, μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου, θέλουν εἰσέλθει εἰς ἐσᾶς λύκοι βαρεῖς, μὴ λυπούμενοι τὸ ποίμνιον· καὶ ἀπὸ σᾶς αὐτοὺς θέλουν σηκωθῇ ἄνθρωποι λαλοῦντες διεστραμμένα, διὰ νὰ ἀποσπῶσι τοὺς μαθητὰς ὀπίσω των. Διὰ τοῦτο ἀγρυπνεῖτε, ἐνθυμούμενοι ὅτι τρεῖς χρόνους, νύκτα καὶ ἡμέραν, δὲν ἔπαυσα νὰ νουθετῶ μετὰ δακρύων ἕνα καθ' ἕνα. Καὶ τώρα, ἀδελφοί, σᾶς συσταίνω εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὸν Λόγον τῆς χάριτος αὐτοῦ· ὅστις δύναται νὰ ἐποικοδομήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἐσᾶς κληρονομίαν μεταξὺ ὅλων τῶν ἡγιασμένων. Ἀργύριον, ἢ χρυσίον, ἢ ἱμάτια κανενὸς ἀνθρώπου δὲν ἐπεθύμησα. Σεῖς δὲ αὐτοὶ ἐξεύρετε, ὅτι εἰς τὰς χρείας μου καὶ εἰς τοὺς ὄντας ὁμοῦ μὲ ἐμὲ αἱ χεῖρες αὗται ὑπηρέτησαν. Ὅλα ἔδειξα εἰς ἐσᾶς, ὅτι οὕτω κοπιάζοντες πρέπει νὰ βοηθῆτε τοὺς ἀσθενεῖς· καὶ νὰ ἐνθυμῆσθε τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, Μακάριον εἶναι νὰ δίδῃ τις μᾶλλον παρὰ νὰ λαμβάνῃ.

Ἔπειτα εἷς ἄλλος Ἐπίσκοπος θέλει ἀναγνώσει τὸ Εὐαγγέλιον.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. κα'. 15.

Ὁ ἸΗΣΟΥΣ εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με περισσότερον ἀπὸ τούτους; Λέγει εἰς αὐτόν, Ναί, Κύριε· σὺ ἐξεύρεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει εἰς αὐτόν, Βόσκε τὰ ἀρνία μου. Λέγει εἰς αὐτὸν πάλιν δευτέραν φοράν, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει εἰς αὐτόν, Ναί, Κύριε·

σὺ ἐξεύρεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει εἰς αὐτὸν, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει εἰς αὐτὸν τὴν τρίτην φορὰν, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν εἰς αὐτὸν τὴν τρίτην φορὰν, Ἀγαπᾷς με; καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις τὰ πάντα· σὺ γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Βόσκε τὰ πρόβατά μου.

Ἢ τοῦτο.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. κ΄. 19.

ΤΗΝ *αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἑσπέρας, ἥτις ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ἐνῷ αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι ὅπου οἱ μαθηταὶ εὑρίσκοντο συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς. Καὶ ἀφοῦ εἶπεν τοῦτο, ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν του. Ἐχάρησαν λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπε δὲ πάλιν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς. Καθὼς μὲ ἀπέστειλεν ὁ Πατὴρ, οὕτω καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσᾶς. Καὶ ἀφοῦ εἶπε τοῦτο, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἐάν τινων συγχωρήσετε τὰς ἁμαρτίας, εἶναι συγχωρημέναι εἰς αὐτούς· ἐάν τινων κρατῆτε αὐτὰς, εἶναι κρατημέναι.*

Ἢ τοῦτο.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κη΄. 18.

Ὁ ΙΗΣΟΥΣ *ἐλθὼν ἐλάλησεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, Μὲ ἐδόθη πᾶσα ἐξουσία εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Ὑπάγετε λοιπὸν καὶ μαθητεύσετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυλάττωσιν ὅλα ὅσα παρήγγειλα εἰς ἐσᾶς· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι μαζύ σας ὅλας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.*

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας, καὶ τὴν Ὁμιλίαν, ὁ ὑποψήφιος Ἐπίσκοπος, ἐνδεδυμένος τὸ ὠμοφόριόν του, θέλει παρουσιασθῇ ἀπὸ δύο Ἐπισκόπους πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἐκείνης τῆς Ἐπαρχίας, ἢ πρὸς ἄλλον τινὰ Ἐπίσκοπον διορισθέντα ἀπὸ νόμιμον Ἐπιτροπὴν, καθήμενον εἰς τὴν καθέδραν του πλησίον τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ οἱ Ἐπίσκοποι οἱ παρουσιάζοντες αὐτὸν θέλουν εἰπεῖ,

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ Πάτερ ἐν Χριστῷ, παρουσιάζομεν πρὸς σὲ τοῦτον τὸν εὐσεβῆ καὶ πεπαιδευμένον ἄνδρα, διὰ νὰ χειροτονηθῇ καὶ νὰ καθιερωθῇ Ἐπίσκοπος.

Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θέλει ζητήσει τὸ ἔνταλμα τῆς Βασιλίσσης διὰ τὴν καθιέρωσιν, καὶ θέλει κάμει νὰ ἀναγνωσθῇ. Καὶ ὁ περὶ τῆς Ὑπεροχῆς τῆς Βασιλίσσης Ὅρκος θέλει δοθῇ εἰς τοὺς ὑποψηφίους, ὡς διετάχθη πρότερον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς χειροτονίας τῶν Διακόνων· καὶ τότε θέλει δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη ὁ Ὅρκος τῆς ὀφειλομένης Ὑπακοῆς εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὡς ἕπεται.

Ὁ Ὅρκος τῆς ὀφειλομένης Ὑπακοῆς εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον.

ΕΙΣ τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν. Ἐγὼ ὁ Δ., ὑποψήφιος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς καθέδρας τῆς Δ., ἐπαγγέλλομαι καὶ ὑπόσχομαι πᾶσαν τὴν ὀφειλομένην εὐλάβειαν καὶ ὑπακοὴν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ εἰς τὴν Δ. Μητρόπολιν Ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τοὺς διαδόχους αὐτῶν.—Οὕτω νὰ μὲ βοηθήσῃ ὁ Θεὸς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ὅρκος οὗτος δὲν θέλει γίνεσθαι εἰς τὴν Καθιέρωσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἔπειτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θέλει παραινέσει τὴν παροῦσαν Σύναξιν νὰ δεηθῇ, λέγων εἰς αὐτοὺς οὕτω·

ἈΔΕΛΦΟΙ, εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον, ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς ἐπέ-

ρασεν ὅλην τὴν νύκτα εἰς προσευχὴν, πρὶν νὰ ἐκλέξῃ καὶ νὰ ἐξαποστείλῃ τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους του. Εἶναι ἀκόμη γεγραμμένον εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ὅτι οἱ μαθηταὶ οἱ ὄντες εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐνήστευσαν καὶ προσευχήθησαν, πρὶν νὰ ἐπιθέσωσι τὰς χεῖρας ἐπάνω εἰς τὸν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν, καὶ νὰ ἐξαποστείλωσιν αὐτούς. Ἀκολουθοῦντες λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ἂς προσευχηθῶμεν πρότερον, πρὶν δεχθῶμεν καὶ ἐξαποστείλωμεν τὸν ἄνδρα τοῦτον, τὸν παρουσιασθέντα εἰς ἡμᾶς, εἰς τὸ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον, (καθὼς ἡμεῖς εἴμεθα πεπεισμένοι) τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκάλεσεν αὐτόν.

Ἔπειτα θέλει ἀναγνωσθῇ ἡ Λιτανεία, ὡς πρότερον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Χειροτονίας τῶν Διακόνων· προσεκτέον μόνον ὅτι μετὰ τοῦτο τὸ χωρίον, "Νὰ εὐδοκήσῃς νὰ φωτίσῃς ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους κ. τ. λ.," ἡ ἰδιάζουσα ἱκεσία ἡ ἐκεῖ ἀκολουθοῦσα θέλει παραλειφθῇ· καὶ ἀντὶ ἐκείνης θέλει εἰσαχθῇ αὕτη·

ΕΥΔΟΚΗΣΕ νὰ εὐλογήσῃς τοῦτον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν τὸν ὑποψήφιον, καὶ νὰ πέμψῃς εἰς αὐτὸν τὴν χάριν σου· διὰ νὰ ἐνεργῇ δεόντως τὸ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἐκλήθη, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ εἰς τιμὴν, καὶ αἶνον, καὶ δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου.

Ἀπόκρισις. Δεόμεθά σου νὰ μᾶς ἀκούσῃς, Πανάγαθε Κύριε.

Ἔπειτα θέλει ἀναγνωσθῇ ἡ ἀκόλουθος αὕτη Εὐχή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὁ Δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὅστις διὰ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἐδιώρισες διαφόρους τάξεις Λειτουργῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σου· Ἐπίβλεψε οἰκτιρμόνως εἰς τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, τὸν νῦν κεκλημένον εἰς τὸ ἔργον καὶ ὑπούργημα τοῦ Ἐπισκόπου· καὶ ἔμπλησε αὐτὸν οὕτω μὲ τὴν ἀλήθειαν τῆς διδασκα-

λίας σου, καὶ κόσμησε αὐτὸν μὲ ἀθωότητα βίου· ὥστε, καὶ διὰ λόγου καὶ διὰ καλοῦ παραδείγματος, νὰ σὲ ὑπηρετῇ πιστῶς εἰς ταύτην τὴν τάξιν, πρὸς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, καὶ οἰκοδομὴν καὶ καλὴν κυβέρνησιν τῆς Ἐκκλησίας σου· διὰ τῆς ἀξιομισθίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, καθήμενος εἰς τὴν καθέδραν του, θέλει εἰπεῖ πρὸς τὸν μέλλοντα νὰ καθιερωθῇ,

ἈΔΕΛΦΕ, ἐπειδὴ ἡ Ἁγία Γραφὴ καὶ οἱ ἀρχαῖοι Κανόνες προστάζουν νὰ μὴ ἐπιθέτωμεν ταχέως τὰς χεῖρας, μηδὲ νὰ προσδεχώμεθα προπετῶς τινὰ εἰς κυβέρνησιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἐξηγόρασεν ὄχι μὲ μικροτέραν τιμὴν, παρὰ μὲ τὴν χύσιν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος· διὰ τοῦτο, πρὶν νὰ σὲ προσδεχθῶ εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, θέλω σὲ ἐξετάσει εἴς τινα Ἄρθρα, διὰ νὰ λάβῃ δοκιμασίαν ἡ παροῦσα Σύναξις, καὶ νὰ μαρτυρήσῃ τίνι τρόπῳ ἀπεφάσισες νὰ πολιτεύεσαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣΑΙ πεπεισμένος, ὅτι ἀληθῶς ἐκλήθης εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τάξιν τούτου τοῦ Βασιλείου;

Ἀπόκρισις. Εἶμαι πεπεισμένος.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

ΕΙΣΑΙ πεπεισμένος, ὅτι αἱ Ἱεραὶ Γραφαὶ περιέχουν ἀποχρώντως πᾶσαν τὴν διδασκαλίαν τὴν ἐξ ἀνάγκης ἀπαιτουμένην πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ; καὶ εἶσαι ἀποφασισμένος, ἐκ τῶν εἰρημένων Γραφῶν νὰ διδάσκῃς τὸν λαὸν τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς σὲ, καὶ νὰ μὴ κηρύττῃς εἰς αὐτοὺς τίποτε, ὡς ἐξ ἀνάγκης ἀπαιτούμενον εἰς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν,

εἰμὴ ὅ,τι ἤθελες πεισθῇ ὅτι δύναται νὰ συνάγεται καὶ νὰ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφήν;

Ἀπόκρισις. Οὕτω *εἶμαι πεπεισμένος, καὶ οὕτω ἀπεφάσισα, μὲ τὴν χάριν τοῦ* Θεοῦ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

ΘΕΛΕΙΣ *λοιπὸν ἐξασκεῖσθαι πιστῶς εἰς τὰς αὐτὰς* Ἱερὰς Γραφὰς, *καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν* Θεὸν *διὰ τῆς προσευχῆς, νὰ χαρίσῃ εἰς σὲ τὴν ὀρθὴν νόησιν αὐτῶν, ὥστε νὰ ἦσαι δι' αὐτῶν δυνατὸς νὰ διδάσκῃς καὶ νὰ νουθετῇς μὲ σωτήριον διδασκαλίαν, καὶ νὰ ἀνθίστασαι καὶ νὰ ἐξελέγχῃς τοὺς ἀντιλέγοντας;*

Ἀπόκρισις. Θέλω *κάμει οὕτω, βοηθοῦντός μοι τοῦ* Θεοῦ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

ΕΙΣΑΙ *ἕτοιμος, μὲ πᾶσαν πιστὴν ἐπιμέλειαν νὰ ἀποδιώκῃς καὶ νὰ ἀποῤῥίπτῃς πᾶσαν ψευδῆ καὶ ἀλλότριον διδασκαλίαν, ἐναντίαν εἰς τὸν* Λόγον *τοῦ* Θεοῦ· *καὶ μερικῶς καὶ δημοσίᾳ νὰ προτρέπῃς καὶ νὰ ἐνθαῤῥύνῃς τοὺς ἄλλους εἰς τὸ αὐτό;*

Ἀπόκρισις. Εἶμαι *ἕτοιμος, βοηθοῦντός μοι τοῦ* Κυρίου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

ΘΕΛΕΙΣ *ἀπαρνεῖσθαι πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ θέλεις ζῇ σωφρόνως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς εἰς τὸν παρόντα τοῦτον κόσμον, διὰ νὰ δείχνῃς τὸν ἑαυτόν σου κατὰ πάντα καλῶν ἔργων παράδειγμα πρὸς τοὺς ἄλλους, ὥστε ὁ ἀντικείμενος νὰ καταισχυνθῇ, μὴ ἔχων τί νὰ εἴπῃ κατὰ σοῦ;*

Ἀπόκρισις. Θέλω *κάμει οὕτω, βοηθοῦντός μοι τοῦ* Κυριου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

ΘΕΛΕΙΣ *διατηρεῖ καὶ προάγει, ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σὲ, τὴν ἡσυχίαν, τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν*

εἰρήνην μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνθρώπων; τοὺς δὲ ἀνησύχους, ἀπειθεῖς, καὶ ἐγκληματίκους ἐντὸς τῆς Ἐπισκοπῆς σου θέλεις διορθόνει καὶ παιδεύει, κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἥτις δίδεται εἰς σὲ διὰ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἥτις ἤθελε παραχωρηθῇ εἰς σὲ ἐκ διαταγῆς τοῦ Βασιλείου τούτου;

Ἀπόκρισις. *Θέλω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.*

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

ΘΕΛΕΙΣ *εἶσθαι πιστὸς εἰς τὸ νὰ διορίζῃς, νὰ ἀποστέλλῃς, καὶ νὰ χειροτονῇς ἄλλους;*

Ἀπόκρισις. *Θέλω εἶσθαι, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.*

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

ΘΕΛΕΙΣ *δεικνύει τὸν ἑαυτόν σου ἤπιον, καὶ θέλεις εἶσθαι ἐλεήμων, δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐνδεεῖς, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ξένους στερουμένους βοηθείας;*

Ἀπόκρισις. *Θέλω δειχθῇ οὕτω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.*

Ἔπειτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνιστάμενος θέλει εἰπεῖ,

ὉΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ *Θεὸς, ὁ Οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ, ὅστις σὲ ἐχάρισε τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ νὰ κάμῃς ὅλα ταῦτα, ἂς χαρίσῃ εἰς σὲ καὶ ἰσχὺν καὶ δύναμιν διὰ νὰ ἐκτελέσῃς αὐτά· ὥστε, τελειοῦντος αὐτοῦ εἰς σὲ τὸ ἀγαθὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ἤρχισε, νὰ εὑρεθῇς τέλειος καὶ ἄμεμπτος εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.*

Τότε ὁ ὑποψήφιος Ἐπίσκοπος θέλει ἐπενδυθῇ τὴν ἐπίλοιπον Ἐπισκοπικὴν στολήν· καὶ, γονυκλιτοῦντος αὐτοῦ, θέλει ἀναγνωσθῇ ἢ ψαλθῇ ἐπ' αὐτὸν ὁ Ὕμνος "Ἐλθὲ Πνεῦμα Ἅγιον κ. τ. λ.," τὸν ὁποῖον θέλει ἀρχίσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος· καὶ οἱ Ἐπίσκοποι, μετὰ τῶν παρεστώτων, θέλουν ἀποκρίνεσθαι διὰ στίχων, ὡς ἕπεται·

[Βλέπε τὴν Χειροτονίαν τῶν Ἱερέων].

Τελειωθέντος τούτου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θέλει εἰπεῖ,

Κύριε, εἰσάκουσε τῆς δεήσεως ἡμῶν·
Ἀπόκρ. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν ἂς ἔλθῃ πρὸς σέ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἂς δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὲ, καὶ πολυέλεε Πάτερ, ὅστις, διὰ τὴν ἄπειρον ἀγαθότητά σου, ἔδωκες τὸν μονογενῆ καὶ ἀγαπητόν σου Υἱὸν, Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰς τὸ νὰ ἦναι ὁ Λυτρωτὴς ἡμῶν, καὶ Ἀρχηγὸς τῆς αἰωνίου ζωῆς· ὅστις, ἀφοῦ ἔκαμε πλήρη τὴν λύτρωσιν ἡμῶν διὰ τοῦ θανάτου του, καὶ ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐπέχεεν ἀφθόνως τὰ χαρίσματα αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καθιστάνων τοὺς μὲν, Ἀποστόλους, τοὺς δὲ, Προφήτας, καὶ ἄλλους, Εὐαγγελιστὰς, καὶ ἄλλους, Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς οἰκοδομὴν καὶ καταρτισμὸν τῆς Ἐκκλησίας του· Δὸς, δεόμεθά σου, εἰς τοῦτον τὸν δοῦλόν σου τοιαύτην χάριν, ὥστε νὰ ἦναι πάντοτε ἕτοιμος νὰ κηρύττῃ τὸ Εὐαγγέλιόν σου, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς πρὸς σὲ διαλλαγῆς· καὶ νὰ μεταχειρίζεται τὴν ἐξουσίαν τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν, ὄχι πρὸς καθαίρεσιν, ἀλλὰ πρὸς σωτηρίαν· ὄχι πρὸς βλάβην, ἀλλὰ πρὸς βοήθειαν· εἰς τρόπον ὥστε, ὡς φρόνιμος καὶ πιστὸς δοῦλος, δίδων εἰς τὸν οἶκόν σου τὴν μερίδα αὐτῶν εἰς τὸν πρέποντα καιρὸν, νὰ εἰσέλθῃ τέλος πάντων εἰς τὴν αἰώνιον χαρὰν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ὅστις, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν μιᾷ Θεότητι, ζῇ καὶ βασιλεύει πάντοτε, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ παρόντες Ἐπίσκοποι θέλουν ἐπιθέσει τὰς χεῖράς των ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ὑποψηφίου Ἐπισκόπου, γονυκλιτοῦντος ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θέλει εἰπεῖ,

ΛΑΒΕ Πνεῦμα Ἅγιον διὰ τὸ ὑπούργημα καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἐπισκόπου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν

τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐμπιστευθὲν τώρα εἰς σὲ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἡμῶν· εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Καὶ ἐνθυμοῦ νὰ ἀναζωπυροῖς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσαν εἰς σὲ διὰ ταύτης τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἡμῶν. Διότι ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸ πνεῦμα τοῦ φόβου, ἀλλὰ τῆς δυνάμεως, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ.

Ἔπειτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θέλει ἐγχειρίσει εἰς αὐτὸν τὴν Βίβλον, λέγων,

ΠΡΟΣΕΧΕ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν νουθεσίαν, καὶ τὴν διδασκαλίαν. Μελέτα τὰ περιεχόμενα εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον. Ἐνασχολοῦ εἰς αὐτὰ, ὥστε ἡ ἐκ τούτων προερχομένη προκοπή σου νὰ γίνῃ φανερὰ εἰς πάντας. Πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτόν σου, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν· καὶ ἐπίμενε εἰς αὐτά· διότι κάμνων οὕτω θέλεις σώσει καὶ σεαυτὸν, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σε. Γίνου ποιμὴν εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὄχι λύκος· ποίμαινε τὰ πρόβατα, καὶ μὴ κατατρώγῃς αὐτά. Ἐνίσχυε τὸ ἀδύνατον, ἰάτρευε τὸ ἀσθενὲς, δένε τὸ συντετριμμένον, ἐπανάφερε τὸ πεπλανημένον, ζήτει τὸ ἀπολωλός. Γίνου οἰκτίρμων· εἰς τρόπον ὅμως, ὥστε νὰ μὴν ἦσαι ῥᾴθυμος. Μεταχειρίζου οὕτω τὴν παιδείαν, ὥστε νὰ μὴ λησμονῇς τὸ ἔλεος· διὰ νὰ λάβῃς, ὅταν φανερωθῇ ὁ Ἀρχιποιμὴν, τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς δόξης, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θέλει προχωρήσει εἰς τὴν τελετὴν τῆς Κοινωνίας· μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ ὁ νεωστὶ καθιερωθεὶς Ἐπίσκοπος, ὁμοῦ μὲ ἄλλους, θέλει κοινωνήσει.

Καὶ διὰ τελευταίαν Συναπτὴν, εὐθὺς πρὸ τῆς Εὐλογίας, θελουν ἀναγνωσθῇ αὗται αἱ Εὐχαί.

ΠΟΛΥΕΛΕΕ Πάτερ, δεόμεθά σου, κατάπεμψε ἐπάνω εἰς τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τὴν οὐράνιόν σου εὐλογίαν· καὶ οὕτω κατακόσμησε αὐτὸν μὲ τὸ

Ἅγιόν σου Πνεῦμα, ὥστε αὐτὸς, κηρύττων τὸν Λόγον σου, νὰ ἦναι ὄχι μόνον πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἐλέγχῃ, νὰ παρακαλῇ, καὶ νὰ ἐπιτιμᾷ, μὲ ὅλην τὴν μακροθυμίαν καὶ διδασκαλίαν, ἀλλ' ἀκόμη νὰ ἦναι εἰς τοὺς πιστοὺς σωτήριον παράδειγμα ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ, καὶ ἐν καθαρότητι· ὥστε, τελέσας πιστῶς τὸν δρόμον του, νὰ λάβῃ εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἀποκείμενον παρὰ τῷ Κυρίῳ, τῷ δικαίῳ Κριτῇ· ὅστις ζῇ καὶ βασιλεύει, ἐν μιᾷ Θεότητι μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΡΟΦΘΑΝΕ *ἡμᾶς, Κύριε, εἰς ὅλα τὰ ἔργα ἡμῶν μὲ τὴν εὐμενεστάτην χάριν σου, καὶ προβίβαζε ἡμᾶς μὲ τὴν ἀκατάπαυστον βοήθειάν σου· ὥστε εἰς ὅλα ἡμῶν τὰ ἔργα, ἀρχόμενα, ἐξακολουθοῦντα, καὶ τέλος λαμβάνοντα εἰς σὲ, νὰ δοξάζωμεν τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα, καὶ τελευταῖον, διὰ τοῦ ἐλέους σου, νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν αἰώνιον ζωήν. Ἀμήν.*

Ἡ ΕΙΡΗΝΗ *τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα, νὰ διαφυλάττῃ τὰς καρδίας καὶ τὰ πνεύματά σας εἰς τὴν ἐπίγνωσιν καὶ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ ἦναι μεταξύ σας, καὶ νὰ διαμένῃ μὲ σᾶς πάντοτε. Ἀμήν.*

ἌΡΘΡΑ

ΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝΤΑ

ἈΠΟ ΤΟΥΣ ἈΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ἘΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ἈΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ἘΠΑΡΧΙΩΝ, ΚΑΙ ἈΠΟ ὍΛΟΝ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟΝ,

Εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν γενομένην ἐν Λονδίνῳ, τὸ 1562 ἔτος· πρὸς ἀποφυγὴν διαφόρων δοξασιῶν, καὶ πρὸς στερέωσιν ὁμοφροσύνης περὶ ἀληθοῦς Θρησκείας.

ἌΡΘΡΑ ΠΙΣΤΕΩΣ.

Α΄. Περὶ Πίστεως εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα.

ΕΙΝΑΙ *εἷς μόνος ζῶν καὶ ἀληθὴς Θεὸς, αἰώνιος, ἀσώματος, ἀμερὴς, καὶ ἀπαθής· παντοδύναμος, πάνσοφος, καὶ πανάγαθος· ὁ Ποιητὴς καὶ Διατηρητὴς πάντων, ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς τὴν Ἑνότητα ταύτης τῆς Θεότητος εἶναι τρία Πρόσωπα, ἔχοντα τὴν αὐτὴν οὐσίαν, δύναμιν, καὶ αἰωνιότητα· ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.*

Β΄. Περὶ τοῦ Λόγου, ἢ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἔγινεν ἀληθινὸς Ἄνθρωπος.

Ὁ ΥΙΟΣ, *ὅστις εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀληθινὸς καὶ ἀΐδιος Θεὸς, ὢν καὶ ὁμοούσιος μὲ τὸν Πατέρα, ἔλαβεν ἀνθρωπίνην φύσιν ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ὑπερευλογημένης Παρθένου, ἀπὸ τὴν οὐσίαν αὐτῆς· εἰς τρόπον ὥστε δύο ὁλόκληροι καὶ τέλειαι φύσεις, δηλαδὴ Θεότης καὶ Ἀνθρωπότης, ἡνώθησαν ὁμοῦ εἰς ἓν Πρόσωπον, ἀδιαιρέτως εἰς αἰῶνας·*

ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι εἷς Χριστὸς, ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ἀληθινὸς Ἄνθρωπος· ὅστις ἀληθῶς ἔπαθεν, ἐσταυρώθη, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη, διὰ νὰ συνδιαλλάξῃ τὸν Πατέρα του μὲ ἡμᾶς· καὶ διὰ νὰ ἦναι θυσία, ὄχι μόνον ὑπὲρ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν ἔργῳ ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων.

Γ'. Περὶ τῆς Καταβάσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Ἅδην.

ΚΑΘΩΣ *ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἐτάφη, οὕτω πρέπει νὰ πιστεύωμεν καὶ ὅτι κατέβη εἰς τὸν Ἅδην.*

Δ'. Περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ *ἀνέστη ἀληθῶς ἐκ νεκρῶν, καὶ ἀνέλαβε τὸ σῶμά του, μετὰ τῆς σαρκὸς, τῶν ὀστέων, καὶ ὅλων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν τελειότητα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· μὲ τὸ ὁποῖον ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ κάθηται ἐκεῖ, ἕως νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ νὰ κρίνῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν.*

Ε'. Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΤΟ *Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, εἶναι μιᾶς οὐσίας, μεγαλειότητος, καὶ δόξης, μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν· ἀληθινὸς καὶ αἰώνιος Θεός.*

Ϛ'. Περὶ Ἱκανότητος τῶν Ἱερῶν Γραφῶν πρὸς Σωτηρίαν.

Ἡ ἉΓΙΑ *Γραφὴ περιέχει ὅλα ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν· εἰς τρόπον ὥστε ὅ,τι δὲν ἀναγινώσκεται μέσα εἰς αὐτὴν, οὔτε ἐμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ δι' αὐτῆς, δὲν πρέπει νὰ ἀπαιτῆται ἀπὸ κανένα, ὥστε νὰ πιστεύεται ὡς ἄρθρον τῆς Πίστεως, ἢ νὰ νομίζεται ἀπαιτούμενον ἢ ἀναγκαῖον εἰς σωτηρίαν. Μὲ τὸ ὄνομα δὲ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἐννοοῦμεν ἐκεῖνα τὰ Κανονικὰ Βιβλία τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης, περὶ τοῦ κύρους τῶν*

ὁποίων δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἀμφιβολία εἰς τὴν Εκκλησίαν.

Περὶ τῶν Ὀνομάτων καὶ Ἀριθμοῦ τῶν Κανονικῶν Βιβλίων.

Γένεσις,
Ἔξοδος,
Λευΐτικον,
Ἀριθμοὶ,
Δευτερονόμιον,
Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ,
Κριταὶ,
Ῥοὺθ,
Τὸ Α΄. Βιβλίον τοῦ Σαμουὴλ,
Τὸ Β΄. Βιβλίον τοῦ Σαμουὴλ,
Τὸ Α΄. Βιβλίον τῶν Βασιλέων,
Τὸ Β΄. Βιβλίον τῶν Βασιλέων,
Τὸ Α΄. Βιβλίον τῶν Χρονικῶν,
Τὸ Β΄. Βιβλίον τῶν Χρονικῶν,
Τὸ Α΄. Βιβλίον τοῦ Ἔσδρα,
Τὸ Β΄. Βιβλίον τοῦ Ἔσδρα,
Τὸ Βιβλίον τοῦ Ἐσθὴρ,
Τὸ Βιβλίον τοῦ Ἰὼβ,
Οἱ Ψαλμοὶ,
Αἱ Παροιμίαι,
Ὁ Ἐκκλησιαστὴς,
ᾎσμα ᾈσμάτων,
Οἱ Τέσσαρες Μεγάλοι Προφῆται,
Οἱ Δώδεκα Μικροὶ Προφῆται.

Τὰ δὲ ἄλλα Βιβλία (ὡς λέγει ὁ Ἱερώνυμος) ἡ Ἐκκλησία ἀναγινώσκει πρὸς παράδειγμα ζωῆς καὶ διδασκαλίαν τῶν ἠθῶν· δὲν μεταχειρίζεται ὅμως αὐτὰ εἰς τὸ νὰ συστήσῃ κανὲν δόγμα. Τοιαῦται εἶναι τὰ ἑξῆς·

Τὸ Γ΄. Βιβλίον τοῦ Ἔσδρα,
Τὸ Δ΄. Βιβλίον τοῦ Ἔσδρα,
Τὸ Βιβλίον τοῦ Τωβία,
Τὸ Βιβλίον τῆς Ἰουδὶθ,
Τὸ Ἐπίλοιπον τοῦ Βιβλίου τῆς Ἐσθὴρ,
Τὸ Βιβλίον τῆς Σωφίας,
Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς τοῦ Σειρὰχ,
Βαροὺχ ὁ Προφήτης,
Τὸ ᾎσμα τῶν Τριῶν Παίδων,
Ἡ Ἱστορία τῆς Σωσάννης,
Περὶ τοῦ Βήλου καὶ τοῦ Δράκοντος,
Ἡ Προσευχὴ τοῦ Μανασσῆ,
Τὸ Α΄. Βιβλίον τῶν Μακκαβαίων,
Τὸ Β΄. Βιβλίον τῶν Μακκαβαίων.

Ὅλα τὰ Βιβλία τῆς Νέας Διαθήκης, ὡς κοινῶς εἶναι παραδεδεγμένα, παραδεχόμεθα αὐτὰ, καὶ λογιζόμεθα αὐτὰ Κανονικά.

Ζ΄. Περὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἡ ΠΑΛΑΙΑ Διαθήκη δὲν εἶναι ἐναντία τῆς Νέας· διότι, καὶ εἰς τὴν Παλαιὰν καὶ εἰς τὴν Νέαν

Διαθήκην, προσφέρεται εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἡ αἰώνιος ζωὴ, διὰ τοῦ Χριστοῦ· *ὅστις, ὢν* Θεὸς *καὶ* Ἄνθρωπος, *εἶναι ὁ μόνος* Μεσίτης *μεταξὺ* Θεοῦ *καὶ ἀνθρώπου. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ δίδεται ἀκρόασις εἰς ἐκείνους, οἵτινες πλάττουν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι* Πατέρες *ἐπρόσμεναν μόνον τὰς προσκαίρους* Ἐπαγγελίας. Ἂν *καὶ ὁ* Νόμος *ὁ δοθεὶς ἀπὸ τὸν* Θεὸν *διὰ τοῦ* Μωϋσέως, *ὡς πρὸς τὰ ἔθη καὶ τελετὰς, δὲν ὑποχρεόνῃ τοὺς* Χριστιανοὺς, *οὐδὲ πρέπει ἀναγκαίως νὰ ἦναι δεκταὶ αἱ πολιτικαὶ αὐτοῦ διαταγαὶ εἰς καμμίαν πολιτείαν· μ' ὅλον τοῦτο κανεὶς* Χριστιανὸς *ὁστισδήποτε δὲν εἶναι ἐλεύθερος τῆς ὑπακοῆς, ἥτις ὀφείλεται εἰς τὰς λεγομένας* Ἠθικὰς Ἐντολάς.

Η'. Περὶ τῶν Τριῶν Συμβόλων.

ΤΑ *τρία* Σύμβολα, *τὸ* Σύμβολον *τῆς* Νικαίας, *τὸ* Σύμβολον *τοῦ* Ἀθανασίου, *καὶ τὸ κοινῶς καλούμενον* Σύμβολον *τῶν* Ἀποστόλων, *εἶναι ὁλοκλήρως δεκτέα καὶ πιστευτέα· διότι ταῦτα δύνανται νὰ ἀποδειχθῶσιν ἀπὸ βεβαιοτάτας μαρτυρίας τῆς* Ἁγίας Γραφῆς.

Θ'. Περὶ τῆς Προπατορικῆς, ἢ τῆς ἐκ γενετῆς, Ἁμαρτίας.

Ἡ ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΗ *ἁμαρτία δὲν συνίσταται εἰς τὴν μίμησιν τοῦ* Ἀδὰμ *(ὡς οἱ* Πελαγιανοὶ *ματαιολογοῦν), ἀλλ' εἶναι τὸ πταῖσμα καὶ ἡ διαφθορὰ τῆς φύσεως παντὸς ἀνθρώπου, ὅστις γεννᾶται φυσικῶς ἀπὸ τὸ γένος τοῦ* Ἀδάμ· *διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος ἀπέστη πολλὰ μακρὰν ἀπὸ τὴν πρώτην αὐτοῦ εὐθύτητα, καὶ ἐξ ἰδίας αὐτοῦ φύσεως κλίνει εἰς τὸ κακὸν, ὥστε ἡ σάρξ ἐπιθυμεῖ πάντοτε ἐναντίον τοῦ πνεύματος· καὶ διὰ τοῦτο, εἰς πάντα ἄνθρωπον γεννημένον εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, εἶναι ἀξία τῆς ὀργῆς καὶ καταδίκης τοῦ* Θεοῦ. Καὶ *τοῦτο τὸ μόλυσμα τῆς φύσεως διαμένει ἀκόμη, καὶ εἰς τοὺς ἀναγεννημένους· ὅθεν ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, ἢ τὸ λεγόμενον φρόνημα τῆς σαρκὸς, δὲν*

ὑπόκειται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Καὶ μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι καμμία κατάκρισις εἰς τοὺς πιστεύοντας καὶ βαπτιζομένους, μ' ὅλον τοῦτο ὁ Ἀπόστολος ὁμολογεῖ, ὅτι ἡ σαρκικὴ ἐπιθυμία καὶ ὄρεξις ἔχει ἀφ' ἑαυτῆς τὴν φύσιν τῆς ἁμαρτίας.

Ι'. Περὶ τῆς Ἐλευθέρας Θελήσεως.

ἩΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ *τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Ἀδὰμ εἶναι τοιαύτη, ὥστε, διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ φυσικῆς δυνάμεως καὶ καλῶν ἔργων, δὲν ἐμπορεῖ νὰ στραφῇ καὶ νὰ ἑτοιμασθῇ εἰς πίστιν καὶ ἐπίκλησιν τοῦ Θεοῦ. Ὅθεν δὲν ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ κάμωμεν ἔργα καλὰ, ἀρεστὰ καὶ εὐπρόσδεκτα εἰς τὸν Θεὸν, χωρὶς νὰ μᾶς προφθάσῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἔχωμεν ἀγαθὴν θέλησιν· καὶ νὰ συνεργήσῃ μὲ ἡμᾶς, ὁπόταν λάβωμεν ἐκείνην τὴν ἀγαθὴν θέλησιν.*

ΙΑ'. Περὶ της Δικαιώσεως τοῦ Ἀνθρώπου.

ΛΟΓΙΖΟΜΕΘΑ *δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, μόνον διὰ τὴν ἀξιομισθίαν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς πίστεως, καὶ ὄχι διὰ τὰ ἰδικά μας ἔργα ἢ ἀξίας. Ὅθεν τὸ ὅτι ἐδικαιώθημεν διὰ τῆς πίστεως μόνης, εἶναι σωτήριος διδασκαλία, καὶ πλήρης παρηγορίας· ὡς ἀναφέρεται πλατύτερον εἰς τὴν περὶ Δικαιώσεως Ὁμιλίαν.*

ΙΒ'. Περὶ τῶν Καλῶν Ἔργων.

Μ' ὍΛΟΝ *ὅτι τὰ καλὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ καρπὸς τῆς πίστεως, καὶ ἀκολουθοῦν τὴν Δικαίωσιν, δὲν δύνανται νὰ ἐξαλείφωσι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ νὰ ὑποφέρωσι τὴν αὐστηρότητα τῆς Κρίσεως τοῦ Θεοῦ· μ' ὅλον τοῦτο, εἶναι ἀρεστὰ καὶ εὐπρόσδεκτα εἰς τὸν Θεὸν ἐν Χριστῷ, καὶ ἐκπηγάζουσιν ἀναγκαίως ἐκ τῆς ἀληθοῦς καὶ ζώσης πίστεως, εἰς τρόπον ὥστε δι' αὐτῶν δύναται νὰ γνωρισθῇ ἐναργῶς ἡ ζῶσα πίστις, ὡς τὸ δένδρον γνωρίζεται ἀπὸ τὸν καρπὸν αὐτοῦ.*

ΙΓ΄. Περὶ Ἔργων γινομένων πρὸ τῆς Δικαιώσεως.

ἜΡΓΑ γινόμενα πρὶν τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ, δὲν ἀρέσκουν εἰς τὸν Θεὸν, καθ' ὅσον δὲν ἐκπηγάζουσιν ἐκ πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· οὐδὲ κάμνουν τοὺς ἀνθρώπους ἱκανοὺς νὰ λάβωσι τὴν χάριν, ἢ (ὡς οἱ Σχολαστικοὶ λέγουσιν) εἶναι ἄξια τῆς ἐκ τοῦ προσήκοντος χάριτος· μᾶλλον δὲ, ἐπειδὴ δὲν πράττονται καθὼς ὁ Θεὸς ἠθέλησε καὶ ἐπρόσταξε νὰ πράττωνται, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἔχουν τὴν φύσιν τῆς ἁμαρτίας.

ΙΔ΄. Περὶ Ἔργων Ὑπερτάκτων.

ἜΡΓΑ ἑκούσια γενόμενα ὑπὲρ τὸ διαταττόμενον ἀπὸ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ (τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται ἔργα ὑπέρτακτα,) δὲν δύνανται νὰ διδάσκωνται χωρὶς ἀλαζονείαν καὶ ἀσέβειαν· ἐπειδὴ μὲ ταῦτα οἱ ἄνθρωποι φανερόνουν ὅτι ἀποδίδουν εἰς τὸν Θεὸν, ὄχι μόνον ὅσα εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κάμνωσιν, ἀλλὰ ὅτι διὰ ἀγάπην αὐτοῦ κάμνουν καὶ περισσότερον ἀπὸ τὸ ὀφειλόμενον χρέος των· ἐνῷ ἐξ ἐναντίας ὁ Χριστὸς λέγει καθαρῶς, Ὅταν πράξητε ὅλα ὅσα ἐπροσταχθησαν εἰς ἐσᾶς, λέγετε, Ἡμεῖς εἴμεθα δοῦλοι ἀνωφελεῖς.

ΙΕ΄. Περὶ τοῦ Χριστοῦ μόνου ἀναμαρτήτου.

Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, εἰς τὴν ἀληθινὴν ἡμῶν φύσιν, ἔγινεν ὅμοιος μὲ ἡμᾶς καθ' ὅλα, ἐκτὸς τῆς ἁμαρτίας· τῆς ὁποίας ἦτον ὅλως ἀμέτοχος, καὶ κατὰ τὴν σάρκα καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα. Αὐτὸς ἦλθε διὰ νὰ γένῃ Ἀμνὸς ἄμωμος, ὅστις διὰ τῆς ἑαυτοῦ θυσίας, ἅπαξ γενομένης, ἔμελλε νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου· καὶ ἁμαρτία, καθὼς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, δὲν ἦτον εἰς αὐτόν. Ὅλοι δὲ ἡμεῖς οἱ λοιποὶ, μ' ὅλον ὅτι ἐβαπτίσθημεν, καὶ ἀνεγεννήθημεν εἰς Χριστὸν, μ' ὅλον τοῦτο ἁμαρτάνομεν εἰς πολλὰ πράγματα· καὶ ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν

δὲν ἔχομεν, πλανῶμεν ἑαυτοὺς, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

ΙϚ΄. Περὶ τῆς Ἁμαρτίας μετὰ τὸ Βάπτισμα.

ΠΑΣΑ θανάσιμος ἁμαρτία, ἑκουσίως γενομένη μετὰ τὸ Βάπτισμα, δὲν εἶναι ἁμαρτία ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἀσυγχώρητος. Ὅθεν τὸ δῶρον τῆς μετανοίας δὲν πρέπει νὰ ἀποκλείεται εἰς τοὺς ὅσοι πέσουν εἰς ἁμαρτίαν μετὰ τὸ Βάπτισμα. Ἀφοῦ ἐλάβαμεν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐὰν ἠθέλαμεν μακρυνθῇ ἀπὸ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν εἰς ἡμᾶς, καὶ πέσει εἰς ἁμαρτίαν, δυνάμεθα διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ νὰ σηκωθῶμεν πάλιν, καὶ νὰ ἐπανορθώσωμεν τὸν βίον μας. Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀξιοκατάκριτοι, ὅσοι λέγουν ὅτι δεν ἐμποροῦν νὰ ἁμαρτήσωσι πλέον, ὅσον ζοῦν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς γῆς· ἢ ἀρνοῦνται τὸν τόπον τῆς ἀφέσεως εἰς τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας.

ΙΖ΄. Περὶ τοῦ Προορισμοῦ καὶ τῆς Ἐκλογῆς.

ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ εἰς ζωὴν, εἶναι ἡ αἰώνιος πρόθεσις τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς ὁποίας (πρὸ καταβολῆς κόσμου) βεβαίως ἀπεφάσισε, διὰ τῆς ἀποῤῥήτου εἰς ἡμᾶς βουλῆς αὐτοῦ, νὰ ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς κατάρας καὶ τῆς καταδίκης, ὅσους ἔκλεξεν ἐν Χριστῷ ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· καὶ νὰ φέρῃ αὐτοὺς διὰ Χριστοῦ εἰς αἰώνιον σωτηρίαν, ὡς σκεύη πεπλασμένα εἰς τιμήν. Ὅθεν ὅσοι ἠξιώθησαν τοσαύτης ἐξαιρέτου εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ, καλοῦνται κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ, ἐνεργοῦντος ἐν τῷ δεόντι χρόνῳ· αὐτοὶ διὰ τῆς χάριτος ὑπακούουν εἰς τὴν κλῆσιν· δικαιόνονται δωρεάν· γίνονται τέκνα Θεοῦ διὰ Υἱοθεσίας· ἐξομοιόνονται μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· περιπατοῦν εὐσεβῶς εἰς καλὰ ἔργα· καὶ τελευταῖον, διὰ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ, ἀπολαμβάνουν τὴν αἰώνιον μακαριότητα.

Καθὼς ἡ εὐσεβὴς θεωρία τοῦ Προορισμοῦ καὶ

τῆς Ἐκλογῆς ἡμῶν ἐν Χριστῷ εἶναι πλήρης γλυκείας, χαροποιᾶς, καὶ ἀνεκφράστου παρηγορίας εἰς τοὺς ἀληθῶς εὐσεβεῖς, καὶ τοὺς αἰσθανομένους ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, νεκρόνουσαν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς καὶ τὰ γήϊνα αὐτῶν μέλη, καὶ ἀνυψόνουσαν τὸν νοῦν αὐτῶν εἰς τὰ ὑψηλὰ καὶ οὐράνια, καὶ διότι αὐτὸ παγιόνει μεγάλως καὶ στερεόνει τὴν πίστιν αὐτῶν, ὅτι θέλουν ἀπολαύσει διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν αἰώνιον σωτηρίαν, καὶ διότι σφοδρῶς ἐξάπτει τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπην αὐτῶν· οὕτω εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς περιέργους, τοὺς σαρκικοὺς, καὶ τοὺς στερημένους ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ νὰ ἔχωσιν ἀδιαλείπτως ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θείου Προορισμοῦ, εἶναι πολλὰ ἐπικίνδυνος κρημνός· διὰ τοῦ ὁποίου ὁ διάβολος σπρώχνει αὐτοὺς, ἢ εἰς τὴν ἀπελπισίαν, ἢ εἰς τὴν ἀμεριμνησίαν τῆς ἀκαθάρτου ζωῆς, τὴν ὄχι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνον ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν.

Πρὸς τούτοις, πρέπει νὰ δεχώμεθα τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ οὕτω, ὡς παριστάνονται εἰς ἡμᾶς γενικῶς εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν· καὶ, εἰς τὰς πράξεις μας, ἐκεῖνο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ ἀκολουθῶμεν, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ῥητῶς ἀποκεκαλυμμένον πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ.

ΙΗʹ. *Περὶ τῆς διὰ μόνου τοῦ Ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ Ἐλπίδος τῆς αἰωνίου Σωτηρίας.*

ΠΡΕΠΕΙ *ὡσαύτως νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνάθεμα οἱ τολμῶντες νὰ λέγωσιν, Ὅτι πᾶς ἄνθρωπος μέλλει νὰ σωθῇ διὰ τοῦ νόμου ἢ διὰ τῆς αἱρέσεως τὴν ὁποίαν ἐπαγγέλλεται, ἐὰν μόνον ἐπιμελῆται προθύμως νὰ μορφόνη τὸν βίον του μὲ τὸν νόμον ἐκεῖνον, καὶ τὸν φυσικὸν λόγον. Διότι ἡ Ἁγία Γραφὴ μᾶς ἀναγγέλλει, ὅτι μόνον διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρέπει νὰ σωθῶσιν οἱ ἄνθρωποι.*

ΙΘʹ. Περὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ὉΡΑΤΗ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶναι σύναξις πιστῶν, εἰς τὴν ὁποίαν διδάσκεται ὁ καθαρὸς Λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ Μυστήρια τελοῦνται ὀρθῶς κατὰ διάταξιν τοῦ Χριστοῦ εἰς ὅλα τὰ ἐξ ἀνάγκης ἀπαιτούμενα.

Καθὼς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἱερουσαλὴμ, τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς Ἀντιοχείας ἐπλανήθη· οὕτω ἐπλανήθη καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ῥώμης, ὄχι μόνον εἰς τὸν βίον αὐτῶν, καὶ τὸν τρόπον τῶν τελετῶν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὰ τῆς πίστεως.

Κʹ. Περὶ τῆς Ἐξουσίας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἘΚΚΛΗΣΙΑ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάττῃ θεσμοὺς καὶ τελετὰς, καὶ ἐξουσίαν εἰς τὰς περί πίστεως ἀντιλογίας. Δὲν εἶναι ὅμως νόμιμον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ διορίζῃ τίποτε ἐναντίον εἰς τὸν γραπτὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ· οὔτε δύναται νὰ ἐξηγῇ κανὲν χωρίον τῆς Γραφῆς οὕτω, ὥστε νὰ ἀντιφάσκῃ μὲ ἄλλο. Ὅθεν μ' ὅλον ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μάρτυς καὶ φύλαξ τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, μ' ὅλον τοῦτο καθὼς δὲν πρέπει νὰ διατάττῃ τι ἐναντίον αὐτῆς, οὕτω ἐκτὸς αὐτῆς τίποτε δὲν πρέπει νὰ ἐπιφορτίζῃ, ὡς ἐξ ἀνάγκης πιστευτέον διὰ τὴν σωτηρίαν.

ΚΑʹ. Περὶ τῆς Ἐξουσίας τῶν Γενικῶν Συνόδων.

ΓΕΝΙΚΑΙ Σύνοδοι δὲν δύνανται νὰ συγκροτηθῶσι, χωρὶς τὴν προσταγὴν καὶ θέλησιν τῶν ἡγεμόνων· καὶ ἀφοῦ συγκροτηθῶσιν, (ἐπειδὴ εἶναι συνάθροισις ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν ὁδηγοῦνται ὅλοι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα καὶ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ,) δύνανται νὰ πλανηθῶσι, καὶ ἐνίοτε ἐπλανήθησαν, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ Θεῖα· διὰ τοῦτο τὰ διαταττόμενα ὑπ' αὐτῶν ὡς ἀναγκαῖα εἰς σωτηρίαν, δὲν ἔχουν οὔτε ἰσχὺν, οὔτε κύρος, ἂν δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐλήφθησαν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς.

ΚΒ. Περὶ τοῦ Καθαρτηρίου Πυρός.

ΤΟ δόγμα τῶν Λατίνων περὶ τοῦ Καθαρτηρίου Πυρὸς, περὶ τῶν συγχωροχαρτίων, τῆς προσκυνήσεως καὶ λατρείας, τόσον τῶν εἰκόνων καθὼς καὶ λειψάνων, καὶ ἀκόμη περὶ τῆς ἐπικλήσεως τῶν Ἁγίων, εἶναι πρᾶγμα μωρὸν, ματαίως ἐφευρημένον, καὶ ὄχι ἐπιστηριζόμενον εἰς καμμίαν μαρτυρίαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἀλλὰ μᾶλλον ἀντιφάσκον εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ.

ΚΓ΄. Περὶ τῆς ἐν Ἐκκλησίᾳ Διακονίας.

ΔΕΝ εἶναι νόμιμον εἰς κανένα ἄνθρωπον νὰ ἀναλάβῃ ἐπάνω του τὸ ἔργον τῆς δημοσίου διδαχῆς, ἢ τῆς διακονίας τῶν Μυστηρίων, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, πρὶν καλεσθῇ νομίμως, καὶ ἀποσταλῇ εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇ αὐτά. Καὶ ἐκείνους χρεωστοῦμεν νὰ κρίνωμεν νομίμως κεκλημένους καὶ ἀπεσταλμένους, οἵτινες ἐκλέχθησαν καὶ ἐκλήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἀπὸ ἀνθρώπους εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη δημόσιος ἐξουσία εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ καλῶσι καὶ νὰ ἀποστέλλωσιν ἐργάτας εἰς τὴν ἄμπελον τοῦ Κυρίου.

ΚΔ΄. Περὶ τοῦ λαλεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰς γλῶσσαν καταληπτὴν εἰς τὸν λαόν.

ΕΙΝΑΙ πρᾶγμα φανερὰ ἐναντίον εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν συνήθειαν τῆς ἀρχαίας Εκκλησίας, νὰ γίνεται ἡ Δημόσιος Προσευχὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἢ νὰ ἱερουργοῦνται τὰ Μυστήρια, εἰς γλῶσσαν ἀκατάληπτον εἰς τὸν λαόν.

ΚΕ΄. Περὶ τῶν Μυστηρίων.

ΤΑ Μυστήρια τὰ διαταχθέντα ἀπὸ τὸν Χριστὸν εἶναι ὄχι μόνον σημεῖα ἢ σύμβολα τῆς ἐπαγγελίας τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ μᾶλλον εἶναι βέβαιαί τινες μαρτυρίαι καὶ ἐνεργὰ σημεῖα τῆς χάριτος, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ·

διὰ τῶν ὁποίων ἐνεργεῖ ἀοράτως ἐν ἡμῖν, καὶ ὄχι μόνον ἀνεγείρει, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐνισχύει καὶ στερεόνει τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν ἡμῶν.

Δύο εἶναι τὰ Μυστήρια *τὰ ὁποῖα διέταξεν ὁ* Κύριος *ἡμῶν* Ἰησοῦς Χριστὸς *εἰς τὸ* Εὐαγγέλιον· *δηλαδὴ, τὸ* Βάπτισμα, *καὶ τὸ* Δεῖπνον *τοῦ* Κυρίου.

Τὰ *δὲ πέντε κοινῶς καλούμενα* Μυστήρια, *δηλαδὴ τὸ* Χρίσμα, *ἡ* Μετάνοια, *ἡ* Ἱερωσύνη, *ὁ* Γάμος, *καὶ τὸ* Χρίσμα *τῶν ἀποθνησκόντων, δὲν πρέπει νὰ λογίζωνται ὡς* Μυστήρια *τοῦ* Εὐαγγελίου· *ἐπειδὴ ἔλαβαν τὴν ἀρχὴν, μέρος μὲν κατὰ μίμησιν τῶν* Ἀποστόλων *ὄχι καλῶς γενομένην, μέρος δὲ εἶναι τάξεις βίου ἀποδεδειγμέναι εἰς τὰς* Γραφάς· *ἀλλ' ὅμως δὲν ἔχουν ὁμοίαν φύσιν μὲ τὰ* Μυστήρια *τοῦ* Βαπτίσματος *καὶ τοῦ* Δείπνου *τοῦ* Κυρίου, *διότι δὲν ἔχουν κανὲν ὁρατὸν σημεῖον ἢ τελετὴν διατεταγμένην ἀπὸ τὸν* Θεόν.

Τὰ Μυστήρια *δὲν ἐσυστήθησαν ἀπὸ τὸν* Χριστὸν *διὰ νὰ θεωρῶνται ἢ νὰ περιφέρωνται, ἀλλὰ διὰ νὰ μεταχειριζώμεθα αὐτὰ προσηκόντως.* Καὶ *εἰς μόνους τοὺς ἀξίως λαμβάνοντας αὐτὰ ἔχουν σωτήριον ἀποτέλεσμα ἢ ἐνέργειαν· οἱ δὲ ἀναξίως* λαμβάνοντες *αὐτὰ ἀποκτοῦν εἰς ἑαυτοὺς κατάκριμα, ὡς λέγει ὁ* Ἅγιος Παῦλος.

Κϛʹ. Περὶ τοῦ *ὅτι ἡ* Κακία *τῶν* Ἱερουργῶν *δὲν ἐμποδίζει τὰ ἀποτελέσματα τοῦ* Μυστηρίου.

Μ' ὍΛΟΝ *ὅτι εἰς τὴν ὁρατὴν* Ἐκκλησίαν *οἱ κακοὶ εἶναι πάντοτε ἀναμεμιγμένοι μὲ τοὺς καλοὺς, καὶ ἐνίοτε οἱ κακοὶ ἔχουν τὴν ὑπερτέραν ἐξουσίαν εἰς τὴν διακονίαν τοῦ* Θείου Λόγου *καὶ τῶν* Μυστηρίων· *ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεργοῦν αὐτὰ, ὄχι εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα, ἀλλ' εἰς τοῦ* Χριστοῦ, *καὶ ὑπηρετοῦν δι' ἐπιταγῆς αὐτοῦ καὶ ἐξουσίας, ἐμποροῦμεν νὰ μεταχειριζώμεθα τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, καὶ εἰς τὸ νὰ ἀκούωμεν τὸν* Λόγον *τοῦ* Θεοῦ, *καὶ εἰς τὸ νὰ λαμβάνωμεν τὰ* Μυστήρια. Οὐδὲ *κωλύεται τὸ*

ἀποτέλεσμα τῆς διατάξεως τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς κακίας αὐτῶν, οὐδ' ἡ χάρις τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ ἐλαττοῦται εἰς τοὺς μετὰ πίστεως καὶ προσηκόντως μεταλαμβάνοντας τὰ Μυστήρια τὰ πρὸς αὐτοὺς διακονούμενα· τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνεργὰ διὰ τὴν διάταξιν καὶ ἐπαγγελίαν τοῦ Χριστοῦ, ἂν καὶ διακονοῦνται ἀπὸ κακοὺς ἀνθρώπους.

Μ' ὅλον τοῦτο, προσήκει εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἐκκλησίας, νὰ γίνεται ἐξέτασις περὶ τῶν κακῶν ἱερουργῶν, καὶ νὰ κατηγορῶνται ἀπὸ τοὺς γνωρίζοντας τὰς παραβάσεις αὐτῶν· καὶ τέλος πάντων, εὑρεθέντες ἔνοχοι, διὰ δικαίας κρίσεως νὰ καθαιρῶνται.

ΚΖ'. Περὶ τοῦ Βαπτίσματος.

ΤΟ Βάπτισμα δὲν εἶναι μόνον σημεῖον ἐπαγγελίας καὶ σύμβολον διακρίσεως, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ Χριστιανοὶ διακρίνονται ἀπὸ τοὺς μὴ Χριστιανοὺς, ἀλλ' εἶναι ἀκόμη καὶ σημεῖον ἀναγεννήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου (ὡς δι' ὀργάνου) οἱ λαμβάνοντες ὀρθῶς τὸ Βάπτισμα ἐγκεντρίζονται εἰς τὴν Ἐκκλησιαν· αἱ ἐπαγγελίαι τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῆς υἱοθεσίας ἡμῶν εἰς τὸ νὰ ἤμεθα τέκνα Θεοῦ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπικυροῦνται ὁρατῶς καὶ σφραγίζονται· ἡ πίστις βεβαιοῦται, καὶ ἡ χάρις αὐξάνει, ἐνεργείᾳ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεως. Τὸ Βάπτισμα τῶν νηπίων πρέπει ἀναγκαίως νὰ φυλάττεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς κάλλιστα συμφωνοῦν μὲ τὴν διάταξιν τοῦ Χριστοῦ.

ΚΗ'. Περὶ τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου.

ΤΟ Κυριακὸν Δεῖπνον δὲν εἶναι μόνον σημεῖον τῆς ἀγάπης τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ Χριστιανοὶ πρὸς ἀλλήλους· ἀλλὰ μᾶλλον εἶναι Μυστήριον τῆς ἀπολυτρώσεως ἡμῶν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ· ὥστε, εἰς τοὺς λαμβάνοντας αὐτὸ ὀρθῶς, ἀξίως, καὶ μετὰ πίστεως, ὁ ἄρτος τὸν ὁποῖον κλῶμεν εἶναι Κοινωνία τοῦ Σώματος τοῦ

Χριστοῦ· ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας εἶναι Κοινωνία *τοῦ* Αἵματος *τοῦ* Χριστοῦ.

Ἡ Μετουσίωσις τοῦ Ἄρτου *καὶ τοῦ* Οἴνου *εἰς τὸ* Δεῖπνον *τοῦ* Κυρίου *δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς* Ἁγίας Γραφῆς· *ἀλλ' ἀντιφάσκει μὲ τοὺς ἐναργεῖς λόγους τῆς* Γραφῆς, *ἀνατρέπει τὴν φύσιν τοῦ* Μυστηρίου, *καὶ ἔδωκεν αἰτίαν εἰς πολλὰς δεισιδαιμονίας.*

Τὸ Σῶμα *τοῦ* Χριστοῦ *δίδεται, λαμβάνεται, καὶ τρώγεται εἰς τὸ* Δεῖπνον, *μόνον κατά τινα οὐράνιον καὶ πνευματικὸν τρόπον.* Μέσον *δὲ διὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνεται καὶ τρώγεται τὸ* Σῶμα *τοῦ* Χριστοῦ *εἰς τὸ* Δεῖπνον, *εἶναι ἡ πίστις.*

Τὸ Μυστήριον *τοῦ* Κυριακοῦ Δείπνου, *ἐκ διαταγῆς τοῦ* Χριστοῦ, *δὲν ἐφυλάττετο, οὐδὲ περιεφέρετο, οὐδὲ ὑψόνετο, οὐδ' ἐλατρεύετο.*

ΚΘʹ. *Ὅτι οἱ ἀσεβεῖς δὲν τρώγουν τὸ* Σῶμα *τοῦ* Χριστοῦ, *λαμβάνοντες τὸ* Κυριακὸν Δεῖπνον.

ΟΙ *ἀσεβεῖς, καὶ οἱ μὴν ἔχοντες ζῶσαν πίστιν, μ' ὅλον ὅτι συμπιέζουν σωματικῶς καὶ ὁρατῶς μὲ τοὺς ὀδόντας των (ὡς λέγει ὁ* Ἅγιος Αὐγουστῖνος) *τὸ* Μυστήριον *τοῦ* Σώματος *καὶ* Ἅιματος *τοῦ* Χριστοῦ, *μ' ὅλον τοῦτο κατ' οὐδένα τρόπον δὲν γίνονται κοινωνοὶ τοῦ* Χριστοῦ· *ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς καταδίκην ἑαυτῶν τρώγουν καὶ πίνουν τὸ σημεῖον, ἢ τὸ* Μυστήριον, *τόσον ὑψηλοῦ πράγματος.*

Λʹ. Περὶ *ἀμφοτέρων τῶν* Εἰδῶν.

ΤΟ Ποτήριον *τοῦ* Κυρίου *δὲν πρέπει νὰ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς* Λαϊκούς· *διότι ἀμφότερα τὰ μέρη τοῦ* Κυριακοῦ Μυστηρίου, *ἐκ διαταγῆς καὶ παραγγελίας τοῦ* Χριστοῦ, *πρέπει νὰ μεταδίδωνται εἰς ὅλους τοὺς* Χριστιανοὺς *ἐξίσου.*

ΛΑʹ. *Ὅτι μία εἶναι ἡ* Προσφορὰ *τοῦ* Χριστοῦ *τελειωθεῖσα ἐπὶ τοῦ* Σταυροῦ.

Ἡ ΠΡΟΣΦΟΡΑ *τοῦ* Χριστοῦ, *ἅπαξ γενομένη, εἶναι ἡ τελεία λύτρωσις, ἐξιλέωσις, καὶ ἱκανο-*

ποίησις διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας ὅλου τοῦ κοσμου, καὶ προπατορικὰς καὶ ἔργῳ γινομένας· καὶ δὲν εἶναι ἄλλη ἱκανοποίησις διὰ τὰς ἁμαρτίας, παρὰ ἐκείνη μόνη. Ὅθεν αἱ διὰ τῶν λειτουργιῶν θυσίαι, (περὶ τῶν ὁποίων ἐλέγετο κοινῶς, ὅτι ὁ Ἱερεὺς ἐπρόσφερε τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ζώντων καὶ νεκρῶν, διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἄφεσιν τῆς ποινῆς ἢ τῆς ἐνοχῆς τῶν παραπτωμάτων,) ἦσαν βλάσφημοι μῦθοι, καὶ ἐπικίνδυνοι ἀπάται.

ΛΒ΄. Περὶ τοῦ Γάμου τῶν Ἱερέων.

ἘΠΙΣΚΟΠΟΙ, Ἱερεῖς, καὶ Διάκονοι, δὲν προστάζονται ἀπὸ τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ, ἢ νὰ κάμωσι τάξιμον βίου μοναχικοῦ, ἢ νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τὸν γάμον· διὰ τοῦτο εἶναι νόμιμον εἰς αὐτούς, καθὼς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς Χριστιανούς, νὰ νυμφεύωνται κατὰ τὴν προαίρεσίν των, ὅπως ἤθελαν τὸ κρίνει ὅτι συμβάλλει μᾶλλον εἰς εὐσέβειαν.

ΛΓ΄. Περὶ τῶν Ἀφωρισμένων, τίνι τρόπῳ πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται.

ἘΚΕΙΝΟΣ ὅστις διὰ δημοσίου ἀπαγγελίας τῆς Ἐκκλησίας ἀποκόπτεται δικαίως ἀπὸ τὴν ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀφορίζεται, πρέπει νὰ θεωρῆται ἀπὸ ὅλον τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, ὡς ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης· ἕως νὰ συνδιαλλαχθῇ δημοσίᾳ διὰ τῆς μετανοίας, καὶ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ Κριτοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν εἰς τοῦτο.

ΛΔ΄. Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων.

ΔΕΝ εἶναι ἀνάγκη, ὥστε αἱ Παραδόσεις καὶ αἱ Τελεταὶ νὰ ἦναι εἰς ὅλους τοὺς τόπους αἱ αὐταὶ καὶ ἀπαράλλακτοι· διότι καθ' ὅλους τοὺς καιροὺς ἐστάθησαν διάφοροι, καὶ δύνανται νὰ μεταβάλλωνται, κατὰ τὰς διαφορὰς τῶν τόπων, τῶν καιρῶν, καὶ τῶν ἐθίμων τῶν ἀνθρώπων· φθάνει μόνον νὰ μὴ διατάττεται τίποτε ἐναντίον εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὅστις δὲ διὰ ἰδικῆς του μερικῆς

κρίσεως, αὐτοθελήτως, καὶ μὲ σκοπὸν καταλύσῃ φανερὰ τὰς Παραδόσεις καὶ τὰς Τελετὰς τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶναι διατεταγμέναι καὶ παραδεδεγμέναι ἀπὸ τὴν κοινὴν Ἐξουσίαν, πρέπει νὰ ἐλέγχεται δημοσίᾳ (διὰ νὰ φοβῶνται οἱ λοιποὶ νὰ κάμωσί τι τοιοῦτον), ὡς ἁμαρτάνων ἐναντίον εἰς τὴν κοινὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπηρεάζων τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἀρχῆς, καὶ βλάπτων τὰς συνειδήσεις τῶν ἀσθενῶν ἀδελφῶν.

Πᾶσα Ἐκκλησία, μερικὴ ἢ ἐθνική, ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάττῃ, νὰ μεταβάλλῃ, καὶ νὰ ἀκυρόνῃ θεσμοὺς ἢ τελετὰς Ἐκκλησιαστικάς, διαταχθείσας μόνον ἀπὸ ἀνθρωπίνην ἐξουσίαν· φθάνει ὅλα νὰ γίνωνται πρὸς οἰκοδομήν.

ΛΕ′. Περὶ τῶν Ὁμιλιῶν.

ΤΟ Β′. Βιβλίον τῶν Ὁμιλιῶν, τῶν ὁποίων τοὺς τίτλους ἐπιπροσθέτομεν εἰς τοῦτο τὸ Ἄρθρον, περιέχει εὐσεβῆ καὶ ὑγιῆ διδασκαλίαν, καὶ ἀναγκάιαν εἰς τούτους τοὺς καιρούς· ὡς καὶ τὸ πρῶτον Βιβλίον τῶν Ὁμιλιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν ἐπὶ Ἐδουάρδου Ἕκτου· ὅθεν ἐκρίναμεν πρέπον νὰ ἀναγινώσκωνται εἰς τὰς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Λειτουργῶν, ἐπιμελῶς καὶ καθαρῶς, ὥστε νὰ ἐννοῶνται ἀπὸ τὸν Λαόν.

Ἐπιγραφαὶ τῶν Ὁμιλιῶν.

1 Περὶ τῆς ὀρθῆς Χρήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

2 Κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς Εἰδωλολατρείας.

3 Περὶ Ἐπισκευῆς καὶ Καθαριότητος τῶν Ἐκκλησιῶν.

4 Περὶ τῶν Καλῶν Ἔργων· πρῶτον περὶ Νηστείας.

5 Κατὰ τῆς Λαιμαργίας καὶ Μέθης.

6 Κατὰ τῆς Ὑπερβολῆς τοῦ στολισμοῦ.

7 Περὶ Προσευχῆς.

8 Περὶ τοῦ Τόπου καὶ τῆς Ὥρας τῆς Προσευχῆς.

9 Περὶ τοῦ ὅτι αἱ δημόσιαι Προσευχαὶ καὶ τὰ Μυστήρια πρέπει νὰ ἱερουργῶνται εἰς γλῶσσαν γνωστήν.

10 Περὶ τοῦ σέβας, τὸ ὁποῖον

ΛϚʹ. Περὶ Καθιερώσεως Ἐπισκόπων καὶ Λειτουργῶν.

ΤΟ βιβλίον τὸ περὶ Καθιερώσεως Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων, καὶ Χειροτονίας Ἱερέων καὶ Διακόνων, πρὸ ὀλίγου δημοσιευθὲν ἔπι Ἐδουάρδου Ἕκτου, καὶ ἐπικυρωθὲν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀπὸ τὴν Βουλὴν, περιέχει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοιαύτην Καθιέρωσιν καὶ Χειροτονίαν· καὶ δὲν ἔχει τὶ, τὸ ὁποῖον ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ ἦναι δεισιδαιμονικὸν ἢ ἀνόσιον. Ὅθεν ὅσοι καθιερώθησαν ἢ ἐχειροτονήθησαν κατὰ τοὺς θεσμοὺς τοῦ Βιβλίου ἐκείνου, ἀπὸ τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ προειρημένου Βασιλέως Ἐδουάρδου μέχρι τοῦ παρόντος καιροῦ, εἴτε ἀκολούθως ἤθελαν καθιερωθῇ ἢ χειροτονηθῇ, κατὰ τοὺς αὐτοὺς θεσμοὺς, ἡμεῖς διακηρύττομεν ὅτι ὅλοι οἱ τοιοῦτοι εἶναι ὀρθῶς, τακτικῶς, καὶ νομίμως καθιερωμένοι καὶ χειροτονημένοι.

ΛΖʹ. Περὶ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΚΗ Μεγαλειότης ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν εἰς τοῦτο τὸ Βασίλειον τῆς Ἀγγλίας, καὶ τὰς ἄλλας ἐπικρατείας αὐτοῦ· καὶ εἰς αὐτὴν ἀνήκει ἡ ὑπερτάτη διοίκησις ὅλων τῶν τάξεων τούτου τοῦ Βασιλείου, εἴτε Ἐκκλησιαστικῶν εἴτε πολιτικῶν, εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις· καὶ δὲν εἶναι, οὐδὲ πρέπει νὰ ἦναι, ὑποκειμένη εἰς ξένην τινὰ Ἐξουσίαν.

Ἀπονέμοντες ὅμως τοιουτοτρόπως εἰς τὴν Βα

σιλικὴν Μεγαλειότητα τὴν ὑπερτάτην διοίκησιν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τίτλους μανθάνομεν ὅτι τὰ πνεύματα τινῶν συκοφαντῶν σκανδαλίζονται, δὲν ἀποδίδομεν εἰς τοὺς Βασιλεῖς μας τὴν διακονίαν οὔτε τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, οὔτε τῶν Μυστηρίων· τὸ ὁποῖον καὶ τὰ διατάγματα τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν Ἐλισάβετ μαρτυροῦν καθαρά· ἀλλὰ τὸ προνόμιον ἐκεῖνο μόνον, τὸ ὁποῖον βλέπομεν ὅτι ἐδόθη πάντοτε εἰς ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς Ἡγεμόνας εἰς τὰς Ἁγίας Γραφὰς ἀπὸ αὐτὸν τὸν Θεόν· τουτέστι, νὰ κυβερνῶσιν ὅλας τὰς τάξεις καὶ βαθμοὺς τοὺς ἐμπιστευθέντας εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Θεὸν, εἴτε Ἐκκλησιαστικοὺς εἴτε κοσμικοὺς, τοὺς δὲ προπετεῖς καὶ κακοποιοὺς νὰ συστέλλωσι μὲ τὸ πολιτικὸν ξίφος.

Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ῥώμης δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν εἰς τοῦτο τὸ Βασίλειον τῆς Αγγλίας.

Οἱ Νόμοι τοῦ Βασιλείου τούτου ἐμποροῦν νὰ καταδικάζωσιν εἰς θάνατον Χριστιανοὺς διὰ κεφαλικὰ καὶ βαρέα ἀνομήματα.

Εἶναι νόμιμον εἰς τοὺς Χριστιανοὺς, ὅταν προστάζῃ ἡ Ἀρχὴ, νὰ φέρωσιν ὅπλα, καὶ νὰ ὑπάγωσιν εἰς πολέμους.

ΛΗʹ. Περὶ τοῦ ὅτι τὰ Ἀγαθὰ τῶν Χριστιανῶν δὲν εἶναι κοινά.

ΤΑ πλούτη καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν Χριστιανῶν δὲν εἶναι κοινὰ ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα, τὸν τίτλον, καὶ τὴν κυριότητα αὐτῶν (ὡς καυχῶνται ψευδῶς τινὲς Ἀναβαπτισταί). Μ' ὅλον τοῦτο, πᾶς τις χρεωστεῖ νὰ δίδῃ ἐλεημοσύνας εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐλευθερίως, ἀπὸ τὰ ὅσα ἔχει, κατὰ τὴν δύναμίν του.

ΛΘʹ. Περί τοῦ Ὅρκου τοῦ Χριστιανοῦ.

ΚΑΘΩΣ ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ ματαίως καὶ τολμηρῶς ὀμνύειν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον αὐτοῦ Ἰάκωβον· οὕτω κρίνομεν ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία δὲν ἀπαγορεύει νὰ ὀμνύῃ

τις ὅταν τὸ ἀπαιτήσῃ ἡ Ἀρχὴ, εἰς ὑπόθεσιν πίστεως καὶ ἀγάπης· ἐὰν μόνον γίνεται κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Προφήτου, ἐν δικαιοσύνῃ, κρίσει, καὶ ἀληθείᾳ.

ἘΠΙΚΥΡΩΣΙΣ.

ΤΟ Βιβλίον τοῦτο τῶν προειρημένων Ἄρθρων ἀνεκρίθη ἐκ νέου, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ φυλάττεται καὶ νὰ ἐνεργῆται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τούτου, μὲ τὴν γνώμην καὶ συγκατάθεσιν τῆς ὑπερτάτης ἡμῶν Δεσποίνης Ἐλισάβετ, τῆς (ἐλέῳ Θεοῦ,) Ἀγγλίας, Γαλλίας, καὶ Ἰρλανδίας Βασιλίσσης, Προστάτιδος τῆς Πίστεως, κ.λ. Τὰ ὁποῖα Ἄρθρα, ἀναγνωσθέντα ἐσκεμμένως, ἐπεβεβαιώθησαν πάλιν δι' ἰδιοχείρων ὑπογραφῶν τῶν Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων τῆς ἄνω Ἐκκλησιαστικῆς Βουλῆς, καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς παντὸς τοῦ Κλήρου τῆς κάτω Ἐκκλησιαστικῆς Βουλῆς, ἐπὶ Συνελεύσεως αὐτῶν τὸ 1571 Σωτήριον ἔτος.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ἈΡΘΡΩΝ.

ΤΕΛΟΣ.